

Josip Pečarić: Marko Jurič

Josip Pečarić

MARKO JURIČ

Zagreb, 2023.

© Josip Pečarić, 2023.

KAZALO

UVOD	11
VJEKOSLAV KRSNIK, NOVI UDAR JUGOČETNIČKE "DUBOKE DRŽAVE": VISOKE KAZNE ZA "ZA DOM SPREMNI" I PRESUDA MARKU JURIČU	15
OSUDIŠE MARKA JURIČA	19
KOMUNISTI ISPADAJU MALE BEBE: PLENKOVIĆ I BOŽINoviĆ SPREMILI DRAKONSKE KAZNE, ZA ZDS – 4000 EURA, EVO ZA ŠTO VAM JOŠ PRIJETI BANKROT	19
VELIKI USPJEH ČETNIČKO-HRVATSKE KOALICIJE	25
PLENKOVIĆ OBEĆAO, PLENKOVIĆ ISPUNIO: KAŽJAVA SE ZDS KAKO BI ETNO MENADŽER I ČUVAR TRGOVAČKE KOALICIJE BIO SRETAN I ZADOVOLJAN	25
MLADEN PAVKOVIĆ, DANAS ZA POKLIČ, A VEĆ SUTRA I ZA VICEVE NA ROBIJU!	29
PERO KOVAČEVIĆ, GRB HOS-A JE OBILJEŽJE RATNE POSTROJBE POBJEDNIČKE VOJSKE	35
VELIKI USPJEH ČETNIČKO-HRVATSKE KOALICIJE 2.: PISMO LILI BENČIK PREMIJERU PLENKOVIĆU	38
LILI BENČIK, PREMIJERU PLENKOVIĆU ŠTO JE SA ŽRTVAMA TOTALITARNOG KOMUNISTIČKOG	

ZLOČINAČKOG REŽIMA 1945-1990? ZAR ŽRTVE KOMUNIZMA NISU BILI LJUDI, ZA NJIH NEMA PIJETETA, NEMA KAZNI?	40
JOŠ JEDNA POBJEDA ČETNIČKO-HRVATSKE KOALICIJE: OSUĐEN MARKO JURIĆ	48
PRILOG: MARKO JURIĆ OSUĐEN NA 10 MJESECI ZATVORA ZBOG IZJAVE O PORFIRIJU	50
KOMENTAR LILI BENČIK	53
HRVATSKA POMAŽE SRPSKOM SVETU I PROTIV HRVATSKE!	56
MLADEN PAVKOVIĆ, ZA ČETNIČKE I JUGOSLAVENSKE SIMBOLE NE PREDLAŽU KAZNE. ZAŠTO?	57
ROMAN LELJAK U BUJICI: "NAJVIŠE HRVATA POBILI SU KOMUNISTI POD CRVENOM ZVIJEZDOM, A DRUGI SU ČETNICI S KOKARDOM – NEVJEROJATNO JE DA TI SIMBOLI NISU ZABRANJENI, A 'ZDS' ĆE DRAKONSKI KAŽNJAVAĆI!"	61
HDZ-OVCI, OBJESITE SE AKO IMATE ČAST!	63
MARKO JURIĆ: SUDIT ĆE VAM HRVATSKI NAROD I BOG ĆE VAM SUDIT!	65
DR. SC. STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN, ZVONIN/SONET	67
JOŠ JEDNA POBJEDA ČETNIČKO-HRVATSKE KOALICIJE: OSUĐEN MARKO JURIĆ (JOŠ PRILOGA)	70
HNIP: NESHVATLJIVA JE PRESUDA KAZNENOG SUDA U ZAGREBU PROTIV NOVINARA MARKA JURIĆA	70
HODAK: 'PAZITE ŠTO GOVORITE! DA NE BISTE PROŠLI KAO MARKO JURIĆ...'	73
MLADEN PAVKOVIĆ, SRAMNA PRESUDA ZA SRAMNE „PJEVAČE“!	79
HITREC: VERBALNI DELIKT IZ KOMUNISTIČKOGA DOBA VRATIO SE U HRVATSKU NA VELIKA VRATA	82
JURIĆ JE ZBOG NAVODNOG POTICANJA MRŽNJE SPRAM SPC OSUĐEN, A MATIJA BABIĆ ZBOG MRŽNJE PREMA KATOLICIMA – NIJE	88
POTPORA RH SRPSKOJ FAŠISTIČKOJ POLITICI TJ.	
SRPSKOM SVETU, 2.	91
PRILOZI: JAVOR NOVAK: PATOLOGIJA HISTERIJE	94

LEGENDA KOJA ŽIVI - OBLJETNICA IX BOJNE HOSA	
UZ ZA DOM SPREMNI!	99
MARKO JURIĆ U BUJICI: "HRVATSKO PRAVOSUĐE JE	
PREMREŽENO AGENTIMA KOS-A, A POJEDINI SU	
SUCI U SLUŽBI PORFIRIJA I 'SRPSKOG SVETA'!"	101
(VIDEO) DON TOMISLAV MLAKIĆ: "SLOBODE I	
SLOBODNE DOMOVINE NE BI BILO BEZ SVIH ONIH	
HRABRIH MOMAKA, OD KOJIH MUKA NAČINI	
RATNIKE I JUNAKE"	103
JURIĆ U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA	105
TRIJUMF TUĐMANIZMA, ZAGREB, 2003.	105
GLOBALIZACIJA U SVIJETLU SUDA U HAAGU	105
HERCEGOVAC IZ BOKE / ŠTO SAM GOVORIO O	
HRVATIMA BIH, ZAGREB, 2003.	119
PREDSTAVLJANJE KNJIGA U KNINU	119
D. JELČIĆ I J. PEČARIĆ, KNIŽEVNIK MILE BUDAK	
SADA I OVDJE, ZAGREB, 2005.	125
O MILI BUDAKU, OPET	125
PRIZNAJEM, HRVAT SAM! ZAGREB, 2005.	143
HVIDRA: ISTINA O DOMOVINSKOM RATU	143
TKO POMAŽE MESIĆU?	153
POMAŽE LI HDZ MESIĆU?	160
DO KRAJA RASKRINKAN	166
ZLOČINAČKI SUD U HAAGU, ZAGREB, 2008.	170
HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA	
MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA	170
RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.	178
DESETO PISMO	178
ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ	
BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.	190
JESU LI "ANTIFAŠISTI" U RH ODUVIJEK BILI FAŠISTI? 190	
JESAM LI BIO U LISINSKOM?	200
KAKO SE DANAS BRANI DRŽAVOTVORNO	
HRVATSTVO	206
JE LI MILANOVIĆ TOLIKO GLUP?	211
J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ	
PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.	216

MOJ GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE „DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE“ U SPLITU	216
DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.	222
GOVOR MRŽNJE I POZIV NA NASILJE PREMA HRVATSKIM BRANITELJIMA U 2015. OD STRANE SRPSKE MANJINE U REPUBLICI HRVATSKOJ	222
O USTAŠAMA I SRPSKIM SLUGAMA	231
REVIZIONIST HASANBEGOVIĆ	237
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK II. U OBRANI HRVATSKOG NARODA, ZAGREB, 2018. ...	247
MARKO JURIĆ, SLOBODAN PRALJAK SI JE OSIGURAO ŽIVOT VJEĆNI U PAMĆENJU I POVIJESTI HRVATSKOGA NARODA	247
J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ, DRUŠTVO ZA ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG LOGORA JASENOVAC, ZAGREB 2018. ...	253
MARKO LJUBIĆ, ŠTO JE TO ČASNO U MIRENJU SA SRPSKIM KLEVETAMA I LAŽIMA?	253
“DVOBOJ” VUKIĆ v. KLASIĆ	263
DAN ZA PAMĆENJE	265
MATKO MARUŠIĆ, ANALIZA NASTUPA IVE GOLDSTEINA U TV EMISIJI NEDJELJOM U 2	270
ZVONIMIR HODAK, USTAŠE SE PRETVORIŠE U ‘OSTAŠE’	283
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK IV. S PRIJEZIROM ODBACUJEM VAŠE PODANIŠTVO, ZAGREB, 2018.	290
MARKO JURIĆ, SLOBODAN PRALJAK - SINONIM ZA FENOMEN KOJI SE RIJETKO DOGAĐA U OVOJ NAŠOJ CIVILIZACIJI	290
NOVO PREDSTAVLJANJE KNJIGA O GENERALU PRALJKU U ZNAKU DETUĐMANIZIRANOG HDZ-A: GOVOR NA PREDSTAVLJANJU	294
MOJIH STO KNJIGA, ZAGREB, 2020.	298
SRPSKO-HRVATSKA KOALICIJA I DON JOSIP DELAŠ ...	298
VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM	304

LJUBITELJI SRPSKO-HRVATSKE KOALICIJE	304
PODCAST VELEBIT – AKADEMICK JOSIP PEČARIĆ: GAZDA JE VEĆ IZABRAO TKO ĆE BITI PREDSJEDNIK HRVATSKE	309
PREDsjEDNICI O NJENOJ ULOZI U NAPADU NA FAKULTET HRVATSKIH STUDIJA I NOVINARA MARKA JURIĆA	311
GOSTOVANJE NA AUSTRALSKOM RADIJU 3zzz	316
REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.	321
VIDOVIĆ KRIŠTO, 'PLENKOVIC VLADU SASTAVLJA PROTUUSTAVNO STEČENOM VEĆINOM'	321
PROF. DR. SC. MIROSLAV TUĐMAN, PORTAL DRAGOVLJAC.COM, 2021.	324
DONKIHOTOVSKI BOJ ZA LEGITIMITET POZDRAVA "ZA DOM SPREMNI"	324
IGOR VUKIĆ, ZAGREB, 2021.	331
MARKO LJUBIĆ, ŠTO JE TO ČASNO U MIRENJU SA SRPSKIM KLEVETAMA I LAŽIMA?	331
ZA DOM SPREMNI I SLAVA UKRAJINI, DRAGOVLJAC.COM, 2022.	341
DAMIR PEŠORDA: HRVATSKA DESNICA I RAT U UKRAJINI	341
GENERAL IVAN TOLJ, DRAGOVLJAC.COM, 2022. ..	345
PODCAST VELEBIT – SLOBODAN PROSPEROV NOVAK: JE LI PLENKOVIĆEVA POLITIKA DIO PLANA MEMORANDUMA 2 SANU?	345
"POKVARENI ČETNICI", DRAGOVLJAC.COM, 2022.	347
GOVOR J. PEČARIĆA U LIVNU	347
DALIĆ I MODRIĆ U MOJIM KNJIGAMA, DRAGOVLJAC.COM.	352
'ĐOKOVIĆEV POZDRAV'	352
 HRVATSKA JE POBJEDNIK U RATU A GUBITNIK U MIRU	357
HVALA POLITIČARIMA U RH: HRVATSKA JE POBJEDNIK U RATU A GUBITNIK U MIRU	357
MLADEN PAVKOVIĆ, OPTUŽNI PRIJEDLOG PROTIV MARKA MILJANIĆA ZBOG 'ZDS'	358

DR. JURE BURIĆ: POBJEDNIK U RATU.....	361
DANAS JE 83. ROĐENDAN STIJEPU MIJOVIĆU KOČANU	364
PRILOG: OPET ODBIJENA REGISTRACIJA HRVATSKE PRAVOSLAVNE CRKVE	367
PETERNEL: SLUČAJ MARKA JURIČA EKLATANTAN JE PRIMJER TERORA DUBOKE DRŽAVE U SLUŽBI DNEVNE POLITIKE DODVORAVANJA KOALICIJI HDZ-SDSS	369
IVICA ŠOLA: ‘PORFIRIJE I EKIPA UOPĆE NE SKRIVAJU VIŠE SVOJE PRAVO LICE I NAMJERE. ONI SU OPASNA MOĆ S LICEM’	371
HODAK: ‘DRUGOVI LJЕVIČARI I JUGOFILI, SVI U LJEKARNE...’	375
HRVOJE HITREC, IDE DALJE TRAVANJ 2023.	381
MOŽE LI DEKANCICA NA FAKULTETU HRVATSKIH STUDIJA BITI REVIZIONIST KAO ŠTO JE BIO DR. FRANJO TUĐMAN?	390
 TEKSTOVI IZ HRVATSKOG TJEDNIKA	395
IVICA MARIJAČIĆ, HRVATSKO PRAVOSUĐE I MUP EPICENTRI VELIKOŠPSKE POLITIKE I ODMAZDE PREMA HRVATIMA	395
MARKO JURIČ, ŠTO SAD, DRAGI PRIJATELJ?	399
JOSIP JOVIĆ, ZABRANA ZDS: NEPOTREBNO, NEPRAVEDNO I KONTRAPRODUKTIVNO	401
MARITO MIHOVIL LETICA , ZAŠTO, UNATOČ POVIJESNOJ SLIČNOSTI, HRVATSKI POLITIČARI UZVIKUJU SLAVA UKRAJINI, A PROGONE ZA <i>DOM</i> <i>SPREMNI</i>	406
VANJA VINKOVIĆ, MARKO JURIČ OSUĐEN U POLITIČKOME PROCESU	415
IZJAVE	419
DAMIR PEŠORDA, U SUSRET NOVOM TOTALITARIZMU	431
 AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	434

UVOD

Vjekoslav Krsnik poslao mi je svoj tekst NOVI UDAR JUGOČETNIČKE "DUBOKE DRŽAVE": VISOKE KAZNE ZA "ZA DOM SPREMNI" koji vam u sklopu ovog Uvoda..

Krsnik s pravom povezuje visoke kazne za "Za dom spremni" i presudu Marku Juriču. Međutim, javnosti je malo poznato da je Marko Jurič kažnjen i zbog ZDS. Naime o tome je on govorio na svom podcastu kada sam mu ja bio gost

(https://www.youtube.com/watch?v=xdE_tQ_LBgg)

I kada sam govorio o neugodnostima bolje rečeno o osveti koja je počela poslije napada tadašnje Predsjednice RH na Peticiju ZDS.

O tome sam pisao u mom pismu Predsjednici, ali i o ovome za što je Jurič danas osuđen:

Vjerljivo će Vam biti posebno zanimljiv dio s Podcasta kada sam se slatko nasmijao na Juričevu priču kojom je komentirao te moje tvrdnje.

Naime, on je ispričao i događaj kada je on izgubio posao na toj televiziji kada se narugao onima koji napadaju pozdrav ZDS. Rečeno mu je da je zahtjev došao iz Vašeg ureda.

Doista sam se morao nasmijati. Toliko me je to podsjetilo na onu priču kada je Demonsten pao s krova. Okupili se ljudi oko njega i upitaše ga:

-Da dovedemo doktora?

- Ne, dovedite mi nekoga tko je pao s krova, odgovorio je.

Zašto Vam pišem o Marku Juriću?

Nije zato što je ta televizija imala problema s gđom Mirjanom Rakić koja je kaznila tu televiziju jer je g. Jurić imao jedan drugi satirični dio u svojoj emisiji. Naime, valjda misleći da Hrvati ne znaju (rasizam?) ili ne smiju (tvrdi se da je bila suradnica Udbe) koristiti satiru gospoda je kaznila tu televiziju.

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/19888-predsjednici-o-njenoj-ulozi-u-napadu-na-fakultet-hrvatskih-studija-i-novinara-marka-jurica>

Odgovor nisam dobio iako sam Pismo završio riječima:

S obzirom da imamo javno izrečeno mišljenje samog g. Jurića o Vašoj upletenosti u tu prljavu rabotu, mislite li da bi se konačno trebali zauzeti za nekog državotvornog Hrvata koji su stradali, ili barem misle da su stradali, zbog VAS?

Važno je spomenuti i nešto što sam napisao u najavi knjige DR.

SC. IVO RENDIĆ-MIOČEVIĆ

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/RENDIC.pdf>

Danas kada za koaliciju na vlasti sam Predsjednik Vlade RH koristi naziv Četnička koalicija, a Predsjednik RH braniteljku postrojbu i njeno znamenje ustaškom postrojbom i ustaškim znamenjem ponajbolji odgovor je knjiga o nedavnom preminulom hrvatskom povjesničaru, koji je – vjerovali ili ne – bio profesor na Zadarskom sveučilištu i koji je dokazao da je ZA DOM SPREMNI antifašistički pozdrav.

Profesor Ivo Rendić-Miočević bio je i potpisnik poznate Peticije ZDS iz 2015. g. kojom je branjen legendarna pjesma "Bojna Čavoglave", a koju je godinama napadala od te 'Četničke koalicije' u RH.

Jedan od potpisnika te Peticije bio je i bliski suradnik Predsjednika Tuđmana dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest kome je akademik Pečarić posvetio knjigu O SUČELJAVANJU BULAJIĆ vs. PEČARIĆ koja je nedavno također objavljena na našem portalu.

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/24771-knjiga-o-hrvatskom-povjesnicaru-koji-je-dokazao-svu-bijedu-velikosrpskih-povijesnih-neistina-u-rh>

Nisam jedini koji srpsku agresiju na Hrvatsku naziva FAŠISTIČKOM ili NACI-FAŠISTIČKOM.

Dakle, ne samo da Vlast novim zakonom napada anti-fašistički pozdrav ZDS i branitelje koji su slomili FAŠISTIČKU AGRESIJU NA HRVATSKU već izravno sudjeluje u takvoj fašističkoj srpskoj politici koja se odvija danas pod nazivom SRPSKI SVET.

U hrvatskoj javnosti se uopće ne spominje da je agresija vođena uz pozdrav nastao u to vrijeme: UZDIGNUTA RUKA S RAŠIRENA TRI PRSTA. To je fašistički pozdrav koji nikome ne smeta u RH. Vjerovali ili ne!

Ali smeta im ZDS zbog NDH, dok istovjetan pozdrav SLAVA UKRAJINI kojim se Ukrajina brani od slične ruske agresije kliču svi pa i ovi koji nam nameću ovaj sramotni zakon. O tome vidjeti moju knjigu *Za dom spremni i Slava Ukrajini*, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30156-za-dom-spremni-i-slava-ukrajini>

Iz nje može se npr. vidjeti da je Thompsonova pjesma „Bojna Čavoglave“ postala himna svih naroda koji su izloženi fašističkim agresijama, pa je u Ukrajini prepjevana i prije naše Peticije ZDS u kojoj smo od vlasti branili upravo Bojnu Čavoglave.

Ali znamo da je Srbima najviše u povijest pomogla laž. A što onda mogu i raditi srpska služinčad?

Puno je hrvatskih domoljuba koji su imali velikih neugodnosti zbog pozdrava ZDS, a Jurić je zbog njega izgubio posao na televiziji. Sada je i sudski kažnjen zbog toga što se duhovito narugao Porfiriju koji je pjevao četničke pjesme.

Zato je itekako dobro imati i knjigu o ovom izuzetnom novinaru, pa sam i sam iznenađen da sam iz tekstova u mojim knjigama uspio to i napraviti- Naime, Juriću već dugo vremena glavni posao vezan uz televizije, a to mi baš i nije moglo pomoći u ovoj zamisli.

Zanimljivo je da ni na Wikipediji nema puno o njemu:

Marko Jurić (1963.) je hrvatski novinar i publicist.

Prve je novinarske korake napravio kao fotoizvjestitelj u ST-u Marinka Božića.

Polovicom 1990-ih krenuo je u samostalni projekt. Pokrenuo je tjednik Panoramu zajedno s Markom Markovićem.

2004. je godine objavio knjigu Feminizam u Hrvatskoj: zablude i obmane.

Potom je radio kao producent u Ava produkciji dok su ortački radili Tonči Huljić i Roman Majetić. Nakon toga otišao je na OTV.

Radio je na Z1 televiziji do 2016. godine, gdje je stvorio popularnu magazinsko-razgovornu emisiju Markov trg, kojoj je bio voditelj i urednik. Česti je voditelj emisije Zoom Zagreb na istoj televiziji, a vodi i emisiju o hrvatskim braniteljima. Piše kolumnne za Direktno.hr. Oženjen je i otac četvoro djece.

Josip Pečarić

VJEKOSLAV KRSNIK

NOVI UDAR JUGOČETNIČKE "DUBOKE DRŽAVE": VISOKE KAZNE ZA "ZA DOM SPREMNI" I PRESUDA MARKU JURIČU

11. travnja 2023.

Koliko je jaka jugočetnička "duboka države" u našoj zemlji najbolje pokazuje sinkronizirano objavljivanje prijedloga da se "Za dom spremni" uvedu visoke prekršajne kazne te izricanje presude novinaru Marku Juriću za navodno govor mržnje u jednoj TV emisiji prije sedam godina. Samo politički naivci mogu smatrati da se to tek slučajno dogodilo uoči svetkovine najvećeg tradicionalnog kršćanskog blagdana u hrvatskom narodu. Drugim riječima ta jugočetnička "duboka država" toliko se osilila da uopće ne vodi računa o mogućim posljedicama svojeg subverzivnog djelovanja. Osilila se jer njezin idejni čelnik saborski zastupnik tzv. Srpskog narodnog vijeća Milorad Pupovac uživa neograničeno pokroviteljstvo predsjednika Vlade i predsjednika HDZ-a Andreja Plenkovića.

Ako se prvo analizira prijedlog o novim kaznama za uzvik "Za dom spremni" koji po tome prijedlogu predstavlja kršenje javnog reda i mira, onda prije svega treba utvrditi je li to ustaški pozdrav ili stari hrvatski pozdrav koji se koristio kroz povijest u raznim oblicima. Neoboriva je činjenica da je ustaški pozdrav u toj varijanti glasio "Za poglavnika i dom spremni". Međutim pod pritiskom prije svega propagande u režiji "duboke države" koja operira u hibridnom ratu protiv hrvatske države u javnosti se uskliku "Za dom spremni" nametnula etiketa ustaštva. Prije svega teži se poništavanju svih domoljubnih vrijednosti Domovinskog rata bolje rečeno Srpsko-hrvatskog rata, s krajnjim ciljem, kolikogod to zvučalo neostvarivo, da se sadašnja demokratska Hrvatska proglaši slijednicom Nezavisne države Hrvatske. U toj prljavoj političkoj igri na širokom frontu djeluje više društvenih struktura, počevši od

politike preko medija do nevladinih udruga. U cijeloj toj rabići na profinjen način djeluje i predsjednik Vlade Andrej Plenković koji u svom bahatom stilu "mogu što hoću" zbog tri zastupnika manjeg dijela srpske nacionalne mnjine sustavno popušta vodi subverzivne "pete kolone" Miloradu Pupovcu.

U Ustavu u čl. 38. stoji: „Jamči se sloboda mišljenja i izražavanja misli“. Kad Pupovac i njegovo društvo trabunaju o tome kako je pozdrav „Za dom spremni“ protuzakonit, onda oni osporavaju jedno od temeljnih ljudskih prava garantirano Ustavom. Činjenica je da taj pozdrav ni u jednom zakonskom aktu nije zabranjen, jer bi to suštinski bilo protuustavno, a još je važnija činjenica da je HOS s tim pozdravom postao sastavni dio Hrvatske vojske, a sama udruga registrirana dok je na vlasti bila SDP-ova koalicija. Pupovčev zahtjev za zabranu pozdrava „Za dom spremni“ pored toga što je protuustavan značilo bi pretvaranje Milorada Pupovca i njegovog SNV-a iz gubitnika u velikosrpskoj agresiji u pobjednika u miru. Uostalom i sudska praksa temeljena na Zakonu o prekršajima nije usuglašena jer je nekoliko prekršajnih sudova oslobođeno optužene za pozdrav „Za dom spremni“. Ključno je međutim da je u presudi Ustavnog suda sastavljenog pretežito od sudaca i pravnika iz prethodnog komunističkog režima koji je ocijenio da je to ustaški pozdrav sudac Miroslav Šumanović u izdvojenom mišljenju osporio takvu kvalifikaciju. Sudac Šumanović je čvrstog uvjerenja da nije misija Ustavnog suda arbitrirati u ideološko-političkim i historiografskim prijeporima, jer to treba ostaviti znanstvenoj i drugoj javnoj polemici i sučeljavanju stavova sukladno vrijednostima pluralizma demokratskog društva koji izvire iz europske Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Prije tri godine Visoki prekršajni sud presudio je da domovinski poklik "Za dom spremni" ne predstavlja kršenje Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, pa se činilo da je to konačno stavljena sudska i pravnička točka na tu temu koja se pod agresivnim pritiskom srbočetničkih i jugonostalgičarskih krugova u posljednjih nekoliko godina simbolično predstavljala kao početni dokaz da je Republika Hrvatska s Domovinskim ratom u stvari nasljednica Nezavisne Države Hrvatske. Razmatrajući značenje domovinskog poklika "Za dom spremni" Visoki prekršajni sud ocijenio je da on ne

predstavlja kršenje Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira. Međutim ovih dana novi prijedlog višestruko povećanih prekršajnih kazni što ga je predložilo Božinovićevo Ministarstvo unutarnjih poslova u jugohrvatskim medijima i isto takvim pravnim stručnjacima protumačen je kao nova mjera protiv uporabe poklika "Za dom spremni", iako ga se izrijekom na spominje. Taj novi zakon da bi stupio na snagu treba biti potvrđen u Hrvatskome saboru.

Da se nastavlja dirigirana ofenziva protiv ustavom zagarantiranog prava o slobodi govora i mišljenja potvrdila je i presuda Općinskog suda u Novom Zagrebu kojom je za kazneno djelo poticanja mržnje prema pripadnicima srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj i svećenstvu Srpske pravoslavne crkve. osuđen Marko Jurić na 10 mjeseci zatvora s rokom kušnje od dvije godine. To navedeno djelo Marko Jurić je počinio prije sedam godina kao voditelj emisije "Markov trg" na lokalnoj Z1 televiziji, pa je čudno, ali očito se radi o tzv. tajmingu da je presuda izrečena uoči uskršnjeg blagdana nakon objave da će se višestruko povećati novčane kazne u Zakonu o javnom redu i miru. Nakon što je tadašnji mitropolita zagrebački Porfirije, a današnji patrijarh Srpske pravoslavne crkve povodom posjeta američkim Srbima u Chicagu slavio četničkog vojvodu Momčila Đujića koji je čak i u komunističkoj Jugoslaviji bio proglašen ratnim zločincem Marko Jurić je u spomenutoj emisiji upozorio Zagrepčane da pripaze dok šeću Cvjetnim trgom jer bi iz obližnje crkve mogao izletjeti "četnički vikar". Marko Jurić voditelj vrlo gledanog "Podcasta Velebit" reagirao je emotivno optužujući sutkinju Mirjanu Horvat da je ovom presudom stala na stranu četničkih ubojica te da poistovjećuje sve Srbe s četnicima, ohrabrujući ih da i dalje čine zločine koje su dosad činili.

Treba uzeti u obzir da je presuda Marku Juriću izrečena čak sedam godina nakon počinjenog djela, te je više usmjerena na to da se izvrši pritisak na njega kao voditelja vrlo gledane emisije "Podcast Velebit". U toj emisiji gostuju slobodno misleće javne osobe s gledištima što pretežito raskrinkavaju tekuću politiku Vlade Andreja Plenkovića i njegovog koalicijskog partnera Milorada Pupovca koji sustavno vodi subverzivnu kampanju protiv hrvatske države i hrvatskog naroda. U svakom slučaju prijedlog novih kazni u Zakonu o prekršajima i ova presuda Marku Juriću predstavlja opasan

pokušaj, i to ne prvi, da se na mala vrata vrati zlokobni "delikt mišljenja" iz jugokomunističkog razdoblja, što znači da je jedan od temelja demokracije u Hrvatskoj, a to su sloboda govora i mišljenja, te zabrana cenzure ozbiljno ugrožen.

OSUDIŠE MARKA JURIČA

**KOMUNISTI ISPADAJU MALE BEBE:
PLENKOVICI I BOZINOVIC SPREMILI
DRAKONSKE KAZNE, ZA ZDS – 4000 EURA,
EVO ZA STO VAM JOŠ PRIJETI BANKROT**

3. travnja 2023.

Za izvođenje i reproduciranje pjesama te nošenje i isticanje simbola, tekstova i crteža kojima se remeti javni red i mir dosadašnje novčane kazne od 20 do 170 eura uvećat će se do 23 puta te će iznositi od 700 do čak 4000 eura. Riječ je o prekršajnom djelu temeljem kojeg se u Hrvatskoj kažnjava isticanje fašističkih obilježja poput kukastih križeva te izvikivanje pozdrava “Za Dom spremni”, piše Jutarnji list. Istom će se kaznom kažnjavati i širenje lažnih vijesti kojima se remeti spokojstvo građana, s kakvim se javnost često susretala tijekom pandemije korone, kao i neovlašteno pucanje iz vatrenog oružja i omalovažavanje ili vrijedanje službene osobe.

Propisuje to nacrt izmjena Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, koji je Ministarstvo unutarnjih poslova uputilo u javnu raspravu te predložilo njegovo donošenje po hitnom postupku. Riječ je isključivo o izmjenama kojima se povećavaju propisane novčane kazne, dok sam sadržaj prekršajnih djela nije mijenjan.

Tako nije ukinuto ni prekršajno djelo odavanja prostituciji kojim se kažnjavaju isključivo prostitutke, a kakvo u EU ima samo Hrvatska, ali je zakonodavac odlučio ne povećati kazne za to djelo pa one ostaju u rasponu od 20 do 100 eura. Međutim, kazne za one koji dopuste da se u njihovim prostorijama obavlja bludničenje, odnosno osobe koje iznajme stan seksualnim radnicima, bit će kažnjeni kaznom do 2000 eura, a ostaje i djelo kojim se osoba može protjerati iz mesta stanovanja ako je prodavala seksualne usluge.

Nepromijenjene će ostati i kazne za skitnju i prosjačenje (od 20 do 100 eura) budući da se radi o osobama teško finansijskog i osobnog stanja kod kojih materijalno kažnjavanje nema nikakve svrhe.

Skupi i u usporedbi s EU

U obrazloženju nacrta Zakona ističe se kako su ovako niske propisane kazne izgubile svaku odvraćajuću svrhu te su u izrazitom nesuglasju s visinama kazni u drugim prekršajnim zakonima: dok je u postojećem Zakonu o prekršajima protiv javnog reda i mira najviša propisana kazna 170 eura, u Zakonu o javnom okupljanju, primjerice, kazne idu do 6630 eura.

Takoder, zakonodavac navodi kako je Zakon donesen još 1977. godine te kako su maksimalne kazne tada iznosile 44 posto prosječne plaće, a sada iznose tek 16,7 posto. Međutim, novopredložene kazne idu daleko iznad nekadašnjih 44 posto i iznositi će čak 400 posto

prosječne hrvatske plaće (prosječna plaća, prema zadnjim podacima, iznosi oko 7600 kuna), čime će se Hrvatska svrstati među države s najvišim omjerom kazni za prekršaje protiv javnog reda i mira i prosječnih plaća.

Tako će, primjerice, Hrvatska za tučnjavu, svađu ili viku na javnom mjestu propisati kazne do 2000 eura, dok one u Sloveniji iznose maksimalno 1252 eura, u Litvi 240 eura, Slovačkoj 300 eura, Italiji 309 eura, Austriji do 500 eura itd.

Ostali “moralni osjećaji”

U Zakonu će ostati i prekršajno djelo vrijeđanja i omalovažavanja moralnih osjećaja građana, za koje je sve manje i manje jasno na što se zapravo odnose, a za koje će počinitelji, umjesto s dosadašnjih 100 eura, ubuduće biti kažnjavani kaznama od 300 do čak 2000 eura. S druge strane, za zlostavljanje životinja u javnosti propisane su dvostruko niže kazne – od 200 do 1000 eura.

Zakonodavac ističe kako je svjestan da je Zakon koji sadržajno nije mijenjan od 1977. godine zastario te da ga treba “uskladiti sa zahtjevima vremena, potrebama struke i prakse te promjenama u nizu drugih, u međuvremenu, donesenih zakona”, zbog čega je osnovana Međuresorna radna skupina za izradu potpuno novog zakona.

– Njime će se revidirati sva pravila kojima se sada uređuje javni red i mir, temeljem analize svih sadašnjih odredbi – najavljuju.

Posljednji pokušaj donošenja modernijeg zakona datira iz 2012., kad je Ranko Ostojić, ministar unutarnjih poslova u SDP-ovoj Vladi Zorana Milanovića, pripremio novi zakon i neočekivano ga predstavio na sjednici Vlade. Radilo se o potpuno novim rješenjima, a za prekršajno djelo prostitucije Ostojić je predvidio kažnjavanje i klijenata i prostitutki, i to razmjerno visokim kaznama.

Tadašnji premijer javno ga je kritizirao, u izravnom televizijskom prijenosu; zakon nikad nije došao do glasanja u Saboru. Osim izmjena u reguliranju prostitucije, presudile su mu i visoke kazne: tada su za vrijeđanje i omalovažavanje službene osobe državnih tijela bile propisane kazne od 7000 do 15.000 kuna, a za sudjelovanje u fizičkom obračunu na javnom mjestu od 3000 do 6000 kuna. Te je godine, usporedbe radi, prosječna plaća u Hrvatskoj bila 5500 kuna. Većina počinitelja uopće ne plati kaznu

Većina počinitelja težih prekršaja protiv javnog reda i mira, prema sadašnjem zakonu, uopće ne plati kaznu. Kako objašnjavaju u MUP-u, počinitelja prekršaja poput naročito drskog ponašanja policija često privede, zadrži u pritvoru i sljedeći dan izvede pred suca za prekršaje. Kazna propisana za to djelo je od 20 do 170 eura, a najčešće izrečene kazne manje su od 80 eura.

Dođe li do toga – da sudac počinitelja kazni kaznom od 80 ili manje eura – počinitelj u ovom slučaju neće platiti ništa jer je bio “dva započeta dana lišen slobode”, odnosno proveo je noć u pritvoru, a Prekršajni zakon propisuje da se vrijeme provedeno u uhićenju ili zadržavanju za svaki

započeti dan izjednačuje s 39,82 eura – što za dva dana iznosi gotovo 80 eura. Novi zakon za taj prekršaj predviđa kazne do 4000 eura, piše Jutarnji list.

Najviše kazne

1. Izvođenje pjesama i nošenje simbola

Isticanje fašističkih simbola i pozdrava u Hrvatskoj nije kazneno djelo, nego se kažnjava kao prekršaj protiv javnog reda i mira, i to kaznama do 150 eura. Nove kazne ići će do 4000 eura

2. Naročito drsko ponašanje i vrijeđanje građana

Naročito drsko i nepristojno ponašanje te vrijeđanje građana temeljni je prekršaj iz ovog Zakona i sada se kažnjava najvišom kaznom od 170 eura. Kazna se diže na 4000 eura

3. Izmišljanje i širenje lažnih vijesti

Tijekom pandemije korone policija je podnijela nekoliko desetaka prijava zbog ovog prekršaja, koji će se ubuduće kažnjavati najstrožom kaznom umjesto s dosadašnjih 100 eura

4. Omalovažavanje i vrijeđanje službene osobe

Kazna od najviše 100 eura za vrijeđanje policajca smiješno je niska, smatraju u MUP-u, pa za ovaj prekršaj predlažu minimalnu kaznu od 300 eura, a maksimalnu od 4000 eura

5. Neovlašteno pucanje iz vatrenog oružja

Neovlašteno pucanje iz vatrenog oružja, kao i paljenje raketa i sličnog eksploziva, također će se kažnjavati najvećom mogućom kaznom u rasponu od 300 do 4000 eura

6. Maksimalna kazna za loš odgoj djeteta

Počini li dijete neki prekršaj zbog lošeg odgoja ili zanemarivanja, odgovorni roditelj bit će kažnen najstrožom kaznom umjesto sa sadašnjih najviše 100 eura

<https://hrvatska-danas.com/2023/04/03/komunisti-ispadaju-male-bebe-plenkovic-i-bozinovic-spremili-drakonske-kazne-za-zds-4000-eura-evo-za-sto-vam-jos-prijeti-bankrot/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/34565-plenkovic-i-njegov-cetnik-nikada-nece-hrvatima-moci-zabraniti-zds>

Komentari:

IDS podupire strože kažnjavanje pozdrava 'ZDS': 'Bilo je i vrijeme, ustaški režim je najsramotnije razdoblje hrvatske povijesti'
[\(direktno.hr\)](#)

Našli se pravi govoriti o hrvatskoj povijesti - autonomaši, integralni jugoslaveni, anti hrvatski regional šovinisti, slijednici SK Pokreta za YUgoslaviju, a to su oni koji su se zauzimali za YUgoslaviju regija u EUropi regija, to su oni koje su vodili najveći polit gangsteri koje je Istra ikad vidjela, izdajnici, suradnici stranih obavještajnih službi, prije svega KOS-a i SISMI-ja (talijanske vojne obavještajne službe nadležne i za granična područja na koja Italija ima teritorijalne apetite, od 3. kolovoza 2007. zamjenjuje ju Agenzia Informazioni e Sicurezza Esterna), iredente, pod nadzorom KOS-a omogućavaju pranje prljavog novca (najviše od droga i cigareta) - ti i takvi će suditi o hrvatskoj povijesti ??!

U razdoblju na koje oni misle Hrvatska je na vlasti imala iste one političke snage kao i gotovo kompletna Europa, ni bolje ni gore. I sad će se talijanske sluge iživljavati nad režimom koji je bio nekakav "saveznik" fašističke Italije, a u kojoj su slijednici te ideologije fašizma ne samo legalni sve do danas, već povremeno obnašaju i vlast.

Najgore od svega je što ova neoyugoslavenska "stoka sitnog zuba" Hrvatsku optužuju s pozicija jugoslavenstva, strateškog partnera velikosrpstvu, njihovog režima koji je u 45 godina pobio višestruko

više Hrvata u miru, nego što su fašistička Italija i NDH pobili tijekom DSR sveukupno !?

Taj isti režim, čiji su oni "lijevi" isprdak, pobilo je i sve hrvatske ljevičare koji nisu željeli podupirati uspostavu britanske satrapije YUugoslavije.

Nino Mogorović

A kako se kažnjava psovka "zdravo drugovi" ili kletva "smrt fašizmu sloboda narodu"?

Andrija Hebrang

VELIKI USPJEH ČETNIČKO-HRVATSKE KOALICIJE

Vjerojatno sam dosadan ponavljujući kako je najveći dokaz tko je u RH sluga svjetskim moćnicima koji su bili u Domovinskom ratu na strani fašističkog srpskog agresora ZDS.

Ne mogu izravno reći da su protiv Domovinskog rata kada su hrvatski branitelji ponizili te njihove gazde pa im je jedino stalo da ponize branitelje i hrvatski narod zabranom pozdrava kojim je obranjena Hrvatska od fašističkog agresora uz istovremeno nezabranjivanje znamenja kojim su fašistički agresori izvršili brojna zvjerstva u Hrvatskoj. Poznato je da dva predsjednika kao stalno se nešto svadaju, ali su jedinstveni u iskazivanju ovog sluganstva svjetskim moćnicima!

Zato sam dajem još tri teksta o tome.

PLENKović obećao, Plenković ispunio: kažnjava se ZDS kako bi etno menadžer i čuvar trgovачke koalicije bio sretan i zadovoljan

Plenković obećao, Plenković ispunio, tako bih počeo ovaj tekst, iako me prožimaju svakakve emocije i neće biti dobro da im se prepustim jer bih mogao biti "osuđen" od faktografa i inih Yugo nostalgičara, poduprtih velikosrpskim ideolozima koji i dalje gaje dalje ideju "velike Srbije".

Sve što ima veze sa **Hrvatskom**, a da je pri tome u pozitivnom kontekstu, njima je apsolutno neprihvatljivo.

Prisjetimo se posljednje kampanje HDZ-a pred parlamentarne izbore kada smo među inim obećanjima čuli i ono o zabrani ZDS. Kako smo ušli u izbornu godinu Plenković ispunjava i ovo nakaradno obećanje i kako bi etno menadžer i čuvar trgovачke koalicije bio sretan i zadovoljan.

“Za dom spremni” je postao veliki uteg i kamen spoticanja trgovačke koalicije i to je svima itekako jasno

Plenković je vješto žonglirao cijeli ovaj mandat izbjegavajući ispuniti svoje predizborni obećanje dato koalicijskim partnerima. Izgleda da je, nažalost, došlo vrijeme da ispuni svoje predizborni obećanje stavljanjem spornog Zakona u proceduru o kažnjavanju ZDS i to drakonskim kaznama, a da pritom ne vodi računa o povjesnom značenju spornog im pozdrava.

Kada se spominje ZDS svi pobrojani dušobrižnici ga dovode u kontekst NDH i Ustaša, a pri tome se zaboravljuju neosporne povjesne činjenice da u 19. stoljeću ban Josip Jelačić povikom „**Za dom!**“ poveo vojsku iz Varaždina u bitku s Mađarima, vojska je odgovorila sa „Spremni!“.

Također „**Za dom i narod Slavjanski**“ korištena na memorijalnoj ploči posvećenoj Jelačiću u spomen događajima i njegovoj pobjedi u revolucionarnoj 1848. godini.

*Izraz „**Za dom**“ prvi put se spominje u neutralnoj inačici, 1684. godine, u spjevu, Odjeljenje Sigetsko o opsadi Sigeta , kojeg je napisao Pavao Riter Vitezović*

Izraz se spominje i u operi, Nikola Šubić Zrinski koju je 1876. godine skladao Ivan Zajec, te u nekoliko brojeva književnog časopisa, Danica, iz 19. stoljeća. Izraz „**Za dom**“ također je dokumentiran kao pozdrav u varaždinskom tjedniku, Hrvatsko jedinstvo, u broju iz 1939. godine.

Međutim, poklonici velikosrpske ideje i poltroni Save Štrbca zanemaruju povjesnu povezanost Hrvatskog naroda i ZDS-a dovodeći pozdrav u kontekst II. svjetskog rata i NDH. To čak i mogu shvatiti jer njihova misija je jasna, ali da vlada koju predvodi HDZ-ov premijer inzistira i predlaže ovakav zakon je poražavajuće.

Idemo malo demistificirati povezanost ZDS-a sa NDH-a

Neosporna je činjenica da je za vrijeme NDH Ustaše kao legitimna vojska NDH koristila ZDS kao svoj pozdrav, također je neosporna činjenica da je vojska NDH počinila zločine, međutim, slijedom toga, Partizani na čelu sa Titom i KPJ počinili su neusporedivo veće zločine, i što smo učinili vezano za to?

Jesmo li zabranili zvijezdu petokraku kao simbol pod kojim su se dogodili jedni od najtežih zločina u modernijoj povijesti? Nismo, naravno da nismo.

Hoćemo pričati malo o periodu od 1945. do 1990. i zločinima koji su pod okriljem zvijezde petokrake učinjeni spram Hrvatskoga naroda i krilatice “bratstva i jedinstva naših naroda i narodnosti”? Pritom ne umanjujem stradanje i drugih naroda i neistomišljenika režima zločinca Tita i KP. Slijedom svega toga, a u kontekstu II. svjetskog rata možemo malo pričati o četničkom pokretu na čelu sa krvnikom Dražom Mihajlovićem.

Trebamo li spominjati zločine koje su oni počinili? Mislim da ne trebamo, ali vidi čuda Plenković se nije sjetio zabraniti kokardu i ostala četnička obilježja. Zašto? Pametnome dosta!

<https://crodex.net/ovo-su-cetnici-u-hrvatskoj-policiji/>

Nadalje, povezanost ZDS i veličanstvenoga Domovinskog rata je nešto neraskidivo, ako to nekome nije jasno bojim se da bi kako narod kaže mogao ””polomiti zube” na toj nejasnoći. Razumijem da Briselski čato ne shvaća emociju kada pričamo o Domovinskom ratu, ali nije mi jasan general Tomo Medved. Generale vi ste vodili vojsku pod ZDS, gdje su naši vojnici ponosno jurišali na nerijetko puno jačega neprijatelja i svojom krvljvu natopili ovu nam jedinu domovinu

koju imamo i to pod Hrvatskim stijegom i ZDS. Zar ste to zaboravili general!?

U Domovinskom ratu puno postrojbi je ZDS koristilo kao svoj pozdrav, iako je ZDS bio službeni pozdrav HOS-a i nalazi se na službenim insignijama. Pod ZDS smo se rađali, borili, umirali. Nema tog zakona, nema te vlasti koja će nas spriječiti da ga i dalje slavimo. Možete nas kažnjavati, a napisljetu i zatvarati jer malo ljudi u našoj državi će moći plaćati drakonske kazne predviđene nakaradnim Zakonom, ali #duh nam nećete ubiti!!!

<https://crodex.net/otvoreno-pismo-branitelja-tomi-medvedu/>

<https://crodex.net/plenkovic-obecao-plenkovic-ispunio-kaznjava-se-zds-kako-bi-etno-menadzer-i-cuvar-trgovacke-koalicije-bio-sretan-i-zadovoljan/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/34586-plenkovic-obecao-plenkovic-ispunio-kaznjava-se-zds-kako-bi-etno-menadzer-i-cuvar-trgovacke-koalicije-bio-sretan-i-zadovoljan>

MLADEN PAVKOVIĆ

DANAS ZA POKLIČ, A VEĆ SUTRA I ZA VICEVE NA ROBIJU!

5 travnja, 2023

Osuđuju vas i hapse (kazne), ako na javnom mjestu viknete – Za dom – spremni! Tijekom 1991. to je bilo normalno, a onda se netko sjetio da je to isto čuo i u vrijeme NDH, što drugim riječima znači da su na taj način NDH i Hrvatska država postali jedno te isto!(sic!). Kad su hrvatski generali Gotovina i Markač bili nevini u zatvoru, hapsili su i sve one koji su nosili majice s njihovim fotografijama, ali i one koji su lijepili njihove postere. Akademiku Josipu Pečariću zabranili su jednom i predstavljanje knjige, jer je nosila naslov „Dnevnik u znaku Za dom spremni“, a da je nisu ni pročitali. Ludilo! Nu, i prije su zatvarali, čak i za najobičniji vic, ili pak za objavljenu domoljubnu pjesmu. Sve što ima veze sa srpskim četnicima ili fašističkom Srbijom sve se više stavlja ad acta! Povijest se očito ponavlja...

Evo, nekoliko viceva zbog kojih su ljudi u vrijeme Tita i partije ostajali bez slobode, zaposlenja i bez mogućnosti javnog djelovanja, tj. bez svega.

- Dođe čovjek na Trg Republike, a na trgu crne zastave. Priđe čovjek milicajcu i upita ga:

Zašto su izvješene crne zastave?

Umro Tito!

Ode čovjek na kolodvor, prošeta se, vrati se na trg milicajcu i upita ga:

Zašto su izvješene crne zastave?

Ta, čovječe, rekao sam vam sto puta: Umro Tito!

Uh, kako ja to volim čuti!

- Sreli se Tito i Ray Charles pa pita Ray Tita:

Kako si druže?

Kao što vidiš.

- Došao Tito u Sarajevo na neku proslavu, a Sarajlije velikom gostu ispekli vola... Tito iznenađen reče:

Ljudi, niste trebali.

Kad netko iz mase:

Ne brinite druže Tito, dok je Sarajlija bit će i volova!

- Vozi se drug Tito u limuzini, a iza njega ide fićo, a u njemu Mujo i Haso. I ide Tito, ide, skrene on lijevo, Mujo i Haso za njim... skrene Tito desno, oni za njim, on nazad, oni za njim.. gdje god Tito ova dvojica za njim. Razljuti se Tito, parkira, izade iz limuzine, a Mujo i Haso iz fiće.

Tito: Jel vas dvojica, što me stalno pratite?

A Mujo i Haso će na to (zajedno): „Druže Tito mi ti se kunemo, da sa tvoga puta ne skrećemo“.

- Obilazi Tito zatvore, pa naišao na Cigu:

Zašto si ti Cigo u zatvoru? – pita JBT.

Pričao sam viceve o tebi druže Tito.

– Hajde ispričaj jedan a da nije u vezi sa mnom pa će narediti da te puste, reče JBT.

Dobro, e znaš da je Jovanka u drugom stanju, ali nije u vezi s tobom!

- Poslije rata šeće Tito ulicom i sretne stariju ženu, pa joj kaže: „Smrt fašizmu, bako!“

Baka odgovara: „I tebi sinko, i tebi!“

- Šetao se Tito poslije rata i ugleda seljaka kako ore sa volovima i drvenim plugovima. Naredi svojima da tom čovjeku odmah kupe traktor sa svim mogućim priključcima, a kad je seljak to čuo reče:

Pa, gospodine, kome mogu zahvaliti za taj lijepi dar?

A Tito će: Onome za koga si se borio u ratu!

A seljak:

Joj, izvini Dražo nisam te prepoznao!

- Za vrijeme jednopartijske demokracije pita učiteljica Ivicu:

Ivice, tko je najveći ratnik za kojeg si ikada čuo? Ivica odgovori:

Josip Broz Tito.

Na to ga učiteljica pohvali i kaže: – Sjedi, petica!

Ivica sjedne, potajno izvuče ispod klupe jednu sliku, pogleda je i šapne:

Izvini Rambo, ali karijera je karijera!

- Došao Cvijetin Mijatović u Kuću cvijeća da se pokloni sjenama druga Tita, kad začuje glas iz grobnice: „Cvjetane, Cvjetane dovedi mi bijelog konja!“

Na to se Cvijetin prenerazi, istrči iz Kuće cvijeća i naleti na Staneta Dolanca. Kaže mu što je i kako je, a Stane će njemu- Ta hajde da zajedno vidimo. Sigurno ti se učinilo.

Uđu zajedno u Kuću cvijeća kad se iz groba začuje glas: Cvjetane, Cvjetane bijelog, a ne – nilskog konja!

- Letjeli Tito, Regan i Brežnjev u avionu:

Poslije nekog vremena gurne Regan ruku iz aviona i kaže:

Upravo letimo iznad Amerike.

Kako znaš?-pitaju ga.

Poznajem blagu klimu Kalifornije.

Poslije određenog vremena kaže Brežnjev:- Upravo letimo iznad Sibira!

Kako znaš?

Sibirsku oštru klimu svatko zna.

Kratko poslije toga uzvikne Tito: Sarajevo-Baščaršija!

Otkud znaš tako precizno?-pitaju drugi.

Pa... božju ti majku, ukradoše mi sat!

- Tko bi se spasio kad bi se potopio „Galeb“?

Hrvatski narod!

- Pita profesorica povijesti Ivicu:

Što je bilo poslije Titove smrti?

Sahrana, što bi drugo moglo biti?

- Američki svećenici na putu po Jugoslaviji posjetili su jednu ludnicu.

Došli svećenici u odjel, a svi bolesnici počnu vikati:

Živio drug Tito!

Samo jedan šuti.

Što ti ne vičeš? – upitaju ga svećenici.

Ja nisam lud, ja sam bolničar!

Nu, ako ste „brbljali“ i ovo, nitko vas nije mogao spasiti kaznene prijave ili pak – zatvora!

- Dok nam je bravar bio predsjednik, sva su nam vrata bila otvorena!
- Druže Tito samo piši, radit ćemo i po kiši, neka piše i Jovanka, radit ćemo bez prestanka!
- Tito-partija, prasci i rakija!
- Mi imamo, mi imao dva junačka sina, druga Tita i druga Staljina!
- Tito je krao, al je dao! Ovi kradu, al ne dadu!

Što mislite da danas netko nešto takvoga izgovori ili napiše, ali da umjesto „Tito“ u glavnoj ulozi bude netko od poznatih hrvatskih

političara ili politikanata, je li bi taj dobio „pohvalu“ ili kaznenu prijavu?

Mladen Pavković, predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. (UHBDR91.)

<https://bezczenzure.hr/toptema/danas-za-poklic-a-vec-sutra-i-za-viceve-na-robiju/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/34582-mladen-pavkovic-danas-za-poklic-a-vec-sutra-i-za-viceve-na-robiju>

PERO KOVAČEVIĆ

GRB HOS-A JE OBILJEŽJE RATNE POSTROJBE POBJEDNIČKE VOJSKE

05 Travanj 2023

Ovu kolumnu pišem na traženje mojih prijatelja bojovnika HOS-a, a vezano za ponovno pokrenutu hajku i stigmatiziranje znakovlja HOS-a, ratne postrojbe pobjedničke Hrvatske vojske. Hajka je pokrenuta nakon objave nacrtu novog Zakona o prekršajima koji je preložilo Ministarstvo unutarnjih poslova.

Naravno da su „lijevi“ mediji i mnogi drugi jedva dočekali prigodu da se obračunaju sa HOS-ovcima, navodeći svoje ideološke i demagoške floskule i razloge.

Prema Prijedlogu novog Zakonu o prekršajima kazna za “prekršaj počinjen isticanjem određenih simbola kojima se izražava ili potiče mržnja ili uzvikivanjem ili pjevanjem navedenog pozdrava”, premda se ne naglašava kojeg pozdrava, povećala bi se 23 puta i mogla bi iznositi od 700 čak do četiri tisuće eura.

Treba reći da u Hrvatskoj postoji jedna glasna manjina uz značajnu pomoć u medijima koja sustavno pokreće hajku i stigmatizira

znakovlje HOS-a. Prisjetimo se da su tu hajku pokretali Radovan Dobronić, Zoran Milanović, nevjerodostojni svjedok na haaskom sudu Žarko Puhovski i naravno svenazočni Milorad Pupovac i njegova SDSS-a.

Radovan Dobronić, predsjednik Vrhovnog suda, nije bio ni zasjeo na novu funkciju čelnika Vrhovnoga suda, a ničim izazvan, odmah je počeo dijeliti hrvatsko društvo. Tako je rekao da je pozdrav Za Dom Spremni sporan i da se jednostavno rečeno – ne smije nigdje i ni pod kakvim okolnostima tolerirati, vraćajući se na interpretaciju o ovom predmetu na poziciju drugog svjetskog rata i zaboravljujući ulogu ovog povika u Domovinskom ratu.

Zoran Milanović je tako držao da je sazrelo vrijeme da se on i njegovi obračunaju sa HOS-om. Zoran Milanović napustio je obilježavanje 28. obljetnice vojno-redarstvene operacije „Maslenica '93.“. Milanović je to učinio zbog nekoliko osoba u protokolu koje su nosile ratna znakovlja HOS-a na kojima je i pozdrav “Za dom spremni”.

O svemu se telefonom čuo i s premijerom Plenkovićem, krenuo natrag u Zagreb, a kasnije objavio da je admiralu Robertu Hranju i i drugim časnicima zapovjedio da napuste protokol.

Pravni status HOS-a

Stoga sam pozvan pravno, činjenično, ustavnopravno i povjesno podučiti ministra Davora Božinovića, sve njih i javnost koja ga podržava i koji kreće u nove napade na bojovnike HOS-a i HOS-ovo služeno znakovlje.

Pozvan sam ponovno podsjeti javnost što sam govorio o zakonskim uporištima o HOS-u i njegovom znakovlju na Okruglom stolu HOS-a 2016. godine u Zagrebu:

Pokojna Vera Stanić i ja smo 1994. uspjeli uvjeriti predsjednika Tuđmana i ministra Šuška da se prizna status hrvatskog branitelja pripadnicima HOS-a;

Predsjednik Tuđman je 1. listopada 1991. donio zapovijed (koju ju sam ja napisao) da postrojbe HOS-a ulaze u sastav zapovjedništava zbornih područja OS RH;

Znakovlje postrojbi HOS-a službeno je odobrilo Ministarstvo obrane 1994. sukladno odredbama Službenika OSRH o znakovlju postrojbi

OSRH, kao što je odobravalo znakovlje svih drugih ratnih postrojbi Hrvatske vojske ;

U Zakonu o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji uvrstio sam pripadnike HOS-a (1996.), a tako je i u važećem Zakonu;

Grb Udruga HOS-a , koji je istovjetan odobrenom znakovlju ratne postrojbe HOS-a su službe Grada Zagreba i uz privolu tadašnjeg Ministarstva uprave u vrijeme SDP-ove vlade.

Govoriti danas o znakovlju HOS-a iz Domovinskog rata, sa stajališta Drugog svjetskog rata, nije niti povjesno prihvatljivo. Pozdrav ‘Za dom spremni’ doživio je Domovinskom ratu drugačiju sudbinu. Taj je pozdrav u srpsko-četničko-crnogorskoj agresiji postao antifašistički!

Naime, ta je agresija imala sva obilježja fašizma, uključivši strategiju ubijanja civila kao primarni cilj. Agresori su u Domovinskom ratu ubijali civile sa crvenom petokrakom i kokardom na kapi (ta činjenica nositelje hajke očito ne smeta!?).

Povijest ne počinje i ne završava na Drugom svjetskom ratu. Barem ne za Hrvatsku, koja je stvorena i obranjena u Domovinskom ratu od srpsko-crnogorske fašističke agresije i to razdoblje bi se konačno trebalo vrednovati u povijesti. U Domovinskom ratu tom ratu zauvijek je obranjena neovisna Hrvatska i za Hrvate i sve građane koji u njoj žive i vole je, nema važnijeg povijesnog razdoblja.

Zato to razdoblje treba poštivati i objektivno vrednovati. Vrijeme je za lustraciju hrvatske povijesti, za sve pa i za pozdrav ‘Za dom spremni’. Od pozdrava „Za dom spremni” četnicima se ledila krv u žilama u Domovinskom ratu, možda je to pozadina svih hajki na ratno znakovlje HOS-a?

Očito je da bi mnogi rado zabranili ratni stijeg bojovnika HOS-a, službeno odobreni stijeg u Domovinskom ratu.

Ministre Božinoviću, nadam se da vam je sad jasno da je znakovlje HOS-a zakonito znakovlje ratne postrojbe pobjedničke Hrvatske vojske.

[Pero Kovačević/maxportal](#)

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/34580-grb-hos-a-je-obiljezje-ratne-postrojbe-pobjednicke-vojske>

VELIKI USPJEH ČETNIČKO-HRVATSKE KOALICIJE 2.: PISMO LILI BENČIK PREMIJERU PLENKOVIĆU

Lili Benčik je pisala Premijeru RH o raznim uspjesima u zaštiti vlade četničkih i partizanskih zločinaca od strane hrvatskih vlasti što se i očekuje od Četničko-hrvatske koalicije. Zato je njen pismo prirodan dio mog teksta VELIKI USPJEH ČETNIČKO-HRVATSKE KOALICIJE:

<https://bezcenzure.hr/vlad/veliki-uspjeh-cetnicko-hrvatske-koalicije/>

Naravno neki misle da bi oni koji doista vole Hrvatsku i hrvatski narod prvo zabranili i kažnjavali one koji koriste taj, a i druga znamenja s kojima su fašistički agresori napadali Hrvatsku i učinili mnogobrojne zločine u Domovinskom ratu pa je Sud u Haagu i osudili Srbiju zbog agresije na Hrvatsku u cilju stvaranja velike Srbije pri čemu je učinjen niz genocidnih radnji.

Taj sud je to učinio iako je tadašnji Predsjednik RH i Ministrica vanjskih poslova RH pokušali povući hrvatsku tužbu i tako sprječiti samu mogućnost da Sud donese presudu koja bi štetila Srbiji i njihovim interesima.

Sud je ipak donio takvu presudu, a nama ostaje razmišljati kakva bi bila presuda da je tadašnja vlast štitila hrvatske interese a ne srpske. S druge strane to ipak pokazuje kako je taj stalni sud u Haagu doista dobar jer su donijeli takvu presudu koja je ipak u korist Hrvatske iako su Predsjednik i Ministrica zastupali srpski interes.

Za usporedbu pogledajte presudu jednog drugog međunarodnog suda Josipu Šimuniću zbog ZDS- Josip Jurčević je kao ekspert iznio povijesne istine o ZDS i nitko nije ni pokušao osporiti njegovo stručno mišljenje. Samo ga nisu uvažili već osudili Šimunića, a Jurčeviću su objasnili da nikada do sada nisu doživjeli kao u tom slučaju da vlast neke države napada a ne brani svoje.

Tako i danas vlast u RH brani svoje tj. srpske interese. Ne mogu izravno napadati hrvatske branitelje koji su od srpske vojske - kako reče Slobodan Milošević - napravili zećeve već zabranjuju njihov

pozdrav. Kao da time mogu iz narodnog sjećanja izbrisati PRAVLJENJE ZEČEVA OD SRBA s kojima su u koaliciji i rade sve što traže pripadnici naroda od čije su vojske hrvatski branitelji napravili ZEČEVE.

A što je gore od tih koje slušaju. Oni sami.

A što je gore od tih koje slušaju. Oni sami.

Ili su samo zadovoljni mojom pitalicom tj odgovorom na pitanje:

Koja je razlika između Četnika i Jugoslavena?

Četnik je POŠTENI četnik, a Jugoslaven je POKVARENI četnik!

Josip Pečarić

LILI BENČIK

**PREMIJERU PLENKOVIĆU ŠTO JE SA
ŽRTVAMA TOTALITARNOG
KOMUNISTIČKOG ZLOČINAČKOG REŽIMA
1945-1990? ZAR ŽRTVE KOMUNIZMA NISU
BILI LJUDI, ZA NJIH NEMA PIJETETA,
NEMA KAZNI?**

Hrvatska je članica EU, a vi premijeru Plenkoviću i vaša Vlada uporno ignorirate i odbijate ratificirati Rezoluciju EU Parlamenta od 19.rujna 2019.godine?

Rezolucija Europskog parlamenta od 19. rujna 2019. o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe (2019/2819(RSP))

U toj rezoluciji jasno piše u članku:

5. poziva sve države članice EU-a da provedu jasno i principijelno preispitivanje zločina i djela agresije koje su počinili totalitarni komunistički režimi i nacistički režim;

18. napominje da u javnim prostorima nekih država članica (parkovima, trgovima, ulicama itd.) i dalje postoje spomenici kojima se veličaju totalitarni režimi, što otvara put iskrivljivanju povijesnih činjenica o posljedicama Drugog svjetskog rata i propagiranju totalitarnog političkog sustava;

Prije te Rezolucije, izglasane su:

1. Rezolucija Parlamentarne skupštine broj 1096 prihvaćena je 27. lipnja 1996. na 23. zasjedanju na temelju Izvještaja s nacrtom Rezolucije broj 7568, od 3. lipnja 1996.,
2. Rezolucija Parlamentarne skupštine Vijeća Europe broj 1481 o potrebi međunarodne osude zločina totalitarnih komunističkih režima iz 2006. temelji se na Izvještaju s nacrtom Rezolucije 10765 od 16. prosinca 2005.godine

Hrvatski Sabor je na osnovu ove dvije Rezolucije 30.lipnja 2006.godine izglasao:

Deklaracija o osudi zločina počinjenih tijekom totalitarnoga komunističkog poretka u Hrvatskoj 1945. - 1990. godine NN 76/2006

12. Hrvatski sabor se pridružuje pozivu koji je Parlamentarna skupština Vijeća Europe uputila svim komunističkim ili post-komunističkim strankama da u svojim zemljama, ako to dosad nisu učinile, ponovo procijene povijest komunizma i svoju vlastitu prošlost, jasno se distanciraju od zločina počinjenih od strane totalitarnih komunističkih režima i da ih osude bez ikakvih nejasnoća.

Napominjem da sam javno i osobno na mail adresu, 15.listpoada 2019.godine postavila pitanje provedbe Rezolucije EU Parlamenta od 19.rujna 2019.godine¹

Temeljem Zakona o pravu na pristup informacijama NN 25/13, 85/15 molim,

¹ <https://www.braniteljski-portal.com/hoce-li-joj-odgovoriti-lili-bencik-uputila-otvoreno-pismo-predsjedniku-vlade-i-sabora-molim-odgovor-na-pitanja-kada-ce-se-ukloniti-svi-spomenici-kojima-se-velica-totalitarni-rezim-bivse-drzave-sfrj/>

Republike Hrvatske, odnosno predsjednika Vlade g. Andreja Plenkovića

Sabor Republike Hrvatske, odnosno predsjednika Sabora g. Gorana Jandrokovića

Župana Istarske županije g. Fabrizia Radina

Gradonačelnika grada Pule g. Borisa Miletića

Da mi odgovore na pitanje kada će provesti Rezoluciju Europskog parlamenta od 19. rujna 2019. o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe (2019/2819(RSP))?²

A odgovorio mi je samo bivši pulski gradonačelnik Boris Miletić!

Do danas ta Rezolucija nije ratificirana u Saboru RH, niti se po njoj postupa, već se selektivno kažnjavaju samo ustaška i četnička obilježja, a komunistička iz režima propale Jugoslavije ne!

Radi se upravo suprotno europskim normama. I dalje se veličaju i komemoriraju događaji iz totalitarnog zločinačkog komunističkog jugoslavenskog režima, SABA

RH dobiva čak iz proračuna Ministarstva branitelja 20 000 eura, za virtualni muzej lažnog antifašizma. kažnjavaju samo ustaška i uz nazivi pristanak četnička.

Stoga opet temeljem Zakon o pravu na pristup informacijama (“Narodne novine”, br. 25/13, 85/15, 69/22), postavljam pitanja:

1. Kada će Sabor RH ratificirati Rezoluciju EU Parlamenta od 19.rujna 1019.godine, o važnosti europskog sjećanja za

² http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2019-0021_HR.html

budućnost Europe, kao što je ratificirao prethodne Rezolucije?

2. Kada će žrtve komunističkog totalitarnog režima dobiti pijetet kao žrtve i kada će se u skladu s time početi kažnjavati simboli komunizma?

Na komemoraciji u Jasenovcu 22.04.2022.godine , Jasenovac³ - Povodom 77. obljetnice probaja posljednjih zatočenika ustaškog logora Jasenovac, uz predsjednika Vlade Andreja Plenkovića, te Predsjednik Hrvatskoga sabora Gordana Jandrokovića koji je predvodio saborsko izaslanstvo, komemoraciji su nazočili i potpredsjednik Vlade za društvene djelatnosti i ljudska prava Boris Milošević, ministar pravosuđa i uprave Ivan Malenica, ministar znanosti i obrazovanja Radovan Fuchs, posebni savjetnik predsjednika Vlade Zvonko Kusić, predsjednik Savjeta za nacionalne manjine Aleksandar Tolnauer i posebna savjetnica ministra vanjskih i europskih poslova Sara Lustig. Zatim zagrebački gradonačelnik Tomislav Tomašević i Josko Klisović, predsjednik Skupštine grada Zagreba, predsjednik SABA RH Franjo Habulin, neizostavni predsjednik SNV-a Milorad Pupovac i predstavnik romske manjine Veljko Kajtazi. Na kraju odvojeno i predsjednik Zoran Milanović.

Upravo s obzirom na izjave koje su dane u Jasenovcu, tražim odgovore na pitanja u skladu sa pravom na pristup informacijama: Premijer Plenković istaknuo je kako su, nažalost, netolerancija, negiranje povijesnih činjenica, diskriminacija i govor mržnje sve prisutniji u svijetu, ali i u našem društvu.

“To su loši i štetni trendovi i protiv njih se treba boriti, takvu retoriku politika treba jasno osuditi, a pravosudna tijela, u skladu sa zakonskim okvirom, kažnjavati. Žrtve kojih se danas sjećamo su podsjetnik i upozorenje na dimenzije zla koje mogu proizići iz mržnje i totalitarnih ideologija....milioni ubijenih opomena su o važnosti temeljnih vrijednosti društva, onima demokracije, humanosti poštivanja ljudskih prava i uključivosti, i obvezuju nas da

³ <https://n1info.hr/vijesti/komemoracija-u-jasenovcu-dolaze-milanovic-i-plenkovic-predstavnici-zidova-ne/>

to nikad ne zaboravimo i ne dozvolimo da se ikada više ponovi“ poručio je.

Premijeru Plenkoviću sve što ste izjavili odnosi i na žrtve komunističkog terora i represije. Stoga postavljam pitanje:

1. Kada ćete na isti način tretirati sve žrtve, a ne selektivno samo žrtve ustaškog režima, tim više što su mnoga mjesa komunističkih zločina godinama sakrivana i o njima se tek sada nakon skoro 80 godina saznaje. Žrtve iz Jasenovca, žrtve su nacističke i fašističke ideologije, a zar nisu i žrtve komunističkih zločinaca postale žrtve samo zato što nisu prihvatile komunističku ideologiju?

Predsjednik Sabora Gordan Jandroković je podsjetio je Sabor pokrovitelj komemoracije u Jasenovcu. "Osuđujemo ustaški režim koji je činio zlo, ubijao ljudе zbog njihove vјerske, nacionalne pripadnosti. Kao Sabor čvrsto osuđujemo taj režim i želimo poslati poruku mладим ljudima da je zlo postojalo, postoji i postojat će, demokracija i mir ne postoje samo i od sebe i za njih se treba boriti", kaže Jandroković. Pozdrav ZDS treba biti zabranjen kada se koristi da bi slavi NDH. "Nitko ne dovodi u pitanje da je bilo kakvo obilježje koje slavi NDH nedozvoljeno i da ga treba sankcionirati", kaže Jandroković. Pa postavljam pitanje predsjedniku Sabora Gordanu Jandrokoviću

2. Predsjedniče Hrvatskog Sabora, znači parlamentarni svih građana RH, a ne samo manjina, kada ćete citiram vaše riječi“ osuditi komunistički režim , koji je činio zlo, ubijao ljudе zbog njihove vјerske, nacionalne i političke pripadnosti“ Kada će Sabor ratificirati Rezoluciju EU Parlamenta od 19. rujna 2019.godine, o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe (2019/2819(RSP))? Kada će se usvojiti zakon o kažnjavanju simbola i pokliča komunističkog terora, jugo-komunističkog zločinačkog režima?

Zagrebački gradonačelnik Tomislav Tomašević odao je počast žrtvama ustaškog logora te istaknuo da se zakonskom zabranom

ustaškog pozdrava "Za dom spremni" treba izbjegći dvosmislenost u sudskej praksi, najavivši otkrivanje spomenika žrtvama ustaškog režima. Naglasio je kako je bitno sjećati se zla ustaškog režima da se to više nikada ne bi ponovilo "kako se zlo fašizma ne bi vratilo u hrvatsko društvo". I time jasno u gradu Zagrebu poručiti što se dogodilo za vrijeme ustaškog režima, tko je stradao, kakvo je to zlo i to jednostavno mora ostati u sjećanju kako se više nikada ne bi ponovilo u budućnosti"

3. Kada će te na isti način tretirati žrtve komunističkog režima, odnosno zakonski zabraniti „Smrt fašizmu, sloboda narodu“ kako se zlo komunizma ne bi nikada ponovilo u Hrvatskoj i kada će te u Zagrebu napraviti spomenik žrtvama komunističkog režima, čije se masovne grobnice otkrivaju po Zagrebačkim predgrađima?

i još pitanje za neizostavnog, sveprisutnog političara predsjednika SNV-a Milorada Pupovca. Predstavnike ostalih manjina neću ni pitati, jer ionako sami ne odlučuju bez Milorada Pupovca. Odgovarajući novinarima na pitanja o strožim kaznama za pozdrav Za dom spremni Milorad Pupovac je rekao: "Započeli smo razgovor o tome kako riješiti pitanje sankcioniranja. To je prvi konkretan razgovor o tome. Vjerujem da ćemo doći do rješenja prihvatljivog svima." Ne vjerujem u rješenje prihvatljivo svima, jedino ako pod sve nisu uključeni srodnici žrtava komunizma. Na njih Milorad Pupovac nikada ni ne pomišlja. Isto kao ni na žrtve srpske agresije na Hrvatsku.

Milorad Pupovac kao predsjednik SNV-a odgovoran je za Bilten u kojemu uhodi, optužuje i sotonizira hrvatski narod kao mučitelje „jadne i ugrožene“ srpske manjine u RH. Sa svojim plaćenicima (koje nota bene mi plaćamo iz Proračuna) uhodi Hrvate na društvenim mrežama, pa čak i po privatnim grupama na WhatsApp-u, ima ekipu koja po ulicama i parkovima slikaju grafite, olajava političke protivnike, koji nisu na crtici njegove jugo-komunističke ideologije i sve to na 168 stranica tiska u 400 primjeraka i distribuira po diplomatskim predstavništvima širom svijeta.⁴

⁴ <https://snv.hr/publikacije/snvsnv-bulletin-22/>

Tih 22 Biltena, Milorada Pupovca su najmizernija literatura što sam pročitala. Tako huškački, jadni i bijedni, da se iz njih isčitavaju najgori relikti komunizma: ideološko, vjersko i političko prokazivanje, tužakanje za svaki pozdrav, svaki grafit, svaku političku izjavu, nešto nedostojno demokratskog društva i čovjeka. Pri tome u svom Biltenu nigdje ne spominje da su Srbi iz Hrvatske stali na stranu agresora na Hrvatsku JNA I SRBIJE. Fino on to obuče u priču o „proces pomirenja koji bi trebao sanirati posljedice rata 1991. — 1995.“

Posljedice rata bi trebalo sanirati? Nigdje ni spomena tko je izazvao i započeo najbrutalniji rat na hrvatskom tlu, razaranja sela i gradova, Bolnica, škola, ubijanja djece, hrvatske i srpske žrtve?

Nigdje ni spomena odgovornosti onih koji su htjeli hrvatski narod lišiti domovine i postojanja?

Nigdje ni spomena krivice, žaljenja i preuzimanja odgovornosti! A krivac je velikosrpska politika, kojoj su se priklonili Srbi iz Hrvatske i započeli rat do istrebljenja, sa ciljem potpunog uništenja hrvatskog naroda, njegovog postojanja, njegove vjere i kulture rušeći Crkve, škole, bolnice, paleći cijela sela, ubijajući i protjerujući Hrvate iz njihovih domova!

Hrvati ne pristaju na proces pomirenja i na oprost, bez priznavanja krivnje za agresiju i bez imalo znakova žaljenja zbog žrtava koje su posljedice te agresije.

Drug Milorad bi htio da Hrvati nakon 30 godina zaborave na žrtve, koje su Srbi počinili, da tepaju i tetoše Srbe, dok on Milorad komemorira događaje iz 2.svjetskog rata od prije 80 godina i stalno nas optužuje za ustašvo. Kojeg li absurdnog licemjerja i dvostrukih kriterija druga Milorada!?

Stoga druže Milorade postavljam i vama pitanje:

4. Kada ćete od hrvatskog naroda zatražiti oprost za sva zla koje su Srbi njemu počinili.? Od Načertanija, Memoranduma SANU, u 2.svjetskom ratu, U Jugoslaviji pod crvenom zvijezdom koja je zamijenila kokardu, pa sve do Domovinskog rata. Jer je SPC četničke zločine po Valerijanovom memorandumu pripisale ustašama. Mi Hrvati nemamo Memorandume, nemamo Hrvatski svet,

nemamo pretenzija prema susjednim narodima. Manjinama smo poklonili Ustavni zakon i sva prava, čak i financiranje iz Proračuna, a što vi radite s tim novcem? Huškate na nas, pljujete po našim svetinjama, našoj vjeri i nama samima. I upravo stoga je vaš Bilten sramotan, mizerija ljudskosti i nepoštivanje države koja vas hrani. Zato nemate nikakvo pravo tražiti kažnjavanje „za dom spremni“ a da se istovremeno ne kazne i Smrt fašizmu i crvena zvijezda petokraka.

Pitanje je hoćete li poštivati hrvatski Zakon o pravu na informacije i prozvani odgovoriti, ili će se oglušiti na glas naroda, što im je inače praksa.

Lili Benčik/hrvatskepravice

<https://bezcenzure.hr/vlad/premijeru-plenkovicu-sto-je-sa-zrtvama-totalitarnog-komunistickog-zločinackog-rezima-1945-1990-zar-zrtve-komunizma-nisu-bili-ljudi-za-njih-nema-pijeteta-nema-kazni/>

JOŠ JEDNA POBJEDA ČETNIČKO-HRVATSKE KOALICIJE: OSUĐEN MARKO JURIĆ

Moja čestitka za Uskrs i dar dani su na portalu dragovoljac.com:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/34583-cestitka-i-dar-akademika-pecarica>

Ni vlast u RH ne zaostaje pa je za Uskrs darovala hrvatskom narodu presudu Marku Juriću kogega je prijavio prvi čovjek vladajuće koalicije Milorad Pupovac (vidjeti Prilog).

Marko Jurić je rekao sve sutkinji koja ga je osudila pa ne treba tome ništa dodati:

“Nije Vas sramota zbog ovakve presude, gospođo sutkinjo?” kazao je Jurić.

“Gotovi smo, možete ići. Ne činite neko novo kazneno djelo...”, prijeteći je rekla sutkinja Horvat.

“Sram vas bilo zbog ovakve presude! Stali ste na stranu četničkih ubojica i ubojica hrvatskog naroda. Sudit će vam hrvatski narod. I dragi Bog će Vam suditi. Vidjet ćete”, rekao je Marko Jurić sutkinji Mirjani Horvat u sudnici.

“Osim toga, poistovjetili ste sve Srbe s četnicima i ohrabrujete ih da čine zločine kakve su do sada činili. Sram Vas bilo”, rekao je Jurić sutkinji Horvat pri izlasku iz sudnice.

<https://www.maxportal.hr/premium-sadrzaj/marko-juric-osuden-na-10-mjeseci-uvjetno-zbog-izjave-o-porfiriju/>

Možda samo treba dozvoliti da je sutkinja samo priglupa pa joj možda Bog to uzme kao olakotnu okolnost,

Zašto?

Presudila je Marka zbog spominjanja četničkog vikara.

Iole inteligentnija osoba bi znala da se Marko time samo narugao srbijanskom ministru:

SKANDALOZNA IZJAVA

**VULIN NA KOMEMORACIJI: ALOJZIJE STEPINAC BIO JE
USTAŠKI VIKAR! HDZ: SRAMOTNA IZZAVA**

21.06.2015.

Nakon ovoga postavljaju se dva pitanja. Prvo je hoće li se i ovaj put srbijanska vlada odšutjeti i ne demantirati takav stav svog ministra, a drugo je što će napraviti hrvatska vlada - zapitao se Željko Reiner (HDZ)

Srbijanski ministar Aleksandar Vulin izjavio je na komemoraciji žrtvama ustaškog režima u logoru Jadovno kako je Alojzije Stepinac bio ustaški vikar, prenosi

<https://www.vecernji.hr/vijesti/aleksandar-vulin-izjavio-na-komemoraciji-alojzije-stepinac-bio-je-ustaski-vikar-1011566>

Kao što vidimo HDZ-ova vlada je presudom Marku Juriču ispunila svoje obećanje i reagirala je presudom i jasno svima stavila do znanja da Srbi mogu Stepinca nazivati ustaškim vikarom, ali Hrvati ne smiju nj. v. Porfirija četničkim vikarom!

Jasno je tašto zašto se moraju povećati kazne za Hrvate, zar ne?

Istina moguće je da su se HDZ-ovci u međuvremenu shvatili kako Stepinac njima znači mnogo mnogo manje od Porfirija pa je zato kazna Marku Juriču primjerena.

Ako se nekome učini da to nije moguće neka se samo prisjete blagdana sv. Josipa kada su ga na HTV-u proslavili intervjoum s Porfirijem!

Da, drugo je što će napraviti hrvatska vlada, zar ne!

Josip Pečarić

PRILOG

MARKO JURIČ OSUĐEN NA 10 MJESECI ZATVORA ZBOG IZJAVE O PORFIRIJI

6 TRAVNJA, 2023MAXPORTAL

Novinar **Marko Jurič** osuđen je danas na Općinskome sudu u Zagrebu na uvjetnu zatvorsku kaznu od 10 mjeseci i rok kušnje od dvije godine. Tvrtka "Plava produkcija", kao nakladnik emisije Markov trg, osuđena je na novčanu kaznu od 25.000 kuna.

Jurič je proglašen krivim jer je u odjavi televizijske emisije Markov trg, 2016., upozorio Zagrepčane da pripaze dok šeću Cvjetnim trgom jer bi uz obližnje crkve mogao izletjeti četnički vikar.

Bila je to njegova satirička reakcija na video snimku episkopa SPC-a, danas patrijarha SPC-a Porfirija, na kojoj pjeva pjesme u čast četničkoga koljača **Momčila Đujića** i slavi četničke zločine.

Sutkinja **Mirjana Horvat** u obrazloženju presude je rekla da je "Jurič je poticao mržnju prema pripadnicima srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj i svećenstvu Srpske pravoslavne crkve".

"Kao urednik i voditelj emisije 'Markov trg' na Z1 televiziji, u nakani da kod većeg broja ljudi potakne osjećaj mržnje prema pripadnicima srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj, vjernicima pravoslavne vjeroispovijesti u Hrvatskoj i svećenstvu SPC-a u Hrvatskoj, a upravo zbog njihove pravoslavne vjeroispovijesti i pripadnosti srpskom narodu(...)

Dakle putem televizije javno poticao na mržnju prema skupni i pripadnicima skupine zbog njihove vjerske i nacionalne i etničke pripadnosti.

<https://www.maxportal.hr/wp-content/uploads/2023/04/juric-2.jpg.webp>

Prvokriviljeni **Marko Jurič** osuđuje se na kaznu zatvora od 10 mjeseci, te se prvočriviljenom izriče uvjetna kazna od 10 mjeseci, a

kazna neće izvršiti ako u roku od dvije godine ne počini novo kazneno djelo”, kazala je sutkinja Horvat čitajući presudu.

“Nije Vas sramota zbog ovakve presude, gospođo sutkinjo?” kazao je Jurić.

“Gotovi smo, možete ići. Ne činite neko novo kazneno djelo...”, prijeteći je rekla sutkinja Horvat.

“Sram vas bilo zbog ovakve presude! Stali ste na stranu četničkih ubojica i ubojica hrvatskog naroda. Sudit će vam hrvatski narod. I dragi Bog će Vam suditi. Vidjet ćete”, rekao je Marko Jurić sutkinji Mirjani Horvat u sudnici.

“Osim toga, poistovjetili ste sve Srbe s četnicima i ohrabrujete ih da čine zločine kakve su do sada činili. Sram Vas bilo”, rekao je Jurić sutkinji Horvat pri izlasku iz sudnice.

Marka Jurića prijavio je Milorad Pupovac i SNV, a nakon prijave DORHje optužio za govor mržnje.

Iako je Porfirije u Chicagu pjevao četničke pjesme, uključujući i onu posvećenu zloglasnom Momčilu Đujiću, a hrvatska obavještajna agencija SOA-a u svojim službenim izvješćima u više navrata upozoravala na zabrinjavajući porast četništva u Hrvatskoj, uključujući i djelovanje unutar struktura SPC-a, sutkinja to nije uvažila kao dokaze i presudila je novinaru za “širenje govora mržnje” i “poticanje na nasilje” prema pripadnicima Srpske pravoslavne crkve i srpske nacionalne manjine u Republici Hrvatskoj.

I sve Srbe u Hrvatskoj poistovjetila je s četnicima. I onih 8642 pripadnika srpske zajednice u Hrvatskoj čija se imena nalaze u Registru branitelja i koji su sudjelovali u obrani Hrvatske.

Jurić je presudu doživio kao verbalni delikt i uvođenje cenzure, s obzirom na to da u slučaju pravomoćnosti, neće moći dvije godine javno iznositi tvrdnje o SPC-u kao inicijatoru velikosrpske

ideologije, samom Porfiriju i drugim zagovornicima četničkih zločinaca.

Presuda Marku Juriću je nepravomoćna i obje strane imaju pravo žalbe.

Bit će zanimljivo vidjeti hoće li, i kako, na ovu presudu reagirati Hrvatsko novinarsko društvo.

R. I. /foto: press

<https://www.maxportal.hr/premium-sadrzaj/marko-juric-osuden-na-10-mjeseci-uvjetno-zbog-izjave-o-porfiriju/>

KOMENTAR LILI BENČIK

Subject: Novinar Marko Jurić osuđen je na 10 mjeseci zatvora

Date: Fri, 7 Apr 2023 11:25:50 +0200

From: Lili Bencik <lili@hrvatskepraviceblog.com>

To: Stjepan Asic <asicnet@iinet.net.au>

Poštovani

<https://www.dnevno.hr/.../video-sudit-ce-vam-hrvatski.../>

Dobro joj je Marko Jurić odgovorio, ali uzalud. kada u Hrvatskoj ne postoji Hrvatsko Pravosuđe, kao ni Hrvatska Vlast.

U Hrvatskoj je na vlasti hrvatsko-četnička koalicija!

Od Vlade sastavljene od HDZ-a i SDSS-a u kojoj je potpredsjednica Vlade Anja Šimpraga iz SDSS-a, ne može se ni očekivati drugačija presuda.

Poznato je da je SDSS osnovan, ovo pozorno pročitajte i podijelite, neka se zna!

Sve je opširno opisano u tekstu:

SDS je upisan u registar društvenih organizacija SR Hrvatske 6. ožujka 1990.godine. Osim Raškovića kao predsjednika, potpredsjednici su bili odvjetnik Vlado Ivković iz Zagreba, Momčilo Kosović iz Beograda, stomatolog Milan Babić iz Knina i novinar Branko Marjanović iz Zadra.

Stranka je zbog pobune protiv državno-pravnog poretku RH brisana iz registra stranaka;

“Pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske pokrenut je 1992. godine, u povodu zahtjeva Javnog tužilaštva, i postupak za donošenje odluke o zabrani rada Srpske demokratske stranke – SDS (predmet, broj: U-VI-295/1992). Prije donošenja odluke Ustavnog suda, međutim, Ministarstvo uprave svojim je rješenjem od 27. veljače 1995. godine, klasa: UP/I006-01/95-01/21, urbroj: 515-02-02/3-95-2, utvrdilo prestanak djelovanja Srpske demokratske stranke s danom 18. veljače 1992. godine i brisalo je iz Registra političkih stranaka Republike Hrvatske pod reg. brojem 21. Knjiga I. Nakon toga prestala je nadležnost Ustavnog suda da odluči o zahtjevu za zabranu rada SDS.” Ustavni sud Republike Hrvatske

“Što se točno dogodilo dana 5. ožujka 1997. godine u Borovu: u članku koji je 1997. objavljen u tada još okupacijskim Vukovarskim novinama broj 90 (15. marta) str. 1, 3, pod naslovima: Odluka skupštine, Osnovana Samostalna demokratska srpska stranka (SDSS) navodi se sljedeće:

U Borovu je na zasjedanju tzv. Oblasne Skupštine 5. marta 1997. godine na kojoj su prisustvovali svi relevantni predstavnici političkog života Oblasti, odnosno odbornici općinskih skupština, predstavnici mjesnih zajednica, izbjeglica i općinskih boračkih organizacija, kao i predstavnici bivših političkih stranaka iz razdoblja tzv. RSK-a.

Na prijedlog Gorana Hadžića i Vojislava Stanimirovića osnovana je nova jedinstvena srpska stranka pod nazivom Samostalna demokratska srpska stranka (SDSS). Tom prilikom jednoglasno je usvojen Statut stranke i formiran je Glavni odbor koji broji 33 člana, dok Nadzorni odbor ima 3 a Statutarni 5 članova SDSS-a, dok predsjednika stranke treba izabrati na prvoj sjednici tog tijela“, objavile su okupacijske „Vukovarske novine“ u broju 90 od 15. 03. 1997. Obraćajući se tada 5. marta 1997. godine na osnivačkoj skupštini nazočnima ratni zločinac Goran Hadžić naglasio je da se programom SDSS-a treba izboriti da za stranku glasaju i drugi narodi jer činjenica da živimo u Hrvatskoj, ali želimo da tzv. Oblast bude prihvaćena u Europi. Goran Hadžić je još tada izjavio da je “demokrata po ubjedjenju” ali je zaželio da se oko SDSS-a okupe svi Srbi jer je trenutačno najvažnije srpsko jedinstvo”.

Stranka je onda po tim riječima osnovana neregularno! Samostalna demokratska srpska stranka (SDSS) osnovana je 5. ožujka 1997.godine u Vukovaru spajanjem Srpske demokratske stranke (SDS) i Samostalne srpske stranke (SSS) iz Zagreba. Postavlja se opravданo pitanje kako su se mogle spojiti 1997. godine gore navedene stranke kada je jedna od njih (SDS) kako sam prije opisala 18.veljače 1992.godine brisana iz Registra političkih stranaka Republike Hrvatske pod reg. brojem 21. Knjiga I. Kako je tako osnovanu stranku Ministarstvo uprave moglo upisati u registar stranaka?

Čemu se onda čuditi zbog osude Marka Jurića?

Lp Lili Benčik

SDSS godinama dijeli lekcije Hrvatima, sa svojim Biltenima prikazuje ih po svijetu kao zločince i progonitelje Srba, a osnovao ju je ratni zločinac, četnik, u okupiranom Vukovaru u tzv. Republici Srpskoj Krajini – HRVATSKE PRAVICE (hrvatskepraviceblog.com)

<https://hrvatskiratnik.hr/cemu-se-cuditi-zbog-osude-marka-jurica/>

HRVATSKA POMAŽE SRPSKOM SVETU I PROTIV HRVATSKE!

Draga mi je pomoć koju mi ovih dana pružaju hrvatske vlasti. Naime, u nizu tekstova sam naglašavao kako je pozdrav ZDS idealan da prepoznote hrvatske političare kojima su važnije želje svjetskih moćnika od interesa hrvatskog naroda. Zakon kojim to moraju otvoreno pokazati je ovaj najnoviji kojim se drakonski kažnjava ZDS s kojim su hrvatski branitelji ratovali za slobodnu Hrvatsku, a protiv želja tih svjetskih moćnika, ali u zakonu se i ne spominju obilježja i pozdravi koje su koristili fašistički agresori na Hrvatsku.

Svjetski moćnici su zadovoljni s dosada učinjenim pa ideja srpskog sveta koju je Hrvatska pobjedila devedesetih opet dobila vjetar u leđa uz veliku i svakovrsnu pomoć Hrvatske. Pa i fašistički pozdrav s raširena tri prsta, dakle pozdrav iz Miloševićevog vremena, kojim je pozdravljen pobeda 'srpskog sveta' u Crnoj Gori samo služi gazdama da pokažu svima kako su slomili Hrvatsku pa njihove sluge u isto vrijeme donose zakon protiv ZDS.

Puno je primjera tog sluganstva, pa u prilozima dajem niz tekstova koje govoriti o tome.

Josip Pečarić

MLADEN PAVKOVIĆ

ZA ČETNIČKE I JUGOSLAVENSKE SIMBOLE NE PREDLAŽU KAZNE. ZAŠTO?

7 travnja, 2023

By Mladen Pavković

Svako malo, pa opet o pozdravu hrvatskih branitelja „Za dom spremni“, kao da je to naš najveći problem. Od onih koji napadaju ovaj pozdrav nitko ne spominje da je to pozdrav HOS-ovaca, (koji su među ostalim branili i Škabrnju!), već većina Srba i Jugoslavena (svaka čast iznimkama), neprestano ističu da je isključivo riječ o pozdravu iz NDH, kad se 90 posto onih koji su se pod tim pozdravom borili i ginuli tijekom velikosrpske agresije na RH nisu ni rodili.

Dakle, tko će javno „vikati Za dom spremni“ bit će po prijedlogu novog zakona drastično kažnjen, dok nitko ne spominje nikakve kazne za one koji primjerice u Kumrovcu i drugdje „razvlače“ zastavu bivše, propale države, ili za one koji ističu četničke i jugoslavenske simbole.

Evo, hrvatski branitelji su ratovali i protiv crvene zvijezde petokrake, ali nju se i dalje ne dira, kao ni usklik „Smrt fašizmu-sloboda narodu“. Ne dira se ni bivše komuniste koji su, poput Manolića i

drugih, sa zvijezdom na čelu slali nevine Hrvate na robiju, baš kao ni one koji su ubijali i klali nevine ljudе od Bleiburga, Hude jame, Jazovke, pa sve do Maceljske šume.

Tko je god bio zločinac, a nosio je zvijezdu, pa čak i prigodom okupacije Vukovara i Škabrnje, o tome se ne raspravlja, niti se traže njihove krivice.

Nu, kad se spomene „Za dom spremni“ sve su oči uprte prema hrvatskom branitelju, skladatelju, tekstopisu i pjevaču Marku Perkoviću Thompsonu, koji na hrvatskoj estradi ima uspjeha kao svi hrvatski pjevači zajedno! To mu, kao prvo, malo tko može oprostiti, tim prije što hrvatski jal nema granica. Drugo, ne mogu mu oprostiti što je bio hrvatski dragovoljac Domovinskog rata, a treće što pjeva o ljubavi, Domovini i Bogu. Istina, da pjeva samo o ljubavi ostavili bi ga na miru, jer danas svaka „šuša“ izvodi srce drapajuće pjesme ala „*Otišo si, sarmu probi nisi, kuće laje, a ja mislim ti si*“.

Samo i jedino na nastupima ovog hrvatskog glazbenog umjetnika na prepunim stadionima ili dvoranama vijore se hrvatske zastave, odnosno tijekom cijelog njegovog nastupa brojna publika zajedno s njim diše, kako je i Hrvatska disala 1991. Neki su tu priču, poglavito ekstremni ljevičari, proglašili „ustaškim folklorom“. Kosa im se diže kad vide tu razdragana masu koja zajedno s njim, kao u transu, gromoglasno pjeva – ... „*Čujte srpski dragovoljci, bando četnici/Stiči će vas naša ruka i u Srbiji/ Stiči će vas Božja pravda, to već svatko zna/ Sudit će vam bojovnici iz Čavoglava/ Slušajte sad poruku od Svetog Ilike/ Nećete u Čavoglave, niste ni prije/ Oj Hrvati, braćo mila/ Hrvatska vam zaboravit neće nikada!*“

Ova pjesma s nazivom „Bojna Čavoglave“ pjevala se i u hrvatskom obrambenom Domovinskom ratu, a pjeva se i danas. Mnogi misle da je riječ o narodnoj pjesmi, toliko je popularna. Međutim, ta pjesma počinje s uzvikom – „Za dom spremni!“ Ekstremnim ljevičarima to ne odgovara. U tom su pozdravu „prepoznali“ uzdizanje Nezavisne Države Hrvatske (NDH)!? Nu, da budemo na čisto, ne smeta njih toliko taj uzvik koliko ih smeta cijeli tekst pjesme, koji je bio „razarajući“ na početku srbijanske agresije, isto kao što je i danas, poglavito raznim pupovcima, krausima, klasićima, pusićima i sličnima.

Kakve veze ima Thompson, koji je rođen 1966. s NDH? Niti se on borio niti se bori za ovu državu, već se čitav njegov umjetnički opus odnosi isključivo na obranu hrvatske države. A to što im tobože, i to u pjesmi (?), smeta uzvik „Za dom – spremni“ nije ništa drugo nego – pričam ti priču! Kažu da se ovaj pozdrav mogao čuti i u Nezavisnoj državi Hrvatskoj, što je točno. Ali, to se isto tako moglo čuti i na početku Domovinskog rata, kada to, gle čuda, nikoga nije smetalо. Što nisu tada pripadnicima HOS-a, među kojima je bio i ovaj velikan iz Čavoglava, zabranjivali da se bore i ginu s tim uzvikom? Gdje su tada bili ekstremni ljevičari, tobože borci za mir i pravdu?

Srbijanski zlotvori su nakon okupacije Vukovara hodali ulicama i pjevali: „*Slobodane, šalji nam salate, bit će mesa, klat ćemo Hrvate!*“ Kad ste čuli da je netko protiv toga protestirao, ili kad ste čuli ili čitali da su pjevači te pjesme uhićeni i osuđeni?

Komunisti su nakon II. svjetskog rata od partizana preuzeli pozdrav „Smrt fašizmu-sloboda narodu“. Taj se pozdrav godinama nalazio na svim važnijim dokumentima Saveza komunista, Kos-a, Udbe, ali i drugih javnih institucija. I kad su nevine Hrvate, poglavito nakon II. svjetskog rata, slali na robije, od Golog otoka do Stare Gradiške, ili kad su ih ubijali, masakrirali i zatrpavali u masovne grobnice, uvijek su to činili s pozdravom – „Smrt fašizmu-sloboda narodu“!

Mnogi bi danas da Marko Perković Thompson ne pjeva to što je pjevao u vrijeme Domovinskog rata. To bi isto tako bilo da partizanima (kojih još uvijek ima kao šipak koštica!) zabranite pjevati:... „*Lijepo ti je druga Tita kolo/ takvo kolo, ko ga ne bi volo!/Igraju ga mladi partizani/partizani-zeleni jablani!/ I sa njima mlade partizanke, partizanke, omorike-tanke!/ Crvena zvijezda na kape im pala/svjetlost sunca puške obasjava/ A iz grudi pjesma se vije/ Druže Tito, naše najmilije!*“.

Nu, dok ovom velikom hrvatskom glazbeniku, za kojeg je i jedan Ivan Aralica rekao da je genije, ljevičari i uglavnom oni koji nisu voljeli i ne vole Hrvatsku, zamjeraju izraženo hrvatsko domoljublje (oni to zovu „ustaštvom!“) Srbi su za vrijeme i nakon Domovinskog rata bez problema roždali: „*Što se ono na Dinari sjaji/ Đujićeva kokarda na glavi/Sa Dinare svanut će sloboda/Donijet će je Momčilo vojvoda.*“.

To su javno pjevali i pravoslavni popovi, a da čak ni pupovci u tome nisu vidjeli ništa sporno!

Mladen Pavković, predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata91.(UHBDR91.)

<https://bezcenzure.hr/branitelji/za-cetnicke-i-jugoslavenske-simbole-ne-predlazu-kazne-zasto/>

ROMAN LELJAK U BUJICI: “NAJVİŞE HRVATA POBILI SU KOMUNISTI POD CRVENOM ZVIJEZDOM, A DRUGI SU ČETNICI S KOKARDOM – NEVJEROJATNO JE DA TI SIMBOLI NISU ZABRANJENI, A ‘ZDS’ ĆE DRAKONSKI KAŽNJAVATI!”

07 Travanj 2023

LELJAK O HOS-ovcu SLAVKU JAGERU: - S nepunih 25 godina došao je kao dragovoljac iz Maribora braniti Zapadnu Slavoniju od četnika, zarobili su ga kod Jasenovca i unakazili mu tijelo šrafcigerima! Vlada RH njegovoj majci nije rekla ni hvala, a sada kriminaliziraju oznaku pod kojim je dao život za Hrvatsku!

“Slovenski komunisti i simpatizeri zločinca Tita svake godine 15. svibnja slave pokolj Hrvata na Poljani, blizu austrijske granice, a hrvatska vlast je šutke prihvatile zabranu komemoriranja žrtava najveće tragedije u hrvatskoj povijesti,” izjavio je u Bujici Z1 televizije, slovenski istraživač komunističkih zločina - Roman Leljak i predložio: “Bilo bi najbolje da ove godine svi dođemo u na Poljanu, sa slovenske strane Bleiburškog polja i održimo kontraskup!”

U prvom dijelu emisije Leljak je govorio o novom zakonskom prijedlogu aktualne HDZ/SDSS-ove vlasti, koja namjerava drastično kažnjavati pozdrav ‘ZDS’ i simbole koje je u Domovinskom ratu koristio HOS, ali i mnoge druge postrojbe Hrvatske vojske... O zakonskom pamfletu prepisanom iz jugo-komunističkih vremena, kada se zbog pjevanja ‘Vile Velebita’ i ‘Ustani bane’ išlo u zatvor, izjave za Bujicu dali su Stipo Mlinarić Ćipe i prof. dr. sc. Josip Jurčević iz Domovinskog pokreta, koji se protivi donošenju spornog zakona.

U drugom dijelu emisije gost iz Slovenije iznio je šokantne detalje iz tzv. Bijele knjige o Jovanki Broz. Slovenski istraživač je rekonstruirao tajne dokumente, koje je o Titovoj udovici sastavila

savezna Udba i demistificirao mit o “poštenom i skromnom” zločinačkom paru, koji je desetljećima vladao propalom komunističkom državom: - Jovanka Broz uopće nije bila siromašna, a tijekom 1942. godine skrivala se u Zagrebu, pod drugim imenom i noći provodila u društvu njemačkih oficira, što je Tito kasnije prikrio, dodijelivši joj partizansku spomenicu '41. s čime se nisu slagali čak ni lički Srbi!

LELJAK OTKRIJE ŠOKANTNE DETALJE IZ DOSSIERA ‘SENKA’: “Jovanka Broz uopće nije bila siromašna, a ispod kreveta diktatora Tita, nakon njegove smrti pronađeno je 30 kilograma zlata!”

Dossier ‘Senka’ punih trideset godina bio je označen kao najstroža tajna, a osim o Jovanki Broz, stotine stranica iz beogradskog arhiva, otkrivaju i mnoge druge, prilično neugodne detalje iz života komunističke vrhuške, uključujući i samog Tita: - Josipu Brozu su ispod kreveta, kada je preminuo, pronašli 30 kilograma zlata, hrpu deviza i dijamante obitelji Karadordžević! U jednom razgovoru s Rankovićem, Tito je tražio da se likvidira Kardelja, dok je Stevo Krajačić optužio Andriju Hebranga za suradnju s ustaškom policijom!

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/34598-roman-leljak-u-bujici-najvise-hrvata-pobili-su-komunisti-pod-crvenom-zvjezdom-a-drugi-su-cetnici-s-kokardom-nevjerojatno-je-da-ti-simboli-nisu-zabranjeni-a-zds-ce-drakonski-kaznjavati>

HDZ-OVCI, OBJESITE SE AKO IMATE ČASTI!

07 Travanj 2023

Novinar Marko Jurić osuđen je jučer na Općinskomu sudu u Zagrebu na uvjetnu zatvorsku kaznu od 10 mjeseci i rok kušnje od dvije godine. Pravna osoba je osuđena na novčanu kaznu od 25 000 kn.

Osudila ga je sutkinja Mirjana Horvat.

Proglašen je krivim jer je u odjavi svoje televizijske emisije Markov trg, 2016., upozorio Zagrepčane da pripaze dok šeću Cvjetnim trgom jer bi uz obližnje crkve mogao izletjeti četnički vikar. Bila je to njegova satirička reakcija na video snimku episkopa SPC-a, danas patrijarha SPC-a Porfirija, na kojoj pjeva pjesme u čast četničkoga koljača Momčila Đujića i kokarde mu na glavi. Nakon prijave Pupovca, Dorh optužio voditelja emisije Jurića za govor mržnje.

Presuda je nepravomoćna.

Eto, to je hrvatsko pravosuđe u režiji Plenkovićeve i Pupovčeve hrvatsko-četničke koalicije.

HDZ-ovci, objesite se ako imate časti!

Ivica Marijačić

https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/34596-hdz-ovci-objesite-se-ako-imate-casti#disqus_thread

MARKO JURIĆ: SUDIT ĆE VAM HRVATSKI NAROD I BOG ĆE VAM SUDITI!

08 Travanj 2023

U četvrtak je došlo do u najmanju ruku neobične presude na Kaznenom sudu u Zagrebu. Naime, novinar i urednik Marko Jurić osuđen je na 10 mjeseci zatvora, s rokom kušnje od dvije godine zbog aktivnosti emisije koju je vodio 2016. godine.

Tim povodom, voditelj popularne emisije Bujica Velimir Bujanec najavio je da je gost njegove emisije na Veliki petak upravo osuđeni Jurić, a objavio je i video izricanja presude.

Sve zbog Porfirija?

U najavi Bujice stoji:

“Sutkinja Općinskog kaznenog suda u Novom Zagrebu, Mirjana Horvat, danas je na 10 mjeseci zatvora, s rokom kušnje od dvije godine, osudila voditelja s Podcasta Velebit – Marka Jurića, zbog toga što je prije sedam godina u emisiji Markov trg, na za Z1 televiziji, prozvao Porfirija i vrh SPC-a “zbog veličanja četništva”... Iako je Porfirije u Chicagu pjevao četničke pjesme, uključujući i onu posvećenu zloglasnom Momčilu Đujiću, a hrvatska obavještajna agencija SOA-a u svojim službenim izvješćima u više navrata upozoravala na zabrinjavajući porast četništva u Hrvatskoj, uključujući i djelovanje unutar struktura SPC-a, sutkinja to nije uvažila kao dokaze i presudila je novinaru za “širenje govora mržnje” i “poticanje na nasilje” prema pripadnicima Srpske pravoslavne crkve i srpske nacionalne manjine u Republici Hrvatskoj.

Jurić je presudu doživio kao verbalni delikt i uvođenje cenzure, s obzirom na to da u slučaju pravomoćnosti, neće moći dvije godine javno iznositi tvrdnje o SPC-u kao leglu zločinačke velikosrpske ekstremne ideologije – niti Porfiriju, kao jednom od glavnih protagonisti tzv. srpskog sveta.

Zanimljivo je da DORH govorom mržnje nije okarakterizirao prostačke istupe notornog Borisa Dežulovića, koji je na N1 televiziji i u Pupovčevim Novostima, doslovce psovao žrtve Vukovara i

Hrvatsku državu! Nedavno je s neskrivenom mržnjom – protiv katoličkih biskupa i samog vrha Crkve u Hrvata, govorio i jedan nagrađivani novinar privatne nacionalne televizije u stranom vlasništvu, brutalno vrijeđajući hrvatsko svećenstvo, no, ni u tom slučaju

Državno odvjetništvo nije pronašlo razloge za kazneno procesuiranje... Pametnom dosta”, stoji u objavi, a najavljeno je i kako će Jurić biti gost Bujice na Veliki petak.

‘Hrvatski narod će vam suditi, i Bog će vam dragi suditi’

Inače, u video se vidi reakcija Marka Jurića nakon izrečene presude koja je bila burna.

Nakon izrečene presude, osuđeni Jurić je rekao: “Nije vas sramota zbog ovakve presude gospođo sutkinjo? Stali ste na stranu četničkih ubojica! Stali ste na stranu ubojica Hrvatskog naroda... Sram vas treba biti, hrvatski narod će vam suditi zbog ovoga i Bog dragi će vam suditi. Vidjet ćete. Sram vas bilo! Osim toga poistovjetili ste Srbe sa četnicima, ja to nisam rekao”. rekao je i napustio sudnicu...

Autor: Dnevno.hr

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/34607-marko-juric-sudit-ce-vam-hrvatski-narod-i-bog-ce-vam-suditi>

**DR. SC. STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN,
ZVONIN/SONET
(PISMO SABORSKIM ZASTUPNICIMA)**

Dragi Stijepo,

Tvoje pismo šaljem trojici predsjednika i mojim kolegama u HAZU.
Naši ljudi na razne načine pokušavaju reagirati. Jedan moj
dugogodišnji prijatelj predlaže pozdrav ZA HRVATSKU
SPREMNI. Odgovorio sam mu:

NJIMA SMETA ZDS zato što je to pozdrav iz Domovinskog rata!

*Svaka promjena je njima pobjeda, jer su natjerali da pljunemo na
pobjednički pozdrav iz rata i tako veličanstvenu pobjedu pretvaramo
u poraz.*

Lijepo si ih Ti opisao u Pismu i pjesmi.

Tvoj,

Joško

Subject:ZVONIN/SONET

Date:Sat, 8 Apr 2023 20:43:30 +0200

From:Stijepo Mijović Kočan

To:'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Gospodo sabornici u Hrvatskom državnem saboru!

Ovaj moj zvonin/sonet napisan je i objavljen prije dvije godine, kao
što vidite prema datumu ispod stihova.

Eto, pogledajte ga! Vidite da je taj dvogodišnjak **ZA DOM
SPREMAN** u svih svojih 14 stihova!

Izvolite mu suditi!

Budite za osudu soneta spremni! Vi to možete. Bit će to
Hrvatskog državnog sabora NAPRIJED!

Sudite mojoj pjesmi!

Ona je PRIBLIŽNO VRŠNJAJKINJA ŽELJEZNE ZAVJESE,
DOSLOVNE ŽELJEZNE OGRADE/ZAVJESE KOJOM STE SE
OGRADILI OD NARODA KOJI VAS JE IZABRAO.

Čak ni u Sjevernoj Koreji zakonodavna vlast nije se od naroda
ogradiла doslovnom ŽELJEZNOM ZAVJESOM!

Jedinstveni ste u svijetu!

Ljubite svoje okupatore!

Okupatorovim nacional-šovinisticama, koje su dio vas, dopuštate da
usred Hrvatskoga državnog saboru šire laži i mržnju prema žrtvi
velikosrbskog okupatora! Prema onima koji su porušili stotine naših
crkava, pobili više stotina naše djece, koji su nas pokušali iztrijebiti!

Svijet Vas nema!

Dr. sc. Stjepo Mijović Kočan, prof.

P72

ZA DOM SVOJ SPREMAN SAM

Za Dom svoj spremam sam takav ču i biti
Sve dok taj Dom imam a i sama sebe
Ti pokvarenjaci koji laži trijebe
Moj Dom a i mene kane uništiti

Usude se zakon za to predložiti
Takvi samo svoje gledaju potrebe
Sebični zlotvori jeza me zazebe
Konteso Hrvatsku kane potvoriti

Koliko god daš im uvijek im je malo
Naciste su takvi isto i ustaše
Stvorili –njima su korisni ne nama

Bez morala siplju sol nam po ranama
Do politike mi svake nije stalo
Dom svoj ja tek branim –to moje i naše

7/7/21

**JOŠ JEDNA POBJEDA ČETNIČKO-HRVATSKE KOALICIJE: OSUĐEN MARKO JURIČ
(JOŠ PRILOGA)**

HNIP: NESHVATLJIVA JE PRESUDA KAZNENOG SUDA U ZAGREBU PROTIV NOVINARA MARKA JURIČA

8. travnja 2023.

Foto: fah, snimka zaslona; Fotomontaža: narod.hr

Presuda Kaznenog suda u Zagrebu kojom je urednik i novinar Marko Jurič osuđen na 10 mjeseci zatvora, s rokom kušnje od dvije godine, zbog emisije „Markov trg“, na Z1 televiziji, iz 2016. godine povod

je našeg javljanja, priopćili su iz udruženja Hrvatski novinari i publicisti.

U nastavku prenosimo njihovo priopćenje:

Jurič je, naime u toj emisiji prozvao Porfirija i vrh SPC-a, zbog „veličanja četništva“, nakon što je prikazan video u kojem se vidjelo kako je Porfirije u Chicagu pjevao četničke pjesme, uključujući i onu posvećenu četničkom vojvodi iz Drugog svjetskog rata Momčilu Đujiću. Sutkinja je pak Juričev autorski osvrт u toj emisiji ocijenila kao „širenje govora mržnje“ i „poticanje na nasilje“ prema pripadnicima Srpske pravoslavne crkve i srpske manjine u Republici Hrvatskoj, i donijela je spomenutu presudu.

>AEM 2016. oduzela koncesiju Z1. Hoće li za RTL vrijediti isti kriteriji za govor mržnje?

(<https://narod.hr/hrvatska/aem-2016-oduzela-koncesiju-z1-hoce-li-za-rtl-vrijediti-isti-kriteriji-za-gовор-mrznje>)

>Z1 kažnjena trodnevnim oduzimanjem koncesije zbog poticanja mržnje i diskriminacije
(<https://narod.hr/hrvatska/z1-kaznjena-trodnevnim-oduzimanjem-koncesije-zbog-poticanja-mrznje-i-diskriminacije>)

Mi se, kao novinarsko društvo, i uslijed identičnog političkog narativa kojem smo svjedočili devedesetih u Hrvatskoj tijekom velikosrpsko jugoslavenske agresije na Hrvatsku, i kojeg danas gledamo kako se ponavlja u ruskoj agresiji na Ukrajinu, naprosto trebamo oglasiti. To je politika, u kojoj se protivnika čiji se teritorij želi oteti i etnički očistiti, ocrnuje za nacizam (odnosno za ustaštvu u Hrvatskoj), te se time pod politikom Ruskog svijeta (odnosno, u srpskoj inaćici iste politike, Srpskog sveta) pokušava opravdati agresiju.

Od hrvatskog Kaznenog suda, možda se ne treba očekivati razumijevanje politika

U svijetu toga nije moguće ne vidjeti istu matricu djelovanja Ruske i Srpske pravoslavne crkve, preko recentnih događanja u Kijevskoj Pećerskoj Lavri (gdje Ukrajinska pravoslavna crkva Moskovske patrijaršije ne prihvata odluke ukrajinskih vlasti, antagonizirajući se prema autokefalnoj Pravoslavnoj crkvi Ukrajine, kao i djelovanje SPC-a u slučaju posljednjih parlamentarnih izbora u Crnoj Gori, u

kojima je upravo Porfirije odigrao važnu ulogu u destabiliziranju Crne Gore. Na određeni način je na cijeli taj narativ, kao i kasnije djelovanje SPC-a, upravo Jurić upozorio u spornoj emisiji.

Od hrvatskog Kaznenog suda, možda se ne treba očekivati razumijevanje politika koje djeluju na ovim prostorima, ali bi ipak bilo za očekivati, da su svjesni kako Hrvatska danas nije u 1945. godini, te da, u najmanju ruku, nije primjereno kažnjavati novinare za izrečenu riječ. Zapravo dojma smo da samo razlika u godini, danas je naime 2023. godina, Marka Jurića spašava od puno drastičnijih mjera, kakve su bile primjenjivane u vrijeme pobijede revolucionarne fronte po završetku 1945. godine.

Kao da nemamo svijest o nedavnim zbivanjima Drug svjetskog rata, Domovinskog rata...

Mislimo da upravo izricanje ovakve presude, koja je obrazložena širenjem „govora mržnje“ i poticanje na nasilje prema pripadnicima Srpske pravoslavne crkve i srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj, stvara nelagodu i osjećaj nesigurnosti hrvatskom čovjeku i narodu. Kao da nemamo svijest o nedavnim zbivanjima Drug svjetskog rata, Domovinskog rata i vezanosti današnjih zbivanja Ruskog rata na Ukrajinu i srpske politike prema neposrednom susjedstvu (pa i Hrvatskoj).

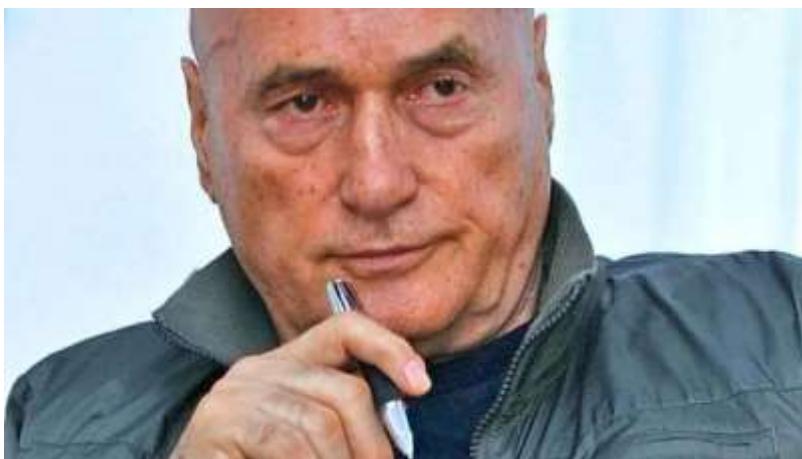
Podilazeći jednoj agresivnoj politici koja je unakazila Hrvatsku tijekom dvadesetog stoljeća Kazneni sud ujedno umanjuje pozitivne civilizacijske dosege o osudi totalitarizama koji bi trebale biti standard u današnjoj Europi.

Zbog zemalja s teretnim nasljeđem totalitarizma, poput Hrvatske, europske institucije donijele su četiri rezolucije, od kojih su najpoznatije – Rezolucija 1481 o osudi svih totalitarnih režima 20 stoljeća, te rezolucija Europskog parlamenta iz 2019. godine pod nazivom – Važnost europskog sjećanja za budućnost Europe. Povijesno pamćenje i civilizacijski odnos u kojem se uvažava ljudsko dostojanstvo, pa i zdrav razum, trebali bi biti pozitivan standard današnje Hrvatske, pa i sudstva”, stoji u priopćenju HNiP-a koje potpisuju predsjednik Krešimir Čokolić i tajnica Smiljana Škugor-Hrnčević.

<https://narod.hr/hrvatska/hnip-neshvatljiva-je-presuda-kaznenog-suda-u-zagrebu-protiv-novinara-marka-jurica>

HODAK: ‘PAZITE ŠTO GOVORITE! DA NE BISTE PROŠLI KAO MARKO JURIĆ...’

10/04/2023

Sretna smo država. Bez ozbiljnih problema. To nam potvrđuju i naše poučne i mudre poslovice.

Sva sublimirana mudrost naših naroda i narodnosti govori sve o nama. Ponos izbjija iz mene kad netko digne kažiprst, nakašlje se i pouči društvo: “Bolje je živjeti sto godina kao bogat, nego tјedan dana kao siromah...”. Tronut sam i ganut kad nas netko rezolutno uvjerava: “da je bolje biti bogat i zdrav nego siromašan i bolestan”. To su mudrosti koje ostaju trajno s nama, koje nas formiraju... Ima svijetlih primjera i u stranaca: “Tko ne jede rižu – ostaje gladan”, mislio je Ho-Chi Min. Zato je i dobio Nobelovu nagradu s Henryjem Kissingerom. Mudra je i ona kineska narodna poslovica: “Onaj tko postavlja pitanja je budala pet minuta, a onaj tko pitanja ne postavlja, ostaje budala zauvijek”.

Zašto me danas spopala ova provala “mudrosti” i to baš u uskrsno vrijeme? Naime, dva dana je imenovanje novog trenera Dinama medijski okupiralo Lijepu našu. “Biš-ća” Bišćan! Ma koja recesija,

koje cijene, uskršnje košarice, svi samo divane o novom treneru. Nitko nije ostao “budala zauvijek” pa da nema svoje mišljenje o toj prevažnoj temi našeg nogometa. Svi se pitaju, svi se križaju, neki i s tri prsta... Ante Gugo, u stilu Milene Dravić “ah, taj fest pašču u nesvest”, razmišlja kakav je to čovjek Bišćan koji izjavljuje da mu je važnije biti trener Dinama nego selektor U-21 selekcije. Ante pruža punu podršku Anti Čaćiću uz poznatu parolu “dabogda sve izgubio”. Čemu žurba? Đava odnija prišu. Bit će vremena za zaključke i procjene. Igor Bišćan je tvrd momak. Ako treba fizička snaga, ako pamet i uspješnost, on to sve ima. Nije kmečav, ne cvili. To što je iz Dinama prodan u Liverpool govori pozitivno o njemu kao igraču. Bio član ekipe kad je Liverpool osvojio Ligu prvaka. K'o trener je do sada bio čisti “projekt”.

Kao takav “projekt” uveo je kvartovsku ekipu Rudeša od prve u prvu ligu. U susjednoj (nesvrstanoj) Sloveniji osvojio je kup i prvenstvo, a u (europski svrstanoj) Hrvatskoj s Rijekom kup i drugo mjesto u ligi. S mladom U-21 selekcijom, koja će uskoro morati promijeniti ime, plasirao se na Europsko prvenstvo... Po vječnim hrvatskim kritičarima, uz sve što je do sada postigao, Bišćan bi trebao pričekati bar još 10-20 godina da postupno napreduje i tada bi po njima možda zasluzio da preuzme Dinamo. Međutim, on ide “grлом u jagode”. A njegova dojučerašnja selekcija U-21 morat će, nakon izmjene Prekršajnog zakona, promijeniti ime – selekcija YU-21. Drugovi, zar smo se za to borili od 1941. do kolovoza 1995. g?

Dok ovo pišem, **Livaja** je već zabio. Čestitke! Jedan čovjek – momčad!!

Sve je išarano NDH-zjom

Pred nama je uzbudljiv kraj borbe sjevera i juga. U Američkom građanskom ratu od 1861-1865. g. pobijedio je sjever. Kad se napokon klupko rasprede u HNL-u, a strasti slegnu, dočekat će nas novi novelirani Prekršajni zakon. Samo dobro situirani Hrvateki moći će sebi priuštiti pozdrav ZDS. Reda mora biti. Gdje se god okreneš sve treći od ZDS-a, sve je išarano NDH-zjom. Diljem zemlje rasprodane su dvorane i Arena u kojima odzvanjaju “Evo zore, evo dana”, slavi se Jurua i Bobana, a Thompson i njegove “Čavoglave” krešte u Pulskoj areni... Nije problem crvena zvijezda

i kokarde već je problem znakovlje HOS-a, legendarne postrojbe pobjedničke Hrvatske vojske. Za pozdrav ZDS kao sastavni dio Thompsonovih "Čavoglava" postoji pravomoćna presuda Visokog prekršajnog suda o njenoj zakonskoj i društvenoj opravdanosti, jer je dio ratnog pozdrava jedinica HOS -a. Ma sad sam pretjerao... Izvinjavam vam se, drugovi! Skoro sam zaboravio da je Domovinski rat bio u biti "antifašistički rat" protiv svih koji su narušavali "bratstvo i jedinstvo" naših naroda itd. itd... I tako moji Hrvateki, od ratnih pobjednika završiše kao "sakupljači perja". Vikni ZDS i pripremi 5000 'evra'. Tko može, tko voli, nek' izvoli!

Ravnoteža se nametnula sama od sebe. Ulice čekaju Milku Planinc, a Tuđmana se više ni ne spominje, osim na saborima HDZ-a. Koga boli glava za Franju Tuđmana i što je on govorio...

Ovako je sve počelo. Pećinski čovjek pita svoju ženu: "Hoćemo li voditi ljubav?". "Ne!", obrisu ona. "Zašto ne?", pita zbumjeno čovjek. "Nemam volje!", procijedi žena. Pećinski čovjek je udari toljagom po glavi pa je opet upita: "No, hoćemo li sada voditi ljubav?". "Ne!", povika žena. "Zašto sad ne?", pita čovjek. "Boli me glava!", zaključi žena. Ako ćemo ovaj vic pogledati u malo širem kontekstu zaključak bi glasio: Hrvatsku nikada ne boli glava!

Lov na Trumpa

Bolje se zamjeriti fašistima, ljudožderima i mafiji nego liberalima. Počeli su lov na Trumpa. Velika i mala porota, otisci prstiju, policija na ulicama New Yorka... Liberalna i slobodarski SAD je došao, kartaški rečeno, na štih. Trumpov krimen je zaista neoprostiv. Zamislite, imao je "odnos" s prostitutkom i platio joj navodno da šuti o tome u medijima. Liberalna Amerika je zgrožena. Nema više heroja. Zadnji je bio Bill Clinton i romantična ljubav zvana Monica Lewinsky. Popularno nazvana "pušačka priča" iz Bijele kuće. Tada je nacija bila ponosna na svog Billa. I to s pravom! Kao i na Johna F. Kennedyja i Marilyn Monroe. Za sve njih platit će sada žilavi republikanac Donald Trump. On nije pastoralni demokrat nego vulgarni republikanac. No potez vrlih demokrata postao je kontra produktivan. Ovim nervoznim činom i povlačenjem Trumpa po sudovima, on je po anketama utrostručio svoju prednost u odnosu na

senatora DeSantisa, svog protukandidata za Bijelu kuću. Trump k'o Trump, sruše ga na pod, a on s poda uzvraća udarce.

Prisjetih se knjige Roberta Torrea, zagrebačkog psihijatra: "Ima li života prije smrti?". Nakon uvođenja eura i ovih poskupljenja odgovor je jasan.

Do novih izbora još će dosta Save proteći uzvodno, ali se polako pozicioniraju "naši i njihovi". Goranka Jureško osvijetlila je u Jutarnjem "njihove": "Vječiti politički talenti kreću u izborno zbunjivanje, prodajući nepostojeće vrline i krijući mane!". To je u načelu točno, ali u furioznom finišu naša je Goranka izdvojila svoje "favorite" – šibensko-kninskog župana Marka Jelića i "vječnog političkog talenta" Damira Vandelića. Ovaj zadnji joj "ide na živce". Posprdno ga zove "Ja" jer svaku rečenicu počinje s "Ja". Možda se razočarala i ide joj na živac jer je pomicala da to "JA" znači Jugoslavenska Armija, a ne da je to samoreklama. "Ja pošten, domoljuban, dobar, pametan...". Goranka se prisjeća kad je Vandelić, kao šef Fonda za obnovu Zagreba, prošao po modelu "kako došo – tako o's'o". Dakle, Vandelić nikada u životu nisam ni vidio uživo niti sam o njemu pisao. Znam samo da je bio dragovoljac Domovinskog rata, da je bio zarobljen i da su ga "naše manjine" u kninskom zatvoru debelo mlatile i mučile. I to je sve.

S takvom biografijom Vandelić ide Goranki i Jutarnjem "na živce". A Goranki i njenoj 6. Ličkoj puno toga ide na živce. Puno toga i ne ide. Recimo, veseli ih što će Milka Planinc dobiti ulicu ili park, što će se vratiti trg osobi koja je 1972. g. bubnula da će Sava prije poteći uzvodno nego li će Hrvatska postati država. I dobro je Goranka zaključila: "Tko preživi 2024. pričat će". Koliko je samo takvih koji su bili u ratu, zarobljeni i mučeni, a sada su na margini društva jer idu ljevičarima na "živac"?! A Vandelić bi mogao dobro proći na idućim izborima pod uvjetom da ne prizna na kojoj se strani borio.

Na redu je akcija EU-tužiteljstva. Nova uhićenja u Rijeci i Međimurju zbog zloupotrebe novca iz EU-a. Jedan od osumnjičenih se pokajao zbog krađe nekih 500.000 eura koji mu se stavljaju na teret. Javljuju se i drugi građani koji bi se rado pokajali i za puno manji iznos.

Nezgodna vijest za razvoj turizma. Uz ceste prema moru nema WC-kabina, ali zato u svakom grmu čući mina.

Ante Tomić podsjeća na Chucka Norrise. Mlati sve oko sebe. Navodno se spremo preskočiti Dunav po dužini. Čim ponovno dođe u Beograd. S visine od skoro dva metra lansirao je sjajnu analizu koja glasi: "Poremećenim osobama je poziv svećenika odličan izbor. Što god napravili, biskupi i katolička štampa naći će neku lijepu riječ za njih". Naravno, "poremećeni" su samo katolički svećenici. "Sveštena lica" i "popovi" su senzibilni i puni brige za ono što se na Dinari sjaji. Pridružio se našem Anti i Zoran Šprajc. To su likovi koji cijene papu Franju, ali katolicizam i njegovo svećenstvo ne podnose. Tko je tu poremećen, veliko je pitanje. Na njega postoji različiti odgovori još od vremena Jakova Blaževića i suđenja Stepincu. Da bi Stepinac mogao biti proglašen svecem, mora mu se pripisati barem jedno čudo. Recimo, da mu Srbi, Židovi i svi drugi kojima je pomagao u doba rata, ljudski zahvale. No takva se čuda se u praksi rijetko događaju. Uglavnom, hajka na hrvatske svećenike temelji se na lovačkim pričama...

Proteste oko Đakova protiv katoličkih svećenika nadzire i konjički policijski odred pod geslom: "I mi konje za frku imamo".

Jurić je, za razliku od Tomića i Šprajca, zapamtio izvještaj SOA-e Zanimljivi pravosudni triler u Zagrebu doživio je novinar **Marko Jurić**. Davno je Sigurnosno-obavještajna agencije izašla u javnost s priopćenjem u kojem se upozorava na snažan porast četništva u Lijepoj našoj. Marko Jurić je, za razliku od Tomića i Šprajca, to pročitao i zapamtio. U jednoj emisiji je i obradio tu temu na način koji je zgrozio liberalno orijunašku-medijsku falangu. Aludirajući na pjevanje pjesama o četničkom popu **Đujiću** od strane našeg dragog **Porfirija**, Marko Jurić je "popušio" deset mjeseci uvjetne kazne zatvora zbog "govora mržnje". Govor "ljudavi", koji nam šalju Šprajc i Ante Tomić, Marko Jurić tek treba savladati i primijeniti u praksi. Kako bi lijepo i sugestivno i s puno ljubavi rekao naš Zoran: "Gospodo svećenici, biskupi, nadbiskupi... "jeb**e svoje žene i svoje kolege, je**te sami sebe... ". Stari strahovi, stare mržnje i svemoćna SPC. U Hrvatskoj svoje crkve imaju budisti, scijentolozi, ali nema šanse da hrvatski poltroni dozvole Hrvatsku pravoslavnu crkvu. Jok! Ministarstvo uprave i pravosuđa ne priznaje odluku Visokog upravnog suda po kojoj hrvatski pravoslavci imaju pravo

registrirati HPC. Još pred sto godina postojala je Hrvatska pravoslavna crkva, a danas ne smije. Ali tada nije bilo našeg Pupija... Bravo Pupi! Davno si već trebao biti proglašen za Hrvata godine.

Sjećam se svojedobno nagrađenog filma **Vinka Brešana** "Svjedoci", koji je nagrađen u Puli i kojim su bili oduševljeni **Jurica Pavičić**, **Ante Tomić**, **Vedrana Rudan**... Tema je bila ubojstvo jedne srpske obitelji u Osijeku za vrijeme Domovinskog rata. Film je odmah, nakon pobjede u Puli, dobio pozive da sudjeluje na brojnim festivalima u inozemstvu.

U Valjevu, Čačku, Gornjem Milanovcu, Zaječaru, Aranđelovcu, Nišu, Aleksincu, Pančevu, Zemnu, Kragujevcu, Prokuplju... "Zainteresovana" su bila i druga belosvetska mesta. Koliko je hrvatskih obitelji ubijeno u Domovinskom ratu i koliko je filmova snimljeno o tome? NI jedan!!! Što se filmske umjetnosti tiče, tu su naše komšije sto svjetlosnih godina ispred nas. Sjetite se samo sjajnog Šijanovog filma "Tko to tamo peva...". Vukovar je naš "Alamo", ali tko će ga snimiti. Brešan? Pa da prođe kao Marko Jurić...

Najavljen poskupljenje vode daje naslutiti da ćemo u opće siromaštvo ući i vodenim putem.

No da sve ne bi bilo tako crno i zeznuto, došao je najveći kršćanski blagdan Uskrs. Iako nas vrijeme baš ne služi, nadam se da ćete ga proslaviti kao da kod nas nema inflacije cijena. Neka vam je svima blagoslovljen i radostan Uskrs!

Zvonimir Hodak/direktно.hr

<https://kamenjar.com/hodak-pazite-sto-gоворите-да-не-бисте-просли-као-marko-juric/>

MLADEN PAVKOVIĆ

SRAMNA PRESUDA ZA SRAMNE „PJEVAČE“!

10 travnja, 2023

By Mladen Pavković

Osuđen je još jedan hrvatski domoljubni novinar -Marko Jurič! Na Općinskom kaznenom суду u Zagrebu sutkinja Mirjana Horvat osudila ga je nepravomoćno na deset mjeseci uvjetnog zatvora i na rok kušnje od dvije godine, jer je, kako je naglasila, „poticao mržnju prema pripadnicima srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj i svećenstvu Srpske pravoslavne crkve“!?

Nakon ove presude, novinar je suznim očima sutkinji uz ostalo dobacio: „Nije vas sramota zbog ovakve presude, gospodo sutkinjo?“, a ona mu je odgovorila: „Gotovi smo, možete ići. Ne činite neko novo kazneno djelo“!

A u svom prilogu na Televiziji Z1, Jurič je svojedobno komentirao, ako se dobro sjećamo, srpske popove, predvođene metropolitom Porfirijem, koji su pjevali četničku pjesmu u kojoj se kaže: „Što se ono na Dinari sjaji/ Đujićeva kokarda na glavi/ Sa Dinare svanut će sloboda/Donijet će je Momčilo vojvoda...“.

To je navodno vido i čuo Srbin nad Srbima Milorad Pupovac i zbog "govora mržnje" podnio kaznenu prijavu, (gdje baš on?), koja je nakon gotovo šest godina nepravomoćno okončana.

Badava je optuženi imao čak tri odvjetnika. Ne bi mu pomoglo ni deset!

„Širio je mržnju“ i zbog toga je osuđen!

Međutim, kad su predstavnici četiri Udruge proistekle iz Domovinskoga rata podnijele kaznenu prijavu protiv notornog pisca notornih srpskih Novosti (koje financira RH!) Borisa Dežulovića za ogavni članak „Jebo vas Vukovar“, u kojem kleveće i vrijeda, na najgori mogući način žrtve Vukovara, hrvatske branitelje i stradalnike hrvatskog obrambenog Domovinskoga rata, a u kojem uz ostalo naglašava: „Jebo vas Vukovar. Jebo vas posebni domovinski pijetet. Jebale vas kolone sjećanja, posmrtni marševi i počasni plotuni“, itd i tako redom, Državno odvjetništvo nam je odgovorilo da nema osnove sumnjati da je Boris Dežulović „počinio predmetno kazneno djelo“ te da smatra da „nisu ni utvrđena niti obilježja prekršaja iz članka 6. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira“!?

U svom obrazloženju, Državno odvjetništvo se pozvalo na neke odluke Europskog suda za ljudska prava, gdje je poglavito naglasilo primjenu članka 10. Europske konvencije o ljudskim pravima navodeći da je navedeni članak primjenjiv ne samo na informacije ili ideje koje su blagonaklono prihvaćene ili se ne smatraju uvredljivima ili ne izazivaju nikakvu reakciju nego i na one koji vrijedaju, šokiraju i uznemiravaju...“. Itd. i tako redom.

Kaznenu prijavu nam je sastavio ugledni odvjetnik Srećko Ilić, ali – nije prošlo, jer se očito o žrtvama Vukovara može i smije pljavati, a o srpskim popovima koji pjevaju o četničkom vojvodi i uzdižu srpske koljače – ne smije.

Međutim, kad je odbačena kaznena prijava protiv Dežulovića dogodilo se – „čudo nad čudima“! Naime, malo su nas koji tzv. desni jasno i otvoreno podržali. Uglavnom su šutjeli, (svaka čast iznimkama, jer bilo je i takvih koji su poput generala Tolja, Andrije Hebranga i nekih drugih odmah stali na našu stranu), dok su osobito oni koji na lokalnim televizijama vode „domoljubne“ emisije (i oni koji često u njima gostuju) odbačenu kaznenu prijavu manje-više

marginalizirali, i time dali vjetar u leđa da se nastavi s progonom hrvatskih branitelja.

Inače, pojedini predstavnici tzv. Hrvatskog društva novinara obično su se odmah javljali kad je nekom „njihovom“ tobože povrijedeno pravo na „istinu“, ali sada i oni šute, kao – to se njih ne tiče!

Slučaj Jurić je još jednom pokazao da je tzv. desna opcija u hrvatskoj politici dobrano razjedinjena, da mahom тамо svatko gleda svoja posla i kako bi rekao neki dežulović – „Jebe im se za druge!“.

Mladen Pavković, predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskograta91. (UHBDR91.)

<https://bezczencure.hr/toptema/sramna-presuda-za-sramne-pjevace/>
<https://portal.braniteljski-forum.com/blog/vijesti/sramna-presuda-za-sramne-pjevace>

HITREC: VERBALNI DELIKT IZ KOMUNISTIČKOGA DOBA VRATIO SE U HRVATSKU NA VELIKA VRATA

10. travnja 2023.

NA USKRS 2023.

Aleluja! Pišem ovo na Uskrs predvečer, sve su mise odslužene, sve propovijedi izrečene, ufanje i nada obnovljeni, svi stari običaji sačuvani, kao i onaj da se nakon duhovne hrane bacamo na materijalnu. Platila glavom stada nesretne janjadi, našlo se na stolovima šunke, jaja, rotkvice i luka, kako gdje i koliko, jela minimalistička i maksimalistička u jedinoj nam domovini s jedinom pravom podjelom na one koji imaju i one koji nemaju. I one u sredini, medijalce, ha. Profitirali i ateisti privučeni mirisima jela i slastica, neka vrag nosi nazore i svjetonazore, vele oni, ako mogu vjernici, možemo i mi još više pojesti i popiti, a vino je ionako drevna poveznica svih ljudi dobre volje i nevolje, nastajale su kulture i nestajale, a samo je vino ostalo.

Grije vino u neobično hladnom travnju, osvetniku za topli siječanj. Ledeni bijaše Veliki tjedan kao rijetko koji do sada, baš božićno hladan pa nije čudo da sam, i inače senilan (osamdeseta u srpnju) izvadio iz garaže veliku kutiju s kuglicama za bor i počeo ih premetati. Opazili to moji i stali vikati, spominjati neke alce i hamere, pa sam vratio kutiju i izvukao pravu sa šarenim jajima.

Hladnoću je trpio i moj automobil kojem sam prije dvadesetak dana rekao da više ne će biti noćnih minusa, pa se, prevaren, pokrenuo tek nakon dugoga nagovaranja i moljakanja, ali i prijetnja da će ga prodati u dijelovima, što je djelovalo. Mrkva i batina. Eto i ja, miran po prirodi, ponekad prijeđem u drugu dimenziju. Tako i Milanović koji je u Veliku subotu iz verbalne faze prešao u oružanu, otiašao u Zagorje gdje se obično događaju seljačke bune i uzeo pištolu pa opalio tako kako da se čulo do Banskih dvora. Neka ga, kad nije deveđeset prve. Nikad nije kasno. Još je nešto usred pucnjave rekao, o preparkiranju Plenkovića, u sferi nagađanja. Uopće su oko Uskrsa uskrasnule prognoze ne samo u svezi sa sljedećom hiperizbornom godinom, nego i s budućim rasporedom viđenijih, ah, političkih osoba. Iz svega sam mogao zaključiti sljedeće: u skoroj budućnosti šef NATO-saveza bit će Andrej, glavna tajnica UN Kolinda, hrvatsku Vladu vodit će premijer Todorić (Agrovlada) uz tajnicu Pirošku, Vandelić preuzima Sabor, i tako dalje, s tim da Milanović postaje pročelnik za parkiranje u Zagrebu, a Božinović pomoćnik za naplaćivanje kazna u prometu i drugdje.

Ma jest, zadnjespomenuti je izazvao pozornost svojim kaznenoprekršajnim prijedlogom o enormnim kaznama za verbalne delikte. Da se verbalni delikt iz komunističkoga doba vratio u Hrvatsku na velika vrata, već sam nekoliko puta upozorio, to više što sam se i osobno našao pred kaznenim sudom s prijetnjom da će, ako masno ne platim, završiti u zatvoru. Nisam platio, čekao sam maricu, na kraju me je izvukao Ustavni sud, čast. Što će Ustavni sud reći na predložene neboderske kazne za verbalni delikt, vidjet ćemo kada dođu prve žalbe. Tekst te novčano bogate zamisli još nismo mogli pročitati u cijelosti, barem ja nisam, sve što znamo jest novinsko i novinarsko prepričavanje slasnih detalja, tiho rogoborenje naroda i glasniji uzvici branitelja. Ako je tako kako se narodu objasnilo, onda je riječ o kršenju dviju deklaracija Europskoga parlamenta koje u istu

ravan stavljuju fašizam i komunizam. Naime, koliko se dalo zaključiti, prekršajno se bogato naplaćuje samo uzvik ili pozdrav navodno povezan isključivo s NDH, premda ga se izrijekom ne navodi.

Uzvici iz vremena komunističkoga totalitarizma navodno se uopće ne spominju, oni valjda izazivaju ugodne osjećaje. Ni simboli iz dugih desetljeća crvene diktature. Ako svega toga nema, a čini se da nema, onda su stvari vrlo jasne i zabrinjavajuće, pa ona moja teza da je RH samo proteza SRH u celofanskoj varijanti, drži vodu. Jest vlastodršcima malo nezgodno, ali jest kako jest, a tu je i pupovčanska bratija pupčanom vrpcem povezana s jugosferom i vječnom, po njima, hipotekom hrvatskoga naroda koju su, premda nepostojeću, tako lijepo koristili u svojem interesu od 1945. do 1990., pa što ne bi i danas, 2023. Iz toga variva, dakle političkoga cušpajza, proizlaze ovodobne nakane o visokim kaznama za verbalne delikte, koje trebaju utjerati strah u kosti nestašnim Hrvatima i njihovoј djeci, bolje rečeno konačna denacifikacija Hrvatske, valjda, po uzoru na Putina. A evo što ћu vam reći: takvi potezi izazvat ћe kontraefekt, pa ћe, iz inata, nespomenutim uzvicima pribjegavati i oni kojima su ti uzvici ili pozdravi potpuno strani ili su do sada prema njima bili ravnodušni. I opet se otvara pitanje pozdrava HOS-a u Domovinskom ratu, hrabrih mlađih ljudi koji su ginuli za Hrvatsku, a ni jedan jedini zločin im se ne može pripisati. Za Hrvatsku? Za kakvu Hrvatsku? Za ovu koja ognjem i mačem protjeruje simbole jednoga povijesnog totalitarizma, a drugom gleda kroz prste? Kakve ћe sankcije po

sadašnjem prijedlogu biti za onu družbu koja se 25. svibnja okuplja u Kumrovcu i slavi zločinca, uz uzvike da je premalo Hrvata pobijeno 1945. i poslije?

No, smirimo se. Namjerno sam napisao – povijesni totalitarizmi, jer u sadašnjosti u Hrvatskoj ne postoje ni jedan ni drugi ni treći, a slabašni odjeci ne zaslužuju pozornost, koja se spomenutim zakonom, eto, vraća kao nesuvremena sablast, smišljotina donesena pod ucjenom, nema sumnje. I vjerojatno kao žrtva prinesena na oltar koalicije koja bi trebala u istom sastavu vladati i nakon parlamentarnih izbora, pa neko dijete ili roditelja opaljivati s tisućama eura za stadionski urlik, možda dijete oduzeti roditeljima i staviti ga u dom. U dom spremiti. Baš kao ono rusko dijete, djevojčicu, koja je nešto napisala u korist Ukrajine.

Elem, totalitarizme glede Hrvatske treba arhivirati i ne povlačiti ljude za jezik. U arhive pak staviti stručnjake koji će na temelju dokumenata revidirati laži iz doba jugokomunizma, a ima ih napretek, ponavljam ih orjunaši kao papige. Glede NDH, za sva vremena treba reći, odnosno ponoviti onu Tuđmanovu (i Stepinčevu) da je bila izraz težnje za hrvatskom državom, a ne samo zločin. Ono što Hrvati nisu željeli, bio je totalitarni režim čijom su žrtvom postali mnogi državljanji te kratkotrajne države, ali još u daleko većem broju

postali su žrtvama, poslije sloma, oni koji s režimom nisu imali ni tanku vezu.

A glede arhiva još nešto: razgovaram nedavno s povjesničarom i dođemo tako do – Skoplja ili Skopja. Pa mi kaže da u skopskim ili skopljanskim arhivima ima puno dokumenata o NDH. Lijepo. A koliko ih onda tek ima u Beogradu, i hoće li Hrvatska uvjetovati (za sada magloviti) pristup Beograda EU – povratkom dokumenata (uz ostalo, kao što su, prvenstveno, nestali branitelji). Zašto Srbija tako ljubomorno čuva dokumentaciju, otkud takva ljubav prema NDH i papirima iz toga doba? Ukratko: najmanje dokumenata ima u Zagrebu.

Za kraj, da malo olabavimo. Čujem da su ultralijeve snage uputile oštar prosvjed Saboru i Vladi s gnjevnim pitanjem otkad je to 10. travnja blagdan u demokratskoj državi Hrvatskoj. Sabor je prebacio krivnju na autore katoličkoga kalendara, poradi nemara – nije na vrijeme opaženo preklapanje Uskrsnog ponedjeljka i rečenoga datuma. Ubuduće treba pripaziti, a i ove se godine već Uskrs mogao prebaciti na srijedu, recimo.

Jezik naš hrvatski

Gledam, slušam, čitam. Na ekranu o uskrsnim običajima. Primjerice krijesovi. Reporter i govori krijesovi, točno, a dolje u podslovima režija pušta – kresove. Što na to kažu krijesnice? Inače, pridjev

uskrnsni je napokon dobio zeleno svjetlo u medijima, iako i nadalje, posebno u reklamama, vidimo – uskršnji. E, moj zeko.

Prije dva tjedna otprilike, televizijski intervju s velikim našim prevoditeljem Matom Marasom. Čovjek se bavi prijevodima, je li tako. A gospoda koja ga intervjuirala stalno govori – prevod. Ako sam dobro čuo. U razgovoru s Marasom.

Kad smo kod prijevoda: državnu nagradu Iso Velikanović za prevodilaštvo dobio je nedavno Luko Paljetak. Pjesnik uz bok najsajnijim u povijesti hrvatskoga pjesništva, ali i prevoditelj koji originalnim tekstovima dodaje čaroliju hrvatskoga jezika i čini ih boljima no što jesu.

Hrvoje Hitrec

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/41485-h-hitrec-verbalni-delikt-iz-komunistickoga-doba-vratio-u-hrvatsku-na-velika-vrata.html>

**JURIČ JE ZBOG NAVODNOG POTICANJA
MRŽNJE SPRAM SPC OSUĐEN, A MATIJA
BABIĆ ZBOG MRŽNJE PREMA
KATOLICIMA – NIJE**

11. travnja 2023.

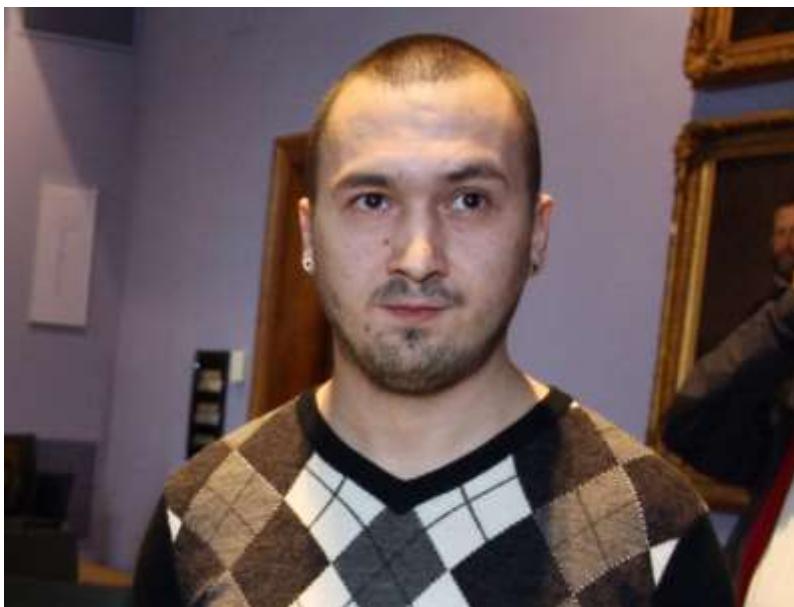

Foto: fah

Novinar Marko Jurić osuđen je prošlog tjedna na 10 mjeseci zatvora zbog prozivanja Porfirija i vrha Srpske pravoslavne crkve, odnosno zbog navodnog poticanja mržnje. Sutkinja je obrazložila da je "Jurič poticao mržnju prema pripadnicima srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj i svećenstvu Srpske pravoslavne crkve".

Sutkinja Općinskog kaznenog suda u Novom Zagrebu osudila je voditelja Marka Jurića jer je prije sedam godina u emisiji Markov trg, na Z1 televiziji, prozvao Porfirija i vrh SPC-a "zbog veličanja četništva". "Prvookrivljeni Marko Jurič... s nakanom da kod većeg

broja ljudi potakne osjećaj mržnje i netrpeljivosti prema pripadnicima srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj, vjernicima pravoslavne vjeroispovijesti u Hrvatskoj i svećenstvu Srpske pravoslavne crkve u Hrvatskoj, zbog njihove pravoslavne vjeroispovijesti i pripadnosti srpskom narodu”, ustvrdila je sutkinja. I dok se u Hrvatskoj donose presude zbog verbalnog delikta, i to protiv novinara zbog njihovog izvještavanja, vrijedi podsjetiti da pravosuđe nije isto mjerom reagiralo kada je Matija Babić, vlasnik portala Index, poticao na mržnju protiv katolika.

Podsjetimo, Babićev portal Index.hr te njegovi novinari Vojislav Mazzocco i Hrvoje Marjanović tuženi su pred Županijskim sudom u Zagrebu zbog vulgarnih i uvredljivih tekstova o dolasku tijela Leopolda Mandića u Zagreb, čime su diskriminirali osobe katoličke vjeroispovijedi.

Godine 2017. Sud je objavio nepravomoćnu presudu prema kojoj su optuženi proglašeni nevinima, a jedan od tužitelja (U ime obitelji je podnijela zajedno s još 4 udrugama), udruga U ime obitelji poručila je da će se žaliti Vrhovnom судu na nepravednu prvostupanjsku presudu jer nije utemeljena na činjenicama koje je dostavila zagrebačkom Županijskom sudu. Međutim, i Vrhovni sud je također oslobodio Babića i njegov portal krivnje.

Babićovo konstantno vrijedanje katolika

Isto tako, vrijedi podsjetiti da je 2021. policija uhitila mladića iz Zadra u Glini i najavila da će podnijeti nadležnom državnom odvjetništvu u Sisku kaznenu prijavu zbog kaznenog djela javnog poticanja na nasilje i mržnju. On je tada osumnjičen da je javno poticao na nasilje i mržnju prema predsjedniku parlamentarne stranke koja zastupa interes nacionalne manjine i drugim članovima delegacije.

>Evo što je dr. Markić odgovorila Indexu – a Ilko Ćimić nije objavio!

(<https://narod.hr/hrvatska/evo-sto-je-dr-markic-odgovorila-indexu-a-ilko-cimic-nije-objavio>)

No, desetak dana prije incidenta u Glini dogodio se još jedan ispad govora mržnje. Babić je tada na Facebooku objavio:

„Svaki nerazbijeni prozor na zgradama vlasti i crkve, svaka njihova građevina koja ni nakon ovog nije u plamenu, svaka glava koja im nakon svega ostane na ramenima dok vi svoju slobodno možete na konopac, dokaz je da od Hrvata možeš raditi kretene koliko god želiš.“

Premda je policija izvijestila da je pokrenula istragu o tom slučaju i premda se ispad Matije Babića dogodio čak 10 dana ranije od ispada mladića iz Zadra prema Miloradu Pupovcu, javnost nije dobila do danas nikakvu informaciju je li Babić uhićen ili bar bio na obavijesnom razgovoru.

<https://narod.hr/hrvatska/juric-je-zbog-navodnog-poticanja-mrznje-spram-spc-osuden-a-matija-babic-zbog-mrznje-prema-katolicima-nije>

POTPORA RH SRPSKOJ FAŠISTIČKOJ POLITICI TJ. SRPSKOM SVETU, 2.

Pomislio sam da pomažem onima koji su najzaslužniji u potpori RH srpskoj fašističkoj politici Srpskog Sveta kada sam dobio e-mail Stijepa Mijovića Kočana:

Dragi Joško,

U subotu nas nije bilo doma, Mirjana je htjela prije odlaska na jug srediti grob svojih roditelja u Slavoniji. Toga dana, znači 8. travnja u zgradu u kojoj stanujem došao je policija (jedan ili dva, ne znam) i kod svih stanara se raspitivao, od vrata do vrata, koliko oni znaju o meni i jesam li jako opasan, a sve su ih obavijestili da sam, navodim riječi predstojnika stanara koji mi je jutros to rekao, kako su ih sve, i njega, obavijestili da sam „prijetio štićenoj osobi“!

Sad mi je jasno zašto me svi stanari koje sam jučer i jutros susreo, čudno gledaju i došaptavaju se nešto iza mojih leđa. Zgrada je velika, ima 40 stanova! Priznajem da me to uznenirilo i da se upravo spremam potražiti liječničku pomoć. Naime, moje dijagnoze su takvoga karaktera da se „ne bih smio uzrujavati!“

Moguće je da je to u vezi s mojim kratkim pisacem uza zvonin/sonet koji je napisan i objavljen prije dvije godine (gdje su bili dosad!?) u kojemu ih nastojim zaštitići od njih samih i njihovih mogućih po narod i državu pogubnih odluka; ja njih znači štitim. Uostalom i hvalim ih, s nešto prigodne ironije; doista su jedinstveni u svijetu!

Kada već spominjem Mirjanine roditelje, njezin je tata bio zatočenik u Jasenovcu. I, tko ga je, nakon tri mjeseca logorovanja, izbavio odatle? Njegovi susjedi Srbi i njegove susjede Srbkinje, jer su tada živjeli u jednim srbskom selu, garantirali su ustaškim iztražiteljima da njihov susjed nema veze s komunistima.

Toliko o svima nama sustavno skrivanoj povijesti!

Vidjet ću kako će se izmišljena „prijetnja štićenoj osobi“ dalje razvijati (možda će željezna ograda oko Sabora biti podvostručena!?) pa ću onda odlučiti što ću: postoji tzv. sukob interesa, što se prijavljuje nadležnim sudovima i DORH-u, premda bih radije sve izbjegao jer se doista „ne bih smio uzrujavati“.

Čini mi se da je netko već zaražen panikom!?

Stijepo

Zašto?

Odmah mi je palo na pamet da je to s našom milicijom pardon policijom oko Kočana posljedica mog teksta s Kočanovim Zvoninom. Naime, komentar koji mi je poslao don Andelko Kaćunko:

Moćan je Stijepo - svaka mu čast!

I pismo i sonet su mu

"atomska" razorne moći...

kad bi Sabor obraza imao

glave bi mu pjesma mogla doći...

Da, Stijepo ih poziva „*Sudite mojoj pjesmi!*“ i milicija pardon policija se dala na posao.

Ali ipak ja tu nisam kriv. Provjerio sam vrijeme kada mi je Stijepo poslao svoj Sonin. Dan je isti, ali to je bilo kasnije navečer pa je očito da su to radili prije toga. Evo što on misli:

U utorak sam poslao e-poruku utjehe Milu Đukanoviću, jer ga osobno znam, i tamo citirao Njegoša pa je to možda tajna policija pročitala i protumačila na neki svoj način, tko zna kakav. U svakom slučaju, tamo nema nikakve prijetnje nikomu.

Međutim, ako je to tako, onda to znači da su zapadne tajne službe dobro umrežene i povezane s ovima na Balkanu te moguće da su Andrej i Jakov dva lika jedne te iste pripovijesti.

Sve je moguće. Svašta smo doživjeli od 'hrvatskih' vlasti zbog ZDS. Zatr nije biser gluposti ovo (zapravo sluganstva mnogih u RH) u slučaju kada su sudjelovali u napadima na velikog hrvatskog domoljuba i sportaša Josipa Šimunića:

Dodaju da je Šimunić bio svjestan da uzvik "Za dom" uz odzdrav "Spremni" simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog rezima Nezavisne države Hrvatske odnosno da kao takav predstavlja manifestaciju rasističke ideologije, prijezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti.

To stoji u priopćenju Općinskog državnog odvjetništva. Znamo da hrvatske vlasti ne smiju spomenuti ni agresiju na Hrvatsku a kamoli da se radi o fašističkoj agresiji. Kao srpska služinčad („Srbima je laž

najviše pomogla u povijesti“) kažu istinu samo zaokrenuto jer doista vlasti u RH krije da su fašistički srpski agresori u Domovinskom ratu *manifestirali rasističke ideologije, prijezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti.*

Niz zanimljivih tekstova objavili su portalni u RH pa vam prilažem u Prilozima tri takva teksta ali i jedne propovijedi s napomenom da u tekstu hrvatskog književnika i kolumniste Javora Novaka možete vidjeti da i on piše o velikosrbskom fašizmu.

Josip Pečarić

PRILOZI

JAVOR NOVAK: PATOLOGIJA HISTERIJE

11 Travanj 2023

Pred sam Uskrs, vrijeme slavlja, slučajno su nam poslužili prijedlog izmjena Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira koji MUP želi vidjeti u javnoj raspravi uz donošenje po „hitnom“ a žurnom postupku. Kazne koje se umjesto pisanica želi podijeliti, povećavaju se za čak 20 do 23 puta a idu i do broja 27. Uvijek loše zvuči kad iz policije stiže inicijativa o političkom uređenju društva.

Tako se sada u isti koš trpaju kukasti križevi, isticanja fašističkih obilježja, usklik Za dom spremni te famozno „uznemiravanje građana“ ili nekakav „javni red i mir“ što je odavno već postala potpuno imaginarna kategorija. Ne znam gdje je to predlagatelj i kojim načinom od ikoga javno u Hrvatskoj vidi brojno isticanje kukastih križeva na zastavama, osim šararija koje novi zakon ni približno ne će dokinuti. Mutno se dodaje, želi se osuđivati i izvođenje i reproduciranje pjesama te nošenje i isticanje političkih

simbola, tekstova i crteža kojima se remeti onaj famozni javni red i mir. A koje su to pjesme koje se želi masno prekršajno kažnjavati? Pogledajmo u „rješenja“ osuđenima još iz 80-ih kad se plaćalo globe čak i za pjesmu „Ustani bane“. Tako ćemo i sada, četrdeset godina poslije, u tzv. demokraciji, hvatati izvođače zabranjenih pjesama. Ne usude se napisati koje su to pjesme i koji fašizam jer bi upali u staro i novojugoslavenski, politički obrazac.

Fašizam, nacizam, četverogodišnja NDH, kukasti križevi, ušasto u, nikome u suvremenoj Hrvatskoj ne trebaju osim onima koji trajno žele provocirati, davati štofa Srbskome svetu i velikosrbstvu te unositi staru a novu krivnju tobože svim građanima Hrvatske. Poznata su i dva predvodnika, ne želim ih popularizirati, jedan u Zagrebu a drugi u Splitu, koji žele obnoviti sjećanje na NDH. Marširat će vjerojatno i ove godine... Oni su druga strana slične medalje – i oni od crnila žele profitirati. Oni su kao „razlog“ stalno novih zahtjeva Jugoslovena, mešetara antifašizma, koji vječno prijete s kaznama i zakonima. Ti vječni sazivatelji svog čopora, a koji su se iscrvali iz Titova šinjela, učili bi nas Europi i uljudbi. Ali bez istine o Bleiburgu, Golom otoku, Jazovki ili Kočevskom rogu sve do Vukovara. Oni bi nas preko Jugoslavije kao, učili uljudbi, vodili nas u Europu. Može i preko Srbije. Oni nam trabunjaju o ljagi. Tko o čemu, jugomešetari o poštenju.

Tobože kažnjavat će se prekršajno, a ne kazneno, a ti prekršaji bit će gori i teži od zatvora. Po državu mnogo povoljniji, inkasirat će i ne će morati razbijati glavu s pretrpanim zatvorima. Time ćemo se svrstati među države s najvišim kaznama u odnosu na prosječnu plaću. Ovo je drakonsko doba i povećanje, čak i u odnosu na EU jer Hrvatska mora biti „papskija od pape“. To je još jedna rečka na oprtaču Izbavitelja koja krasiti njegov dohodovni put u Bruxelles.

Sve ovo nije ništa drugo nego Izbaviteljevo predizborni sklapanje trulih kompromisa. Pred izbore odjednom je započela obnova Zagreba, mnogih crkvi, bolnica, muzeja, ustanova. Idu izbori, treba zagrabit u jato ribica kratkog pamćenja, jato birača. Svuda pomalo, nigdje pošteno i temeljito već trulo kompromiserski. Posebno treba poticati neizlazak na izbore, pa će zato od jutra do sutra iritantno pozivati na - izlazak.

Kao što se ona komisija koja se trebala odrediti prema totalitarnim obilježjima u RH pa zaključak predložiti Izbavitelju, osramotila, tako će se to i ovaj zakon u onom dijelu gdje se pooštrava kažnjavanje branitelja HOS-a. Mešetari antifašizma i trgovci holokaustom, koje nismo čuli za HOR-ta niti jednom riječu, dolaze na svoje. S Izbaviteljem dolaze na svoje, nasljednikom Sanaderovog „Hristos se rodi“. Nisu se poklonili sudbinama nevinih žrtava, nisu čak ni verbalno osuđivali agresiju na RH, nisu kao sada blebetali o ljudskim pravima. Tada nisu vidjeli ni fašizam okupatora ni pokolje djece i civila. Nisu osuđivali ni pokolj u Vukovaru, ni u Škabrnji, ni u Srebrenici. Nisu vidjeli velikosrbski fašizam, nisu ga osuđivali, jesu li čekali pobjedu agresora? Potpisivali su nekakve peticije, usred rata za smjenu predsjednika države! I onda poslije rata, na gotovom, kad su vitezovi HOS-a, hrvatski branitelji, donijeli mir i slobodu, takvi mešetari žele biti oni najpozvaniji arbitri. Raznose Hrvatsku i izvrću povijest.

Ne, Hrvatska ne puca po šavovima od naslijedene socijalističke korupcije, od neprocesuiranja komunističkih zločina, problem je pozdrav Za dom spremni. Ne, tobože demokratska Hrvatska nema problem sa 105 godina srbijanskog državnog hegemonizma ni s 45 godina malignog komunizma, ona vječno ima jedino problem s 4 godine NDH. Ne, Hrvatska nema problem s pronalaženjem Titovih posvudašnjih masovnih grobnica, problem je kažu mešetari antifašizma, što se pjevaju „one“ pjesme. Ne, Hrvatska nije u sudaru s europskim konvencijama o totalitarizmu, problem je grb vitezova HOS-a. Austrija je pod pritiskom ljevičarskih mešetara jedva dočekala ispirati svoju nacističku nečistu savjest pa donijeti odluku o hrvatskim insignijama na svom tlu. Fašizmom je tako proglašen i povijesni hrvatski grb s prvim bijelim poljem. Prepuni pijeteta, stukli su ga sa spomenika i zabranili. A to je grb kojeg jako dobro i često imaju na svojim vlastitim povijesnim slikama, zastavama i štitovima. Obrtanje teza omiljen je fuš, histerija mržnje traje.

Od početka, mešetari antifašizma traže krvce među vitezovima, koji su nesebično i hrabro davali svoj život za dom, krvce što se njihov san o šugoslaviji raspao naletom VRO Oluja. Pretvarajući svoj ratni kukavičluk u glasno poslijeratno lajanje, mešetari idu dalje. Sporno je znakovlje hrvatskih branitelja, nakon što su do zadnje kapi krvi

branili Vukovar. HOS-ovci bi se valjda, ovakvim prekršajnim zakonom, trebali odreći insignija svojih hrabrih boraca. Svi, posebno onih kojih više nema među nama. Trebali bi zaboraviti, okrenuti se budućnosti, kako bi se ljevičarski mešetari mogli slobodno, neometano i vječno osvrtati na vremenski tri puta dalji Jasenovac.

Čak i jedan odiozan predsjednik Vlade RH Račan, prihvatio je i uvrstio HOS u redove pobjedničke Hrvatske vojske devedesetih. Čak i jedan odiozan predsjednik RH Josipović, odlikovao je HOS-ovce. Dogodila se čak i ova vijest (rujna 2018.): „Predsjednik Vlade A. Plenković primio je u Banskim dvorima Lyliane Fournier i Paula Nicoliera, majku i brata Jean-Michela Nicoliera.“ Legendarnog HOS-ovog branitelja Vukovara. Ali sada se sve to želi obrisati krpom i do sada izravno najjače udariti na sam Hrvatski obrambeni rat. Otkako krv hrvatskim frontama ne teče, mešetarima povijesti istina ni ne treba, ne moraju se više skrivati. I nije to nikakva Muenchenska bojna. Nikakva bojna, već kolona. Branitelji blistaju a smetaju, bodu im oči. Preko HOS-a žele ih sve prokazati: sve su to fašisti. To što se brojni HOS-ovci odriču bilo kakve povezanosti s ustašama i Pavelićem i ističu svoju borbu za slobodu domovine, to kao da ne postoji. Svi smo mi fašisti. Potpuno u skladu s načelima Srbskog sveta. Joža prvi pokojni i Joža drugi djelomično, mogu biti zadovoljni. Njihovo nedjelo živi.

Staro doba „političkih“

Od goreg ka gorem: pred sam veliki petak, opet slučajno, legendarni voditelj „Podcasta Velebit“ Marko Jurić i nekada voditelj emisije „Markov trg“ na Z1 televiziji, zbog ironično upućenih riječi gledateljstvu u potonjoj svojoj emisiji nepravomoćno je uvjetno osuđen na deset mjeseci zatvora s trajanjem kušnje od dvije godine! Ovaj politički proces nesumnjivo je poruka svima, to je pokazna vježba. Verbalni delikt, o kojemu se toliko pisalo i govorilo te o cenzuri a što su sve uz zatvorske kazne bili gadni sinonimi Titove diktature, vraćaju se pod slabo promijenjenim plaštom. Famozan i izmišljen termin „govor mržnje“ tako sve češće ulazi u sudske presude u Hrvatskoj gdje se protiv političkog četništva a ne Srba (kako je više puta naglasio sam Jurić) u SPC-vi, tako dokumentiranom četništvu kroz povijest, ne smije ništa negativno a

istinito reći. Istovremeno, katoličke se biskupe slobodno vrijeda, pedofilija postoji jedino u Katoličkoj crkvi, Vukovar se po Dežuloviću i DORH-u slobodno psuje najgorim riječima i sve to nije „govor mržnje“. Ni Šprajcovo primitivno i gadno psovanje i vrijedanje katoličkih svećenika nije razlog da Vijeće za elektroničke medije na koji dan zabrani emitiranje tog taloga od njegove emisije. Ali su zato hitro dotrčali i zabranili emitiranje „Markova trga“. Sve samo da nam se dragi Srbski svet ne uvrijedi.

Nadam se i želim oslobođenje u drugom stupnju. Odbacujem cenzuru i ograničavanje slobodne riječi, podržavam Marka Jurića. Četništvo je politički termin i ovo je političko suđenje. Represije u društvu uvijek započinju s osudama novinara i ovo će vrlo loše odjeknuti u onom istinskom dijelu uljudbe i demokratskog svijeta. Hrvatsku će tumačiti kao polu-demokraciju, izvana jest, iznutra nije. Isto tako, nadam se kako sada ne će biti pojedinaca kratkoga fitilja koji će napraviti neku glupost što bi bio samo nov povod za još jaču represiju nad slobodom govora i javnog djelovanja. Jer, hrvatski kotao strpljenja opet se snažno puni, vraćeni smo u (ne)vrijeme hrvatske šutnje. Znači idemo sve još jedanput.

Javor Novak

<https://www.dragovoljac.com/index.php/javor-novak/34630-javor-novak-patologija-histerije>

LEGENDA KOJA ŽIVI - OBLJETNICA IX BOJNE HOSA UZ ZA DOM SPREMNI!

11 Travanj 2023

Svaki pokušaj „kriminalizacije“ HOS-a je napad na Domovinski rat i treba biti prijavljen kao vrijedanje hrvatskih žrtvi i poticanje na mržnju protiv branitelja koji su se borili u HOS-ovim postrojbama... Halo Anemični Izdajniče zašto se praviš kako ne čuješ?

HOS-ovci su jučer u Splitu svojim tradicionalnim (i legalno registriranim) pozdravom “Za dom spremni” podsjetili na ogromne žrtve ovih postrojbi u Domovinskom ratu i „prizvali“ poginule kamerade prisjećajući se njihove žrtve.

Anemičnom Dezerteru i kabali koju predvodi u tzv. Srpsko-hrvatskoj trgovачkoj koaliciji upućene su oštре riječi neslaganja: “Plenković po mraku dovodi Šimpragu u Škabrnju”...

Oštrom kritikom danas je prozvan Andrej Plenković koji zbog navodne anemije nije sudjelovao u Domovinskom ratu.

Zapovjednik obrane Škabrnje Marko Miljanić obratio se okupljenima: >>Lako je danas pričati kao oni koji su jeli kroasane po Bruxellesu. Da će zabraniti oznake IX. bojna HOS-a – gospodo, krivo su se

proračunali. Neće to biti baš tako, da će oni to moći napraviti. IX. bojna HOS-a ‘Za dom spremni’ je u mom srcu i duši. Mi ćemo dozvoljavati da Pupovac vlada hrvatskom državom, dozvoljavamo da Plenković po mraku dovodi Anju Šimpragu u Škabrnj<<, zapovjednik obrane Škabrnje Marko Miljanić.

Prisjetimo se; zastava, grb i borbeno geslo – pozdrav: „Za dom spremni“ kroz legalnu upravni postupak registrirani su prema tada važećim zakonima RH i ta se činjenica ne može mijenjati retroaktivno... Svaki Kriegskamerad, ali i svaki drugi građanin može se služiti istim u komemoraciji povijesnih borbenih postrojbi poput ove koja se dogodila danas.

Svaki pokušaj „kriminalizacije“ HOS-a je napad na Domovinski rat i treba biti prijavljen kao vrijedanje hrvatskih žrtvi i poticanje na mržnju protiv branitelja koji su se borili u HOS-ovim postrojbama... Halo Anemični Izdajniče zašto se praviš kako ne čuješ?

O legendarnoj postrojbi HOS-a, IX. bojna “Rafael vitez Boban” možete pročitati na poveznici:

https://hr.wikipedia.org/wiki/IX._bojna_%22Rafael_vitez_Boban%22

Zoran Grgić mag. ing.

<https://priznajem.hr/novosti/legenda-koja-zivi-ix-bojna-hos-a-obljetnica-osnutka-hos-ove-postrojbe-u-splitu/209387/>
<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/34639-legenda-koja-zivi-obljetnica-ix-bojne-hosa-uz-za-dom-spremni>

MARKO JURIČ U BUJICI: “HRVATSKO PRAVOSUĐE JE PREMREŽENO AGENTIMA KOS-A, A POJEDINI SU SUCI U SLUŽBI PORFIRIJA I ‘SRPSKOG SVETA’!”

11 Travanj 2023

POGLEDAJTE ŠTO JE JURIČ GOVORIO O SUTKINJI HORVAT, MIRJANI RAKIĆ, ANDREJU PLENKOVIĆU I ZORANU ŠPRAJCU!

10 MJESECI ZATVORA: Juričeva ironija proglašena je ‘govorom mržnje’ protiv Srpske pravoslavne crkve...

‘NOVINAR GODINE’: Šprajcovo prostačko vrijedanje hrvatskih biskupa ostalo je bez reakcije DORH-a...

EKSCLUZIVNE SNIMKE IZ SUDNICE: Sutkinja Mirjana Horvat izvješće SOA-e o porastu četničkog ekstremizma u Hrvatskoj, proglašila – neistinitim?

MARKO JURIČ: OVO JE PORAZ HRVATSKE DRŽAVE!

Nakon presude, kojom je novinar Marko Jurič kažnjen s 10 mjeseci uvjetnog zatvora (uz rok kušnje od dvije godine), voditelj s Podcasta Velebit gostovao je u Bujici Z1 televizije.

“Osjećam ovu državu i kao moje dijete, a onda moje vlastito dijete - meni sudi,” izjavio je ogorčeni voditelj, otac četvero djece i ratni reporter iz devedesetih: “Današnja Hrvatska ni izbliza nije onakva, kakvom smo je zamišljali ’91. godine!”

“Sutkinja Mirjana Horvat ponašala se tijekom suđenja kao zapisničarka DORH-a, meni nije dala govoriti, nije prihvatile ni jedan relevantan dokaz, samo je u zapisnik diktirala teze tužitelja,” komentirao je Jurič postupak, koji je protiv njega poveden zbog ‘govora mržnje’, kako je u obrazloženju presude okarakterizirana njegova kritika upućena Porfiriju, nakon što je u Chicagu pjevao pjesme o četničkom vojvodi Momčilu Đujiću: “Ovo je poraz Hrvatske države i zbog ovakve presuda uzdrmani su njezini temelji, a promicatelji četničke ideologije i ‘srpskog sveta’ još su više ohrabreni!”

Posebnu poruku poslao je Andreju Plenkoviću, čija politika - po Juričevom mišljenju - potiče pojedine suce željne karijere i napredovanja, na donošenje ovako skandaloznih političkih presuda: "Dovoravanjem Porfiriju, Hrvatska država staje na stranu agresora i u Plenkoviću toliko bitnoj - Ukrajini, s obzirom na to da SPC otvoreno podupire rusku pravoslavnu ispostavu u Kijevu! Širenje 'ruskog sveta' u Ukrajini je ipak donekle zaustavljen, ali Plenković će zbog popuštanja ekstremnoj politici Srpske pravoslavne crkve, biti odgovoran za širenje 'srpskog sveta' i svega onoga zločinačkog što sa sobom donosi - u Crnoj Gori, BiH, Hrvatskoj i na Kosovu."

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/34631-marko-juric-u-bujici-hrvatsko-pravosude-je-premrezeno-agentima-kos-a-a-pojedini-su-suci-u-sluzbi-porfirija-i-srpskog-sveta>

**(VIDEO) DON TOMISLAV MLAKIĆ:
“SLOBODE I SLOBODNE DOMOVINE NE BI
BILO BEZ SVIH ONIH HRABRIH MOMAKA,
OD KOJIH MUKA NAČINI RATNIKE I
JUNAKE”**

11. Travnja 2023.

10. tra 2023.

Pogledajte propovijed kupreškog župnika **don Tomislava Mlakića** na obljetnicu pada Kupresa te 160 poginulih i nestalih Hrvata na Kupreškoj visoravni, samo dva dana nakon što je uspostavljeno Hrvatsko vijeće obrane (HVO)":

"Slobode i slobodne Domovine ne bi bilo bez svih onih hrabrih momaka, od kojih muka načini ratnike i junake"

Obraćajući se vjernicima u punoj kupreškoj crkvi Svete Obitelji, župnik don Tomislav Mlakić je pozvao da ne dopustimo da nam prekraju povijest te da budemo zahvalni za žrtvu naših branitelja iz koje je niknula sloboda.

Nemojmo se stidjeti svojih ponajboljih sinova i „onih dana ponosa i slave“, kako ih netko nazva, kazao je don Tomislav, dodavši:

Glasno i jasno, svima i zauvijek recimo:

Slobode i slobodne Domovine ne bi bilo da nije bio mladog Josipa na ono krvavo nedjeljno jutro na Plitvicama,

Slobode i slobodne Domovine ne bi bilo da nije bilo prebijenog i negdje u utrobi slavonske ravnice bačenoga Francuza Jeana – Michela koji je neizmjerno volio Hrvatsku,

Slobode i slobodne Domovine ne bi bilo da nije bilo Mate iz Uskoplja, koji se nakon nekoliko ranjavanja uvijek vraćao na bojišnicu i koji poginu negdje na Uni nikada ne vidjevši lice sina koji će se roditi nekoliko mjeseci kasnije,

Slobode i slobodne Domovine ne bi bilo da ne bi svih onih dobrih, jednostavnih momaka, od kojih muka načini branitelje, ratnike i junake,

Slobode i slobodne Domovine ne bilo da ne bi svih onih poginulih, da ne bi svih vas živih hrvatskih branitelja... I to je istina.

U duhu današnjega Evandelja koje govori o susretu Isusa i njegovih prijatelja u Emausu, don Tomislav je, među ostalim kazao:

„I mi se danas radosno i s nadom vratimo u svoja sela i gradove iz kojih smo došli – to su naše Galileje i svjedočimo da smo ovdje na Kupreškoj visoravni danas susreli Uskrslog Gospodina. Susreli smo Ga na licima svojih prijatelja i suboraca koji se već 30 godina ne daju smesti pričama i spletkama onih s kraja Evandelja. Ne daju se smesti pričama i spletka današnjih starješina i današnjih plaćenih stražara. Njima ni tada pa ni danas nitko nije povjerovao.“

Tomislav city/ https://tomislavcity.com/Hrvatsko_nebo

<https://hrvatskonebo.org/2023/04/11/video-don-tomislava-mlakic-slobode-i-slobodne-domovine-ne-bi-bilo-bez-svih-onih-hrabrih-momaka-od-kojih-muka-nacini-ratnike-i-junake/>

JURIČ U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA

TRIJUMF TUĐMANIZMA, ZAGREB, 2003.

JOSIP PEČARIĆ

**GLOBALIZACIJA U SVIJETLU SUDA U
HAAGU**

1. Globalizacija i Hrvatska

Poznati hrvatski kolumnist i publicist Josip Jović u svojoj knjizi *Život po protokolima* posvećuje jedno poglavlje globalizaciji, pa kaže:

"Građanin svijeta, član velike svjetske zajednice, univerzalnog bratstva, to je ta opojna parola dana, koja iznova zavodi milijune (...)

Put do nove kulture, do novoga načina života vodi preko afirmacije tobožnijih apsolutnih sloboda postmodernog čovjeka (kako to gordo zvuči) preko slobode savjesti, individualizma, egocentrizma, urbane kulture takozvanog samoostvarenja i samopotpričivanja, uspjeha i 'napretka' pod svaku cijenu, potpunog

predavanja budućnosti. Kreatori novoga doba, proizvođači umjetnih potreba i potrošačkog mentaliteta zapravo ne žele slobodu pojedinca za njega samoga, nego slobodu pojedinca za sebe, pojedinca oslobođenog od kolektiviteta i autoriteta, žele izoliranu i nezaštićenu kantu za smeće.

Dogma o slobodama na koncu se pokazuje tek kao sloboda jakih i uspješnih.

Nova kultura također ne bi bila moguća bez radikalnog zaborava prošlosti i obračuna sa starim, bez odbacivanja tradicionaliteta, nacionaliteta i socijaliteta, bez relativiziranja i obezvrijedivanja, primjerice, crkve, nacije, obitelji s njihovim vrijednostima, koji se javljaju kao smetnja projektu budućnosti. Ispod ideje multikulturalizma jasno se razaznaje zapravo ne ideja poštovanja i suživota ljudi različitih kultura nego ideja stvaranja multikulturalnog čovjeka, tj. čovjeka oslobođenog vlastitog kulturnog, nacionalnog i vjerskog identiteta, ideja kante za smeće."

Potom Jović citira *Protokole sionskih mudraca*: "Ono što je frapantno i što proizilazi već iz površne tekstualne analize, to je visoka podudarnost nekih dijelova *Protokola* s onim što se događa danas u Hrvatskoj, a vjerojatno i u brojnim drugim zemljama (...) Pogotovo fascinira gledanje na ulogu tiska koji je bio u današnjem smislu riječi tek u povojima, ili na ulogu zajmova u međudržavnim odnosima."

Primijetimo da je na sličnost onoga što se događa hrvatskom narodu i *Protokola* ukazao Marko Matić u *Hrvatskom slovu* još 11. rujna 1998. u tekstu *Sionisti*. Iako je u samom tekstu definirao što su njegovi "sionisti": "tako nazovimo one koji misle da su oni bogovi Zemlje", a samu definiciju "sionista" g. Matić daje u sklopu rečenice u kojoj spominje i "svjetsku trilateralnu vladu (SAD, Japan i Europa)", Matić i *Hrvatsko slovo* bili su napadnuti zbog navodnog antisemitizma. Nepunih pet godina kasnije Josip Jović nas ponovo upozorava na isto. Istina, danas imamo trećesiječanjsku Hrvatsku, pa se doista može vidjeti kolika je sličnost onoga što se dogodilo i onoga što je napisano u *Protokolima*, a na što nas upozorava Josip Jović.

U poglavlju karakterističnog naslova *Još nije kasno* Jović govori o problemima koje ima globalizacija:

"Za takozvani desni centar karakterističan je naglasak na čovjeku kao osobi, obitelji, naciji, kulturnom i vjerskom identitetu, državi u funkciji općeg dobra, socijalno-tržišnom gospodarstvu, pravnoj, demokratskoj i socijalnoj državi (...)

Tako su danas desne stranke na vlasti u Nizozemskoj, Francuskoj, Republici Irskoj, Austriji, Danskoj, Norveškoj, Italiji, Luxemburgu, Portugalu, Slovačkoj, Bugarskoj, Mađarskoj, Španjolskoj, Belgiji, Švicarskoj, odnosno u skoro svim zemljama osim u Njemačkoj, Švedskoj, Grčkoj i, uvjetno rečeno, Britaniji.

Zanimljivo kako je desnica pobijedila čak i u nekim zemljama koje su posljednje desetljeće bilježile iznimani ekonomski rast, kao što su Nizozemska ili Irska. Okretanje desnici odgovor je na agresivnu globalizaciju, koja donosi mnoge nacionalne i rasne probleme, u kojoj najmoćnija zemљa svijeta s jednom dominantnom etničkom skupinom ima ekskluzivan status."

U biti to je svijetu poručio dr. Franjo Tuđman još 1969. godine kroz knjigu *Velike ideje i mali narodi*. Zato sam na Komemoraciji u Adelaideu dan nakon smrti Oca hrvatske države i rekao:

"Hrvatska i njen predsjednik postali su svjetionici malobrojnim narodima u njihovoј borbi za slobodu. Svojim stvaralačkim opusom i u praksi kroz stvaranje neovisne Hrvatske, unatoč protivljenju najmoćnijih država svijeta, Predsjednik Tuđman je ukazao da postoji budućnost i malobrojnim narodima. Takovo djelovanje predsjednika Tuđmana izravno je u suprotnosti s današnjim pokušajima stvaranja novog svijeta u kojima je jedino bitan pojedinac. Svijeta u kojem nema mjesta ni za obitelj, ni za malobrojne narode. Jer oni najmoćniji su sebi i svojim narodima već osigurali vladajuće pozicije u današnjem svijetu. Svi oni koji žele boljšitak svojih naroda izravno ih ugrožavaju. Zato su predsjednik Tuđman i Hrvatska stalno na udaru medija koji su u rukama najmoćnijih, i preko kojih svjetski moćnici osiguravaju svoje interese."

2. Sud u Haagu u službi globalizacije

Carl Gustaf Ströhm u *Fokusu* 10. siječnja 2003. piše: Kad je Del Ponte počela raditi na sudu u Haagu odmah je, prema vlastitim riječima, postavila pitanje: 'Što imamo protiv Alije Izetbegovića i

Franje Tuđmana?" Štoviše, dodala je kako 'bez obzira na to što je 1999. godine umro Tuđman, sud u Haagu neće popustiti ako je riječ o hrvatskim ratnim zločinima; primjerice u slučaju bivšega šefa hrvatske vojske generala Janka Bobetka koji je opterećen zbog ubojstva najmanje stotinu srpskih civila.' I na kraju je rekla: 'Nećemo mirovati dok Zagreb ne izruči Bobetka!!!'

Sramotnost suda u Haagu i svjetske politike globalizacije može se lako vidjeti ako se usporedi ova izjava s izjavom Paddy Ashdowna za BBC: "Radovan Karadžić ne će biti uhapšen sve dok ima podršku naroda." Bolje je reći da međunarodna zajednica progoni Hrvate, a štiti Karadžića. Još u knjizi "Za hrvatsku Hrvatsku", Zagreb 2001. upozorio sam da sam na srpskom radiju u Australiji čuo kako je Karadžić poručio svjetskim moćnicima da u Haagu neće svjedočiti protiv Miloševića, već o sudioništvu zapadnih političara u genocidu napravljenom u BiH. To je u stvari "podrška naroda" o kojoj govori Ashdown koji bi i sam trebao odgovarati zbog laži o "Tuđmanovoj salveti". Umjesto toga Ashdown je nagrađen visokom pozicijom gubernatora BiH. Anto Marinčić u *Hrvatskom slovu* 10. siječnja 2003. piše da Munir Alibabić, od Ashdowna smijenjeni šef tajnih službi, tvrdi da ga je lord smijenio zato što je bio na korak do hapšenja Karadžića!

Josip Jović odjeljak *Hrvatski odgovor* svoje knjige počinje ovako: "Optužnica i nalog za uhićenje generala Janka Bobetka, bivšeg načelnika Glavnog stožera Hrvatske vojske u prvim godinama rata, koja je stigla koncem rujna 2002. godine iz Međunarodnog suda za ratne zločine u Haagu iznova je uzbukala hrvatsku javnost, ali je i dovela do novog preslagivanja političkih odnosa i osjetne promjene političkog raspoloženja u Hrvatskoj. Ova optužnica podignuta po 'zapovjednoj odgovornosti' (...) definitivno je potvrđila teze kako Haaški sud u krajnjoj liniji ide za izjednačavanjem svih strana u balkanskim sukobima, optužujući najviše vojne zapovjednike, zapravo optužuje sam Domovinski rat i dovodi u pitanje opravdanost borbe za slobodu i nezavisnost. Slučaj Bobetko pomogao je progledati svima koji su imali iluzije u pogledu prave uloge i ciljeva Haškog suda, te iznova doveo do nacionalne sloge koja nije viđena još od ratnih dana." Jović je potpuno u pravu,

jer je doista slučaj generala Bobetka do kraja razgolitio prljavu politiku globalizatora!

Podsjetimo se da Statut međunarodnog kaznenog suda u Haagu koincidira s tzv. Nürnberškim načelima, dakle prema Nürnberškom procesu, na kojemu se u razdoblju od 20. studenog 1945. do 1. listopada 1946. na Međunarodnom vojnem sudu sudilo glavnim ratnim zločincima Trećeg Rajha. Na prvom mjestu tu je bio "zločin protiv mira", tada definiran kao zločin koji obuhvaća: planiranje, pripremanje, započinjanje i vođenje napadačkog rata. Suđeno je i za ratni zločin i zločin protiv čovječnosti, ali isključivo onim koji su počinili zločin protiv mira, dakle onim koji su počinili agresorski rat. Dakle, na stotine tisuća ubijenih civila, žena, djece staraca u Drezdenu, Hirošimi, Nagasakiju nije ratni zločin i za njih nitko nije osuđen.

U Statutu Suda u Haagu nema "zločina protiv mira". Je li zato što za zločin protiv mira trebaju odgovarati i oni koji su ga odobrili? Poznato je da je odobrenje za početak rata dao Backer u Beogradu. Poznato je da je Miloševiću dano 14 dana da slomi Hrvatsku. Je li zato bila odmah priča o građanskom ratu iako se ne radi o nikakvom sukobu između dijelova istog naroda? Ili je to zato što je sudu odmah predviđena uloga političkog suda po kome će svi biti jednakо odgovorni. Međutim, raščlamba optužnica protiv Hrvata pokazuje da u njima figurira "zločin protiv mira". Naime, Hrvati su po pravilu optuženi za agresiju! Tako su već glavne točke u optužnicama protiv Blaškića, Kordića i Čerkeza bile izmišljena agresija Hrvatske na BiH!

Pogledajmo što stoji u optužnici protiv generala Gotovine u točki 13.:

Izmedju 17. srpnja 1995. i 15. studenog 1995., Ante GOTOVINA je, djelujući sam i/ili u dogовору с другима, укључујући предсједника Franju Tuđmana, planirao, потicao, налагao, почињао или на други начин помагао и подрžавао planiranje, pripremu ili izvršenje kaznenih djela koja se terete u nastavku, za vrijeme i nakon ofenzive "Oluja".

Vidi se da to odgovara onome što predstavlja "zločin protiv mira". Sjetimo se pri tome da se u toj istoj optužnici na jednak način tretira Republika Hrvatska i tzv. Republika srpska krajina. Dakle,

čak se izmišlja i država na koju je izvršena agresija! Sud u Haagu je osnovao UN, a po rezolucijama tog istog UN-a taj prostor nije nikakva država već okupirana područja Republike Hrvatske. Treba li uopće spomenuti da svaka država po međunarodnim zakonima ima pravo i obavezu oslobođiti svoja okupirana područja. Sud u Haagu mora se koristiti očitim neistinama i lažima, izmišljati državu i agresore na nju, upravo zato jer bez njih nema osnova suditi hrvatskim generalima.

U *Večernjem listu*, 26. studenoga 2002. Zdravko Bartovčak, sudac Ustavnog suda RH u mirovini tvrdi da Haaški sud krši Povelju OUN-a: "Kad bi Haaški sud svoj Statut i Pravilnik pravilno interpretirao, u individualnim optužbama ne bi smio naš Domovinski rat ni spomenuti u negativnu smislu (...)

Jasno, ne pada mi na pamet da trebamo prekinuti suradnju s tim sudom jer smo se na to obvezali našim zakonom. No, ta suradnja nipošto ne uključuje samovoljno ponašanje bilo kojeg predstavnika OUN-a ili bilo kojeg njegova organa pa tako ni haaških istražitelja.

Zločin, pa tako i ratni zločin, zločin je ma tko ga učinio. **Međutim, svaki zločin, pa i ratni, mora imati ime i prezime učinitelja te konkretan opis zločina i razloge zbog kojih osumnjičenik treba za njega odgovarati.**

Međutim, i tužiteljstvo i istražitelji Haaškog suda uporno pokušavaju **utvrditi** odgovornost Hrvatske vojske kao državne institucije pa time i hrvatske države za eventualne zločine koje su eventualno učinili pojedinci.

Haaški sud nije i ne može se ponašati izvan okvira koji su utvrđeni Poveljom OUN-a i Općom deklaracijom o ljudskim pravima, jer su to dokumenti na kojima počiva cijeli sustav OUN, pa i pravni poretci njezinih članica.

A u toj povelji koja jednako obvezuje našu državu kao i organe OUN-a u **čl. 51.** doslovno piše **da svaka članica OUN-a - pa prema tome i Hrvatska - ima prirodno pravo individualne ili kolektivne samoobrane u slučaju oružanog napada.** Dakle, Hrvatska vojska kao vojska članice OUN-a ima ne samo po čl. 7. hrvatskog Ustava pravo braniti se od napada nego to pravo ima u prvom redu na citiranoj odredbi Povelje OUN-a. Dakle, kad se uzme čak i da je međunarodno pravo iznad nacionalnog, Hrvatska je imala pravo na

obranu. Pretpostavljam da bi to trebali znati i tužitelji, istražitelji i suci Međunarodnog suda u Haagu.

Meni je jasno da će mi ti isti odmah uzvratiti da ta odredba ima i nastavak u kojem doista stoji da članica OUN-a ima to pravo sve dok Vijeće sigurnosti ne poduzme mjere potrebne za održavanje mira i sigurnosti. A da li se može uzeti da je Vijeće sigurnosti poduzelo te mjere kada je iz tzv. ružičaste zone mjesecima pucano iz artiljerijskih oružja srpskih pobunjenika i JNA te da su dnevno ubijani i ranjavani građani Gospića? Napokon, je li citirani propis donezen radi zaštite članice OUN-a ili radi zaštite pobunjenika i terorista? Smatram da čak ni Haaški sud o tome ne bi trebao imati dvojbi. Međutim, očigledno ih ima.

Budući da Vijeće sigurnosti OUN-a nije apsolutno ništa poduzelo da zaštiti grad Gospić koji je bio izložen zločinačkom teroru pobunjenika i JNA, Hrvatska je imala prirodno pravo braniti se.

Kad bi Haaški sud svoj Statut i Pravilnik pravilno interpretirao u smislu obvezujućih najviših propisa OUN-a, sigurno ne bi smio u individualnim optužbama ni spomenuti u negativnom smislu pravedni obrambeni domovinski rat u Hrvatskoj, a kamoli ga kriminalizirati."

Gospić je granatiran s područja Medačkog džepa punih 738 dana, a u optužnici se tvrdi da je general Bobetko vršio «planiranje, pripremu ili izvršenje progona srpskih civila iz Medačkog džepa na političkoj, rasnoj i vjerskoj osnovi»!

Vratimo se na Nürnberški proces i primjetimo da je tamo sudio Međunarodni vojni sud. Dakle VOJNI sud! To je itekako bitan podatak jer u Haagu imamo sud u kojem sude vojnicima ljudi koji nemaju pojma što je to rat. Oni su sve drugo samo ne stručnjaci za rat. I to je napravljeno zato da bi se moglo selektivno primjenjivati zločin protiv mira.

Naravno, to ne znači da i vojnici ne mogu sudjelovati u farsi. O tome piše Marko Jurić u *Fokusu*, 20 prosinca 2002. tvrdeći da će se na sudu u Haagu u procesima vezanim za Medački džep dogoditi spektakularni obrat! Naime, dužnosnik jednoga veleposlanstva u Hrvatskoj koji je želio ostati anoniman ispričao je da će na sudu svjedočiti američki stručnjaci – a u svezi s izvještajem francuskoga

generala Jeana Cota, ondašnjega zapovjednika snaga UN-a, koje je korišteno kao materijalna osnova ne samo za podizanje optužnica, već i za neprihvatljive kvalifikacije protiv hrvatskih generala za akciju Medački džep iz 1993. godine.

Naime, Amerikanci su nakon te akcije istražili pojedinosti te akcije. Njihovo izvješće se bitno razlikuje od onih koje je potpisao francuski general Jean Cot, koji je čak američkim časnicima priznao kako je u svojem izvješću naveo neistine, jer su ga obmanuli pripadnici kanadskog bataljuna, kojima je zapovijedao potpukovnik James Calvin, a koji su djelovali na tome području.

O kakvim se neistinama radi, najbolje se vidi u činjenici da su Kanađani ovih dana primili odlikovanje za "junačko ratovanje" protiv snaga HV-a. O tome su mi pričali i kanadski Hrvati koji su protestirali zbog tih neistina.

Zašto su kanadski vojnici, koji su trebali razoružati srpske paravojne jedinice, dobili odličja? Oni su "junački ratovali" protiv HV-a, "pobjedile brojčano nadmoćne i bolje opremljene Hrvate, te im nanijeli teške gubitke od čak 27 poginulih gardista". A u stvari njihovo je oklopno vozilo naletjelo na minu, a pritom su ranjena njihova četiri vojnika. Hrvati, koje su oni navodno pobjedili, upozorili su ih da su Srbi prilikom povlačenja vjerljatno minirali svoje položaje.

Otkud takav otklon američkoga i francuskoga izvješća o istom događaju? Sjetimo se da je nakon operacije Maslenica u siječnju 1993. godine beogradski Generalstab donio Strategiju realne prijetnje - strategiju sustavnih artiljerijskih udara po hrvatskim položajima, prije svega po civilnim ciljevima. Cilj je bio odvraćanje HV-a od mogućih dalnjih akcija i to kontinuiranim napadima na okolicu Zagreba, prometni smjer Zagreb-Rijeka, dalmatinske gradove, posebice Gospic. U biti je ta strategija bila klasična teroristička akcija u kojoj su mjesecima stradavali civilni, a najugroženiji je bio život u Gospicu, koji je bio na dometu minobacača. General Janko Bobetko je u tome razdoblju više puta upozoravao francuskoga generala na neodrživu situaciju, ali UN-ovim su vojnicima ruke bile vezane. Europski su saveznici NATO-a, prije svega Velika Britanija i Francuska, bili protiv bilo kakvog udara na Srbe, navodno zbog straha za sigurnost svojih vojnika u

sastavu jedinica UN-a, a u stvari zbog njihove potpore velikosrpskim planovima. Stav Bill-a Clinton-a je bio drugačiji. Rasla je frustracija i blamaža pred vlastitom javnošću, koja je, zgranuta stradanjima civila u BiH i Hrvatskoj, tražila da se nešto poduzme.

Marko Jurić o tome piše: "Do jeseni je situacija u Gospiću postala neizdrživa, čekanje i oslanjanje na međunarodnu zajednicu donosilo je samo nove civilne žrtve i razaranja te je uslijedila operacija Medački džep. Bila je to svojevrsna pljuska zapovjednicima misije UN-a, ali i vladama glavnih država koje su rukovodile tom mirovnom misijom.

'Pokušali smo pridobiti europske saveznike za ovu ideju (ukidanje embarga na uvoz oružja i uporaba zračne sile za odvraćanje od mogućih srpskih napada, op.a.), ali nismo uspjeli', izjavio je 25. studenoga Anthony Lake, savjetnik za nacionalnu sigurnost bivšega američkog predsjednika Bill-a Clinton-a u intervjuu Radiju *Slobodna Europa*. 'Razumljivo je da su europske vlade zabrinuto gledale na mogućnost jednostrane američke akcije u Bosni koja bi mogla dovesti u opasnost živote njihovih vojnika', pojasnio je Lake uzroke neučinkovitosti europske politike u rješavanju ratne krize te 1993. godine na prostoru bivše Jugoslavije. U to je vrijeme kriza na jugu Europe bila među najvažnijim vanjskopolitičkim temama Bijele kuće. 'Bosna je dugo bila jedna od prvih riječi koju bi predsjednik Clinton ujutro izgovorio', opisuje odnos SAD-a prema krizi na prostoru propale države Anthony Lake. U svojim ocjenama odnosa europske politike prema krizi u BiH i Hrvatskoj Clintonov savjetnik ističe kako su 'američki prijatelji i saveznici u Europi svojim odnosom prema Bosni zapali u neodrživo stanje'. Lake nadalje ističe: 'Da smo kojim slučajem uspjeli progurati rezoluciju o ukidanju embarga u Vijeću sigurnosti, Francuska i Velika Britanija bi sigurno na nju uložile veto, uvjerene kako će doprema oružja u BiH izložiti njihove vojnike dodatnoj pogibelji'. Možda je najslikovitiji opis licemjernoga odnosa Europe prema ratu u BiH i Hrvatskoj u tome razdoblju dočaran sljedećim riječima: 'Odobren je jedino ograničeni zračni udar na srpsku vojnu zračnu luku Udbina u Hrvatskoj s kojeg su svakodnevno uzlijetali zrakoplovi koji su napadali Bihać. Nadao sam se da će udar na Udbinu biti djelotvoran i da će poslužiti kao signal kako daljnji napadi na Bihać ne bi bili dopušteni. Kada sam se

probudio sljedećeg jutra shvatio sam da je UN odobrio da se napad izvede u trenutku kada na udbinskoj zračnoj luci ne bude srpskih zrakoplova te da su bombe napravile samo nekoliko rupa na pisti. Ako je time odasljana ikakva poruka, ona je samo svjedočila o našoj slabosti. Ali takav je ishod jako usrećio europske saveznike'. Dakle u takvome međunarodnom raspoloženju, kad je bilo kakva akcija protiv Srba bila neizvediva, Hrvatska je vojska izvela akciju Medački džep."

Naravno, Anthony Lake prenosi ono što su saveznici govorili Amerikancima u to vrijeme. S druge strane i u SAD-u je bilo snaga koje su kao i Englezi i Francuzi podržavali velikosrpsku politiku, ali to – zbog navedenih razloga nije bio zvanični američki stav u tom trenutku. Moramo istaći i to da je odnos vojnika iz SAD uvijek i bio mnogo korektniji od vojnika iz Engleske i Francuske. Podrška velikosrpskoj politici od vlada Francuske i Ujedinjenoga Kraljevstva postala je očita i odmah nakon zauzimanja Medačkoga džepa. Naime, tada su hrvatskim vlastima upućene ozbiljne prijetnje s francuskim i britanskim nosača zrakoplova Fosh i Invisible koji su se nalazili u Jadransko moru. Oni su Hrvatskoj zaprijetili zračnim udarima ukoliko se HV odmah ne povuče sa zauzetih položaja. Dakle, Hrvatska je oslobođila svoja okupirana područja i mora se povući s oslobođenih područja! A oslobođila ih je poslije 738 dana granatiranja s položaja koje su bile pod nadzorom Unprofora koji je bio obavezan to spriječiti, dapače razoružati srpske paravojne formacije. Optužnica protiv Gotovine pokazuje da su oni po rezolucijama UN-a trebali raditi jedno, ali očito su bili instruirani raditi nešto sasvim drugo. Tako umjesto razoružavanja Srba, stvara se pod njihovim nadzorom Vojska RSK, i umjesto osiguranja vraćanja okupiranih područja državi kojoj ona pripadaju pomaže se u stvaranju države RSK. U optužnici protiv generala Gotovine ta vojska i ta država se izjednačuju s Hrvatskom vojskom i hrvatskom državom, pa ta optužnica samo pokazuje i optužuje one koji na tim područjima nisu poštivali rezolucije UN-a, odnosno same UN koje donose javno jedne odluke, a instruira svoje ljude da rade nešto sasvim drugačije. Da podržavaju očit terorizam!

U uvjetima takve podrške velikosrpskoj politici Hrvatska je pristala na povlačenje, ali to očito nije bilo dovoljno. Bilo je potrebno

oblatiti uspjeh HV-a kako bi se Hrvatska obeshrabrla za slične oslobađajuće akcije u budućnosti. Na taj način europski saveznici izravno sudjeluju u beogradskoj terorističkoj Strategiji realne prijetnje. Zato nije ni bitan odgovor na pitanje jesu li Kanađani doista obmanuli generala Jeana Cota ili je on u svojem izvješću svjesno pisao neistine o akciji Medački džep. Jurić dalje piše: "Hrvatska je pristala na povlačenje pod nadzorom kanadskoga bataljuna. Bilo je dogovorenog da povlačenje ide dio po dio, ali kanadski je zapovjednik požurivao Hrvate i tražio da se povuku odjednom. Hrvatska vojska na to nije pristala, jer bi se tako izložila srpskom okupatoru, čiji su vojnici stupali odmah iza kanadskih transporterata. Povlačenje je protjecalo u vrlo napetoj atmosferi. Stoga, kako bi prikazali HV u negativnom svjetlu, Kanađani su izmislili nepostojeću bitku. Na temelju te virtualne bitke sačinjeno je izvješće generala Jeana Cota. U to je vrijeme postojala odlična suradnja američke i hrvatske obaveštajne službe. Američka je strana pozvana da pošalje svoje stručnjake koji bi ispitivali stvarno stanje. Tako je nastalo i to drugo izvješće u kojemu se nalazi i dio o ispitivanju generala Cota u kojem dotični priznaje da je bio obmanut - jer je svoje izvješće temeljio na informacijama koje je dobio od kanadskoga bataljuna. Haaški sud je pokazao interes samo za izvješće francuskoga generala. Razlog tome je što je priča o Medačkom džepu prema Haagu išla samo na osnovi francuskoga izvješća, koje je bilo dostavljeno nekim nevladinim udrušama među kojima i HHO-u, zatim Veritasu Save Štrpca i pojedinim hrvatskim medijima koji su na tome temelju dugo godina gradili svoje znanstveno fantastične konstrukcije o Medačkom džepu. Na taj je način i na tome temelju Tužiteljstvo Haaškoga suda akciju Medački džep okarakteriziralo kao zločinačku, te je inkriminirano optužnicama protiv hrvatskih generala. Haag je potvrdu za takav zaključak dobio iz četiri "neovisna" izvora: HHO-a, Veritasa, Cotova izvješća i tobože neovisnih hrvatskih medija."

Čak i ova i ovakva hrvatska vlast je konstatirala da su optužnice protiv hrvatskih branitelja praktično iste one koje su pisali oni koji su okupirali hrvatska područja. Cotovo izvješće pokazuje kakvi su izvori informiranja Haaškog suda, a puno govori i o HH-u i "neovisnim hrvatskim medijima" čije informacije su srodne Cotovom izvješću.

S druge strane, cijela priča oko Medačkog džepa pokazuje kakav je taj novi svjetski poredak, koji se danas stvara ; kakva je globalizacija koja želi uništiti malobrojne narode diljem svijeta. Te snage prepoznajemo i u pismu mostarskog biskupa Ratka Perića generalu Bobetku:

"Isus u *Ivanovu evanđelju* (15,13) donosi načelo najvećega herojstva na ovome svijetu, i to s odrazom na vječnost: "Veće ljubavi i nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje". Vi ste pokazali svoju hrabrost i 1941. i 1971. i 1991. i 2002. Nije to samo "hrabrost i ponos", zajedno s" izdržljivošću i mukotrpnom dosljednošću", urođenim karakternim crtama koje ste – kako pišete – naslijedili od svoje majke i, razumije se, njegovali kao moralne kreposti, nego je to i sadržaj Vašega života koji Vi definirate "rezultatom stalne borbe", zapravo proizvodom Svih Bitaka, kako ste naslovili i svoje pisano djelo 1996. Starozavjetni Job također je svoj život definirao "borbom", "vojskom", "vojevanjem": "Nije li vojska – *militia* – život čovjekov na zemlji" (*Job, 7,1*). Vas je ta borba pratila sve do sad, unatoč višekratnim "umirovljenjima." (...)

Vi se niste stavili na raspolaganje samo svojoj užoj rodnoj regiji kad je to trebalo, nego ste izložili život svoj u borbu za Domovinu. I plan Vam je bio samo obrana Domovine i svakog njezinog čovjeka i kraja!

Dvije su poluge koje ravnaju svijetom: Istina i Pravda, koje onda donose Mir, i za koje nam se boriti. A crne sile ovoga svijeta udarile su upravo na Istinu svojim lažima, na Pravdu svojim spletjkama, a mir tumače na svoj način. Mračne su snage bile udarile i na samoga Sina Božjega, na Isusa Krista, a da ne udare na nas obične smrtnike!

Mi Vam od svega srca želimo – govorim to i u ime neprebrojna mnoštva iz hercegovačkih biskupija – i molimo svemogućega Boga da Vam dade mudrosti, jakosti i savjeta da i ovu sadašnju Bitku ponosno izborite, hrabro dobijete, izdržljivo i dosljedno uspijete!

Gospodine Generale, budite uvjereni da smo sad na isti način s Vama u obrani Vašeg ljudskog dostojanstva i časti kao sto ste Vi bili s nama prije deset godina u obrani naših prostora i života! Hvala Vam! Samo hrabro!

Bog Vam udijelio dobro zdravlje, blagoslov i sreću."

3. Zaključak

U pravu je Josip Jović kad kaže: "Pet optuženih ili osuđenih generala! Kakvo poniženje i kakva se poruka iz toga može izvući nego o zločinačkoj vojsci i narodu i o pogrešno priznatoj državi. To i jest krajnji cilj Haaga, kao i većine onih koji podržavaju Haaški tribunal, zagovarajući bezvjetnu suradnju s njim, u svakom trenutku i u svim slučajevima." Dodajmo da je Haaški tribunal samo oružje u sprovođenju globalizacije, tj. novog svjetskog poretku po kome malobrojne narode treba jednostavno "pomesti" s lica zemlje. Otac hrvatske države dr. Franjo Tuđman je svojim znanstvenim radom i u praksi kroz stvaranje države pokazao kako takav svijet nema perspektive i zato je njegova Hrvatska i njegovo djelo stalno na udaru svjetskih moćnika – koji zagovaraju takav novi svjetski poredak. Ponašanje SAD-a u slučaju Medačkog džepa uzrokovan je trenutačnim interesima najveće sile svijeta, ali podrška kriminalnim optužnicama Suda u Haagu sigurno ne služi na čast jedinoj svjetskoj velesili.

Uz sve to treba stalno imati na umu da je već dokazano suučešništvo zapadnog svijeta i UN-a u stravičnom zločinu u Srebrenici. S druge strane poznato je da je Hrvatska vojska, a pogotovo general Gotovina, najzaslužnija što je spašen Bihać, dakle najzaslužnija što do još većeg i stravičnijeg zločina u Bihaću nije došlo. Kažnjavaju li se hrvatski generali upravo zbog toga? Kakav je to novi svjetski poredak koji izmišlja zločine (čak i države) da bi kažnjavali one koji su sprječili zločine?

Očito je: Hrvatskoj jedino preostaje promijeniti svoj zakon o suradnji sa sudom u Haagu, na način kako je to regulirano u SAD-u, Italiji, Francuskoj i Njemačkoj, gdje tamošnje pravosuđe provjerava utemeljenost optužnica pristiglih iz tog suda. Imamo primjere i SAD i Italije koje već nisu prihvatali takve optužnice. Istina, ove zemlje pripadaju krugu najmoćnijih zemalja svijeta, tj. ne pripadaju krugu malih zemalja, odnosno malobrojnih naroda, čiji nestanak želi novi svjetski poredak tzv. globalizacije. Hrvatska se mora oduprijeti Sudu u Haagu, tj. postupiti upravo onako kako nam je poručio vojni ordinarij, Juraj Jezerinac koji je, u trenutcima kada su iz Haaga stigle optužnice protiv generala Gotovine i Ademija, upozorio da bi

Hrvatska "jasnim načelima, stavovima i porukom, pa i uz cijenu žrtve, mogla pomoći i tzv. velikima ovog svijeta da njihova sudišta ne budu sramota civiliziranog svijeta." To mora učiniti Hrvatska i vjerojatno jedina ona i može. Naime, prije godinu dana francuski vojni biskup rekao je (vidjeti *Hrvatsko slovo*, 3. siječnja 2003.), prigodom hodočašća vojnoredarstvenih snaga, da se divi Hrvatima, da mi imamo nešto što sve više nestaje, da imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti.

**HERCEGOVAC IZ BOKE / ŠTO SAM
GOVORIO O HRVATIMA BIH, ZAGREB,
2003.**

PREDSTAVLJANJE KNJIGA U KNINU⁵

Prije svega želim vas sve srdačno pozdraviti i čestitati vam Dan domovinske zahvalnosti. Svima nama ovdje kao i velikoj većini hrvatskog naroda sigurno je dan oslobođenja Knina bio i bit će najveći dan u našim životima.

Obično je svakom znanstveniku najveća pohvala i priznanje njegovom radu sam izbor u nacionalnu akademiju znanosti i umjetnosti. Ja bih mogao reći da je u mom slučaju, u mom znanstvenom radu, jedan sličan dan upravo dan oslobođenja Knina. Igrom slučaja na taj dan sam bio u Adelaide, Australija. Sutradan po oslobođanju Knina moj kolega s Adelaideškog sveučilišta je to komentirao ovako: "Ova Hrvatska vojska je brza kao Pečarić u

⁵ Predstavljanje knjiga "Trijumf tuđmanizma" i "Nepočudne knjige" na Dan domovinske zahvalnosti, 5. 8. 2003.

matematići!" Usporedio je moj rad s Hrvatskom vojskom! Zar to zaista nije veliko priznanje i pohvala?

Još za života predsjednika Tuđmana jedan moj prijatelj, inače poznati hrvatski umjetnik i predsjednikov prijatelj, stalno mi je govorio da me mora upoznati s predsjednikom tvrdeći "Josipe, Ti ćeš biti posljednji tuđmanist u Hrvatskoj." Naravno, nisam se mogao složiti s njime i moj komentar je bio sličan tvrdnji iz pisma Henryja Kissingera predsjedniku Tuđmanu:

"G. Predsjedniče, kao i svi veliki ljudi, za života nećete dočekati pravilnu interpretaciju zasluga za svoj narod. To će učiniti tek buduća pokolenja. Ali, vjerujte, učinit će! Vi ćete biti velik čovjek hrvatske povijesti, ali ne za života, već kada ocjene budu donesene hladnom glavom."

Za ovo pismo me veže i još jedna zgoda. Dao sam ga u Proslovu knjige "Za hrvatsku Hrvatsku" i pročitao ga prigodom predstavljanja. Kasnije mi je gđa Ankica Tuđman rekla da joj je to bilo drago jer je to pismo bila zaboravila, pa ga je – ponukana tim predstavljanjem – potražila u ostavštini predsjednika Tuđmana. I pronašla ga je!

Zbog tih razloga ove Kissingerove riječi su moto mojih knjiga o pobjedi tuđmanizma. Naravno nije jedini Kissinger tvrdio tako nešto. Evo nedavno je fra Petar Krasić u intervjuu *Fokusu*, povodom njegovog stavljanja na tzv. crnu listu EU zbog navodnog pomaganja u skrivanju generala Gotovine, rekao: "Ako se sjećate jednoga intervjua – s možda najboljim pravnikom svijeta Badinterom – na HTV- na pitanje što misli o Tuđmanu, odgovorio je približno sljedeće: 'Veliki ljudi kulture i politike obično nisu slavnici svoje vrijeme, ali to postanu poslije.' Tuđman je bio političar velikoga kalibra, učinio je mnogo ne samo za Hrvatsku nego i za Europu i šire te će doći njegovo vrijeme kada će dobiti sve potrebne počasti. Doživljavao sam ga kao zaista velikoga čovjeka i sutra ću o njemu misliti isto."

Da, ono što znaju i Kissinger i Badinter i mnogi drugi ne znaju današnje hrvatske vlasti i njihovi sponzori iz inozemstva. Odmah po dolasku na vlast počeli su provoditi tzv. detuđmanizaciju bolje reći rashrvaćivanje Hrvatske. I to čine do današnjega dana. A u stvari

svakim danom sve više i više pokazuju kolika je bila veličina Oca hrvatske države.

Evo i s nedavnim igramama oko generala Gotovine doživjeli smo da predsjednik Mesić u kratkom vremenu od čovjeka koji je tvrdio da je Gotovina zločinac, pa se ne želi slikati ispod njegove slike, "shvati" da ovaj to nije i da ga počne spašavati. Nama je jasno da su ga na to natjerali gazde iz SAD-a, a da se u glavi hrvatskog predsjednika ništa nije promijenilo pokazuje njegova tvrđnja kako je za sudbinu generala Gotovine krv HDZ i Tuđman osobno jer mu, eto, 1998. godine nisu dopustili dokazati svoju nevinost. Od Mesića se i ne može očekivati nešto drugo, ali strašno je vidjeti kako Tuđmanove veličine nisu svjesni ni u stranci koju je on stvorio, u HDZ-u. Naime, predsjednik te stranke dr. Ivo Sanader koji je u TV emisiji *Meridijan* komentirajući Mesićevu tvrđnju rekao kako za to što nije omogućeno Gotovini da dokaže svoju nevinost 1998. godine nije krv HDZ, nego oni koji su bili tada oko Tuđmana, a koji su danas napustili HDZ.

Da dr. Sanader doista ne razumije kolika je veličina Oca hrvatske države najbolje se vidi ako se Tuđmanova odluka iz 1998. godine opiše kroz pero jednog poznatog hrvatskog kolumniste koji je sve drugo samo ne HDZ-ovac.

Naime, Tihomir Dujmović u *Glasu Slavonije* od 4. srpnja 2003. piše: "Tuđmanu je, naime, očito već tada bilo jasno da međunarodni sud koji u to vrijeme ne podiže optužnicu ni protiv Miloševića, a interesira se o Gotovini, ne može imati dobre namjere u smislu utvrđivanja povijesne istine. Danas vidimo da je bio u pravu, danas vidimo da je ta perverzija gotovo zakonomjerno otišla do kraja pa tako jedan Blaškić leži u zatvoru s kaznom od 45 godina dok je Biljana Plavšić osuđena na 11 godina hotelskog smještaja u Švedskoj! No, osim što je odbio mogućnost procesuiranja Oluje, samim tim i preliminarni razgovor Gotovine s haškim tužiteljima, Tuđman je povukao potez koji je za daljnje razumijevanje cijelog slučaja iznimno važan.

Vlada, naime, tada traži odgovor od Vijeća sigurnosti da ono odgovori može li sud koji je osnovalo Vijeće sigurnosti procesuirati vojne akcije koje je isto to Vijeće sigurnosti u dvije svoje rezolucije oglasilo legitimnima, dozvoljenima i oslobođilačkima.

Drugim riječima, može li se dogoditi presedan da jedna oslobodilačka akcija i njezina oslobodilačka vojska odgovaraju, nota bene, za oslobođanje okupiranog dijela svoje zemlje! Da je upit bio razložan, svjedoči činjenica što Vijeće sigurnosti nikada nije odgovorilo hrvatskoj Vladi i sukladno tome u vrijeme Tuđmanove vlasti ni jedan hrvatski general nije bio procesuiran."

Zar ne bi bilo logičnije da ovakve riječi čujemo od Tuđmanovog nasljednika na čelu HDZ-a, a ne od kolumniste bliskom Budinišnim liberalima? A možemo li uopće i pomisliti da bi tako nešto o Tuđmanu rekao fra Petar Krasić. Ne i da ga stotinu puta stave na crne liste, zar ne?

Inače, mene je ova Sanaderova izjava asocirala na moju knjigu "Nepočudne knjige". Naime, dr. Pašalić je predstavio u Zagrebu moju knjigu "Sramotni sud u Haagu". Tom prigodom sam rekao (vidite str. 107.): "Zahvalan sam dr. Iviću Pašaliću što je promovirao moju knjigu. A kako je dr. Pašalić u današnjoj Hrvatskoj krivac za sve, ja automatski imam izgovor za one kojima se moja knjiga neće svidjeti: Nisam kriv ja nego Pašalić." Eto, sada vidimo da je za Tuđmanovu politiku prema Haagu, dakle za politiku koju toliko hvali Dujmović, po Sanaderu "kriv" Pašalić. Zar to nije velika pohvala dr. Pašaliću. Pa nitko ga nije toliko pohvalio kao - ovom izjavom - Sanader, zar ne?

Vjerujem da će fra Petru Krasiću biti dragو čuti da sam ove svoje dvije knjige posvetio generalima Bobetku i Gotovini, kao što bih i ja bio sretan da mu pravim društvo na crnoj listi EU-a.

U stvari, prva knjiga "Trijumf tuđmanizma" posvećena je uspomeni na generala Janka Bobetka. Prljave igre koje je ova vlast igrala oko njega prije i pošto su stigle optužnice iz Haaga sigurno su ubrzale njegovu smrt. Ako postoji nešto što bi se moglo nazvati posredno ubojstvo, onda je današnja vlast ubila generala Bobetka.

Inače, prvi put sam nastupio zajedno s našim proslavljenim generalom na velikom prosvjednom skupu "Ozvonilo je" u Zagrebu. Poslije toga sam, na njegovu izričitu želju, govorio na Promotivnom skupu Društva domovinskog ponosa i časti VIRIBUS UNITIS 25. ožujka 2002. Doista mi je učinio veliku čast jer sam bio jedini civil među proslavljenim hrvatskim ratnicima. S druge strane, s generalom Gotovinom sam se samo upoznao. Međutim, raspisivanje

nagrade za njega bili su dovoljan razlog da druga knjiga "Nepoćudne knjige – Trijumf tuđmanizma 2" ima posvetu: "Generalu Anti Gotovini – ma gdje god bio".

A to što su generali Bobetko i Gotovina, i ne samo oni, za sud u Haagu ratni zločinci još jedna je potvrda da tuđmanizam trijumfira! Sam nastanak tog suda jest trijumf tuđmanizma. Kako to?

Svima je jasno da je to jedan sramotan politički sud. To je sud koji ne preza od izmišljanja i država na kojima je izvršena agresija, i samih agresija. To je sud u kome se sudi onima koji su pobijedili u pravednom obrambenom ratu. Statut suda u Haag napravljen je po Nürnberškim načelima, a izbačeno je najvažnije načelo: zločin protiv mira. A potom za zločin protiv mira, tj. zločin agresije, optužuju one koji su se branili i oslobađali okupirana područja svoje zemlje.

Naravno, oni su svjesni sve sramotnosti takove uloge njihova suda. Svjesni su da mnogi u svijetu vide svu tu njihovu prljavštinu. A svjesni su i da smo ih na takovo sramotno ponašanje, natjerali mi Hrvati. Natjerao ih je Otac hrvatske države dr. Franjo Tuđman, tako što smo stvorili državu protiv njihove volje. I što oni sve više i više optužuju hrvatske vitezove i pokušavaju svim silama kriminalizirati Domovinski rat, ljudi su u Hrvatskoj sve više ponosni i na njih i na slobodu koju su nam izvojevali. Dok smo mi ponosni na naše vitezove, dotle se njihovi tužitelji bave nečim ravnim prostituciji. Trebamo ih sažaljevati zbog toga. Trebamo sažaljevati i svjetske moćnike koji od svojih časnih sudaca prave nešto slično prostitutkama, a od suda u Haagu bordel. Zato je ta očitost sramotnosti suda u Haagu samo još jedan dokaz trijumfa tuđmanizma!

Trijumf tuđmanizma je, ako hoćete, i to što današnje vlasti znaju da ne mogu pobjediti na izborima ako ne uvjere naivniji dio naroda da više brinu o hrvatskim vitezovima – haškim optuženicima od samog Oca hrvatske države dr. Franja Tuđmana. Moš' mislit' – najednom su veći tuđmanisti od samog Tuđmana. Prvo dogovore s Carлом optužnice koje im politički odgovaraju, a onda spašavaju te iste optuženike!

Sveti Otac nas je u Dubrovniku podsjetio da je sloboda nešto što nema cijene. Hrvatska i dr. Franjo Tuđman bili su i ostali uzor svim malobrojnim narodima u njihovoj pravednoj težnji za slobodom,

pače za opstankom. Možda je to odgovor na pitanje: "Zašto Sveti Otac toliko ljubi Hrvatsku?" Evo što o tome piše Marko Jurić u *Fokusu*, 6. lipnja 2003.: "Čak i za političke interese Svetе Stolice – Hrvatska je tek jedna mala katolička država. Stoga je posve neuobičajeno da se njezin poglavar toliko zauzima za nju i svojim, možda posljednjim snagama (podsjetit ću vas da je Otac hrvatske države doista svojim posljednjim snagama otišao do Svetog Oca – jasno je i zašto, op. J.P.), ponovno dolazi i to u za njega neuobičajeno dug posjet od pet dana. Mudrost Vatikana je jedna od komponenti koji su ga očuvali svih ovih burnih stoljeća, stoga je zaista umjesno upitati što se to krije u Hrvatskoj, a da je toliko značajno Svetoj Stolici? Jedno je sigurno, a to je da u Hrvatskoj još živi snažna vjera i okrenutost Bogu. Dugo je ova država bila predziđem kršćanstva, a prema mnogim pokazateljima, danas bi mogla postati njegova kralježnica na Starom kontinentu."

A koliko je g. Jurić u pravu pokazuju riječi francuskog vojnog biskupa. Naime, prije godinu dana on je (o tome vidjeti *Hrvatsko slovo* od 3. siječnja 2003.), prigodom hodočašća vojnoredarstvenih snaga, rekao da se divi Hrvatima, da mi imamo nešto što sve više nestaje, da imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti.

Da, mi još uvijek imamo u sebi i ljubavi prema obitelji, svome hrvatskom narodu i Bogu. Sve to i jest osnova tuđmanizma. Zato tuđmanizam sigurno pobjeđuje!

D. JELČIĆ I J. PEČARIĆ, KNJIŽEVNIK MILE BUDAK SADA I OVDJE, ZAGREB, 2005.

O MILI BUDAKU, OPET DESET ČINJENICA I DESET PITANJA S JEDNIM APELOM U ZAKLJUČKU

U povodu najnovije medijske hajke na Milu Budaku, u kojoj na nedostojan način, osim notornih neznalica, sudjeluju i ostrašćeni njegovi politički mrzitelji, a da bi se dokazala vjerodostojnost načela depolitizacije pravosuđa i afirmacije pravnih kriterija u pravnoj državi, što je po svojim Ustavnim odredbama Republika Hrvatska, iznosimo deset činjenica i postavljamo deset pitanja.

Evo najprije tih činjenica:

1) Mile Budak, zagrebački odvjetnik i član Hrvatske stranke prava, koji je pred kraljevskim sudom u Kraljevini SHS, svibnja 1925., branio komunističkog prvaka Vladimira Ćopića, tada već i autor dviju zapaženih knjiga književne proze, "ličkih priča" *Pod gorom* i "zapisu jednog malog intelektualca" *Raspeće*, tiskanih u nakladi Matice hrvatske, napadnut je 7. lipnja 1932., oko podneva, u kućnoj veži zgrade u Ilici 10, po naredbi beogradske vlade a u

organizaciji Uprave policije u Zagrebu. Atentat su izvela trojica policijskih plaćenika zadavši mu nekoliko udaraca željeznom šipkom po glavi. Liječen je u zagrebačkoj bolnici 38 dana.

2) Sedam mjeseci kasnije, zajedno sa suprugom Ivkom, otišao je u emigraciju i pristupio Ustaškom pokretu.

3) U Zagreb se vratio, mimo suglasnosti Ante Pavelića, 6. srpnja 1938.

4) Odmah objavljuje roman u četiri knjige *Ognjište*. O tom romanu napisano je nekoliko desetaka najpohvalnijih prikaza kako u hrvatskoj tako i u srpskoj i u slovenskoj književnoj kritici, a jedan od njih napisao je i Josip Horvat u "Jutarnjem listu" 31. srpnja 1938. pod naslovom *Lička "Ilijada"*. *Reprezentativno djelo hrvatske književnosti*. Njegovu ocjenu do danas nitko nije osporio relevantnom književno-kritičkom prosudbom.

5) Obnavlja suradnju i prijateljstvo s Vlatkom Mačekom, ali poslije osnutka Banovine Hrvatske uhićen je 15. veljače 1940. i задржан у затвору без sudskog rješenja do 12. travnja.

6) Toga dana nađena je mrtva u zdencu Budakova vinograda njegova supruga Ivka. Ni do danas nisu rasvijetljene okolnosti njezine tragične smrti, koja ga je psihički utukla. Obolio na žuci i neposredno prije ustrojstva NDH operiran, tako da je 10. travnja 1941. dočekao u bolnici ne sudjelujući u proglašenju NDH.

7) U Vladi NDH zauzimao je položaj ministra bogoštovlja i nastave i nije bio inicijator tzv. "rasnih zakona", njih je donijela Vlada pod pritiskom Nijemaca, ali je na tome mjestu zavlačio koliko god je mogao i odgađao njihovu primjenu, zaštićujući kako Židove tako i Srbe koji su se našli kao profesori zagrebačkoga Sveučilišta, o čemu je svojedobno, još u doba komunističke vlasti, iznio činjenice Jaroslav Šidak. Nije poznat ni jedan jedini slučaj, da je ikome izravno nanio ikakvo zlo. Njegov pomirljivi govor na velikom političkom zboru u Virovitici ocijenilo je i beogradsko (Nedićevo) "Novo vreme" 19. kolovoza 1941. "glasom razbora iz Hrvatske". Dok je obavljao ministarsku službu njegov osobni vozač bio je Židov, a cijelo vrijeme NDH održavao je prijateljske odnose s nekoliko zagrebačkih židovskih obitelji, pa ga je njemački policijski ataše denuncirao zbog toga svojoj vladu. Kao poslanik u Berlinu nije imao nikakva političkog utjecaja, a kao ministar vanjskih poslova

uvjetovao je, dosta grubo i sasvim nediplomatski, uspostavu odnosa s Mussolinijevom Talijanskom Socijalnom Republikom Mussolinije-vim odricanjem od Rimskih ugovora, zbog čega je bio prisiljen podnijeti ostavku. Time prestaje njegova politička aktivnost u Hrvatskoj.

8) U svibnju 1945. nije bio zarobljen od partizana, kao što piše "Vjesnikov" novinar, nego su ga engleske vojne vlasti izručile jugoslavenskim partizanima 18. svibnja 1945.

9) Sudski proces vođen je protiv njega i još nekih suoptuženika pred Vojnim sudom II. armije u Zagrebu 6. lipnja 1945. Osuđen je na smrt vješanjem, a presuda je izvršena već sljedećeg dana, 7. lipnja 1945., na 13. obljetnicu zagrebačkog atentata na nj! Za grob mu se ni danas ne zna.

10) Dokumentacija kako o provedenoj istrazi tako i o procesu pred sudom nije nikada bila predočena javnosti niti je bila dostupna znanstvenim istraživačima, niti je do danas proučena u cjelini.

A evo i pitanja:

1) Jesu li atentatori na Budaka 1932. i njihovi naredbodavci počinili zločin?

2) Je li cijelokupni proces, od istražnog postupka do suđenja pred Vojnim sudom II. armije u Zagrebu mogao biti korektan i pravno valjan s obzirom na činjenicu da je, uz tako tešku optužbu, istraga provedena za jedno popodne, a suđenje trajalo samo nekoliko sati, da su se i istraga i suđenje vodili bez branitelja i bez saslušavanja svjedoka obrane, čak i bez prava na žalbu, pa je tako teška kazna izvršena već sljedećega dana, ni dvanaest sati nakon izricanja presude? Jesu li i danas, u Republici Hrvatskoj, pravno respektabilni i takav proces, i osuda koja je na njemu donesena, a najzad i njeno izvršenje?

3) Je li takvim suđenjem izvršen prema njemu ratni zločin, i to nakon završetka rata?

4) Je li bilo regularno ubojstvo njegove 20-godišnje kćeri Grozde? Nakon što su je rastavili od oca, vojne vlasti Jugoslavenske armije pogubile su je negdje kod Škofje Loke, a prema nekim glasovima i silovali, bez ikakve optužbe, bez ikakve istrage, bez

ikakva suđenja. Ubijena je, očito, samo zato jer je njegova kći, a nikakva dokumentacija o tome ni danas nije poznata, kao što je nepoznat i njezin grob. Je li takva likvidacija ratni zločin? I to ratni zločin izvršen poslije rata?

5) Je li uvjerljivo kad dokazani ratni zločinci svoju žrtvu svrstavaju bez ikakvih dokaza u red ratnih zločinaca?

6) Rečenica "Srbe na vrbe", koju je izrekao u Varaždinu, a za koju je i sam priznao prijateljima, kad su mu zbog nje prigovorili, da mu je "izletjela", nije njegova rečenica: nju je prvi izrekao 1914. Slovenac Marko Natlačen, kojemu to nije smetalo da u vrijeme Kraljevine Jugoslavije bude istaknuti član slovenske Klerikalne stranke Antuna Korošeca, a onda, kao takav, sredinom tridesetih godina postane i ban Dravske banovine! To međutim nije isprika za nj. Budaku se ona ne može oprostiti, ali je li ta krivnja dovoljna da ga se proglaši ratnim zločincem? Ne bi li regularni sud povezao tu rečenicu s onom željeznom šipkom i proveo potrebna vještačenja, koja se nameću sama po себи?

7) Ako je proces Budaku bio politički proces, kao što su to bili i mnogi procesi pred komunističkim sudovima, uključujući i one poslike "hrvatskog proljeća", a teško bi bilo dokazati da oni to nisu bili, po kojoj to logici neki tvrdi zagovornici pravne države i depolitizacije sudstva danas, u Hrvatskoj, istodobno odobravaju političke procese u razdoblju od 1945. do 1990., i prihvaćaju njihove osude, pa se štoviše osuđenike na njima usuđuju i kvalificirati najtežim izrazima, težim i od onih koji su bili navedeni i u optužnicu i u osudi (što bi čak moglo biti i kažnjivo)? Ne otkrivaju li se time oni sami kao filokomunisti jugoslavenske orientacije? A ako to doista jesu, a teško bi nas mogli uvjeriti da nisu, zašto se otvoreno ne očituju takvima, umjesto što se kukavički kamufliraju demokratskim načelima (koja, kad su bili u prilici, sve do 1990., *in praxi* ni sami ne samo da nisu poštivali nego su ih naprotiv svjesno gazili)? I nije li onda vrijeme da Republika Hrvatska, kao pravna država, koja ne primjenjuje političke kriterije u svome pravosuđu, izjavi, jednom zauvijek, da ne priznaje pravnu valjanost bilo kojeg političkog procesa u prošlosti, kao ni moralne i političke konzekvene koje iz njih proizlaze (uz pridržavanje prava da u

pojedinim kaznenim predmetima, kao što je i ovaj, ako je potrebno, provede pravno regularnu obnovu procesa)?

8) Ima li među našim eminentnim pravnim ekspertima i znanstvenim autoritetima ikoga tko bi, danas i ovdje, bio voljan – ne *sposoban* nego upravo *voljan!* – dokazati nevjerodostojnost komunističkog antifašizma zbog raskoraka između komunističke teorije, izražene u zakonima i javnim deklaracijama, i komunističke prakse, ispunjene svakodnevnim i različitim nasiljima i zločinima prema vlastitim građanima, što je potvrđio i sam Josip Broz znamenitom izjavom 1972. u Prištini, da se sudci ne moraju držati zakona “kao pijan plota” (doslovce tako!), čime je i sam priznao ne samo pravnu nevjerodostojnost nego i nezakonitost komunističkog sudstva, pa nepriznavanje komunističkog antifašizma i njegova pravosuđa ne znači i osporavanje antifašizma kao jednoga od temelja Republike Hrvatske, notificiranoga i u preambuli njezina Ustava, nego upravo obratno, znači priznavanje tih temelja, ali u izvornom, demokratskom značenju tog pojma?

9) Jesu li “Vjesnik”, “Novi list” i neke druge tiskovine, odlučivši pisati o Budaku, mogli naći novinare kvalificiraniye za tu temu, novinare koji o Budaku nešto i znaju, novinare koji ne bi ponavljali stare i dubiozne kvalifikacije u pravnom smislu nevjerodostojnih sudova? Tako npr. ne bi novinar “Vjesnika”, očito ne razumijevajući pojmove o kojima piše, osporavao ono što nikada nitko nije ni tvrdio, naime da je Budak bio “reformator” hrvatske književnosti?

10) Hrvatska je danas pluralistička a ne jednoumlna i nije li “Vjesnik”, kad je već želio čuti mišljenje hrvatskih građana o Budaku, mogao u onoj svojoj anketi zapitati nešto i građane koji nikada nisu bili integralni Jugoslaveni, a najmanje u presudnim godinama za hrvatsku slobodu 1989./1990.? Zar u Hrvatskoj danas nema i takvih intelektualaca, i ne samo intelektualaca, koji “u ono vrijeme” nisu bili ni svjedoci optužbe na tadašnjim političkim procesima, ni UJDI-jevci, niti su danas njihovi duhovni trabanti? I, najzad, zašto većina medija u Hrvatskoj danas dopušta čuti samo njihov glas? Skrivajući se iza demokratskih fraza, kriptokomunistička manjina u Hrvatskoj medijski je ovladala gotovo cijelim duhovnim prostorom, krivotvoreći naše javno mišljenje; je li njihova mimikrija “hrabrost” ili podlost? Je li teško razabrati njihov cilj?

Legitimni demokratski zahtjev glasi vrlo jednostavno: *audiatur et altera pars!*

*

Spomenik (ili spomen-ploča) Mili Budaku u Svetom Roku – da ili ne? To je pitanje samo povod ovome tekstu, ali ne i bitno pitanje koje ovoga trenutka traži urgentni odgovor. Štoviše, to pitanje se možda ne bi ni postavljalo, kad bi nam bio poznat grob Mile Budaka. Ali on je nepoznat i danas. A osnovno je ljudsko pravo svakoga čovjeka, da ima svoj grobni humak, da se za nj zna i da bude obilježen.

Potpisujemo ovaj tekst kao apel. Ne želimo usurpirati ulogu regularnoga nadležnog suda ni prejudicirati njegovu odluku. Očekujemo da Republika Hrvatska, dosljedna u provođenju načela pravne države, pridonese svoj udio i da nadležna tijela, *i to po službenoj dužnosti, pokrenu obnovu političkih procesa održavanih u doba komunističke i drugih totalističkih vlasti*, pa tako i procesa protiv Mile Budaka. Neka se uzmu u obzir svi dokumenti, koje budu podnijeli i optužba i obrana, neka se pravnom nepristranošću, *sine ira et studio*, prosudi njegova objektivna krivnja i neka se izrekne pravomoćna, pravno regularna i na zakonu utemeljena presuda. Svi ćemo je priznati i poštivati.

Ovaj apel je otvoren za svakoga tko ga bude želio naknadno supotpisati.

U Zagrebu, kolovoza 2004.

Mirko Alilović, umirovljenik

Teo Andrić, dipl. ing. pričuvni bojnik HV

Akademik Ivan Aralica, književnik

Jakov Aralica, profesor

Rudolf Arapović, novinar i publicist

Dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik, Slavonski Brod

Stjepan Asić, dizajner, Tajnik HSK-a Australije

Don Miljenko Babaić, katolički svećenik, bivši politički zatvorenik

i ratni vojni kapelan

Branimir Babić

Mr. sc. fra Marko Babić, prof. teologije

Martin Babić

Dr Jozo Badrov, spec. oralni kirurg

Marija Bakota, umirovljenica, Zagreb

Miro P. Bakrač, profesor

Mirsad Bakšić, dipl. iur., brigadir HV i predsjednik Udruge "Dr.

Safvet beg Bašagić"

Mile Balen, književnik

Žarko Barać, prof. matematike i fizike

Miljenko Baloković, knjižničar Nacionalne i sveučilišne knjižnice

Josip Baotić, dipl. oec. kib., direktor INTERCON-a, međunarodnog savjetovanja za strateški razvitak društva

Tadija Barun, dožupan Splitsko-dalmatinske županije

Ivan Bastjančić, dipl. ing.

Đurdica Bastjančić, profesorica

Mate Bašić, novinar

Vladimir Bebek, pukovnik u m.

Mr. sc. Ivan Bekavac, publicist

Ante Belas, VŠS ekonomist

Ante Beljo, ravnatelj HIC-a

Josip Berić, hrvatski branitelj

Niko Bete, pjevač

Nada Beuc, profesor, tajnica Ogranka Matice Hrvatske Makarska

Vlatko Bilić, dipl. ing. arh.

Dr. sc. Ivan Biondić, sveučilišni profesor

Goran Ante Blažeković, informatičar

Miroslav Boban, hrvatski branitelj

Akademik Rafo Bogišić

Dina Bonković, službenica

Milan Boras, dipl. ing.

Gojko Borić, novinar

Damir Borovčak, dipl. ing. i publicist

Ante Bošnjak, iseljenik

Ivan Bošnjak, poduzetnik

Kruno Bošnjak, akademski kipar i profesor ALU u m.

Fra Frano Botica

Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu

Frane Brajko, hrvatski branitelj

Josip Brkljačić, umirovljenik

Nada Brkljačić, činovnica

Damir Brzica, utemeljitelj i predsjednik udruge "Ujedinjeni Hrvati svijeta"

Dr. Ivan Brzović, liječnik u Kupresu

Dinko Budić, dipl. ekonom.

Dr Marijo Budimir, stomatolog

Suzana Budimir, dipl. ing., profesorica

Gordan Bule, gospodarstvenik

Matija Bulić, domaćica

Mr. sc. Jure Burić dr. med., prvi župan Dubrovačko- neretvanski i bivši zastupnik u Hrvatskom Državnom Saboru

Jure Caktas, kapetan duge plovidbe, Savjetnik za pomorski i intermodalni transport

Nevenka Crnko, umirovljenica

Mladen Čataj, zubotehničar

Vladimir Čataj, dr. veterine

Emil Čić, publicist, muzikolog i glazbenik

Fra Milan (Karlo) Čirkо

Dr. sc. Ivan Čizmić, znanstveni savjetnik

Mirko Čondić, pukovnik HV u m.

Željko Čop, hrvatski branitelj

Branka Čorak, službenica

Ivica Ćapin, ekonomist

Marko Ćavar, umirovljenik

dr. Ružica Ćavar predsjednica hrvatskog pokreta za život i obitelj

Ivo Ćoza, dipl. ing.

Dr Ante Ćurić, spec. parodontolog, dentalni i oralni patolog

Daniel Dasović, ing. građevinarstva, Podaca

Dr. dr. h. c. Nikola Debelić, sveučilišni profesor

Miodrag Demo, brigadir HV

Julije Derossi, književnik

Zlata Derossi, profesorica

Dr Ferdinand Diklan, stomatolog

Tonka-Marija Dobrinić, umirovljenica
Mira Donadini, socijalna djelatnica u m.
Zvonko Dragić, novinar, Mostar
Tomislav Držić, novinar
Dr. sc. Andrej Dujella, sveučilišni profesor
Mr. sc. Ivan Dujmović, umirovljenik
Dr. sc. Senadin Duraković, sveučilišni profesor
Ante Duvnjak, gospodarstvenik
Dr. Ivo Dužević, psihijatar-psihoterapeut, član Predsjedništva Ogranka Matice Hrvatske Makarska
Lepan Emil
Nela Eržišnik, glumica
Ivan Fičko, pukovnik u m.
Boris Flego, umirovljenik
Vlado Franjević, kulturno-likovni radnik, Lichtenstein
Vladimir Fuček, sudac u m., predsjednik URV "Hrvatski domobran"
Ivan Gabelica, dipl. iur.
Srećko Gabrilovac, dipl. ing.
Nikola Gadže
Marko Gale, obrtnik
Osvin Gaupp, Baden, Švicarska
Dunja Gaupp, Baden, Švicarska
Anka Glavina Kovačić, umirovljenica
Dara Glavina, laborantica
Ivan Glibić, dipl. ing.
Vijana Grgurević, med. sestra
Branimir Grubelić, odvjetnik
Dr. sc. Petar Gugić, sveučilišni profesor
Rajka Gugić, dipl. iur.
Ante Gugo, novinar i publicist
Marijan Horvat-Mileković, književnik
Dr. Ivan Huljev
Mijo Ilić, hrvatski branitelj
Ivan Ivanda, profesor, član predsjedništva Ogranka Matice Hrvatske Makarska
Dr. Luca Ivanda, specijalist školske medicine
Mr. sc. Nenad Ivankačić, novinar, publicist i predsjednik HONOS-a

Ilija Ivezić, filmski i kazališni glumac

Dr. sc. Krešimir Jakić, sveučilišni profesor u m.

Željko Jakić, politolog, Belgija, predstavnik HSK pri Vijeću Europe

Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor

Dr. sc. Jere Jareb, profesor emeritus Saint Francis University, Loretto, USA

Akademik Dubravko Jelčić, književnik, znanstveni savjetnik u m.

Dr. Milan Jelić, dipl. oekon., ekonomist u m., Argentina

Ivan Jindra, novinar

Darinka Jonjić, politička uzница i nastavnica u m.

Tomislav Jonjić, odvjetnik i publicist

Dinko Jonjić, dugogodišnji politički zatvorenik, danas odvjetnik u Imotskom

Josip Jović, novinar i publicist

Fra Ivan Jukić

Dr. sc. Josip Jurčević, znanstveni savjetnik

Anto Jurendić, predsjednik udruge Uzdanica 90. ATJ Lučko

Marko Jurić, novinar

Dr. Ivan Jurić, novinar, Metković

Zdenko Jurinić, dipl. ing. kemije u m.

Dr. sc. Fra Karlo Jurišić, umirov. profesor teologije i povijesti

Marina Jurišić, članica predsjedništva Ogranka Matice Hrvatske Makarska

Ivan Juroš, dipl. ing.

Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije

Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije

Vinko Kalinić, književnik

Halili Kamber, službenik

Pajo Kanižaj, književnik

Pavao Slavko Keserović, dipl. ing., Melbourne, Australija

Ing. Nikola Kirigin, prvi predsjednik Hrvatskog svjetskog kongresa

Jure Knezović, predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika

Marija Knezović, zubni tehničar

Dr. Zlata Knezović

Dr. sc. Ivan Kordić, filozof i teolog, sveučilišni professor i publicist

Mr. sc. Marica Kordić, nakladnik
Zdravko Kordić, prof. i književnik - pred. DHK HB – Mostar
Ivica Korman, djelatnik HNK
Zvonimir Kos, umirovljenik
Dr. Tomo Kovač
Mario Kovaček, student
Stjepan Kovaček, strojovodja
Tomica Kovaček, vet. tehničar
Verica Kovaček, med. sestra, narednik HV u m.
Mate Kovačević, novinar
Željko Kovačević, dipl. ing. el., savjetnik direktora HEP
Elektrodaalmacija Split, član MENSE, Zmaj od Radobolje u
DBHZ, bivši predsjednik NK Hajduk
Ivan Krešić, dipl. ing.
Mijo Krešo-Lovrić, dipl. ing., politički zatvorenik
Prof. Kuzma Kovačić, akad. kipar
Barbara Kovačić, prof.
Marko Krilić, ing., Busovača
Ante Krmpotić, profesor
Marijan Krmpotić, profesor
Vjekoslav Krsnik, novinar
Dr.st Petar Kružić - Stuttgart
Ivan Kujundžić, akademski kipar
Dr. sc. Nedjeljko Kujundžić, sveučilišni profesor
Tonči Kunjašić, poduzetnik
Akademik Ivan Kušan, književnik
Vladimir Kürner, dipl. ing.
Ivan Lacković-Croata, slikar
Miro Laco, profesor, pukovnik HV u m.
Josip Laća, književnik
Fra Milan Lapić
Dr. P. Vjekoslav Lasić, dominikanac, politički zatvorenik
Ana Lemić, profesorica, ravnateljica gimnazije
Mate Lendić, ravnatelj Crvenog križa, Makarska
Dr. sc. Hrvoje Lorković, sveučilišni profesor
Ana Luetić, umirovljenica
Dr. sc. Branimir Lukšić, sveučilišni profesor

Zvonko Kajfeš, umirovljenik
Željko Keglević, umirovljenik, Chicago (Ill.), SAD
Dražen Keleminec
Dr. sc. Ivan Kordić, filozof i teolog, sveučilišni professor i publicist
Mr. sc. Marica Kordić, nakladnik
Dr. sc. Jure Krišto, znanstveni savjetnik
Dr. sc. Milan Kruhek, znanstveni savjetnik
Ante Madunić, dipl. iur.
Mirjana Majnarić, umirovljenica, Zagreb
Dragutin Majstorović, ing.
Duško Malešević, akademski slikar i profesor
Ante Mandić, dipl. ing.
Vinko Mandurić, ekonomist
Ivan Maras, invalid Domovinskog rata
Mato Marčinko, dipl. iur, publicist, dugogodišnji politički zatvorenik
Domagoj Margetić, novinar i publicist, predsjednik UNRH
Dr. Radoslav Marić, M. D., ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG,
Ansonia, SAD
Vlado Marić, odvjetnik
Žarko Marić, profesor i novinar
Ivica Marijačić, novinar
Slobodan Markić, dipl. ing.
Dr. sc. Ante F. Markotić, sveučilišni profesor
Dr. Vlatko Martinić
Frano Marušić, dipl. ing.
Mario Marušić, novinar i publicist
Mile Maslać, književnik
Marija Mataija, učiteljica u m.
Vlatko Mataija, učitelj u m.
Marko Matanović, umirovljenik
Mr. sc. Ivica Matičević, asistent
Jozo Matić, narednik HV-a u m., invalid Domovinskog rata
Marko Matić, dipl. prav. i književnik -Zagreb
Dr. sc. Zlatko Matijević, znanstveni savjetnik
Vedran Meić, hrvatski branitelj
Vlatko Menix, predsjednik udruge povratnika u BiH

Dr. sc. Andelko Mijatović, znanstveni istraživač i publicist
Dr. Martin Mikecin, spec. pedijatar i neuropedijatar
Vanja Mikecin, profesor
Marko Mikulandra, redatelj i dramski pisac
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Fra Stanko Milanović Litre (Jure)
Mile Milković - Production Operations Manager – Vancouver,
Kanada
Josip Miljak, poduzetnik
Fra Frano Mirković
Bosiljko Mišetić, odvjetnik
Đino Mladineo, prof., Komiža, otok Vis
Ratimir Mocnaj, dipl. ing.
Ana Mocnaj, profesorica, tajnica AMCA-e Kanada
Vladimir Mrkoci, profesor
Tinka Muradori, akademska glazbenica
Dr. sc. Jasmina Mužinić, znanstvena suradnica
Mislav Mužinić, dipl. ing.
Ante Naglić, hrvatski branitelj
Prof. dr. Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva
Napredak Mostar
Igor Nikolić, umirovljenik, Clearwater (Florida), SAD
Mr. Boris Nikšić, povjesničar i latinist, Zagreb
Josip Nikšić, dipl. inž. kem. tehnologije, Šibenik
Ivan Nogalo, gospodarstvenik
Javor Novak, publicist
Zvonimir Novosel, str. tehničar
Iva Nuić, nastavnica i književnica - Drinovci
Tomislav Nuernberger, dipl. ing. matematike
Mato Obrul, djelatnik HNK
Željko Olujić, dipl.iur., odvjetnik
Ivan Orešković, profesor, ravnatelj strukovne škole Sebastijan Palić
Ivan Pandža, invalid Hrvatskog domovinskog rata
Marko Pandža
Ile Papić, dipl. ing. prometa
Tone Papić, dipl. ing. arh., akad. slikar
Ivo Paradžik, umirovljenik

Ivica Pavelić, hrvatski branitelj
Jelka Pavičić, knjižničarka
Josip Pavičić, književnik i nakladnik
Tomislav Pavičić, dipl. ing., menadžer, predsjednik Hrvatskog
Kulturnog Društva Uzajamne Pomoći sa Dock Sud-a,
Avellaneda, Argentina
Robert Pavičić, dipl. ing.
Dr. sc. Mate Pavković
Mladen Pavković, novinar i publicist
Dr. sc. Dragutin Pavličević, sveučilišni profesor
Pero Pavlović, mr. sci. i književnik - Neum Mostar
Don Pero Pavlović, katolički svećenik, Ravno
Dr. sc. Davor Pavuna, fizičar
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Akademik Josip Pećarić, sveučilišni profesor
Jelena Pećarić, profesorica
Kornelija Pejčinović, javni radnik
Marija Pejić, članica predsjedništva Ogranka Matice Hrvatske
Makarska
Kaja Pereković, umirovljenica
Dragutin Perić, Konjic
Dr. sc. Nedjeljko Perić, sveučilišni profesor
Ratko Perković, umirovljenik
Marija Perković, nastavnica u m.
Rade Perković, glumac
Branimir Petener, dipl. ing. i publicist
Slavko Petračić, dipl. ing.
Petar Petrić, dipl. ing.
Dora Petrić, službenica
Ivica Petrović, profesor na sveučilištu u Mostaru
Nenad Piskač, književnik
Luka Podrug, dipl. iur.
Vlado Polgar, dipl. ing.
Valentin Pozaić, Družba isusova, professor moralne teologije
Vlatko Previšić, profesor
Dr Ana Prolić, stomatologinja
Dr Luka Prolić, spec. oralni kirurg

Božo Protrka, ekonomist
Stipe Puđa, dipl. oec, ratni dopisnik HINE
Dr. sc. Zvonimir Puškaš, znanstveni suradnik u m.
Fra Dominik – Ratko Radić
Dr. sc. Zvonimir Radić, predsjednik Domagojeve zajednice
Tomislav Raguž, dipl. oec.
Juraj Rajčević, ugostitelj
Filip Rajčević, ugostitelj
Milka Rajčević, ugostiteljica
Ankica Ravlić, profesorica, predsjednica Ogranka Matice Hrvatske
Makarska
Tomislav Reškovac, poduzetnik
Dr. Milan Ribičić
Kocijan Rigert, bojnik u m. Antiterorističke jedinice – ATJ –
Lučko
Dragutin Rotim, odvjetnik
Joso Rukavina, građ. tehničar, hrvatski branitelj, Sveti Rok
Maja Runje, profesorica
Martin Sagner, dramski umjetnik, zastupnik u Hrvatskom
državnom saboru od 1990. do 1995.
Mag. iur. Darko Sagrak, predsjednik Udruge "Dr. Milan Šufflay"
Ante Santini, hrvatski branitelj
Ivica Sentić, gospodarstvenik, pričuvni pukovnik HV
Dr.sc. Jadranka Sertić, sveučilišna profesorica
Magdalena Sever, studentica sociologije
Vjekoslav Sironić, HT tehničar
Marko Skejo, pukovnik u m.
Dr. sc. Marina Skrobica
Ružica Soldo, prof. i književnica - Široki Brijeg
Velimir Soldo, pričuvni poručnik HVO
Ekrem Spahić, novinar i publicist
Božidar Spitzer, profesor
Dr. Stjepan Sraka, stomatolog
Ing. Siniša Srzić, zamjenik gradonačelnika grada Makarske
Branko Stančić, dipl. ing.
Zdravko Stanišić, umirovljenik
Ivica Stepinac, umirovljenik

Dragutin Stilinović, dipl. ing. arh.
Dr. sc. Aleksandar Stipčević, sveučilišni profesor
Fra Miljenko Stojić, književnik – Mostar
Ivan Stričić
Matilda Šaban, tajnica u osn. šk.
Milan Šaban, nastavnik u m.
Kata Šamadan
Jurica Šarić, tehničar
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, predsjednik
Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Stjepan Šešelj, književnik
Ilija Leopold Šikić, Basel
Ivanka Šimundić, med. sestra
Milan Šimunić, autoprijevoznik
Dr. sc. Ante Škegro, viši znanstveni suradnik
Ante Škrabić, nastavnik, dopredsjednik Ogranka Matice Hrvatske
Makarska
Mr.sc. Ljubomir Škrinjar, biolog
Dr. sc. Hrvoje Šošić
Adela Šubić, umirovljenica
Roman Šule, hrvatski branitelj
Vlado Tadej, redatelj
Fra Vladimir (Ante) Tadić
Branko Tinodi, dipl. pravnik
Branka Tinodi, profesorica
Marko Tokić, professor
Mijo Tokić, prof. i književnik, Tomislavgrad
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Dr. med. Berislav Tomac, Hagen, Njemačka
Zlatko Tomicić, književnik
Augustin Tomicić, obrtnik
Dr. iur. Željko Tomašević, pričuvni časnik HV-a
Dr. sc. Luka Tomicić, dopredsjednik Ogranka Matice Hrvatske
Makarska
Tomislav Tonšić, hrvatski branitelj
Goran Trdin, profesor

Tihomir Trdin, dipl.ing.preh.teh.
Dr. sc. Miroslav Tuđman, sveučilišni profesor
Nenad Udiljak, dipl. ing.
Fra Jakov Udovičić, Imotski
Dr. sc. Nikica Uglešić, sveučilišni profesor
Dr. sc. Đurđica Vasilj, sveučilišna profesorica
Ivo Vasilj, dipl. ing.
Mr. sc. Mario Vasilj, profesor na sveučilištu u Mostaru
Dr. Vlade Vicić, stomatolog, pjesnik, kantautor i politički uznik.
Đuro Vidmarović, književnik
Ivan Viluk, dipl. ing.
Julija Vojković, graf. urednica i dizajnerica
Dr. sc. Rudolf Vouk, sveučilišni profesor
Ivan Vragović, umirovljenik
Dr. sc. Vladimir Vratović, sveučilišni profesor u m.
Duje Vlastelica, ing. teh., pukovnik HV u m.
Zdenka Vratović, dipl. oec.
Mladenka Vrličak, dipl. ing. arh.
Andrija Vučemil, književnik – Rijeka
Dr. sc. Petar Vučić, pravnik i politolog
Rudi Vučić, akademski glazbenik, ravnatelj glazbene škole "I. Lukačića", Šibenik
Ante Vukasović, sveučilišni profesor u m.
Nada Vukasović, profesor u m.
Ive Vukić, gradj. tehničar
Marija Vukić, med. sestra u m.
Ljubo Vukoja, ekonomist
Ante Vuković, Stuttgart
Bože Vukušić, publicist
Marija Vuletić, profesorica
Dr. Nikola Vuletić
Igor Zidić, ravnatelj Moderne galerije, predsjednik Matice hrvatske
Ivan Zlopaša, predsjednik Udruge za očuvanje hrvatskih nacionalnih interesa u BiH "Pogledi"
Dr. Milan Zoretić, dipl. ing., sveučilišni profesor, Argentina
Marin Zrilić, student prava
Emil Kazimir Žeravica, hrvatski pisac i član DHK iz Pule

Dr. sc. fra Pavao Žmire

Dr. sc. Darko Žubrinić, sveučilišni profesor⁶

⁶ Dok je knjiga bila u tisku g. Darko Sagrak nas je obavijestio o pristigla potpisa još 403 osobe većinom iz Kanade. Također je čuo i s drugih strana (npr. iz Rijeke, Slavonskog Broda), da su i тамо neformalne grupe građana provodile akciju i dobile nove potpisnike Apela.

PRIZNAJEM, HRVAT SAM! ZAGREB, 2005.

HVIDRA: ISTINA O DOMOVINSKOM RATU

1. OTVORENA KONVENCIJA ZAJEDNICE UDRUGA HRVATSKIH RATNIH VOJNIH INVALIDA IZ DOMOVINSKOG RATA BOSANSKO-POSAVSKE ŽUPANIJE

Zahvaljujem organizatorima što su mi omogućili sudjelovanje na ovoj otvorenoj konvenciji zajednice udruga hrvatskih ratnih vojnih invalida iz Domovinskog rata Bosansko-posavske županije. Na prvoj takvoj konvenciji održanoj u Zadru, koju su organizirale Hvidra Zadarske i Splitsko-dalmatinske županije, zaključeno je (*Hrvatski list* od 3. ožujka 2005.) i sljedeće: *Od hrvatske vlasti, između ostalog, traži se da se generalu Anti Gotovini, kojem voljom hrvatske vlasti nije omogućen razgovor s haškim istražiteljima, omogući u najkraćem roku davanje iskaza sudu, ali nakon što sud povuče optužnicu utemeljenu na falsificiranim dokumentima i lažnim svjedočenjima, kako bi se napokon utvrdila istina o Domovinskom ratu.*

Čini mi se da treba nešto reći o vlasti koja je trebala, a nije omogućila generalu taj razgovor, zbog toga što je dobro poznato kako je današnji hrvatski predsjednik prije dvije godine izjavio da je za sudbinu generala Gotovine kriv HDZ i Tuđman osobno jer mu, eto, 1998. godine nisu dopustili dokazati svoju nevinost. Odmah mu se pridružio tadašnji oporbenjak, a današnji predsjednik Vlade, Ivo Sanader, tvrdnjom kako za to, što nije omogućeno Gotovini da dokaže svoju nevinost 1998. Godine, nije kriv HDZ, nego oni koji su tada bili oko Tuđmana, a koji su danas napustili HDZ. Zato je već tada postalo očito da se ni politika buduće Sanaderove vlade neće razlikovati od tadašnje vlasti pa sam u *Fokusu* od 18. srpnja 2003. to prokomentirao u članku *Ima li razlike između Sanadera i Mesića?* Odgovor na taj upit dan je već u podnaslovu: *Mesić je uzor Sanaderu!*

Dolazak HDZ-a na vlast i ponašanje današnje Sanaderove vlade pokazuje koliko sam bio, nažalost, u pravu. Nije se ni moglo očekivati ništa drugo jer su i Mesićeva i Sanaderova tvrdnja pokazale kako oni ne poštuju državu kojoj su na čelu i kako su im od nje važniji zahtjevi svjetskih moćnika. Njihove tvrdnje su i izuzetno nepoštene prema generalu Gotovini.

Naime, u to vrijeme je vrijedila odluka Hrvatskog državnog sabora da sud u Haagu nije nadležan nad operacijama Bljesak i Oluja i sporilo se o tome sa samim sudom. Dakle, tadašnja hrvatska Vlada nije mogla ne poštivati odluku Sabora omogućivši Gotovini razgovor s haškim istražiteljima. Tvrđnja Mesića i Sanadera da je to trebalo učiniti pokazuje njihovo slugansko uvjerenje da su zahtjevi svjetskih moćnika iznad hrvatskih. Sanader je 1998. godine bio u tadašnjoj vlasti visoko pozicioniran. Važno je spomenuti da je očito kako međunarodni sud, koji u to vrijeme ne podiže optužnicu protiv Miloševića a zanima se za Gotovinu, ne može imati dobre namjere u smislu utvrđivanja povjesne istine.

Razgovor s Haškim sudom mogao je general Gotovina ostvariti kao pojedinac. Ali general je tada bio visokopozicioniran časnik Hrvatske vojske. Pa zar bi on učinio išta oprečno zakonima zemlje koju je stvarao i koju je u tom trenutku djelatno branio? Oni koji misle da bi uradili takvo što, pokazuju ponovo samo svoj sluganski mentalitet. A taj mentalitet je tako daleko od mentaliteta našeg

generala. To je on cijelim svojim životom pokazao, pa čak i onim dijelom u kojem ga nazivaju francuskim kriminalcem jer je osuđen u političkom procesu u Francuskoj zato što je sudjelovao u otkrivanju nečasne Mitteranove trgovine oružjem.

Prof. Zvonimir Šeparović je u nedavnoj emisiji HTV-a *Otvoreno* rekao da je *neposredno prije parlamentarnih izbora 3. siječnja 2000. imao sastanak s predsjednicom suda u Haagu, koja je tom prilikom pristala da taj sud, na pisani zahtjev RH, odluci o pitanju osporavanih ovlasti. Iстакнуо је и то да је одmah poslije тога HDZ izgubio izbore, да нова коалициjska vlast nije postupila sukladno postignutom dogovoru i nije uputila sudu pisani zahtjev, već je četiri mjeseca poslije priznala ovlasti suda i za vojno-redarstvene akcije* (vidjeti *Hrvatsko slovo* od 11. ožujka 2005.). Dakle, poništila je prethodnu odluku Sabora ili pod pritiskom svjetskih moćnika ili u svojoj služanskoj podložnosti da udovolji tim moćnicima.

Bilo kako bilo, kada je to već učinila, upravo je ona ta koja je trebala omogućiti razgovor generala Gotovine s haškim istražiteljima. Tada je, dakle, vrijedila odluka Sabora koja priznaje nadležnost Haškog suda i za vojno-redarstvene akcije, a i general Gotovina je bio aktivni časnik HV-a koji bi tada poštivao odluku vlasti i odazvao se takvom pozivu. Umjesto toga Mesić ga je umirovio i tako omogućio našem generalu da može činiti ono za što zna da je u interesu države za čije postojanje je jedan od najzaslužnijih ljudi. Mnogo zaslužniji i od Mesića i od Sanadera!

Zašto to nisu učinili jasno je: stigla je optužnica koja je – kako reče sama Carla del Ponte – tadašnjoj vlasti politički odgovarala. Dakle, optužnica u kojoj je Republika Hrvatska agresor na izmišljenu državu Republiku Srpsku Krajinu.

U novoj optužnici se optužuje Gotovina, s tadašnjom vlasti, za zločinački pothvat. Zločinački pothvat je po međunarodnom pravu oslobođanje vlastitog okupiranog područja. Što je i Vijeće sigurnosti UN-a u dvije svoje rezolucije i potvrdilo. A glavni "dokaz" im je transkript koji je krivotvoreni u Uredu (sadašnjeg) predsjednika i takav poslan суду u Haagu. To ne čudi kada znamo da je Mesić bio i tajni svjedok u procesu Blaškić te je na osnovu njegova lažnog svjedočenja Hrvatska optužena za agresiju na BiH, i dalje potvrđena

presuda Dariju Kordiću od 25 godina iako mu ništa nije dokazano, osim da je bio predsjednik HDZ-a BiH.

Time je sud u Haagu poslao poruku Gotovini. Ne moramo ti ništa dokazati, koristit ćemo falsificirane dokumente i osudit ćemo te na koliko god hoćemo. Malo, ako pristane optužiti oca hrvatske države, dr. Franju Tuđmana, i velikog ministra obrane Gojka Šuška, što mu je – kako ovih dana doznajemo i nuđeno, a puno ako na to ne pristane, kao što se i dogodilo Dariju Kordiću.

A mi smo ponosni što je Gotovinu odgovor isti onom Darija Kordića. Naime, Darijeva supruga Venera o tome kaže (*Hrvatski list* od 23. prosinca 2004.): *Živa je istina da mu je to bilo u istrazi ponuđeno preko odvjetnika: ukoliko optuži Tuđmana i Šuška, doći će do nagodbe sa sudom! Da je to napravio, bio bi danas vani na slobodi kao i svi drugi optuženici. Zašto nije? Jer je, kako mi kaže, ponosan na te ljude, ponosan što je bio s njima, ponosan što ih je uopće poznavao. Ne može njih optuživati za nešto što u biti nema veze s njima. Dario nije želio nikoga drugoga optužiti jer nije želio izaći iz zatvora na grbači drugih. Rekao mi je da bi to bilo sramotno, da ne bi mogao s tim živjeti, a najbitnije mu je, što je nekoliko puta ponavljaо, 'da sljedećih deset godina mogu samog sebe pogledati u zrcalu te da mogu uspravno stajati pred svojom obitelji'.*

Dakle, i Gotovina i Kordić, jednako kao što je to prije pola stoljeća učinio kardinal Stepinac, odbacili su ponuđenu izdaju za spas vlastite glave. Zato i ne čudi što je Gotovini poručio upravo karizmatični svećenik Zlatko sudac: "Dragi prijatelju, neka te Bog čuva i nikad se nemoj predati!" Oni koji se ograju od ove izjave, ograju se od Stepinca, ograju se od ponosa, časti i dostojanstva hrvatskog naroda!

Slavonski Brod, 12. ožujka 2005,

2. TRIBINA U ZAGREBU

Gоворити данас о истини о Домовинском рату и генералу Gotovini nije tako lako jer говорити о истини значи говорити о злочину и срамоти. Злочину и срамоти свјетских вељесила, UN-а и хрватских пост-туђмановских владајућих елита.

Sramotna uloga svjetskih velesila započela je kada je James Baker u Beogradu dao "zeleno svjetlo" Miloševiću. Dakle, ne možemo govoriti da su veliki pogriješili jer nisu spriječili agresiju. Oni su je inicirali!

Sramota i zločin UN-a započela je famoznim embargom na uvoz oružja kojim je zapravo napadnutoj i nenaoružanoj Hrvatskoj oduzeto pravo na samoobranu. Da je to tako, potvrđuje nam samo Vijeće sigurnosti UN-a kada svojom rezolucijom uvodi sankcije Jugoslaviji i Srbiji upravo zbog agresije na Hrvatsku i BiH. Dakle, sami definiraju Jugoslaviju i Srbiju kao agresora, a Hrvatsku i BiH kao žrtve. Žrtve kojima su uskratili oružje za obranu!

Ta politika nastavlja se kroz priču o sramotnom суду u Haagu. Već u statutu suda nije kao zločin naveden onaj najvažniji – zločin protiv mira, tj. zločin agresije. I to pokazuje da suda u Haagu ne bi ni bilo da je Milošević izvršio od Bakera dobivenu zadaću: "Jugoslavija se mora sačuvati na bilo koji način". Inače, ministar obrane, Gojko Šušak, odmah upozorio je da će taj sud suditi onim Hrvatima koji su sačuvali hrvatske enklave u srednjoj Bosni. Vidimo koliko je bio u pravu. Dariju Kordiću je potvrđena kazna od 25 godina robije, očito jedino iz toga razloga. Dokazali su mu jedino da je bio predsjednik HDZ-a BiH. Kao što je bio i Ante Jelavić koji je već više od godine dana u zatvoru. Njemu su još dokazali i da je "navodno bliski suradnik katoličkog biskupa u Mostaru". A i Dragan Čović je na redu! Zar takvo ponašanje svjetskih moćnika nije sramota i zločin? Nisu se zadržali samo na tome što je predviđao veliki ministar Šušak. Godine 1997. – 1998., dakle u vrijeme kada ih ne zanima Slobodan Milošević, sud u Haagu želi razgovarati s generalom Gotovinom kao okrivljenikom za ratni zločin. Dakle, poslije oduzimanja prava na samoobranu, oduzima se hrvatskoj državi ono što joj je po međunarodnom pravu pravo i obaveza – vraćanje pod svoju jurisdikciju okupiranih područja svoje države. I ne samo to. Jasno joj se time stavlja do znanja da tom судu nije zločinac agresor, već je to žrtva. Zato što se obranila!

Tuđman postupa onako kako dolikuje velikom državniku, koji je već očitao lekciju Haškom судu kada je dobio spor oko ministra Šuška. Tihomir Dujmović u *Glasu Slavonije* od 4. srpnja 2003. piše:

Vlada tada traži odgovor od Vijeća sigurnosti da ono odgovori može li sud koji je osnovalo Vijeće sigurnosti procesuirati vojne akcije koje je isto to Vijeće sigurnosti u dvije svoje rezolucije oglasilo legitimnima, dozvoljenima i oslobođilačkima. Drugim riječima, može li se dogoditi presedan da jedna oslobođilačka akcija i njezina oslobođilačka vojska odgovaraju, nota bene, za oslobađanje okupiranog dijela svoje zemlje! Da je upit bio razložan, svjedoči činjenica što Vijeće sigurnosti nikada nije odgovorilo hrvatskoj Vladi i sukladno tome u vrijeme Tuđmanove vlasti ni jedan hrvatski general nije bio procesuiran.

Znamo i da je Sabor proglašio sud u Haagu nenadležnim nad vojno-redarstvenim operacijama Bljesak i Oluja, i pokrenuo postupak pred tim istim sudom da ospori zahtjev tužiteljstva. Prof. Zvonimir Šeparović je u nedavnoj tv-emisiji *Otvoreno* rekao da je *neposredno prije parlamentarnih izbora 3. siječnja 2000. imao sastanak s predsjednicom suda u Haagu, koja je tom prilikom pristala da taj sud, na pisani zahtjev RH, odluči o pitanju osporavanih ovlasti. Istaknuo je i to da je odmah poslije toga HDZ izgubio izbore, da nova koalicijska vlast nije postupila sukladno postignutom dogovoru i nije uputila sudu pisani zahtjev, već je četiri mjeseca poslije priznala ovlasti suda i za vojno-redarstvene akcije.* Tako ni Vijeće sigurnosti ni sam sud, nisu morali odgovarati na pravedne zahtjeve hrvatskih vlasti iz Tuđmanova vremena. Zar upravo zbog toga svjetski moćnici nisu bili izdašni u pomoći pri instaliranju trećjanuarskih vlasti?

Od tada do danas imamo samo jednu politiku hrvatske vlasti: sudjelovanje u takvoj sramotnoj politici svjetskih moćnika. U optužnici protiv generala Gotovine izmišljala se država Republika Srpska Krajina pa je Republika Hrvatska, inače članica UN-a, agresor na tu državu.

Ta optužnica, po riječima Carle del Ponte, politički odgovara tadašnjoj vlasti. Istina, Račan piše nekakvo pismo u kome se ograjuje od nekih konstatacija u optužnici, međutim cijelo ponašanje tadašnje vlasti upućuju da je to čisto formalno protivljenje. Uostalom, poznato je da je Predsjednik države do tada "dilao" transkripte Haagu. Iako je u procesu oko ministra Šuška, sam sud konstatirao da ne mogu tražiti na stotine tajnih dokumenata, Mesić

ih je poslao na tisuće. Osim toga, po *Hrvatskom listu*, iz njegova Ureda je, dvadesetak dana poslije velikog prosvjeda u Splitu "Svi smo mi Mirko Norac", dakle prije nego što su dobili optužnicu protiv Gotovine, poslan i falsificirani transkript brijunskog sastanka uoči Oluje.

Knjiga Nenada Ivankovića *Mesiću i Račane, zašto tako? – slučaj Gotovina – Bobetko* daje i odgovor zašto su to činili. Ivanković opisuje tadašnji posjet Zagrebu američkog veleposlanika za pitanja ratnih zločina Pierrea Richarda Prospera (str. 67):

U razgovoru je dao znati da je njegova Vlada zainteresirana da se slučaj Gotovina riješi na optimalan način, vodeći pritom računa i o američkim interesima. Hrvatska strana, kako kazuju indiskrecije, na to je prilično burno reagirala, istaknuvši kako bi eventualno Gotovinino oslobođanje dovelo do toga da bi desnica promarširala Zagrebom, jer je on trenutno jedini čovjek koji bi sve te snage mogao okupiti pod jedan kišobran. Ijasno da bi Vlada tada pala. Da, doista: general Gotovina jest jedini čovjek koji bi sve te snage mogao okupiti pod jednim kišobranom!

Zato je izmišljena priča kako je krivnja na Tuđmanu i njegovom HDZ-u zato što nije još 1998. omogućio razgovor sa sudom u Haagu. Tuđman im je očito kriv zato što još tada nije priznao krivnju za dobiveni rat. Ta priča je uvreda i generalu Gotovini. Pa zar bi ikoji djelatni časnik postupio drukčije? Naravno, tom pričom se želi skrenuti pažnja s činjenice da su prepuštanjem nadležnosti nad vojno-redarstvenim akcijama radili protiv interesa ove zemlje; da su time izravno sudjelovali u zločinu nad njom, rugajući nam se tvrdnjom da se time brani Domovinski rat.

A lažni brijunski transkripti su posebna priča. Inkriminirajuća je navodna Tuđmanova rečenica kako "na nekoliko pravaca treba nanijeti takve udarce da Srbi praktički nestanu, a ono što nismo zahvatili da se ne mogu oporaviti, nego da moraju kapitulirati u idućih nekoliko dana". Doista priglupo, jer bi po njoj Carla del Ponte mogla svakog trenera sportske momčadi, koji slične riječi izgovori uoči susreta s nekim srpskim timom, optužiti za ratni zločin. Doista, koliko mora biti priglup onaj koji Tuđmanove riječi o kapitulaciji može povezati s cijelim narodom, a ne s vojskom? Osim, ako

tužiteljstvo ne želi reći kako su svi Srbi iz tzv. Krajine bili i njihova vojska.

Kada je pala sramotna prva optužnica, Carli del Ponte ostalo je jedino da na osnovu priglupo lažiranih transkriptata podigne novu optužnicu protiv generala Gotovine u kojoj je hrvatski državni vrh zbog oslobođanja i po Vijeću sigurnosti proglašenih okupiranih područja svoje domovine optužen za – zločinački pothvat! Po toj optužnici su i Predsjednik države i svi oni koji su uključeni u takvu formulaciju optuženi za ono što po Ustavu svoje države moraju učiniti. Svu bijedu i mizeriju današnji svjetski moćnici pokazali su upravo time što podržavaju takve prigluge optužnice. Postupci zasnovani na takvoj optužnici znače i njihovu sramotu i izravno sudjelovanje u zločinu.

A i svi oni u Hrvatskoj koji podržavaju, dapače smatraju da treba postupiti po tim optužnicama, krše i Ustav i međunarodne zakone. Može li netko odgovarati zato što provodi i jedno i drugo? Zar prvo ne bi trebalo promijeniti i usuglasiti i Ustav RH i međunarodne zakone koji propisuju suprotno ponašanje državnih čelnika? Pa ne može se samo jednoj državi uskratiti pravo oslobođanja okupiranih dijelova vlastita teritorija!

I onda nas još uvjeravaju kako general Gotovina nije domoljub jer ne želi braniti istinu o Domovinskom ratu u Haagu. Ne govore li oni time o svom domoljublju? Zar oni ne bi trebali, tj. zar im nije dužnost braniti tu istinu?

A to je, uostalom, bila dužnost Vijeća sigurnosti. Zato je i prijedlog s otvorene konvencije zajednice udruga hrvatskih ratnih vojnih invalida iz Domovinskog rata Bosansko-posavske županije da treba raspraviti o Domovinskom ratu pred Vijećem sigurnosti, ustvari zahtjev da Vijeće učini ono što je propustilo učiniti kada nije odgovorilo na pismo koje mu je Hrvatska vlada poslala još daleke 1998. godine! Naravno, haško tužiteljstvo može napisati i priglupu optužnicu. Svjetski moćnici provode interes svogih država, pa mogu raditi što hoće. Najgore je u svemu tome ponašanje hrvatske vlasti. Umjesto provođenja Ustava, oni žele "identificirati, otkriti, uhititi i transferirati" generala Gotovinu. Zato mi dozvolite da i vas upitam isto što sam pitao naše Brođane: *Ima li razlike između Sanadera i Mesića?* Ustvari, to pitanje je naslov moga članka o generalu

Gotovini, objavljenog u *Fokusu* od 18. srpnja 2003. Odgovor na taj upit dan je već u podnaslovu: *Mesić je uzor Sanaderu!*

Strašna je i spoznaja da je i Gotovini, kao i Kordiću, nuđena ista nečasna nagodba. Venera Kordić o tome kaže (*Hrvatski list* od 23. prosinca 2004.) *da mu je to bilo u istrazi ponuđeno preko odyjetnika: ukoliko optuži Tuđmana i Šuška, doći će do nagodbe sa sudom! Da je to napravio, bio bi danas vani na slobodi kao i svi drugi optuženici. Zašto nije? Jer je, kako mi kaže, ponosan na te ljude, ponosan što je bio s njima, ponosan što ih je uopće poznavao. Ne može njih optuživati za nešto što u biti nema veze s njima. Dario nije želio nikoga drugoga optužiti jer nije želio izaći iz zatvora na grbači drugih. Rekao mi je da bi to bilo sramotno, da ne bi mogao s tim živjeti, a najbitnije mu je, što je nekoliko puta ponavljao, 'da sljedećih deset godina mogu samog sebe pogledati u zrcalu te da mogu uspravno stajati pred svojom obitelji'.*

I mi se ponosimo i generalom Gotovinom i Dariom Kordićem. Zato ću ponoviti ono što sam rekao u Slavonskom Brodu. "Gotovina i Kordić, jednako kao što je to prije pola stoljeća učinio kardinal Stepinac, odbacili su ponuđenu izdaju za spas vlastite glave. Zato i ne čudi što je Gotovini poručio upravo karizmatični svećenik Zlatko Sudac: 'Dragi prijatelju, neka te Bog čuva i nikad se nemoj predati!' Oni koji se ograđuju od ove izjave ograđuju se od Stepinca, ograđuju se od ponosa, časti i dostojanstva hrvatskog naroda!"

U petak smo se oprostili od Svetog Oca koji je tako silno volio svoj poljski narod. A ponosni smo što je volio i naš narod! U svojoj knjizi *Sjećanje i identitet* papa s velikim žarom piše o svome domoljublju, naciji, domovini. Marko Jurić nas u *Hrvatskom listu* od 7. travnja 2005. upozorava da kada govori o integraciji u EU, papa govori o nacionalnom ponosu koji se ne može i ne smije zaobići prilikom ulaska u Europu. I papa, kao i hrvatski i francuski vojni biskupi, i ne samo oni, govorili su o tome da Hrvatska ima vrijednosti kojih nema Europa i da Hrvatska treba pomoći toj i takvoj Europi. Prva poruka Svetog Oca u Dubrovniku bila je ona o vrijednosti slobode! Je li zato ponos hrvatskih ljudi stalno na udaru svjetskih moćnika? Žele li zato Hrvatsku do kraja poniziti? Je li teško odgovoriti na pitanje: Zašto im treba ponižena, a ne ponosna Hrvatska? Ponosnoj Hrvatskoj ne

mogu nametnuti izokrenutu sliku o Domovinskom ratu kojom žele opravdati svoje sudjelovanje u velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku! Devedesetpostotna podrška koju i danas uživa general Gotovina u hrvatskom narodu pokazuje koliko su, na njihovu žalost, trećesiječanske vlasti bile u pravu. I danas je general Gotovina jedini koji sve te snage "može okupiti pod jedan kišobran", sve te snage kojima je do ponosa, dostojanstva ove države. Koji je vole! Ustvari, takva podrška pokazuje da ih on danas i okuplja. Lažima, nepravdom i zločinom koji se nad njim vrši učinili su ga hrvatskim pravednikom. Tolika podrška naroda, unatoč svoj silini medijskih objeda i objeda post-tuđmanovskih vlasti, pokazuje da je general Gotovina danas onaj svjetionik koji ne dozvoljava svom narodu da zaboravi na svoj nacionalni ponos!

13. travnja 2005.

TKO POMAŽE MESIĆU?

ZAŠTO SANADER POMAŽE STIPI MESIĆU

U "Večernjem listu" od 19. listopada 2004. objavljen je tekst Želimira Žanka *Pašalić pomaže Mesiću*. U tekstu se komentira kandidatura predsjednika Hrvatskog bloka na osnovu Tribine Hrvatskog bloka održana 12. listopada 2004. u Šibeniku. Sudionici tribine bili su predsjednik stranke dr. Ivić Pašalić, politički tajnik Benjamin Tolić i akademik Josip Pečarić. Tribinu je vodio glavni tajnik HB-a Krunoslav Gašparić. Dakle tribina je održana prije odluke HB-a i HDZ-a o njihovim kandidatima za predsjedničke izbore. G. Žanko komentirao je i moj govor s te Tribine, pa ćemo ga ovdje dati u cijelosti.

Govor J. Pečarića

Čini mi se da je članove Hrvatskog Bloka najbolje opisao prije nedavnih izbora poznati novinar Marko Jurić koji u "Fokusu" od 14. studenoga 2003. piše da smo "se našli na tome mjestu dobrim djelom jer nisu htjeli odstupiti od svojih početnih pozicija na kojima je stvarana ova država, a što je postalo vrlo nezahvalno nakon 2000. godine".

Sigurno smo najprepoznatljiviji po tome da ništa, ama baš ništa, ne može promijeniti naš načelni stav da nikakve kriminalizacije Domovinskog rata ne može i ne smije biti. Jasno nam je da je sud u Haagu ona glavna poluga koja služi toj kriminalizaciji čija je osnovna značajka u slabljenju Hrvatske.

Moje knjige *Trijumf tuđmanizma* i *Nepoćudne knjige* su posvećene generalima Bobetku i Gotovini, *Hercegovac iz Boke - Dariju Kordiću*, a ova najnovija generalu Praljku. Naslov joj je vrlo simboličan: *U Boki kotorskoj svaki kamen govori hrvatski*. U stvari ta moja simbolična izreka sadrži u sebi ono što je još 1941. g. rekao zagrebački nadbiskup dr. Alojzije Stepinac tijekom posjeta Boki kotorskoj: "Svaki kamen Boke kotorske dovoljno jasno kazuje visoku kulturnu razinu hrvatskog življa, ujedno je najbolji dokaz, tko je zapravo autohtoni element Boke kotorske." U knjizi su dani

samostalni ili tekstovi s drugima – najčešće sa suprugom koja je povjesničarka - o Boki, a posveta Praljku završava s onim što sam mu napisao na dan odlaska u Haag:

"Generale, skupili su hrabrosti suočiti se s Tobom. Doista se ponosim time što mogu reći da si mi prijatelj. Akademik Josip Pečarić"

S obzirom da je zadnji otišao, a prvi se vratio, čini mi se da sam doista pogodio "u sridu".

U knjizi *Hercegovac iz Boke* možete naći tekst *Slučaj Gotovina: Ima li razlike između Sanadera i Mesića?* ("Fokus", 18. srpnja 2003). Dakle, još prije izbora postavlja se pitanje na koje mnogi danas misle da je odgovor: "Nema razlike!" A ja sam tada tvrdio kako je Mesić tada bio uzor Sanaderu. Danas je opet Gotovina aktualan. Opet imamo transkripte razgovora za koji na HTV-u kažu da izgleda nije ni sniman. To izgleda vrlo vjerojatno, jer vidimo kako svi Peru ruke od tog dokumenta. Nije jasno odakle oni u Haagu. Markica Rebić u današnjem "Vjesniku" komentira te i takve transkripte pokazujući da je ono što je navodno planiranje etničkog čišćenja uobičajena priča o vojnoj pobjedi. Valjda kapituliraju vojske, a ne civili? Ili Sud u Haagu tvrdi da su i civili u tzv. Srpskoj Krajini u stvari bili vojnici? A ta priča o navodnom etničkom čišćenju tj. zločinačkom pothvatu zločinačke organizacije je danas još smješnija jer se upravo ovih dana tisku u Hrvatskoj dokumenti o planiranju samoevakuacije Srba iz tzv. Srpske Krajine. O tim dokumentima nedavno je govorio Ante Beljo, što je jedva zabilježeno u tisku, a objavljiju se i u "Fokusu" (vidjeti npr. zadnji broj od 8. listopada). Rebić smatra "da sadašnja vlada ima dogovor s tužiteljstvom i da ne štiti kako treba optužene generale" pa kaže: "Da su Amerikanci mislili da je 'Oluja' sporna, sigurno me ne bi odlikovali." Naime on je kao pomoćnik ministra obrane 1996. primio visoko američko vojno odličje.

Kada gazda mijenja slugu uvijek nađe boljeg slugu

U mojim knjigama možete naći i kako sam komentirao moguću promjenu vlasti, dakle ono što se i dogodilo na zadnjim izborima. Čini mi se kako je to ponajbolje opisala slijedeća tvrdnja: "Kada gazda mijenja slugu uvijek nađe boljeg slugu". Poslije izbora ostalo mi je jedino moliti Boga da nisam bio u pravu s tom i sličnim

tvrđnjama iz tih knjiga, kao i drugih iz Hrvatskog Bloka koji su slično pisali i govorili.

A ono što smo predviđali na žalost se i dogodilo. Nama je interesantno ne da vidimo kako sam ja ili netko iz HB-a to komentirao već netko tko nije član HB-a. Tako Josip Jović u "Slobodnoj Dalmaciji" od 4. listopada piše:

"Stranci su već kupili dva milijuna kvadrata zemljišta s pet tisuća kuća, a sporazum s MMF-om, koji se krije od javnosti, predviđa ubrzani privatizaciju preostale imovine, poglavito elektroprivrednih objekata, šuma, zemlje i vode. Vlada je u poziciji moliti Inu za usporavanje rasta cijena jer praktički, nakon što je prodana, ona nema u rukama nikakve mehanizme kontrole. Pitanje nacionalnog suvereniteta sve više se očituje ne kao neko teorijsko ili čak mitološko pitanje, već kao pitanje suvereniteta, sigurnosti i egzistencije samih ljudi, koji, ostavljeni bez zaštite vlastite države, čemu bi ona inače trebala služiti, postaju građanima drugog reda, strancima u vlastitoj zemlji, domorocima koji će biti strpani u rezervate. Druga dimenzija globalizacijskih procesa na našemu tlu je uništenje nacije kao kolektiviteta."

Govoreći dalje o "domaćim protagonistima novog svjetskog poretku, koji se ostvaruje kao imperij velikih sila bez mjesta za male narode", Jović konstatira kako je očita "njihova želja da ovog naroda kao naroda ne bude".

Dalje Jović kaže: "Srbi su očito zamišljeni ne kao ljudi sa svojim potrebama i pravima nego kao sredstvo promjene društvene i etničke strukture. Za taj pakleni plan upravo se pokreće nova kampanja uz svesrdnu potporu hrvatskih vlasti. Nakon što su Srbima oprošteni ratni zločini i nakon što je posljednjih godina obnovljeno trinaest tisuća srpskih kuća (sam Peter Semneby, - voditelj ovdašnje misije OEŠ-a; op. J.P. - kaže kako je u posljednje dvije godine od onih koji su dobili pravo na obnovu tri četvrtine Srba), sada je na redu rješavanje zahtjeva za povratak zakonito izgubljenih stanarskih prava, iako je jedan takav zahtjev sud u Strasbourgu odbacio." Podatke o privilegijama Srba u dobivanju društvenih stanova možete naći u knjizi *Trijumf tuđmanizma* (str. 30-31).

Hrvatske vlasti dokazuju ispravnost i kooperativnost rušenjem spomenika

Komentira Jović i rušenje spomen obilježja Budaku i Francetiću: "E da bi dokazale svoju ispravnost i kooperativnost, hrvatske vlasti pokazuju spremnost po grobljima bagerima rušiti nadgrobne ploče nepodobnih osoba iz prošlosti i progoniti svakoga na koga jedan čudak iz Jeruzalema uperi prstom." Spomenut će samo da je Butković o tome napisao tekst čiji je naslov bio: *Konačan odlazak Tuđmana iz HDZ-a* kao i to da potpisne za "Apel" o obnovi postupka Budaku i u drugim političkim procesima u totalitarnim režimima još uvijek skupljaju i da imamo oko 400 potpisa. I danas ga se, ako netko želi, može supotpisati.

Ali spomenimo još ponešto iz Jovićeva teksta: "U Hrvatskoj već dulje vrijeme slobodno djeluju britanski obavještajci, a dvojica šefova hrvatskih obavještajnih službi koja su upozorila na neustavnost takvog djelovanja te na povezanost nekoliko novinara u Hrvatskoj s tim obavještajcima, smijenjena su po kratkom postupku. Hrvatska je, kako sada stvari stoje, spremna mijenjati Ustav, kojom promjenom će se i bez Sabora naši vojnici slati u ratove diljem svijeta. Hrvatska je također prihvatala obvezu stvaranja zajedničkog vojnog pakta sa Srbijom u okviru Jadranske povelje te zajedničkog približavanja NATO paktu, o čemu se upravo vode razgovori. Vrhovni sud je, naravno bez političkog pritiska, obznanio svoju odluku o slučaju Lora pet mjeseci nakon što je tu odluku donio, i to tjesnom većinom glasova članova vijeća, iako, kako piše u rješenju, nije našao ni jednu bitniju povredu kaznenog postupka vođenog pred Županijskim sudom. Upravo sada traje grozničava potraga za sucima koji će presuditi onako kako se traži i koji će biti spremni, poput Ike Šarić, po Srbiji obilaziti svjedočke optužbe zajedno s timom branitelja i tužitelja. Slovenska posezanja za državnim teritorijem i politička suđenja Hrvatima u BiH, ostaju bez odgovora. I time se zatvara krug poniženja koje trpi ovaj narod, ostavši bez medija koji su i sami kolonizirani, zahvaljujući lažnim vođama i njihovu nepokolebljivom putu prema raznim integracijama s istančanim nagonom za smrću."

Nažalost, mnoga predviđanja nas iz Hrvatskog Bloka, i ne samo nas, pokazuju se točnim. Je li se potvrdila moja zloslutna tvrdnja: Kada gazda mijenja slugu uvijek nađe boljeg slugu? Je li već očito

da su gazde dovele na vlast one koji mogu učiniti za njih ono što nije mogao SDP?

Republika Haaška

Tribinu je obilježila tvrdnja dr. Ivića Pašalića o tome kako se Republika Hrvatska pretvorila u Republiku Haašku. Neposredno nakon tribine Benjamini Tolić je izdao priopćenje za javnost, koje se i citira u spomenutom tekstu g. Žanka, a koje zorno daje osnovne poglede HB-a i onoga što su i on i dr. Pašalić govorili na tribini u Šibeniku:

"Ono što su 1994. urotom protiv politike Franje Tuđmana počeli Stipe Mesić i Josip Manolić, a 2000. nastavila koalicijska vlast Ivica Račana i Stipe Mesića, ovih su dana - u suradnji sa Stipom Mesićem - dovršili uzurpatori političke baštine HDZ-a Vladimir Šeks, Ivo Sanader, Miomir Žužul i Andrija Hebrang.

Nakon «kopernikanskog obrata» u HDZ-u, što ga je predsjednik Sabora Vladimir Šeks najavio 28. veljače 2004., nova je vlast spremno prihvatile haašku optužnicu u kojoj se Domovinski rat – temelj Republike Hrvatske – kvalificira kao zločinački pothvat hrvatske politike, vojske i policije. Bez okolišanja je izručila generale Čermaka i Markača, te brutalno pojačala potragu za nedostupnim generalom Gotovinom.

Tako je Republiku Hrvatsku pretvorila u Republiku Haašku.

Stipe Mesić – lažni svjedok protiv Hrvatske

Kada je Carla del Ponte, razočarana što general Gotovina još nije uhićen, zaprijetila da će Vijeću sigurnosti Ujedinjenih naroda podnijeti negativno izvješće o suradnji hrvatske Vlade s Haaškim sudom, hrvatski su političari složno demonstrirali odanost Haagu.

Stipe Mesić - lažni haaški svjedok protiv Republike Hrvatske - tvrdi da je Hrvatska ugrožena, te poziva legendarnog generala da još jednom, ovaj put predajom, dokaže svoj patriotizam.

Andrija Hebrang – negdašnji ministar obrane koji je «viteški» otkazao poslušnost vrhovnom zapovjedniku, obećavao da ne će izručivati Haagu hrvatske generale, iskazivao divljenje Carli del Ponte, hvalio kameleonstvo kao umijeće preživljavanja, razmetao se

tobožnjim prijateljstvom s Tuđmanom i Šuškom, itd. - poziva Gotovinu da «viteški» izade na haaško «bojno polje».

Miomir Žužul - Bechtelov lobist i utajivač poreza, koji je najavljivao slanje hrvatske vojske u protupravnu američko-britansku pustolovinu u Iraku - prijeti Gotovini pravnom državom.

Ivo Sanader - predsjednik Vlade koji je Hrvatsku pretvorio u taoca svoje proeuropske politike - tvrdi da Hrvatska ne može biti talac jednog čovjeka.

Vesna Škare-Ožbolt – ministrica pravosuđa i prijateljica Carle del Ponte – ističe da general mora odgovoriti na pozive suda.

Ivica Račan – predsjednik SDP-a, koji se protivio hrvatskom državnom osamostaljenju, a poslije kao predsjednik vlade pokušao Sloveniji ustupiti dio hrvatskog državnog ozemlja – izjavljuje da treba učiniti sve što zahtijeva Tužiteljstvo Haaškoga suda.

Nad tom hrpom cinizma, laži, licemjerja, kameleonstva, udvorništva i kukavštine nitko se više i ne zgraža. Ali nije to samo propast individualnog morala. Takva «politika» utire hrvatskomu narodu put iz slobode u ropstvo, pa je stoga Hrvatski blok najoštrije osuđuje."

Sanader pomaže Mesiću

Politički tajnik HB-a Benjamin Tolić reagirao je na tekst g. Žanka tekstrom *Sanader pomaže Mesiću*, jer je svakome tko zna što je politička platforma HB-a, jasna podvala koja izvire već iz samog naslova Žankova teksta:

"Večernji list' je prešutio tiskovnu konferenciju Hrvatskoga bloka održanu 16. listopada 2004. Tako je svojim čitateljima uskratio vijest da je stranka odlučila izaći na predsjedničke izbore i da je svojim kandidatom imenovala Ivića Pašalića.

Nije nam drago, no nismo se ljudili. Navikli smo na prešućivanje.

Iznenadila me je polemika Želimira Žanka [u (nepostojećem) povodu] pod naslovom Pašalić pomaže Mesiću ('Večernji list', 19.10.2004.). No, dobro. Bolje i tako nego nikako.

G. Žanko citira moje priopćenje: «Nakon 'kopernikanskog obrata' u HDZ-u, što ga je predsjednik Sabora Vladimir Šeks najavio 28. veljače 2004., nova je vlast spremno prihvatile hašku optužnicu u kojoj se Domovinski rat – temelj Republike Hrvatske – kvalificira kao zločinački pothvat hrvatske politike, vojske i policije. Bez

okolišanja je izručila generale Čermaka i Markača, te brutalno pojačala potragu za nedostupnim generalom Gotovinom. Tako je Republiku Hrvatsku pretvorila u Republiku Haašku». O tomu, kao i o Mesićevu haaškom angažmanu, i danas govore hrvatski mediji.

Čudesno je međutim da g. Žanko ne vidi tko pomaže Mesiću. A vidi to i slijepac. Pomažu mu Ivo Sanader i tzv. HDZ u okviru iste sluganske državne politike. Ivo Sanader, po uzoru na Mesića, bez imalo srama nudi haaškim optuženicima sovjetsku praksu: da na sudu dokazuju svoju «apsolutnu nevinost». Kao da ne zna za načelo rimskoga prava da je teret dokaza na tužitelju. Takvoj politici treba Mesićeva pobjeda. To je jasno i iz načina imenovanja Jadranke Kosor i iz njezina obećanja da u kampanji neće ulaziti u sukob s Mesićem niti ga kritizirati. Da tzv. HDZ želi pobijediti Mesića, sigurno bi imenovao drugog kandidata.

No, za to je – s pravom tvrdi g. Žanko - kao i za sve drugo, pa i za neobični postupak "Večernjega lista", kriv zastupnik suverenističke državne politike Ivić Pašalić. I, naravno, hrvatski mediji koji takvoj politici dopuštaju da govori samo – na sudu."

"VEČERNJI LIST" NIJE OBJAVIO OVO PISMO!

"Novo Hrvatsko Slovo", 12. studenog 2004.

TKO POMAŽE MESIĆU? (3)**POMAŽE LI HDZ MESIĆU?**

Je li u pravu Benjamin Tolić kada je tvrdio da Sanader pomaže Mesiću? Mnogi doista i misle da je izbor Jadranke Kosor za predsjedničkog kandidata, a ne Andrije Hebranga, bila upravo takva pomoć. Miroslav Tuđman ("Hrvatski list" od 28. listopada 2004.) konstatira kako je izbor Jadranke Kosor "onemogućio da dođe do konsolidiranja 'desne' scene oko jednog kandidata koji bi bio protivnik Mesiću". I Domagoj Margetić piše u "Novom hrvatskom slovu": "Zato meni osobno izgleda potpuno svejedno: glasovati za Mesića ili Jadranku Kosor. Između njih dvoje ja ne ću izabrati niti jedno. Smatram da Mesića treba rušiti, a Kosoricu jednostavno – ignorirati."

Treba li uopće sumnjati u ono što tvrdi Stipe Vuković u "Hrvatskom listu" od 11. studenoga 2004.: "Mesića neizravno podržava i Sanaderov vladajući HDZ kao svoga najpoželjnijega 'strateškog partnera' za dovršetak detuđmanizacije Hrvatske." Zar nije takva "neizravna pomoć" Mesiću stigla i preko tjednika "Fokus", koji je blizak vladajućoj stranci. Naime, sljedeći moj tekst je bio predviđen za tiskanje u broju od 5. studenoga 2004., ali nije tiskan.

Vuna na Pantovčaku**Predsjedniče, nismo ovce!**

Iako Hrvati nisu ovce, dopustili su da ih Predsjednik pred cjelokupnom međunarodnom zajednicom pet godina do gole kože šiša tupim škarama. Već je dojadio i međunarodnoj zajednici. U drugom krugu izbora, kao kandidat udružene ljevice, bit će pobijeden, a bio bi i u prvom da ima manje protukandidata

Jesu li doista Hrvati ovce, ili to misli samo naš Predsjednik? Mate Kovačević u "Fokusu" od 29. listopada: "Kako su se neki od

tih dokumenata svojedobno pojavili u prodaji na sarajevskoj Baščaršiji, predsjednik još nije objasnio je li i sâm dobivao koji postotak od njihove prodaje?" Sjetimo se i tužbe HONOS-a protiv Predsjednika povodom snimaka britanske TV postaje Channel 4. Ali ne radi se samo o slanju dokumenata!

Ivica Marijačić u "Hrvatskom listu" od 21. listopada 2004. piše tekst u čijem naslovu je rečeno ono što vjerojatno svi u Hrvatskoj znaju: *Mesić je naredio krivotvorene Brijunskog transkripta!*" Odgovor Predsjednika nalazimo u "Nedjeljnom Vjesniku" od 24. listopada: "Svim kritičarima moram prije svega reći da ja u toj prostoriji u kojoj se nalaze transkripti nisam bio." Očito je odgovor namijenjen hrvatskim ovcama: Nije bio u toj prostoriji pa nije osobno krivotvorio. Vjerojatno naš Predsjednik ne zna ni gdje je na Pantovčaku pošta, pa nije mogao ni poslati transkripte Carli del Ponte.

Falsificiranje dokumenata je, izgleda, bio itekako važan posao Mesićeva ureda. Tomislav Jonjić u "Fokusu" od 22. listopada kaže: "U predmetu Kordić autentičnost transkripata ozbiljno je dovedena u pitanje, dok su u predmetu Naletilić i Martinović neki svjedoci osporavali njihovu sadržajnu pouzdanost. Zagrebački je Općinski sud u jednom predmetu ustanovio da su neki transkripti krivotvorina."

Podsjetimo se da je Željku Bagiću, čovjeku zaduženu da za Predsjednika obrađuje transkripte koje treba poslati Haagu, zabranjen ulazak u EU! A tvrdi ("Slobodna Dalmacija" od 6. kolovoza 2004.) kako je "učinio sve da Haag riješi 'slučaj Gotovina'". Je li onda u pravu Miroslav Tuđman, kad u "Hrvatskom listu" od 28. listopada kaže: "Po zakonu bi trebalo pokrenuti postupak protiv njega (predsjednika Mesića, op. J.P.) (...) A ovdje imamo praksu jednog laganja i oprečnih izjava od strane Mesića, naprosto dnevnog laganja i dnevnih oprečnih izjava. Od toga da je lagao kako nije bio svjedok optužbe u slučaju generala Blaškića, pa do ovih transkripata. Ako hoćete, u zadnjih deset dana je prvo rekao da to nije otišlo iz njegova ureda, pa da jest iz neke druge prostorije u Uredu, ali ne iz njegove, i druge smiješne stvari (...) Dio međunarodne zajednice daje jasnu poruku da ovakvog predsjednika ne podržavaju i da im je dosta njegovih lažnih izjava i falsifikata kojima opskrbljuje Haag."

Nesnalaženje medija koji su podržavali i podržavaju kriminalizaciju Domovinskog rata je očita. Kako spasiti Mesića te tako omogućiti i sebi nastavak te kriminalizacije? Tko je, umjesto Mesića, mogao poslati Sudu u Haagu falsificirane transkripte? Vlado Rabić u "Vjesniku" od 20. listopada piše: "Miroslav Tuđman, sin Franje Tuđmana koji je u dva, tri dana samostalnog pregleda dokumenata u uredu svojega oca mogao baš taj transkript izdvojiti." Iako je to Tuđman sam demantirao ("Vjesnik", 25. listopada), već sama konstrukcija kako je Tuđman poslao dokumente kojima se želi kriminalizirati vlastitoga oca i Domovinski rat je nešto izvan svake pametи.

Dubravko Grakalić u "Vjesniku" od 27. listopada piše: "Mesić želi privući 'stare HDZ-ovce', članstvo i bivše članstvo te simpatizere krutog, Tuđmanova HDZ-a koji je na vlasti bio do 1999. Njihovi mu glasovi trebaju za pobjedu u prvom krugu koji je prevažan za njega." To se djelom i dogodilo na prošlim izborima. Glasovali su za Mesića, a on im se odmah odužio. Kako? "Le Monde" 9. veljače 2000.: "Znate li (smije se) koja je razlika između Tuđmana i Miloševića? Jedan je u zemlji, a drugi ne može iz zemlje!" Pa zatim generali, transkripti, isprike agresoru... I tako pet dugih godina! Ima li ovaca među Hrvatima? Jesu li zaboravili da je Mesićevo lažno svjedočenje u procesu Blaškiću dovelo do optužbe Hrvatske za agresiju na BiH? Jesu li oni doista ovce oni koji ne znaju da su "Mesićevi" transkripti doveli do optužbe Tuđmana za zločinački pothvat njegove zločinačke organizacije?

Ne čini mi se da je Predsjednik u pravu. Hrvati nisu ovce! Ostaje mu samo njegova baza koju izvrsno definira Josip Jović u knjizi *Život po protokolima* (str. 123-124): "U prethodnih deset godina mnogi su hrvatski građani živjeli pod teretom stvarnih ili nametnutih grijeha: suradnja s tajnom policijom i službama bivše države, sudjelovanje u mutnim privatizacijskim i mafijaškim poslovima, članstvo u Savezu komunista, aktivnosti u Jugoslavenskoj armiji, pripadnost srpskoj i drugim manjinama, miješani brakovi itd. (...) No, to je ipak samo dio cijele priče. Tome treba dodati jahanje na masovnoj antihercegovačkoj hysteriji, obećanja o zatvaranju lopova ..." A koliko je takvih, pokazat će izbori!

Jedno je sigurno. I desnica ima svoje kandidate što osigurava drugi krug koji Mesić ne može proći. Da imaju samo jednog kandidata, vjerojatno bi se dogodilo ono što bi bilo normalno: Mesić bi ispaо već u prvom krugu. Bilo bi samo pitanje s kojom će razlikom izgubiti.

Suradnja u Fokusu

Svojevremeno je dotadašnji glavni urednik "Fokusa" Vjekoslav Boban objasnio razloge svoje smjene: "**Nisam pristao na promjenu uredivačke koncepcije koju su tražili vlasnici. Odbio sam da "Fokus" bude provladin list, pa smo se dogovorili da me smijene.**" **Posljednji broj tog tjednika koji je on uredio bio je povučen iz prodaje.** Od tada je "Fokus" prekinuo suradnju s nekoliko ozbiljnih autora. Tu su Tonči Tadić, Joško Kontić, Josip Brkić, Marko Jurić i Mirko Kalanj, pa se evo i ja nađoh u tom uglednom društvu otpisanih. Doista kompliment za mene. Najvjerojatniji razlog jest ono što je iz mog nastupa u Šibeniku objavio "Večernji list": "Kada gazda mijenja slugu, uvijek nađe boljeg slugu. Je li već očito da su gazde dovele na vlast one koji mogu učiniti ono što nije mogao SDP?" Ali, ako je to tako, u najmanju je ruku neobično. Naručeni, a gore objavljeni tekst ne bi trebao biti loš za kandidata HDZ-a. Osim, ako doista Sanader ne pomaže Mesiću! Time samo potvrđuju da je Ivić Pašalić u pravu kada u "Globusu" od 10. studenog 2004. kaže: "Raspisivanje izbora za 2. siječnja dio je scenarija da se opstruira bilo kakva kampanja. Do zadnjeg će se trenutka odugovlačiti s raspisivanjem izbora, i tako će se otegnuti trenutak kad počinje formalna kampanja. Po meni, ona neće početi prije 15. prosinca. Znamo li da je 24. prosinca Badnjak i da nitko normalan neće voditi kampanju između Badnjaka i Nove godine, jasno je da praktički neće biti nikakve kampanje. Smisao je svega toga stvaranje privida da nema drugog izbora osim Kosorice i Mesića. Sve osim njih predstavlja se kao gubitak, a zapravo je dilema Kosor ili Mesić gubljenje vremena. Koga god od njih dvoje ljudi izaberu, izabrat će predstavnika jednog te istog, sluganskog, koncepta." Pašalić dalje konstatira kako su se Sanader i Mesić "još prije nekoliko godina međusobno dogovorili o uzajamnom potpomaganju o čemu ovih dana svjedoče neki najbliži bivši Mesićevi suradnici".

Zato ne iznenađuje što nije tiskan baš ovakav tekst o Mesiću. Logično bi bilo da su u "Fokusu" objavili dogovoren i tekot, jer nisu imali primjedbi na njega, a potom prekinuli daljnju suradnju. Bio sam iznenađen i kada mi je ponuđena suradnja u tjedniku koji je, prema Bobanovoj tvrdnji, postao HDZ-ov tjednik. Pogotovu zato što sam žestoko napadao i u nekim tekstovima i nastupima takvu promjenu uređivačke politike "Fokusa". Tada još nije bilo "Hrvatskog lista" kao nacionalnog tjednika, niti "Novog hrvatskog slova", a kako je i "Hrvatsko slovo" već bilo provladino, hrvatska desnica je tako ostala bez i jednih novina, u kojima je mogla očekivati tiskanje svojih gledišta. Zato sam glavnog urednika i podsjetio da sam član Hrvatskog Bloka. Ipak smo se dogovorili za suradnju i čekao kada će ona biti otkazana.

Nisu mi bili jasni razlozi tog angažmana. Možda im je dobro došao netko s hrvatske desnice? Ili je zbog tuđmanista u samom HDZ-u dobro da u HDZ-ovom tjedniku piše neki tuđmanist? Najmanje vjerojatno je da HDZ vodi neku igru, tj. nisu odstupili od tuđmanizma? Meni je bilo jedino važno da mogu pisati o Ocu hrvatske države dr. Franji Tuđmanu! I tako promovirati tuđmanizam! Pašalić u spomenutom intervjuu govori o tuđmanovskom suverenističkom političkom konceptu: "Temelji se na samosvijesti, znanju, hrabrosti, spremnosti i pameti hrvatskih ljudi. Zadnjih pet godina taj koncept nema pravo građanstva u Hrvatskoj. On može govoriti samo na sudu - u Haagu ili u ispostavama Haškog suda u Hrvatskoj i BiH. A moj je cilj da suverenistička politika progovori na izborima za predsjednika Republike. Hrvatska socijalna politika ne može biti suverenistička ako nam je diktira Međunarodni monetarni fond i Svjetska banka, kojima je jedini cilj osigurati vraćanje kredita, uredno plaćanje kamata i glavnice. S druge strane, Hrvatska je vojska danas u totalnom moralnom i materijalnom rasulu. Zašto? Zato što su pripadnici sluganskog koncepta ključne heroje Domovinskog rata proglašili zločincima, a Hrvatsku vojsku zločinačkom organizacijom u kojoj caruje mafija, droga, šverc i kriminal (**istaknuti dio "Globus" nije objavio, op. J.P.**). U mojoj suverenističkom konceptu Hrvatska je vojska jedan od stožera nacionalne sigurnosti. Njoj se, dakle, mora vratiti dostojanstvo, ali i sredstva, kako bi

ponovno mogla biti jedna od bitnih poluga nacionalne sigurnosti. Na planu unutarnje politike ključni je nacionalni prioritet nacionalna sigurnost i sigurnost građana."

Upravo zbog ovoga što govori Pašalić postoji mogućnost da se radi o pritisku koje vrše na Vladu i vladajuću stranku zbog Haaga i iz Haaga. Jedan od onih koji više ne piše u "Fokusu" (niti u "Hrvatskom slovu") Marko Jurić piše (sada) u "Hrvatskom listu" od 28. listopada 2004.: "Slučaj Gotovina, baš kao i svi ostali slučajevi suđenja hrvatskim generalima, u sebi sadrži nešto mnogo dublje. Radi se o pitanju – koji sustav vrijednosti želimo živjeti? Hoće li to biti sustav izdaje, prevare, prodaje sebe samih ne bismo li se domogli nekakve iluzije o europskome lagodnome životu, ili ćemo ostati dosljedni svojoj ljudskoj biti pojedinca i naroda kojemu pripadamo? Stvari su, naime, uvijek vrlo jednostavne kad se s njih digne koprena laži i zastrašivanja koje zamagljuju stvarnost. Haaški tribunal je politički instrument ucjene država. General Gotovina, kao ostali tamo prozvani hrvatski generali, tek su taoci te ucjene kojom se traži od Hrvatske da odustane od načela istine." A slično kaže i akademik Ivan Aralica u "Hrvatskom listu" od 11. studenoga 2004.: "Zar nije bolje da Hrvatska bude uz generala Gotovinu i da trpi koliko trpjeti mora, nego da trajno bude talac presude koja joj je u Haagu namijenjena."

Nedavno su pravili intervju sa mnom iz mostarskog "Dnevнog lista". Nisu ga objavili u cijelosti već u znatno skraćenom obliku (23. listopada 2004), a najavili su me kao "najžustrijijeg kritičara Haaškog suda". Očito su znali za moju knjigu *Sramotni sud u Haagu*, ali i za cijeli niz mojih drugih tekstova o tom političkom sudištu. Je su li ti pritisci iz Haaga bili razlog otkazivanju suradnje? Je li moguće da taj (ne)objavljeni razgovor razlog za jedan takav sluganski potez?

"Novo hrvatsko slovo", 26. studenog 2004.

DO KRAJA RASKRINKAN

Obećanje Glasu Koncila

S velikim oduševljenjem sam pročitao komentar *Traganje za stvarnom promjenom*, "Glas Koncila", 30. studenoga 2003., a posebno slijedeći dio:

"Birači su veliku packu dali pojedinim vrlo ambicioznim političarima koji su, da bi imali prvu fotelju, osnivali svoje stranke ne mareći što su – ne ulazeći ovdje je li opravdano ili neopravdano – izgubili u javnosti dobar glas. Za hrvatsku politiku bilo bi vrlo korisno kad bi političari shvatili jasnu poruku birača i dobro promislili nije li možda došao čas za njihovo povlačenje s političke scene."

Čak i meni kao i svim čitateljima "Glasa Koncila" jasno je da se tu misli, prvenstveno, na najbližeg Tuđmanovog suradnika dr. Ivića Pašalića, a kako se govori u množini vjerojatno i na prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana. Oni su doista osnovali svoje stranke i zajedno išli u ove izbore.

Ja bih ovome, što piše u "Glasu Koncila", jedino dodao da nije problem samo u njima već i u nizu hrvatskih intelektualaca, istih takvih foteljaša, koji su se pridružili Pašaliću i Tuđmanu. Upravo je zbog takvih foteljaša dobro što je "Glas Koncila" odlučio da ih raskrinka do kraja. Naime, oni su zavarali jedan – srećom - mali dio našega naroda, pa npr. istaknuti kolumnist "Fokusa" i "Hrvatskog slova" Marko Jurić ("Fokus", 14. studenoga 2003.) naivno piše:

"Mnogobrojni ljudi okupljeni oko Tuđmana i Pašalića zapravo su se našli na tome mjestu dobrim djelom jer nisu htjeli odstupiti od svojih početnih pozicija na kojima je stvarana ova država, a što je postalo vrlo nezahvalno nakon 2000. godine."

Ta gospoda su, zbog tih svojih fotelja, kroz ove četiri godine napisala cijeli niz knjiga: *Predsjedniče, što je ostalo?*, *Hrvatska i veliko ratište*, *Izdaja na Pantovčaku*, *Ratnik*, *Mesiću i Račane, zašto tako?*, *Krvava zemlja*, *Pamet u glavu*, *Haaški sapun*, *Ambra*, *Fukara*, *Sramotni sud u Haagu*, *Srpski mit o Jasenovcu 1 i 2*, *Pronađena polovica duše*, *Brani li Goldstein NDH?*, *Trijumf tuđmanizma*,

Nepočudne knjige, Krivi za zločin samoodređenja?, Dr. Franjo Tuđman – vizije i postignuća, Dr. Franjo Tuđman – neoproštena pobjeda,... A da ne spomenemo i onoga među njima koji je bio glavni organizator onog sramotnog skupa na Rivi na koji je došlo zavedenih 200.000 Hrvata, a čak njih preko 400.000 dalo svoj potpis za sramotni referendum po kome je Hrvate trebalo izjednačiti s drugim pobjednicima u ratovima. Strašno, zar ne?

Očito je glupa tvrdnja g. Jurića koji dalje kaže:

"I umjesto da sada kapitaliziraju to što su ovih četiri godine izdržali sve napade, osude i ina proskribiranja čelni ljudi tih dviju stranaka – zasad nastupaju politički krajnje anemično. Dijelom je to zasluga posvemašnje medijske blokade (...) S tom razlikom što je na leđa tih dviju stranaka prebačeno sve ono loše iz razdoblja prvih deset godina države."

Jasno je, poslije komentara "Glasa Koncila", da je to posve krivo. Oni su to sve radili zbog fotelja! I to ne samo zbog fotelja dvojice predsjednika nego i zbog svojih fotelja, zar ne? Oni su mislili da će svojim piskaranjem prevariti hrvatski narod. Smiješno. Narod je uvijek u pravu i izabrao je one koji nisu piskarali!

Možda to nekoga podsjeća na iskustvo iz samoupravljačkih vremena. Postojale su dvije vrste samoupravljača. Jedni su radili, a drugi donosili pravilnike. Prvi su imali zadovoljstvo što vole raditi, a drugi što su imali veće plaće. Idealno, zar ne? Njima se može učiniti da je prestrogo od "Glasa Koncila" što čelnicima tih stranaka preporuča napuštanje političke scene. Međutim, očito je "Glas Koncila" u pravu. Dapače, zajedno s njima trebaju se povući i ovi foteljaši-piskarala. Njihov moralni čin bi bio, da sada kada su razotkriveni, prestanu pisati, ili kako je rekao jedan naš drug "prestanu zagadživati medijski prostor".

Smiješno je kada g. Jurić tvrdi da su oni "izdržali sve napade" u ove četiri godine. Dapače, to je bilo jedino dobro što je u prethodnom režimu napravljeno. Oni su prije "Glasa Koncila", prepoznali o kakvim se foteljašima radi, pa im nisu objavljivali ni odgovore na napade na njih, dok je "Glas Koncila" znao i objavljivati tekstove ovih foteljaša-piskarala., npr. autoru ovog teksta. A kad je o autoru ovog teksta riječ, i tjednik "Hrvatsko slovo" je objavljivao niz njegovih tekstova tako da su ga mnogi čitatelji poistovjećivali s tim

našim tjednikom. Međutim, i taj naš tjednik je stao na zdrave noge. Tako je neposredno prije izbora organizirao predstavljanje knjige jednog svog urednika. Urednik još nije razumio o kakvom se foteljašu radi, pa je uoči tiskanja "Slova", u kome je trebalo objaviti oglas o predstavljanju, pitao ovog foteljaša ostaje li pri dogovoru. Dobio je potvrđan odgovor, ali ljudi u "Slovu" su već bili progledali i nisu dozvolili da foteljaš sudjeluje u tom predstavljanju. Ispravno, zar ne?

Valjda će i ovom i svim ostalim foteljašima biti jasno da trebaju prestati s tom svojom prljavom rabotom. Oni su utoliko opasniji što su neke njihove knjige bile bestseleri. Koliko njihovo piskaranje može biti loše po ovaj narod pokazuje i najnoviji slučaj Žarka Puhovskog. On je, komentirajući činjenicu da se vođa stranke koja je pobijedila na izborima - čim je čuo da svjetskim moćnicima ne odgovara njegov čvrsti dogovor s pravašima - okrenuo HSS-u, rekao da s takvim ponašanjem onih koje trebaju voditi ovu državu i on dobio želju postati hrvatski nacionalista!

A sjetimo se da je izborna parola ovih prljavih foteljaša o kojima pišem bila da ne žele u Europu kao sluge. Potpuno suprotna onom što je o našem narodu rekao Šenoa ("Hrvati znaju samo biti sluge"). Što, ako slično Puhovskom i drugi naši ljudi požele ne biti ono što – kako tvrdi Šenoa – jesu?

Evo i iz Europske unije nam jasno poručuju da bi ulazak HSP-a u vladu udaljio ulazak RH u EU. Zar i za HSP nije glasovao onaj lošiji dio našeg naroda koji spominje nekakav ponos, dostojanstvo i slične gluposti. Oni su pametniji od Šenoe. Mo'š mislit'!

A i tome su doprinijeli ovi naši foteljaši-piskarala. Zar nije bolje da prestanu pisati, tj. zagađivati ovu državu i ovaj narod?

A najgore od svega je slijedeći – istina nevjerojatni - razvoj događaja. Jedne ugledne talijanske novine su nakon izbora 2000. godine napisale da se ništa u Hrvatskoj ne događa bez blagoslova Katoličke crkve. Treba li govoriti kakvi su bili oni koji su došli tada na vlast? Što ako i ovi sada naprave puno nacionalista. To je lako moguće ako bi takvim mogao postati čak i g. Puhovski? Zar nije onda bolje da uopće nema ovih, koji kao što reče g. Jurić, "nisu htjeli odstupiti od svojih početnih pozicija na kojima je stvarana ova država"? Ako ih nema, onda ni Crkva ne bi mogla doći u napast da

poželi da takvi foteljaši i piskarala odlučuju o sudbini ovog naroda, zar ne?

Zbog svega navedenoga moram se zahvaliti "Glasu Koncila". Osobno ću doista dobro razmisliti trebam li i kada piskarati i zagađivati medijski prostor. Pogotovo sada kada su moje prljave namjere svima – zahvaljujući "Glasu Koncila" - do kraja raskrinkane!

Tekst je poslan "Glasu Koncila". Nije objavljen.

Objavljen je u knjizi *Za uspravnu Hrvatsku*, Hrvatski blok, Zagreb, 2005.

ZLOČINAČKI SUD U HAAGU, ZAGREB, 2008.

HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA

U Hrvatskoj je počelo zabranjivanje koncerata Marka Perkovića Thompsona

Prihvaćanje zabrane ovih nastupa značilo bi dopustiti Hrvatsku u kojoj se ne smije pjevati. Hrvatski narod vjekovima iskazuje svoju radost, bol, vjeru i nadu pjesmom. Hrvatska glazba daje ljepotu našem životu i dostojanstvo našem narodu.

Žele zabraniti naše snove i naše pjesme!

Prošli smo bolna iskustva zabrane i suđenja javne riječi. Hrvatsko sjećanje je puno ponosa na one koji nisu prihvatali zabranu slobode misli, riječi, pisma i okupljanja.

Nemojmo dopustiti zabranu pjesme!

Mi smo odgovorno iskazali hrvatskoj javnosti da "nastupi Marka Perkovića Thompsona pobuđuju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam koji iz ravnodušja i rezignacije podiže

mnoštvo ljudi". S prezirom gledamo na zabrane njegovih koncerata i pozivamo i cijelu Hrvatsku da,

Ne prihvati i ne dopusti zabranu hrvatske pjesme - zabranom koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Zagreb, 18. 07. 2008.

Dr. sc. Antun Abramović,

Akademik Ivan Aralica

Davor Aras, prof.

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Akademik Smiljko Ašperger

Dipl. Ing. Nenad N. Bach, skladatelj

Mile Balen, književnik

Akademik Slaven Barišić

Prof. dr. sc. Borna Bebek

Dr. Ivanka Bilić, spec. opće medicine

Nikola Bilić, dipl. inž.

Prof. dr. sc. Ivan Biondić

Mons. dr. Mile Bogović, biskup

Damir Borovčak, dipl. ing., publicist

Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu

Vinko Brkan, član HVIDR-e Hrvatske i dogradonačelnik Trogira

Prof. dr. sc. Nikola Buble

Mr. sc. Vinko Burazer, odvjetnik

General Miljenko Crnjac

Joško Čelan, novinar i publicist

Mirko Čondić, pukovnik HV u m.

Prof. dr. sc. don Josip Čorić

Branko Čulo - dragovoljac i hodočasnik

Prof. Ante Čuvalo, Ph. D. - Predsjednik Association for Croatian Studies/ACS

Prof. Ikica Čuvalo

Mate Ćavar, hrvatski pjesnik i publicist

Mate Ćavar, umirovljenik

Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj
General Ljubo Česić Rojs
Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Čorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat. misija u Švicarskoj
Prof. dr. sc. Ante Čorušić
Prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik
Akademik Žarko Dadić
Dr. dr. h. c. Nikola Debelić, dirigent, sveuč. prof. i hrv. veleposlanik u m.
Ivan Debeljak, dipl. iuris
Zlata Derossi, prof.
Julije Derossi, književnik
Prof. dr. sc. Goran Dodig
Admiral Davor Domazet Lošo
Željko Dorotić, gospodarstvenik
Dubravka Dragaš, dipl. arheolog
Dr. sc. Tomislav Dragun
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik Hrvatskog lista
Prof. Malkica Dugeč, hrv. pjesnikinja
Prof. dr. sc. Andrej Dujella
Stipe Ćipa Dukić kat. svećenik
Marko Dumancić, odvjetnik
Radoslav Dumancić, pravnik
Ante Duvnjak, gospodarstvenik
Marko Duvnjak, profesor
Dr. Ivo Dužević, psihijatar-psihoterapeut
Ante Filipović, brigadir u m.
Ivan Gabelica, odvjetnik
Zoran Galić, odvjetnik
Sandra Galiot, umirovljenica
Slavko Galiot, prof., dipl. arheolog, pred. Udruge oboljelih branitelja
Milan Glibota, predsjednik Matice hrvatske Imotski
Tomislav Grahovac, odvjetnik
Dr. sc. Mario Grčević
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić

Josip Hećimović Nikšić, dipl. inž.

Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu

Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća

Prof. dr. sc. Alojzije Hoblaj

Fra Mladen Hrkač

Mr. sc. Dubravko Hunjet

Mons. Ante Ivas, biskup

Ilija Ivezić, glumac

Dr. sc. Borka Jadrijević, docentica

Dr. sc. Krešimir Jakić, sveučilišni profesor u m.

Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.

Akademik Dubravko Jelčić

Josip Jović, kolumnist i publicist

Prof. dr. sc. Vlado Jukić

Marko Jurić, novinar

Ante Jurić, predsjednik Australian Croatian Association Melbourne

Ing. Zrinko Jurić, tajnik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu

Dr. sc. Hrvoje Kačić

Don Andelko Kaćunko, novinar i publicist

Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije

Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije

Pajo Kanjižaj, književnik

Prof. dr. sc. Ivan Karlić

Akademik Andrija Kaštelan

Prof. dr. sc. Vladimir Katović

Pavao Slavko Keserović, dip. ing.

Prof. dr. sc. Stanislav Klement

Josipa Klement, ekonomistica

Mate Knezović, odvjetnik

Prof. dr. sc. Pavle Knezović

Zdravko Komšić, predsjednik udruge logoraša Vukovara

Prof. dr. sc. Ivan Kordić

Prof. dr. sc. Manja Kovačević

Prof. Kuzma Kovačić, akad. kipar

Fra Ljubo Krasić, ravnatelj Hrvatskog Instituta, Chicago

General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor

Prof. dr. sc. Šimun Križanac
Dr. sc. Mario Krnić, docent
Vjekoslav Krsnik, novinar
Dr. Petar Kružić, stomatolog, predsjednik Hrvatskog Kršćanskog pokreta Stuttgart
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Dr. sc. Inga Lisac, sveučilišni nastavnik u m.
Prof. Ive Liviljanić, hrv. veleposlanik u m.
Jadranka Lučić, tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Prof. dr. sc. Branimir Lukšić
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Ante Madunić, odvjetnik
Dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u m.
Dr. Radoslav Marić, M. D., ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik «Hrvatskog lista»
Hrvoje Marušić, gradski vijećnik u Splitu
Prof. dr. sc. Matko Marušić
Prof. dr. Marko Matić
Mate Matić, odvjetnik
Akademik Slavko Matić
Mr. sc. Dražen Matijević, odvjetnik
Miroslav Medimorec, redatelj, publicist i umirovljeni diplomat
Dr. sc. Nedjeljko Mihanović, član suradnik HAZU
Vlasta Mihavec, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Alka Mihelić-Bogdanić
Dr. Martin Mikecin, neuropedijatar
Vanja Mikecin, prof.
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
Ana Močnaj, profesor
Ratimir Močnaj, dipl. ing.
Tvrko-Andrija Mursalo, diplomat u m.
Prof. dr. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak Mostar
Tomislav Nürnberger, dipl. ing. matematike

Željko Olujić, odvjetnik
Ivan Pandža - Hvidra Zagreb
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik-Robek, prof.
Prof. dr. sc. Mladen Parlov
Josip Pavičić, književnik i nakladnik
Mladen Pavković, novinar i publicist
Prof. dr. sc. Davor Pavuna
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Akademik Josip Pečarić
Šimun Penava, zamjenik predsjednika Hrvatskog žrtvoslovnog
društva
Kaja Pereković, bivša predsjednica Društva hrvatskih političkih
zatvorenika
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Domagoj Ante Petrić, novinar
Nenad Piskač, književnik
Mr. sc. don Bernardo Pleše
Luka Podrug, dipl. iur.
Prof. Jasenka Polić Biliško
Akademik Stanko Popović
Mons. dr. Valentin Pozaić, pomoći biskup zagrebački
J. Ivan Prcela, urednik i publicist
Darko pl. Prebeg mr. stroj. ing.
Dr. Antun Predanić, ginekolog
Zlatko Prtenjača, odvjetnik
Davor Prtenjača, odvjetnik
Mr. sc. Jakov Radovčić, paleontolog
Ozana Ramnjak, profesor
Toni Ramnjak, dipl. oec.
Prof. Markica Rebić, general u mirovini
Danijel Rehak, predsjednik Hrvatske udruge logoraša
Ivica Relković, publicist
Domagoj Rešetar, odvjetnik
Bojnik Mladen Rogić, dopredsjednik UHDDR-a grada Zagreba i
Zagrebačke županije

Miljenko Romić, akademski slikar
Fra Nikola Mate Roščić
Vedran Rožić, gradonačelnik Trogira i saborski zastupnik
Božidar Ručević, dipl. inž.
general-bojnik Željko Sačić
Marin Sagner, glumac
Prof. dr. sc. Marko Samardžija
Jakov Sedlar, redatelj
Draško Semren, odvjetnik
Dr. sc. Marina Skrobica, dizajner
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić
Ivan Strižić, književnik
Elizabeta Šajatović, prof. u m.
Petar Šale, odvjetnik
Dr. Danica Šćukanec Predanić, stomatolog
Prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije
znanosti i umjetnosti
Branko Šerić, odvjetnik
Barbara Šešelj, M.A., knjižničarka
Tvrko Šešelj, računovođa
Tomislav Šimičević, dipl. ing. građevinarstva
Jasminka Šimičević, dipl. ing. građevinarstva, prof.
Adela Šubić, umirovljenica
Prof. dr. sc. Marijan Šunjic
Ante Nadomir Tadić Šutra, pjesnik
Tuga Tarle, prof. filozofije
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Zora Trek-Čižek, upravni pravnik
Akademik Nenad Trinajstić
Zvonimir Trusić, utemeljitelj dragovoljaca Domovinskog rata,
ravnatelj Hrvatskog dokumentacijskog centra
Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Aron Varga dipl. inž.
Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
Ljilja Vokić, profesor

Dr. sc. Vladimir Vratović, sv. profesor u m.
Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu
Prof. Vera Valčić Belić
Boris Vinčić, odyjetnik
Zlatko Vitez, glumac
Zdravko Vladanović, dipl. pravnik, brigadir u m.
Mr. sc. Božena Volarić, sveuč. nastavnik u m.
Dr. sc. Petar Vučić
Vlč. Tomislav Vučur
Dr. sc. Ante Vukasović
Petar Vulić, pjesnik, tajnik Udruge umirovljenih branitelja
Miroslav Zemljak, dipl. inž.
Prof. dr. sc. Ivan Zulim
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

RASIZAM DOMAČIH SLUGU, ZAGREB, 2013.

DESETO PISMO

Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,

čitam Vašu čestitku Dana neovisnosti hrvatskim građanima u kojoj kažete kako *nismo zaboravili bolne ratne godine koje su uslijedile, kao što nismo zaboravili zahvalnost braniteljima na sjajnoj pobjedi izborenog u neravnopravnoj borbi. Ta je pobjeda obvezujuća.*

Zapravo, kao da čitam Vaš odgovor na moja pisma upućenih Vama. Ja nisam ništa drugo ni tražio od Vas osim da se ponašate po ovim riječima.

Sami ste u Srebrenici spomenuli Bihać, a znamo da oni koji su spasili 160 000 do 180 000 muslimana u od UN-a zaštićenoj zoni Bihać dobili od "Suda" u Haagu 24 i 18 godina zatvora. Oni koji su spasili toliki broj ljudi već godinama leže u zatvoru koji je osnovao UN. To je toj najvećoj svjetskoj organizaciji HVALA, zato što je naša država i naša vojska uradila ono što su oni trebali.

Međutim, očito je kako i oni uvidaju da im povijest ne će biti sklona. Tako ovih dana vidimo kako "pere ruke" jedan od glavnih krivaca iz UN-a, specijalni izaslanik glavnog tajnika UN-a za bivšu Jugoslaviju

Yasushi Akashi. Naslov njegovog intervjuja (*Večernji list*, 18. 7. 2012.) sve kaže: *Da, UN je kriv za srpski genocid u Srebrenici 1995.*

Jasno je da on potpuno priznaje ono što je svima već očito, ali ipak pogledajmo što kaže:

Osjećate li se odgovornim za masakr u Srebrenici?

Koncept “sigurnih područja” pokazao se promašajem. Ta područja nikada nisu bila sigurna. Za to je bilo potrebno znatno više trupa UN-a nego što ih je ondje bilo angažirano. U Srebrenici smo imali 4 ili 5 stotina slabo naoružanih nizozemskih vojnika. Osim toga, UN na terenu nije imao nikakve informacije o napadu Srba na čelu s Karadžićem i Mladićem. Možemo reći da je to bila izgubljena igra. Sat vremena nakon napada NATO-ovih snaga na položaje Srba primio sam telefonski poziv zapovjednika nizozemskih snaga koji je zatražio zaustavljanje NATO-ovih udara jer su njihove bombe padale preblizu nizozemskih trupa. Osjetio sam potrebu izraziti nezadovoljstvo njegovom željom, no NATO je ipak zaustavio napade te je Srebrenica pala. U to vrijeme nitko, ama baš nitko nije mogao zamisliti što bi se ondje moglo dogoditi.

Nije li to bilo naivno?

Nitko nije mogao predvidjeti takvo neprijateljstvo srpske strane. Znali smo da su tamo neki Srbi bili ubijeni, pa da su bili ubijeni neki muslimani. Ta su se sjećanja intenzivirala među Srbima, posebice kod Ratka Mladića. Ponavljam, nismo imali dovoljno sredstava za osiguranje tog područja.

Je li onda UN odgovoran ili ne?

Bili smo dio tragedije. Ne želim kritizirati poteze UN-ovih lidera, no mi smo slali tri izvješća Vijeću u kojem smo naveli propuste koncepta sigurnih područja te tražili da se to izmjeni. No Vijeće nikada nije odgovorilo na to. Pogreška je kolektivna, isto tako i odgovornost. Vijeće je moralo biti poštenije, ono se naime nije ponašalo u skladu sa stvarnošću koja je vladala na terenu. Time je došlo do velikog propusta u

komunikacijskoj liniji između Vijeća i nas na terenu. Mi smo sjedištu UN-a javili da ne možemo obaviti zadaću uz ograničenja koja su nam bila dana. Bili smo bespomoćni.

Dakle odgovorno je Vijeće sigurnosti?

Da. Najveći dio odgovornosti za masakr u Srebrenici leži na Vijeću sigurnosti.

Poznato je kako je Yasushi Akashi pripadao skupini međunarodnih diplomata koja nikada nije bila sklona Hrvatskoj i ideji njene neovisnosti. To je potvrđio i u najnovijem intervjuu u hrvatskim medijima kada je poručio da je svijet prerano priznao Hrvatsku 1992. godine jer navodno tada još nije bila spremna zagarantirati punu razinu građanskih prava svojim nacionalnim manjinama.

Naravno da je to smiješno jer zakoni o zaštiti manjina bili su bolji u RH nego bilo gdje u Europi a vjerojatno i šire. Još je smješniji njegov komentar “Oluje”:

Zašto ste bili protiv Oluje?

Htjeli smo da hrvatska Vlada završi sukob diplomatskim putem, a ne vojnog akcijom. U vojnim akcijama uvijek stradaju civili s obje strane. Htjeli smo, dakle, uvjeriti sve strane da se sukob može riješiti mirnim putem. No nakon što su Srbi u okupiranim područjima reagirali nerazumno, *Oluja* je sasvim razumljiva. Sjećam se da je Mikelić, premijer tzv. Republike Srpske Krajine, došao poslije k meni u Beograd u suzama i s riječima: “Gospodine Akashi, trebali smo vas poslušati.” Radilo se o nerazumnim vođama koji su spriječili mirovnu tranziciju.

Znači Oluja je bila neizbjegžna?

Ne mogu odgovoriti na to pitanje. No očito da je Tuđman bio nestrpljiv.

Iako zna što je bilo u Srebrenici, on i danas tvrdi kako je Tuđman bio nestrpljiv. Da trebao je pustiti ono što su on i njegovi prepostavljeni i željeli – novi masakr u Bihaću. Ovako je Tuđman bio nestrpljiv, Srbi nisu proglašeni pobednicima u ratu i sada imaju velikih problema kako da pomoću “Suda” u Haagu napišu novu povijest, zar

ne? Zapravo, ono što je bitno s ovim intervjouom jest kako oni znaju što će povijest doista reći o njima.

Naravno, u Hrvatskoj imamo mnogo povjesničara koji su bili spremni odraditi “zadaću” dobivenu od svjetskih moćnika. Međutim, nedavni neizbor prof. dr. sc. Ive Goldsteina u HAZU jasno Vam pokazuje da im tako nešto u Hrvatskoj baš i neće ići. Zato Vam predlažem da pažljivo pratite i ono što doista hrvatski povjesničari pišu o tome. Vidjet ćete da i oni već pišu ono što sam Vam i govorio u mojim pismima.

Jedan od najpoznatijih zastupnika hrvatske paradigmе (za razliku od jugo-komunističke koju na žalost propagira Vaša stranka) prof. dr. sc. Josip Jurčević piše u tekstu čiji naslov također sve kaže: *Kriminalnu strategiju s Haškim tužiteljstvom pripremili Mesić, Josipović i Vlada RH* (Dnevno.hr, 24. 4. 2012.). Zapravo, Jurčević pronalazi i kod naših političara ponašanja sličnih ovima kod Yasushija Akashija.

Evo dijela Jurčevićeva teksta:

Prvo, u slučaju “trojice” i “šestorice” stvarno se sudi hrvatskoj državi pod optužbom da je nastala na najgorim vrstama ratnih zločina. To znači da se sudi svim hrvatskim državljanima i hrvatskoj budućnosti.

Drugo, u žalbenom postupku pravnim se sredstvima ne može i ne će biti uklonjena jedina temeljna točka optužnice, a to je da je Republika Hrvatska “udruženi (ili “zajednički”) zločinački pothvat” (UZP ili ZZP). Za optužene pojedince je važna visina kazne, ali za RH je jedino važno što će se osuđujuća presuda (bez obzira na visinu kazne) temeljiti na “zajedničkom zločinačkom pothvatu”.

Treće, bilo koju korist za RH ili pojedine optuženike ne smije učiniti ni jedan pojedinac ili sadašnje skupine u institucijama RH, koji su sudjelovali u građenju teze o “zajedničkom zločinačkom pothvatu”. Ako, kojim slučajem, bilo tko od njih to i pokuša učiniti, odmah će završiti prema poučku detronizacije “Sanader”, ili prema još gorim i ovdje viđenim poučcima. Naime, svi oni su “zapakirani” korupcijom ili drugim uobičajenim načinima.

I četvrtog, najvažnije: sve ključne hrvatske državne institucije i ključni pojedinci su bitno, sustavno i dugotrajno zajednički sudjelovali u izgradnji haške teze da je RH zapravo “zajednički zločinački pothvat”. Osim njih, u to su na različite načine bile uključene ili uvučene brojne niže institucijske razine u RH i mnogobrojni pojedinci u njima. Zapitajmo se, tko je to u institucijama RH odustao od toga protupravnoga i prljavoga posla, te to javno izrekao i odbio izvršiti veleizdajničke naloge?

Hrvatski je sabor, kao formalno najviše tijelo vlasti, donosio niz presudnih katastrofalno destruktivnih zakonodavnih odluka, i/ili je imenovanjima, nečinjenjem i na druge načine pokrivao sve haške i druge deformacije institucijskog sustava u RH. Između ostalog, već krajem ljeta 1992. g. Sabor je donio prvi zakon o oprostu, a u proljeće 1996. g. je izglasан i ključni protuustavni *Ustavni zakon o suradnji s Haškim tribunalom*, koji je otvorio sva kasnija haška i druga vrata svih veleizdaja i rušenja suverenosti RH.

Sve Vlade RH, od 1996. g., su formalno i stvarno bile operativni nositelj tzv. suradnje s Haškim tribunalom, a za tehničke poslove je osnovan i poseban Ured Vlade.

Od 2000. g. je počelo najkriminalnije razdoblje suradnje, jer je od tada pripremljena i provođena strategija suradnje s Haškim tužiteljstvom a ne sa Sudom. Ta kriminalna djelatnost je čak protivna i Ustavnom zakonu i osnovnim pravnim načelima, jer je tužiteljstvo stranka u sudskim postupcima.

S time je bila zapečaćena sudbina svih optuženika, ali i sudbina RH, jer je u toj strategiji državni sustav RH postao izvršitelj svih – istražnih, procesnih, političkih, medijskih i drugih – naloga Haškog tužiteljstva. Glavni haški tužitelji i tužiteljice su od tada imali status božanstva kod svih ključnih pojedinaca u sustavu vlasti RH, jer je osobna karijera svih njih ovisila o volji i mišljenju Haškog tužiteljstva.

Vlada RH je čak i sama proizvodila lažne dokaze kako bi pojedini Hrvati mogli biti osuđeni u Hagu, a najveća žrtva tih

krivotvorina je Dario Kordić. Iako je ovaj skandal premašio traženja Haaga i naknadno je dokazan u Haagu, nije se promijenila ni sudbina D. Kordića niti se u Hrvatskoj itko od nadležnih osvrtao na tu zastrašujuću činjenicu, što zorno svjedoči o dubini duhovne i upravljačke krize u kojoj se nalazimo.

Kriminalnu strategiju suradnje s Haškim tužiteljstvom su pripremili i formalno usvojili Vlada RH i Hrvatski sabor, a glavni stručni dio posla odradio je Ivo Josipović, koji je prijedlog strategija najprije poslao na uvid Haškom tužiteljstvu, a tek potom Vladi i Saboru. Zbog tih i sličnih poslova Haška mreža je I. Josipovića nagradila kandidaturom i pobjedom na predsjedničkim izborima u RH, te sve njegove dosadašnje poteze treba razumijevati iz te činjenice (naglasio J. P.).

Bivši Predsjednik RH (S. Mesić) je dva mandata na mjestu predsjednika RH “kupio” suradnjom s Haškim tužiteljstvom, a u tome se posebno ističe njegovo krivokletstvo, tj. lažno svjedočenje u korist Haškog tužiteljstva. O tome postoji i dokumentirana knjiga, no to u Hrvatskoj nije ni okrvnulo moć Haške mreže.

Državni odvjetnik Mladen Bajić je postao jedan od ključnih i najmoćnijih operativaca Haškog tužiteljstva i Haške mreže u RH. Nakon duge stagnacije, dogodio se prije desetak godina munjeviti skok karijere i (pre)dugi opstanak M. Bajića na iznimno moćnom mjestu Glavnog državnog odvjetnika RH. Bajić je ulaznicu u Hašku mrežu “kupio” više nego sramotnim odrđivanjem slučaja Lora.

Haška mreža je u RH – prema haškim kriterijima – obučila i instalirala dio državnog odvjetništva i pravosudnog sustava za tzv. nacionalna suđenja za ratne zločine. U brojnim optužnicama i presudama tog “hrvatskog” pravosudnog sustava izrečene su daleko besmislenije, sramotnije i teže inkriminacije na račun RH, nego što je to izrekla nedavna prvostupanska presuda u Hagu.

Zanimljivo je da istu temu razrađuje i glavni urednik portala Dnevno.hr Marko Jurić (*Hrvatska je kontaminirana nizom teških i prljavih obmana koje truju i slabe duh ovog naroda*, 1. 10. 2012.):

Hrvatskom od 2000. upravljaju redom smušenjaci, prevaranti koji hodočaste europskim centralama u potrazi za gazdom po čijim će naputcima raditi i čije će ih tapšanje po ramanima kuražiti, opravdavati njihove sluganske komplekse manje vrijednosti te ih tako afirmirati kao političke profesionalce dostojarne neke briselske birokratske nomenklature u nekim budućim raspodjelama europskog parlamentarnog ili diplomatskog statusa.

(...)

I to onda otvara pitanje koliko su Hrvati zapravo skloni samozavaravanju, naivni i lakovjerni, koliko su nespremni preuzeti odgovornost za vlastitu slobodu, za vlastitu sudbinu, nego to s olakšanjem benevolentno prepustaju raznim političkim probisvijetima. Primjera je previše u novijoj povijesti od 2000. do danas. Zapravo, politički relevantne osobe u tom razdoblju bile su sve samo ne vjerodostojni zastupnici hrvatskih nacionalnih interesa. Danas je to mnogo jasnije nego na početku tog razdoblja jer je u međuvremenu došlo do sličnog raskrinkavanja Jadranke Kosor i Stipe Mesića, a vjerojatno će se u budućnosti dogoditi i **Zoranu Milanoviću**, Radimiru Čačiću, Vesni Pusić, Željku Jovanoviću itd.

Kao što vidite, za razliku od znanstvenika Jurčevića, taj izvrsni kolumnist spominje Vas, ali ne spominje Predsjednika države.

Istina je da je Vlast učinila mnogo da dovede podobne na najvažnije pozicije u medijima. To zapravo pokazuje strah jer je očito kako im poslušnički mediji ipak ne garantiraju da ih povijest ne će tretirati onako kako danas govori Jurčević. Pa i do izbora su Vašoj stranci mediji bili izuzetno skloni (u prilogu Vam šaljem *Otvoreno pismo* koje je tada bilo upućeno hrvatskoj javnosti, o kojemu nije bilo ni riječi u glavnim medijima, ali su ga zapazili u OEŠS-u), ali strah je

učinio da je Vaša koalicija, i pored toga, izvršila prave čistke u medijima.

Naravno, ne radi se tu samo o medijima. Sjetimo se samo nedavne sramote porezne uprave kada je knjige generala Praljka proglašila šundom. Valjda im je šund kada hrvatski general piše knjige o ratu. Zapravo, itekako morate voditi računa da ono što ste rekli o hrvatskim braniteljima odnosi se i na hrvatske branitelje u BiH.

Zato ću Vam navesti neke činjenice koje je o ratu u BiH nedavno iznio Ivan Zlopaša, čovjek koji je itekako dobro upoznat s tim bojištem (HRSvijet, 6.10. 2012.):

Ono što nas sve skupa, unatoč velu šutnje, treba također zabrinjavati jest presuda šestorici vojno-političkih čelnika nekadašnje Herceg Bosne, koji su od strane haškog tužiteljstva optuženi da su zajedno s Franjom Tuđmanom i Gojkom Šuškom činili tzv. zločinačku organizaciju koja je imala za cilj anektiranje dijelova BiH.

(…)

Međutim, u ovom predmetu, kao i predmetima Gotovina, Markač i Kordić, materijalnih dokaza naprosto nema, nego je tužiteljstvo prinuđeno koristiti se labavim konstrukcijama i iskazima po čuvenju prikupljenih iz druge ili treće ruke te modificiranih po sustavu “drži vodu dok majstori odu”.

Kakva je metodologija prikupljanja tzv. dokaza u režiji haškog tužiteljstva i što je temeljni cilj čitave ove priče svojevremeno je otkrila izjava Venere Kordić, supruga Darija Kordića:

(o tome sam Vam već pisao)

U medije je zbog toga ciljano plasiran čitav niz neistinitih teza putem kojih je ogromnoj većini prosječnih poznavatelja događaja iz naše bliže prošlosti jednostavno bačena sjena na činjenice.

Stoga ću otvoreno iznijeti nekoliko lako provjerljivih činjenica a vi ih usporedite sa tezama koje guraju mediji i sami donesite svoj sud.

– Ključnu ulogu u obrani BiH nema Armija BiH, nego HVO i HV. Zahvaljujući aktivnostima hrvatskih snaga vođenim od rujna 1991. do ljeta 1992. obranjena je dolina Neretve te prostor Livanjskog polja, čime je onemogućeno spajanje Podgoričkog s Kninskim i Banjalučkim korpusom.

Uloga

HV-a u Hercegovini je u potpunosti legitimna i u skladu s međunarodnim konvencijama, jer je bila u funkciji deblokada Dubrovnika, koji se iz srpsko-crnogorskog okružja mogao izvući jedino na taj način. Da je kojim slučajem došlo do drugaćijeg razvoja događaja, onda bi BiH postala provizorij pod upravom Slobodana Miloševića a upitna bi bila i dalja mogućnost obrane uskog priobalnog pojasa od Pelješca do Maslenice, uključujući i već okruženi Dubrovnik.

– Tijekom 1992. Hrvatska vojske je ušla na dio Bosanske Posavine. Međutim, cilj tog ulaska nije bio aneksija nego je bio u funkciji aktivne obrane čiji je temeljni cilj bio ugrožavanje koridora Beograd – Banja Luka – Knin, što je opet sukladno međunarodnim konvencijama i običajima ratovanja. Naravno, iluzorno je bilo očekivati dugotrajni ostanak na tom području jer bi to ujedno značio i slom režima Slobodana Miloševića, agresorske JNA i kraju rata, za što Hrvatska u tim trenucima, na žalost, nije imala potrebne kapacitete. Do povlačenja je došlo nakon izjave Blagoja Adžića o “agresiji Hrvatske na BiH”, koja je dospjela i pred Vijeće sigurnosti UN-a nakon čega su određena središta međunarodne moći zaprijetila Hrvatskoj. Suočeno s prijetnjom sankcijama, hrvatsko vrhovništvo je donijelo odluku o povlačenju, što se danas pokušava protumačiti kao “izdaja Bosanske Posavine”. Međutim, nitko ne postavlja pitanje: *Što je Alija Izetbegović učinio na obrani Posavine, doline Neretve i prostora Livanjskog i Duvanjskog polja?*

– Republika Hrvatska niti političko vodstvo hrvatskog naroda u BiH nisu kreatori niti jednog dogovora o političkom ustrojstvu BiH. Carington-Cutillierov, Wance-Owenow i Owen-Stoltenbergov plan, koji su predviđali federalno ili konfederalno uređenje BiH, plod je zajedničkih inicijativa

europskih i američkih diplomata. Sve ove sporazume službeni Zagreb i vodstvo hrvatskog naroda u BiH su prihvatali. Međutim, politički predstavnici Srba i Bošnjaka nisu, što je u konačnici rezultiralo rasplamsavanjem sukoba a ne primirjem. Američka diplomacija je kreator Washingtonskog i Daytonskog mirovnog sporazuma, do koga se došlo zahvaljujući u prvom redu Republici Hrvatskoj.

– Zahvaljujući činjenici da su spremni dočekali velikosrpsku agresiju, Hrvati u BiH su ne samo obranili prostor između Livanjskog polja i doline Neretve, nego su pod svoj nadzor stavili i dijelove Središnje Bosne, uključujući i važne komunikacijske pravce i namjenske tvornice naoružanja smještene na tom području, koje su imale i te kako značajnu ulogu u početnom opremanju HV-a i HVO-a. Međutim, jačanjem Armije BiH dolazi i do definiranja bošnjačkih političkih ciljeva, koje je bošnjačko političko vodstvo definiralo u pet ključnih točaka:

- 1) Ostvarivanje nadzora nad glavnim gradom.
- 2) Ostvarivanje potpunog nadzora nad zemljopisnim središtem države, odnosno Središnjom Bosnom.
- 3) Ostvarivanje teritorijalne povezanosti između glavnog grada i Bihaćke enklave.
- 4) Izlazak na rijeku Savu.
- 5) Izlazak na Jadrankso more u području Neuma

Sagledavajući kazano u ovih pet točaka, vidljivo je kako su dvije izravno uperene protiv hrvatskog naroda. Naravno, riječ je o Središnjoj Bosni i Neretvanskom operativnom pravcu, gdje se u biti i vodio bošnjačko-hrvatski sukob, a koje su i danas predmet aktivnosti Haškog suda, različitih međunarodnih pritisaka ali i otvorenog bošnjačko-hrvatskog trvenja.

Ovakvih i sličnih činjenica ima beskonačno mnogo i za svaku od njih postoji obilje dokaza. Odlučio sam se spomenuti samo nekoliko njih koje po mome dubokom uvjerenju raskrinkavaju čitavu sagu teza o navodnom dogovoru u Karađorđevu, koji je, iako ne postoji niti jedan relevantan

dokaz, postavljen kao središnji mit u pokušaju podjele krivnje između Srbije i Hrvatske, odnosno između agresora i žrtve.

O stvarnim posljedicama ovih događaja se šuti ili ih se krivo interpretira. Činjenicu da su Hrvati Središnje Bosne desetkovani pokušava se prešutjeti ili se ide toliko daleko da se odgovornost za progon skoro 200.000 Hrvata pokušava svaliti na navodno lošu Tuđmanovu politiku, pri čemu se želi neizravno poručiti kako su Hrvati glavni krivci za zločine u Trusini, Grabovici, Uzdolu, Doljanima, Križančevom selu, Travniku, Zenici i mnogim drugim mjestima.

Istodobno, prešućuje se i činjenica da na sjevernom dijelu tzv. Neretvanskog operativnog pravca skoro da i nema Hrvata. Početkom XX. stoljeća hrvatski narod na tom području je naime bio većinski narod. Međutim, agrarna reforma 1921., stradanja u II. svjetskom ratu i poraću, izgradnja hidroakumulacija na tom području, iseljavanje i najnoviji ratni događaji, izbrisali su Hrvate s tog područja. Umjesto realnog sagledavanja tih pitanja kao temeljnih preduvjjeta normalnom i održivom suživotu, iz Sarajeva se najavljuje izgradnja luke u Neumu, rušenje čitavih hrvatskih naselja u istočnoj Hercegovini što nije ništa drugo nego nagovještaj nemirne i neizvjesne budućnosti, ne samo hrvatskom narodu u BiH nego i šire.

Na koncu, sve vas skupa pozivam da dobro promislite o činjenicama koje sam pokušao oteti zaboravu i usporedite ih sa politikantskim tezama kojima smo svakodnevno izloženi.

Međutim, vjerujem da ste Vi svojom izjavom o Bihaću pokazali da razumijete sve o čemu govorim. Jasno je, što govore Vaše mnogobrojne izjave koje su predmet ismijavanja mnogih državotvornih kolumnista, da ne možete lako objasniti Vašim kolegama u Koaliciji i u vlastitoj stranci, da je temeljni zaokret k istinskom vrjednovanju Domovinskog rata i svega onoga što ste sami rekli u čestitki preduvjet da se ne ostvari Jurčevićeva prognoza.

Zato očekujem i da pošaljete prvo pismo VS-u UN-a (moje osmo pismo), ali i da pokrenete postupak da se generalu Gotovini dodijeli Nobelova nagrada za mir. Zapravo, time im pomažete da na najjednostavniji način i svjetski moćnici konačno isprave sramotnu

politiku prema onima koji su ih spriječili u sudjelovanju u velikosrpskom genocidu kroz planirani zločin u Bihaću.

Očekujem da će te znati shvatiti i sve ovo o čemu govori g. Zlopša. U svezi s očekivanim presudama Hrvatima iz BiH, napisali smo i drugo pismo VS-u UN-a o Hrvatima u BiH. Do sada ga je potpisalo preko 150 naših ljudi, počevši od biskupa i akademika, sveučilišnih profesora, književnika i mnogih drugih. Ne bi me iznenadilo, poslije Vaše izjave o Bihaću, da nam se želite i Vi pridružiti.

S poštovanjem,
akademik Josip Pečarić

HRSvijet, 8. listopada 2012.

ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.

JESU LI "ANTIFAŠISTI" U RH ODUVIJEK BILI FAŠISTI?

Zvonimir Hodak, tko bi drugi ako ne on, je još prije godinu dana upozorio tvrdnju Winstona Churchilla: *Fašisti budućnosti nazivat će se antifašistima.*

Koliko je Churchil bio u pravu dokazali su doista tzv. hrvatski antifašisti. Teško je vidjeti razliku između tih "antifašista" i fašista. Međutim, mi u Hrvatskoj imamo istinske antifašiste i na to sam odmah upozorio (*glasbrotnja.net*, 31. 5. 2014., *dragovoljac.com*, 1. 6. 2014.):

Znamo kako je dalje bilo i kako je krenula agresija na Hrvatsku.

Tko je zaustavio srpski fašizam?

Pa predsjednik Tuđman i hrvatski branitelji.

To su istinski antifašisti.

Tko je zaustavio genocid u Bihaću, za koji je američki vojni ataše u Hrvatskoj tvrdio da bi bio razmijera onim Hitlerovim u II. svjetskom ratu?

Tuđman i hrvatski branitelji.

Pa koje antifašiste uopće znate ako ne hrvatske branitelje?

Vidjeli smo što Hodak govori o nasljednicima onih iz II. svjetskog rata, koji sebe proglašavaju antifašistima. Cjelokupnu svoju aktivnost su usmjerili protiv hrvatskih branitelja, a vlast ih financira i nagrađuje.

Ima li logike da oni koji progone istinske antifašiste sebe nazivaju antifašistima? Ima, ako se sjetimo Churchilove izjave.

Zapravo je nevjerljivo kako je Churchill točno, u jednoj rečenici, opisao današnje hrvatske "antifašiste". Doista, zar nisu istinski fašisti oni koji se bore protiv istinskih antifašista? A što su oni koji ih plaćaju i nagrađuju?

Nekako mi se čini da je od tada kod državotvornih Hrvata sve više postajalo jasno da ih ovdje "antifašisti" proglašavaju fašistima da bi prikrili upravo svoj fašizam pa stalno viču "Držite lopova!". Doista je sve više takovih tekstova po državotvornim portalima i tjednicima.

Tako Marko Jurić, direktno.hr, 27. 4. 2015. objavljuje kolumnu: *Jugoslavenstvo i jugofašizam poput socijalne leukemije u Hrvatskoj* u kojoj piše:

Poraz Josipovića jest prvi veliki poraz tih snaga i veliki gubitak za njih jer su izgubili važnu polugu svoje vlasti. Međutim, zvijer je i dalje snažna, a ovako ranjena možda i opasnija.

Jugoslavenstvo je vrlo čudna pojava u ovom sadašnjem trenutku u Hrvatskoj. Vrlo je moćno, lukavo i proželo je veliku većinu važnijih državnih institucija, javnih firmi, NGO sektor i sve važnije medije. To jugoslavenstvo je zapravo fašističke naravi, totalitarno elitističko, gangsterko, rasističko i netolerantno. Budući brani zločine iz svoje povijesti i taj element sadrži, što znači da bi ga u okolnostima koje bi to dopuštale i danas pokazalo.

<http://direktno.hr/en/2014/kolumnne/13593/Jugoslavenstvo-i-jugofa%C5%A1izam-poput-socijalne-leukemije-u-Hrvatskoj.htm0>

Jurić je i jednu emisiju "Markov trg" Z1 televiziji posvetio razlici između jugoslavenskog i Mussolinijevog fašizma te ostale aktualne stvari koje siju strah među hrvatskim narodom. U emisiji su gostovali književnik Hrvoje Hitrec te general Ivan Tolj.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/13765/Ono-%C5%A1to-se-%C4%8Dulo-u-Jasenovcu-je-izljev-mr%C5%BEenje-prema-hrvatskom-narodu.htm>

Zapravo sama tema me je podsjetila na vic o Miloševićevom obilasku muzeja sa slavnim talijanskim povijesnim ličnostima:

Milošević gleda jedan portret pa kaže:

- Ovo je sigurno Mussolini!
- Ne, to je Garibaldi, odgovore mu.
- Onda je ovo Mussolini, Milošević će kod drugog portreta.
- Ne, to je Verdi, odgovore mu.
- E sada sam sto posto siguran, ovo je Mussolini, opet će Milošević.
- Ne, to je ogledalo!

Profesor Zdravko Tomac uspoređuje Hitlerov i Staljinov fašizam kojem je, zapravo, inaćica hrvatski "antifašizam":

Točno je da je Staljin srušio Hitlerov fašizam ali je u SSSR-u i istočnoj Europi nametnuo boljševički fašizam koji je činio jednako grozne zločine kao i Hitlerov fašizam. Tako su i u Hrvatskoj Tito i antifašisti pobijedili ustašto, nacizam i fašizam ali nisu donijeli slobodu hrvatskom narodu nego su nametnuli novi totalitarizam, komunistički i boljševički, u kojem je pobijeno stotine tisuća Hrvata da bi se taj totalitarizam održao.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/srijeda-zoranu-milanovicu-nema-spasa-je-vec-bivsi-politicar>

Mirela Pavić, kao i uvijek, duhovito konstatira (Hrvatski tjednik, 30. 4. 2015.):

Posjet Jasenovcu, ka morbidni tulum i nekrofilska orgija nad žrtvama, u službi omalovažavanja i stigmatiziranja Hrvata, okorjela l(j)iga onih antihrvatskih fašista, koji si tepaju još uvijek 'antifašisti' (dok im u mozgu lupa u složenici između prefiksa i imenice pridjev 'hrvatski') koristi prigodu uvijek i iznova progovoriti o mrljama hrvatske prošlosti od kojih ih najjače žulja Pavelićev pokušaj stvaranja nezavisne hrvatske države. Žrtve su im načelno nevažne.

Zapravo svaka tvrdnja koju izgovore "antifašisti" je priglupa. Kada im se kaže kako je Tito jedan od najvećih zločinaca prošloga stoljeća, oni će odgovoriti.

"Da, ali on je zaslužan što smo Hrvatskoj (zapravo njihovoj Jugoslaviji, op. JP) pripojili Istru".

Dakle nisu važni ogromni zločini kada se pripoji jedan teritorij, ali je važno kada napraviš zločin ako stvaraš državu koja se zove Hrvatska. Ili ti, druga verzija o Savi koje će prije poteći uzvodno nego će Hrvati dobiti državu, zar ne?

Međutim vratimo se navodnim antifašistima. Ivica Šola u Glasu Slavonije dokazuje tvrdnju: *U Hrvatskoj postoje dvije vrste fašista, to su fašisti i antifašisti!*

Antifašizam je psihijatrijska kategorija

U zapadnim zemljama razvijene demokracije, kada se slavi Dan pobjede nad nacifašizmom, nećete čuti riječ "antifašizam".

Razlog tome je prilično "banalan", ona je Staljinov "izum", smokvin list za zločine komunističkog totalitarnog sustava. Zapadne demokratske zemlje govorit će i govore o "borbi za demokraciju" u kontekstu antihitlerovske koalicije, o "borbi protiv zla", ali ne o "antifašizmu", tom Staljinovom lingvističkom pronalasku. Naime, Staljin je Berlinski zid nazvao "antifašističkim zidom", dok su ga demokrati s druge strane zida nazivali "Berlinski zid", zid iza kojega se kolje, ubija, zid iza kojega nema temeljnih prava i sloboda, zid iza kojega se gladuje, u konačnici, zid koji predstavlja sve ono protiv čega se demokratski Zapad borio, jednako kao i protiv Hitlera. Za Zapadnjake, u jednom, antifašizam je sinonim za komunizam, kojeg su institucije Europske unije osudile jednako kao i nacifašizam. Antifašizam kao pojam preživio je samo u državama koje još uvijek

baštine snažno komunističko, pa i staljinističko naslijede, među koje se ubraja i ovaj tamni nelustrirani vilajet zvan Republika Hrvatska. U njoj se i riječ fašist i danas rabi, kako je to činio i Staljin, za eliminaciju neistomišljenika, riječ fašist je etiketa koju nekome prilijepite da biste ga društveno i medijski eliminirali. Tako je činio i Staljin kada je htio nekoga eliminirati, nazvao ga je fašistom, potom još proglašio ludim (psihiatrizacija neprijatelja) i pravac Sibir. Milijuni su tako poklani od ovog vrsnog antifašista. Iste metode primjenjivao je i najveći antifašist naših naroda i narodnosti drug Tito.

Eliminacija neistomišljenika

Danas u Hrvatskoj fašist je svatko onaj tko nije za gay brakove, koji ne prihvata bilo koju dimenziju iz tvornice političke korektnosti sa svojim orvelijanskim novogovorom. Dakle, i danas riječ fašist funkcionira kao etiketa za eliminaciju neistomišljenika, kao i u Staljinovo doba, samo što je danas malo teže "fašiste" bacati u jame, sada ih se tjera u društvena, medijska i semantička geta. Za ovo zadnje zaduženi su antifašisti na sveučilištima. Danas, 2015. godine, sedamdeset godina nakon pobjede nad nacifašizmom, antifašizam ne treba, niti se može tretirati u političkim kategorijama, nego u psihiatrijskim, kao oblik paranoje, kao crtanje vraka po zidu, ili kao apologiju zla ispod kojeg se skriva "antifašizam".

Ustaše i partizani

Ovu paranoju sustavno potiču najviše strukture vlasti, u čemu su prednjaciila dva posljednja predsjednika, Josipović i Mesić, kao i povjesničari i novinari kojima je to paranoično talambasanje sasvim solidan izvor prihoda i donacija raznih ministarstava. Oni još uvijek podižu u Hrvatskoj "antifašističke zidove" u svojim glavama, pa je te zidove, sazdane od opeke zvane paranoja i žbuke u kojoj su izmiješane sociopatija i alokronija (neistovremenost vremena), nemoguće srušiti. Hrvatska je njihov talac. Ustaše i partizani kod nas su stvarniji nego dok su doista postojali, dok su ratovali. Ovaj poremećaj je toliko progredirao u Hrvatskoj 21. stoljeća da imamo i ligu mladih antifašista! Ne kažem da pojам "antifašizam" treba zabraniti, nego upozoriti na njegovo staljinističko podrijetlo, te u

skladu s njihovom paranojom, zaključiti: U Hrvatskoj postoje dvije vrste fašista, to su fašisti i antifašisti!

<http://www.hkv.hr/vijesti/komentari/20225-i-sola.html>

Zanimljiv je i slijedeći komentar Milanovićeva govora:

Predvodeći misu za poginule branitelje fra Božo Ančić u propovijedi je kritizirao, kako je rekao, one koji nisu htjeli služiti Domovini kad je to bilo najpotrebnije i one koji sada govore da nam "ne treba država po svaku cijenu".

"Ne ljutite se kad kažemo i branimo procjenjivati našu odanost Domovini onima koji joj nisu htjeli služiti kada je Domovini sve i svatko trebao", rekao je fra Božo Ančić. Posebice se osvrnuo na izjavu premijera Zorana Milanovića u Jasenovcu.

"Onaj što reče nećemo državu po svaku cijenu – hoćemo majstore, hoćemo. Bilo je i teže pa smo je htjeli, željeli i ostvarili, a nismo za cijenu pitali – što košta da košta, imati je moramo", poručio je u propovijedi fra Božo Ančić, ističući kako je izjava da nam ne treba država po svaku cijenu strašna.

Fra Ančić je rekao: "Vama sve i svi smetaju kad ne dodu odati počast vašim mrtvima. Vi kažete da ste temelj ove države, a ja se pitam – što smo mi, čiji su temelji naši mrtvi. Što je s našim pobjedama, mrtvima, bolesnima, ranjenima, nestalima, umrlima? Da nisu oni, slučajno, cijena koju su vam platili, a to je cijena vaših zabluda? Da, platili smo mi cijenu vaših zabluda i utemeljili na čistom računu ovu državu. I zato se, gospodo, ne petljajte više tamo gdje vam nije mjesto", rekao je fra Božo Ančić.

Na to su nazočni burno zapljeskali, a fra Božo Ančić je rekao kako to nije politički govor, nego za razmišljanje, te kako nije potreban pljesak, nakon čega su nazočni prestali pljeskati.

(...)

E moj Milane.

ZA DOM SPREMNI pa PJENI

<http://glasbrotnja.net/vijesti/hrvatska/izvrsna-kritika-s-oltara-evo-sto-je-svecenik-porucio-milanovicu>

Zapravo, Milanović vjerojatno i ne zna da plagira Gotovčevu izjavu kako on nije za bilo kakvu Hrvatsku. Odgovorio mu je Milan Ivković:

Ja jesam za bilo kakvu Hrvatsku. Znate meni vam je Hrvatska kao zrak. Ne znači da ga ne ču udisat ako je nečist!

Znamo već kako je Milanovićevo spominjanje pozdrava ZA DOM SPREMNI prokomentirao Josip Šimunić. U svezi s tom treba pogledati sjajnu raščlambu Marka Ljubića (7Dnevno, 30. 4. 2015.): 'Za dom spremni' će otpuhati ovaj poredak! Podsjetit će kakva je hajka svojevremeno organizirana na Thompsona. Kada se hajci priključio i Sanader, tada je cijeli stadion (god. 2008.) na utakmici Hrvatska – Andora uzvikivao ZA DOM SPREMNI. Vidjet ćemo hoće li Ljubić biti u pravu? Hoće li se to ponavljati na svim utakmicama. Hoće li pobijediti ponos naroda ili nečiji interes? Podsjetit će i na *Otvoreno pismo HHO-u, HNS-u i drugim športskim savezima u RH* (vidjeti moj tekst *Hrvatski beskičmenjaci*, dnevno.hr, 7. 1. 2014., 7Dnevno, 10. 1. 2015.), iz kojega su lako mogli iščitati kamo ih vode njihovi interesi.

Ali kada već govorimo o Jasenovcu, itekako moramo voditi računa što o svemu kaže dr. sc. Stjepan Razum, predsjednik Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac (Hrvatski tjednik, 30. 4. 2015.):

Jasenovac treba biti mjesto molitve i skrušenosti, a ne politikanstva i mržnje

Zoran Milanović nije hrvatski Hrvat, nego jugoslavenski ili antihrvatski Hrvat

Jasenovac je veliko i do danas neistraženo stratište i grobište hrvatskoga naroda. Brojne kolone hrvatskih zarobljenika na bleiburškome polju završile su u Jasenovcu i tu su pogubljeni. O tome svjedoče zatočenici komunističkoga režima, o tome svjedoče višekratni pokušaji iskapanja žrtava od strane subnorovaca, koja su prekinuta jer su u masovnim grobnicama pronadene lešine vojnika

Hrvatskih oružanih snaga iz II. svjetskoga rata, kao i slavonskih seljaka s prepoznatljivim dijelovima hrvatske narodne nošnje. To su činjenice koje su nepobitne i koje dokazuju da je područje oko Jasenovca uistinu veliko grobište hrvatskoga naroda.

U Jasenovcu se za vrijeme II. svjetskoga rata nalazio sabirni i radni logor za neprijatelje hrvatske države, a samim time i neprijatelje hrvatske državne vlasti. To je činjenica koju ne treba posebno izdvajati, jer je takvih logora bilo u svim zaraćenim zemljama. Posebnost jasenovačkoga logora je u tome što je on služio hrvatskim vlastima i za zbrinjavanje ratnih prognanika nastalih uslijed odmetničkoga djelovanja četnika i partizana. Najpoznatije takvo zbrinjavanje dogodilo se kad su odmetničke paravojne skupine razorile hrvatsko ličko selo Boričevac, mnoge stanovnike poubijali, a ostale protjerali, pa su tako preko Jasenovca i Stare Gradiške naseljeni u pojedina slavonska sela. Drugo takvo zbrinjavanje dogodilo se u ljetu 1942. nakon ratnog djelovanja u Podkozarju, kada su stanovnici mnogih tamošnjih sela ostali bez krova nad glavom, pa ih je državna vlast preko svoga Ministarstva udružbe zbrinula, opet na način da su svi ti stradalnici prošli kroz jasenovački logor, dok nisu u danim mogućnostima nekako zbrinuti.

S obzirom na to da je taj logor postojao u ratno vrijeme, kao i u svakome ratu bilo je i tu prljavih čina, koji ne služe na čast onima koji su ih prouzročili ili izveli. No, kako bi se izbjegla generalizacija i nekritička optužba cijelih skupina ili cijelog naroda, o tim događajima treba provesti istragu. U vrijeme komunističkoga režima, to nije bilo moguće učiniti objektivno i znanstveno. Tek u slobodnoj Republici Hrvatskoj to možemo učiniti. Stoga je skupina hrvatskih znanstvenika i osnovala Društvo za istraživanje trostrukoga logora Jasenovac, koje nailazi na otpor kod državnih vlasti, što je vidljivo po tome što im je državna vlast nerazumno odbijala [upis u državni Registar udruga. Državna je vlast nerazumno odbijala] ponudu tih znanstvenika u rasvjetljavanju vlastite povijesti.

Nerazumnost državne vlasti, odnosno predsjednika hrvatske Vlade Zorana Milanovića i drugih javnih osoba, poput Milorada Pupovca,

pokazala se i u nedjelju na obilježavanju 70. obljetnice tzv. proboja jasenovačkih logoraša. Njihovi govorovi pokazuju da im nije stalo do žrtava, bilo onih ratnih, bilo poslijeratnih, koje uostalom i ne priznaju, već im je do politikanstva, do obrane vlastitih životnih stečevina, a one su stečene i utemeljene na antihrvatstvu. O njihovim tezama i "argumentima" ne treba raspravljati, jer izlaze iz okvira razumskoga shvaćanja i dostignutoga stupnja demokracije, a to znači ponajprije poštivanja naroda koji im je povjerio obnašanje vlasti.

Predsjednik Vlade nepotrebno i zlonamjerno nameće hrvatskom narodu dvojbu: mi ili oni, partizani ili ustaše, zaboravljujući ili svjesno ispuštajući kod toga Hrvatsko obrambeno-oslobodilački domovinski rat koji je temelj naše današnje hrvatske državnosti, te koji je okupio u jedno i "nas" i "vas", i partizane i ustaše u obrani vlastitoga doma. Svi, osim nekih, bili smo tada za dom spremni umrijeti, a to će istinski hrvatski Hrvati biti i dalje. Stoga ako predsjedniku Vlade Milanoviću smeta pozdrav Za dom spremni, pokazuje da on nije hrvatski Hrvat, već neki drugčiji Hrvat – jugoslavenski Hrvat, antihrvatski Hrvat ili što slično. Stoga neka ga ne čudi što ga hrvatski narod odbacuje. Kao što živi organizam može biti napadnut tumorom, tako i jedan narod može imati među sobom članove koji mu štete, koji ga usmrćuju, umjesto da doprinose životu. Živi organizam brani se odbacujući otrovne stanice, pa će tako i hrvatski narod odbaciti one koji nisu hrvatski Hrvati. Odbacit će njihove ideje, njihove politike i njihove društvene uloge, a njih kao osobe će podnositi, jer i to je doseg demokracije i naše kršćanske uljudbe.

Zbog svega navedenoga hrvatski narod ima svetu dužnost da odaje počast svim stradalim hrvatskim žrtvama, bez obzira od koje su zločinačke ruke stradali, i da Bogu uputi molitve za pokoj njihovih duša. Uz vjerske službenike, koji su molili u nedjelju, to je od državne vlasti ove godine učinila jedino predsjednica Republike Hrvatske, Kolinda Grabar-Kitarović, koja je Jasenovac posjetila nekoliko dana ranije. Svi oni koji su kao političari govorili na nedjeljnom obilježavanju bili su politikanti koji su sveti stradalnički prostor iskoristili za obranu sebičnih probitaka.

Riječi predsjednika Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac postaju još pogubnije ako pročitate prije njegovog teksta i prvi nastavak teksta člana istoga Društva Tomislava Vukovića (Hrvatski tjednik, 30. 4. 2015.): *Jasenovac: Magnum crimen protiv istine i protiv Hrvatske.* Pogledajte kako završava taj tekst:

No najšokantnija, po sadašnje jasenovačke djelatnike svakako teško optužujuća, metodologija 'reproduciranja' žrtava pod svaku cijenu, njihovo je 'kloniranje', što znači da se pojedine žrtve s potpuno istim podatcima ponavljaju u Poimeničnome popisu jedan, dva, tri, četiri, pet, šest, sedam, osam, devet, deset, u nekim slučajevima čak dvadeset i jedan, dvadeset i četiri, ili dvadeset i pet puta.

Ali vratimo se našim "antifašistima". O tome kako se radi o fašistima govori i Tvrko Dolić u tjedniku 7Dnevno, 30. 4. 2015. Pogledajmo podnaslove: *Antifašisti su postali fašisti, Jugoslavenstvo je apstrakcija fašizma, LAŽNI ANTIFAŠISTI IZVIŽDALI SU BRANKA LUSTIGA U JASENOVCU!* Međutim, ima nešto u njegovom tekstu što je dovelo u sumnju moje povezivanje hrvatskih "antifašista" s Churchillovom izjavom koju sam dao na početku ovog teksta. Naime, Dolić kaže:

Winston Churchill najavio je da će antifašisti WW2 postati fašisti, a kod nas je riječ o kontinuitetu – lažni antifašisti ovog prostora od prvog su dana fašisti, a neki od njih jugoslavenski i velikosrpski nacisti.

Još bi mogao i prijeći preko Dolićeve tvrdnje, ali kada se istog dana u drugom našem tjedniku (Hrvatski tjednik, 30. 4. 2015.) pojavi intervju s akademikom Dubravkom Jelčićem, *Josip Broz nije bio antifašist ni tijekom rata*, ostaje mi jedino zapitati se:

Jesu li "antifašisti" u RH oduvijek bili fašisti?

Josip Pečarić

JESAM LI BIO U LISINSKOM?

Čini mi se da moja tvrdnja kako su jedini istinski antifašisti u RH hrvatski branitelji polako dolazi u glavu mnogima. Moram priznati da mi je u tome pomogao svojom glupošću Ivan Fumić

Na upit novinara je li u izjavi HTV-u vukovarski Stožer i branitelje u Savskoj 66 jučer praktički izjednačio s neofašitim, a Domovinski rat i antifašizam su u temeljima hrvatske državnosti – Fumić je odgovorio da Domovinski rat nije bio antifašistički.

"Domovinski rat je obrambeni rat, ali nije antifašistički. Domovinski rat je negirao ono za što smo se mi borili – bratstvo i jedinstvo, jednakost, socijalnu pravdu i pravo žena. Domovinski rat je samo branio granice".

Odbacio je tvrdnju kako to znači da je Domovinski rat bio fašistički.

"Ne. Rekao sam da je bio samo obrambeni rat i ništa više. Nikakvu politiku mu nemojte prišivati, ni antifašistički ni fašistički, nego samo obrambeni", mišljenja je Fumić.

<http://www.hrvsijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/37374-ivan-fumić-domovinski-rat-nije-bio-antifasisticki-i-negirao-je-ono-za-sto-smo-se-mi-borili>

Naravno, Fumić je samo potvrdio činjenicu da su "antifašisti" zapravo fašisti jer su podržavali velikosrpsku fašističku agresiju na Hrvatsku. Jasno je da njemu to ne može biti fašistička agresija jer su agresori imali "zvezdu petokraku", a cilj im je bio plemenit: pokušali su vratiti Savu, koja je počela teći uzvodno, da ponovno teče prema Beogradu. Fumića se spomenulo i u emisiji *Otvoreno*. Dan pobjede nad nacional-socijalizmom i fašizmom u Europi u Hrvatskoj, nažalost, nije i dan oslobođenja Hrvatske – bio je jedan od glavnih zaključaka te emisije (narod.hr, 9. 5. 2015):

Naime, s tim je danom u Hrvatskoj okupacija nacional-socijalizma zamijenjene s okupacijom internacional-socijalizma... Dr.sc. Hasan-begović reagirao je na činjenicu da je Ivan Fumić, kao osoba koja je bila dio totalitarnog režima Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, bio pozivan da u brojnim emisijama na HRT-u

komentira i daje svoje viđenje režima u kojem je bio dio povlaštene elite: "Kao sudac vojnih sudova, u montiranim procesima je sudio osobama, tereti ga se da je i osobno sudjelovao u zlostavljanjima zatvorenika.

<http://narod.hr/uncategorized/struka-jedinstvena-8-5-za-hrvatsku-je-bio-dan-zamjene-jednog-totalitarizma-drugim>

O tac hrvatske države akademik Franjo Tuđman je znao s kime ima posla pa je i upozoravao kako u RH ima 20 – 25 posto onih koji su protiv hrvatske države. Zato je bilo moguće da oni i danas služe velikosrpskoj politici, dapače predvodili su i dalje, vidimo, velikosrpski Memorandum SANU 2. Davno je Tanja Torbarina definirala Jugoslaviju kao najveću moguću Srbiju, pa u tom svjetlu pogledajte i tekst Josipa Jovića: *JUGOSLAVENSTVO: STVARNOST ILI PARANOJA*, *dnevno.hr*, 9. 5. 2015.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/josip-jovic/jugoslavenstvo-stvarnost-ili-paranoja>

Iako ja "antifašizam" u RH poistovjećujem s fašizmom, ne smetaju mi ni druga imena kao npr. "crveni fašizam". Dapače. Posebno je zgodan naziv s današnjeg direktne.hr: VAMPIRSKI ANTIFAŠIZAM. Pogledajmo cijeli tekst Marka Jurića koji objašnjava i ulogu "antifašista" u Domovinskom ratu (Direktno.hr: 9. 5. 2015.):

SLJEDBENICI JUGOSLAVENSKOG VAMPIRA RAZORUŽALI HRVATSKU I UVELI EMBARGO

I danas slušamo te ostarjele vampire, tzv. antifašiste koji i dalje sa svojim lobotmiziranim mozgovima pjevaju slavu svojem preminulom maršalu. Do neba je sramota to što čine. Tolika beščutnost prema milijunima

Svaki vozač tramvaja mogao je biti na čelu partizanskog pokreta 1945. godine. Ovo jest parafraza poznate izjave Stipe Mesića, ali je i nepobitna istina. Taj partizanski antifašizam bez pomoći Staljina i zapadnih saveznika bio bi najobičnija neslavna avantura.

Tito i njegova vojna genijalnost se očituje kao četiri godine bježanje po bosanskim vrletima sve dok Crvena armija nije pregazila Rumunjsku i Mađarsku, umarširala u Beograd te krenula preko

Sremskog fronta prema Zagrebu. Priče o bilo kakvim partizanskim vojnim pobjedama su najobičnije bajke za malu djecu.

Na ovim prostorima za Tita nitko nije znao sve do 1944. godine. Smješno je slušati partizanske odnosno antifašističke hvalospjeve tom komunističkom kokošaru i bezprizornom zločincu.

Kako se rat bližio kraju, Nijemci i vojska NDH počeli s povlačenjem, tako su i partizani zauzimali nebranjeni prostor. Uostalom u Zagreb su ušli dva dana nakon što su se oružane postrojbe Wermachta i NDH-a povukli. Kakvo oslobođenje, kakve pobjede... Međutim, svoju pravu narav partizanski je pokret pokazao nakon kapitulacije, nakon predaje svojih dojučerašnjih neprijatelja.

Tada je taj pokret pokazao svoje zločinačko lice, koliko je zapravo bijedan, kukavički i sramotan. I danas slušamo te ostarele vampire, tzv. antifašiste koji i dalje sa svojim lobotmiziranim mozgovima pjevaju slavu svojem preminulom maršalu. Do neba je sramota to što čine. Tolika bešćutnost prema milijunima – ubijenim, mučenim, proganjanim, zatvaranim i opljačkanim. Brojke su toliko grozno velike, a zlodjela toliko odvratna da ne mogu stati ni u kakav civilizacijski kontekst.

Onakvo okrutno, zvijersko ubijanje stotina tisuća ljudi, zarobljenika, civila, klanje i bacanje u šumske jame, zatrpanavanje u tenkovske rovove ili zazidavanje živih u stare rudnike ni jednom normalnom čovjeku ne može biti na čast. Ubijati zarobljenike, civile, žene, djecu, svećenike, starce mogu samo najodvratniji ljudski karakteri. Gospodo antifašisti pa zar vas nije sramota to slaviti, to glorificirati?

Zar vam nije muka kada ste sami sa sobom? Čujete li krikove onih koje ste žive zazidali u rudniku u Hudoj Jami ili one koje ste noćima strijeljali u Teznom ili one koje ste žicom vezali i priklane bacali u Jazovku? Čujete li jauke ranjenika iz bolnice Rebro koje ste noću poklali u Maksimirskoj šumi? Kako vas nije sramota diciti se tim zločinima, tim zvjerstvima? Ubijali ste stotine tisuća bez suda po kratkom postupku. Tjerali ste ljude da u beskrajnim kolonama

marširaju u strojevima smrti tisućama kilometara dok nisu padali s nogu od iznemoglosti, a onda ste ih ubijali. Pa jeste li vi normalni?

Tko je bio taj Tito, čovjek koji je imao dozvolu za ubijanje? Tko je bio taj jugoslavenski vampir, ta beogradска lešina koja još živi u bolesnim mozgovima štovatelja sotonističkog kulta 'druga Tita'? Zahvaljujući Staljinu našao se na pobjedničkoj strani.

U državi kojom je zavladao suspendirao je demokraciju i svako je drugačije razmišljanje brutalno kažnjavao. Stvorio je višenacionalnu federaciju sa stalnim međunacionalnim sukobima jer je Srbima omogućio majorizaciju drugih. Genijalno! Stvorio je 'pravednu' socijalnu državu tako što je popljačkao sve imućne ljude, ukrao tvornice, zemlju, iz stanova deložirao pola milijuna ljudi, samo u Zagrebu 50 tisuća. Veličanstveno!

Ekonomija je bila temeljena na Marxovim fantazijama, prošarana Staljinovim i Kardeljevim utopijama i rezultirala zaostalom gospodarstvom koje je preživljavalo zaduživanjem u inozemstvu i od turizma u Hrvatskoj. Briljantno!

Hvali ga se zbog Ustava iz 1974. godine, jer je na tom pravnom temelju stvorena Hrvatska, ali po toj bi se logici neizmjerno više trebalo zahvaliti tzv. ustaškoj emigraciji koja je financirala stvaranje Hrvatske vojske dok su sljedbenici tog jugoslavenskog vampira razoružali Hrvatsku i nametnuli joj embargo na uvoz oružja. Je li ovo izdajnički?

Stalno se spominje Titov sprovod i politički spektakl od 200 državnika koji su bili prisutni, ali kakve je koristi bilo od toga? Uskoro je počela pobuna na Kosovu i Metohiji, nestasice svih vrsta robe, energenata, nezaposlenost, Milošević i na kraju se sve raspalo u krvi. I to je životno djelo, masterpiece, nekakva politička ili državnička genijalnost čime se vi dičite?

Ma molim vas gospodo antifašisti skinite nam se s kičme, sakrijte se u svoje ukradene stanove i grickajte svoje nezaslužene boračke mirovine. Trebate se sramiti svoje prošlosti, ali i zabrinuti se za svoju sadašnjost. Jer ako u Titu vidite bilo što za slavljenje onda vama ne mogu pomoći povjesničari nego liječnici i to psihijatri.

Održan je i prosvjedni skup Krug za trg. Glavna poruka skupa dana je u naslovu teksta s portala narod.hr: *Krug za trg: Mi vodimo borbu za istinu i pravdu, a ona će se ispraviti kada na vlast dođu ljudi koji vole Hrvatsku.* Ona jasno slijedi iz onoga što je rekao i bivši dirigent HNK, prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić. On je iznio kratku povijest zločina koje su počinile partizanske postrojbe predvođene Titom istaknuvši da je Krug za trg osnovan kako bi se obranila povijesna čast hrvatskog naroda koji nikad nikoga nije napadao, već uvijek spremno branio svoj dom, a pohvalio je i novu predsjednicu Kolindu Grabar Kitarović što je maknula Titovu bistu s Pantovčaka:

"Na to je Zoran Milanović rekao da je Tito najbolje što se moglo dogoditi hrvatskom narodu, iako je službeno postavljen na listu najvećih zločinaca u povijesti. Mi vodimo borbu za istinu i pravdu, a ona će se ispraviti kada na vlast dođu ljudi koji vole Hrvatsku."

<http://narod.hr/hrvatska/krug-za-trg-mi-vodimo-borbu-za-istinu-i-pravdu-a-on-a-ce-se-ispraviti-kada-na-vlast-dodu-ljudi-koji-vole-hrvatsku>

Da, mogu li voljeti svoj narod i Hrvatsku oni koji slave Tita, za koga je na skupu Davor Dijanović rekao da je *megazločinac i personifikacija jugoslavenskog totalitarizma*, dakle čovjek odgovoran za najviše ubijenih Hrvata u povijesti.

Završit ću ovaj tekst otvorenim pismom Stožera za obranu hrvatskog Vukovara:

STOŽER ZA OBRANU HRVATSKOG VUKOVARA

Trg Hrvatskih branitelja 1, 32 000 Vukovar

Tel/mob: 098 683 931, 099/ 888 9526, 098/463 436

e-mail: yustozer@gmail.com

Ur. Broj: 15/2015

U Vukovaru, 8. svibnja 2015.

Otvoreno pismo

Planska fašizacija Domovinskog obrambenog rata.

Gospodo drugovi, sljedbenici zločinačkog Titovog komunističkog totalitarizma.

Monstruozna je činjenica da na svečanu akademiju obilježavanja pobjede nad nacifašizmom niste pozvali dragovolje, branitelje i stradalnike obrambenog Domovinskog rata.

I njihovi su očevi i djedovi bili pripadnici pobjedničke vojske.

Zašto ih se bojite? Znamo vrlo dobro zašto. Zato što njihovi djedovi nisu sudjelovali u kasnjim zločinima te iste vojske koja je postala operativom zločinačke jugokomunističke vlasti. Bojite ih se jer su njihovi djedovi postali žrtvama zločina sustava koji vi veličate.

Zato niste pozvali one koji su pobijedili velikosrpski i jugofilni nacifašizam, te uveli i obranili više stranačje i demokratsku, suverenu Hrvatsku.

Dok cijela Europa slavi pobjedu demokracije, stječe se dojam da vi slavite uspostavu komunističkog totalitarizma i velikosrpsku dominaciju uvedenu 1945.

Masovnim ubojstvima političkih neistomišljenika, pa i partizana koji su željeli suverenu Hrvatsku, šutnjom i zaboravom, i vi ste se svrstali na stranu zločina.

Objasnite javnosti zašto ratnici obrambenog Domovinskog rata za vas nisu adekvatni gosti proslave pobjede nad fašizmom.

Slavite li pobjedu nad nacifašizmom ili slavite uspostavu zločinačke komunističke diktature?

Samo nas istina može pomiriti.

Stožer za obranu hrvatskog Vukovara.

Da, tako govore istinski antifašisti – hrvatski branitelji!

*Josip Pečarić
Glas Brotnja, 11. 5. 2015.
Kamenjar.com*

Tribina Hrvatsko slovo uživo

KAKO SE DANAS BRANI DRŽAVOTVORNO HRVATSTVO

Na tribini Hrvatsko slovo uživo, 9. travnja 2015., predstavljena je knjiga Davora Dijanovića Hrvatska u žravnju jugosfere, a predstavili su je akademik Josip Pečarić, dr. sc. Damir Pešorda, Benjamin Tolić, Mate Kovačević, Stjepan Šešelj i autor. Donosimo tekst akademika Pečarića

Danas je doista poseban dan jer predstavljamo knjigu doista iznimna hrvatskog publicista Davora Dijanovića. Prije svega sve nas fascinira njegova mladost. O tome pišu i Tomislav Jonjić u Predgovoru i Damir Pešorda u Pogovoru. Pešorda piše:

S gospodinom Dijanovićem prvi put sam komunicirao prije godinu dana ili više kada me zamolio za razgovor za Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća. Uočio sam ga već i ranije kao ozbiljnog, politički vrlo upućenog autora široke opće kulture. Logično mi je bilo pretpostaviti da se radi o publicistu srednjih godina pa sam se čudio kako to da ranije nisam primijetio njegove tekstove u tiskanim medijima. Gotovo cijeli život se bavim tekstovima, vlastitim i tuđim, stoga sam uistinu bio iznenađen zrelošću Dijanovićevih političkih analiza, ali i sigurnošću njegove rečenice. Za takvo što obično je potrebno dulje političko, autorsko i životno iskustvo nego što ga čovjek u dvadesetim, po naravi stvari, može imati.

Slično Pešordi razmišljao sam i ja. Samo je moj zaključak bio drugačiji. Mislio sam da Davor Dijanović uopće ne postoji nego da je to pseudonim nekoga znatno starijega poznatog publicista koji se ne može koristiti svojim pravim imenom.

Izabrani članci, eseji i prikazi uvršteni u ovu knjigu, njih osamdeset i pet, napisani su u razdoblju od ožujka 2009. do veljače 2015. I doista je riječ o izabranim tekstovima, jer ih je Dijanović u ovom razdoblju objavio mnogo više. Primjerice u knjigu nije ušao razgovor

sa mnom povodom neizbora prof. dr. sc. Ive Goldsteina u HAZU. A jedan kolega s fakulteta mi je tvrdio da je u tom tekstu bolje opisan sam slučaj nego u drugim mojim tekstovima. Trebam li uopće spomenuti da je za to najzaslužniji bio Dijanović?

Naslov knjige *Hrvatska u žrvnju Jugosfere* jasno definira Dijanovićevu publicistiku, tj. njegovu obranu državotvornog hrvatstva. Zato ne čudi što Jonjić već na početku svog predgovora govori o prastarom načelu prema kome se ne može istodobno služiti dva gospodara. U našem slučaju to je još pogubnije jer je jedan od ta dva gospodara vlastiti narod i interesi države vlastitog naroda, a drugi gospodar jesu oni koji rade protiv interesa toga naroda i njegove države. To je stalni problem koji imamo. Ja sam o njemu još u osamdesetim godinama prošlog stoljeća govorio kroz pitalicu:

Koja je razlika između četnika i Jugoslavena?

– *Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik.*

Naravno, još bi nama i najmanji problem bila velikosrpska politika da nju ne podržava Velika Britanija. Dijanović to itekako dobro zna pa je njegov prvi tekst u knjizi, zapravo studija: *Velika Britanija i balkanske integracije: jučer, danas, sutra!*

Iako su dobrim dijelom nastali kao reakcija na različite događaje u hrvatskome političkom, društvenom i kulturnom životu, slično autoru i ja smatram da tekstovi skupljeni u korice ove knjige imaju veću i trajniju vrijednost od pukoga zbroja članaka, eseja i prikaza objavljenih u periodici i na internetskim portalima, upravo zato što sustavno razobličavaju pojave slaganstva hrvatskih političara i medija. To je služenje stranim gospodarima, a protiv interesa hrvatskog naroda i hrvatske države.

Mislim da govoreći o tom sluganskem mentalitetu ne smijem zaobići ni svoj zavičaj. Poznato je da sam ja Bokelj, a o mojoj Boki Dijanović piše u prikazu knjige Đure Vidmarovića: *Hrvatsko rasuće. Teme iz hrvatske dijaspore.* Novoizabrani predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća piše o velikosrpskim i crnogorskim posezanjima i pritiscima na bokeljske Hrvate. Naravno, poznato je da su velikosrpski apetiti mnogo veći. Ja ga nazivam velikosrpski kompleks poznat kao hrvatska kulturna baština. Ponašanje Hrvati u

Boki pokušavam opravdati šalom: Kada netko kaže Hrvatu Boke kotorske da je ustaša, onda prvo od njega pobjegnu svi Hrvati. A kada Hercegovcu netko kaže da je ustaša, onda ima besplatno piće do kraja života.

A istina je da su kao i u Hrvatskoj najveći problem oni koji za sebe kažu da su Hrvati, a zapravo su i danas Jugoslaveni. Dakle nije problem u vlastima. "Naši" su krivi što nema uloge kotorskog biskupa u Statutu tamošnje Bokeljske mornarice, odnosno što se u crnogorskim pravnim aktima o Bokeljskoj mornarici ne spominje sv. Tripun nego "kultna ličnost". Pa nedavno su u Crnoj Gori bili dani nacionalnih manjina i Hrvati su predstavljeni u nošnji bokeljskih mornara.

Na kraju krajeva i mi u Zagrebu smo bili suočeni s dugogodišnjim nastojanjima da se izbaci on "Hrvatska" iz naziva Hrvatska bratovština Bokeljska mornarica 809 Zagreb.

Zato je logičan završetak takvih Dijanovićevih tekstova veliki esej, koji bi se sigurno mogao tiskati kao posebna knjiga: Dogme i mitovi jugoslavenskih "antifašista"

Treba naglasiti kako Dijanović već u naslovu šalje svima jasnú poruku stavljajući pod navodnicima riječ "antifašista". Njemu je itekako poznata ona Churchillova kako će u budućnosti fašisti sebe nazivati antifašistima. To je na djelu danas u RH. Čak su osnovali i tzv. Ligu antifašista. Iako sam i sam već pisao i govorio o fašističkom karakteru te Lige, ovdje ču ipak navesti ono što je nedavno u *Bujici* govorio prof. dr. sc. Andrija Hebrang.

Prvo, Hebrang konstatira kako su neki od njih doista mogli biti antifašisti još 1945. da su se suprotstavili poratnim masovnim ubojstvima bez ikakvih suđenja civilima, djeci, ženama, starcima i ponekom vojniku. Umjesto da tako budu antifašisti oni su se pridružili ili do današnjeg dana opravdavaju te fašističke zločine i same zločince, pa to i njih same definira fašistima.

Drugo, Hebrang također ukazuje na 1991. Kada je Hrvatska bila izložena velikosrpskoj fašističkoj agresiji. Oni su se i te kako mogli uključiti u obranu domovine od te fašističke agresije i tako postati antifašisti, ali nisu. Dapače, sa simpatijama su gledali na tu fašističku agresiju, često je i pomagali, a i danas smo svjedoci da su mnogi od

njih aktivni u provođenju velikosrpskog Memoranduma SANU 2, na čelu s dojučerašnjim predsjednikom RH Josipovićem.

Međutim, kada upozoravamo na to kako su "antifašisti" u današnjoj RH zapravo fašisti, moramo i stalno isticati činjenicu da danas u Hrvatskoj, vjerojatno i u cijelom svijetu, imamo jedine istinske antifašiste iz druge polovice prošlog stoljeća koji su pobijedili fašizam. To su hrvatski branitelji koji su pobijedili fašističkog agresora.

I to kako pobijedili! Pa vođa velikosrpskog fašističkog pokreta je svoje vojnike, u srazu s hrvatskim braniteljima, usporedio sa zečevima!

Treba li vas uopće podsjećati kako su navodni antifašisti u RH glavni u napadima na hrvatske branitelje, napadima na istinske antifašiste. A sigurno su glavni i u napadima na inicijativu sudca Turudića o zakonskom sankcioniranju napada na Domovinski rat jer Turudić zapravo traži da se na potpuno istovjetan način, kako je to i uobičajeno kada se govori o fašizmu, treba odnositi i na velikosrpski fašizam.

Naravno, uvijek treba računati i na činjenicu kako su mnoge tzv. antifašističke zemlje pomagale velikosrpski fašizam. Zato se može dogoditi da na osnivanju Fašističke lige, oprostite Antifašističke lige nazoči i norveški veleposlanik, i tako svima pokaže kako mu uopće ne smeta što je "antifašist" Tito deseti najveći zločinac u prošlom stoljeću. Veleposlanik Ofstad se još u svom pismu hvali kako vrlo dobro poznaje povijest regije, a to onda znači, kako kaže naš istaknuti kolumnist Marko Jurić, da on u Titovim masovnim i zvјerskim ubijanjima Hrvata ne vidi ništa što bi ga moglo pokolebiti u namjeri davanja bezrezervne potpore osnivanju Antifašističke lige. U svezi s tim Jurić nas upozorava kako se Norveško veleposlanstvo često nalazi na popisu donatora raznih nevladinih udruga koje su izrazito antihrvatski usmjerene. Ja bih tu još napomenuo da kada Veleposlanik kaže kako poznaje povijest regije, priznaje kako mu je poznato da su uzori Miloševiću bili Hitler i Mussolini. Npr. Veleposlanik sigurno zna kako je Hitler je govorio:

Njemačka će biti svjetski faktor ili je neće biti.

A Milošević:

Srbija će biti cela ili je neće biti.

Ili Hitler:

Njemačka i Austrija su dva oka u istoj glavi.

A Milošević:

Srbija i Crna Gorasu dva oka u istoj glavi.

Ne treba zaboraviti da se među "antifašistima" našao bivši predsjednik RH Ivo Josipović, od HNES-a osuđen za etičku veleizdaju.

Dijanović se, međutim, ne zaustavlja samo na razobličavanju pojava hrvatskog slaganstva, već na kraju knjige piše o mnogim hrvatskim velikanima, na koje bi se svi trebali ugledati. Ante Starčević, Eugen Kvaternik, dr. Josip Frank, Antun Gustav Matoš, dr. Ivan Merz, dr. Iso Kršnjavi, Milan pl. Šufflay, Vinko Krišković, dr. Ivo Pilar, dr. Feliks Niedzielski, prof. Filip Lukas, dr. Mate Ujević, Petar Grgec, blaženi Alojzije Stepinac, prof. Ivan Oršanić, dr. Ivo Korsky, Bruno Bušić, Smiljana Rendić i na kraju Zvonko Bušić. Nema dvojbe da je Dijanović i ove eseje o velikim Hrvatima mogao izdvojiti kao posebnu knjigu. Međutim, jasno je da ovaj dio Dijanovićeve knjige daje kontrast onom slaganstvu o kojem govori i koji se opisuje u prvom dijelu knjige.

Svakodnevni napadi na hrvatske branitelje kakvi su oni protiv Stožera za obranu hrvatskog Vukovara ili onih protiv stopostotnih ratnih invalida iz šatora u Savskoj kao i odnos prema Veljku Mariću stalno nam pokazuju kako se ništa u Hrvatskoj ne može pokrenuti nabolje sve dok sva vlast ne bude u rukama onih koji vole i svoju državu i svoj narod. Pobjeda Kolinde Grabar Kitarović pokazala je da je narod postao toga svjestan. Ali posao još nije gotov.

Zato Davor Dijanović zaslужuje našu zahvalnost ne samo što je objavio ovako vrijednu knjigu, već i zato što se ona pojavljuje u vremenu kada je i najpotrebnija.

Josip PEČARIĆ

Hrvatsko Slovo, 24. 4. 2015.

Portal HKV-a, 24. 4. 2015.

JE LI MILANOVIĆ TOLIKO GLUP?

Ne nije! Ono što Milanović stvarno želi objasnio je prof. dr. sc. Zdravko Tomac. A naslov tog teksta sve kaže:

MILANOVIĆ ŽELI DA SE SUKOB NASTAVI, SVJESNO IZAZIVA KAOS

Nadam se da će hrvatski narod shvatiti da ova vlast i na ovom odnosu prema braniteljima dokazuje da je nenarodna, tvrdi Zdravko Tomac
Datum objave: 30. 5. 2015.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/16057/Tomac-Milanovi%C4%87-%C5%BEeli-da-se-sukob-nastavi-svjesno-izaziva-kaos.htm>

Da se radi o pripremljenom obračunu s braniteljima govor i govor mržnje članova SDP-a u Saboru i Milanoviće optužbe HDZ-a za organiziranje navodnog prosvjeda:

NE ŽELIMO SUDJELOVATI U LICEMJERJU

Reiner: u Saboru smo svjedočili nečuvenom govoru mržnje najviših predstavnika SDP-a

<http://narod.hr/hrvatska/reiner-u-saboru-smo-svjedocili-necuvenom-govoru-mrznje-najvisih-predstavnika-sdp-a>

MILANOVIĆ POPUT VIDOVITOG MILANA TUMAČI KARAMARKOVE GESTE I GRIMASE

Premijer upitan za dokaze svojih optužbi protiv branitelja, odgovara novinarima poput jeftinog štremera iz kvarta koji pred svojim dripcima priča lovačke priče kako je prebio petoricu i odveo im žene
Datum objave: 30. 5. 2015. | 18:17 Autor: Marko Jurić

Na pitanje ima li dokaza da iza braniteljskog prosvjeda stoji Karamarko, Milanović je kazao: 'To je očito iz svake riječi grimase, geste, to je jasno kao što je jasno koji je danas dan u tjednu'.

<http://direktno.hr/en/2014/kolumnne/16148/Milanovi%C4%87-poput-vidovitog-Milana-tuma%C4%8Di-Karamarkove-geste-i-grimase.htm>

O Milanovićevom obrazloženju HDZ-ovog učešća u prosvjedu, dostoјnom jednog maloumnika (vidjet i moj tekst *Ža' mi je Milanovića*), svjedoči samo o tome da se pripremao obračun. Otišao je van Zagreba, nije očekivao ovakav rasplet pa je njegov odgovor i mogao biti samo dostojan jednog maloumnika.

U cijeloj priči velika uloga je namijenjena medijima koji su praktično svi u njihovim rukama. Oni su isključivo radili u osiguravanju opravdanja za planirani zločin. To je očito jer im je jedino važno jesu li branitelji smjeli prosvjedovati ili ne. Mirni prosvjed im je veliki problem, ali ne i nasilna povreda crkvenih prostora. U normalnim državama bio bi važan samo takav skandal. Međutim, njima je jedino važno imamo li neko pravo sjesti na Markovom trgu i čekati djevojku poslije 22h. Jesu li svi novinari toliko glupi? Ne vjerujem, ili provode svjesno antihrvatsku politiku služeći vlastima ili moraju raditi takove stvar, slično policajcu koji je pisao *Bujici*:

<http://kamenjar.com/pismo-hrvatskog-policajca-bujici-oni-koje-su-stavili-u-prve-redove-oni-nisu-nasi-vec-njihovi-tabadzije/>

O čemu piše hrvatski policajac vidjeti na:

<http://www.hrvatski-fokus.hr/index.php/aktualno/13797-zvezdas-na-markovu-trgu>

A kako je to izgledalo piše predsjednica Blokiranih:

KERVATIN: NEKI SU POLICAJCI DOBILI ZAPOVIJED DA IŠČUPAJU LJUDE IZ CRKVE

Hrvatski političari su spremni prekršiti nacionalne i međunarodne zakone, konvencije i deklaracije ako misle da si im opasan po vlast, tvrdi predsjednica Blokiranih

Datum objave: 30. 5. 2015., direktно.hr

Predsjednica Blokiranih na facebook profilu objavila je potresno svjedočanstvo događaja na Markovom trgu kada su policajci krenuli u obračun s braniteljima. Njenu objavu pročitajte u cijelosti.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/16150/Kervatin-Neki-su-policajci-dobili-zapovijed-da-i%C5%A1C4%8Dupaju-ljude-iz-crkve.htm>

Ako i pretpostavimo da je to što netko pred Vladom sjedi i čeka svoju djevojku poslije 22h prosvjed i tada je upitno pravo policije i Milanovića da naredi napad na "prosvjednika":

ZAŠTO MILANOVIĆ ODRIČE PRAVO BRANITELJIMA NA GRAĐANSKI PROSVJED

Nakon što je 225 dana ignorirao branitelje, premijer ih se odlučio primiti - iako im je poricao pravo, koje svi građani imaju, na mirni prosvjed

Datum objave: 30. 5. 2015. | 22:14 Autor: Davor Gjenero

"Svim se građanima priznaje pravo na mirno okupljanje i javni prosvjed" – kratko je to određenje članka 42. Ustava Republike Hrvatske.

<http://direktno.hr/en/2014/kolumnne/16160/Za%C5%A1to-Milanovi%C4%87-odri%C4%8De-pravo-braniteljima-na-gra%C4%91anski-prosvjed.htm>

Kolika je moć medija koji uvjeravaju javnost kako je to čekanje djevojke na Trgu sv. Marka mnogo mnogo veći zločin od upada policije na teritorij države Vatikan svjedoče i odgovori na takove insinuacije:

Predsjednik Hrvatske biskupske konferencije nadbiskup Želimir Puljić za Večernji list komentirao je događaje na Markovom trgu u četvrtak i petak.

Crkva, tvrdi, podržava braniteljske zahtjeve ako su legitimni i opravdani. Na pitanje trebaju li i branitelji poštovati zakon i prestati prosvjedovati u 22 sata kako to nalaže zakon, odgovara da svi građani moraju poštovati izglasane zakone.

"Branitelji, koji su, kako rekoh, najzaslužniji za slobodu i demokraciju našeg društva te ustanovljavanje zakonodavnih, upravnih i sudbenih institucija, moraju u tome prednjačiti. Ta za to su se borili i živote svoje izložili", tvrdi Puljić.

<http://direktno.hr/en/2014/domovina/16142/Dobro-je-%C5%A1to-su-se-sve%C4%87enici-zatekli-izme%C4%91u-branitelja-i-redarstvenika.htm>

Predsjednica Grabar-Kitarović: Slike s Trga sv. Marka nisu dobre ni za unutarnje stanje Hrvatske, ni za naše zajedništvo, niti za naš međunarodni ugled

Slaže se da nitko ne može biti iznad zakona u Hrvatskoj, ali isto tako upozorava da branitelji imaju svoje zahtjeve.

<http://narod.hr/hrvatska/predsjednica-grabar-kitarovic-slike-s-trga-sv-marka-nisu-dobre-ni-za-unutarnje-stanje-hrvatske-ni-za-nase-zajednistvo-niti-za-nas-medunarodni-ugled>

Srećom, Predsjednica je poslala svog savjetnika među "prosvjednike", što je strašno pogodilo Milanovića. Valjda mu je i to zasmetalo što nije ostvaren planirani zločin tj. nije pala krv kako su najavljuvali njegovi jurišnici čak i u Saboru. Ali tamo je još netko štitio one koji su s krunicom u ruci branili Domovinu, a što je i njihov glavni "zločin" zbog kojega im se žele osvetiti:

KAKO BI ISUS POSTUPIO?

Fra Mario Knezović: Isus između branitelja i policije

<http://narod.hr/hrvatska/fra-mario-knezovic-isus-izmedu-branitelja-i-policije>

Jesam li dužan objasniti zašto spominjem nekoga tko je sjedio na Trgu sv. Marka poslije 22h kao navodnog prosvjednika? Pa jedan od organizatora Josip Klemm tvrdio je DA SE NE RADI O PROSVJEDU TE DA BRANITELJI OČEKUJU PREMIJERA: "Mi ga tu čekamo, mi smo tu njemu blizu. Sjetimo se njegovih riječi kada je rekao da smo došli doma kod njega i da on nije bio doma, a da je bio da bi se javio, danas smo došli, on je tu bio dva puta pa nije razgovarao s hrvatskim braniteljima", poručio je Klem dodavši: "Ta mala šačica hrvatskih branitelja dobiva podršku od Dubrovnika do Vukovara, branitelji su, nažalost, uznemireni i očekuju što će se dogoditi."

<http://narod.hr/hrvatska/pratite-uzivo-ministar-matic-usao-u-crkvu-sv-marka>

Jesu li i zato pokušali Klemma kidnapirati iz crkve kako tvrdi pater Ivan Ike Mandurić, isusovac koji je sinoć zaustavio ulazak policije u crkvu sv. Marka?

<http://www.hrvsijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/37697-pater-ivan-ike-manduric-policejci-su-pokusali-iz-crkve-kidnapirati-josipa-klemma>

Dakle, očito je u pravu prof. dr. sc. Zdravko Tomac kada kaže:

Milanović želi da se sukob nastavi, svjesno izaziva kaos.

Odnosno, odgovor na pitanje iz naslova teksta je:

Ne Milanović nije glup, on želi da se sukob nastavi i svjesno izaziva kaos.

Kamenjar.com, 31. 5. 2015.

Glas Brotnja 1. 6. 2015.

**J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ
PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.**

**MOJ GOVOR NA PREDSTAVLJANJU
KNJIGE „DVA PISMA KOJA SU SKINULA
MASKE“ U SPLITU**

Dozvolite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se organizatoru Hrvatskoj udruzi Benedikt i predsjedniku Udruge g. Vidi Popoviću, domaćinu Dominikanskom samostanu u Splitu predstavljačima i dragim priateljima jednom od najboljih hrvatskih kolumnista i publicista Josipu Joviću i dr. sc. Josipu Stjepandiću koji je napisao i sjajni Predgovor knjizi, a suauthor je i prvo pismo u knjizi – Peticije ZDS. Poseban gost nam je Marko Perković Thompson, zbog koga je i napisano to prvo pismo – pismo obrane hrvatskog branitelja i njegove pjesme "Bojna Čavoglave" od najava kažnjavanja.

Mnogi u Hrvatskoj govore kako se u medijima stalno nameću priče o ustašama i partizanima, a zapravo se radi o suptilnom pokušaju da se hrvatski branitelji i Domovinski rat poistovljete s nametnutom slikom o Ustašama i NDH. Na to, čini mi se bez nekog velikog

uspjeha, pokušavam upozoriti svojim knjigama. O tome govorim već u naslovu prethodne knjige „ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ. BRANITELJSKA HRVATSKA“.

Zapravo radi se tome da je dojučerašnja vlast u Hrvatskoj predvodila provođenje velikosrpskog Memoranduma SANU 2. po kome se izjednačavaju agresori i napadnuti. U tom cilju je ponajbolje stalno govoriti o ustašama, proizvoditi nekakav fašizam i tako natjerati Hrvate da se stalno brane i tako ne stignu ni pomisliti na činjenicu da su nedavno preživjeli i pobijedili u ratu protiv velikosrpskog fašističkog agresora. Pobijedivši velikosrpske fašiste hrvatski branitelji su postali istinski antifašisti.

Pozdrav ZA DOM SPREMNI im je u tom pogledu posebno važan jer su ga koristili Hrvati i u Drugom svjetskom ratu i u Domovinskom ratu pa tako velikosrpskim slugama iz RH (zname za moju tvrdnju iz 1987. kako Srbi dijele Hrvate na Ustaše i Srpske sluge i kako ja ne volim biti sluga) pruža idealni primjer za izjednačavanje NDH i Domovinskog rata i svih nas koji volimo hrvatsku državu i radujemo joj se.

Na žalost, ima i Hrvata koji se boje suprotstaviti se takovim poistovjećivanjima jer bi morali jasno i glasno reći da to rade velikosrpske sluge u cilju sprovođenja spomenutog Memoranduma SANU 2.

A srpske sluge u Hrvatskoj itekako znaju koliko je veliki značaj "Bojne Čavoglave" i pozdrava ZDS u Domovinskom ratu. Zato se od 2000. godine stalno napadaju i Thompson i ZDS, a ne spominje četnička pjesma "Slobodane, šalji nam salate / Bit će mesa, klat ćemo Hrvate, a danas – zbog našeg pisma – pokušavaju razdvojiti sam početak "Bojne" tj. pozdrav ZDS od ostatka pjesme (valjda iz uvjerenja da glupi Hrvati ne znaju da je to jedna jedina i neponovljiva "Bojna Čavoglave").

To je tako zorno pokazao Prosvjed zbog zabrane Z1 televizije. Ono što bi Hrvatima trebalo biti najvažnije jeste priznanje Milanovića o njegovom sudjelovanju u velikosrpskom Memorandumu SANU 2 (podsjetit ću vas da je on od HNES-a etički osuđen za velezdaju). "Jučer smo vidjeli filofašistički marš u Zagrebu, to je ono što donosi HDZ, to nećemo dozvoliti, to se neće raditi u Zagrebu, najstrašnije u toj priči, da je to predvođeno dvojicom filofašista, a

jedan od njih je potpredsjednik Sabora. Prvi put da dužnosnik dođe pred instituciju, i to pred jedno neovisno vijeće, i upadne jednoj građanki, Zagrepčanki, uglednoj novinarki, koja samo radi svoj posao, poklanjajući joj četničke kokarde i insinuira da nije Hrvatica."

Doista, što može biti veće priznanje služenju Memorandumu od poistovjećivanja onih koji su pobijedili velikosrpske fašiste s – vjerovali ili ne – fašistima. Istina je da možemo tako shvatiti i njegove tvrdnje poslije gubitka vlasti da su većina Hrvata Ustaše, a očit dokaz je i dok je vlast bila u njihovim rukama kada su željeli povući tužbu za genocid protiv velikosrpskog fašističkog agresora. Time su sigurno bitno utjecali na nedonošenje pravedne presude. Ali i takva presuda kakva jest pokazuje da su sve radili kao izvršitelji velikosrpskog Memoranduma SANU 2, jer je u njoj jasno označen agresor koji je u cilju osvajanja hrvatskih teritorija vršio genocidne radnje. Da su uspjeli s povlačenjem optužbe lakše bi im bilo "dokazati" da su naši branitelji zapravo fašisti, zar ne?

Prof. Zdravko Tomac (direktno.hr, 30. 09. 2016.) kaže:

Kažnjavanje televizije Z1 trodnevnom zabranom emitiranja i neargumentiranom presudom da se na toj televiziji dogodio govor mržnje, agencija za telekomunikacije stala je u obranu četništva a neopravdano kaznila one koji govore istinu o četništvu.

Time je učinjena nevjerljivatna šteta hrvatskom narodu i posebno hrvatskim braniteljima. Hrvatski narod i hrvatski branitelji borili su se protiv četničke agresije u Domovinskom ratu. U trajnom sjećanju generacija hrvatskog naroda ostat će snimka četnika kako pjevaju u okupiranom Vukovaru "Slobodno salji nam salate bit će mesa klat ćemo Hrvate"

Zapravo je i sama obrana četništva itekako važna u Memorandumu SANU 2 jer se time osigurava još veći pritisak na branitelje kroz njihovu fašizaciju i poistovjećivanjem sa slikom koja je stvorena o NDH. Koliko su jadne te velikosrpske sluge ponajbolje nam pokazuje Igor Vukić, čiji je otac Srbin kao dijete bio u Jasenovcu. Naslov njegovog najnovijeg teksta u Hrvatskom tjedniku (28. 01. 2016.): NDH i ZAVNOH u Ustavu bi trebali zamjeniti mesta – AVNOJ i ZAVNOH borili su se za Jugoslaviju i u ime toga cilja masovno su pogubili čitave narodne skupine.

Medutim mislim da je to što SPC provodi velikosrpsku politiku ovdje manje značajno.

Koliko su srpske sluge uspješne u tome vidimo i ovih dana kada se neki poznati branitelji i pravaši ograđuju od pozdrava s kojim su njihovi prijatelju ginuli u Domovinskom ratu. I to danas kada su ispali smiješni sličnim napadima na prijedlog da se Hrvatski sabor ponovno nazove Hrvatski državni sabor!

Ovdje je još značajnije što se to događa povodom Prosvjeda za TV Z1 povodom tvrdnji gđe Rakić koje su očito rasističke. Zato sam namjeravao poslati navedenoj gđi pismo:

PODNESETE OSTAVKU ZBOG RASISTIČKOG VRIJEĐANJA HRVATA!

Poštovana gđo Rakić,

Obraćam Vam se zbog poznate činjenice da je Vijeće za elektroničke medije, kome ste Vi predsjednica, donijelo odluku o oduzimanju koncesije televiziji Z1 na tri dana. Oduzeta je zbog emitiranja emisije "Markov trg" koju je urednik i voditelj Marko Jurić odjavio porukom svima koji šeću Cvjetnim trgom da budu oprezni jer je blizu crkva u kojoj stolju četnički vikari.

Ne mislim da ste Vi i članovi Vijeća toliko priglupi da niste odmah shvatili da se radi o satiričnom završetku emisije, jer bar spominjanje „četničkih vikara“ je očita asocijacija na „ustaškog vikara“ kako je blaženog Stepinca nazvao jedan član Vlade RS.

Zapravo i da nije satira to bi značilo da tvrdite kako su Hrvati niža rasa pa ne mogu govoriti isto što kaže neki srpski ministar, zar ne? (ne treba nas čuditi kada i sam Porfirije kaže da je to "medijski napad pojedinaca i udruga na SPC, njene svećenike i srpski narod u RH, pa njihova vojska je "jučer" bježala poput zečeva; JP).

Još više sam se šokirao vidjevši što ste odgovorili g. Juriću („Bujica“, 27. 01. 2016.), a o čemu je pisao i sam Jurić:

Na kratkom razgovoru u Agenciji za elektroničke medije pitao sam Mirjanu Rakić da mi citira u kojem sam djelu svoje satiričke odjave širio mržnju ili poticao na nasilje.

Mirjana Rakić mi je odgovorila: "Vaša ideja ne potiče građane na misao da žive u sigurnoj državi."

<http://www.maxportal.hr/marko-juric-sto-sam-sve-rekao-mirjani-rakic-i-zasto-ona-brani-pupovcev-govor-mrznje-2/>

Doista je priglupa tvrdnja da satira može poticati građane da ne žive u sigurnoj državi, pa ne vjerujem da ste na to mislili. Ostaje mi objašnjenje kako Vi smatrate da su Hrvati priglupi ljudi, koji ne znaju što je satira, pa je tako nešto doista moguće! Ti priglupi Hrvati su po Vama shvatili Jurića kako tvrdi da će „četnički vikari“ iz crkve doista juriti po Cvjetnom trgu s noževima u rukama, zar ne?

Mene, kao pripadnika hrvatskog naroda, ste duboko povrijedili, a uvjeren sam i mnoge druge Hrvate. Zato smatran da je najmanje što možete učiniti jeste Vaša neopoziva ostavka na funkciju koju ste iskoristili da tako rasistički vrijedate nas Hrvate.

Akademik Josip Pečarić

Zagreb, 28. 01. 2016.

Odustao sam od slanja takovog pisma jer je očito da je besmisleno pisati Mirjani Rakić. Primjereno bi bilo o tome pisati Hrvatskom (državnom) saboru ili DORH-u, zar ne?

Vratimo se Milanoviću. Zapravo, znamo da ljudi teške kvalifikacije koje se odnose na njih kažu za druge. A Milanović je izgleda koristio i riječ "filonacizam". A rasizam i jest nešto što je vezano uz nacizam, zar ne? Da doista ljudi puno toga kažu sami o sebi, zar ne?

Drugo pismo govori o najavi zabrane knjige o Jasenovcu u kojoj se daje istina o ovom logoru. Laži o Jasenovcu su oduvijek imale važnu ulogu u borbi za očuvanje Jugoslavije. To se danas još proširuje jer pričajući o Jasenovcu skriva se istina o brojnim srpskim konclologorima devedesetih godina prošlog stoljeća. O tome treba pogledati članak dr. sc. Stjepana Razuma "Logor Jasenovac je komunističko-velikosrbski mit", Hrvatska vjernost. Časopis za hrvatski martirologij. Gospić, 10./2015., br. 11, kolovoz 2015., str. 55-58. Dakle i tu srpske sluge u RH pomažu realizaciji velikosrpskog Memoranduma SANU 2.

Kako u tom članku dr. Razum govori i o drugom našem pismu, ja ču svoje izlaganje završiti s tim djelom njegova teksta:

Pismo Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti

Povodom nerazumnog napada navedenih samoproglašenih "učitelja" na članove Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, prof. dr. sc. Matko Marušić i akademik Josip Pečarić sastavili su pismo predsjedniku Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, Zvonku Kusiću, u kojem traže da Akademija donese

deklaraciju o slobodi znanstvenoga istraživanja i "da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega". Taj je zahtjev supodpisalo oko 200 akademika, biskupa, profesora i znanstvenika. Zahtjev je vrlo važan prije svega zbog toga što se preko njega, a osobito preko zahtijevane deklaracije o slobodi znanstvenoga istraživanja oslobođa hrvatsku sveobču, a osobito znanstvenu javnost od nametnutih autoriteta koji sebe smatraju vlasnicima istine, a sve ostale, koji tu istinu propituju, guraju na stranu. Uvažavajući ovaj zahtjev Akademija će oslobiti znanstvene mogućnosti hrvatskih znanstvenika i pospješit će očišćenje hrvatskoga javnoga prostora, zagađenog jugoslavenštinom i totalističkim komunizmom. Neki novinari tim povodom pišu da se ovim zahtjevom traži lustracija hrvatske sveučilišne zajednice.

Bez obzira na prijam ovoga zahtjeva kod Akademije, već je sam zahtjev polučio veliki uspjeh zbog toga što je hrvatska javnost postala svjesna da su joj samoproglašeni jugokomunistički autoriteti nepotrebni i da je došlo vrijeme da se ti autoriteti konačno uključe u hrvatsku stvarnost ili da nestanu s javne pozornice.

HVALA!

2. veljače 2016.

www.hu-benedikt.hr.

DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.

GOVOR MRŽNJE I POZIV NA NASILJE PREMA HRVATSKIM BRANITELJIMA U 2015. OD STRANE SRPSKE MANJINE U REPUBLICI HRVATSKOJ

Pupovac je “odgovorio” Brkiću. Zapravo nije ništa smislenom mogao ni reći osim to da je Brkić “najpoznatiji diplomac u Hrvatskoj”. Činjenica jest da je Brkić mnogo više vremena potrošio u pravljenje zečeva, da parafraziramo Slobodana Miloševića, od Pupovčeve braće i ostale srpske vojske.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pupovac-odgovorio-brkicu-brkicu-vracam-etikete-mozda-mu-pomognu-da-ude-u-vladu-902573>

Bivši ministar obrane Andrija Hebrang, koga vjerovali ili ne, ne spominju za Direktno hr. komentirao je verbalni sukob između Milorada Pupovca i Milijana Brkića. U potpunosti je podržao Brkića kazavši da Pupovac odavno ne predstavlja stav srpske nacionalne manjine. Sam naslov I podnaslov teksta je posebno zanimljiv:

Hebrang objasnio zašto su u pravu svi koji smatraju Pupovca uvredom

Gospodin Pupovac se osjeća ugroženim vjerojatno zato što je izbore izgubila vlada u kojoj je trećina dužnosnika bila srpske nacionalnosti, kazao je Hebrang

Hebrang je postavio nekoliko pitanja za Milorada Pupovca.

"Javno ga pitam imaju li Hrvati u Srbiji i djelić onih prava koje ima srpska manjina u Hrvatskoj?! Pitam ga zašto je zagovarao cirilicu u Vukovaru, kad je svaka agresorska granata i svaka čahura imala cirilični natpis. Pitam ga ne bi li se mi Hrvati trebali osjećati ugroženima kad se prema hrvatskim braniteljima hrvatska politika i hrvatsko pravosuđe odnose lošije nego prema bivšim pripadnicima agresorske vojske. Osjeća li se ugroženim zato što hrvatski proračun financira list koji vrijedaju hrvatska obilježja? Smatram uvredom svog naroda to što Milorad Pupovac nikad nije priznao srpsku agresiju i za nju se ispričao, kao i to da nitko nije osuđen za smrt osam tisuća hrvatskih civila, među kojima su čak polovina ubijene žene i djeca. Imam puno sličnih pitanja za gospodina Pupovca, ali od njega ne očekujem suvisle odgovore jer on za svoju korist politizira hrvatsku prošlost i hrvatsku sadašnjost. Pa zato svima koji njegove izjave vrijedaju poručujem da nije važno što kaže, nego tko kaže".

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/41492/Hebrang-objasnio-zašto-su-u-pravu-svi-koji-smatraju-Pupovca-uvredom.htm>

Da je za Pupovca važna RH kao krava muzara vidi se već iz naslova teksta:

Pupovac: ako netko misli ugušiti manjine smanjivanjem novaca – neće

<http://direktno.hr/en/2014/domovina/41613/Pupovac-ako-netko-misli-ugušiti-manjine-smanjivanjem-novaca---neće.htm>

Naravno, Pupovac u manjine ne ubraja one Srbe – hrvatske branitelje, koji bi doista itekako zaslužili brigu i pomoći i hrvatske države i svih nas! Kao da je uredništvo portala Glas Brotnja to i očekivalo od njega pa je naslov mog prethodnog teksta

PREDSJEDNICA KOLINDA GRABAR-KITAROVIĆ U GOVORU MRŽNJE I NASILJU PREMA SRBIMA U 2015. bio:

Josip Pečarić: Kako SNV koristi novac koji im daje hrvatski narod pokazao je njihov bilten 'GOVOR MRŽNJE I NASILJE PREMA SRBIMA '

<http://glasbrotnja.net/kolumnе-akademik-josip-pecaric/78558>

Već sam konstatirao kako je tekst iz Novosti prepun laži i poluistina („poluistica je gora od laži“). Ali poznato je da je laž najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti. Dakle, oni rade ono što jedino znaju (u ratu i nenaoružani Hrvati od njih naprave zećeve) – lažu. Problem je u njihovim slugama u Hrvatskoj. Pa upravo je iz Novosti potekla laž o ustaškoj kapi ministra Hasanbegovića, i imali su podršku cijele „lijeve“ Hrvatske. Davno sam konstatirao: Jednom sluga – uvijek sluga! Jednom izdajica – uvijek izdajica!

O lažima i poluistinama u ovom srpskom pamfletu možete pogledati u tekstu:

Željko Sakić: Pupovac prozvao za govor mržnje u suradnji s proustaškim strankama

<http://narod.hr/hrvatska/zeljko-sakic-pupovac-prozvao-za-govor-mrznje-u-suradnji-s-proustaskim-strankama>

Zapravo je besmisleno upozoravati na sve laži i poluistine kod onih kojima je laž najviše pomogla u povijesti, kako reče bivši predsjednik Srbije književnik Dobrica Ćosić, koji je tu istinu i opjevao:

„Mi Srbi lažemo da bismo obmanuli sebe, da utješimo drugog; lažemo iz samilosti, da nas nije strah, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju i tuđu bijedu... Laž je vid našeg patriotizma... Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno.“

Što očekivati od njih kada u RH nije sankcionirano morbidno pozivanje na ubojstvo Thompsona, na što nas upozoravaju Thompsonovi fanovi:

REAKCIJA NA SRPSKI BILTEN

PORUKA PUPOVCU i SNV-u od Thompsonovih fanova: Znamo što ih smeta, možda su se prepoznali u njegovim stihovima!

(...).

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/poruka-pupovcu-thompsonovih-fanova-znamo-sto-vas-smeta-prepoznali-ste-se-u-njegovim-stihovima-902412>

Očekivano, oklevetani ili „oklevetani“ reagiraju različito. Jedni se zahvaljuju Novostima i Pupovcu jer su po njihovom izboru uvršteni u ponajbolje Hrvate na čelu s Predsjednicom. (Podsjetit ću na tekst s portala direktno.hr

GOVOR MRŽNJE - BILTEN SNV-A: NAPALI PREDSJEDNICU, SMETA IM I THOMPSON I NAŠ KOLUMNIST.

Uz predsjednicu izdvojili su Thompsona, a onda se hvale što je s njima i njihov kolumnist.)

BOŽIDAR ALIĆ: PORUKA MILORADU PUPOVCU

“Poštovani druže”

MILORAD PUPOVAC,

Ovim Vam se kratkim pisamcem, iskreno zahvaljujem, što ste i mene, uvrstili u Vašu

TISKOVINU MRŽNJE

naspram

ISTAKNUTIH HRVATA

I DOMAJE NAM HRVATSKE

u Vašem bilteniču....

Bio bih, uistinu zabrinut za sebe i svoje djelovanje, da me niste uvrstili među

NAJČASNIJE HRVATE

....Tomislava Karamarka, Marka Perkovića Thompsona, Marka Jurića, Velimira Bujanca

i još mnoge, meni,a i SVIM HRVATICAMA

i HRVATIMA drage i časne ljude !

Posebice sam Vam zahvalan što sam i u društvu gospodje PREDSJEDNICE HRVATSKE

Kolinde Grabar Kitarović

!

*Ovime Vas izyešćujem kako sam Vašu tiskovinu
i Vašeg novinara Viktora Ivančića tužio prijeko odvjetničkog ureda
g. Željka Olujića...*

*U nadi, kako će naći svoje mjesto i u Vašem
BILTENČIĆU MRŽNJE
i u 2016.godini Gospodnjoj,
pozdravljam Vas...*

BOG I HRVATI !

Božidar Alić

<http://kamenjar.com/bozidar-alic/>

Mladen Ivezić komentira:

Ljudi, Srbi!

Na 26. s. vašega Bulletina br. 6. objaviste moje ime s još podosta imane častnih i mudrih ljudi pa Vam na tome zahvaljujem kao i na činjenici da me označavate kao revizionista.

Šteta što niste čitali koju od mojih 7 knjiga.

Onde ćete vidjeti moje pohvale Momčilu Đujiću, četnicima Banje Luke i Ozren planine pa sve na zapad, koji su do svršetka Nezavisne Države Hrvatske ratovali za Poglavnika.

Ustaški režim nije bio zločinački, što su priznali i Tito i njegovi jer nikada nisu podignuli tzv. obtužnicu Pavelić-Artuković i Poglavnika, nikada nitko od 1945. godine nije ni pokušao obtužiti za ratne zločine i sl.

Tijekom Nezavisne k nama su doma, u središte Zagreba, dolazili medački četnici u punoj opremi. Zloglasna i krvavoruka (skoro 100 % srbska) titovska Šesta lička divizija uvijek se žalila da, ako napadne hrvatski Bilaj, ustašama pomažu medački četnici a, napadne li Medak, četnicima pomažu bilajski ustaše.

Ne širim ja nikakvu mržnju, nego to čini Pupovac s kompanijom, što stalno žele sukobiti pravoslavce i Srbe s Hrvatima

Nasuprot krvoločnosti partizanske i četničke literature, evo vam jedna ustaška, koju je pjesnik Stjepko Trontl posvetio nekoj materi koju je svakodnevno, i u snijegu i vjetru viđao na groblju:

Ustaški grob

*Bio je s onima što nisu vjeru
u Boga i pravdu gubili.
Godinu dana je tomu;
i sinka su joj ubili.*

*A bio je majci jedina sreća,
mrtvaj jedina misao.
Ne placi za mnom, mamo moja,
tako je sinak pisao.*

*Razvjetalu trešnju donijela mu je,
pred grobom zastala mama.
Tu bukti baklja, vienac tu je
i trobojka; on je s nama.*

*Ljudi Srbi!
Budite sa mnom: Za dom spremni!*

Mladen Ivezic

Naravno ima i drugačijih reagiranja:

Marko Jurić: Pupovčev šovinistički pamflet u najcrnjoj udbaškoj maniri prokazivanja

(...)

Zamislite kakve bi bile reakcije kada bi neka hrvatska udruga objavila popis nepočudnih Srba?

http://kamenjar.com/marko-juric-pupovcev-sovinisticki-pamflet-u-najcrnjoj-udbaskoj-maniri-prokazivanja/

Poznati hrvatsko kolumnist, književnik Nenad Piskač opisuje kako je on oklevetan pa kaže:

Autor s pravom drži, da je u njegovom slučaju riječ o etnički, jednostranački, jednoetnički i totalitarno motiviranom napadu SNV-a i VSNMGZ-a na njegov osobni integritet, njegovu hrvatsku narodnost, ljudsko, profesionalno i braniteljsko dostojanstvo, čast i ugled, koje uživa kao Hrvat, hrvatski državljanin, kolumnist, književnik i hrvatski branitelj, kao i napad na ugled i vjerodostojnost elektroničkog medija u kojem godinama objavljuje. Štoviše, da je riječ o perfidnom govoru mržnje, suptilnoj prijetnji i nedvojbenom nasilju, što u konačnici predstavlja napad narečenih nakladnika i, djelomično, stranke SDSS, na slobodu govora i mišljenja zajamčenih Ustavom Republike Hrvatske, a sve zbog toga kako bi se spornom publikacijom u domaćoj i inozemnoj javnosti stvorio lažni dojam o ugroženosti Srba u Hrvatskoj, te tako nanijela šteta međunarodnom ugledu Republike Hrvatske, što je po mom mišljenju krajnji cilj publikacije. Mit o ugroženosti Srba u Hrvatskoj hrvatska je historiografija znanstveno obradila, pa ga ovdje nije potrebno dodatno obrazlagati, ali će radovi hrvatskih povjesnika o toj temi dobro doći u dokaznom postupku.

Tražim odvjetnika i djelovanje mjerodavnih državnih ustanova

Oklevetani autor izražava solidarnost s drugim osobama, počevši od predsjednice Republike Hrvatske, gospode Kolinde Grabar-Kitarović, koje su se, kao i on, zlonamjerno, specijalnoratovskim metodama pronašle u spornoj publikaciji SNV-a i VSNMGZ. Pozivam oklevetane kolege novinare da se okupimo oko zajedničke tužbe i paralelno predlažem im i privatnu tužbu. Bez sudbenoga pravorijeka, ova će se praksa nastaviti.

Stoga obavještavam javnost da je ovaj tekst skica za privatnu tužbu protiv nakladnika. Prema meni je izvršeno jednoetnički, jednostranački, politički i etno-trgovački motivirano nasilje. Moj tekst je iskorišten za protuhrvatsko djelovanje. Kako oklevetani autor nema znanja i vještine potrebne za vođenje sudbenoga procesa, ovim putem poziva odvjetnike, doma i u izvandomovinstvu, bez obzira na njihovu nacionalnost, da mu se jave ako žele pro bono voditi sudbeni proces. Pro bono zato što autor (zajedno s medijem u

kojem objavljuje) nije poput SNV-a, VSNGZ-a i SDSS-a na izdašnoj proračunskoj skribi.

Bez obzira na najavljenu privatnu i eventualnu zajedničku tužbu, tuzemno i inozemno oklevetani autor poziva mjerodavne državne službe da izađu iz puževe kućice i da se po službenoj dužnosti, bez straha od bilo koga, prihvate posla otkrivanja i procesuiranja protuhrvatskog djelovanja, osobito onoga financiranoga hrvatskim novcima. GOVOR MRŽNJE I NASILJE PREMA SRBIMA U 2015. radikaljan je primjer širenja etničke netrpeljivosti. Čudi me da je to promaklo uredničkom oku Saše Miloševića.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/23097-nenad-piskac-trazim-odvjetnika-za-spor-protiv-srpskog-narodnog-vijeca.html>

Zapravo logično im je na udaru – prije svih . Predsjednica. Njen izbor označio je početak pada. Ostao im je sami ILI MI – ILI ONI, tj. od branitelja stvarati Ustaše.

Nedavno sam Vam poslao slijedeće:

Dr. Stjepandić se ruga:) :

Naslov: Puppy protiv mladog jastreba

Datum: Tue, 8 Mar 2016 15:57:31 +0000

Šalje: Stjepandic, Josip

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

<http://www.tportal.hr/vijesti/hrvatska/419461/HDZ-je-napustio-demokrstanstvo-zato-raste-govor-mrznje-i-nasilje.html>

„Upozorila je i na inicijativu da se u službenu vojnu uporabu vрати ustaški pozdrav 'Za dom spremni' koju je, podsjeća, pokrenuo Branko Borković koji 'slovi za najizglednijeg kandidata za ministra branitelja'. 'Ovu inicijativu predsjednica Republike osudila je tek nakon inzistiranja javnosti', dodala je Opačić.“

Imenjače, da se kandidiramo za kakvog ministra, pa da nas SDSS poklopi. Kakva bi to bila čast!?

MOJ KOMENTAR:

Ipak im je na kraju i ZDS kriva Predsjednica:)))

ILI:

Što god više se neki državotvorni Hrvate trude dokazati crvenim fašistima tj. srpskim slugama da nisu ustaše, to će ih ovi sve više i više optuživati za to.

Nisu ni oni glupi - protivnika tučeš ongdje gdje pokaže slabost!!!

Jesu li se ipak previše razigrali?

Hrvatska vlast treba omogućiti Pupovcu i sličnima da dokažu istinitost njegovih riječi:

Ovo je i moja zemlja, kao i zemlja onih koje predstavljam!

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/41396/Pupovac-Brki%C4%87u-Ovo-je-i-moja-zemlja-kao-i-zemlja-onih-koje-predstavljam.htm>

Ne dajte im hrvatske (ustaške) kune i onda će doista moći pokazati da je ovo doista njihova zemlja!

Akademik Josip Pečarić

05. 06. 2016.

O USTAŠAMA I SRPSKIM SLUGAMA

Vjerojatno očekujete moj tekst u svezi s najnovijom krizom vladajuće koalicije. Međutim, ne vidim što bih mogao reći što već nisam rekao. Točna je tvrdnja Tomislava Karamarka:

“HDZ je već previše ustupaka napravio i ne možemo tako raditi.”

Zapravo je njegova najveća krivnja i krivnja HDZ-a upravo to stalno popuštanje (Mijo Crnoja, Zlatko Hasanbegović, Predrag Šustar, Milijan Brkić). Istina u srazu srpskih slugu i ustaša (kako sam još 1987. objasnio da Srbi dijele Hrvate) imali smo tipično ponašanje u skladu s interesima koje ove dvije grupacije zastupaju. Srpske sluge su neumorno lagale, a ustaše se nisu usudile (tipično hrvatski) uzvratiti istom mjerom. Dok su srpske sluge sprovodile velikosrpski Memorandum SANU 2, ustaše se nisu usudile podsjetiti ih da su pokušali oslobođenit Srbiju od optužbe za agresiju, a istovremeno su optuživali Hrvatsku za agresiju na BiH. Stalno sam p(r)oživao vladajuće da govore o presudi stavnog suda u Haagu o srpskoj agresiji sa ciljem stvaranja homogene Velike Srbije pri čemu su izvršene mnoge genocidne radnje, a srpske sluge su takovu presudu pokušavale spriječiti. Uzalud.

Nije ustašama bilo lako. Zamjerili bi se moćnicima u svijetu koji su podupirali fašističku velikosrpsku agresiju. Kada bi njima nešto tako i rekli, ovi bi lako upozorili ustaše u vlastima kako su i oni poslije 2000. g. sudjelovali u tome.

Valjda su zato u HDZ-u i izabrali taktiku popuštanja. Bio sam uvjeren da će napad na drugog čovjeka HDZ-a otrijezniti vladajuće. Već sam napisao kako je očito da će poslije drugog čovjeka na red doći i prvi čovjek HDZ-a. Ili kako kaže Ilija Vincetić:

Saga oko Brkića, (u kojoj je Karamarko propustio pokazati odlučnost) otvarila je prostor za juriš na njega.

<http://hrvatskonebo.com/2016/06/04/ilija-vincetic-plaudite-acta-est-fabula-pljescite-igri-je-kraj/>

Nerazumno je kako je Karamarko mogao misliti da MOST neće nastaviti. Pa njih je promovirala Radmanovizija, a prvi izbor im je

bio SDP, zar ne? Zato baš i ne mogu prihvatići riječ „postao“ u tvrdnji Marka Jurića:

Božo Petrov je postao lutka u Milanovićevim rukama.

Naime, Jurić počinje svoj tekst ovako:

Nevjerojatno koliko je Božo Petrov opsjednut Karamarkom. Toliko da ruši vladu zbog afere koja možda to i nije. Bar dok to ne kaže Povjerenstvo o sukobu interesa. Ali čak i ako jest sukob interesa, zar je to dovoljan razlog za izazivanje krize i odlazak u nove izbore u kojima vrlo vjerojatno na vlast dolazi stara garnitura Milanovićevih šakala i hijena?

Pa Petrov itekako zna i znao je kako se radi o šakalima i hijenama koji mrze Hrvatsku. Ali oni su ga i stvorili. Morali su jer Petrovu netko još i može povjerovati kada kaže kako voli Hrvatsku.

<http://kamenjar.com/marko-juric-bozo-petrov-je-postao-lutka-u-milanovicievim-rukama/>

Podsjetit će samo kako je prije mjesec dana govorio biskup Košić o tome u čemu sudjeluje Petrov i MOST:

Čudno je doista da se danas diže prašina kako Hrvatska postaje fašistička i nacistička, te da ju treba defašizirati i deustašizirati. To dakako nije istina. Jer istina je da se šuti o pravom problemu, a to je da Hrvatsku treba dekomunizirati! Naime, za sve zločine „desničara“ – koji su i daleko preuveličani – zna se i čitav državni vrh već 25 godina hodočasti na ta mjesta, ali se zato skriva istina i nitko od službenih vlasti ne želi priznati da je Hrvatska, a i Slovenija, kao i Bosna i Hercegovina puna prikrivenih grobišta koja nisu obilježena niti istražena, jer se neprestano zataškavaju zločini partizana i komunista. Zašto su nositelji bivšeg režima u RH ukinuli spomenuti Ured za istraživanje komunističkih zločina, zašto su ukinuli pokroviteljstvo Hrvatskog sabora nad komemoracijom u Bleiburgu, zašto su donijeli tzv. lex Perković – ako im je bilo stalo do istine o svim zločinima a ne do zataškavanja komunističkih zločina? Sa žalošću moramo ustvrditi da još uvijek, niti nakon 25 godina od stvaranja moderne Hrvatske kao države nemamo jasan službeni stav o tome da su komunisti počinili najgore i najbrojnije zločine nad hrvatskim civilima, razoružanim vojnicima i osobito nad svećenicima i pripadnicima Katoličke Crkve! To je optužba koja stvarno mora zacrvenjeti lice svake dosadašnje vlasti u RH i zato

smatram da je došlo vrijeme da se to ispravi. Nije li – barem neobično – da ne kažem i namjerno sramotno, što ni jedan jedini počinitelj zločina sa strane komunističkih egzekutora nije ni priveden pravdi, a kamoli osuđen, dok su s druge strane, po Argentini hvatani starci koji su već bili jednom nogom u grobu samo da bi se demonstriralo da su oni počinili zločine i tako ih se optužilo i osudilo? Samo je jedan navodni počinitelj komunističkih zločina bio priveden na saslušanje i – odmah pušten. To je sve što je hrvatsko pravosuđe u ovih 25 godina poduzelo da kazni komunistički režim koji još uvijek u dušama mnogih vlada i rukovodi mnogim odlukama. Da nema Njemačke i suda u Münchenu ni jedan udbaš ni komunistički zločinac ne bi do danas stao pred lice pravde. Pitam se: je li to Hrvatska kakvu smo svi htjeli, koju su htjeli oni koji su se krvavo borili za nju i dali svoje živote za njezinu obranu, kada je bila brutalno napadnuta i kada su ju komadali oni isti koji sada ne dopuštaju osudu komunizma! Zašto to kažem? Jer su ti isti s jedne strane srpski četnici, koji su zamijenili kokarde crvenom zvijezdom, i s druge strane oni udbaši koji su crvenu zvijezdu zamijenili hrvatskim grbom vrlo dobro sakrili svoje krvave tragove, ali nisu očistili svoje savjesti i nisu zadobili oproštenje naše izmučene nacije! To će biti moguće tek kada se Hrvatska jednakost službeno, kao i s nacizmom i fašizmom, obračuna i s komunizmom! A to se još nije dogodilo.

Pitam vas, tko viče kako se uzdiže ustavštvo u Hrvatskoj? Kažem vam: preobučeni četnici u antifašiste i udbaši preobučeni u hrvatske političare i novinare. A riječ je o istoj matrici onih koji mrze sve što je hrvatsko i katoličko. No, narod pamti, narod sve zna. I što je najvažnije – Bog sve vidi! Ni narodu ni Bogu nije se moguće sakriti.

<http://www.biskupija-sisak.hr/index.php/biskup/homilije/3462-homilija-na-blagoslovu-spomen-ploe-u-klotar-ivaniu-06052016>

Biskup je zapravo govorio o srpskim slugama i ustašama, zar ne?

Drugim riječima, Petrov i MOST jesu za Hrvatsku, ali za Srpsku Hrvatsku, zar ne?

Petrov je prekjučer „urbi et orbi“ obznanio da je čist pred Bogom. Ne mogu to osporiti, ali da nije čist pred stvojom savješću i građanima RH, lako će ustvrditi i dokazati. U Ministarstvo unutarnjih poslova postavio je podoficira jugovojske koji blokira sve

istrage, pače i najtežeg kriminala, a odgovorne za teški kriminal nagrađuje službenim automobilom. Tako će slučajevi atentata na hrvatskog branitelja Pajičića, milicijski juriš na branitelje u crkvi Sv. Marka, kukastog križa na Poljudu, optužbi protiv Gorana Radmana (koji je izumio Petrova) i mnogi drugi ostati nerazjašnjeni. Zato progon hrvatskih branitelja poput Josića i Culeja ide naprijed.

Ima li boljeg dokaza da su Petrov i MOST zapravo srpski sluge, koji skupa s Milanovićem rade na istoj misiji?

Prijatelj mi veli da je otac Bože Petrova jedina osoba, koja može utjecati na njega. Predložio je da mu napišem otvoreno pismo. Eto, ako mu ovaj tekst dođe u ruke, pozivam ga da razmisli u kakvu će nevolju njegov sin uvaliti Hrvatsku i hrvatski narod. Je li ikad pomislio da će njegov sin postati srpski sluga, istodobno se pozivajući na Boga Svevišnjega?

Srpske sluge su kulturu bili praktično preuzeli u svoje ruke. Pomrsio im je konce ministar Hasanbegović. Doveli su onoga koji im je već pomagao u antihrvatskim poslima - francuskog književnika i filozofa Alaina Finkelkrauta. On doista jest na samom početku pomagao Hrvatskoj, ali vrlo brzo je prešao na stranu srpskih slugu u Hrvatskoj. Vjerojatno on nije ni svjestan toga, pa ga treba podsjetiti kako se zajedno s njima tada upustio u rasističku hajku protiv Hercegovaca. Hrvatski književnik akademik Slobodan Novak (*Hrvatsko slovo*, 13. rujna 1996.) o tome kaže:

"A kad ste već spomenuli nedavni Finkelkrautov interview u "Hrvatskom obzoru", moram još posebno reći, da je ono što izjavljuje o Hercegovcima, čista blasfemija. Očito, inspirirala ga je uvijek ona ista hrvatska inteligencija, koja je započela svoju rasističku hajku najprije s bijelim čarapama i vicevima, a sada dotjerala do paničnog alarma: čuvajte se Hercegovaca! Ne: čuvajte se Branka Horvata, Žarka Puhovskoga, raznih Lörgerica, Čičaka, Đukića, leptir-mašni, ludaka, nadaleko zaudarajućih komunjara; ne čuvajte se bjelosvjetskih spisateljica, publicistkinja, novinarki; ne čuvajte se Sorosa i njegovih pornografskih tiskovina po Zagrebu, Splitu i Rijeci - nego čuvajte se onih koji su tako krvavo branili Hrvatsku, jer su joj najodaniji sinovi, i kojih se Hrvatska nema zašto čuvati, jer oni čuvaju nju. ..."

Zato pogledajte:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/jure-vujic-zbunio-finkielkrauta-potpisao-je-protiv-hasanbegovica-a-nije-znao-odgovor-na-ovo-pitanje-927746>

Zapravo u sprovođenju velikosrpske politike srpskim slugama je uvijek najvažnije bilo imati školstvo u svojim rukama. Ovih dana smo svjedoci s koliko strasti su se srpske sluge borile da isključivo oni imaju pravo odlučivati što će naša djeca učiti.

Prof. Matko Marušić upozorava na slijedeća dva teksta:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/djeco-budite-streberi-u-protivnom-jednog-cete-dana-raditi-za-strebera-926964>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/akademik-paar-izlozio-ovo-su-prijedlozi-kurikularnih-promjena-u-20-tocaka-927592>

Svi odgovori u dva članka dvaju pametnih ljudi, konstatira prof. Marušić.

Već sam upozorio na komentar Marka Ljubića. Ljubićev tekst su prenijeli i drugi portali:

<http://glasbrotnja.net/vijesti/hrvatska/dan-steta-da-plenum-trgu-nije-predvodio-rektor-boras>

<http://kamenjar.com/steta-je-da-plenum-na-trgu-nije-predvodio-rektor-boras/>

Čini se da u HDZ-u dvoje oko toga treba li se Karamarko povući ili ne. O razlozima koji govore u prilog Karamarkove ostavke vidjeti na pr.:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/hdz-protiv-hdz-a-umjesto-da-se-rijese-profesionalnih-nasih-otkrili-neprijatelja-oreskovica-pa-zatrubili-juris>

<http://kamenjar.com/tomislav-karamarko-jednim-starim-borilackim-potezom-moze-odnijeti-veliku-pobjedu/>

Nisam političar pa se ne bih opredjeljivao oko toga. Nekako vjerujem da bi nakon Karamarka na odstrijel došao sljedeći član HDZ-a, koji bi isto tako trebao odstupiti „u interesu općeg dobra“, kako ga definiraju srpske sluge: Hasanbegović, Šustar ili Kovač. Ja bih radio ono što nitko od političara neće (zato ja i nisam političar). Počeo bih se držati principa, jer je zapravo u cijeloj priči problem što

se naši političari ne ponašaju po naputku našeg kardinala pok. Franja Kuharića:

„Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje.“

Uostalom kako je to itekako moguće i sami su pokazali ovih dana po pitanju ulaska u EU Srbije:

<http://kamenjar.com/miro-kovac-uvazeni-su-nasi-zahtjevi-prema-srbiji/>

To je sigurno bio dodatni razlog na sveopći napad srpskih slugu na ustaše!

A imaju priliku upravo ponoviti isto sada kada im FIFA kažnjava nogometnu reprezentaciju zbog izmišljenog ustašluka, jer navijači uzvikuju pozdrav kojim su HOS-ovci i ostali branitelji napravili od jedne od najjačih vojski u Europi – kako kaže Slobodan Milošević – zeceve. FIFA se time samo pridružuje fašističkoj velikosrpskoj agresiji, jer je poznato da su i agresori i srpske sluge u RH naše branitelje nazivali ustašama, a posebno su se bojali upravo HOS-ovaca. Toliko da im je Račan dolaskom na vlast ukinuo sva prava! A Milanovićeva vlada je i omogućila ovaj napad na hrvatski nogomet, zar ne?

Srpskim slugama itekako odgovara da nam nekakva nogometna mafija iz svijeta drži lekcije iz naše povijesti, pogotovo kada to služi njihovoj osnovnoj zadaći služenju velikosrpskom Memorandumu SANU 2.

Na žalost znamo: naši državotvorni političari imaju probleme zato što se ne drže naputka kardinala Kuharića, a onda i logično imamo probleme i svi oni koji ga se žele ili čak i pokušavaju držati.

19. i 20. 09. 2016.

REVIZIONIST HASANBEGOVIĆ

Zvonimir Hodak piše:

"Promocija moje prve i vjerojatno posljednje knjige "Lijevom našom..." prošla je neočekivano dobro. Dvorana "Vijenac" na Kaptolu bila je puna tako da su ljudi stajali sa strane. Ovim putem hvala akademiku Josipu Pečeriću, prof. dr.sc. Josipu Jurčeviću, i Josipi –oprostite – glumici Anji Šovagović na sjajnoj prezentaciji knjige. Mislim da smo svi zajedno napravili jednu dobру stvar. Bojim se samo stare kineske poslovice koja od prilike kaže: ako napraviš dobro djelo prije ili kasnije za to ćeš platiti..."

**ZA ONE KOJI NISI BILI NA PREDSTAVLJANJU ILI
POGLEDALI SNIMKU: JOSIPA JE KĆERKA ANJE
ŠOVAGOVIĆ:)))**

"Ajmo se mi sad vratiti hrvatskoj političkoj idili. Žilava ljevica, inače čorava kad je u pitanju hrvatska stvarnost, još sanja o danima ponosa i slave s Maršalom na bijelom konju kako ulazi u Zagreb. Odjednom je progledala i ugledala svijetlost na kraju tunela – novog Ivu Sanadera! On će nas spasiti drugovi! Međutim, nije to drugovi Sanader, to je Andrej Plenković! "Ma, dobro! Meni su isti!" misli Milorad. Oba su mladi i lepi, a još ako i Plenki izgovori "Hristos se rodi" doista ga zlatom moraš platiti. Jelena Lovrić doživljjava drugu mladost. Nezadrživo prodire po lijevom krilu. Pupovac se talentirano uvlači skoro k'o Ivi Sanaderu pa i Jadranki. Ljevičarska glorifikacija Plenkovića proizlazi prvenstveno iz činjenice da je ljevica, neakademski rečeno, popušila izbore i sada na lijevoj Lijepoj našoj nema ama baš nikog tko bi, recimo, mogao "srediti" eliminaciju Zlatka Hasanbegovića kao člana Plenkovićevog kabineta. Stoga je Pupovac odmah, još prije početka razgovora s Plenkijem, bio jasan i glasan: "Takvi kao Plenković plaćaju se suhim zlatom". Naravno, pod uvjetom da on bude u vlasti u kojoj neće biti Hasanbegovića. Branimir Pofuk triumfira kao da ga je šef beogradske filharmonije

Tasovac uzeo za prvu trubu. Kaže Brane: "Plenković je u izbornoj noći mimo Hasanbegovića prošao kao pokraj turskog groblja". Jugobrane ima "soko okolovo". Impresionirala ga je euro-atmosfera iz HDZ-ovog stožera: "Bez inscenirane euforije, bez i jedne hrvatske i stranačke zastave, bez balona, pjenušca i treštećeg domoljubnog-glazbenog kiča." Napredno i liberalno! Gledam zborove Trumpa i Clintonice. Koji primitivci. Sve se vijori od američkih zastava i simbola. Nigdje ni jedne ruske, srpske, japanske ili sjeverno korejske zastave. Trump se nije sjetio ni da pozove beogradsku Filharmoniju. Čak ni to! Uglavnom, lijeva medijska falanga ima dojam kako vjerodostojnost Plenkovića prolazi ili pada na tome hoće li Hasanbegović biti u njegovom kabinetu ili ne."

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/pupovac-setalentirano-uvlaci-skoro-ko-ivi-sanaderu-pa-i-jadranki-955984>

PLENKOVIĆ KAO DA ODGOVARA HODAKU:

"HDZ je desnica, no moja je misija ojačati i politički centar. To je jasan zadatak koji vrijedi za sve partnere naše stranke u cijeloj Europi. HDZ je stranka koja oduvijek želi predstavljati sve građane Hrvatske, no ekstremizam će iz naše stranke protjerati. Hrvatski narod želi stranku koja se odgovorno postavlja prema nacionalnim interesima"

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/plenkovic-preko-njemacke-televizije-porucio-protjerat-cu-ekstremizam-iz-hdz-a-956168>

NEKAKO ME SVE TO PODSJEĆA NA ONU MOJU TVRDNU
O NOVOJ POMIRBI - POMIRBI DJECE PARTIZANA IZ SVIH
STRANAKA U RH.

DESNE PRAVAŠKE STRANKE SU PROPUSTILE (OPET)
ŠANSU DA SE UJEDINE.

PAMETNIJI PRAVAŠI SU PREKO HDZ-A UŠLI U SABOR JER
SU UPRAVO ONI - LJUDI PREPOZNATLJIVIH OSOBNOSTI U
KOJIMA NAROD VIDI DA SU ZNA SE A NE ZA SE.

VIDJET ĆE MO JESU LI ONI I TAKOVI SLIČNI NJIMA TI EKSTREMISTI NA KOJE JE PLENKOVIĆ UPOZORIO I JOSIPOVIĆ koji mu je 2010 nudio mjesto savjetnika u svom timu: "Plenković je ozbiljan političar koji je u kratkom vremenu iskoristio komparativne prednosti koje HDZ ima u odnosu na SDP. Tu, prije svega, mislim da disciplinu i organizaciju same stranke i biračkog tijela. Osim toga, uspješno je promijenio sliku stranke i u kratkom vremenu od stranke radikalne desnice uspio je HDZ prikazati europskom konzervativnom strankom. Ali čeka ga još puno posla. Nažalost, HDZ je ispod površine i dalje radikalan. Uostalom, pogledajte tko su dobitnici preferencijalnih glasova... Morat će pokrenuti reforme, i u stranci i u društvu. U suprotnom, umiveno lice HDZ-a bit će tek epizoda."

<http://www.tportal.hr/vijesti/hrvatska/444481/Josipovic-otkrio-nepoznat-detalj-o-Plenkovicu-i-pozelio-mu-uspjeh.html>

Naravno neosporno je u cijeloj priči problem Hasanbegović. Znamo da je glavni revizionist bio dr. Franjo Tuđman, a sada je to Hasanbegović:

Tako Dolić upozorava na moje otvoreno pismo Predsjednici u kome sam upozorio na njenu "priču" o revizionizmu:

"Naš matematičar akademik Josip Pečarić iskazao je zdrav refleks glede jednog nekorektnog pokušaja predsjednice Kolinde Grabar Kitarović. Naime, KGK se usprotivila uvećavanju jasenovačkih žrtava od strane Arhondinisa i Gavrilovića, ali je to iskoristila da se očituje protiv revizije partizanske, zapravo četničke "istine" o Jasenovcu i NDH. Jezik je ipak bio neprimjeren. Predsjednica Kolinda je za brojku od 700 tisuća žrtava u Jasenovcu izjavila kako je to pretjerivanje. Zar samo pretjerivanje? Evo je na čelu RH godinama, a ista predsjednica tolerira ime ratnog zločinca Tita na najljepšim hrvatskim trgovima. Nije uništila Titovu bistu na Pantovčaku, nego ju je preselila u muzej! Kada sve zbrojimo, na Pantovčaku se stalno smjenjuju "partizani". Postavlja se pitanje koliko funkciju predsjednika RH mogu obavljati osobe koje se ne

snalaze u hrvatskoj povijesti. Svojim neznanjem nanose nam nepopravljivu štetu"

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/tvrtko-dolic/kada-ce-konacno-prestati-provokacije-srpske-pravoslavne-crkve-955849>

Zato Marko Jurič upozorava:

"Povijest pišu pobjednici osim kod nas. U Hrvatskoj, u Domovinskom ratu, pobjednici su nacionalne snage, a poraženi su bili pravni slijednici tzv. antifašista koji su napravili militantne hibride četništva, JNA i teritorijalnih postrojbi ...

Evidentno je započeo proces Hasanbegovićeve smjene, a za to ga je potrebno prethodno 'rastaviti', odnosno prikazati kao častohlepnu, tvrdolinijsku osobu, nepotrebnog ekstremista, Karamarkovog čovjeka, povjesničara profesionalno nekompetentnog za resor kulture, stranački nediscipliniranog koji svojim istupima radi štetu stranci itd. Ukratko predstavljaju ga kao čovjeka koji je zaslužio upravo tu sudbinu koju Pupovac zahtijeva, a to je da bude smijenjen. Međutim, stvara se alibi kako smjena ne bi izgledala kao prihvaćanje Pupovčevog ultimatuma, nego kao logičan slijed nečega za što si je Hasanbegović sam kriv."

<http://direktno.hr/en/2014/kolumne/61798/Hasanbegovi%C4%87-bi-u-u-Vladi-RH-bio-eliminator-protunacionalnih-inicijativa.htm>

Jurič je samo upozorio na ono što će govoriti Plenković, zar ne?

Reagirao je i naš poznati vukovarski junak Željko Maršić - Zenga:
<http://kamenjar.com/hasanbegovic-zasluzio-ministarsko-mjesto/>

Naravno i mi iz HNES-a reagiramo:

Predsjedništvo Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta (HNES), na svojoj jučer održanoj sjednici, razmatrajući stanje nakon izvanrednih parlamentarnih izbora za Hrvatski Sabor, zaprepašteno je najnovijim pojačanim agresivnim antihrvatskim ponašanjem Milorada Pupovca:

1. Milorad Pupovac je za svoje negativno antihrvatsko djelovanje 2013. godine etički osuđen od ovog sudišta za nacionalnu veleizdaju.
2. Taj Srbin rođen u Hrvatskoj koja mu je time trebala biti domovina, kao zakoniti „glasnik“ Srba u Hrvatskoj nikada nije pokazao niti minimum korektnosti prema domovini i državi Hrvatskoj. Naprotiv, njegova mržnja prema Hrvatskoj sve je otvorenila i agresivnija..
3. Njegove sve učestalije i sve bezobraznije provokacije, izazivanja i optuživanja, bez ijednog osnova u ičemu osim čistoj mržnji i vrlo isplativom etno biznisu, poprimaju razmjere otvorene agresije kojoj se vlast i narod moraju suprotstaviti.
4. Brojni su primjeri njegova nepodnošljiva ponašanja: nošenje žute vrpce u Saboru, najava sa Saborske tribine da će uskoro biti i fizičkih napada, bezbrojne javne izjave snažno medijski popraćene o tobožnjoj ugroženosti Srba i o tobožnjem širenju ustaštva u Hrvatskoj, javna osuda Oluje i najnoviji subverzivni posjet patrijarha Bartolomeja u režiji Pupovca sa napuhavanjem brojki srpskih žrtava u Jasenovcu,

5. Pupovac i njegov suradnik Vojislav Stanimirović, koji je optužen za ratne zločin u Tovarniku i Vukovaru, i za to etički osuđen od HNES-a za veleizdaju, u post- izbornim aktivnostima drsko se natječe za uključenje u novu Vladu RH i zahtjevaju da neće sudjelovati u Vladi u kojoj bi bio sadašnji ministar kulture Zlatko Hasanbegović.

Zbog svega toga Hrvatsko nacionalno etičko sudište najoštije etički osuđuje agresivno velikosrpsko ponašanje Milorada Pupovca, proglašavamo ga nedostojnim kao persona non grata i objavljujemo da bismo svaku suradnju sa Pupovcem smatrali i etički osudili kao čin nacionalne veleizdaje.

Za HNES: dr. Zvonimir Šeparović, dr. Nikola Debelić, akademik Josip Pečarić, dr. Josip Jurčević, dr. Zdravko Tomac, dr. Stjepa Razum, Božidar Alić i književnici Nevenka Nekić, Đuro Vidmarović i Zvonimir Hodak.

<http://narod.hr/hrvatska/hnes-pupovac-persona-non-grata-hrvatskoj>

Zapravo Hasanbegović ne vjeruje da Plenković nije naučio da javno ne smije pokazati da mu je Pupovac gazda, pa htio ne htio ne ostaviti

Hasanbegovića na mjestu na kome je zaslužio ono "najbolji Ministar" je doista sve drugo samo ne pametno.

Pa ljudi već skupljaju i potpise na peticiji - kojom se zapravo iskazuje nepovjerenje u Plenkovićevu pamet:

http://www.peticija24.com/potpore_drzlatku_hasanbegoviu_i_drmiri_kovau

Zapravo, nešto slično kaže i Šola:

<http://narod.hr/hrvatska/sola-plenkovic-test-vjerodostojnosti-bitce-hasanbegovic-osvojio-vise-glasova-sad-izborima-pupovac-cijeloj-politickoj-karijeri>

Zapravo niz tekstova bavi se pitanjem Hasanbegovića tj. pitanjem inteligencije novog predsjednika HDZ-a. Već sam upozorio na neke tekstove:

Ljubić o vladavini Hrvatskom etički osuđenog veleizdajice (Pupovac se ruga Plenkoviću koji misli da on kao predsjednik vlade vlada u Hrvatskoj, a kao zagovornik Europske Hrvatske mora znati da je glavni Pupavac):

<http://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-pupovac-nije-srpska-moc-izraz-hrvatskih-slabosti>

Peda:

<http://kamenjar.com/predrag-pedja-misic-jedino-sto-srbi-hrvatskoj-ne-mogu-nece-vise-trpjeti-to-si-milorade/>

Tomac:

<http://kamenjar.com/nova-bujica-dr-zdravko-tomac-pupovac-nagazna-mina-andreja-plenkovica/>

Kajtazi:

<http://kamenjar.com/kajtazi-hasanbegovic-moju-potporu-jedini-posjetio-groblje-roma/>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/milorad-pupovac-krsi-hrvatske-zakone-progovorili-srbi-javnim-dodvoravanjem-jednima-ucjenama-drugima-pupovac-nas-sramoti-955362>

Kazo:

<http://kamenjar.com/hasanbegovic-ili-pupovac-kuda-plovi-hrvatski-brod/>

A s druge strane na Hasanbegovićev intervju me je upozorio prof. dr. sc. Matko Marušić: Fantastičan interview _ pročitajte pažljivo.

<http://www.vecernji.hr/izbori2016/jos-nisam-sreо-glasaca-hdz-a-koji-bi-imao-nesto-protiv-toga-da-ostanem-ministar-kulture-1114421>

<http://narod.hr/hrvatska/hasanbegovic-vec-15-godina-se-obliku-antifasizma-temelje-moderne-hrvatske-pokusava-ugurati-jugoslavenska-bastina>

Zato će ovaj tekst završiti pitanjem iz naslova današnjeg teksta Nenada Piskača:

Jugoslavenska ili hrvatska glavna struja, pitanje je sad

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/24892-hasabegovic-ili-pupovac-pred-plenkovicem-je-kusnja-biblijskih-razmjera.html>

Dodatak

U tekstu sam prenio ono što je rekao Plenković za njemačku televiziju ARD prenio sam prema portalu dnevno.hr:

“HDZ je desnica, no moja je misija ojačati i politički centar. To je jasan zadatak koji vrijeti za sve partnera naše stranke u cijeloj Europi. HDZ je stranka koja odvijek želi predstavljati sve građane Hrvatske, no ekstremizam će iz naše stranke protjerati. Hrvatski narod želi stranku koja se odgovorno postavlja prema nacionalnim interesima”

I portal HKV-a spominje protjerivanje ekstremizma iz HDZ-a:

<http://www.hkv.hr/vijesti/politika/24900-plenkovic-nijemcima-protjerat-cu-ekstremizam-iz-hdz-a.html>

Jedan komentar:

Ako se pokaže kako su Esih, Kujundžić i Hasanbegović bili samo mamci, biti će to kraj HDZ-a.

Portal direktно.hr koji se smatra HDZ-ovim portalom prenio je slijedeće:

O kulturi komunikacije

VIDEO Pogledajte Plenkovićevu izjavu za njemačke medije iz kampanje

HDZ je stranka koja oduvijek želi predstavljati sve građane Hrvatske. Hrvatski narod želi stranku koja se odgovorno postavlja prema nacionalnim interesima, rekao je Plenković

Datum objave: Autor: direktно.hr

Predsjednik HDZ-a Andrij Plenković za vrijeme kampanje u Drnišu je dao kratku izjavu za njemačku televiziju ARD, a danas je objavljena na YouTubeu.

"HDZ je desnica, no moja je misija ojačati i politički centar. To je jasan zadatak koji vrijedi za sve partnera naše stranke u cijeloj Europi. HDZ je stranka koja oduvijek želi predstavljati sve građane Hrvatske. Hrvatski narod želi stranku koja se odgovorno postavlja prema nacionalnim interesima. Glavna razlika u odnosu na kampanju 2015. jest ta što se više ne želimo vraćati u prošlost, već se baviti najvažnijim pitanjima budućnosti. Ljudi u mojoj stranci su se pri formiranju programa prije svega fokusirali na gospodarske teme i u kampanji mi je bilo važno ne baviti ideologijom. Želimo da kultura komunikacije u Hrvatskoj bude na europskoj razini i, u tom smislu, ova kampanja bila je u svemu nalik onim kampanjama koje vi pratite u Europi", rekao je Plenković.

Međutim, na portalu kamenjar.com tvrde da nije točno ono što je izgleda portal dnevno.hr prenio s tportala, a to prenosi i direktно.hr. Naime Plenković je rekao:

"HDZ je desni centar i ja sam desni centar. moja glavna misija je ojačati politički mainstream, vi znate da se jedna kriza odvija u europskoj uniji, moja ideja je da kao stranka koja je član europske pučke stranke, najveće europske političke obitelji, da jasno profiliramo hdz kao stožernu državotvornu stranku oko koje se okupljaju drugi, moja slika je da nema ekstremizma u hdzu, međutim da ima jasno profiliranje koje je dominantno, i ono što hrvatski narod i hrvatski birači očekuju je identificiranje sa strankom koja vodi računa o nacionalnim interesima, našoj povijesti, našoj tradiciji, kulturi, jeziku .. svemu onome što je u temeljima naše stranke koju je osnovao Franjo Tuđman."

Na portalu kamenjar.com to komentiraju:

Dakle: NIJE REKAO da je HDZ desnica.

Naprotiv, rekao je da je HDZ desni centar i da je ON desni centar. NIJE REKAO da će išta protjerati. Naprotiv, rekao je da da ne vidi ekstremizma u HDZu. HDZ je za njega ‘stožerna državotvorna stranka.

<http://kamenjar.com/sto-tportal-prenio-prevo-sramotno-to-vrsta-specijalnog-rata/>

http://direktно.hr/en/2014/medijski_partneri/61837/Ovo-%C5%A1to-je-tportal-%E2%80%98prenio%E2%80%99-i-%E2%80%98prevo%E2%80%99-je-sramotno-to-je-vrsta-specijalnog-rata.htm

Na neki način ohrabruje što Plenkovićeve riječi nisu kopija onoga što kaže Josipović. Nad činjenicom da su mnogi iskazali nepovjerenje iz tumačenja njegovih postupaka oko hajke na najboljeg ministra dr. sc. Zlatka Hasambegovića, pa je toliko hrvatskih kolumnista komentiralo to na način na koji jesu itekako mu je upozorenje. Ti komentari nisu pisani zbog sporne izjave njemačkom radiju već su plod raščlambe hrvatskih kolumnista Plenkovićevih dosadašnjih izbora. Naslov teksta Mila Prpe je: *Plenković ne smije krenuti putem Ive Sanadera*

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/prpa-mile/24898-m-prpa-plenkovic-ne-smije-krenuti-putem-ive-sanadera.html>

Na kraju pogledajmo što o suradnji sa pupacima kaže Hrvoje Hitrec: *Svi, znači, dižu optužnice protiv Hrvatske, samo Hrvatska ne diže ništa. Kako stoji proces koji se vodi protiv Stanimirovića, primjerice, ne znam. Četnik koji je u Tovarniku izvodio ranjenike iz kuća, a oni potom nestali, onaj koji je vukovarsku bolnicu proglašio zadnjim uporištem ustaša – bolnicu iz koje su ranjenici odvedeni na Ovčaru – vrlo lijepo kotira u hrvatskoj državi protiv koje bijaše dušom i tijelom. Milorad Pupovec, autor huškačke laži o prekrštavanju srpske djece, prevarant koji je nagovorio hrvatske vlasti da zamijene dvojicu Srba za dr. Šreteru premda je znao da je Šreter već ubijen, Pupovec koji se godinama, ma već i desetljećima prenemaze po Hrvatskom saboru, tribinama i televizijama – umjesto da bude lustriran (u najmanju ruku) sada i nadalje ljigari, postavlja se kao bitan faktor u sastavljanju nove Vlade, kadrovira u HDZ-u s kojim*

bi vrlo rado sudjelovao u vlasti. Ukoliko mu to uspije, ne će biti dobro.

Suradnja HDZ-a s takvim SDSS-om čiji je osnivač i ratni zločinac Goran Hadžić nije obično političko pitanje, nego pitanje moralno, pitanje mentalnog zdravlja hrvatske nacije. Moguće „primanje“ u Vladu Milorada Pupovca kojega u Hrvatskoj preziru i Hrvati i nehrvati, jednako je kao da u hrvatsku Vladu uđu Nikolić, Vučić, Dačić i Vulin kao potpredsjednici, jer nikakve razlike nema, jer se radi o istoj družbi i istim ciljevima koji su doživjeli fijasko u devedesetima, a bude li potrebe i opet će. Sve je to ista Miloševićeva siročad koja sanja o crti Karlobag-Karlovac-Virovitica, valjda ovaj put uz veću pomoć Rusa s kojima planira dvije vojne vježbe tik uz hrvatsku granicu. (Nezavisno od teme, ali ne posve: vjerojatno ste vidjeli teritorijalni raspored mandata na izvanrednim izborima – sve zapadno od čuvene crte Virovitica-Karlobag obojeno je na koloriranom zemljovidu crvenom bojom, sve istočno od crte plavom.)

Elem, opisano srpsko političko vodstvo, da ne kažem vojvodstvo u Hrvatskoj klasična je peta kolona koja egzistira na hrvatskoj političkoj gluposti iz koje su rođena ona zajamčena tri mesta u Hrvatskom državnom saboru, to jest za sve manjine osam. Nema takvog slučaja u europskim zemljama, ni u ustavima ni u parlamentima. Osam zajamčenih mesta za manjine nisu drugo do rep koji se vuče iz jugoslavenskih magla, i treba mu napokon napokon stati na rep.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/24895-h-hitrec-svidizu-optuznice-protiv-hrvatske-samo-hrvatska-ne-dize-nista.html>

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL
PRALJAK II. U OBRANI HRVATSKOG
NARODA, ZAGREB, 2018.**

MARKO JURIĆ

**SLOBODAN PRALJAK SI JE OSIGURAO
ŽIVOT VJEĆNI U PAMĆENJU I POVIJESTI
HRVATSKOGA NARODA**

Silovanje političke korektnosti na Sudu u Haagu prema teoriji kako su Srbi i Hrvati jednako krivi, jednako agresori u BiH, a Bošnjaci jedini žrtve je najgori mogući politički diletantizam.

Sjećam se tih ratnih godina i raznih međunarodnih pregovarača koji su BiH donijeli jednako zla kao i srpski osvajači. Svaki mjesec su dolazili s novim mirovnim prijedlogom i svim su silama podrivali krhko savezništvo Hrvata i Muslimana s početka rata.

Cilj je bio amnestirati Srbe kao agresore pretvarajući ratnu zbilju u građanski rat gdje se svatko sa svakim tuče. Nažalost, presudnog igrača za taj plan pronašli su u kolebljivom i nevjerodostojnom Aliji Izetbegoviću, integralnom Jugoslavenu kojem su zbog toga Miloševićeve inicijative bile bliže od Tuđmanovog separatizma. Nažalost, jugoslavenski komunizam je iskorijenio onu naravnu povijesnu političku platformu bosanskih muslimana po kojoj su se oni smatrali pripadnicima hrvatskoga naroda ili su u Hrvatima uvijek pronalazili svojeg prirodnog saveznika.

Rezultat je Bosna nikad podijeljenja, indoktrinirana političkim islamom, koji zauzima tvrde antikršćanske pozicije. I u takvoj političkoj svinjariji koju su zajednički kuhale srpske i britanske službe odgovorne za, primjerice pokolj u Ahmićima, pojavio se general Slobodan Praljak.

Čovjek kojeg nisu mogli potkupiti, savinuti, uplašiti, a u konačnici ni pobijediti. Naime, isti je taj krug britansko-srpskih lobista i agentura uz svesrdnu pomoć sitnokokošarske Mesić-Pusić osovine u Hrvatskoj nastojao prebrisati stvarnost i ispisati povijest o nekakvim građanskim ratovima gdje je svatko svakoga ubijao, činio zločine i gdje su svi zapravo nekakvi balkanski divljaci koje tek treba civilizirati. A ta teza je laž, nema veze sa stvarnošću i ima isključivo jednu, jedinu političku uporabnu vrijednost rehabilitacije velikosrpske ideologije. Slobodan Praljak je to jako dobro razumjevao i nije htio pristati na tu tezu jer je znao da su Hrvati oštećena, napadnuta strana i da je sva moguća pravda u ovom ratu bila i jest na stani Hrvatske.

Slobodan Praljak je bio ratnik, hrvatski ratnik i nije pristajao na kompromis odustajanja od istine, zato se general odlučio na svoju posljednju bitku. I pobijedio je. Bila je to bitka istine i laži, a ne života i smrti.

Praljak je jasno razlučio vrijednost istine i njenu životnu snagu vječnosti, spoznajući kako život izvan istine to prestaje biti.

Herojskim činom kojim je pokazao svoju nepobjedivost, a zapravo nepobjedivost istine, Slobodan Praljak je je za sebe osigurao život vječni u pamćenju i povijesti hrvatskoga naroda. Stao je uz one velikane povijesti koji su gubeći ovozemaljski život zadobili život vječni. Nije moguće ničim zasjeniti ili zaprljati njegovu nesebičnu gestu pa čak ni nekim krutim iščitavanjem kršćanskih dogmi. Jer Praljak nije počinio suicid. To nije bila predaja, odustajanje od života, kukavičluk, bijeg ili nepromišljena gesta pomračenog uma. To nije bio suicid. Praljak je poručio Sudu u Haagu, ali i svim onim hrvatskim dužnosnicima koji su se godinama trsili kako da mu otežaju obranu, svoj toj trgovačkoj, izdajničkoj žgadiji koja se za šaku dolara prodaje stranim veleposlanstvima u Hrvatskoj, svima njima je poručio: Ne možete mi ništa, jer nemate vlast nad mnom.

U izboru između istine ili života Slobodan Praljak je izabrao istinu. Mogao je prešutjeti, pognuti glavu i kroz nekoliko bi mjeseci ili godinu bio na slobodi. Ali takvu slobodu nije htio. Ima li veće geste, moralnog junaštva, hrabrosti i nesebičnosti od takvoga čina? Položiti svoj život za istinu, položiti život za pravdu koja mu je tako brutalno oduzeta? U konačnici položio je život i za domovinu jer je braneći sebe, branio i Hrvatsku.

Njegov čin je visoke moralne težine upravo zato jer je na drugoj strani tezulje kod donošenja te odluke bilo skori povratak kući, u društvo i okolinu gdje bi teret osuđujuće haške presude bio vrlo lagan, a na trenutke možda čak i ugodan jer bi kao haški uznik bio slavljen od velikog dijela građana ove zemlje. Ali Praljak to nije mogao prihvati, nije htio dozvoliti da ova važna bitka za njega, ali i za Hrvatsku bude izgubljena. Pogotovo ako je na raspolaganju imao još i tu opciju koju je upotrijebio. I uspio je. Pokrenuo je državu, pokrenuo je ljude, pokrenuo je politiku.

Što je najvažnije potpuno je zasjenio presudu, njen značaj i učinio ju nevjerodstojnom. Kao što je učinio nevjerodstojnim i predsjednika Žalbenog vijeća suca Carmela Agiusa, tog oktroiranog birokratu koji nije u stanju prepoznati ni čin samoubojstva koji mu

se događa pred vlastitim očima, a kako bi onda mogao prepoznati pravdu. I onda kad se takva šekspirijanska scena odigra pred njegovim očima taj sudac kao pokvarena ploča nastavlja čitati beživotnim glasom poslanicu svojoj pravnoj nepravdi. I kada je shvatio što se dogodilo, daje pauzu od 15 minuta. Toliko, valjda procjenjuje da je dovoljno odrediti vremena nekome za umiranje. O tempora, o mores!

Skandalozno je to ponašanje te visoke sudske administracije i upravo se iz takvih njihovih reakcija iščitava njihova intelektualna, emotivna, ali i moralna inferiornost potpuno nedostatna važnosti profesije i dužnosti koju obavljuju. Ali ne samo taj isprazni i otužni haški birokrat čije ime nije vrijedno spomena, nego i ostalo osoblje te međunarodne institucije. Primjerice, trebalo je više od sat vremena da do generala Praljka stigne hitna liječnička pomoć.

U glavnom gradu Nizozemske? Nevjerojatno kolika je to je sramota, otprilike jednaka ponašanju njihovog bataljuna u Srebrenici. I onda bi ti i takvi ljudi, ili što li su već, trebali nama u Hrvatskoj krojiti pravdu, istinu i povijest? E tu je general Praljak rekao ne, gospodo, nećete.

Slobodan Praljak je radije odabrao istinu, nego život u laži. Dugo se tako nešto nije dogodilo ne samo na ovim našim prostorima, nego i na planetarnoj razini. Mirno je čekao izricanje Žalbenog vijeća koje je potvrdilo prvostupansku presudu i onda izgovorio svoju legendarnu rečenicu: ‘Slobodan Praljak nije ratni zločinac i s prijezirom odbacujem vašu presudu’. Tom je izjavom koja je prethodila činu žrtve, činu izbora mučeničke smrti Praljak izrekao svoju deklaraciju kojom je sebe, ali i hrvatsku politiku devedesetih proglašio nedužnim. Ovakva žrtva, ovakvo mučeništvo ne može i neće ostati bez ploda.

Izjavom da nije ratni zločinac u potpunosti je poništena monstruozna konstrukcija Suda o njegovoj odgovornosti i odgovornosti hrvatske politike. Budući je nakon te izjave slijedilo ispijanje otrova Praljak

je tu izjavu argumentirao najvećim mogućim dokazom, vlastitim životom. U nastavku je naglasio: "S prijezirom odbacujem vašu presudu". Time je snažno i jasno odbacio nadležnost Suda u Haagu nad samim sobom i nad onime što je ekstenzivno predstavljaо u presudi, a to je spona prema tom tzv. Udruženom zločinačkom poduhvatu. Naglasak na riječi "s prijezirom" iskazuje njegov stav nakon desetljeća i pol strpljive borbe i prikupljanja dokaza, argumenata kojima je pokušao objasniti sudu što se događalo, a kako ništa od toga nije bilo uvaženo ovaj veliki hrvatski ratnik nije htio prijeći preko toga.

Udruženi zločinački poduhvat se zapravo dogodio i još uvijek se događa u Hrvatskoj. Predvodili su ga Stipe Mesić, Vesna Pusić i njihova ekipa. Dakle značajan dio centralne hrvatske vlasti ponašao se krajnje izdajnički i neprijateljski prema državi Hrvatskoj, a u konačnici i prema generalu Praljku.

Sjetimo se brojnih podmetanja od dilanja Tuđmanovih transkriptata iz Ureda predsjednika, ili primjerice, bezobrazno skupog naplaćivanja fotokopiranja arhivskih dokumenata Praljkovoј obrani, pa do knjige koju je današnja ministrica kulture Nina Obuljen 2008. godine proglašila šundom što je značilo višu poreznu stopu za Praljkovu izdavačku firmu, pa do toga da su čak krivotvorili Praljkov imovinski cenzus kako visoke troškove njegove obrane ne bi platio Sud u Haagu, nego on sam. To je tek djelić istine o Udruženom zločinačkom poduhvatu protiv Hrvatske u Hrvatskoj. Mučenička krv Slobodana Praljka je na rukama ne samo tih političara, nego i niza tzv. intelektualaca, tobožnjih povjesničara, novinara i ostalih javno djelatnih ubojica Hrvatske u Hrvatskoj.

Protunapad kojim je Praljak branio istinu i pobijedio Sud u Haagu neće ostati bez odjeka. To nije bio sumanuti čin fanatika ili čin očajnika koji si želi prekratiti muke, kao što su ga neki medijski kriminalci potpuno promašene usporedili s Goeringom. Praljak jednostavno nije pristao na silovanje lažima. Žudio je za punom

slobodom, jer djelomična sloboda to nije i tu je kod njega u punini zaživjela ona latinska ‘nomen est omen’.

Njegov čin biti će nadahnuće hrvatskih naraštaja, štovatelja morala u kojem biti, nadvladava imati. Djelo Slobodana Praljka treba promatrati od njegovog svršetka jer ono znači početak novog razdoblja nade koju je svojim činom donio. To je nada koja govori da ipak ovaj svijet i ljudi imaju snage reći “NE” toj golemoj mašineriji proizvodnje oportunizma, korupcije, kompromisa i kukavičluka, koja melje cijelu zapadnu civilizaciju pa tako i Hrvatsku koja joj pripada. Dobro je da je upravo u Hrvatskoj pronađen jedan koji se tome zlu suprotstavio, jer to onda znači da ih ima još. Barem u Hrvatskoj.

Marko Jurić / Projekt Velebit

<https://kamenjar.com/marko-juric-slobodan-praljak-si-je-osigurao-zivot-vjecni-u-pamcenju-povijesti-hrvatskoga-naroda/>

**J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA
JASENOVAČKA LAŽ, DRUŠTVO ZA
ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG LOGORA
JASENOVAC, ZAGREB 2018.**

MARKO LJUBIĆ

**ŠTO JE TO ČASNO U MIRENJU SA SRPSKIM
KLEVETAMA I LAŽIMA?**

Portal HKV-a, 3. lipnja 2018.

**BILTENI I ZAGREBAČKE KUHINJE
DENUNCIJACIJE**

Izvješće za izvješćem, bilten za biltenom. Poruke o nevaljalosti Hrvatske, hrvatskog naroda, a iza njih stoje, s jedne strane srpske parapolitičke strukture, koje svojim autoritetom pokriva hrvatska

država, grad Zagreb, hrvatske službene institucije, kojima međunarodni poredak po definiciji mora vjerovati, a s druge strane, zvučne i zašto ne reći, moćne međunarodne institucije sa svojom operativnom državnom i međunarodnom mrežom, koje prihvacaju ta izvješća i po njima se ponašaju.

Neke su naime samo zvučne, kao one, čije je predstavnike i nositelje donedavni predsjednik HND-a Saša Leković pozivao u Hrvatsku na tamanjenje nedužnih odojaka, pa im se klanjao cijeli državni establišment kao nekakvim autoritetima, iako je na čelu tih autoriteta stajao neki Srbijanac s „argumentom“ od sto pedeset kila žive vase i porukama skuhanim u zagrebačkim kuhinjama denuncijacije, a neke su ozbiljne kao što je ova State Departmenta.

Zašto ozbiljne?

Jer iza njih стоји ozbiljna država.

I međunarodni administrativni standardi, koji se izrazito tiču svakodnevnoga života milijuna ljudi i koje bi samo budala podcjenio.

Iako dobro zvuči u hrvatskoj žrtvoslovnoj i tezgaroškoj subkulturi, a naglašavam ovo tezgaroškoj, biti rame uz rame s desetinama uistinu uglednih hrvatskih domoljuba i hrvatskih suverenista na popisu SNV-a ili GONG-ova biltena promicatelja tzv. mržnje, mirenje s tom pozicijom je duboko nečasno. Naime, s jedne strane, otkriva totalno pomanjkanje državno-kulturnog senzibiliteta, pomanjkanje elementarne samosvijesti o tome tko smo i gdje smo, pri čemu pristajemo na status progonjenih zvijeri u svojoj domovini, i to od ljudi i institucija koje su, kako personalno, kao u slučaju SNV-a i GONG-a, tako i institucionalno, sve učinile da te domovine ne bude i u konačnici – postoje zbog hrvatske milosti. S druge strane, otkriva krajnje tezgarošku i buvљačku namjeru, refleks i instinkt žrtvoslovnog poduzentništva djela tako označenih ljudi, koje je utoliko uspješnije ukoliko je hrvatski narod ugroženiji, pa se pojma žrtve uzdiže kao sveti cilj, što je samo po sebi čak i niže od otvorenoga kapitulantstva.

Zato se ističe – da je časno biti u Pupovčevom biltenu.

Žrtvoslovna mitologija

Kao i u svemu izumili su ljudi da se može biti zaštićen kao medvjed, s obilježjem žrtve, doduše pristajući na lanac i medvjedu ulogu, dobro živjeti i imati vrhunski moralni, pa društveni status, zbog čega se sve više Hrvata opredjeljuje umjesto borbi za dostojanstvenu slobodu, za poziciju žrtve i javno licitiranje s njom. Kao da nas je Pupovac inficirao srpskom žrtvoslovnom mitologijom i tezgarenjem na njoj. Ne bi bio problem da to nije teško izrugivanje stvarnim žrtvama i matrica relativizacije zločinstva, koju personaliziraju tisuće pripadnika i današnjeg službenog državnog, javnog i svekolikog poretka. Jer, ako je žrtva svatko, nije nitko, ako je sve zločin, zločina – nema.

Elementarna samosvijest je ne isticati čast biti na tim popisima, jer pristajući na to priznajemo potčinjenost, kulturno je i dostojanstveno uzvratiti, ne samo otporom protiv te sramne činjenice i realnosti, nego i žestokim protuudarom na taj pokušaj potpunoga prisvajanja hrvatske države u ime i za potrebe neprijateljskih ciljeva.

Dakle, ja osobno kao autor koga se više godina za redom svrstava u nekakve mrzitelje, ne dopuštam nikome tko pod imenom i znakom moje hrvatske države i moga grada Zagreba, mene i desetine kolega denuncira zbog trgovačkih i izdajničkih političkih nakana, da to radi, a do krajnjih granica moga ponosa kao čovjeka i Hrvata, me to i vrijeda.

Baštinici zla

SNV i GONG sa skupinama zloglasnih antifa su zadnji koji bi smjeli po načelima suvremene civilizacije i riječi izustiti o tome.

Zašto?

Jer SNV i hrvatske antife baštine zlo, zločin, civilizacijsko posrnuće i sve što civilizacija mora, ako želi naprijed – odbaciti. Ovdje želim naglasiti da hrvatski narod mora s početkom dvadeset i prvog stoljeća načiniti civilizacijski diskontinuitet, jer ako bude baštinio i slijedio antifa stečevine dvadesetog stoljeća, ako bude slijedio kontinuitet, neće nam kao narodu i Hrvatima biti dobro.

Odmah nakon biltena SNV-a, koji je s pozicija službene vlasti u Hrvatskoj i ove godine pokušao nametnuti, a vidjet ćemo na primjeru s HRT-om da je već praktično i nametnuo standarde ponašanja u vrijednosnom poretku Republike Hrvatske i poslao obvezujuće

poruke tisućama mediokriteta prije svega u medijima, uslijedilo je i izvješće State Departmenta, doduše administracije, koju više ne predstavlja u Hrvatskoj Obamina opskurna veleposlanica, koje je gotovo u cijelosti prenijelo vrijednosne standarde toga biltena, kao i prethodnih mjesecnih biltena još opskurnijega GONG-a, koji počiva godinama na međunarodnim denuncijacijama Republike Hrvatske i hrvatskoga naroda.

Kako se postaviti prema tome?

Pa pođimo redom.

Progon novinara

Prvo bi u svakoj normalnoj državi s minimum integriteta DORH pokrenuo trenutnu istragu i s poprilično sigurnom izvjesnošću žestoko kazneno pritisakao autore i nakladnike biltena po više osnova, a država bi zatražila od prijateljske američke administracije informaciju o tome gdje su, kako, na temelju čega, došli do podataka o stanju ljudskih prava u Hrvatskoj, uz tih savjet – klonite se Pupovca i Sorošovaca.

U medijskom prostoru bi mediji s *minimum* integriteta, ne nužno čak hrvatskog i kršćanskog, nego običnog profesionalnog, stvorili žestoki otpor i desetinama emisija sa suočavanjem mjerača mržnje i tzv. mrzitelja, poučili mjerače da je duhovno nasilje i pritisak na slobodu novinarstva – nedopustiv i najstrože prezren u suvremenoj Hrvatskoj. Dogodilo se posve drugačije, odjeknula je potpuna *mainstream* šutnja, pri čemu HRT nije ni progovorio o toj besramnoj hajci na medije i novinare, a komunikacija s kolegicama i kolegama u toj nesretnoj medijskoj kući mi je potvrdila sumnju da je – neformalno a stvarno zabranjeno o tome govoriti.

Zid šutnje, rekao bih – zid mučne šutnje i profesionalnoga posrnuća. S obzirom da od HND-a i rukovodstva te antifa parastrukture, kojoj novinarstvo služi kao pokriće, a novinari kao stado, nitko nije ni očekivao reakciju izuzev pomoći mjeriteljima u mjerenu mržnje, bilo je prirodno očekivati da se borci za „novo hrvatsko novinarstvo“ Katja Kušec i Hrvoje Juvančić, koji su uspjeli „obraniti“ HNiP od Jure Vujića, Marka Jurića i mene, junački krivotvoreći dokumente i procedure do samoga statuta udruge, oglase, jer za to nije bilo potrebno imati naročite pameti, šaljući znak da su živi i da sad kad

nema nepočudnih imaju stav i cilj postojanja, ali, zauzeti pisanjem poziva za plaćanje članarine za održavanje „hladnog pogona“, te posve inficirani inkluzivnošću, tezgarenjem oko Bandića i Mikulića, centrizmom i javnom novokorektnošću, nisu primijetili da se u Hrvatskoj progone – novinari.

Pupovčevi mjerači mržnje morat će dokazati iznesene klevete

Predsjednica Republike bi morala konačno reagirati na javnu moralnu i klevetničku tjeralicu SNV-a u oslobođenoj, pa duhovno okupiranoj Hrvatskoj, vlada bi morala ako drži do minima ustavnoga zvanja – nacionalne države hrvatskoga naroda, zakonski reagirati na to, a sve, baš sve hrvatske nacionalne institucije, a pogotovo prozvani pojedinci i institucije bi morali iskazati oštar otpor prema tim pokušajima.

I krenuti u organizirani institucionalni obračun s tim društvenim nakazama, ako ništa drugo, zbog senzibiliziranja javnosti i prokazivanja otužne države. S obzirom da država neće mrdnuti prstom, nas nekolicina je donijela odluku glumiti DORH i pritisnuti privatno Pupovčeve mjerače mržnje da nam dokažu klevete koje su iznijeli, poznati odvjetnik Mate Knezović nas je odlučio besplatno zastupati, a vrata su otvorena svima koji se ne mire s progonom. Ako ništa, neka znaju da ne mogu mjeriti mržnju šutke i da nismo svi centrirani.

Jer to nije osobno pitanje ni jednoga od nas koji smo višegodišnji „klijenti“ tih opskurnih parapolitičkih i sljedbenozločinačkih skupina, nego elementarno pitanje higijene hrvatskoga društva.

Akt (para)državnog progona

Zašto ovo naglašavam i kome je namijenjeno?

Prvo, zato što je bilten SNV otvoreni akt paradržavnog, ali i državnoga progona, cenzure u javnome prostoru u Hrvatskoj, kriminalizacije desetine ljudi, sve redom uglednih hrvatskih intelektualaca i institucija, pri čemu ističem baš sve *news* portale i organizacije, koje se ne mire s velikosrpskim i neojugoslavenskim, te lijevoliberalnim globalističkim osporavanjem samih temelja državnosti hrvatskoga naroda.

Drugo, zato što je poruka SNV-a zadnjih nekoliko godina između ostalog služila, o čemu postoje javno ozbiljna svjedočanstva, buzinskoj ekzpozituri Sjedinjenih Država kao uporište globalne kriminalizacije hrvatskog nacionalnog identiteta i suvereniteta, koje je svojom „Hillary Clinton“ antihumanističkom filozofijom predvodila veleposlanica SAD-a Juliette Valls Noyes, a koja je smijenjena početkom ove godine.

Treće, svim Hrvaticama i Hrvatima u zemlji i svijetu, da znaju, shvate i razumiju da se borba za njihovo ime i prezime, identitet i civilizacijski opstanak vodi u Hrvatskoj, jer jedino tu stojimo čvrsto ukopani u zemlju i Bogom dani ovaj svijet, te da je sve dok god postoji mogućnost da netko, bilo tko, pod hrvatskim državnim žigom i žigom grada Zagreba, denuncira i samovoljno klevetnički kriminalizira u domaćem i međunarodnom poretku desetine uglednih i priznatih hrvatskih intelektualaca i domoljuba, vodi jednakim intenzitetom kao i devedesetih, te da je ovo što radimo – istovrijedno i da su posljedice eventualnoga sloma duha – eliminacijske nama kao narodu i svima nama kao ljudima.

Evo posljedica i ciljeva biltenske tjeralice.

Sijanje straha

Stalni, višegodišnji pritisak biltenima i međunarodnim, te tuzemnim denuncijacijama na stotine nas, realno hrvatskih uglednika (ne želim biti lažno skroman), pogotovo u medijskome prostoru, neće gotovo sigurno vrijednosno pokolebiti nikoga od nas prozvanih. Niti će Marko Perković Thompson prestati pjevati i opjevavati svoju domovinu, narod i svetinje, niti će prestati izvoditi svoje legendarne hrvatske nacionalne budnice i pjesme, niti će bilo koji književnik, novinar, znanstvenik, kolumnist ili eseist prestati pisati svoje viđenje umjetničke, povjesno-civilizacijske, kulturološke, politološke ili sociološke istine o hrvatskom narodu. To autori biltena i mjeraci mržnje znaju.

Zašto onda pišu?

Pišu da posiju strah, suže nama prostor javnoga djelovanja između ostalog pritiskom i na osnovnu egzistenciju i nakladnike, oslabe naše djelovanje stalnim pritiskom, iscrpljivanjem i trošenjem goleme osobne i pojedinačne energije na demaskiranje tih laži i kampanja,

da izazovu nesigurnost među ljudima i materijaliziraju svoju javnu nadmoć osvajajući sve više medijskoga i društvenoga prostora, koja time postaje sasvim praktična institucionalna i materijalna sila.

To samo od sebe neće prestati, niti će prestati ignoriranjem ili isticanjem kako je nekome čast da ga proziva Pupovac. U tome nema časti.

Što su im dakle konkretni ciljevi?

Prvo, da pošalju jasnu poruku državnim vlastima, koje od njih ovise, da ne smiju ni na kakav način podupirati težnje za hrvatskom emancipacijom, iako je smisao postojanje hrvatske države - podupirati takva nastojanja.

Drugo, da pošalju poruku prije svega onima u medijima, a pogotovo onima na HRT, da su pod stalnom prismotrom realne moći, te da je vlast – vlast, a da su nacionalni, humanistički, civilizacijski i univerzalni ideali relativni, da je ljudski integritet bezvrijedan, te da je svaka istina podložna ekskluzivnoj interpretaciji vladajuće okupacijske umne oligarhije. A da se za istinu može i odgovarati, mišlju, riječju, djelom i propustom, pogotovo ako uznemiruje agresora i zločinca.

Pa se događaju konkretnе posljedice, materijalizacija javnoga progona.

Smrad biltena SNV-a

I, dodemo do toga da se nakon emisije „Dobar Dan Hrvatska“ gdje je povodom izlaska knjige o Jasenovcu gostovao kolega Igor Vukić, saziva izvanredna sjednica Programskoga vijeća HRT-a, a na dnevnom redu je – rasprava o emisiji i o urednicama emisije. Jedna, ona hijerarhijski viša urednica, je pripadnica po suprugu i starog, i novog, a vrlo vjerojatno i najnovijeg establišmenta, druga nije. Što mislite na temelju izrečenoga – koja će nadrapati zbog toga što su obje poštovale elementarne profesionalne standarde i hoće li doći do profesionalne i ljudske diferencijacije prema nacrtima biltenske cenzure u ovome slučaju?

Tako se uništava i međuljudske odnose i sije nepovjerenje koje sam naglasio u prethodnom pasusu.

Bit će zanimljiv i poučan rasplet.

Minimum profesionalnosti je pozvati Vukića na HRT

Jer, da ne bude zabune, pozvati Igora Vukića, autora knjige „Jasenovac“ u mozaičku emisiju na HRT-u je minimum minimuma profesionalnosti, ali i elementarno spašavanje časti HRT-a, koja je o tom prvorazredno interesantnom događaju propustila izvještavati u svim dnevnim informativnim emisijama, svjesno birajući – šutnju. I inače je prešućivanje postalo pravilo djelovanja HRT-a, pa je čudo da ga nije bilo u ovom slučaju, što bi svakako trebalo čisto s profesionalnih pozicija nagraditi a ne pristajati na eliminaciju i pritiske, koji u ovome slučaju imaju nepodnošljiv smrad biltena SNV-a.

A tko će o emisiji, urednicama, njihovom profesionalnom radu raspravljati?

Vijeće,iza koga politički stoji aktualna – inkluzivna Plenkovićeva vladajuća većina, s Pupovčevim mjeračima kao arbitrima. S Ivicom Maštrukom, duboko umreženim i totalno provjerjenim jugoslavenskim kadrom, najvišega stupnja „bezbedonosne provjere“, inače godinama lažno predstavljenim upravo kampanjom te iste HRT kao „bivši veleposlanik u Vatikanu“, kao idejnim povjerenikom!?

Tko nadalje stoji iza te nesretne skupine?

Saborski odbor za medije s većinom aktualne Plenković-Pupovac-Bandić-Glavaš-Saucha & Co., družine, Programsko vijeće koje su isti izabrali, zatim Nadzorni odbor koga su isti imenovali ekspresno se obračunavajući s neposlušnom Anjom Šovagović, zatim ravnateljstvo, koje predvodi Kazo Baćić i kompanija političkih mediokriteta na medijskim sinekurama s podijeljenim nišama upravljanja iz raznorodne personalne koalicije. Tu imate svega i svačega, čista traktorska mehanika. Od prononsiranih javnih „desničara“ kao Jozo Barišić, koji svoju upraviteljsku ulogu u tom loncu mediokritetstva opravdavaju nužnošću postojanja logikom - bolje mi nego oni ili uzdahom koji po Zagrebu šire njihovi navodni desničarski i kršćanski pajdaši o „jadnom Jozi“ usamljeniku u „neprijateljskom okruženju“, koga je očito netko sa samokresom priveo i zakovao za žrtvenu stolicu uz mučeničku naknadnicu od dvadesetak tisuća kuna, žrtvi našoj svakidašnjoj – koji jauče po šumama i gorama nad sudbinom i činjenicom - „da nas nema

dovoljno“; do ultralijevih i ultroliberalnih tehnomenadžera, kojima je jedini bog, otac i mati – novac i moć, podrijetlom iz štala Darinka Kosora, s točno podjeljenim lovištima u programima HRT-a, oko HRT-a, u Zagrebu, u cijeloj Hrvatskoj, lovištima koje su kako među novinarima, tako i među gostima u emisijama, među urednicima i u cijelokupnoj hijerarhiji odlučivanja o tome što će se cenzurirati a što ne, zapišali najviši pripadnici političkog poretka, i „desni“ i „lijevi“, i „centristi“ i „inkluzivisti“, i „europejci“ i „balkanci“. Pa se u kuloarima doslovno i nepogrješivo zna tko gdje smije i po kome pišati.

A svi zajedno pišaju na obraz.

I na hrvatski narod.

Da stvari svedemo na realnu profesionalnu dimenziju i slijed događaja.

Pa tko ima glavu neka se ne da strići kao ovca.

Revolucionarne metode zaštite

Prvo, uopće se ne postavlja pitanje – je li Vukićeva knjiga profesionalno i javno zanimljiva, o njoj raspravljaju ljudi koji ju nisu ni pogledali, niti su ju pokušali sadržajno osporiti. Oni će suditi o toj knjizi, autoru i emisiji, prijekim revolucionarnim postupkom, jer umjesto da HRT ruši antihrvatske dogme, ona ih – revolucionarnim metodama štiti. Nikoga ne zanima je li HRT dužan hrvatskoj javnosti podastrijeti činjenice o njoj, promociji i porukama koje nosi?

A jest.

Ultimativno.

Kako odgovoriti na to?

Svehrvatski, jedini je odgovor, jer drugoga ispravnoga nema.

Ali ne po načelu aktualne demonstracije narodnog odlučivanja u svojim medijima, koje kontroliraju inicijatori recimo „Narod odlučuje“, gdje se obećava svijetla budućnost i otpor protiv nepoštenoga establišmenta uz punu vlast naroda, primjenom istih i rigidnijih postupaka koje establišment provodi, kao recimo potpunom blokadom u svojim medijima bilo kakve informacije o referendumu protiv Istanbulske konvencije i zabranom svakoga suvisloga pitanja.

Tako se to ne radi.

I oko toga nema naših i njihovih.

Tko god to radi – tuđinac je.

Metodologija je ista i rigidnija, samo je područje, ono zapišano o kojem sam govorio - uže, tanje, lovište kraće i manje bogato. A nada i očekivanja veća, pa će biti zanimljivo gledati kako tu golemu i iskrenu nadu i očekivanja naroda dovesti u ravnotežu s očekivanim lovištem. Ali, o tom potom i u drugoj prigodi.

Tako se ne postižu promjene, samo smjene onih koji cenzuriraju.

Pa jednom cenzurira Mile, jednom Kazo, a ostali se svrstavaju u navijačke armije, čekajući svojih cenzorskih ili mjeračkih pet minuta.

Reakcija Programskega vijeća HRT-a, ravnateljstva HRT-a i posve sigurno pripadajućih parapolitičkih krugova, koji se tu i тамо naslikavaju kao aktualni političari bez hrabrosti zauzeti jasan stav o ovome o čemu pišem, počevši od biltena tjeralice Milorada Pupovca, do njegove i njihove ekspoziture u GONG-u te u stotinama europskih i svjetskih administrativnih institucija, zorno svjedoče o otvorenoj diktaturi nad hrvatskim narodom. I na to nitko tko drži do sebe ne smije postati imun.

I da, da se vratimo na početak teksta. Nikome tko misli glavom ne smije biti čast i statusna povlastica činjenica da ga progoni u njegovome domu, SNV i politički Srbi. Jer ne može biti časno ništa u tome da te otvoreni neprijatelj u tvojoj državi, u ime tvoje države progoni i radi budalom. Niti može biti časno bilo što u tome da se ta navodna pozicija žrtve tezgarenjem naplati kod onih koji su stvarne povijesne i strateške žrtve takvih udara i igara, predstavljajući im žrtvu kao cilj i svrhu postojanja. Nije u žrtvi rješenje, rješenje je u otporu i – pobradi.

Marko Ljubić

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/m-ljubic/29554-m-ljubic-sto-je-to-casno-u-mirenju-sa-srpskim-klevetama-i-lazima.html>

<https://kamenjar.com/marko-ljubic-sto-je-to-casno-u-mirenju-sa-srpskim-klevetama-i-lazima/>

“DVOBOJ” VUKIĆ v. KLASIĆ

Poštovani,

Iako smo jučer poslali naš zahtjev hrvatskim vlastima neki hrvatski rodoljubi nisu to znali ili su ipak željeli biti uvršteni među potpisnike. Evo njihovih imena:

(...)

Koliko znam naš Zahtjev su objavili na dva portala:

<https://kamenjar.com/za-slobodu-istratzivanja-i-slobodu-predstavljanja-rezultata-istratzivanja/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/11282-za-slobodu-istratzivanja-i-slobodu-predstavljanja-rezultata-istratzivanja>

Na dva su objavljena reagiranja na tekst iz Večernjaka u kome je prenijeta tvrdnja da smo naš Zahtjev već uputili tj. zasipali državni vrh:

<https://kamenjar.com/zvonimir-despot-sebe-proglasava-mjerodavnim-ocjenjivati-sto-jepticji-drek-a-sto-znanost/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/11272-tko-je-ostao-posran-pticjim-drekom-g-despot>

Zapravo je napad na one na HTV-u zbog emisije u kojoj je nastupio Igor Vukić smiješan. U emisiji je uz Vukića trebao nastupiti i prof. dr. sc. Hrvoje Klasić. I on se prepao kada je doznao da će nastupiti i Vukić. I logično bi bilo da se prepadne onaj koji nije sveučilišni profesor povijesti, zar ne?

Ali ljudima na HTV i političarima koji su napali one koje vode HTV kriva je Karolina Vidović Krišto i drugi jer su mislili da je profesor sa sveučilišta sposoban suprotstaviti se Igoru Vukiću.

Ne bi me iznenadilo da su razmišljali i najuriti s TV takve urednike. Zašto?

Pa s tugom čitam posipanje s pepelom jedne od voditeljice:

<https://www.vecernji.hr/showbiz/hrt-ova-voditeljica-kriva-sam-nisam-se-ogradila-od-o-stavova-o-jasenovcu-1249815>

Koliko je ponižavanje napisati kako stoji već u naslovu teksta iz Večernjeg lista:

Kriva sam, nisam se ogradila od stavova o Jasenovcu

Klasić pobjegao, a ona im se trebala ograditi. Smiješno zar ne.

A vidimo i koliko je vrhunskih povjesničara potpisalo naš Zahtjev, a voditeljica HRT se trebala ograditi.

Jadno od HRT da jadnije ne može biti. Jadni i političari koji su to tražili od HRT-a!

S druge strane reagirao je i sam Vukić:

<https://kamenjar.com/igor-vukic-clanovima-programskog-vijeca-poticanje-rasprave-o-jasenovcu-treba-nagraditi/>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/06/05/igor-vukic-poticanje-rasprave-o-jasenovcu-treba-nagraditi/>

Sjajan Vukićev nastup i strah koji je izazvao kod političara i svih koji godinama nameću laži o Jasenovcu (i ne samo o njemu) dovela je do rekordno brzog ponavljanja predstavljanja Vukićeve knjige „Radni logor Jasenovac“ u Zagrebu:

<https://narod.hr/kultura/igor-vukic-cetvrtak-dvorani-vijenac-novo-predstavljanje-knjige-odgovori-brojna-pitanja>

<https://kamenjar.com/igor-vukic-javno-odgovara-na-napade-ulaz-slobodan/>

Zapravo i nije jasno radi li se o predstavljanju jer je u Bujici najavljeni da će posjetitelji moći vidjeti kako je na HTV trebao izgledati duel Vukića i Klasića. Naime Klasića će glumiti jedan drugi novinar, žrtva sluganskih vlasti Marko Jurić.

Gost Bujice u petak treba biti autor Igor Vukić!

Akademik Josip Pečarić

DAN ZA PAMĆENJE

Zanimljiv dan. Ali i četvrtak pa je uobičajeno to i dan Hrvatskog tjednika. U *Bujici* je najavljeno, a na naslovnoj stranici stoji:

CEVENI KMERI S HTV-a na braniku velikosrpskih laži

Naravno tekst glavnog urednika Ivice Marijačića je nešto što svakako treba pročitati. Meni je osobno drag naslov samog teksta:

CEVENI KMERI S HTV-a na braniku velikosrpskog jasenovačkog mita

Ali raspad najveće laži u povijesti protiv Hrvatske više nije moguće zaustaviti.

Zašto?

Pa pogledajte naslov moje knjige od prije 20 godina:

J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima, Hrvatski povijesni institut, Zagreb, 1998.

Drugo izdanje: Srpski mit o Jasenovcu I: Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima, Element, Zagreb, 2000.

J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu II /: O Bulajićevoj ideologiji genocida hrvatskih autora, Element, Zagreb, 2000.

Zašto?

Pitali su me zašto je u naslovu ono „Srpski“ kad su i hrvatski komunisti sudjelovali u stvaranju tog mita.

Pa i tada, a vidimo i danas njihovi nasljednici, zastupaju samo srpske interese.

Ali i prva *fusnota za fah idiote* u HT-u posvećena je Vukićevoj knjizi:

Zvonimir DESPOT, Večernji list, o knjizi istraživača Igora Vukića „Radni logor Jasenovac“

„DA slobodi istraživanja! DA slobodi znanosti! Protiv političkih mitova! Ali NE zagovornicima 'ptičjih drekova'! 'Ptičjem dreku' treba i glasno reći da je 'drek' od znanosti!“

HT: Ptičji drek od novinara na mrtvoj straži velikosrpskog jasenovačkog mita.

Podsjetit će vas da smo se dr. Razum i ja pozvali na tog autora kada smo prijevremeno poslali naše pismo, a ono je i citirano na portalu *narod.hr*, a još 4.7.2018. smo vas upozorili na njega:

POČEO JE NAPAD REŽIMSKIH NOVINARA I NA NAS:
<https://www.vecernji.hr/premium/da-slobodi-istrazivanja-ne-izvrtanju-cinjenica-1249615>

"... Nakon što je postalo jasno kakav je teški propust napravio HTV i koga je ugostio, javila se opet ekipa koja promovira Vukića i njemu slične, ili sebi slične, na čelu s akademikom Pečarićem i uz svesrdni blagoslov sisačkog biskupa Košića. Oni pokreću peticiju da se zaštiti Vukićev „znanstveni rad“ pod motom „Za slobodu istraživanja i slobodu predstavljanja rezultata istraživanja“, pa su odmah e-mailovima zasuli državni vrh i sve koga mogu. To je ona ista ekipa koja je od predsjednice države tražila da se ustaški pozdrav „Za dom spremni“ uvede kao službeni pozdrav Hrvatske vojske. Jer je njima i taj pozdrav običan „ptičji drek“....

Zanimljivo, a pismo još nismo poslali:))
Srpske sluge po onom Matoševom: Oni lažu. To je njima od Boga.

Iako smo pismo poslali novi potpisnici još uvijek stižu:

(...)

Naravno, i meni su neki od vas komentirali Despotov tekst. Dva takva reagiranja su i objavljena, a linkove za njih sam vam već poslao, a ovdje navodim još dva:

1. *Pa jesli vidio kolumnu onoga VL-bijednika 'Despotlačenka', koji narodu rado i unosno prodaje svoje publikacije o Ustaškoj vojnici, ali ne želi istinu o Jasenovcu...*

2. *Već prije kad je Zvonimir Despot pisao protiv Za dom spremni, pročitao sam ga kao dobro i dugo pripremani element, koji su ubacili. Naime, završio je Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju u*

Zagrebu, bavio se hrvatskim temamam i t.d., kako bi pridobio povjerenje hrvatskih domoljuba, da bi u jednom trenutku postalo jasno, za koga zapravo radi. U svakom slučaju – ne za hrvatske probitke. Zapravo se radi o izpranom mozgu!

Ne mogu ni zamisliti da Mirela Pavić, naša Plašikracija nije komentirala napade na Vukića i Karolinu Vidović Krišto:

Izvrstan bija g. Igor u Karoline. Yutel se mora odmaograditi jer je Goldstein jedini koji govori istinu i stavija je križ amenujući temu Jasenovca. Prije njega njegov je čača stavija točku. Tako da su to već dvi točke. Za didu se nije izjasnija, inače bi bilo trotočje, a trotočje znači 'nastavlja se'. Nema majci, nastavka u takizi 'istinoljubaca'. Pa su promptno 'reagovali'.

Da, Karolina! Danas je petak kada ona redovito u „Dobro jutro Hrvatska“ ima svoje komentare. Ali NEMA JE. Da, jasno je zašto u HT-u pišu o Crvenim kmerima na HRT-u.

Kad citiram tekstove Ivice Marijačića najdraže bi mi bilo da ih samo potpišem i pošaljem vam ih. Siguran sam da će i ovaj pročitati pa samo citiram ovo što su u HT-u izdvojili:

Povjesničar Hrvoje Klasić odbio doći u studio s Igorom Vukićem zato što zna da ništa ne zna o Jasenovcu i da mu ne može apsolutno ničim parirati. JU SP Jasenovac odgovorila napadima na Vukića umjesto da kaže hrvatskoj javnosti kako na popisu žrtava može biti tri tisuće osoba bez imena i/ili prezimena ili odakle čak 18 žrtava istog imena i prezimena – Ljuba Radosavljević

A onda predstavljanje. Prepune tri dvorane na Kaptolu. Kako je bilo opisao je na kamenjar.com Zlatko Pinter:

OVACIJE ZA IGORA VUKIĆA U DVORANI NA KAPTOLOU

Dvorana Vjenac, na Kaptolu 29a u Zagrebu bila je sinoć (7. lipnja) pretijesna kako bi primila sve one koji su došli pozdraviti istraživača Igora Vukića na njegovom drugom predstavljanju knjige Radni logor Jasenovac.

Za ovu prigodu odstupilo se od uobičajene promocije, onako kako smo ih navikli gledati. Naime, na pozornici su se pojavili autor Igor Vukić, nakladnik Josip Pavičić i novinar i televizijski urednik i voditelj Marko Jurić.

Nakon što je gospodin Pavičić kratko predstavio autora i njegovo djelo, obavijestio je nazočne kako će se promocija odvijati u formi dijaloga i to tako što će Jurić postavljati autoru pitanja koja su se najčešće u javnosti čula od njegovih oponenata i osporavatelja, a ovaj će pokušati na njih odgovoriti.

Započelo je s kontroverzama iz vremena komunističkog razdoblja, prije svega vezano za broj žrtava, pri čemu je Vukić detaljno objasnio kako nema dokaza da su ustaše vršile bilo kakva masovna smaknuća, te da to potvrđuju izjave samih logoraša i svjedoka događanja u Jasenovcu, ali i ekshumacije posmrtnih ostataka čiji je broj minoran u odnosu na službene brojke „žrtava“, pa i onaj što ih danas sadrži službeni popis JUSP Jasenovac (od 1945. godine do danas iskopano je manje od 500 ljudskih kostura).

Ostatak razgovora protekao je u opisima života u logoru – prije svega onih koji potječu iz autentičnih izvora, odnosno svjedočenja samih logoraša. Prikazana su i dva kratka isječka iz budućeg dokumentarnog filma u kojima bivši logoraši Jasenovca jasno potvrđuju kako to nije bio logor smrti nego radni logor – kaznionica u koju se stizalo po presudi i na određeno vrijeme, te da su zatočenici imali među ostalim razvijen kulturno-zabavni i sportski život, pravo na liječničku skrb i osobnu higijenu, uvjetne za školovanje itd., itd.

Vukić je naglasio kako nitko ne tvrdi da je ustaški logor Jasenovac bio odmaralište, ali su daleko pretjerane i potpuno neutemeljene tvrdnje o masovnom teroru i likvidacijama, jer za takvo što niti u dokumentima ni u iskazima logoraša nema nikakvih dokaza.

Postoje svjedočenja o egzekucijama, ali one su jednako provođene nad zatočenicima i ustašama ako se kršila stega i propisani red. To potvrđuju presude u kojima su opisani kompletni sudski procesi vođeni prema tadašnjim zakonima.

Dvorana Vrijenac, na Kaptolu 29a u Zagrebu bila je pretjesna Autor nije zaboravio pohvaliti i vrijedne istraživače dr. sc. Nikolu Banića i dr. sc. Mladena Koića koji rade na provjeri službenog

mrežnog popisa žrtava JUSP Jasenovac i na tom polju postižu vrlo vrijedne rezultate, što također bitno doprinosi utvrđivanje konačne istine o ovom logoru.

Izrečeno je mnogo toga, ali 60 minuta bilo je premalo za odgovore na sva pitanja kad je riječ o temi koja hrvatski narod tako teško opterećuje već više od pola stoljeća.

Nakon promocije knjige, publika je strpljivo u redu čekala s kupljenim primjerima na autogram autora koji se u općoj gužvi trudio udovoljiti svakom zahtjevu.

Večer koju zasigurno neće zaboraviti nitko od nas, a vjerujem ni Vukić i njegovi suradnici.

Začudo, nije bilo nikoga s „druge strane“, iako su na vrijeme obaviješteni o mjestu i vremenu održavanja promocije knjige.

Dakle, ipak je dobro što se Jurić stavio u njihovu ulogu i nastojao autora isprovocirati – jer tako smo doznali mnoge stvari koje bi Vukić možda i izostavio da je sve išlo uobičajenim tijekom.

Jednom riječju, večer za pamćenje!

Hvala Igoru, gospodinu Pavičiću, Juriću i predivnoj publici koja je ovacijama pozdravila hrabrog istraživača.

Istina i činjenice najbolji su odgovor na klevete, podmetanja i objede.

Eppur si muove!

Dragi moji Hrvati, sve su prilike da se njihova kula sazdana od laži i krivotvorina dobro zatresla – iz temelja! I vrijeme je bilo.

<https://kamenjar.com/u-dvorani-vijenac-predstavljen-a-knjiga-igora-vukica-radni-logor-jasenovac/>

Na kraju druženje s autorom (vidi prilog). Na žalost nismo se svi uspjeli naći pa dva Marka (Ljubić i Jurić) nisu bili s nama.

8. 6. 2018.

Josip Pečarić

MATKO MARUŠIĆ

ANALIZA NASTUPA IVE GOLDSTEINA U TV EMISIJI NEDJELJOM U 2

Dana 17. lipnja 2018. nastupio je u emisiji Aleksandra Stankovića Nedjeljom u 2 (NU2) sveučilišni profesor povijesti g. Ivo Goldstein. Nastup je izazvao brojne negativne komentare, ali oni nisu bili dovoljno analitični i detaljni. G. Goldstein je važna osoba i njegov se nastup ne smije podcijeniti. On nije nekakav subnorovski zanesenjak koji govori jezikom 1946., nego uljuđen čovjek koji svjesno, promišljeno i akademski samouvjereno, s pozicije redovnog sveučilišnog profesora u trajnom zvanju, govori (i piše) o neizrecivo važnim temama. Pritom on a) iskrivljuje istinu i b) promiče komunističku kulturu zabrane drukčijih mišljenja, pa i samih povijesnih istraživanja. Njegovo djelovanje, ovdje u okviru rečene TV emisije, traži pommiju analizu, jer potencijalno ima dalekosežne posljedice za društvene i političke odnose u Hrvatskoj, a navlastito na povijesne istine koje su protuhrvatski izobličene, a on ih nastoji takvima i održati. Tu je on u 1946. godini: isti stavovi, samo finiji jezik i nevoljka ali nužna popuštanja.

No, I. Goldstein je potpisao je „Dokument dijaloga“ Vijeća za suočavanje s posljedicama nedemokratskih režima koji inzistira na povijesnim istraživanjima i dijalogu o predmetima prijepora (<https://www.braniteljski-portal.com/matko-marusic-napadi-na-igora-vukica-i-karolinu-vidovic-kristo-su-komunisticki-napad-na-slobodu-znanstvenoga-istraživanja-i-slobodu-govora>) i više ne može tražiti zabranu istraživanja hrvatskih povijesnih istina. Vjerujem da je zato došao u NU2 – da sada drugim riječima spriječi istinu i razobličavanje laži. To se razaznaje iz onoga što je govorio. I otkriva novu taktiku očuvanja povijesnih laži o Hrvatima.

1. KAKO JE GOVORIO I ŠUTIO, A KAKO DANAS GOVORI I ŠUTI IVO GOLDSTEIN

G. Goldstein je u emisiji nastojao ostaviti dojam upućena a iskrena čovjeka. Pa je vješto prješao preko nevjerljatnih laži koje su se decenijima pisale, učile i govorile o Jasenovcu i općenito o ustaškom režimu. To je bilo zabaširivanje laži, a ne govorenje istine.

Na primjer, kako god Goldstein objasnio strašnu laž o 700.000 žrtava logora u Jasenovcu, a objasnio ju je površno neuvjerljivo i jasno lažno, ostaje pitanje, njemu i njegovu pokojnom gospodinu ocu Slavku: bili ste živi i bavili ste se temom Jasenovca i u vremenu kad se ta laž učila u školama. Zašto ste onda šutjeli ako ste znali da je strašna laž?

Jeste li prosvjedovali, ili ikad poslije to spomenuli kao strašan komunistički grijeh, da je (npr.) Franjo Tuđman osuđen na zatvorsku kaznu jer je rekao da je taj broj barem deset puta uvećan?

Kažete da ste pisali o Bleiburškoj tragediji, ali kada ste pisali? Kad je o tome pisao Vaš g. otac, a znao je istinu? Je li se bunio da se uzapćuju ljudi koji su o tome govorili? Je li prosvjedovao kad je o tome lagao general Basta na HTV rekavši da je „na Bleiburgu poginulo oko 5.000 ustaša, (ali) u borbama s partizanima“?

Kako ste mogli reći na HTV („Otvoreno“) da žene na Bleiburgu nisu ubijane, a objavljene su slike pletenica djevojaka ugušenih u Hudoj Jami i pismo ubijene trudnice svojemu djetetu koje je umrlo u njezinu utrobi?

Kad povjesničar poput Vas govorí o jasenovačkim žrtvama, onda ne smije i ne može izbjegći barem nekoliko znanstveno neizbjježnih istina:

– GDJE JE SADA JASENOVAČKA DOKUMENTACIJA? U Srbiji.

Kad je oteta iz Jasenovca? 1991. Zar ona ne pripada Hrvatskoj, barem kao preslika? Zašto to ne tražite od Srbije – svojim autoritetom povjesničara i svjetskoga čovjeka?

Je li ta dokumentacija prije bila dostupna? Nije, režim i vođa koje toliko slavite to nisu dopuštali. Jeste li Vi i Vaš otac imali pristup toj dokumentaciji? Jeste li ju ikad vidjeli? Što tamo piše? Koliko su to vjerodostojni dokumenti? Koji su dokumenti vjerodostojniji od tih?

– ZAŠTO NE KOMENTIRATE IZVJEŠĆE CIA-E O JASENOVAČKOM LOGORU? Ako je laž ili lažno, recite to. Direkt' CIA-i.

– ZAŠTO NE KOMENTIRATE STRAŠNU LAŽ O „20.000 DJECE UBIJENE U JASENOVCU“? Je li dnevnik gđe Diane Budisavljević relevantan dokument o toj temi? Gđa Budisavljević je umrla 1978.; je li Vaš g. otac, koji se bavio jasenovačkim žrtvama ikad s njom razgovarao (i to objavio)? Na primjer o tom dnevniku, te čemu je osobno svjedočila na terenu? Svaki bi iole ozbiljan istraživač to napravio – Beć je blizu, a od 1945. do 1978. g. Slavko ju je stvarno mogao susresti. I Vi, zar ne?

Evo što ste radili i radite: tolerirali ste laži o ustaškim zločinima, zatim ste morali popustiti pred očitim luđaštvom luđačkih pretjerivanja, pa ste došli na broj s današnjega jasenovačkoga popisa o 83.811 žrtvi. Zašto bismo Vam, nakon što ste tolike godine pristajali uz 700.000, sada vjerovali da je 83.811 istina?? (O tom broju malo poslije, dolje.)

2. FINOĆA ILI IPAK NE?

U jednom je momentu g. Goldstein na NU2 rekao ...*i ti đubretari i ti smrdljivci koji tvrde da nitko tamo nije stradao nek izvole mom stricu objasniti gdje su ti ljudi...* To je nečuveno za svakoga, a napose za veleposlanika i redovnog profesora u trajnom zvanju!

On se odmah opravdavao emocijama, ali se nije ispričao. Uostalom, privatne emocije nemaju mesta u ozbiljnim TV emisijama. A ako imaju, kako bi se onda g. I. Goldstein osjećao da je netko to za njega rekao, npr. zato što tvrdi da na Bleiburgu nisu ubijane žene, a njemu (njoj) je u Hudoj Jami ugušena bakina sestra, još kao djevojka s pletenicama? Takvih primjera mogu nabrojiti na tisuće, na stotine tisuća! Jer stotinama tisuća ljudi u to su vrijeme ubijeni najbliži i – ako svi imaju ista prava i istu ljudsku vrijednost – onda imaju pravo to reći na HTV kao g. Goldstein. A kud bi nas to odvelo?

„Gdje su ti ljudi?“, pita Goldstein implicirajući da su (ubijeni) u Jasenovcu. Poštujemo gubitak i bol g. strica Danka, ali to pitanje treba odgovoriti I. Goldstein, kao povjesničar i član obitelji kojoj je to učinjeno. I to na osnovi valjane dokumentacije. Ta dokumentacija mora postojati. I mora ju se moći razmotriti i dobiti odgovor. Važna je indikacija knjiga Antuna Miletića „Koncentracioni logor Jasenovac 1941.-1945.“, u kojoj se popis osoba na stranici navedenoj

u napomenama odnosi na osobe koje su nestale u Jasenovcu, ali se ne kaže jesu li tamo i stradale.

G. Goldstein je na NU2 svjedočio da je osuđen na oko šezdeset tisuća kuna kazne za uvredu g. Antuna Vrdoljaka. U Globusu je napisao recenziju Vrdoljakova serijala o Titu i osuđen ja za uvredu. Ne ulazimo u meritum te osude. I sam osuđenik kaže da više ne želi o tome govoriti. Međutim, ustvrdio je da mora reći imena sutkinja koje su ga našle krivim. Nije istina da mora, nego je istina da ne smije! Od toga se i g. Stanković ogradio. Tko je to video da gospodin, sveučilišni redovni profesor u trajnom zvanju i veleposlanik u Parizu – na televiziji s negodovanjem iznosi imena sudaca koji su ga našli krivim??? Imena sudaca nije govorio ni g. Zdravko Mamić kad je bio najluči i najneprimjerenije se ponašao!

Tko je zapravo taj gospodin Ivo Goldstein?

3. PRLJANJE DANAŠNJE HRVATSKE

“Priča o partizanima i ustašama je i priča o Hrvatskoj 2018. godine, odnosno o Hrvatskoj danas”, izjavio je I. Goldstein u NU2.

I to je, čini mi se i pravi cilj njegovog javnoga nastupa. Prljanje današnje Hrvatske. On je prljanje, sve kao da ne bi, nego je zabrinut, ipak cijelo razvio i izgovorio. Lako ga je bilo prepoznati:

“Čitava priča o ustašizaciji, blajburgologiji, povijesnom revizionizmu koji cvjeta oko nas, **nametnuta** (time bi htio da laži ostanu) je tema Hrvatskoj i hrvatskom društvu da bi se njome bavilo, a da bi se negdje “iza ugla” promovirala nazadna, zatvorena, konzervativna, antiimigrantska ideologija i njezina provedbena politika... Postoje dvije Hrvatske, otvorena i zatvorena, jedna mrzi, druga želi komunikaciju.“

Sve je to izvrtanje istine i laž na laž!

– „Priča o ustašizaciji, blajburgologiji... je nametnuta...“

Da, nametnuta je, ali nametnuo ju je on i slični njemu! Evo kako: dok su bili na vlasti lagali su i stvorili mitove, a onda o tome nisu dali ni jednu upitnu riječ reći. Onda je došla sloboda i demokracija i ljudi su počeli govoriti, istraživati, svjedočiti i propitivati. I onda Goldstein i njegovi to NE DAJU, nego tvrde da je to „povijesni revizionizam, ustašizacija i BLAJBURGOLOGIJA (osobno tražim da se javno ispriča za taj izraz!)“. On i njegovi dvaput nameću

ustašizaciju! I tvrde da su oni otvoreni, a oni koji traže znanstvenu istinu – zatvoreni! Goldstein i njegovi bi htjeli da njihovi mitovi i laži ostanu povijesna istina. U tome je stvar. Nastave li se istraživanja i svjedočenja, otkrit će se strahota njihovih laži, a time i sve ostalo – od političke moći (lažni antifašizam) do utemeljenosti akademskih pozicija.

– “Oko 2012. ili 2013. je krenula konzervativna revolucija. Ona nužno mora imati povijesni kontekst, povijesnu utemeljenost. Povijesni revisionizam u nekim drugim državama ima neke druge manifestacije, a u Hrvatskoj je to ustašizacija“, kaže Goldstein.

Kakve veze ima „konzervativna revolucija“ i ustašizacija?! Za njega ima, jer jednim udarcem ubija dvije muhe – ostavlja svoje laži živima, a one koji misle drukčije klasificira kao ustaše. Osim toga, izjednačava konzervativnost i „ustašizaciju“, dakle jača svoj komunizam. Jača ga jer ga proglašava naprednim i jer one koji nisu za komunizam svrstava u nazadne, pa onda i u ustaše.

Istodobno ističe da se o ustašizaciji MORA danas govoriti “upravo zato jer hodaju dečki i mladi s ustaškim kapama”. Prvo, to nije istina. Na svim masovnim događanjima, od komemoracija do koncerata, tijekom mnogo godina HTV je nadljudskim naporom uspjela snimiti dvoje mlađih i troje starih s ustaškim kapama. Koliki je to postotak od svih ljudi koji su tamo bili?

A ne kritizira (ne brine ga) kad mlađi (Filozofski fakultet u Zagrebu, Parade ponosa, SDP mladež) stupaju s komunističkim zastavama, krilaticama i kapama. U čemu je razlika? I. Goldstein zna za Europske i hrvatske rezolucije i deklaracije protiv SVIH totalitarnih sustava, ali onaj svoj ne spominje, iako je više ljudi ubio od ustaškoga!

Dapače, on se poziva na hrvatsko članstvo u EU – s idejom da nas Europa natjera da prihvatimo laži. A pritom „zaboravlja“ EU-ovu osudu i njegova ljubljenog komunizma. Taj „zaborav“ je namjeran.

– Goldsteinova rečenica da se to sve (ustašizacija i blajburgologija“) radi „da bi se negdje “iza ugla” promovirala nazadna, zatvorena, konzervativna, antiimigrantska ideologija i njezina provedbena politika“, otkriva njegovu izvansku transformaciju iz komunista u „liberalu“: on je za prihvat svih migranata koji dođu. To pitanje, međutim, nema veze s ustašama, ni s konzervativizmom ni s

Hrvatskom. Njegove su riječi podilaženje određenoj političkoj opciji i dodatno, aktualno, prljanje države u kojoj živi.

4. ZNANSTVENI RAD I KAKO GA STEĆI

G. Goldstein o Jasenovcu piše, nakon što je, s otcem, završio knjigu „Tito“. Kaže da je s otcem o Jasenovcu već pisao, pa sada radi *copy-paste...*, jer „*iz Pariza može raditi*“.

Kako to da on u Parizu može raditi na istraživanjima jasenovačkoga logora, a Igor Vukić, rođen u selu kraj Jasenovca, čije je otac prošao Jasenovac, i koji radi s arhivama u Zagrebu – ne može (ne smije) to raditi? Po čemu bi Goldsteinovi dokazi o Jasenovcu bili bolji od Vukićevih?

Na osnovi čega HTV Goldsteinovu knjigu o istoj temi, Jasenovcu, promovira, a Vukićevu osuđuje??? Zašto sada A. Stanković ne pozove I. Vukića u NU2?

Na pitanje g. Stankovića koje nove spoznaje I. Goldstein donosi u toj knjizi o Jasenovcu na 900 stranica, I. Goldstein kaže „Pa ima ih“, ali ih ne navodi... Otkriva. međutim, nešto drugo, vrlo važno: nije ga briga za čitatelje, *piše za budućnost, ali i o sadašnjosti*, računa na pretraživače na internetu. To znači da, nakon što je eliminirao „revizioniste“, piše što hoće i u svrhu „svjedočenja“ u budućnosti i u inozemstvu. Učvršćuje laži!

Tko nije znao svrhu njegova pisanja, sada zna. Sam je rekao.

(Onaj tko poznaje znanost, prepoznao bi i da se uopće ne radi o znanosti, ali za dokazivanje toga trebalo bi previše prostora. A ako nije znanost, znamo što je! Može biti i mit.)

5. KOJA JE VRSTA LOGORA BIO LOGOR U JASENOVCU?

Iako (u novoj knjizi) g. Goldstein nema novih saznanja, on ipak stidljivo priznaje da je jasenovački logor bio radni logor! Ma nemoj, radni logor; a mene učili da je bio logor smrti! Ma, bio je i logor smrti, popravlja se Goldstein u NU2, bio je radni logor, ali to ne umanjuje njegovu smrtnost. Kaže da je Maks Luburić od Nijemaca naučio osnivanje logora, tako da budu radni ali i smrtni. Ubijali su glađu, jer su logoraši dobivali 600-700 kalorija dnevno, a trebalo bi barem triput više. Tu je pogriješio, jer bi trebalo barem tri tisuće puta

više. Energijska (kalorijska) vrijednost hrane izražava se, naime, u kilokalorijama. Možemo to shvatiti kao pogrješku čovjeka koji se bavi drugim pitanjima (povijesti), ali redovni sveučilišni profesor u trajnom zvanju, koji količinu kalorija rabi kao dokaz smrtnosti logora ipak bi morao biti upućen u mjeru jedinicu svojega glavnoga dokaza.

Ukratko, više nema dvojbe da je Jasenovac bio radni logor, kako to višestruko dokazuje g. Igor Vukić i bezbroj službenih dokumenata s isplatama plaća (za logoraše i vanjske radnike), računi za proizvedeni materijal i slike jednostavnih tvornica koje su тамо radile. I priznaje g. Ivo Goldstein. Pa se sada može govoriti i o radnim i životnim uvjetima u tom radnom logoru, ali ne više o osnovnoj namjeni logora.

Ljudi su zaciјelo i umirali od iscrpljenosti i rada po hladnoći (da, bile su hladne zime 1941./2. i 42./3., to kaže i Vukić – pa je Sava smrzla i leševi se tih dvaju zima nisu mogli bacati u Savu). O stanju u tom logoru svjedoči Bugarin Petar Lungov, u povjerljivom izvješću od 7. veljače 1942. Jordanu Mečkarovu o posjeti stranih dužnosnika akreditiranih u Zagrebu hrvatskom koncentracijskom logoru Jasenovac (Dokument br. 81, Br. 40/ T. A., Povjerljivo, Predmet: Koncentracijski logori u Hrvatskoj; CDA (Središnji državni arhiv Republike Bugarske), F. 176 k, op. 8, a.e. 1153, str. 46-55.). On kaže da je Jasenovac bio vrlo strog logor, u barakama je bilo vrlo hladno, ali radni je logor i nema govora o smaknućima. Postoje i izvješća Međunarodnoga Crvenoga križa. Zašto njih ne komentira g. Goldstein? Goldstein kaže da je 1942. u Jasenovcu bilo najviše zločina, a Lungov ih ne spominje. Kako je to moguće?

Postoje osude ustaškoga prijekoga suda, na smrt, ustašama koji su u Jasenovcu ubili ili opljačkali logoraše. Jesu li te presude stvarne? Što one znače? Što g. povjesničar Goldstein misli o njima? Ne spominje ih, čak ni u negativnom svjetlu...

6. GDJE SU NESTALE KOSTI 83.000 JASENOVAČKIH ŽRTAVA?

G. Goldstein je u NU2 komentirao i nekoliko sada već jasnih prijepora.

Upravo na Gradini, koju je spomenuo i Goldstein, a Srbijanci kažu da su tamo pobijene STOTINE TISUĆA ljudi (v. Dodikova obilježavanja), u tri kopanja (Titova) iskopano je „premalo“ kostura, 481 ukupno. (V. znanstveni članak *Pilić S. i Matković B. Poslijeratni zarobljenički logor Jasenovac prema svjedočanstvima i novim arhivskim izvorima. Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru. 2014;56:323-408.* (UDK: 343.819.5(497.5 Jasenovac)). Na to Goldstein kaže da su u godinama kopanja 1964./65., provedena samo sondiranja terena, a ne sustavna iskopavanja. Ustvrđio je da kostura nema zato što su početkom travnja 1945., nakon instrukcija u Njemačkoj kako se uništavaju leševi, došle ustaše, pa su leševi iskopavani iz masovnih grobnica, spaljivani i vraćani u grobnice!

O toj absurdnoj konstrukciji već je pisao M. Jurić (<https://kamenjar.com/marko-juric-ivo-goldstein-kronicni-manjak-cinjenica-i-argumenata-nadoknaduje-mastom/>), pa će njega citirati, jer se više od toga teško može reći bez ružnih riječi:

Dobar je Goldstein Ivo. Kaže da su ustaše u travnju 1945. godine od Nijemaca posudili i donijeli "strojeve koji uništavaju kosti" pa da zato nema ljudskih ostataka na prostoru nekadašnjega logora Jasenovca.

Zanimljivo!

Kako to da nikad do sada u proteklih sedamdeset godina, nitko od stotina i stotina raznih domaćih i stranih istraživača logora u Jasenovcu nikada nije spomenuo takve strojeve? Zar je moguće da takvu jednu, vrlo zanimljivu i pomalo senzacionalnu informaciju, kao što je nacistički stroj za uništavanje kostiju, nikada, nitko, nigdje do sada nije spomenuo u kontekstu logora Jasenovac?

Goldstein mlađi spominje i spaljivanje kostiju na rešetkama gdje su se one pretvarale u pepeo. To je također izuzetno zanimljiva informacija. Bilo bi korisno da tu tehniku Goldstein ispriča djelatnicima Krematorija na Mirogoju. Naime današnjom naprednom tehnikom spaljivanje tijela preminulih u krematoriju, pomoći snažnih plinskih plamenika i u hermetičkoj komori traje gotovo tri sata. Tek tada kosti postaju dovoljno krhke da bi ih se potom moglo mehaničkom drobilicom smrviti. Dakle, ni današnjom tehnologijom ne uspijevaju se kosti pretvoriti u pepeo. E sad kako su to Goldsteinovi ustaše 1945. godine uspjeli razviti tehnologiju

spaljivanja kostiju i pretvaranja u pepeo u ondašnjim primitivnijim uvjetima i ratnom stanju? To bi bilo zanimljivo čuti. Naime kosti nisu zapaljive i jednostavno ne gore, ne oksidiraju, nego dugotrajnim spaljivanjem na vrlo visokoj temperaturi (800°C-1000°C) postanu krhke. E sad, kako su ustaše uspjele na nekakvim rešetkama, dakle ne u komori, nego na otvorenoj vatri postići višesatnu visoku temperaturu? Tko se imalo razumije u tehnološke procese spaljivanja leševa, bez kreamtorija kakve su imali Njemci a u Jasenovcu ih nije bilo, zna da na otvorenoj vatri postići dugotrajanu tako visoku temperaturu jednostavno nije moguće. I onda još sve to ponoviti nekoliko desetaka tisuća puta, kako bi se uklonili svi leševi i još cijeli taj proces izvesti u samo nekoliko preostalih ratnih dana travnja 1945. godine.

G. Goldstein je potom g. Stankoviću rekao da je u Jasenovcu naplavni teren – pa su iskopavanja našla žučkastu smjesu koja je bila – kosti. No najvažnije je da je USTVRDIO DA SE OTKOPAVANJEM NE MOŽE NAĆI NIŠTA. To je posebno neobično čuti od osvjedočenog povjesničara, a napose zato što postoje indicije da su (Titova) otkopavanja među kosturima našla ustaško i domobransko vojno znakovlje... (v, gore spomenuti članak Pilić-Matković i Vukićevu knjigu „Radni logor Jasenovac, te ostalu „revizionističku“ literaturu, v. i <http://hu-benedikt.hr/?p=108953>).

7. KOLIKO JE LJUDI STRADALO U JASENOVCU?

Goldstein odustaje od notornoga broja od 700.000 žrtava u Jasenovcu, a „krivnju“ za taj nevjerodostojan popis žrtava Jasenovca pripisuje „boračkim organizacijama“ koje su radile popis stradalih, a one su „bile potpuno nespremne“. Ipak, Goldstein tvrdi da u tome „nije bilo zle namjere“. Ako je tome tako, zašto se onda četrdeset godina upravo to učilo u školama i bilo u svim enciklopedijama, uključivši i inozemne – u koje su ti podatci službeno poslani? Kolike su samo knjige napisane u kojima se objašnjavalо i opisivalо kako je pobijeno tih 700.000 ljudi! Srbija i danas barata tim brojem i o njemu radi izložbe po svijetu. Zašto ju I. Goldstein ne upozori? I nju i svijet. I ispriča im tu pričicu o „boračkim organizacijama“?

Nešto manje jasno Goldstein odustaje i od broja od oko 590.000 koji navodi *Jasenovac Research Institute* u New Yorku. Kaže da je

njujorški popis zapravo popis iz 1964., i da tamo ima krivih navoda, ali na današnjem jasenovačkom danas ih NEMA“. Pao je na deseterostruko niži broj – sadašnjega jasenovačkoga popisa od 83.811, a nikome se ne ispričava za strahotu toga priznanja! I tvrdi da danas u jasenovačkom popisu pogrješaka nema, da je „taj broj čvrst kao što je čvrsto da je Zemlja okrugla“. Zašto bismo mu vjerovali kad nikad nije negirao ni 700.000 niti 590.000 – dok „revizionisti“ nisu donijeli dokaze da su to idiotski brojevi. (Usput rečeno: kako to da Žerjavić nije bio, a Vukić i Matković jesu „revizionisti“? Ja znam odgovor, ali volio bih da ga dade I. Goldstein – pa ćemo onda dodatno upoznati njegovu metodologiju.)

Prvo treba uočiti da je razlika od 590.000 i 83.000 tolika da se nikako ne može govoriti o pogreškama, nego o strašnoj laži (preuveličavanja), koja se vidi i iz aviona. No, to Goldstein ne će reći, a da ne govorimo da bi kao hrvatski povjesničar koji drži do sebe i do istine trebao pisati u New York i pitati jesu li oni poludjelji. Nadalje I. Goldstein njujorški popis datira u komunistički popis iz 1964., što znači da je i taj iz 1964. jako kriv. A onda i on i današnji dužnosnici u Jasenovcu manje ili više otvoreno kažu da je današnji jasenovački, onaj s 83.000 žrtava – napravljen prema popisu iz 1964. (Strašno!)

Današnji popis žrtava u Jasenovcu jako je ugrožen barem trima činjenicama:

- u njemu je nađeno 14.000 duplih imena, stranica je zatvorena na mjesec dana (navodno „hakirana“!), a onda su ta imena maknuta i dodana druga imena – iz popisa iz 1964.! (*Razum S. Logor Jasenovac je komunističko-velikosrpski mit. Nn: Nova znanstvena istraživanja. U: Hrvatska vjernost. Časopis za hrvatski martirologij. Gospić, 10./2015., br. 11, kolovož 2015., str. 55-58.*).
- N. Banić i M. Koić našli su da oko 3% imena na popisu ni danas ne odgovara istini;.
- Banić i Koić našli su, vrlo stručnom analizom godina rođenja navedenih žrtava, da dodatno a generalno postoji velik broj neistina na popisu (<https://narod.hr/hrvatska/banic-koic-evo-dokaza-dajava-ustanova-sp-jasenovac-lazirala-cak-jugoslavenski-popis-zrtava-iz-1964-joj-sluzi-izvor>; <http://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/22397-n-banic-zastrasujuce-manipulacije-uprave->

[jasenovca.html](http://kamenjar.com/jasenovca.html); <http://narod.hr/hrvatska/skriva-li-slavko-goldstein-namjerno-istinu-ili-nije-dovoljno-sposoban-za-njezino-otkrivanje>; <http://croatiarediviva.com/2018/01/14/n-banic-m-koic-pregled-2017-godine-s-obzirom-jasenovacki-popis/> i druge analize istih autora). Ukratko, iz analize matematičke raspodjele godina rođenja žrtava s popisa vidi se da je dio tih godina (neznalački) izmišljen.

Jadna je samohvala I. Goldsteina da se (iz Pariza) bavio „psihološkim profilom“ ustaša u Jasenovcu. Pa banalno kaže da je i među ustašama bilo svakavih likova, i to naziva „banalnost zla“. Daje primjer nekog Ante Vrbana, prije rata opskrbljivača planinarskih domova, koji je pomalo zakidao mušterije jer je bio sirotinja a onda, odjednom – postao monstrum u logoru. Kakve to veze ima s istinom o Jasenovcu ili pak sa samom psihologijom?

8. OPET NA SLOBODNU I DEMOKRATSKU REPUBLIKU HRVATSKU

Goldstein kaže da u preambuli hrvatskoga Ustava piše da je današnja Hrvatska stvorena na odlukama ZAVNOH-a 1943. (a TO NE PIŠE, v. npr., [http://kamenjar.com/zlatko-hasanbegovic-je-dodirnuo-sredisnju-tajnu-hrvatske-antifasisticke-prijevare/!](http://kamenjar.com/zlatko-hasanbegovic-je-dodirnuo-sredisnju-tajnu-hrvatske-antifasisticke-prijevare/)). U preambuli Ustava, međutim, IZRIČITO PIŠE DA SE DANAŠNJA HRVATSKA TEMELJI NA DOMOVINSKOM RATU! To Goldstein uopće ne spominje! Kakav je to čovjek, kakav povjesničar, kakva osoba koja na HTV govorи o hrvatskom Ustavu? Navodi da u Ustavu piše „usuprot“ NDH, što i piše, ali u istoj rečenici piše i „odbacivanje komunizma“, ali to Goldstein ne citira! I sve to da bi mogao reći da su *samo partizani (bili) u pravu, svi ostali u krivu*.

A po čemu su to partizani bili u pravu ako su se borili za Jugoslaviju i komunističku vlast? Za to su im na putu stajali i Nijemci i ustaše (četnici, Talijani), ali to ih ne čini ni antifašistima niti oslobođiteljima, nego jednom frakcijom koja se borila za vlast, prema uputama Komunističke Internacionale

(<http://kamenjar.com/pupovac-saboru-izrekao-veliku-laz-koja-vodi-jos-vecu-istinu/><http://creative.net/?p=43637>).

Iako je sveučilišni profesor povijesti, I. Goldstein ne dopušta razgovor o Jasenovcu nakon 1945. (I.Z. Čičku). Nedopuštanje

razgovora je komunistički teror, a ne znanost ili javni nastup u demokratskoj državi. Stav Goldsteina otca o tom pitanju (napisao knjigu), razorila je B. Matković (<http://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/23884-mr-sc-blanka-matkovic-hrvatska-je-zatrovana-lazima-o-jasenovcu-i-o-drugome-svjetskom-ratu.html>), i sada sin – o toj temi ne da govoriti. (A onda će se predstavljati kao demokrat i redovni sveučilišni profesor u trajnom zvanju.)

G. Goldstein ponosno otkriva da je njegov otac govorio (i on ponavlja) da Hrvati nisu ustaše, i da je to najveće hrvatstvo. Međutim – nije. I bez njih smo znali da Hrvati nisu ustaše. Za to nam ne treba njihova ocjena. Ni za što nam ne trebaju njihove ocjene. A vidjeli smo i zašto.

9. GOLDSTEIN I SVEHRVATSKO POMIRENJE

Na kraju Goldstain jadikuje nad nemarom današnje Hrvatske prema „antifašizmu“ iz II. svjetskoga rata. Navodi da nitko nije došao na obilježavanje 75. obljetnice bitke na Sutjesci. Poginuli Hrvati tamo *Zaslужuju pijetet barem kao Bleiburg*.

Ta njegova jadikovka zaslužuje barem tri komentara:

– naveo je brojeve partizana na Sutjesci po nacionalnosti i otkrio da se tamo borilo *nekoliko desetaka puta više* Hrvata nego Srbiyanaca. Iako je Sutjeska mnogo, mnogo bliže Srbiji nego Hrvatskoj. Pitam ga zašto se to nije učilo u školama u Titovo vrijeme.

– Navest ću, ali bih popustio u ime pomirbe, da su na Sutjesci izginuli ljudi u borbi, a na Bleiburgu su pobijeni zarobljenici, i to na strašne načine. Ipak bih bio sretan da se jednako obilježava i Jasenovac i Sutjeska i Bleiburg.

– To znači da bi svi išli na sva (tri) mjesta, dakle i Goldstein i njegovi na Bleiburg.

To bi bilo lijepo, dirljivo i ispravno. Koliko se sjećam, to je predlagao Franjo Tuđman, a sjećam se da su to svi drugi odbili. Možda se vrijeme dovoljno promijenilo da se ipak pomirimo. U istini i dobroj volji, naravno.

Sada smo i mi obrazovani i vjerujemo u demokraciju i to više ne ćemo dopustiti.

Matko Marušić, profesor emeritus

<https://kamenjar.com/analiza-nastupa-ive-goldsteina-u-tv-emisiji-nedjeljom-u-2/>

<https://narod.hr/hrvatska/prof-matko-marusic-analiza-nastupa-ive-goldsteina-nu2-njegovi-htjeli-da-njihovi-mitovi-lazi-ostanu-povijesna-istina>

POGLEDAJTE I:

<https://kamenjar.com/takozvani-povjesnicar-ivo-goldstein-je-iznio-veliku-laz-i-preksio-hrvatski-ustav/>

<https://direktno.hr/kolumnne/ono-kad-narodno-veselje-zagade-sanader-goldstein-i-svi-koji-su-ih-omogucili-125890/>

<https://kamenjar.com/marko-juric-ivo-goldstein-kronicni-manjak-cinjenica-i-argumenata-nadoknaduje-mastom/>

<https://kamenjar.com/sto-zapravo-smeta-goldsteinu/>

ZVONIMIR HODAK

USTAŠE SE PRETVORIŠE U ‘OSTAŠE’

Sjećam se jedne lucidne i gorke izjave Dražena Budiše: "Kad mi nismo lustrirali njih, sad oni lustriraju nas."

U Hrvatskoj, kako bi to lijepo kazali rafinirani ljubitelji latinskih poslovica, je *status quo vadis!* Lijeva zvjezdica Sabina Glasovac kaže: "Referendum je opasan za hrvatsko društvo". Ognjištar i rigidni desničari poručuju preko fejsa: "Sabina Glasovac je opasna za hrvatsko društvo". Saša Kosanović se vraća na HRT kao zamjena za Karolinu Vidović Krišto. Uz famoznog Aleksandra Stankovića, sada imamo na javnoj TV i drugog svjedoka, očevidca da se na "ovim prostorima" vodio građanski rat.

Kad smo već kod Karoline opet se našla pred inkvizitorskim čuvarem "tekovina" kojih su se već davno odrekli u svim tranzicijskim zemljama. Osim, naravno, u RH i Sloveniji. Drugovi u Programskom vijeću "prosto nisu mogli da veruju" što se to dogodilo na našoj državnoj TV. Igor Vukić, Srbin po nacionalnosti, jedan od bivših bliskih suradnika Aleksandra Stankovića, pozvan je u emisiju "Dobar dan Hrvatska". Tema je bila njegova knjiga "Radni logor Jasenovac". Knjiga je ocijenjena na Vijeću kao destilirani revizionizam. A kako revizionisti prolaze u tvrdoj antifašističkoj državi, zna se. Sve je mirisalo na to da Karolina i po drugi put dobije «šimecki», ali desio se kopernikanski obrat. Najprije je drugovima objašnjeno da je Vukićevu knjigu sufinciralo Ministarstvo kulture RH. Zatim, knjiga "Radni logor Jasenovac" predstavljena je bila u Hrvatskom novinarskom društvu u prepunoj dvorani. Naravno, treba imati na umu kakvi "klerofašisti" vode HND. Usput rečeno, registraciju udruge "Trostruki logor Jasenovac" odobrio je ministar Uprave u Vladi RH, okorjeli ustašoid Arsen Bauk. Inače, Igor Vukić je saznanja o Jasenovcu dobio od svoje obitelji koja je prošla kroz taj logor i za divno čudo preživjela. Naravno, mnogi su ubijeni, a da nikada nisu stupili nogom u "Trostruki logor..." U arhivu HRT-a postoje dokazi o čestim Igorovim gostovanjima na HRT-u u kojima je u pravilu kritizirao dr. Franju Tuđmana. Od 1990. "odmetnuti" je

Igor pisao za *Vjesnik*, *TV Mrežu*, u *Novom listu*, *Jutarnjem* (od 2001.-2005.), *Poslovnom dnevniku*, *Privrednom vjesniku* itd. Kao što se vidi u njegovoj biografiji nije pisao za recimo *7Dnevno*, *Kamenjar*, *dnevno hr.*, *Hrvatskoi tjednik*, ne poznaje mene, Marka Jurića, Marka Ljubića, Kraljević Marka... Za Željku Markić nisam siguran. Klasika. Plusevi i minusi. Minus je *Bujica*, a plus *NU2*. I uza sve ovo nabrojeno, tko mu je financirao knjigu? Koji ministar mu je registrirao udrugu "Trostruki logor Jasenovac"? Zašto nije žešće i zagriženije napadao Tuđmana, zašto mu je jugo-progresivni HND-o iznajmio svoj legendarni ring za borbu protiv fašista, ustaša, desničara...? Tko mu je dopustio da antifašistički hram napuni do vrha? Za sve te nekontrolirane ispade trebala je na HTV-u platiti Karolina Vidović Krišto.

Postavlja se još jedno zanimljivo pitanje: kakve sve to veze ima sa svima nama "dragom" Istanbulskom konvencijom? Dobro, znamo da IK ima sveti zadatak da štiti, mazi i pazi na Anku partizanku, Radu, Vesnu Teršelić, Sabinu Glasovac, Ikaču, sve vrste rodova, malih lijevih bogova i božica... pa ju zato Hrvateki i tako vole i obožavaju. Sad kad nam ovako dobro ide, ustaše se pretvorise u «ostaše», a sada nam vodu muti tamo neki Srbin koji se ponaša k'o ustaša. Godine 1961. je pjesnik Gustav Krklec u polemičkom žaru izvrijedao pisca Vladimira Desnicu rekavši mu doslovno: "P.... ti materina. Ti si četnik". Naravno, veliki hrvatski književnik Vladan Desnica nije bio četnik. Danas su liberalnija i mekša vremena. Hrvatski antifašisti žele jednog srpskog novinara, pisca i povjesničara pretvoriti u ustašu. Drugovi i drugarice u Programskom vijeću nisu se uzbudili, što i nije čudno s obzirom na njihove godine, na tvrdnje gostiju NU2 o građanskom ratu od 1991.-1995. g. i na tvrdnje o ustaškoj državi u tim godinama, ali su živahno skočili na svoje rahitične noge čuvši da netko pokušava znanstveno oboriti «komunističke istine» o Jasenovcu. Neka odgovore samo na jedno pitanje: zašto Tito nikada nije posjetio Jasenovac? To je majka svih tajni u Lijepoj našoj i Lijevoj njihovoj.

Da parafraziram Benjamina Franklina: troje Hrvata može sačuvati tajnu samo ako je dvoje od njih umrlo. U već famoznom Titovom zaobilazeњu mjesta gdje su ustaše ubile 700.000 Srba, Židova,

Cigana i Hrvata, a od toga 20.000 djece, izgleda da su sva tri Hrvata davno već mrtva.

Zvalo me je par portala da kao odvjetnik komentiram presudu Zdravku Mamiću. Glatko sam odbio. Mamić mi je par godina bio klijent, zastupao sam i "Dinamo" kada je Mamić bio direktor i na kraju krajeva Mamić je okupio oko sebe najbolju odvjetničku ekipu u državi pa ako je i potreban komentar nepravomoćne presude onda neka ju oni komentiraju. Međutim, mene laički rečeno žulja nešto drugo. Postoji nešto što se zove Ustav RH. Točnije član 28. koji govori o tzv. presumpciji nevinosti. Što god to značilo. Čl. 28 kaže: "Svatko je nedužan i nitko ga ne može smatrati krivim za kaznenou djelu dok mu se pravomoćnom sudskom presudom ne utvrdi krivnja". Prilično jednostavno. Zar ne? A Mamić, iako ga po čl. 28 Ustava RH "nitko ne može smatrati krivim...", bježi iz Hrvatske da bi izbjegao odlazak u zatvor. Naime, postoji zakonska odredba koja je preuzeta iz komunizma u demokratsku RH, a po kojoj osoba koja je u kaznenom postupku osuđena na pet ili više godina zatvora obvezno mora u pritvor do završetka kaznenog postupka. A zašto bi morala drugovi i drugarice? Ako Ustav kaže da je svatko nevin dok mu se pravomoćnom sudskom presudom ne dokaže krivnja, onda bi možda trebalo razmisliti o brisanju iz kaznenog zakonodavstva odredbe o obvezatnom pritvoru.

Mnogi u Hrvatskoj baš i ne vjeruju hrvatskom pravosuđu. Ima zlobnika koji ga nazivaju čak i retardiranim. Recimo, ovih dana je na Županijskom sudu u Splitu na šest godina zatvora osuđen kapetan bojnog broda Pavle Pantić. Osuđen je za smrt troje ljudi i ranjavanje 11 osoba. I Panta je po Ustavu RH nevin što samo dokazuje prisustvo zakonodavnog mentaliteta neke banana republike. Ovdje je zanimljiva čak i kazna.

Usporedimo ju recimo sa kaznom Tomislavu Merčepu. On, nije nikoga ubio, nije nikoga ranio, ali to ipak nije spriječilo druge da to rade. Znači Merčep može odgovarati samo po zapovjednoj odgovornosti mada je tijekom kaznenog postupka bilo nepobitno utvrđeno kako on nije bio zapovjednik. Možda neformalni, ali ne službeni zapovjednik. Pravosudno drveno željezo odrapilo mu je ipak osam godina zatvora. Nesrazmjer koji bode oči i osobama ne vičnima pravu. Radi se u stvari o animozitetu pravosuđa prema

braniteljima.

Evo i drugog primjera: Dragec, Zvonimir, Carlos Pilsel nazvao je na portalu Stožer za obranu Hrvatskog Vukovara “neofašističkom gamadi“ ili tako nekako. Stožer ga tuži, a sudac Marijan Bertalanič donosi oslobođajuću presudu jer Dragec ima pravo na svoje progresivno mišljenje. Dana 29. svibnja prosvjed branitelja selio se pred crkvu Svetog Marka. Branitelji su se sklonili u Markovu crkvu, a branitelji Glavota, Šimunović i Renić su kao “živi zid“ sprječili policiju da uđe u crkvu. Naravno da su bili optuženi za počinjenje kaznenog djela. Predmet je “slučajno“ opet bio dobio Marijan Bertalanič koji očekivano nije povjerovao iskazima optuženih. Dobili su po šest mjeseci zatvora na rok kušnje od dvije godine. Usput, napominjem da i u diktatorskim režimima policiji ne pada na pamet ulaziti u crkve i na fakultete. To su institucije koje u civiliziranom svijetu uživaju neformalnu eksteritorijalnost.

I nakon samo dva od brojnih sličnih primjera mržnje sudaca prema braniteljima, naši suci i tužitelji se i dalje čude otkud takva negativna percepcija o njima u skoro svim anketama. Čudit će se i dalje *k'o pura dreku*. Novi Zeland ima 99 sudaca i ni jedan predmet u zaostatku. Hrvatska ima preko dvije tisuće sudaca i oko milijun predmeta starijih od 10 godina. A suci se čude i čude... Pomalo sve podsjeća na antičku priču o Augijevim štalama. Augij je bio kralj Elide, sin boga sunca Helija. Po legendi, njegove štale nisu bile očišćene od postanka svijeta. Heraklo je od Euristeja dobio zadatak da očisti Augijeve štale u jednom danu. Tu se Heraklo pokazao izuzetno sposoban i efikasan. Razbio je dva zida i preusmjerio rijeke Alfej i Penej prema štalama. U jedan dan uspio ih je očistiti i ući u legendu. Znamo, mada ne svi, da se «početak svijeta», kada je riječ o hrvatskoj državi, stvarno zbio 5. kolovoza 1995. g. Međutim, zbog političkih okolnosti nije nakon toga bila provedena lustracija, a bio je i donesen nepravedni Zakon o oprostu... Tako naše štale nikada nisu bile očišćene. Još se čeka hrvatski Heraklo. Negdje mi zvoni samo, ne znam na kojem tornju, da sam u ovih deset godina već pisao o Augijevim štalama... Stoga isprika ako se ponavljam.

Još je Konfucije rekao: “Samo najmudriji i najgluplji ne mogu se promijeniti“. Pogodite što se u toj izreci odnosi na Hrvatsku?

Kako na primjer promijeniti Peđu Grbina koji je, kad je čuo da je Građanska inicijativa "Istina o Istanbulskoj" skupila dovoljno potpisa za raspisivanje referenduma, zacvrkutao: "Ovo baca ljagu na demokraciju!" On je baš ta moralna vertikala koja može ocjenjivati što jest, a što nije dobro za demokraciju u Hrvata! Pravu «kriptokomunističku demokraciju» upravo demonstriraju likovi kao što su Obersnel, Beljak, Anka Taritaš, Furio Radin, Mile Kekin, Dragec Pilsel, Nenad Stazić itd. Obersnel i Beljak svojim shvaćanjem demokracije sličnije sjeverno-korejskoj ili kubanskoj, a ne europske, sprječili su tisuće i tisuće potpisa za referendum u Rijeci i Samoboru. Je li itko od gore spomenutih osudio takav nedemokratski i nezakonit čin ili bar to komentirao kao antidemokratsku svinjariju? Naši ljevičari odlično znaju glumatati kako će napustiti zemlju ili se zapaliti ako im nešto nije po volji, ali niti odlaze niti se pale. Doduše, pale se, ali na ustaške kune. I to je sve. Zanimljivo je kako su svi oni cijelo vrijeme dobro uhljebljeni u RH, a cmizdre i tuguju za Jugom. Za to vrijeme, djeca domoljuba i sirotinje, kojima nisu dostupna takva dobro plaćena mjesta i pozicije, odlaze van. Međutim, naši ljevičari na taj egzodus liju samo lažne «krokodilske» suze, a zapravo im je u duši draga što se Hrvatska sve više opustošuje ljudima.

Jedino ih zabrinjava sudbina jednog Olivera Frljića. Sjajni Frljini uspjesi u Poljskoj, Češkoj i Austriji... zabrinuli su *Večernjak*, Bojanu Radović i notornog Branimira Pofuka. Globalno smo selo pa već drugo jutro možemo pročitati kritiku Frljićevog "nasilja" u *Der Standardu* iz pera Ronaldia Pohla koji piše: "Kada biste starom ljevičarskom šok-umjetniku Johannu Kresniku došli sa ovakvom besmislicom, valjao bi se po podu od smijeha. I tako se bečki festival... mora nositi s ovom idiotskom predstavom". Norbert Mayer u *Die Presseu* piše: "Jedino što smo vidjeli je neprimjeren opći napad na sve i svakoga... slab aplauz. Klicali su samo ljubitelji hard-core pornografije". O češkim i poljskim kritikama bolje je i ne govoriti. Sada nam Bojana Radović predstavlja Ivana Medenicu, umjetničkog ravnatelja *Bitefa*. Medeni nas mudro podučava: "Društvo bez frljicevskog teatra ima problema s demokracijom". Ma, nemoj! Medeni nam se ukazao objavom da će na ovogodišnjem Bitefu biti prikazana Frljićeva i Kerempuhova predstava "Šest likova

traži autora“. I tako Kerempuh, nekada ugledno satirično kazalište, danas izvozi u «prestolnicu» svinjske glave onih koji su se itekako borili protiv čelične kulturne beogradske glijotine. Sjetite se 1971. godine! Međutim, naša Bojana polako, ali sigurno vodi svog Medu prema pravom cilju, a to je Ana Lederer pročelnica za kulturu grada Zagreba. Medo nas lagano uvjerava da ako nema frljićevskog kazališta onda „je to sindrom problematičnog društva... ako se takve predstave pokušavaju prekinuti, zabraniti...“ „Uskratiti im financiranje“ uskače Bojana. I evo nas na samom vrhu Olimpa. Medo iz Beograda u tandemu s našom Bojanom nježno nas i ljupko upozorava „da je društvo dužno financirati kritičku misao...“ a „kritička misao“ se svodi, između ostalog, na to da „Hrvati nisu narod, da Hrvatska nije država, da će se Juga vratiti“. Oni koji ne podržavaju financiranje jugonostalgije dobivaju svinjske glave i bivaju likvidirani, a Jugoslavenčine, kao u antičkom amfiteatru, okreću palac prema dolje i svršavaju od smjeha za vrijeme likvidacije biskupa Bogovića. I dok za takvu „umjetničku slobodu“ mora, po mišljenju Radovićke i Mede, biti novaca, dotle naša mladost čeka na autobusnim kolodvorima odlazeći na put u razno razne Irske. U spašavanje „vojnika Frljića“, naravno, da se aktivno uključio i njegov „prvoborac“ Branimir Pofuk. Na koji način? Brane je od „vidovitog“ urednika *Večernjaka* dobio partijski zadatak da napravi razgovor s već spomenutom Anom Lederer pročelnicom Gradskog ureda za kulturu. Nakon što je dobio pismene odgovore na svoja pitanja ljevoruki Pofuk se nasmiješio sam sebi u brk, digao kažiprst i mudro nas podučio: „Prozivati nekog zbog mržnje prema bilo kojoj državi je totalistički i antikulturalni diskurs“. Strašno mudar naslov. Kao da je rekao: noću je hladnije nego vani. Iskoristiti vlastiti intervju s nekom osobom da je nakon toga pokuša kompromitirati je debeli novinarski autogol nakon čega je naš Brane ostao gol kao i njegov „antikulturalni diskurs“. U klasičnom ljevičarskom pamfletu Pofuk je nagurao svega čega se njegova ljevičarska duša mogla sjetiti. Bujanac, Hasanbegović, hajka na Frljića I Dubravku Vrgoč, plač za lovom koju sad kontrolira Ana Lederer ili lov na lovku koja izmiče Frljiću i drugovima. Ajde Brane o'ladi napokon!!!

Sjećam se jedne lucidne i gorke izjave Dražena Budiše:“ Kad mi nismo lustrirali njih sad oni lustriraju nas.“

<http://www.7dnevno.hr/kolumnisti/ustase-se-pretvorise-u-ostase/>
<https://kamenjar.com/hodak-ustase-se-pretvorise-u-ostase/>

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL
PRALJAK IV. S PRIJEZIROM ODBACUJEM
VAŠE PODANIŠTVO, ZAGREB, 2018.**

MARKO JURIĆ

**SLOBODAN PRALJAK - SINONIM ZA
FENOMEN KOJI SE RIJETKO DOGAĐA U
OVOJ NAŠOJ CIVILIZACIJI**

Riječi Slobodan Praljak nije više oznaka jednog čovjeka to je postao sinonim za jedan fenomen. Fenomen koji se rijetko događa u ovoj našoj civilizaciji, kroz povijest, a čini se još rjeđe kroz ovu našu sadašnjost. I tu je Praljak pomrsio račune ovog sveukupnog civilizacijskog ludila premreženog ideologijom političke korektnosti. Pogledajmo u što se pretvara ovaj naš svijet, ova naša zemlja, narod, ideja s kojom se krenulo u stvaranje države Hrvatske. Sadašnjost sa svojim silnicama, sa svojom, sada već evidentno, zloglasnom političkom korektnošću, polako, ali temeljito gazi one iskonske vrijednosti čovjeka, zajednice pa tako i ovog našeg hrvatskog

naroda. Potpuna erozija onoga što se naziva moralnim vrijednostima kao što su hrabrost, požrtvovnost, istinoljubivost, solidarnost, pravednost pa i ona naravna ljudska ljepota polako uzmiče pred strahom od stigmatizacije a koja onda za sobom povlači gubljenje posla, egzistencije, mogućnosti postojanja. Strah, sebičnost, emocionalna kastriranost polako se uvlači u naše društvo. I Praljak je tome rekao ne. Odbacio je tu novu životnu koncepciju i u dvojbi između laži i istine izabrao je istinu. Mogao je Praljak prihvativi presudu, bio bi još možda, godinu dvije u zatvoru i potom pušten na slobodu. Ali on nije htio takvu slobodu, iako bi i takva sloboda vjerojatno bila lagana jer bi stigma osuđujuće haške presude za njega u Hrvatskoj vjerojatno bila lagana.

Zapravo scena u sudnici u trenutku kada mu sudac Carmel Agius potvrđuje osuđujuću presudu vrlo slikovito prikazuje tu duhovnu borbu koja se trenutno vodi u svijetu pa tako i u Hrvatskoj. Svaki sudac je u svojoj sudnici za vrijeme procesa neprikosnoveni suveren. Sve što se događa u sudnici je vrlo precizno određeno i regulirano strogim protokolima. Svako iskakanje iz tih pravila obavezuje suca da reagira jer zapravo dovodi u pitanje učinkovitost i vjerodostojnost suđenja.

Drago mi je da sam imao priliku poznavati Praljka. Bio je izuzetno inteligentan čovjek, vrhunskih sposobnosti analitike, a u raspravama uvjerljiv, teško ga se moglo pobijediti. Ovaj sudske postupak za njega je bio svojevrsni životni izazov. On je svu svoju golemu životnu energiju, znanje pa i novac uložio u svoju obranu. U svojim sam emisijama više puta puštao isječke iz snimke njegove uvodne riječi na tom sudu. Ta je riječ bilo briljantno dvosatno izlaganje koje bi trebali puštati našoj djeci u srednjim školama na satovima društvenih predmeta. I to više puta. U toj je uvodnoj riječi onda pojasnio društveni i povijesni kontekst sukoba u BiH, ali i na prostoru cijele bivše Jugoslavije. I ono što je najvažnije sudu je u toj riječi poručio da će dokazati svoju nedužnost.

Praljak nije branio samo sebe, Praljak je branio ideju hrvatske države i hrvatske državnosti u BiH. Nažalost, bio je gotovo sam u toj svojoj misiji. Kako je rekao tako je i učinio. Dokazao je. Međutim,

institucija, sud gdje je to dokazivao nije slušao niti arbitrirao njegove riječi. Sud je jednostavno u presudi prepisao optužnicu, a u drugom stupnju u tom žalbenom postupku učinio je tek jedno malo odstupanje da se eto, ne može reći ovo što sam upravo rekao, oslobođio ga je odgovornosti za rušenje Starog mosta u Mostaru. Bio sam u ratu kao reporter i znam koliko je teško, gotovo nemoguće snimiti neku eksploziju, granate, rušenje nečega i sl. A ta snimka je kao što znate učinjena vrlo korektno, kamera na stalku, uključena i onda se vidi eksplozija i rušenje. Samo budala može vjerovati kako je to bio slučajni novinarski uradaka novinara kojima se eto posrećilo. Ne to je bila produkcija neke od brojnih tajnih službi koje su mutile vodu u tom ratu. Na štetu Hrvata, pa tako i Slobodana Praljka.

Dakle imamo scenu u sudnici. Sudac Agius, ili bolje rečeno taj pravni birokrata, pravni izvršitelj tudiš odluka, bezličnim glasom čita podulja obrazloženja odluke sudskega vijeća kojemu predsjedava i tako izriče Praljku osuđujuću presudu. Namjerava krenuti dalje sa svojim tekstrom, ali u tom se trenutku Slobodan Praljak ustaje i izgovara onu svoju legendarnu rečenicu. Slobodan Praljak nije ratni zločinac i s prijezirom odbacujem vašu presudu. E sad, takvih je žustrih reakcija bilo već na sudu. Znali smo gledati Mladića ili Šešelja kako reagiraju žestoko, najčešće psovjkama kojima su se legitimirali, ali što je najvažnije iskazali su svoje nepoštivanje suda. Međutim, Praljak je do tog trenutka bio uzoran optuženik. On je uvijek ljubazno tražio riječ, odnosno on je do tog trenutka poštivao sud. Nadao se pravdi. Sudac Agius je to mogao znati, trebao, nešto mu je tu trebalo biti čudno. Mogao je zatražiti prijevod Praljkovih riječi, pogotovo jer je vidio kako Praljak nešto ispija, nešto što nije smio imati sa sobom. Dakle i taj Agius je mogao ili morao reagirati i prepoznati da se događa nešto neobično. I upravo tu u tom trenutku se najjasnije vidi kako je njegov mozak programiran na realizaciju zadatka, čitanje presude. I takvim programiranjem je onesposobljen za razmišljanje i zaključivanje pa time i donošenje neke odluke, kao što bi možda bilo prekid čitanja obrazloženja presude dok se ne ustanovi što se zbiva u njegovoj sudnici. Morao je znati da Praljak nije čovjek koji izgovara riječi bez

pokrića, bez argumenata. Dakle ako je Praljak rekao da odbacuje njihovu presudu kako bi to moglo biti istina a da je Praljak i dalje ostao sjediti iza rešetaka kao zatočenik. To je to programiranje. Sudac Agius kao da ne želi znati ni čuti za ono što se tog trenutka događa u njegovoju sudnici, a to je potpuni propast scenarija koji su napisali on i njegova ekipa. Upravo je ispijanjem otrova Praljak argumentirao svoje riječi i pretvorio ih u istinite. Zapravo je tim riječima i činom koji ih je pratilo Praljak sam sebe oslobođio i poništio nepravednu presudu.

Ono što je slijedilo samo je pokazalo ludilo i te institucije, ali i svijeta uz kojem živimo. Primjerice u glavnom gradu Nizozemske hitno pomoći je trebalo više od sata da dođe do Suda. Haag je mali grad, pješice da su liječnici krenuli iz bolnice došli bi za 15 minuta do Suda. To govori da je Praljkov čin doveo do blokade sustava, sustav se zblesirao, stiltao. Zašto? Zato jer je programiran, a dogodilo se nešto za što nije programiran.

I onda je krenula hajka na Praljka i na taj njegov čin. Sjetimo se, primjerice onih blokada na facebook, kojima smo svi mi koji smo nešto objavili o Praljku bili izloženi. Blokade su bile obrazložene kršenjem društvenih standarda jer se, prema tim standardima ne smije pisati o samoubojicama. Nisam čuo da je netko bio blokiran zbog objave priče o Ianu Palachu. Sjetimo se domaćih ubojica istine koji su sukladno svojim programima pokušali izokrenuti Praljkov čin naopako. Bilo je puno sprdnji i izrugivanja s tim činom i to ne samo u Hrvatskoj. Ali to će ići na savjest onim koji su to izgovarali. Pa su recimo stali objašnjavati kako je to kukavički čin, protivan kršćanskog moralu, protivan Božjim zapovijedima gdje stoji ne ubij. Međutim Praljak nikad u svojem životu nije bježao, nije bio kukavica. A pogotovo nije bio ubojica. Jer Praljkovo samoubojstvo to nije. Praljak je zapravo tim činom krenuo u protunapad, bilo je to nužna samoobrana. Obrana od laži kojom ga se pokušalo ušutkati. Praljak je bio i jest hrvatski general i baš kao što je imanentno tom visokom časničkom činu hrvatskog generala Praljak se nije htio povući, uzmaknuti, predati, odlučio se na svoju posljednju bitku i Slobodan Praljak je pobijedio i to je istina o njemu kao generalu nepobjedive hrvatske vojske.

JOSIP PEČARIĆ

NOVO PREDSTAVLJANJE KNJIGA O GENERALU PRALJKU U ZNAKU DETUĐMANIZIRANOG HDZ-A: GOVOR NA PREDSTAVLJANJU

Dopustite mi na početku da vam se zahvalim što ste došli i na drugo predstavljanje ove dvije nove knjige o generalu Praljku. Zahvaljujemo se HVIDRI grada Zagreba što su nam omogućili ovo predstavljanje, a posebno predstavljačima sjajnim hrvatskim kolumnistima Mati Kovačeviću, Marku Juriču I Marku Ljubiću. U drugoj knjizi o general Praljku jedno poglavlje sadrži tekstove četrdesetak hrvatskih kolumnista s više od pedeset njihovih tekstova. Jedna od njih je i Mirela Pavić koja u svojoj najnovijoj kolumni u Hrvatskom tjedniku piše povodom velikog prosvjednog skupa u Zagrebu:

„Dan prije prosvida, svjesni u svojim sotonjarskim centrima, kako narod ipak svača ono što čita, Vijeće EU 'deklasificira' u nastrožoj tajnosti 'sporne dijelove', nastojeći tursku lkaču prikazati – nevinom. Još jedan dokumentić, nevin ka goblen hanuma. Dakle, kako se dobro prati što se u maloj zemljusici, ka naša, zbiva. Volin kad malkoc zatresemo vaki malešni i nemoćni globalističke centre. Reka bi pridragi akademik – 'ponos', to je ono što smo zaboravili. E, pa izgleda kako – nismo zaboravili. Ovoga puta prosvjeduju Hrvati. Etogac! Prave marginalce, one koji slažu kapitalističku silu poreznoga novca i njihove ispljuvke, gledamo u manje-više redovitim prosvidima. A na čelu im uvik isti crvenokosi petokrakari. Vamo su bile matere s dicon, običan, mali svit, koji možda nije razumija baš svaku criticu i rezu teksta, ma nije ga mora ni detaljno pročitati e da bi nanjušija kako to 'nije nešto dobro'.“

Iako Mirela kaže da bih ja rekao kako je ponos ono što smo zaboravili ipak bih upozorio da se prvo proglašuje treće knjige o generalu Praljku naziva TUGA I PONOS. Da, čin Praljkova samožrtvovanja i sebedarja pobudio je u hrvatskom narodu tugu, ali

i ponos. A ponos je ono što nam stalno pokušavaju uništiti jer bez ponosa nema ni Hrvatske. Najponosnijih deset godina moga života, a sigurno i vaših bile su deset Tuđmanovih godina. Da pokazao se taj ponos, pokazalo se da ga Hrvati nisu zaboravili.

A jedno poglavlje te treće knjige o generalu Praljku i govori kroz odgovor vlastima koje su odbacile velikog hrvatskog generala: „**S PRIJEZIROM ODBACUJEMO VAŠE PODANIŠTVO**“.

Njima ne odgovara netko tko budi ponos u narodu. Kakvi su poželjni generali pokazali su nedavno kada su iskoristili smrt generala Stipetića da nam to pokažu. Iako o mrtvima samo najbolje, Ivica Marijačić je u Hrvatskom tjedniku to i komentirao:

„Dakle general Stipetić bio je jedan od hrvatskih generala slavne i pobjedničke Hrvatske vojske. Nema se što posebno prigovoriti tim hrvatskim generalima koji su dugo kalkulirali jer se događao slom idealja, života, obiteljske drame u kojima su događaji bili brži od sposobnosti za moralno i političko rasuđivanje kod onih koji su prisegnuli na vjernost Jugoslaviji. No moralni pad i Stipetića i Tusa dogodio se nakon 2000. godine kada su stali uz Stjepana Mesića i njegov protuhrvatski čin istjerivanja ratnih generala iz Hrvatske vojske pod lažnim izgovorom da se bave politikom i da spremaju državni udar. Umjesto da stanu uz svoje kolege i braću po oružju, dali su potporu Mesiću i u javnim istupima počeli demonizirati mrtvoga Tuđmana, njegovu politiku, njegove „neškolovane generale“. Stipetića su saslušavali haški istražitelji, ali znalo se kako mu se kao Mesićevu generalu ne će ništa dogoditi jer je Mesić bio haški pouzdanik i svjedok, odnosno hrvatski izdajnik.“

U trenutcima smrti treba se pokloniti svakome hrvatskome branitelju, časniku, generalu, a ne o njima širiti neistine u jednome ili drugome smjeru. Neka je laka hrvatska gruda našem generalu Petru Stipetiću.“

<https://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/29028-i-marijacic-podcast-generalu-stipeticu-bez-ljevicarskih-lazi.html>

Mislili su da im nedolazak na komemoraciju generalu Praljku garantira njegov zaborav. A kada jedan narod zaboravi jednu takovu veličinu kakav je bio general Praljak onda je širom otvorio vrata svom nestajanju. Nije prošlo ni tri mjeseca od smrti generala Praljka a dogodio im se Jelačić plac gdje su morali više od deset puta

smanjiti broj prosvjednika da bi pokušali sakriti poruku naroda. Poruku:

„S PRIJEZIROM ODBACUJEMO VAŠE PODANIŠTVO“.

Zato ne čude izjave uglednih HDZ-ovaca koji napuštaju takvu stranku:

Prof. emeritus dr. sc. Matko Marušić: *Andrej Plenković i njegovi moraju otici.*

Roko Antić: *Plenković nije dostojan biti predsjednikom HDZ-a.*

A o ulozi Plenkovića u slučaju generala Praljka pogledajte u trećoj knjizi poglavlje: GUARDIAN.

Zapravo je teško zamisliti što se mota u glavama hrvatskih političara kada vjeruju da narod može zaboraviti i prestati diviti se generalu Praljku. Pogledajte samo u ove dvije knjige koliko je sjajnih ljudi od pera pisalo o našem generalu. Misle li oni doista da oni ne samo da ne znaju čitati već ne razumiju što su sami napisali?

Kada je ostavku dao Roko Antić on je kazao da je u toj ostavci citirao moju knjigu TRIJUMF TUĐMANIZMA. Citirao je knjigu iz 2003. godine dakle iz vremena najveće detuđmanizacije u RH. Knjiga u tom vremenu samim naslovom govori da neće uspjeti u tom uništavanju ponosa hrvatskih ljudi, u uništavanju hrvatske države.

Jedna rasprava u toj knjizi ima naslov: DETUĐMANIZACIJA I HDZ, a predstavlja raspravu sa Simpozijum povodom treće obljetnice smrti prvoga hrvatskog predsjednika u Zagrebu 2002.. A prva rečenica kao da opisuje i današnji HDZ:

Cini mi se da bi naslov ovog mog teksta mogao biti "Zašto Soros hvali Sanaderov HDZ?"

I danas je jasno da ponos hrvatskog naroda ne možemo odvojiti od istinskog hrvatskog predsjednika dr. Franja Tuđmana. Vidjeli smo ovih dana kada se ponos našeg naroda ponovno manifestirao na veličanstveni način da su svi smatrali potrebnim posebno naglasiti da su u tome sudjelovali i članovi njegove obitelji i sinovi i unuke. S unukom Nerom Tuđman je napravljen i intervju u Hrvatskom tjedniku. A oni su itekako pokazali koliki je značaj generala Praljka u svemu tome. Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman je i sudjelovao u prvom predstavljanju ovih knjiga, a i njegovi tekstovi imaju i značajnu ulogu u njima. Jedan broj znanstvenog časopisa kome je prof. Tuđman glavni urednik je posvećen generalu Praljku (*National*

Security and the Future, Svezak 18, br. 3, 2017.). Stjepan je bio i na prvom predstavljanju, a i danas je tu. Nerin intervju u Hrvatskom tjedniku završava s pitanjem o Thompsonovoj „Bojni Čavoglave“ i pozdravu ZDS. Nera je dala sliku na kojoj su ona i njena sestra s Thompsonom i kaže:

„*Uopće ne vidim što je sporno u tom lijepom hrvatskom pozdravu
ZA DOM SPREMNI!*“

<https://narod.hr/hrvatska/ponedjeljaknera-tudman-ne-zelim-biticlanica-ovakvoga-hdz-a>

Time je očitala lekciju i Predsjedniku HDZ-a i Predsjedniku HAZU i njihovog *Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima*. Ali i svojim kolegicama i kolegama iz Mladeži HDZ-a koji su požurili iskazati lojalnost svom šefu (mnogi od njih su je podržali nakon što su saznali da se iščlanila iz stranke). Ne svom narodu nego svom šefu. Zato dr. sc. Damir Pešorda konstatira:

Tako mlađi, a već hadezeovci...

Kao što se gazi po kršćanskim vrijednostima svoga naroda, tako su mnogim današnjim hadezeovcima važniji simboli pod kojima je razaran Vukovar od onih s kojim je branjen. Tako im ništa ne znači ni čin samožrtvovanja i sebedarja generala Praljka.

Zato i ne čudi kada dr. Robin Harris, britanski povjesničar, publicist i novinar koji se devedesetih, pišući knjigu o Dubrovniku, toliko zaljubio u Hrvatsku i njezine ljude da se ovdje i doselio i dobio državljanstvo i čije tekstove možete naći u ovim knjigama danas o Hrvatskoj kaže:

Hrvatska – prekrasna država s užasnim političarima

<https://kamenjar.com/dr-robin-harris-hrvatska-prekrasna-drzava-suzasnim-politicarima/>

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-njima-ne-odgovara-netkotko-budi-ponos-u-narodu/>

<http://glasbrotnja.net/josip-pecaric-novo-predstavljanje-knjiga-generalu-praljku-znaku-detudmaniziranog-hdz-a/>

<http://www.dragovoljac.com/index.php/razno/10292-govor-na-predstavljanju>

MOJIH STO KNJIGA, ZAGREB, 2020,**SRPSKO-HRVATSKA KOALICIJA I DON
JOSIP DELAŠ**

Jedan kolega iz Splita komentira moj prethodni tekst U IME NARODA - DRŽAVA I CRKVA PROTIV DON DELAŠA, III.:
Odlično, Josipe! Poznajem don Delaša dobro, to je jedan divan čovjek i svećenik!

Tekst je objavio portal narod.hr:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21030-u-ime-naroda-drzava-i-crkva-protiv-don-delasa-iii>

Meni je posebno znakovito to što taj slučaj sjajno demaskira srpsko-hrvatsku koaliciju koja vlada Hrvatskom. Umjesto da napadaju one koji krše zakon što su tako zorno pokazali snimci napada na crkvu, njima su problem oni koji su branili upad u crkvu onih kojima je rečeno da ih tamo ne žele.

Iako sam o tome pisao u prethodnim tekstovima ipak itekako je važno što o tome piše naš sjajni odvjetnik i kolumnist Zvonimir Hodak u tekstu Komunjare silom žele na misu don Jose Delaša, a vjernici im ne daju:

To je, naravno, uvijek izazivalo najtvrdju boljševičku mržnju na Crkvu. Zato se ne treba čuditi kad jedan notorni **Matija Babić** nazove javno Isusa "židovskim zombijem", a Sveti Križ "nekim ku*cem". I to na Veliku subotu u državi u kojoj živi 86 posto katolika koji slave Uskrs. Osobno me boli ona stvar za njegov "progresivni" portal. Ali, recimo, novinarku **Živanu Živković** koja se htjela ugurati u crkvu i mobitelom snimiti održavanje mise u Splitu ništa ne boli (ponajmanje pričepljena ruka), ali zato ona voli Matiju. Ona je Matijina "žena rebro...čiju je on pojeo jabuku". Razglašujući na svom portalu Živanine pretrpljene strahote podigao je takvu medijsku hajku kakvu nisu znali prirediti ni **Joža Manolić** ni drugovi u kožnatim kaputima još tamo u "demokratskom socijalizmu".

Atipična situacija za zemlju koja se obračunala s komunizmom

Situacija je krajnje atipična za jednu zemlju koja se na bojnom polju "obračunala s komunizmom". Na jednoj strani dobili smo same pravovjerne partizane, biskupa, Stožer civilne zaštite, masone, Slobodnu Dalmaciju, Jutarnji, Večernji, HINA-u, a na drugoj neposlušnog župnika don **Jozu** i rijetke, ali ratoborne vjernike. Čitajući Jutarnji od 14. travnja ugledah naslov: "Napadačima prijeti pet godina zatvora, a župnika štiti Kanonski zakonik". Autor teksta je **Saša Ljubičić**. U musaku je umiješan i "sociolog religije", notorna komunjara, **Ivica Maštruko**.

Kad sam ugledao članak pomislih kako je Živana u frci jer joj prijeti pet godina zatvora. Međutim, čitajući članak uvidjeh o čemu se tu radi. K'o iz filma *Stanlio i Olio* na slici se jasno vidi pet do šest osoba kako pokušavaju silom prodrijeti u crkvu. Svi pedantno drže "socijalnu distancu" od dva milimetra. Živana je spriječila da "napadači" zatvore vrata crkve tako da je gurnula svoju desnu nogu između dvaju krila vrata, a ostali "progresivci", k'o u grupnom seksu, jurišaju na vrata. "Napadači" iznutra drže kvaku i ne daju "napadnutima" da silom uđu na misu.

Povijesna transformacija i neočekivani obrat

Sad vidite povijesnu transformaciju na djelu. Komunjare silom žeze na misu don Joze Delaša, a vjernici im ne daju. Jedna vrsta neočekivanog obrata. Iz foto arhive "napadnutih" vidi se da je u crkvi poštovana "socijalna distanca" i to je s pravnog aspekta zakonito, pa i odgovorno ponašanje vjernika. Ono što je Nacionalni

stožer tražio, to su vjernici za vrijeme mise i poštivali. Međutim, to što su ultra lijevi "intelektualni proleteri" željeli doći do "dobre medijske robe", a što im nije uspjelo, to je njihov problem. "Dobra medijska roba" je i svaka sjednica užeg kabineta Vlade RH, ali ni Živani ni drugim medijskim ekipama ne pada ni na pamet da se silom probiju na tu sjednici jer to od njih traže njihovi, u pravilu, ljevičarski urednici.

*Netko će reći da se kod mene radi o laganoj paranoji. Vladaju ljevičari, urednici su ljevičari, golubovi su ljevičari, nevladine udruge su uglavnom lijeve itd. No, analizirajte činjenice pa možda produžite svoju kratku pamet. Recimo, urednik Otvorenog na HRT-u **Denis Latin**, ultra je ljevičar; urednik Obzora u Večernjaku **Goran Gerovac**, ultra ljevičar; glavni urednici Večernjeg, Jutarnjeg, Slobodne, Novog Lista, RTL-a, Nove TV, N1, svi su prononsirani lijevo orijentirani medijski djelatnici. Treba li još nabrajati? I sad, kad naša Živana kreće razvaljivati "klerofašiste" onda samo **Generaličevi** hlebinci mogu očekivati objektivno prezentiranje onoga što se zaista dogodilo. Napokon su hrvatski pravoslavci odlučili demaskirati hrvatske katolike koji su se drznuli jedan sat posvetiti na misi **Isusu Kristu**. U taj sat vremena lijevi talibani, iako socijalno distancirani, izvrgnuli su se "općoj opasnosti". Otvrđnuli su oni bježeći četiri godine po šumama i gorama od "nadmoćnog neprijatelja".*

'Ovoga nije bilo ni u komunizmu'

Reprizu smo imali na sam Uskrs. Policajci u civilu su sprečavali ulazak vjernika u crkvu na Sirobuju... "Zatucani klerosi" skandirali su: "Ovoga nije bilo ni u komunizmu".

<https://direktno.hr/kolumnne/komunjare-silom-zele-misu-don-joze-delasa-vjernici-im-ne-daju-191140/>

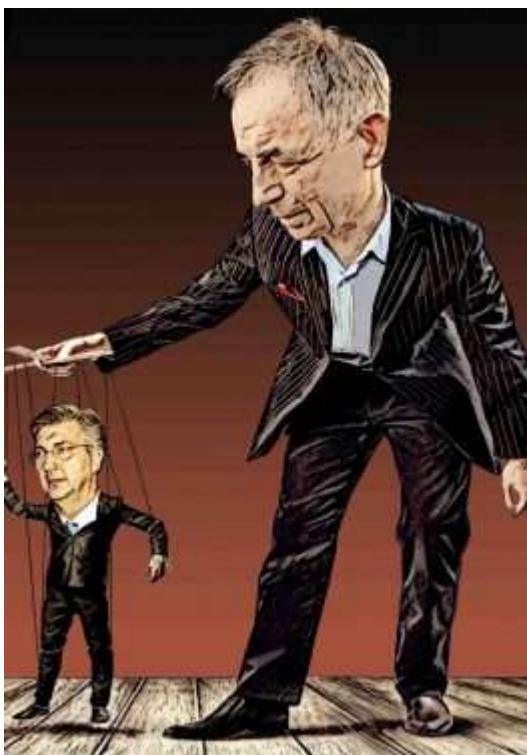
Da, zapravo nema velike razlike tko je iz srpsko-hrvatske koalicije glavni u RH. Kada je Milanović bio premijer tada je pater Ike Mandurić štitio hrvatske branitelje od nasrtaja hrvatske policije na crkvu sv. Marka.

Zapravo je nevjerojatno kako je velika uloga „Bujice“ i „Hrvatskog tjednika“ u širenju istine o mnogo čemu pa i o ovom slučaju.

Zato su stalno na udaru.

Meni su posebno bili zanimljivi predsjednički izbori. Upravo je u nizu emisija „Bujice“ pokazano kako je Milanović Plenkovićev kandidat. To je sigurno znala bivša predsjednica ali je unatoč anketama po kojima bi u drugom krugu i nju i Milanovića pobijedio Škoro ipak pomogla da se eliminira Milanoviću opasni kandidat. U knjizi VRATITI HRVATSKU NARODU koja je dana na portalu dragovoljac.com nalazi se niz tekstova koji govore o tome, govore o onome što i danas možete naći na portalu narod.hr. Da, slika govori više od riječi:

Meni je zato zabavno vidjeti kako su oni koji su pomagali Milanoviću glasujući za bivšu predsjednicu ogorčeni na Škoru ili „Bujicu“.

Sjećam se jednog reagiranja u Hrvatskom tjedniku pod naslovom „Čestitke Škori, postigao je što je želio, doveo je komuniste i Milanovića na čelo države. Da, gornja slika zorno pokazuje kako se autorica opravdava za svoje zasluge u tome. Ili doista misli da je na toj slici Škoro a ne Plenković. Ali sjajno je kako je ona pobrojala sve koje su krivci što je na toj slici po njoj Škoro a ne Plenković: Bujanec, Hasanbegović, Olujić, Mišetić, Radelić, Domazet-Lošo, Jurčević, Zekanović, Pečarić, Tomašić,.. Zapravo vidi se da je itekako pratila „Bujice“ i nabrojala sudionike te emisije koji su joj krivci što je tadašnja predsjednica bila kandidat Plenkovića tj. Pupovca.

Još me je više obradovao jedan prijatelj koji je izravno optužio Bujanca (“Apologija Bujanca i njegove Bujice”), jer eto „njegova Bujica je u dobrom dijelu pridonijela padu jedne plemenite žene“.

Nisam mogao vjerovati da je ono o čemu sam govorio i pisao o bivšoj predsjednici nešto za što se može definirati kao plemenito. Naime u spomenutoj mojoj knjizi možete naći i dio:

Nedavno sam povodom Izbora bio pozvan gostovati u „Bujici“ i „Podcastu Velebit“:

https://youtu.be/_38PEk7Jpx4 (blizu 37,000 pregleda)

https://www.youtube.com/watch?v=xdE_tQ_LBgg (preko 32,000 pregleda).

U obje emisije sam govorio o tome da je osveta o kojoj sam Vam pisao i u gornjem, ali i u drugim pismima, počela poslije Vašeg napada na Peticiju ZDS.

Vjerojatno će Vam biti posebno zanimljiv dio s Podcasta kada sam se slatko nasmijao na Juričevu priču kojom je komentirao te moje tvrdnje.

Naime, on je ispričao i događaj kada je on izgubio posao na toj televiziji kada se narugao onima koji napadaju pozdrav ZDS. Rečeno mu je da je zahtjev došao iz Vašeg ureda.

Doista sam se morao nasmijati. Toliko me je to podsjetilo na onu priču kada je Demonsten pao s krova. Okupili se ljudi oko njega i upitaše ga:

-Da dovedemo doktora?

- Ne, dovedite mi nekoga tko je pao s krova, odgovorio je.

Kada sam to spomenuo prijatelju njemu to nije ništa značilo.

Meni je osveta djeci zbog navodnih grijeha roditelja dno dna, a očito mom prijatelju to je nešto plemenito!

Jasno mi je zašto moj prijatelj koji na taj način razumije pojam plemenitost, više rado ne sluša Bujicu.

A Bujica je natjerala i danas Stožer, zajedno s Hrvatskim tjednikom, da objasne da nisu svi umrli zbog korona virusa. Vidjeli smo da postoje i oni koji drugačije misle, a vrhunski su stručnjaci. Na kraju vidjeli smo preko don Josipa Delaša pravo lice Srpsko-hrvatske koalicije.

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21104-srpsko-hrvatska-koalicija-i-don-josip-delas>

VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOVOLJAC.COM

LJUBITELJI SRPSKO-HRVATSKE KOALICIJE

Svašta čovjek može doživjeti ako pokaže da nije zaljubljen u Srpsko-hrvatsku koaliciju u RH.

Već sam naučio da će s svoje liste u izborno vrijeme skinuti ponekog nezadovoljnika mojim pisanjem. Zapravo ih je do sada malo. Jedna gospođa je tražila sama, a jednog kolegu s mog bivšeg sveučilišta sam izbrisao sam.

Povrijedilo ga je moje pismo Žaku:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/19423-pismo-jacquesuhoudeku>

U pismu i emisiji Bujica ja govorim o Koaliciji na vlasti koja se sveti djeci zbog onoga što govore i pišu njihovi roditelji njemu sam Luciferom (Bujanac ☺) zaveden.

Naravno da sam eliminirao sa svoje liste sveučilišnog profesora kome je normalno da Srpsko-hrvatska koalicija radi tako nešto, a s

Luciferom povezuje njihove žrtve. Nije samo Rektor Boras sramota tog sveučilišta zar ne?

Ima i pisama za koje ne znam jesu li vrhunsko ruganje Srpsko-hrvatskoj koaliciji ili rezultat neke druge vrste.

Eve ga:

Sramite se, kratkovidni Olujuću, Jurčeviću, Mišetiću, Pečariću, Marko Juriću, Marko Ljubiću - na što se spali - na onakav gnjusan nastup u Bujici. Držala sam do vas i vašeg mišljenja dok se niste pridružili harangi Bujanca i derneka Škore i tzv. suverenista Ruže Tomašić, Zekanovića, Glasnovića, T. Sunica, generala Sačića ...

Vjerojatno vas predsjednica nije primila - a i što bi joj vi imali savjetovati - kad godinama -zbog svoje visokoumnosti i taštine ne možete osvojiti ni jedno zastupničko mjesto - ako vas netko ne stavi na svoju listu.

Dosta joj je krpelja Mate Granića !!

Prvo se ruga Predsjednici jer zna koliko sam ja doktora znanosti stvorio, a ona kao misli da mi je cilj u životu politika. Pa Predsjednica je pokazala da joj je trebao predsjednički mandat da bi doktorirala. A onda i spominje imena koja su u Saboru i imaju najviše preferencijalnih glasova. Kad znamo koliko ih ima i prva violina Srpsko-hrvatske koalicije – jasno je da se ruga Plenkoviću.

Na kraju se osvrće i na Predsjedničinog glavnog savjetnika i tvrdi da je on krpelj. Predsjedničin glavni savjetnik je KRPELJ. Jasna poruka Predsjednici što misli o njoj.

Uostalom i Hodak na svoj način komentira isto i danas:

<https://direktno.hr/kolumnne/zanimljivo-lepoj-breni-dok-je-pjevala-jugoslovenku-u-zagrebackoj-areni-nitko-nije-iskljucio-struju-kao-onda-thompsonu-na-doceku-vatrenima-176207/>

Da, piše o današnjoj Hrvatskoj s ovakvom vlasti kakvu imamo, ali spominje i glavnog savjetnika Predsjednice:

*Svi oni "rokću" o tobožnje nedostatku demokracije u državi. Tako je "profesorka" **Katarina Peović**, inače kandidatkinja Radničke fronte na predstojećim predsjedničkim izborima, "mrtva 'ladna" izjavila da je "Srbima u Hrvatskoj kao Židovima u Trećem Rajhu". Analogno toj gluposti ispada da su Židovi u Hitlerovoj Njemačkoj bili u koaliciji s Hitlerom i ekipom... Eto, u kakvoj nevjerljivoj državi živimo. Živimo s Katarinom Peović, **Dragom Pilselom, Matom***

Kapovićem, Obersnelom, Puhovskim, Granićem (podcrtao JP), **Pusićima, Sanjom Sarnavkom, Jakovinom** koji me nedavno iznenadio udbaškom lucidnošću izjavivši za Tuđmana: "On zapravo nikada nije ispoao iz svog generalskog šinjela". Krivo Tvrtko, krivo! Samo jednom je izašao i to je bilo dovoljno da tvoji pobjegnu traktorima kući. Više mu i nije trebalo. Kao predavač na Hrvatskom vojnom učilištu on danas širi "istinu" o prvom hrvatskom predsjedniku. Još su samo trebali angažirati i **Ivu Goldsteina, Sanju Modrić**, a možda čak i **Lepu Benu** u legendarnoj četničkoj uniformi pa da budućim časnicima zapjeva 'Jugoslovenku' kao neki dan u zagrebačkoj Areni pred 20.000 oduševljenih poklonika.

Hodak u naslovu teksta spominje ono povijesno isključivanje mikrofona Thompsonu na dočeku Vatrenih. Međutim nitko to još nije komentirao kao Marko Ljubić u „Bujici“-

Naime naš sjajni kolumnist je konstatirao kako je Predsjednica bila u blizini. Mogla se suprotstaviti Bandiću i Plenkoviću popeti se na binu i narediti da se uključi mikrofon i da Thompson može ispuniti želju Modrića i Vatrenih.

Da, ali onda ne bi mogla pjevati i nositi kolače Bandiću niti bila kandidatkinja HDZ-a. Kao da bi joj oni trebali da je to napravila.

Zato je Predsjednici, poslije te Bujice s Ljubićem, Modrić kao sin:
<https://narod.hr/sport/kolinda-grabar-kitarovic-iz-osijeka-ujedinimo-se-u-ljubavi-prema-nasoj-domovini-koju-su-nam-dalidalic-i-nasi-nogometasi-luka-je-ko-moj-sin>

A kako je teško biti uz Srpsko-hrvatsku koaliciju i kako se tako lako uplesti u ono što je Srbima najviše pomoglo u povijesti govori nam najnovija priča o Hodu za život i izborima:

<https://narod.hr/hrvatska/kad-je-istina-u-pitanju-nema-ljutnje-dr-markic-odgovorila-sefu-skorinog-stozera>
<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/19381-hajdi-begovic-nije-istina-da-skoro-nije-htio-pjevati-na-hodu-za-zivot>
<https://projektvelebit.com/teska-zlouporaba-hoda-za-zivot-u-predsjednickoj-kampanji/>

A zbog Lepe Brene opet samo neki generali imaju petlje protestirati:
<https://narod.hr/hrvatska/generalni-o-koncertu-lepe-brene-nacionalna-sramota-u-hrvatskom-glavnom-gradu-vijorile-su-se-jugoslavenske-zastave-s-petokrakom>

Ali što da ja o tome uopće pišem kad dr. Jure Burić to zna lijepo napisati:

SRAM NAS BILO

Mi dopuštamo da nam po "Gradu heroja" - napačenom Vukovaru nekažnjeno hodaju zločinci koji su naš grad i naše ljudi mučili i ubijali.

Mi dopuštamo da nam po Dubrovniku nesmetano paradiraju zločinci koji su ovaj grad razarali i ljudi ubijali.

Mi dopuštamo da nam srpski dragovoljci i ratni huškači što danas tu državu vode uz najveće državne počasti zagađuju prostor koji je trebao biti njihov i vrijeme koje ih je pomelo.

Mi dopuštamo da nam po Splitu, Šibeniku, Zadru..... vršljaju oni koji su se iz petnih žila trudili okupirati i zgaziti što je naše i nikad njihovo.

Mi dopuštamo da nam svake godine "šaka jada"- ostarjelih petokrakaških prdonja, ali i onih mlađih "sljedbenika revolucije" - po Kumrovcu, uz po Europi zabranjenim simbolima, veličaju jednog od najvećih zločinaca Drugog svjetskog rata.

Mi dopuštamo da nam "prikaze" -koje su stavile embargo na naoružavanje razoružanog, a napadnutog Hrvatskog naroda - budu savjetnici na Pantovčaku

"Hrvatskim" predsjednicima.

Mi dopuštamo da nam se na starohrvatski pozdrav "Za Dom spremni" objesi zvono i javno zabrani.

Mi dopuštamo da nam se ne dopušta u Pulskoj Areni nastup najvećeg domoljubnog pjevača.

Mi dopuštamo da nam se nekažnjeno osrkvrnuju spomenici heroja Domovinskog rata, podvaljuju kukasti križevi na travnjacima

Mi dopuštamo da se jednom deklariranom katoličkom narodu nametne Istanbulska konvencija s rodnom ideologijom i pogubni Marakeški sporazum.

Mi dopuštamo da nam deserteri vode državu i ministarstva.....

Mi dopuštamo..... ma što mi sve dopuštamo.... i što će mo mi sve dopustiti?!

I ?

Što se onda čudima da nam po javnim prostorima javno pjevaju partizanske budnice odbjegli Šerbedžija, nokautirani Nobilo, "iznenađeni" Končar.... i Eurima kite tamburaše priželjkujući vremena koja se na njihovu žalost više nikada neće vratiti.

Što se onda čudimo da nam "pevaljka" napuni Arenu - onu našu Zagrebačku dekoriranu petokrakama i yugo zastavama i uz zvuke "Jugoslovenke" dovede u trans dijela onih Tuđmanovih 20% što ovu državu nikad nije volilo niti želilo.

I to u najradosniji dio godine - Zagrebački Advent.

SRAM NAS BILO!!!

Ravno, 15. prosinca 2019.

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/19438-ljubitelji-srpsko-hrvatske-koalicije>

PODCAST VELEBIT – AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ: GAZDA JE VEĆ IZABRAO TKO ĆE BITI PREDSJEDNIK HRVATSKE

Autor

Dinko Dedić

3. siječnja 2020.

862

Gost u Podcastu Velebit je akademik Josip Pečarić.

- Bira li i ovaj puta Hrvatska ‘manje zlo’?
- Tko je ‘gazda’ koji određuje izbore u Hrvatskoj?
- Što je manje zlo, Kolindin srdačni doček četnika Vučića, hrvatske branitelje nazvati marginalcima, ili po noći stavljati cirilične ploče u Vukovar i slati specijalce na branitelje?
- Škoro predložio svojim biračima da ne zaokruže niti jednog kandidata u trenutku kada Milanović, prema anketama vodi tri posto. Pomaže li time Milanoviću da dođe na vlast?
- Plenković ponavlja “Glas za Škoru je glas za Milanovića”. Bi li se Škoro dogodio da je Plenković obavio posao prvog čovjeka HDZ-a onako kako treba?
- Zoran Milanović tvrdi da su na branitelje na Markov Trg poslane žene od 60 kilograma. Je li to seksizam?
- Što misli Milanović o Tuđmanovoj pomirbi kada kaže ‘Mi ili oni’?
- Je li antifašizam, na koji se oba kandidata za predsjednika pozivaju, kompatibilan sa hrvatskim suverenizmom?
- Ako antifašizam u Hrvatskoj znači primijenjenu politike prava pobjednika na odmazdu, progon i istrijebljene hrvatskog naroda, kakve predsjednike onda Hrvati biraju?
- Je li nezavisna hrvatska država nastala nasuprot te i takve platforme antifašizma?
- Jesu li zapravo jedini pravi antifašisti hrvatski branitelji?
- Kako antifašisti, bilo lijevi, bilo desni mogu ostvariti stabilnost i razvoj hrvatskog naroda i države na političkoj ideji njegovoga

uništenja?

- Jesu li nezavisna Hrvatska i antifašizam nemoguća kombinacija?
- Jesu li Kolinda G. Kitarović prije pet godina i ova danas, u političkom smislu ista osoba?
- Kako ljudi, političari intelektualno i ideoološki stasali s mentalno ograničenim idejama komunizma i jugoslavenstva, mogu biti zagovaratelji slobodne hrvatske države?
- Može li Hrvatska izgubiti na ovim izborima?

MOJ KOMENTAR: Zanimljivo je da je u razgovoru bio bitan članak:

ZVONIMIR HODAK: Ne dozvolimo da naši hrvatski komunisti izgube od jugoslavenskih i srpskih komunista

<https://glasbrotnja.net/zvonimir-hodak-ne-dozvolimo-da-nasi-hrvatski-komunisti-izgube-jugoslavenskih-srpskih-komunista/>

Naime ja sam zapamtio dio o srpskim komunistima, a g. Jurič o jugoslovenskim. Vidim da ih je g. Hodak stavio zajedno. Dakle bili smo u pravu i g. Jurič i ja, a sve me to podsjetilo na onu tvrdnju Tanje Torbarine kako je najveća velika Srbija bila Jugoslavija.

S obzirom da vidim da se gđa Grabar Kitarović uspoređuje s Orbanom (Dujmović u Hrvatskom tjedniku) predlažem da svi oni koji misle da sam pogriješio u svojim razmišljanjima jednostavno zatraže da ih skinem sa svoje liste.

Josip Pečarić

<https://projektvelebit.com/podcast-velebit-akademik-josip-pecaric-gazda-je-vec-izabralo-tko-ce-bit-predsjednik-hrvatske/>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/19634-podcast-velebit-akademik-josip-pecaric-gazda-je-vec-izabralo-tko-ce-bit-predsjednik-hrvatske>

PREDSJEDNICI O NJENOJ ULOZI U NAPADU NA FAKULTET HRVATSKIH STUDIJA I NOVINARA MARKA JURIČA

Poštovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar-Kitarović,

Vjerojatno niste ni svjesni da se i ovog trenutka u RH odvija ono zbog čega ste izgubili izbore. Zapravo je zanimljivo da ni oni koji se bore za hrvatske interese nisu ponekad ni svjesni kolika je Vaša uloga u tim događajima. Tako i dr. sc. Ante Čuvalo piše Predsjedniku Vlade, ali ne i Vama:

<https://narod.hr/hrvatska/dr-sc-ante-cuvalo-fakultet-hrvatskih-studija-umjesto-da-krene-novim-poletom-mora-se-boriti-s-onima-koji-ga-zele-potpuno-eliminirati>

Slično je i na portalu.hr gdje daju povijest napada Sindikata znanosti:

<https://narod.hr/hrvatska/povijest-odnosa-zbog-cega-ribicev-sindikat-napada-fakultet-hrvatskih-studija>

Istina, taj sindikat sam napustio kada su digli svoj glas protiv djece hrvatskih branitelja, a narugao sam se njihovom predsjedniku kada je kao mr,sc, držao lekciju Akademiji kada nismo u svoje redove primili poznatog profesora s Filozofskog fakulteta koji je danas poznat kao Ivo Drobilica.

Podsjetii ēu Vas na pismo koje sam Vam tada napisao i koje se još uvijek može naći na Internetu:

<https://hu-benedikt.hr/?p=73908>

Evo tog pisma:

PISMO PREDSJEDNICI RH POVOĐOM NAPADA NA ČLANA SURADNIKA HAZU PROF. DR. SC. MARIA GRČEVIĆA

Poštovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar-Kitarović,

Kao potvrdu mojih pisama Vama (jedna kolegica sa Sveučilišta mi je povodom toga napisala: Želim Vam uspjeh u borbi za prava i dignitet znanstveno-nastavnih zvanja!) danas čitam kako je pokrenuta hajka i na Člana suradnika HAZU prof. dr. sc Maria Grčevića voditelja Hrvatskih studija. Navodi se i isti razlog za hajku: Jutarnji list navodi da je prof. Grčević ostao zapamćen kao jedan od potpisnika peticije da se ne kazni Marka Perkovića Thompsona zbog

izvođenja izvornika pjesme „Bojna Čavoglave“, nastale početkom Domovinskog rata i velikosrpske agresije na Hrvatsku, na čijem se početku uzvikuje pozdrav „Za dom spremni“.

<http://narod.hr/hrvatska/tijeku-opca-hajka-akademsku-zajednicu-nova-meta-prof-grcevic-voditelj-hrvatskih-studija>

Dakle, ipak i poslije više od godinu dana kada je pismo nastalo zbog obrane Marka Perkovića Thompsona i simbola Domovinskog rata pjesme „Bojna Čavoglave“ Vaš ured rekao da je to pismo „na razini provokacije“ iako su dan prije Thompsonovog nastupa u Kninu na paradi Hrvatske vojske u Zagrebu nastupali HOS-ovci sa svojom zastavom na kojoj stoji ZA DOM SPREMNI imamo progon potpisnika peticije. Poslije napada u posljednoj godini dana na mene, moju obitelj, moje suradnike pa i na ono što sam kao znanstvenik uradio, o čemu sam Vam pisao posljednjih dana, sada imamo napad na kolegu Grčevića.

Istina, prije godinu dana su mediji sakrili od javnosti što je bio stvarni razlog Peticije, ali ove godine nisu. Poslije ovogodišnjeg koncerta u Kninu rečeno je kako je problem u „Bojni Čavoglave“! A kao što znate prije toga istim drugovima je problem bila i Thompsonova pjesma „Lijepa li si“. Pjesma čije sam riječi stavio na koricama moje knjige „Hajka na Thompsona“ iz 2012.

Da bi ste vidjeli svu veličinu čovjeka i s ponosom mogu reći Člana suradnika HAZU prof. Grčevića pogledajte pismo koje mi je tada uputio:

„Poštovani akademičče Pečariću,
pratim novinske napise u povodu prijedloga da se pozdrav "Za dom spremni" uvrsti u službene pozdrave Hrvatske vojske, a koji je donesen zbog najave da će pjevač Marko Perković Thompson biti sudske procesuiran jer ga iznosi na početku svoje pjesme Bojna Čavoglave.

Budući da ste Vi u javnosti izloženi najvećim pritiscima, želim Vam izraziti svoju podršku, uz zamolbu da me uvrstite na popis onih koji su prijedlog u korist pozdrava "Za dom spremni" podržali nakon obznane i reakcija u medijima. Ako takva posebna popisa nema, uvrstite me molim na glavni popis.

S poštovanjem,
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević

P.S.

Ovo moje pismo možete slobodno citirati ili distribuirati.“

S druge strane Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta u Zagrebu izdao je izjavu povodom nedavne peticije za uvođenje ustaškog pozdrava “Za dom spremni” kao službenog pozdrava u Oružane snage RH. Dakle, 30 profesora na čelu s predstojnikom Odsjeka dr. Tvrtkom Jakovinom i medijskim (kolo)vođom hajke na potpisnike peticije dr. Hrvojem Klasićem, u izjavi su zatražili isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara onih kolega koji su peticiju potpisali. U staroj komunističkoj maniri, traže javnu, a onda i svaku drugu osudu onih koji nisu s njima, koji misle drugačije od njih koji u Hrvatskoj imaju monopol na tumačenje bliže i dalje povijesti.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/mediji-iznenadujuće-bojkotirali-necastive-s-filozofskog-koji-su-zestoko-osudili-sve-potpisnike-peticije-zds-828695>

Mediji im tada nisu dali veliku pozornost jer je očito kako oni negiraju i HOS i Domovinski rat, pa prirodno ne spominju ni obranu simbola Domovinskog rata „Bojnu Čavoglave“. I takovi spominju monopol na tumačenje bliže i dalje povijesti. O kolovođi ovog pisma ovih dana je pisao i prof. dr. sc. Andrija Hebrang:

<http://kamenjar.com/andrija-hebrang-kad-tvrtko-jakovina-ne-moze-obraniti-titove-zlocine-onda-izmisla/>

Naravno ima i drugih zamjerki kolegi Grčeviću, ne znate koja je gluplja od koje, ali ovo treba navesti:

Kako piše Jutarnji list, jedna od glavnih zamjerki prof. Grčeviću je što želi „pohrvatiti Hrvatske studije“, te da previše forsira „kroatološku priču“ i, kako stoji u programu, „profilirati Hrvatske studije prema proučavanju hrvatskih kulturoloških i identitetских pitanja“.

Doista je strašan problem to što prof. Grčević želi od Hrvatskih studija napraviti hrvatske studije, zar ne?

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

Nije mi poznato da ste javno uzeli u zaštitu Hrvatske studije i prof. Grčevića iako je jedan od dva osnovna razloga napada na njega bila

njegova podrška meni zbog napada kojima sam bio izložen poslije Vaše tvrdnje o Peticiji ZDS.

Nedavno sam povodom Izbora bio pozvan gostovati u „Bujici“ i „Podcastu Velebit“:

https://youtu.be/_38PEk7Jpx4 (blizu 37,000 pregleda)

https://www.youtube.com/watch?v=xde_tQ_LBgg (preko 32,000 pregleda).

U obje emisije sam govorio o tome da je osveta o kojoj sam Vam pisao i u gornjem, ali i u drugim pismima, počela poslije Vašeg napada na Peticiju ZDS.

Vjerojatno će Vam biti posebno zanimljiv dio s Podcasta kada sam se slatko nasmijao na Jurićevu priču kojom je komentirao te moje tvrdnje.

Naime, on je ispričao i događaj kada je on izgubio posao na toj televiziji kada se narugao onima koji napadaju pozdrav ZDS. Rečeno mu je da je zahtjev došao iz Vašeg ureda.

Doista sam se morao nasmijati. Toliko me je to podsjetilo na onu priču kada je Demonsten pao s krova. Okupili se ljudi oko njega i upitaše ga:

-Da dovedemo doktora?

- Ne, dovedite mi nekoga tko je pao s krova, odgovorio je.

Zašto Vam pišem o Marku Juriću?

Nije zato što je ta televizija imala problema s gđom Mirjanom Rakić koja je kaznila tu televiziju jer je g. Jurić imao jedan drugi satirični dio u svojoj emisiji. Naime, valjda misleći da Hrvati ne znaju (rasizam?) ili ne smiju (tvrdi se da je bila suradnica Udbe) koristiti satiru gospođa je kaznila tu televiziju.

Danas kada svi pišu o skandaloznoj izjavi Krešimira Beljaka, u RH Sud pokreće postupak protiv Marka Jurića, vjerovali ili ne:

<https://projektvelebit.com/podcast-velebit-politicki-proces-drzava-hrvatska-na-strani-cetnistva-protiv-marka-jurica/>

Misljam da bi svakako trebali pročitati komentar hrvatskog književnika Nenada Piskića:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/33429-n-piskac-rh-protiv-marka-jurica-umjesto-stazica-pupovca-beljaka.html>

S obzirom da imamo javno izrečeno mišljenje samog g. Jurića o Vašoj upletenosti u tu prljavu rabotu, mislite li da bi se konačno trebali zauzeti za nekog državotvornog Hrvata koji su stradali, ili barem misle da su stradali, zbog VAS?

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/19888-predsjednici-o-njenoj-ulazi-u-napadu-na-fakultet-hrvatskih-studija-i-novinara-marka-jurica>

GOSTOVANJE NA AUSTRALSKOM RADIJU 3zzz

U nedjelju 2.2.2020. bio sam gost hrvatskog programa australskog radija 3zzz. Razgovarao sam s tamošnjim urednikom g. Petrom Gelom.

Pitao sam ga kako možemo na Internetu odslušati taj razgovor. Odgovorio mi je:

Našu emisiju možeš poslušati kad otvoriš..www.3zzz.com.au

Kad otvoriš stranicu na lijevom prozoru piše Listen to a show.. Odaberi Croatia, vidi datum nedjelja 02 veljače 2020, program ide od 8-9 na večer i od 9-10..Tamo možeš čuti cijeli naš program kao i Tvoj cijenjeni razgovor.

Dotakli smo se mnogih tema. Australskim Hrvatima je Hrvatska uvijek u srcima i uvijek se rado sjetim mojih odlazaka tamo. O tome sam i napisao knjigu *Pronađena polovica duše / Deset godina s Australskim Hrvatima*, Zagreb, 2002.

Najavili smo i skori izlazak iz tiska engleskog prijevoda knjige: J. Pečarić, S. Razum, *Razotkrivena Jasenovačka laž*, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.

Zahvala za to ide našem sjajnom publicisti g. Damiru Borovčaku, koji je organizirao i prijevod prethodne knjige g. Igora Vukića *Radni logor Jasenovac*.

Zapravo je povod tiskanja i naše knjige bila hajka koju su u RH vodili svi oni koji podržavaju ili su miljenici srpsko-hrvatske koalicije na vlasti u Hrvatskoj.

Nije napadnut samo Vukić već je smijenjena i urednica HTV-a Karolina Vidović Krišto zato što su pozvani sam Vukić i prof. dr. sc. Hrvoje Klasić poznati zagovornik srbo-komunističke paradigmе u hrvatskoj povijesti. Poznato je da se Klasić uplašio i nije došao, a onda im je bila kriva gđa Vidović Krišto.

Naravno, i naša knjiga je izazvala pristojnu pozornost pa je u nizu tiskovina i u zemlji i van nje tražena zaprana samog promoviranja iste.

O tome se još uvijek govori. Evo jednog pitanja i odgovora iz razgovora s prof. dr. sc. Ivom Bancem:

Crkvi se dosad zamjerala da sudjeluje i u promociji publikacija koje negiraju holokaust i zločine u Jasenovcu?

Meni takve publikacije nisu poznate. Ako mislite na knjige Vukića, Pečarića i Razuma, nije riječ o crkvenim publikacijama premda su one bile predstavljene i u crkvenim prostorima. Pored toga, što je mnogo važnije, do istine nećete doći potiskivanjem bilo koje publikacije, bez obzira na to je li riječ o Pečariću ili Goldsteinu. Uostalom, Crkva je pluralna ustanova, u kojoj su u proteklom stoljeću zastupane mnoge opcije – od onih koje je predstavljao mons. Jozef Tiso do onih koje je sa strojnicom u ruci zagovarao isusovački guerrillero p. Camilo Torres Restrepo.

<https://www.vecernji.hr/vijesti/ivo-banac-i-dalje-se-relativizira-zds-koji-je-izmislio-pavelic-1298124>

Zapravo sam se i u emisiji zapitao koliko su Srbi u Hrvatskoj, dakle pripadnici naroda koji je izvršio fašističku agresiju na njihovu domovinu Hrvatsku, mogli popraviti svoj položaj da su prihvatali svojevremenu sugestiju tadašnjeg novinara njihovih novina „Novosti“ da svoje spoznaje o logoru Jasenovac tiskaju oni. Dakle razgovarali smo o g. Vukiću, koga je nedavno spomenuo i dr. sc. Damir Pešorda:

Kada bih u suvremenoj Hrvatskoj trebao izabrati Hrvatinu, to jest normalnog političkog Hrvata - onda bi mi prvo na um pao netko kao Petar Mitrikeski. Ili Zlatko Hasanbegović. Ili Peđa Mišić. Ili Igor Vukić. Po svemu različiti ljudi, osim po odnosu prema Hrvatskoj. Koju, kranjčevičevski rečeno, boljim pojmom grle Hrvatsku od etničkih Hrvata i katolika.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peorda-damir/33395-d-pesorda-hrvatine.html>

Danas je g. Vukić predsjednik Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, koje je i izdavač naše knjige.

Društvo mi je dalo potporu i povodom hajke na mene zbog Peticije ZDS kojom smo 2015. branili Thompsona i “Bojnu Čavoglave”. Kao slučajno su od tada problem postali i članovi moje obitelji i moj znanstveni rad, svjetski priznati matematički časopisi itd. Desetak knjiga sam napisao o tome, a jedna je nastala i zbog nevjerojatnog prozivanja u Hrvatskom saboru od Glavnog tajnika HAZU zbog Peticije ZDS.

Nedavno sam pisao o problemima koje je imao Član suradnik HAZU prof. dr. sc. Mario Grčević:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/19888-predsjednici-o-njenoj-ulozi-u-napadu-na-fakultet-hrvatskih-studija-i-novinara-marka-jurica>

Dakle, na prof. Grčevića pokrenuta je hajka i zbog toga što mi je dao potporu zbog te hajke na mene povodom ZDS. Očito drugaćiji pogled na etičnost od onoga koji je HAZU prije par godina manifestirala u HAZU, zar ne?

Istina, odmah poslije prvi napada na Peticiju ZDS slično, zapravo još gore su se ponašali veći dio povjesničara sa Zagrebačkog Filozofskog fakulteta. O tome se tada doznao zahvaljujući prof. Bancu.. O tome je pisao poznati kolumnist i vrhunski odvjetnik Zvonimir Hodak:

*Oni su bili zauzeti svetom borbom Filozofskog faksa protiv krucijalnog problema RH – poklicem ZDS. Povjesničari s Filozofskog fakulteta ističu u svom proglašu da bi potpisnike peticije ZDS znanstvenike, sveučilišne profesore i akademike trebale ocijeniti nadležne institucije. Vjerojatno su se sa sjetom sjetili partijskih čelija, gradskih komiteta, SUBNORA i kaznenih sudova bivše Juge. Drugovi se digoše na zadnje noge! K'o u idilično doba, recimo, sedamdeset i prve godine. Kažu drugovi: "U ovom slučaju to bi značilo da su potpisnici ove peticije trebali podastrijeti primjere uporabe ovog ustaškog pozdrava prije pojave ustaškog pokreta. Budući da to nisu učinili, odstupili su od temeljnih načela znanstvenog rada i time doveli ne samo svoj ljudski nego i znanstveni kreditibilitet u pitanje. U tom ćemo smislu predložiti njihovo isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara". Kako iza ovog ljevičarskog pamfleta nije stao prof. dr. Ivo Banac, za očekivati je da će prijava protiv njega ići izravno vojnom sugu Ivanu Fumiću, a ostale potpisnike trebalo bi "prevaspitati". Bože! 2015. g., a recidiv komunizma je galvaniziran u glavama "hrvatskih povjesničara. " Radi se o 30-ak profesora na čelu s predstojnikom Odsjeka za povijest dr. Tvrtkom Jakovinom i glavnim režiserom hajke **Hrvojem Klasićem**. Evo ljudi koji, zahvaljujući nikad provedenoj lustraciji, još žive u sferi javne i svake druge osude svih onih koji ne misle kao oni. Dr. Damir Agić, dr. Neven Budak, dr.*

Ivo Goldstein, dr. Ivica Prlender, dr. Borislav Grgin, dr. Iskra Iveljić, dr. Bruna Kuntić Makvić, dr. Mirjana Matijević-Sokol, dr. Nenad Moačanin, dr. Drago Roksandić, dr Mario Strecha, dr. Božena Vranješ-Šoljan i da ih ne nabrajam baš sve. Nije sporno što drugovi i drugarice imaju svoj stav. Skandalozno je što ljevičarske perjanice s jednog u suštini neokomunističkog faksa odmah traže isključenje neistomišljenika iz svih strukovnih udruga te dovode u pitanje kako njihov znanstveni tako i ljudski kredibilitet. To su nasljednici i sljedbenici Mladena Zvonarevića koji je sedamdeset i prve javno, zajedno s Jožom Horvatom i Gustavom Krklecom, tražio zatvaranje studenata i svih onih koji su potpisali Deklaraciju o nazivu i položaju hrvatskoga književnoga jezika. Za razliku od tih idiličnih vremena, danas kriptokomunisti mogu pucati samo na osobni i znanstveni kredibilitet te tražiti: "van s njima iz svih strukovnih udruga". I tako drug do druga, eto nam povjesna udruga!

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/i-hitler-nas-je-gledao-829552> Kao što vidimo tada se kao nepodoban pokazao dopisni član naše akademije dr. Ivo Banac pa se on još tada morao pravdati:

"U vezi s izjavom povjesničarskih udruga o kojoj sam pisao prošlog tjedna, Novi list (6. rujna) objavio je članak novinara L. Tomičića u kojem se tvrdi da sam jedini na Odsjeku za povijest bio protiv ove izjave. Činjenica je da je uz izjavu od oko 35 anketiranih (u nekim mailovima ima ih više, u nekim manje) 17 bilo za, dodatna 3 s rezervama oko pojedinih točaka, 1 protiv, a 15 se nije izjasnilo. Kao uvijek, poluinformacije su specijalitet ideologiziranih medija i njihovih suflera."

<http://www.jutarnji.hr/kako-unistiti-palmiru/1414740/>

O tome smo razgovarali i na Radiju 3zzz. Zapravo bit će zanimljivo je li našoj Akademiji takav stav i zahtjev na izbacivanje povjesničara iz strukovnih udruga nešto pozitivno, tj. hoće li netko od spomenutih postati i akademik. Sve bi to bilo sukladno sa spomenutim napadom na nas pokretače Peticije ZDS u Hrvatskom saboru. Pogotovu sada kada znamo da je nedavno na sudu dano za pravo Thompsonu i „Bojni Čavoglave“!, dakle svima nama na koje je pokrenuta hajka i koji do danas imamo probleme zbog toga.

Naravno ima danas u RH onih koji imaju mnogo više problema zbog borbe za hrvatske interese. Govorili smo i o novinaru Marku Juriću
<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/d-dijanovi/33492-d-dijanovic-je-li-za-hrvatsko-pravosude-cetnistvo-zastite-vrijedno-pravno-dobro.html>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peorda-damir/33489-d-pesorda-protuhrvatski-kontinuitet.html>

<https://projektvelebit.com/smicanje-ustasa-prvi-dio/>

<https://projektvelebit.com/smicanje-ustasa-drugi-dio/>

I o smijenjenom direktoru gimnazija Krešimiru Mihajloviću:

<http://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/19980-nastavak-muke-prof-kresimira-mihajlovica-senzacionalna-sudska-trakavica-jos-uvijek-traje>

<http://www.dragovoljac.com/index.php/razno/19994-mladen-pavkovic-sramota-i-dalje-mu-sude-zbog-slika-gotovine-i-markaca>

Naravno, razgovarali smo i o drugim temama kao što je veličanje komunističkih simbola, vidjeti npr.

<https://narod.hr/hrvatska/podcast-davor-dijanovic-rijecki-crveno-transvestitski-festival-nekulture>

<https://narod.hr/hrvatska/barbara-jonjic-meni-je-petokraka-u-rijeci-zapravo-simbol-toga-kako-ja-svoje-vlasti-zaprave-neman>

Ali i o nedavnim predsjedničkim izborima. Ponovo sam naglasio kako je jedino Miroslav Škoro ukazivao na fašističku agresiju Srbije u Domovinskom ratu, dok se drugi glavni kandidati ne usude koristiti ni riječ „agresija“. Zato treba spomenuti da danas, slično Škori, govore i na nekim portalima koji ga nisu podržavali tijekom kampanje. Zato pogledajte portal narod.hr spominje „nacističku paradržavu takozvanu Republiku Srpsku Krajinu“:

<https://narod.hr/sport/napustio-hrvatsku-nakon-sloma-nacisticke-krajine-vucicev-tabloid-o-nogometasu-rodenom-u-kninu-koji-tvrdi-kako-se-rodio-u-srpskoj-dalmaciji>

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/20063-gostovanje-na-australskom-radiju-3zzz>

REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.

VIDOVIĆ KRIŠTO

‘PLENKOVIĆ VLADU SASTAVLJA PROTUUSTAVNO STEČENOM VEĆINOM’

Karolina Vidović Krišto je nedavno gostujući kod Marka Jurića govorila o poznatom nepoštivanju države u kojoj je predsjednik vlade Andreja Plenkovića,

Ne samo da je uklonio spomen obilježja poginulim braniteljima zbog grba HOS-a koji je odobrila hrvatska vlast, ne samo da nije poštivao odluku o referendumu ogromnog broja hrvatskih građana pa je upravo zbog tog nepoštivanja uz izbornu prijevaru s glasovima generalu Glasnoviću odlučio sastaviti vlast koju mu takve prijevare to i omogućavaju.

Međutim Karolina Vidović Krišto sustavno upozorava da je i bez tih prijevara oko referendumu i samih izbora sve to obična farsa. O tome je govorila i gostujući na Podcastu Velebit kod Marka Jurića s nekih 33,000 pregleda

<https://www.youtube.com/watch?v=L2mAx-OyHs>

O tome je govorila i 16. srpnja 2020. Tekst s Portala narod.hr je:

Karolina Vidović Krišto je na današnjoj konferenciji za medije prokomentirala izborne rezultate i politike premijera Andreja Plenkovića. Istaknula je kako su, nakon objave izbornih rezultata i Plenkovićeve najave o vjeratnoj formaciji Vlade, rasprava i izvještaji medija skrenuli u potpuno irelevantnom smjeru.

„Ključni se problem zaobilazi i vjerujem da mnogi novinari nisu upoznati s njim. Ustavni sud je 2011. proglašio neustavnima XI. i XII. izborne jedinice. To zapravo znači da proteklih devet godina imamo protuustavne izborne cikluse – a to uključuje i ovaj zadnji. Sustavno, godinama na to upozoravamo“, objasnila je Vidović Krišto te naglasila kako Plenković kao predsjednik Vlade svjesno krši Ustav.

„Upravo zahvaljujući protuustavnim izbornim jedinicama, XI. i XII., Plenković sada namjerava sastaviti vladu“, istaknula je.

Vidović Krišto je podsjetila kako hrvatski Ustav temeljnim odredbama jamči jednakost i kako je Ustavni sud taj zaključak donio nakon brojnih zahtjeva za ocjenu spomenutih, diskriminacijskih jedinica. Podsjetila je i kako nije dopušteno unaprijed zakonom jamčiti i određivati broj zastupničkih mesta za bilo koji manjinu po bilo kojoj osnovi i da priznavanje unaprijed zajamčenih i osiguranih zastupničkih mesta za pripadnike neke manjine u okviru općeg izbornog sustava uzrokuje narušavanje jednakog biračkog prava unutar tog sustava.

„Molim sve novinare da zatražite očitovanje od Plenkovića vezano uz svjesno kršenje Ustava i zajamčene jednakosti te vezano uz svjesno očuvanje neodrživog izbornog zakona proteklih devet, a u njegovom slučaju u protekle četiri godine. I na kraju, zatražite očitovanje od Plenkovića vezano uz nakanu da protuustavno stečenom većinom sastavlja novu vladu“, pozvala je Vidović Krišto.

<https://narod.hr/hrvatska/video-video-vidovic-kristo-plenkovic-vladu-sastavlja-protuustavno-stecenom-vecinom>

Međutim važno je upozoriti na dosljednost Karoline Vidović Krišto. Ona je o tome govorila i na okruglom stolu „Nakon ratne – protuustavna agresija na Vukovar“:

Zemlje EU koje imaju dugovječne ustave uopće ne poznaju pojam nacionalne manjine. Zato što one svoj ustavnopravni sustav temelje na općoj ustavnoj jednakosti kao osnovnog polazišta za uređenje društvenih odnosa. Da je tomu tako i u Hrvatskoj potvrđuje Odluka Ustavnog suda kojom je 11. i 12. izbornu jedinicu (dijaspora i manjine) proglašio neustavnima. Obrazloženje glasi, neustavni su jer su diskriminacijski.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/32624-k-vidovic-kristo-nama-treba-zdrava-i-prosperitetna-drzava.html>

Taj tekst je dan i u knjizi: Josip Pečarić, KAROLINA VIDOVIC KRIŠTO, Zagreb, 2020.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/22344-vidovic-kristo-plenkovic-vladu-sastavlja-protuustavno-stecenom-vecinom>

**PROF. DR, SC. MIROSLAV TUĐMAN,
PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.**

**DONKIHOTOVSKI BOJ ZA LEGITIMITET
POZDRAVA "ZA DOM SPREMNI"**

U svojoj kolumni "Na rubu pameti" u Hrvatskom tjedniku, 22. 12. 2016. karakterističnim naslovom "Beskičmenjaštvo HDZ-a degutantno kao i bezobrazluk Vesne Pusić" dr. sc. Damir Pešorda govori zapravo o protekle dvije godine moga rada u znaku pozdrava ZDS.

Tekst je prenio Hrvsijet, 23. 12. 2016.

DAMIR PEŠORDA: ŠARAFCIGER

Kad je više od dvije godine Josip Pečarić krenuo u svoj donkihотовски boj za legitimitet pozdrava "za dom spremni", mislio sam da troši previše energije za relativno nevažnu stvar.

Međutim, pokazalo se da dobro predosjetio neke maligna trendove u našem društvu i pokušao ih preduhitriti. Kad je ovih dana zbog jedne benigne ploče u Jasenovcu hrvatska, navodno desna, vlast

pljunula samoj sebi u lice, i to po tko zna koji put – morao sam priznati da je Pečarić bio u pravu. Dok se jasno ne suprotstavimo ucjenjivačima, oni nas neće prestati ucjenjivati. Svi ti pupovci, bauci i ostale pusičke od takvih ucjena i za takve ucjene i žive.

Bilo je tužno gledati hadezeovca Bošnjakovića koji u emisiji Otvoreno pokušava obrazložiti i opravdati odluku saborskog odbora koji je ustvrdio da spomen-ploča poginulim HOS-ovcima vrijedja žrtve Jasenovca!.

(...)

Stoga, iako nerado moram priznati da je akademik Pečarić bio u pravu: protivnicima hrvatske državnosti ne smije se tolerirati bezobrazluk. Oni to shvaćaju kao slabost. Pri tomu nije od ključne važnosti sam prijeporni pozdrav, važan je krajnji cilj onih koji, instrumentalizirajući činjenicu da je NDH-a bila saveznik nacističke Njemačke, osporavaju pravo postojanja hrvatske države kao takve. A tko se šarafcigera laća, mora biti svjestan da je šarafciger podesan i za skidanje nekih drugih ploča. Na kraju će se vidjeti čiji je šarafciger veći.

<http://www.hrvsijet.net/index.php/kolumna-dimir-pesorda/45355-dimir-pesorda-sarafciger>

Zapravo Pešorda je i u vrijeme Peticije ZDS bio izuzetno korektn. Ocjenjujući rad Predsjednice rekao je:

Dosada njezino držanje i aktivnosti ocjenjujem dobrim, no glede prijepora oko pozdrava "Za dom spremni" mogla se elegantnije izvući. Akademik Pečarić nije zaslužio da ga se naziva neozbiljnim ili provokatorom.

<http://www.hkv.hr/razgovori/21159-d-pesorda-vjerujem-u-karamarkovu-najavu-o-lustraciji-i-progonu-komunistickih-zlocina.html>

Te njegove riječi dovele su do mog teksta: "Kako smo obranili Kolindu".

<http://kamenjar.com/kako-smo-obranili-kolindu/>

Vjerojatno ste mislili da je to satiričan odgovor na Predsjedničin odgovor. Pročitajte tekst ponovno. Mislio sam ozbiljno.

Uostalom, Peticiju ZDS opravdali su napadi na predsjednika Hrvatskog sabora akademika Željka Reinera zbog zahtjeva za povratak imena Hrvatski državni sabor, pa još više optužba ministra Hasanbegovića zbog navodne ustaške kape, pa do optužbe same Predsjednice zbog "Ustaške" zastave.

Naravno, teško je noju izvaditi glavu iz pijeska. Vidimo zašto je naslov teksta Damira Pešorde takav kakav je. Naime poznati hrvatski novinar Marko Jurič je izgubio posao Pozvao građane da pozdravljuju 'Za dom spremni' i ako ih netko zbog toga prozove, neka mu odgovore da je riječ o društvenom eksperimentu.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/71523/Juri%C4%8D-otjeran-sa-Z1-Prvi-prenosimo-snimku-oko-koje-je-izbio-skandal.htm>

On očito nije upoznat s rasnim zakonima u RH koje je lijepo objasnio Milorad Pupovac: Kokarda nije zakonom zabranjena pa se može nositi. Nju će nositi Srbi i njihove sluge. ZDS nije zakonom zabranjen. Ali njega će koristiti Hrvati. A to nije isto, zar ne?

A ne mora biti tako. Zašto ti političari ne bi bili ponosni Hrvati? Jednom je Thompson rekao kako sam ga branio više nego što je on branio sam sebe. Pogledajte ovo:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/hrvat-iz-dijaspore-pupovac-sto-kazes-sada-kad-thompson-njemackoj-ne-smeta-985707/#axzz4TUC6Dx1R>

Možda me i zato još dvoje sjajnih hrvatskih kolumnista spominjali su me ovih dana. Mirelu Pavić sam već citirao, ali danas i Marko Ljubić komentira suludi i priglupi napad Glavnog tajnika HAZU akademika Pavla Rudana u Hrvatskom saboru:

"...nesretni akademik Rudan koji koristi slučajnu okolnost da nije transformacija završena u hrvatskom društvu, pa olajava akademsku planinu Pečarića nesvjestan da ni zemljotresi planinama ne mogu ništa, izuzev ih ojačati i učiniti ljepšim novim reljefom, bio to neki banalni antifa s ulaza, iz kvarta, koji urla i piše pisma zbog zvonjave crkvenih zvona nakon toliko stoljeća u Europi."

Zapravo, Rudan mi sigurno nije zaboravio ni neizbor prof. dr. sc. Iva Goldsteina u HAZU. Čini mi se kako je to bio prvi poraz lijevih vlasti. A Rudan nije ispunio tu zadaću. I danas me uhvati smijeh kad se sjetim da su na Dan Akademije pozvali kandidata za članstvo Iva Goldsteina i postavili ga za Predsjednički stol.

Kada je akademik Rudan zabranio slanje pozivnica za predstavljanje moje knjige koju su predstavljali admirал Davor Domazet Loš i prof. dr. sc. General Miroslav Tuđman sa zadovoljstvo sam im poslao izvješće s predstavljanja:

<http://narod.hr/kultura/fasisti-te-napadnu-okupiraju-kad-ih-pretvoris-u-zeceve-proglase-te-fasistom/>

Podsjeća li vas naslov na djelovanje velikosrba i antifa do današnjeg dana?

Tek smo jučer spoznali kako je časopis akademika Rudana 2014. godine izbačen s lista svjetskih priznatih časopisa. A ja sam se te iste godine poohvalio i Predsjedništvu HAZU:

Naslov: Re: Zsaklada HAZU - prijedlog za potporu

Datum: Tue, 08 Apr 2014 21:57:45 +0200

Šalje: Josip pecaric <pecaric@element.hr>

*Prima: Stanko Popovic <spopovic@phy.hr>, trina@irb.hr,
ilakovac@phy.hr, paar@hazu.hr, nkallay@chem.pmf.hr,
sbarisic@phy.hr, klasinc@irb.hr, slaus@irb.hr,
tadic@math.hr, tadic@hazu.hr, smardes@math.hr,
zdadic@hazu.hr, asperger@hazu.hr, pichler@ifs.hr,
vretenar@phy.hr, andrej.dujella@math.hr,
vsunjic@hazu.hr, vocak@hazu.hr, Kabinet Predsjednika
<kabpred@hazu.hr>*

Vjerojatno će vas zanimati: SCImago Journal Ranking (SJR) je lista generirana od Scopusa. Naravno promatrali smo hrvatske časopise. Časopisi koje sam ja napravio su na 1., 2. i 6. mjestu. Bog, Josip

Tko zna, možda je nesretni Rudan mislio kako znam da je njegov časopis izbačen pa mu se rugam. Kao da ja imam potrebe proučavati njegovu biografiju, kao što on proučava moju.

Danas smo malo lošije plasirani (2., 4. i 6. mjesto), ali znamo da se sve čini da bi se to dovelo u red i da moji časopisi dožive sudbinu Rudanovog časopisa. Sam Rudan je kao član Upravnog odbora HRZZ-a dao veliki doprinos ispravljanju te nepravde!

Potporu su mu dali i kolege iz mog Razreda i to dva puta. Jednom kada nisu dali potporu zahtjevu akademika Davorina Rudolfa, ali i poslije sramotnog istupa akademika Rudana u Saboru, kada su napadnuta tri člana našeg razreda. Prijedlog da Razred od Predsjedništva Akademije traži da se ogradi od nekorektne rasprave glavnog tajnika, nije dobio potreban broj glasova.

Ako znamo da Predsjednik Upravnog odbora HRZZ-a, u kome je Rudan član, dolazi iz mog Razreda možemo razumjeti njihovu potporu kolegi Rudanu. Možda su i oni mislili da sam se 2014. rugao Rudanu, a poslije odbijao lijek za njegove duševne boli neprihvaćajući njihovu ocjenu da su moji časopisi loši. Da sam znao da je problem medicinske naravi možda sada ne bi svи моји suradnici i obitelj ne bi imali problema. Očito su sve instance hrvatskih vlasti kojima sam pisao o tome smatrali da sam okrutan i da stalno sipam sol na otvorene rane našem Glavnom tajniku.

Možda tim duševnim bolima Glavnog tajnika možemo opravdati to što nije bio dobar u proučavanju moje biografije. Pokušao sam mu pomoći pišući o mjestu mog rođenja koje je traljavo odradio, a mnogi od vas su to i komentirali.

Evo kako je to uradio povjesničar prof. dr. sc. Milko Brković:
Naslov: Božić 2016.

Datum: Thu, 22 Dec 2016 20:05:57 +0100

Šalje: Milko Brković <brkovicmilko@gmail.com>

Prima: Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

Poštovani akademiče Pečariću!

Vi se borite protiv vjetrenjača, odnosno Krivu Drinu jedino može Bog ispraviti! Dvadeset i pet godina sam jeo kruh naše Akademije, koja je mijenjala ploče i pečate ali je u njoj, uglavnom, ostalo jugoslavenstvo, udbaštvo, orijuna, masonjerija i drugo krvopivstvo hrvatske krvi, bar se meni tako čini. Vi ćete za mentalne sklopove Rudana, Jovanovića etc. etc. uvijek ostati Crnogorac a, između

ostalih, i ja Bosanac. Za njih nema veze što je oboje sve do Turaka bilo najprije Hrvatsko Kraljevstvo pa onda Ugarsko-Hrvatsko Kraljevstvo. Dokumenti iz oko 1358., u svezi Zadarskog mira između Ludovika I. Velikog (1342.-1382.), iz usta istog kralja jasno kazuju poruku Mlečanima, koji su kukali da njima po pravu pripada Dalmacija, a on im u dokumentima odgovara da njega "nije briga za pravom, jer je on legalno dobio Dalmatinsko-Hrvatsko Kraljevstvo od Vinodola do zidina Drača", misli na Uniju iz 1102. godine. Najprija je bila Duklja (Dioclea), poslije Zeta i tek onda Crna Gora. Naime, to je ustvari bila jedna malo veća šumica koja se zvala Crvena gora, koju je jedan pisac opisivao uvečer i u ljetno doba kada gusta šuma s crvenim lišćem izgleda crno. Tako je umjesto Crvena gora nastao pojam Crna gora, bar prema izvorima. S druge strane, Bosna je u desetom stoljeću bila jedna od nekoliko župa (županija) Hrvatskog Kraljevstva, koja se protezala od izvora današnje rijeken Bosne, u Ilidži, pa do ispod današnje Zenice, možda do današnjeg tunela Vranduk, ali samo usko uz obje strane današnje rijeke Bosne. Središte i grad te županije zvao se takoder Bosna a nalazio se na prostoru današnjeg Visokog. Tako izvori kazuju. Tek nakon 1102. sve ono što se u Slavoniji, Hrvatskoj oko Knina i Dalmaciji nije slagalo s mađarskom vlašću sleglo se u tu starohrvatsku županiju Bosnu na kojoj su Madžari lomili zube, iako im je po naslijedstvu pripadala, nešto slično kao i Duklja, osobito grad Kotor, te tek s takvim hrvatskim potencijalima Bosna se širila na svoj hrvatski teritorij, što je rijetkost u povijesti, što su pak Turci konačno zapečatili svojim osvajanjima. Odoh daleko, ali kratko, a htio sam javnosti i Vama predložiti da se Trg maršala Tita u Zagrebu i drugdje ne mijenja i ne skidaju ploče, jer je to preskupo, doduše puno manje od hrvatske krvi, nego samo dodati na postojeće titulu zločinac, pa nek glasi: Trg zločinca maršala Tita, isto tako i za nazine ulica i drugoga. On je tu titulu zločinac uistinu i stvarno zaslužio i zašto mu to javno otimati. To je npr. kao da Rudanu oduzmete titulu akademika ili ju nedodijelite Željku Jovanoviću, "kaj ne"? Čestit Božić 2016. Vama i Vašoj obitelji, užoj i široj, uz pozdrav za dom i Domovinu, M. Brković.

Moja je obaveza, kada već kolega Rudan proučava moju biografiju, a kao što smo vidjeli ima ozbiljnih poteškoća s time, pomoći mu i oko onog dijela u Beogradu. To vam obećavam.

Ne zaboravimo da sam ja matematičar. Ova čestitka ide i mojim matematičarima. Evo jedne čestitke:

Poštovani Profesore,

želim Vama i Vašoj obitelji blagoslovjen i čestiti Božić te puno zdravlja u novoj 2017. godini. Uspjeha ćete sigurno (kao uvijek do sada) imati. Dopustite mi mali komentar na kraju: da nije Vas, ne bi bilo ni mene (u matematičkom smislu). Stoga puno Vam hvala!

Vama i vašim obiteljima želim sretan i blagoslovjen Božić. Neka vam nova 2017. godina donese puno zdravlja i sreće!

Vaš,

Josip Pečarić

23. 12. 2016.

IGOR VUKIĆ, ZAGREB, 2021.

MARKO LJUBIĆ

**ŠTO JE TO ČASNO U MIRENJU SA SRPSKIM
KLEVETAMA I LAŽIMA?**

Portal HKV-a, 3. lipnja 2018.

**BILTENI I ZAGREBAČKE KUHINJE
DENUNCIJACIJE**

Izvješće za izvješćem, bilten za biltenom. Poruke o nevaljalosti Hrvatske, hrvatskog naroda, a iza njih stoje, s jedne strane srpske parapolitičke strukture, koje svojim autoritetom pokriva hrvatska država, grad Zagreb, hrvatske službene institucije, kojima međunarodni poredak po definiciji mora vjerovati, a s druge strane, zvučne i zašto ne reći, moćne međunarodne institucije sa svojom operativnom državnom i međunarodnom mrežom, koje prihvataju ta izvješća i po njima se ponašaju.

Neke su naime samo zvučne, kao one, čije je predstavnike i nositelje donedavni predsjednik HND-a Saša Leković pozivao u Hrvatsku na tamanjenje nedužnih odojaka, pa im se klanjao cijeli državni establišment kao nekakvim autoritetima, iako je na čelu tih autoriteta stajao neki Srbijanac s „argumentom“ od sto pedeset kila žive vase i porukama skuhanim u zagrebačkim kuhinjama denuncijacije, a neke su ozbiljne kao što je ova State Departmenta.

Zašto ozbiljne?

Jer iza njih стоји ozbiljna država.

I međunarodni administrativni standardi, koji se izrazito tiču svakodnevnoga života milijuna ljudi i koje bi samo budala podcjenio.

Iako dobro zvuči u hrvatskoj žrtvoslovnoj i tezgaroškoj subkulturi, a naglašavam ovo tezgaroškoj, biti rame uz rame s desetinama uistinu uglednih hrvatskih domoljuba i hrvatskih suverenista na popisu SNV-a ili GONG-ova biltena promicatelja tzv. mržnje, mirenje s tom pozicijom je duboko nečasno. Naime, s jedne strane, otkriva totalno pomanjkanje državno-kulturnog senzibiliteta, pomanjkanje elementarne samosvijesti o tome tko smo i gdje smo, pri čemu pristajemo na status progonjenih zvijeri u svojoj domovini, i to od ljudi i institucija koje su, kako personalno, kao u slučaju SNV-a i GONG-a, tako i institucionalno, sve učinile da te domovine ne bude i u konačnici – postoje zbog hrvatske milosti. S druge strane, otkriva krajnje tezgarošku i buvljačku namjeru, refleks i instinkt žrtvoslovnog poduzetništva djela tako označenih ljudi, koje je utoliko uspješnije ukoliko je hrvatski narod ugroženiji, pa se pojma žrtve uzdiže kao sveti cilj, što je samo po sebi čak i niže od otvorenoga kapitulantstva.

Zato se ističe – da je časno biti u Pupovčevom biltenu.

Žrtvoslovna mitologija

Kao i u svemu izumili su ljudi da se može biti zaštićen kao medvjed, s obilježjem žrtve, doduše pristajući na lanac i medvjedu ulogu, dobro živjeti i imati vrhunski moralni, pa društveni status, zbog čega se sve više Hrvata opredjeljuje umjesto borbi za dostojanstvenu slobodu, za poziciju žrtve i javno licitiranje s njom. Kao da nas je

Pupovac inficirao srpskom žrtvoslovnom mitologijom i tezgarenjem na njoj. Ne bi bio problem da to nije teško izrugivanje stvarnim žrtvama i matrica relativizacije zločinstva, koju personaliziraju tisuće pripadnika i današnjeg službenog državnog, javnog i svekolikog poretka. Jer, ako je žrtva svatko, nije nitko, ako je sve zločin, zločina – nema.

Elementarna samosvijest je ne isticati čast biti na tim popisima, jer pristajući na to priznajemo potčinjenost, kulturno je i dostojanstveno uzvratiti, ne samo otporom protiv te sramne činjenice i realnosti, nego i žestokim protuudarom na taj pokušaj potpunoga prisvajanja hrvatske države u ime i za potrebe neprijateljskih ciljeva.

Dakle, ja osobno kao autor koga se više godina za redom svrstava u nekakve mrzitelje, ne dopuštam nikome tko pod imenom i znakom moje hrvatske države i moga grada Zagreba, mene i desetine kolega denuncira zbog trgovačkih i izdajničkih političkih nakana, da to radi, a do krajnjih granica moga ponosa kao čovjeka i Hrvata, me to i vrijeda.

Baštinici zla

SNV i GONG sa skupinama zloglasnih antifa su zadnji koji bi smjeli po načelima suvremene civilizacije i riječi izustiti o tome.

Zašto?

Jer SNV i hrvatske antife baštine zlo, zločin, civilizacijsko posrnuće i sve što civilizacija mora, ako želi naprijed – odbaciti. Ovdje želim naglasiti da hrvatski narod mora s početkom dvadeset i prvog stoljeća načiniti civilizacijski diskontinuitet, jer ako bude baštinio i slijedio antifa stečevine dvadesetog stoljeća, ako bude slijedio kontinuitet, neće nam kao narodu i Hrvatima biti dobro.

Odmah nakon biltena SNV-a, koji je s pozicija službene vlasti u Hrvatskoj i ove godine pokušao nametnuti, a vidjet ćemo na primjeru s HRT-om da je već praktično i nametnuo standarde ponašanja u vrijednosnom poretku Republike Hrvatske i poslao obvezujuće poruke tisućama mediokriteta prije svega u medijima, uslijedilo je i izvješće State Departmenta, doduše administracije, koju više ne predstavlja u Hrvatskoj Obamina opskurna veleposlanica, koje je gotovo u cijelosti prenijelo vrijednosne standarde toga biltena, kao i prethodnih mjesecnih biltena još opskurnijega GONG-a, koji počiva

godinama na međunarodnim denuncijacijama Republike Hrvatske i hrvatskoga naroda.

Kako se postaviti prema tome?

Pa pođimo redom.

Progon novinara

Prvo bi u svakoj normalnoj državi s minimum integriteta DORH pokrenuo trenutnu istragu i s poprilično sigurnom izvjesnošću žestoko kazneno pritiskao autore i nakladnike biltena po više osnova, a država bi zatražila od prijateljske američke administracije informaciju o tome gdje su, kako, na temelju čega, došli do podataka o stanju ljudskih prava u Hrvatskoj, uz tih savjet – klonite se Pupovca i Sorošovaca.

U medijskom prostoru bi mediji s *minimum* integriteta, ne nužno čak hrvatskog i kršćanskog, nego običnog profesionalnog, stvorili žestoki otpor i desetinama emisija sa suočavanjem mjerača mržnje i tzv. mrzitelja, poučili mjerače da je duhovno nasilje i pritisak na slobodu novinarstva – nedopustiv i najstrože prezren u suvremenoj Hrvatskoj. Dogodilo se posve drugačije, odjeknula je potpuna *mainstream* šutnja, pri čemu HRT nije ni progovorio o toj besramnoj hajci na medije i novinare, a komunikacija s kolegicama i kolegama u toj nesretnoj medijskoj kući mi je potvrdila sumnju da je – neformalno a stvarno zabranjeno o tome govoriti.

Zid šutnje, rekao bih – zid mučne šutnje i profesionalnoga posrnuća. S obzirom da od HND-a i rukovodstva te antifa parastrukture, kojoj novinarstvo služi kao pokriće, a novinari kao stado, nitko nije ni očekivao reakciju izuzev pomoći mjeriteljima u mjerenu mržnje, bilo je prirodno očekivati da se borci za „novo hrvatsko novinarstvo“ Katja Kušec i Hrvoje Juvančić, koji su uspjeli „obraniti“ HNiP od Jure Vujića, Marka Jurića i mene, junački krivotvoreći dokumente i procedure do samoga statuta udruge, oglase, jer za to nije bilo potrebno imati naročite pameti, šaljući znak da su živi i da sad kad nema nepočudnih imaju stav i cilj postojanja, ali, zauzeti pisanjem poziva za plaćanje članarine za održavanje „hladnog pogona“, te posve inficirani inkluzivnošću, tezgarenjem oko Bandića i Mikulića, centrizmom i javnom novokorektnošću, nisu primijetili da se u Hrvatskoj progone – novinari.

Pupovčevi mјerači mržnje morat će dokazati iznesene klevete

Predsjednica Republike bi morala konačno reagirati na javnu moralnu i klevetničku tjeralicu SNV-a u oslobođenoj, pa duhovno okupiranoj Hrvatskoj, vlada bi morala ako drži do minimuma ustavnoga zvanja – nacionalne države hrvatskoga naroda, zakonski reagirati na to, a sve, baš sve hrvatske nacionalne institucije, a pogotovo prozvani pojedinci i institucije bi morali iskazati oštar otpor prema tim pokušajima.

I krenuti u organizirani institucionalni obračun s tim društvenim nakazama, ako ništa drugo, zbog senzibiliziranja javnosti i proučavanja otužne države. S obzirom da država neće mrdnuti prstom, nas nekolicina je donijela odluku glumiti DORH i pritisnuti privatno Pupovčeve mјerače mržnje da nam dokažu klevete koje su iznijeli, poznati odvjetnik Mate Knezović nas je odlučio besplatno zastupati, a vrata su otvorena svima koji se ne mire s progonom.

Ako ništa, neka znaju da ne mogu mjeriti mržnju šutke i da nismo svi centrirani.

Jer to nije osobno pitanje ni jednoga od nas koji smo višegodišnji „klijenti“ tih opskurnih parapolitičkih i sljedbenozločinačkih skupina, nego elementarno pitanje higijene hrvatskoga društva.

Akt (para)državnog progona

Zašto ovo naglašavam i kome je namijenjeno?

Prvo, zato što je bilten SNV otvoreni akt paradržavnog, ali i državnoga progona, cenzure u javnome prostoru u Hrvatskoj, kriminalizacije desetine ljudi, sve redom uglednih hrvatskih intelektualaca i institucija, pri čemu ističem baš sve *news* portale i organizacije, koje se ne mire s velikosrpskim i neojugoslavenskim, te lijevoliberalnim globalističkim osporavanjem samih temelja državnosti hrvatskoga naroda.

Drugo, zato što je poruka SNV-a zadnjih nekoliko godina između ostalog služila, o čemu postoje javno ozbiljna svjedočanstva, buzinskoj ekzpozituri Sjedinjenih Država kao uporište globalne kriminalizacije hrvatskog nacionalnog identiteta i suvereniteta, koje je svojom „Hillary Clinton“ antihumanističkom filozofijom predvodila veleposlanica SAD-a Juliette Valls Noyes, a koja je smijenjena početkom ove godine.

Treće, svim Hrvaticama i Hrvatima u zemlji i svijetu, da znaju, shvate i razumiju da se borba za njihovo ime i prezime, identitet i civilizacijski opstanak vodi u Hrvatskoj, jer jedino tu stojimo čvrsto ukopani u zemlju i Bogom dani ovaj svijet, te da je sve dok god postoji mogućnost da netko, bilo tko, pod hrvatskim državnim žigom i žigom grada Zagreba, denuncira i samovoljno klevetnički kriminalizira u domaćem i međunarodnom poretku desetine uglednih i priznatih hrvatskih intelektualaca i domoljuba, vodi jednakim intenzitetom kao i devedesetih, te da je ovo što radimo – istovrijedno i da su posljedice eventualnoga sloma duha – eliminacijske nemačke narodu i svima nemačkim ljudima.

Evo posljedica i ciljeva biltenske tjeralice.

Sijanje straha

Stalni, višegodišnji pritisak biltenima i međunarodnim, te tuzemnim denuncijacijama na stotine nemačkih hrvatskih uglednika (ne želim biti lažno skroman), pogotovo u medijskome prostoru, neće gotovo sigurno vrijednosno pokolebiti nikoga od nas prozvanih. Niti će Marko Perković Thompson prestati pjevati i opjevavati svoju domovinu, narod i svetinje, niti će prestati izvoditi svoje legendarne hrvatske nacionalne budnice i pjesme, niti će bilo koji književnik, novinar, znanstvenik, kolumnist ili eseist prestati pisati svoje viđenje umjetničke, povijesno-civilizacijske, kulturološke, politološke ili sociološke istine o hrvatskom narodu. To autori biltena i mjeraca mržnje znaju.

Zašto onda pišu?

Pišu da posiju strah, suže nemačkog prostora javnoga djelovanja između ostalog pritiskom i na osnovnu egzistenciju i nakladnike, oslabi naše djelovanje stalnim pritiskom, iscrpljivanjem i trošenjem goleme osobne i pojedinačne energije na demaskiranje tih laži i kampanja, da izazovu nesigurnost među ljudima i materijaliziraju svoju javnu nadmoć osvajajući sve više medijskoga i društvenoga prostora, koja time postaje sasvim praktična institucionalna i materijalna sila.

To samo od sebe neće prestati, niti će prestati ignoriranjem ili isticanjem kako je nekome čast da ga proziva Pupovac. U tome nema časti.

Što su im dakle konkretni ciljevi?

Prvo, da pošalju jasnu poruku državnim vlastima, koje od njih ovise, da ne smiju ni na kakav način podupirati težnje za hrvatskom emancipacijom, iako je smisao postojanje hrvatske države - podupirati takva nastojanja.

Drugo, da pošalju poruku prije svega onima u medijima, a pogotovo onima na HRT, da su pod stalnom prismotrom realne moći, te da je vlast – vlast, a da su nacionalni, humanistički, civilizacijski i univerzalni ideali relativni, da je ljudski integritet bezvrijedan, te da je svaka istina podložna ekskluzivnoj interpretaciji vladajuće okupacijske umne oligarhije. A da se za istinu može i odgovarati, mišlju, riječju, djelom i propustom, pogotovo ako uznemiruje agresora i zločinca.

Pa se događaju konkretnе posljedice, materijalizacija javnoga progona.

Smrad biltena SNV-a

I, dođemo do toga da se nakon emisije „Dobar Dan Hrvatska“ gdje je povodom izlaska knjige o Jasenovcu gostovao kolega Igor Vukić, saziva izvanredna sjednica Programskoga vijeća HRT-a, a na dnevnom redu je – rasprava o emisiji i o urednicama emisije. Jedna, ona hijerarhijski viša urednica, je pripadnica po suprugu i starog, i novog, a vrlo vjerojatno i najnovijeg establišmenta, druga nije. Što mislite na temelju izrečenoga – koja će nadrapati zbog toga što su obje poštovale elementarne profesionalne standarde i hoće li doći do profesionalne i ljudske diferencijacije prema nacrtima biltenske cenzure u ovome slučaju?

Tako se uništava i međuljudske odnose i sije nepovjerenje koje sam naglasio u prethodnom pasusu.

Bit će zanimljiv i poučan rasplet.

Minimum profesionalnosti je pozvati Vukića na HRT

Jer, da ne bude zabune, pozvati Igora Vukića, autora knjige „Jasenovac“ u mozaičku emisiju na HRT-u je minimum minimuma profesionalnosti, ali i elementarno spašavanje časti HRT-a, koja je o tom prvorazredno interesantnom događaju propustila izvještavati u svim dnevnim informativnim emisijama, svjesno birajući – šutnju. I inače je prešućivanje postalo pravilo djelovanja HRT-a, pa je čudo

da ga nije bilo u ovom slučaju, što bi svakako trebalo čisto s profesionalnih pozicija nagraditi a ne pristajati na eliminaciju i pritiske, koji u ovome slučaju imaju nepodnošljiv smrad biltena SNV-a.

A tko će o emisiji, urednicama, njihovom profesionalnom radu raspravljati?

Vijeće, iza koga politički stoji aktualna – inkluzivna Plenkovićeva vladajuća većina, s Pupovčevim mjeračima kao arbitrima. S Ivicom Maštrukom, duboko umreženim i totalno provjerenim jugoslavenskim kadrom, najvišega stupnja „bezbednosne provjere“, inače godinama lažno predstavljenim upravo kampanjom te iste HRT kao „bivši veleposlanik u Vatikanu“, kao idejnim povjerenikom!?

Tko nadalje stoji iza te nesretne skupine?

Saborski odbor za medije s većinom aktualne Plenković-Pupovac-Bandić-Glavaš-Saucha & Co., družine, Programsko vijeće koje su isti izabrali, zatim Nadzorni odbor koga su isti imenovali ekspresno se obračunavajući s neposlušnom Anjom Šovagović, zatim ravnateljstvo, koje predvodi Kazo Bačić i kompanija političkih mediokriteta na medijskim sinekurama s podijeljenim nišama upravljanja iz raznorodne personalne koalicije. Tu imate svega i svačega, čista traktorska mehanika. Od prononsiranih javnih „desničara“ kao Jozo Barišić, koji svoju upraviteljsku ulogu u tom loncu mediokritetstva opravdavaju nužnošću postojanja logikom - bolje mi nego oni ili uzdahom koji po Zagrebu šire njihovi navodni desničarski i kršćanski pajdaši o „jadnom Jozi“ usamljeniku u „neprijateljskom okruženju“, koga je očito netko sa samokresom priveo i zakovao za žrtvenu stolicu uz mučeničku naknadnicu od dvadesetak tisuća kuna, žrtvi našoj svakidašnjoj – koji jauče po šumama i gorama nad sudbinom i činjenicom - „da nas nema dovoljno“; do ultralijevih i ultraliberalnih tehnomenadžera, kojima je jedini bog, otac i mati – novac i moć, podrijetlom iz štala Darinka Kosora, s točno podijeljenim lovištima u programima HRT-a, oko HRT-a, u Zagrebu, u cijeloj Hrvatskoj, lovištima koje su kako među novinarima, tako i među gostima u emisijama, među urednicima i u cjelokupnoj hijerarhiji odlučivanja o tome što će se cenzurirati a što ne, zapišali najviši pripadnici političkog poretka, i „desni“ i „lijevi“,

i „centristi“ i „inkluzivisti“, i „europejci“ i „balkanci“. Pa se u kuloarima doslovno i nepogrješivo zna tko gdje smije i po kome pišati.

A svi zajedno pišaju na obraz.

I na hrvatski narod.

Da stvari svedemo na realnu profesionalnu dimenziju i slijed događaja.

Pa tko ima glavu neka se ne da strići kao ovca.

Revolucionarne metode zaštite

Prvo, uopće se ne postavlja pitanje – je li Vukićeva knjiga profesionalno i javno zanimljiva, o njoj raspravljaju ljudi koji ju nisu ni pogledali, niti su ju pokušali sadržajno osporiti. Oni će suditi o toj knjizi, autoru i emisiji, prijekim revolucionarnim postupkom, jer umjesto da HRT ruši antihrvatske dogme, ona ih – revolucionarnim metodama štiti. Nikoga ne zanima je li HRT dužan hrvatskoj javnosti podastrijeti činjenice o njoj, promociji i porukama koje nosi?

A jest.

Ultimativno.

Kako odgovoriti na to?

Svehrvatski, jedini je odgovor, jer drugoga ispravnoga nema.

Ali ne po načelu aktualne demonstracije narodnog odlučivanja u svojim medijima, koje kontroliraju inicijatori recimo „Narod odlučuje“, gdje se obećava svjetla budućnost i otpor protiv nepoštenoga establišmenta uz punu vlast naroda, primjenom istih i rigidnijih postupaka koje establišment provodi, kao recimo potpunom blokadom u svojim medijima bilo kakve informacije o referendumu protiv Istanbulske konvencije i zabranom svakoga suvisloga pitanja.

Tako se to ne radi.

I oko toga nema naših i njihovih.

Tko god to radi – tuđinac je.

Metodologija je ista i rigidnija, samo je područje, ono zapišano o kojem sam govorio - uže, tanje, lovište kraće i manje bogato. A nada i očekivanja veća, pa će biti zanimljivo gledati kako tu golemu i iskrenu nadu i očekivanja naroda dovesti u ravnotežu s očekivanim lovištem. Ali, o tom potom i u drugoj prigodi.

Tako se ne postižu promjene, samo smjene onih koji cenzuriraju. Pa jednom cenzurira Mile, jednom Kazo, a ostali se svrstavaju u navijačke armije, čekajući svojih cenzorskih ili mjeračkih pet minuta.

Reakcija Programskog vijeća HRT-a, ravnateljstva HRT-a i posve sigurno pripadajućih parapolitičkih krugova, koji se tu i тамо naslikavaju kao aktualni političari bez hrabrosti zauzeti jasan stav o ovome o čemu pišem, počevši od biltena tjeralice Milorada Pupovca, do njegove i njihove ekspositure u GONG-u te u stotinama europskih i svjetskih administrativnih institucija, zorno svjedoče o otvorenoj diktaturi nad hrvatskim narodom. I na to nitko tko drži do sebe ne smije postati imun.

I da, da se vratimo na početak teksta. Nikome tko misli glavom ne smije biti čast i statusna povlastica činjenica da ga progoni u njegovome domu, SNV i politički Srbi. Jer ne može biti časno ništa u tome da te otvoreni neprijatelj u tvojoj državi, u ime tvoje države progoni i radi budalom. Niti može biti časno bilo što u tome da se ta navodna pozicija žrtve tezgarenjem naplati kod onih koji su stvarne povijesne i strateške žrtve takvih udara i igara, predstavljajući im žrtvu kao cilj i svrhu postojanja. Nije u žrtvi rješenje, rješenje je u otporu i – pobjedi.

Marko Ljubić

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/m-ljubic/29554-m-ljubic-sto-je-to-casno-u-mirenju-sa-srpskim-klevetama-i-lazima.html>
<https://kamenjar.com/marko-ljubic-sto-je-to-casno-u-mirenju-sa-srpskim-klevetama-i-lazima/>

**ZA DOM SPREMNI I SLAVA UKRAJINI,
DRAGOVOLJAC.COM, 2022.**

**DAMIR PEŠORDA: HRVATSKA DESNICA I
RAT U UKRAJINI**

18. Ožujka 2022.

Ruska invazija na Ukrajinu dovela je, između ostalog, i do stanovitog rascijepa u okviru desne misli u svijetu, pa tako i u Hrvatskoj. Vojni sraz između imperijalne sile i slabije susjedne zemlje koja brani svoju neovisnost po definiciji je takav da izaziva naklonost prema slabijem kod svakog promatrača sa strane, osim ako taj promatrač nije ultimativno sklon napadaču. Tako su, primjerice, Srbi skloniji Rusima jer se oslanjaju na žilavi narativ o nekakvom stoljetnom srpsko-ruskom prijateljstvu, a vjerojatno i stoga što u rusko-ukrajinskim odnosima vide presliku srpsko-hrvatskih odnosa. Međutim, puno je teže objasniti ako ne sklonost ono barem razumijevanje za rusku poziciju u ratu nekoga s hrvatske strane. Ipak, takvih mišljenja ima iako nisu u većini, pa možda ni u nekom znatnijem broju, ali ih ima.

Dakle, možemo razluciti dva osnovna pogleda na ukrajinsko-ruski rat u okviru hrvatske desnice: prvi, prevladavajući, jest podrška

ukrajinskoj strani bez ikakve zadrške i drugi koji se nastoji prikazati objektivnim, ali ne može prikriti stanovite simpatije ili barem razumijevanje za rusku poziciju u ratu. Ova druga skupina je konačno dobila svoju analitičku potporu i opravdanje prije nekoliko dana u nastupu admirala Davora Domazeta Loše u podcastu Velebit. Na svjetskoj razini sličnu ulogu ima pismo nadbiskupa Vigana koji za rat optužuje "duboku državu" tvrdeći: "Ovo je zamka za Rusiju isto koliko i za Ukrajinu, koristeći i jedno i drugo da omogući globalističkoj eliti da svoju zločinačku zavjeru ostvari." Analitičari koji daju potporu ukrajinskoj strani kudikamo su brojniji, od onih koji gotovo svakodnevno gostuju na nacionalnoj televiziji (Akrap, Barić i dr.) do novinara Gorana Andrijanića u emisiji Press klub Tihomira Dujmovića na Z1 televiziji i analitičara Zorana Grgića u podcastu Velebit Marka Jurića.

Iako cijenim admirala Domazeta, moram primijetiti da je on u svojoj analizi izrekao i neke stvari koje jednostavno nisu točne. Ukrainski nacionalni vođa iz vremena Drugog svjetskog rata Stepan Bandera nije jednoznačno odrediv kao "nacist", a ukrajinski jezik nije narječje ruskog, osim ako se ne tvrdi da su Ukrajinci također Rusi, to jest ako im se ne niječe identitet. Analitičar Grgić, također u podcastu Marka Jurića, ide u drugu krajnost kada tvrdi da je ruski jezik potekao od ukrajinskog kao svojevrsnog protojezika. Izvor ovakvih nesuglasica jest Kijevska Rus', prva istočnoslavenska srednjovjekovna država, koju danas dijelom svoje povijesti podjednako drže Rusi, Bjelorusi i Ukrajinci. Ne držim se dostatno kompetentnim rasplitati taj zamršeni čvor, no činjenica je da je Kijevska Rus' nastala na području današnje Ukrajine.

Međutim, ono što je u Domazetovoj analizi vrijedno pažnje jest razotkrivanje medijskom kampanjom skrivenog aspekta rata u Ukrajini. To je uloga "američke okultne oligarhije" ili "duboke države", kako je naziva nadbiskup Vigano u svom pismu, u tom ratu. Naime, ukrajinsko-ruski rat je poput poznatog ruskog suvenira babuške ili matroške. Sa tom razlikom da svaka figurica u setu ima drukčije lice. Grčevita borba ukrajinskog naroda protiv nadmoćnijeg agresora samo je jedno od tih lica. Najveće i najvidljivije, najupečatljivije ako baš hoćete, ali nije jedino. U najvećoj babuški skriva se druga, u njoj treća i tako dalje. Jedno od tih lice nedvojbeno

jest i rat tzv. duboke države protiv Rusije, odnosno središta globalne moći protiv multipolarnosti svijeta. Neka od lica ukrajinsko-ruskog sraza jesu također i sukob Zapada i Istoka, sukob demokracije i autokracije, sukob progresivizma i konzervativizma itd. Upravo je ta mnogolikost aktualnih događanja uzrok nedoumica oko naravi rata u Ukrajini.

Znatno veći broj analitičara, ali i naroda u potpunosti podržava ukrajinsku stranu u sukobu. To je, uostalom, i imperativni ton *mainstream* medija, ali i velike većine manjih medija te internetskih portalova koje javnost percipira kao konzervativne ili desne. Tu je uspostavljena jednostavna, logična i uvjerljiva špranca: Rusi agresori, Ukrajinci napadnuti narod koji brani svoju zemlju; Rusi Srbi, Ukrajinci Hrvati. Međutim, začudo ne vrijedi varijacija iste formule: Slava Ukrajini = Za dom spremni! Stepan Bandera = Ante Pavelić! Zanimljivo je bilo gledati analitičara kako usplahireno petlja pokušavajući obrazložiti zašto Bandera nije nacist. Veli kako su porobljeni narodi u njemačkom napadu na SSSR vidjeli prigodu za oslobođanje od sovjetske vlasti te kako je i Bandera prihvatio njemačku pomoć samo kako bi došao do nezavisne Ukrajine. Točno, samo sve to do zadnjeg slova vrijedi i za Antu Pavelića i NDH! Volio bih vidjeti Barića ili bilo koga drugoga da u sličnoj emisiji na HTV-u to kaže. Nema šanse!

Na kraju jedna napomena. U ozračju krvavog rata u Ukrajini suspektno je filozofirati o tomu kojoj će svjetskoj velevlasti taj rat donijeti prednost na šahovskoj ploči svjetske politike. Istodobno, nemoguće je ne primijetiti da je Putinovom demonizacijom i unisonom osudom Rusije zadan silovit udarac zapadnoj desnici. Udarac od kojega se mnogi akteri te scene možda neće ni oporaviti. Već se mogu čuti glasovi kako bi Orban, Salvini, Zemmour i još neki trebali snositi političku odgovornost zbog "putinizma", a "globalisti" u naletu, s vjetrom u leđa koji im daje držanje ispravne strane u ukrajinsko-ruskom ratu, na tome sigurno neće stati. Paradoksalno je to da će ukrajinska obrana nacionalne neovisnosti pred naletom ruskog imperializma vjerojatno doprinijeti dalnjem slabljenju koncepta nacionalne neovisnosti na globalnom planu.

<https://hrvatskonebo.org/2022/03/18/damir-pesorda-hrvatska-desnica-i-rat-u-ukrajini/>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peorda-damir/39298-d-pesorda-hrvatska-desnica-i-rat-u-ukrajini.html>

**GENERAL IVAN TOLJ,
DRAGOVOLJAC.COM, 2022.**

**PODCAST VELEBIT – SLOBODAN
PROSPEROV NOVAK: JE LI
PLENKOVIĆEVA POLITIKA DIO PLANA
MEMORANDUMA 2 SANU?**

Projekt Velebit

30. ožujka 2021.

Povjesničar književnosti Slobodan Prosperov Novak i novinar Marko Jurić analiziraju hrvatska politička lutanja proteklog tjedna.

- Događa li se u Hrvatskoj veleizdaja ravna onoj situaciji iz listopada i studenog 1918. koju je Fritz Krleža, čovjek od glave do 45., opisao u Pijanoj novembarskoj noći?
- Ostvaruje li se u Hrvatskoj plan ‘Memorandum 2’ Srpske akademije?
- Je li i Plenković dio tog plana stvaranja ‘Srpskog sveta’?
- Je li Zakon o civilnim žrtvama Domovinskog rata i Zakon o popisu stanovništva u funkciji ostvarenja plana Memoranduma 2?

- Odakle dolazi i čemu služi sintagma ‘Srpski svet’?
- Crnogorski ministar pravde i ljudskih i manjinskih prava Vladimir Leposavić izjavio je da ne zna jesu li zločinci u Srebrenici imali genocidnu namjeru ili nisu.
- Upotpunjuje li Mamićev obračun sa sucima sliku kaosa u Hrvatskoj?
- Smiju li suci ići na zabave koje organizira osoba koja je predmet njihovih sudskih postupaka?
- Zašto na ovakvu politiku Andreja Plenkovića koja je na rubu izdaje nacionalnih interesa, pogotovo one politike kako ju je vodio Tuđman, šute HDZ-ovci, Hvidra i Crkva?
- U što se pretvorio tzv. javni servis – HRT?
- Smiju li se Papa i biskupi klanjati u Jasenovcu?
- Kako to da su Biskupi u Hrvatskoj bez reakcije na maštanja i priželjkivanja uredništva HRT-a da ih se zajedno s Papom baci na koljena pred srpskim patrijarhom?
- Je li Porfirije reinkarnacija Aleksandra Karađorđevića s obzirom da ima istu retoriku obraćanja ‘ljudjenom hrvatskom narodu’?
- Pitanja gledatelja Patreona: Koliko vaše knjige dopiru do mladih ljudi?
- Mladi su naša budućnost i kako im povećati interes za kvalitetnu knjigu, s obzirom da ih politika ne zanima?
- Gdje su nestali migranti?
- Kako vidite budućnost Europe kroz prizmu povijesti?
- Što se događa sa Amerikom, je li ona strateški partner Hrvatske?
- Tko bi danas bio poželjan strateški partner Hrvatske?

<https://projektvelebit.com/podcast-velebit-slobodan-prosperov-novak-je-li-plenkovicova-politika-dio-plana-memoranduma-2-sanu/>

**“POKVARENI ČETNICI”,
DRAGOVOLJAC.COM, 2022.**

GOVOR J. PEČARIĆA U LIVNU

Zahvaljujem se svima nazočnima na današnjem predstavljanju moje knjige 'JA SAM POBJEDNIK' / NIKOLA ŠTEDUL. Posebna zahvalnost organizatoru Ogranku Matice Hrvatske u Livnu i predstavljaču Predsjedniku HAZUDD-a dr. sc. Josipu Stjepandiću i g. Anti Tokiću koji je pomogao da ova knjiga bude tiskana.

Ovo je drugo predstavljanje knjige. Prvo je bilo u Zagrebu u nazočnosti njegove supruge i kćerki jedan dan poslije nedavne sahrane Nikole Štedula u njegovom Novigradu na Dobri.

Slijedeći tjedan je predstavljamo u Tisnom u sklopu LITA U TISNOM 2022. gdje su već predstavljene knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIJA i IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN".

Ne treba vam objašnjavati kakve probleme imaju i Thompson Bojna HOS-a u današnjoj Hrvatskoj. Zato vam moram

'odati' kako je poznati hrvatski publicist i domoljub Damir Borovčak prokomentirao najave ovog predstavljanja:

Bravo. Čestitam... To je naša zemlja... 😊 tu su svi Za dom spremni... 😊

Zapravo postoji jednostavan način kako znati je li neki političar sluga svjetskih moćnika. Treba samo promisliti o njihovom odnosu prema:

1. Blž. Stepincu; 2. Jasenovcu; i 3. Pozdravu Za Dom Spremni. Svi su navodno napadani zbog NDH ali je posebno i stalno je na udaru Pozdrav jer ga se izravno može povezati za Domovinski rat. A svjetskim moćnicima to odgovara, a Vlasti u RH ih slušaju.

Zašto?

Ti svjetski moćnici koji su sudjelovali na razne načine u naci-fašističkoj srpskoj agresiji na Hrvatsku neće nikada zaboraviti da ih je Tuđman s hrvatskom braniteljima pobijedio i od njihove 'strašne' srpske vojske napravio zečeve.

Oni koji ne znaju puno o djelovanju Nikole Štedula u RH može biti nejasno kako ova knjiga ima veze s druge dvije.

Ona pripada nizu mojih knjiga o istaknutim Hrvaticama i Hrvatima. O hrvatskom velikanu Nikoli Štedulu htio sam je tiskati mnogo ranije, ali kada sam mu poslao prvu verziju rekao mi je da pričekam s objavlјivanjem jer će uskoro biti tiskana njegova knjiga U SLUŽBI SAVJESTI / MEMOARI.

Knjiga je zato tiskana tek sada i ima posvetu:

Uspomeni na dragog prijatelja velikog hrvatskog domoljuba Nikolu Štedulu

A Nikoli je posebno drago bilo što sam u uvodnom dijelu knjige stavio njegovu sjajnu studiju U PRILOG RASPRAVI VIJEĆA ZA SUOČAVANJE S PROŠLOŠĆU NEDEMOKRATSKIH REŽIMA koju je poslao tom vijeću. Kada je Hrvatsko nacionalno etičko sudište 11. studenog 2017. održalo javnu sjednicu "Ugroze temelja opstanka Hrvatske". Održao sam predavanje UGROZE TEMELJA OPSTANKA HRVATSKE I ZDS kome je u osnovi bio taj Nikolin tekst, a i posvetio sam mu ga. Dakle Nikolina rasprava o ZDS je izuzetno važna, a posebno mi je bilo drago što je i on sa suprugom bio nazočan na toj sjednici HNES-a. To sam tada i naglasio:

A simbol „antifašizma“ i njihove „borbe za Hrvatsku“ je danas među nama, To je g. NIKOLA ŠTEDUL kome sam i posvetio tekst! Kao što pokušavaju „ubiti“ Hrvatsku „antifašisti“ su pokušali ubiti

*i Štedula. Dva metka pogodila su ga u usta a četiri u tijelo, od kojih mu je jedan okrznuo kralježnicu - nisu ga ubili. Kao što ne mogu ubiti Hrvatsku nisu uspjeli ni Štedula. I ne samo to. Štedul uči današnje vlasti kako se tom zlu treba suprotstaviti pa je tako nedavno niz hrvatskih portala objavilo njegovu studiju **U prilog raspravi Vijeća za suočavanje s prošlošću nedemokratskih režima**. Dat će ovdje neke dijelove te studije o pozdravu ZDS. Naime, s obzirom da sam u mnogim svojim tekstovima i knjigama zastupao slična ili istovjetna gledišta, čini mi se da je dobro ovdje pokazati kakvi su pogledi g. Štedula, pogledi čovjeka čiji život toliko podsjeća na sudbinu naše domovine.*

Naravno, nije Srbima i njihovim slugama u RH samo ZDS nešto čime povezuju NDH i RH (koju su nazivali Tuđmanova ustaška država, a branitelji su im do danas Ustaše).

Pogledajte kako je Patrijarh SPC Porfirije povezao Jasenovac i 'Oluju' koju on naziva zločinačkom. U jučerašnjem Hrvatskom tjedniku Igor Vukić je objavio članak **JASENOVACKIM VUKAŠINOM PROTIV HRVATSKE PROSLAVE OLUJE** u kome piše:

Srpska opsесija Jasenovcem je teško izlječiva bolest: ni Vučićevu okupljanje naroda u Novom Sadu, kojom je htio barem malo pokvariti hrvatsku proslavu Oluje, nije moglo proći bez jasenovačke mitologije. Temu je otvorio „liberalni i moderni“ srpski patrijarh Porfirije, spominjući u svojem govoru ni manje ni više nego – „svetog jasenovačkog velikomučenika Vukašina“! Zaista je nevjerojatno da jedan čovjek s dosta škole, koji je živio neko vrijeme u Zagrebu i imao prilike upoznati se s realnim stanjem stvari oko Jasenovca, može javno ponavljati tu glupu, a potencijalno opasnu priču o jednom posve izmišljenom liku.

Ali vratimo se Štedulu i njegovoj studiji. I u njoj on spominje Jasenovac:

Većina članova Vijeća izrazila je mišljenje da se o Jasenovcu više nema što raspravljati, a predsjednik Vijeća je odbio podržati inicijativu potpisanih od velikog broja ljudi, u kojoj ugledni akademici i intelektualci traže od HAZU da podrži i zaštiti organizirani znanstveni pristup u istraživanju naše povijesti. Po shvaćanju predsjednika HAZU tako nešto je nepotrebno i suvišno.

Na temelju čega bi onda narod imao povjerenja u takvo Vijeće kojem on predsjeda?

Zapravo Štedul je jedan od potpisnika Pisma HAZU koje spominje u tom tekstu. Potpisalo ga je puno hrvatskih uglednika. Spomenut će samo skoro trideset prvih potpisnika:

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospicko-senjski

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

Ante Ivas, biskup šibenski

akademik Stanko Popović

akademik Žarko Dadić

akademik Ivan Aralica

prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a

akademik Frano Kršinić

dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski

mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski

akademik Stjepan Gamulin

prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju

izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU.

Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti

prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti

prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management

prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u Mostaru

dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka

Naravno nisu to imena koja bi nešto značila srpskim slugama u RH bili oni na vlasti ili u oporbi.

Znate li da u RH vlasti progone i sude Marka Jurića zato što je raskrinkavao ovog istog Porfirija. Prijete mu višegodišnjom kaznom zatvora. Misle li oni isto što i Porfirije? Kad je Jasenovac u pitanju nema razlike u djelovanju hrvatskih i srpskih vlasti. Kao ni kad je riječ o ZDS. A ni o Stepincu se puno ne razlikuju.

Pitam se jesu li srpske sluge u Hrvatskoj već bile naučile srpsku pjesmu o Jasenovcu u Domovinskom ratu:

*Ponovljen je genocid Hrvata
Po treći put Srpskog lažnog brata.
Srbin kamu ponovo dočeka
I progone, ko pre pola veka.
“Srbosek” im izum kraj stoleća
njime sekul ruke, noge glave.
Za vadjenje očiju i kad Srbe dave
I zato imaju specijalne sprave.
Jasenovac opet logor posta
I stratište i novo ratište.
Razrušiše Spomen obeležje
Razbudiše duše umorenih
Da ih svuda prate njine kletve.*

Ako jesu naša sućut jer su hrvatski branitelji od njihove 'nepobedive srpske vojske' napravili zečeve.

JOSIP PEČARIĆ

DALIĆ I MODRIĆ U MOJIM KNJIGAMA, DRAGOVOLJAC.COM.

'ĐOKOVIĆEV POZDRAV'

Novak Đoković zna izazvati reagiranje medija kada pokaže da je Srbin.

(Istina otac mu je Crnogorac a majka Hrvatica, ali on ima pravo biti ono što hoće.)

Prije nešto više od dvije godine tako su mediji u RH komentirali to što se slikao s bocom rakije na kojoj je slika Draže Mihailovića, a sada se slikao ispred četničke zastave. (U Prilozima dajem tekstove o tome s portala narod.hr.:

<https://narod.hr/sport/draza-mihailovic-i-junaci-novak-dokovic-pozirao-s-cetnickom-rakijom>

<https://narod.hr/sport/medijsko-cudjenje-sto-preostaje-dokovicu-osim-mozda-jednu-bocu-rakije-pokloniti-plenkovicu>

<https://narod.hr/sport/srpski-tenisac-novak-dokovic-ispred-cetnicke-zastave .>

Sjetimo se da je Draža rehabilitiran u Srbiji i u nekim državama koje su saveznice RH. U Hrvatskoj se sudi novinaru Marku Juriću zato što se rugao Porfiriju koji je pjevao četničke pjesme. Dakle Draža i

četnici su na taj način rehabilitirani i u RH, a i nedavno je to pokazano na četničkom derneku u Zagrebu. (O tome vidjeti:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/33560-knjiga-josipa-pecaric-i-mladena-pavkovica-mali-sloba-u-zagrebu>-
<https://bezcenzure.hr/vlad/knjiga-josipa-pecarica-i-mladena-pavkovica-mali-sloba-u-zagrebu/>)

Zapravo vlast u RH stalno pokazuje da podržava četničko-partizanski pokret iz Drugog svjetskog rata. Međutim ono što je strašno je spoznaja da štite i četnički pokret u Domovinskom ratu.

Tako je udruga *Zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara* uputila čestitku i promišljanje povodom Dana međunarodnog priznanja Republike Hrvatske. Priopćenje, kojega potpisuje njihova predsjednica, Zorica Gregurić, koju u cijelosti prenosi portal narod.hr. Izdvajamo dio koji po tko zna koji put pokazuje kako se vlasti u RH odnose prema braniteljima:

Napadi na ZDS

A sanjali smo slobodnu neovisnu Hrvatsku u kojoj ćemo se s ponosom sjećati svih sastavnica obrane naše Domovine od srpsko-crнogorske i JNA agresije. Nažalost, i dan danas svjedočimo grubim napadima na vrednote Domovinskog rata a najagresivnija je ona na hrvatski domoljubni pozdrav „Za dom spremni“ pod čijim je poklikom i krunicom oko vrata naših ratnika Hrvatska oslobođena krvave agresije 90-tih godina. Progone se i dalje nesmiljeno hrvatski ratnici, glazbenici, nogometari i mnogi domoljubi zbog svoje odanosti Domu!

Nedopustivo je da u državi čija je sloboda utkana životima onih koji su Za dom spremno žrtvovali ono najdragocjenije što su imali, čelni ljudi i institucije i dalje dovode u pitanje legitimnost ovog svetog pozdrava. Zadnji u nizu kojeg su hrvatske institucije morale, a nisu to učinile zaštititi od progona jest naš brončani svjetski nogometar Dejan Lovren kojeg su svom silinom napali domaći i strani mediji. Sve dok službena Hrvatska jednom zauvijek ne prizna sastavnicu HOS-a i hrvatski pozdrav „Za Dom spremni“ neće biti mira za Hrvate. A sveta je dužnost svih Hrvata – očuvanje mira, slobode, neovisnosti i cjelovitosti Hrvatske, jednako kao i učiniti sve da san o prosperitetnoj, sigurnoj, demokratskoj, visokorazvijenoj zemlji

sretnih i dobronamjernih ljudi bude dosanjan, kako bi očuvati vrednote onih koji su svoj život dali za obranu doma, obitelji i vjere s kunicom oko vrata.

<https://narod.hr/hrvatska/branitelji-sto-nam-mocnici-koji-su-odabrali-dan-priznanja-rh-za-posljednji-dan-sluzenja-kunom-zele-poruciti>

U Priopćenju se spominje samo napad na Lovrena. Međutim napad na hrvatski nogomet pomoću ZDS počeo je napadom na Josipa Šimunića koji tada nije mogao ni ići na Svjetsko prvenstvo i Vatreni nisu prošli grupnu fazu Prvenstva. O tom slučaju pogledati moju knjigu:

J. Pečarić, *Josip Šimunić i 'Za Dom spremni'*, Zagreb, 2019, str. 362. Na međunarodnom sudu je Šimunić i izgubio mada mu je svjedok obrane bio prof. dr. sc. Josip Jurčević. Jurčević je govorio o povijesti pozdrava ZDS i nitko nije imao nikakvo pitanje niti je osporio ono o čemu je kao ekspert svjedočio. Međutim, Sud je presudio protiv Šimunića. Jurčević je pitao sudee kako su mogli donijeti takvu presudu a da nisu ni pokušali osporiti njegovo mišljenje kao eksperta i dobio je zanimljiv odgovor: U takvim slučajevima države uvijek brane svog sportaša, a to je prvi put da je sama država napadala svog sportaša.

Vjerovali ili ne!

Netko će se zapitati: Ali kakve veze ima Đoković s Šimunićevim slučajem.

Ima i ne zbog rakije i zastave, već izravno sa samim slučajem koji još više optužuje sve koji su sudjelovale u napadima na Šimunića. O tome pogledajte tekst:

Srbe razljutila usporedba Đokovića koji pobjede slavi s tri prsta sa Šimunićevim 'Za dom'

<https://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/srbe-razljutila-usporedba-dokovica-koji-pobjede-slavi-s-tri-prsta-sa-simunicevim-za-dom-107727/>

Naime, Srbe je razljutila izjava jednog europskog sportaša koji je stavio znak jednakosti između pozdrava hrvatskog nogometara Josipa Šimunića 'Za dom' i podignuta tri prsta Novaka Đokovića.

Tim pozdravom tenisač proslavlja pobjedu. Večernje novosti zatražile su od povjesničara Dragana Petrovića da im objasni značenje tog Đokovićevo pozdrava. Povjesničar je objasnio kako su nekada, prije Drugog svjetskog rata, Srbi polagali prisegu s tri podignuta prsta, ali spojena. Međutim, tri prsta kakva podiže i Đoković, raširena pojavio se tek 80-ih godina.

Naravno, vlastima u RH to je bilo dovoljno, a nije im bilo dovoljno Jurčevićovo mišljenje. A to i nije najstrašnije. To je očito iz tadašnjeg pisma kojim smo reagirali akademik Stanko Popović i ja:

Otvoreno pismo HOO-u, HNS-u, i drugim športskim savezima u RH

Poštovani,

pozivamo vas da zatražite osudu svih športaša iz Republike Srbije i Republike Srpske koji svoje pobjede proslavljaju s uzdignuta tri prsta (npr. Novak Đoković i mnogi drugi).

Naime, pripadnici velikosrpske soldateske i tzv. JNA su tijekom ratova 1990-tih u Hrvatskoj, BiH i na Kosovu s tri uzdignuta prsta proslavljali masovna zvjerstva, ubojstva, silovanja, terorizam i razbojstva što se po međunarodnom pravu smatra elementima genocida, kulturocida i urbocida.

Napominjemo kako su prije Drugoga svjetskog rata Srbi polagali prisegu s tri podignuta prsta, ali spojena. Međutim, tri raširena prsta kakva danas podiže i Đoković i mnogi drugi pojavio se tek 1988., u vrijeme kada je već počela vladavina Slobodana Miloševića.

Mi smo svi živi svjedoci takvoga proslavljanja, nespojivoga s civilizacijskim normama.

Podsjetit ćemo vas samo što su na taj način sve oni proslavljali u agresiji i terorizmu u RH:

Prije svega genocid!

Pismo nastavljamo nabrajanjem srpskih zločina, a završavamo ga ovako:

Vlasti RH nisu za ta zvjerstva zatražili ratnu odštetu, nisu podnijele tužbu protiv niza kolovođa velikosrpske soldateske i tzv. JNA, a razmišljaju o povlačenju tužbe RH protiv Srbije za genocid

podnesene Međunarodnom sudu pravde, koji se proglašio nadležnim za tu tužbu.

Sjetimo se još genocida u Srebrenici i planiranog još većeg genocida u Bihaću, kada je u okruženju bilo 160 000 do 180 000 ljudi koje je spasila Hrvatska vojska!

Na žalost HNS nije odgovorio na naše pismo niti je uzeo u zaštitu hrvatskog velikana Josipa Šimunića. Zato su na tadašnjem Svjetskom prvenstvu prošli tako kako jesu.

Ali brzo su naučili lekciju. Poslije napada na Šimunića uslijedio je napad na Marka Perkovića Thompsona i njegovu legendarnu 'Bojnu Čavoglave'. Pismo potpore među prvima je potpisao Josip Šimunić, a novi selektor Ante Čačić ga je uzeo za trenera. Čačić je bio odmah napadnut zbog tog Šimunićeva potpisa Peticije ZDS, ali im je on odgovorio:

Tu peticiju su potpisali brojni doktori i akademici, prema tome to je njegova privatna stvar i ne bi želio u to ulaziti.

Slijedilo je novo svjetsko prvenstvo i proslava 2. mjesta s Thompsonom, i ova proslava 3. mjesta s napadima na Lovrena.

HNS je na Šimuniću doista naučio lekciju, zar ne?

Valjda su shvatili da su i Čačić i Dalić i Luka, Lovren i drugi Vatreni mnogo iznad hrvatskih političara koji stalno strepe što će misliti svjetski moćnici o njihovim odlukama.

Zato ovaj tekst nazivam '*Dokovićev pozdrav*', ali ne kao zamjeranje Đokoviću već svima onima u RH kojima smeta pozdrav koji su koristili hrvatski branitelji, a ne smeta srpski pozdrav iz vremena Domovinskog rata tj. pozdrav fašističkog agresora na Hrvatsku, Pozdravljuju li oni tako one koji su i u Vukovaru pjevali: *Slobodane šalji nam salate, bit će mesa klat ćemo Hrvate?*

Josip Pečarić

HRVATSKA JE POBJEDNIK U RATU A GUBITNIK U MIRU

HVALA POLITIČARIMA U RH: HRVATSKA JE POBJEDNIK U RATU A GUBITNIK U MIRU

U Domovinskom ratu vodio obranu Škabrnje. Zato ga i optužuju s tim da oni zapravo državu koju je branio s ZDS nazivaju Nezavisna država Hrvatska što su i tvrdili fašistički agresori: *...svjestan da uzvik Za dom uz odaziv spremni simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne države Hrvatske te da kao takav predstavlja manifestaciju rasističke ideologije, prezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranja žrtava zločina protiv čovječnosti.*

OPTUŽNI PRIJEDLOG PROTIV MARKA MILJANIĆA ZBOG 'ZDS'

13/04/2023

MLADEN PAVKOVIĆ

Ratni zapovjednik obrane Škabrnje i Junak hrvatskog obrambenog Domovinskoga rata Marko Miljanić jučer, 12. travnja 2023. dobio je „Obavijest“ od Policijske postaje Split u kojoj ga obavještavaju da je „dana 10. travnja ove godine ispred spomenika poginulim pripadnicima IX. bojne HOS-a, na skupu koji je bio uredno prijavljen, pred 120 hrvatskih branitelja, narušava javni red i mir na način da je pri završetku svog govora putem razglosa uzviknuo „Za dom“ na što su okupljeni prosvjednici njih oko 120 odzdravili sa „Spremni“!

U „Obavijesti“ nadalje piše da je bio svjestan da uzvik Za dom uz odaziv spremni simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne države Hrvatske te da kao takav predstavlja manifestaciju rasističke ideologije, prezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranja žrtava zločina protiv čovječnosti, članak 5.stavak 1 Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira!

Stoga, u Policijskoj postaji Split naglašavaju, da će protiv njega podnijeti optužni prijedlog, dok su mediji javili da je podnijet protiv još jedne osobe (jednog od ratnog zapovjednika HOS-a Miće Čuka). Dakle, riječ je bila o prijavljenom skupu hrvatskih branitelja na kojem su se pripadnici HOS-a uz ostalo prisjetili i na više od 300 ranjenih te 46 poginulih svojih ratnika, koji su se borili protiv velikosrpske agresije tijekom hrvatskog obrambenog Domovinskoga rata i među kojima nema ni jednog optuženog za ratne zločine.

Što sam ja trebao na kraju svog govora reći? – pita se legendarni Marko Miljanić, pa da i oni koji su sa strane pratili ovaj skup sjećanja budu zadovoljni? Možda „Smrt fašizmu-sloboda narodu“? Možda smo na skupu trebali nositi partizansko-komunističke crvene zvijezde, koje su nosili i pripadnici zločinačke JNA koji su 1991. u

Škabrnji napravili strašne zločine, a za kojih još nitko do danas nije odgovarao. Također mi nije jasno zbog čega se prešućuje da su se HOS-ovci borili i u Škabrnji, gdje nema kuće u kojoj nije bilo mrtvih... - kaže Miljanić, koji je i sam tijekom Domovinskog rata izgubio desetak članova svoje obitelji.

U svom izvješću policija ističe da su bili okupljeni „prosvjednici“??. (Vjerljivo greškom, ili...?). Nu, kako god okrenuli, već je vrijeme da se hrvatski branitelji javno zapitaju – jesmo li se za to borili?

Ako im možebitno danas ne odgovaraju oni koji su se 1991., kako su se znali i umjeli, boriti i ginuti protiv Srba, Crnogoraca, zločinačke JNA i domaćih izdajica, što nas tada nisu hapsili, što nas tada nisu prijavljivali „zbog kršenja reda i mira“, što naposljetku nisu došli u Škabrnju, ali i ostale krajeve gdje je krv tekla u potocima? Ako HOS-ovci na svojim javnim skupovima neće smjeti govoriti što hoće i misle, ako im se želi i nastoji oduzeti i ono malo što im je ostalo od rata, onda gdje smo i što smo?-pita se Miljanić, koji je uz ostalo već i šest puta svjedočio u Haagu, ali kao da i nije.

Sada je netko odlučio i ovog simbola Domovinskoga rata i sudske progoniti, kao da ga već dosad nisu dosta gazili! Nu, dok će se on vući po sudovima (Za što? Za ništa!) četnici, Jugoslaveni, izdajice, dezterteri, ratni profiteri i slični i dalje će uživati u onome za što su krv dali, prije svih, hrvatski branitelji!

To je nama naša borba dala!

Mladen Pavković, predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata91. (UHBDR91.)

<https://kamenjar.com/optuzni-prijedlog-protiv-marka-miljanica-zbog-zds/>

<https://hrvatskonebo.org/2023/04/13/optuzni-prijedlog-protiv-marka-miljanica-zbog-zds/>

<https://bezcenzure.hr/toptema/sramota-sudit-ce-i-marku-miljanicu-legendi-domovinskoga-rata/>

<https://narod.hr/hrvatska/zbog-za-dom-spremni-mup-podigao-optuzni-prijedlog-protiv-zapovednika-skabrnje-marka-miljanica>

DR. JURE BURIĆ: POBJEDNIK U RATU.....

Predivan komentar mog e-maila HVALA POLITIČARIMA U RH:
HRVATSKA JE POBJEDNIK U RATU A GUBITNIK U MIRU
poslao mi je dr. Jure Burić:

POBJEDNIK U RATU.....

Pobjednik u ratu
Gubitnik u miru
S
Ljudima čudnim
I
U čudnom diru
Sad mu kapu kroje
Dezterti jade
Zasluga heroju
Polako se krade
Ne smiš više biti
Ono što si bio
Dok se jado jadni
Svud po svijetu krio
Ne smiš više biti
Niti za Dom spreman
Jer ćeš loše proći
I
U bajbuk doći
A
Tada im pozdrav
Nije puno smet'o
Dok u paklu rata
Ti u smrt si kreto
Krv si lio
Život dao
I
Nije ti žao

Al' ti danas
Ipak smeta
Što ti jado kapu
Kroji
Al'
Pozdrava tvog se
Boji

dr. Jure Burić
Travanj, 2023.

Na razne načine vlasti se pokušavaju osvetiti hrvatskom narodu jer nije prihvatio njihovo sluganstvo. Predviđene kazne su drastične iz jednostavnog razloga što imamo ljude koji danas odlučuju u RH, a koji ne razumiju da ponos i dostojanstvo možemo imati i mi, da postoje ljudi kojima nije važan samo osobni interes. Mislili su da je za njih lagana zadaća natjerati ljude da se odreknu hrvatskih svetinja kao što je pozdrav hrvatskih branitelja ZDS kojim su oni slomili na bojnom polju fašističkog srpskog agresora koji je imao podršku tih istih kojima služe oni koji danas vladaju u RH. Obrazloženja koje oni daju samo optužuju njih i same svjetske moćnike jer potpuno suprotan odnos (u ovom momentu) imaju prema SLAVA UKRAJINI. S druge strane fašistički pozdrav UZDIGNUTA RUKA S RAŠIRENA TRI PRSTA koji je iz vremena Slobodana Miloševića njima ne smeta. Ne smeta im ni što je s tim pozdravom proslavljen uspjeh SRPSKOG SVETA u Crnoj Gori.

Jesi li pogledao „Bujicu“ u kojoj je gost bio Balša Knežević, glavni i odgovorni urednik portala Aktuelno.me iz Podgorice?

Pogledaj npr. što on govori o ulozi zapadnih zemalja facebooku Velimira Bujanca:

VIDEO: GOST IZ PODGORICE EKSCLUZIVNO U BUJICI ŽESTOKO PROZVAO VRH SRPSKE PRAVOSLAVNE CRKVE!

BALŠA KNEŽEVIĆ: "Porfirije je najveća prevara koja se dogodila Hrvatskoj, a SPC je militantna svetosavska sekta!"

UREDNIK VODEĆEG CRNOGORSKOG PORTALA AKUTELNO.ME KOMENTIRAO PRESUDU MARKU JURIĆU: "Ne znam je li Hrvatska dio Europske unije ili Sovjetskog saveza?!"

Unatoč prijetnjama smrću, Balša Knežević, glavni i odgovorni urednik portala Aktuelno.me iz Podgorice, gostovao je večeras uživo u zagrebačkom studiju Bujice, u udarnom terminu Z1 televizije - i bez dlake na jeziku progovorio o ekstremističkom djelovanju Srpske pravoslavne crkve, koja je – kako kaže – premrežena agentima srpske službe BIA-e, ne samo u Crnoj Gori, veći i u Hrvatskoj! Raščinjenog episkopa zvorničko-tuzlanskog, Vasilija Kačavendu, Knežević je nazvao "seksualnim manijakom i pedofilom", a vrh SPC-a optužio za izvlačenje desetaka milijuna eura iz crnogorskih manastira, što je obrazac s kakvim je suočena i Hrvatska...

Posebno je upozorio na politiku Bruxellesa i Washingtona, koji su Aleksandru Vučiću ustupili ulogu "faktora mira i stabilnosti na Balkanu", kao što je to devedesetih činio Richard Holbrooke s Miloševićem. Balša Knežević smatra da su europski i svjetski centri moći spremni popustiti pred najezdom tzv. srpskog sveta na štetu Crne Gore, BiH, Kosova i Hrvatske - pa je u tom kontekstu prokomentirao i izbor novog crnogorskog predsjednika: - Dovoljno je bilo vidjeti kako se slavilo nakon pobjede Jakova Milatovića... Mahalo se srpskim zastavama, dizala su se tri prsta i pjevale četničke pjesme!

Aktualnu Vladu u Podgorici, zbog utjecaja koji na nju ima SPC, nazvao je "teokratskom", a na specifičan način opisao je tehničkog premijera: - Dritan Abazović je politički, ali i patološki slučaj!

Narocito zanimljivo bilo je Kneževićovo objašnjenje raskola među hrvatskim biračima u Crnoj Gori, u što se, po njegovim informacijama, uključila srpska BIA, a službeni Zagreb na to nije reagirao: - Plenković je ravnodušno gledao kako Hrvati gube svog predstavnika u Skupštini Crne Gore!

Treba to usporediti s riječima hrvatskog književnika dr. sc. Stijepa Mijovića Kočana koje sam naveo u tekstu POTPORA RH SRPSKOJ FAŠISTIČKOJ POLITICI TJ. SRPSKOM SVETU, 2.:

Međutim, ako je to tako, onda to znači da su zapadne tajne službe dobro umrežene i povezane s ovima na Balkanu te moguće da su Andrej i Jakov dva lika jedne te iste pričovijesti.

Da, DVA LIKA JEDNE TE ISTE PRIPOVIJESTI!

Josip Pečarić

<https://bezczenzure.hr/vlad/dr-jure-buric-pobjednik-u-ratu/>

DANAS JE 83. RODENDAN STIJEPU MIJOVIĆU KOČANU

Sretan Ti 83. rođendan dragi Stijepo.
Doista si me iznenadio Tvojim današnjim pismom:

Subject:ZVONIN

Date:Fri, 14 Apr 2023

From:Stijepo Mijović Kočan

To:Josip Pecaric'

Dragi Joško,

Ovo se zove iz punine srca! Odmah, srce nalaže! Bez promišljanja o mogućim posljedicama. Iako sam dvostruko nagrađen za životno djelo, neka mi to sada oduzmu, ionako se nije radilo o novcu, nego tek o časti! A to mi ne mogu uzeti. Niti će je oni dobiti, ako ne povuku glupe i za njih samouništavajuće poteze!

LP

S.

Stijepo Mijović Kočan

I SABOR I VLADA

I Sabor i Vlada spremni za gadosti

Diktatura tu je –tko li je zasnuje

Ljigavac hrvatski na svoj narod pljuje

A povijest izdaju nikad ne oprosti

Državu uništit i to s agilnosti

Sebeljublja jadnog i nakon Oluje

Govoriti moram i da me se čuje

Matoš mi je dao sve prinadležnosti

Jelačić naš ban je usred Varaždina

Uzviknuo ZA DOM sablja kamo stremi

SPREMNI svi viknuše –ne ostaše nijemi

*Zvao ga je narod zvala Domovina
Konteso ne mogu u gadosti srama
Gledati sramotu i s Banom i s nama*

14/4/23 –na svoj 83. god

Što reći dragi Stijepo? Umjesto da oni čestitaju Tebi Ti si uputio lijepu čestitku njima. Istina je uvijek lijepa, zar ne. Meni je Tvoj sonet dobrodošao jer mogu odgovoriti na upit ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest iz Tuđmanovog vremena devedesetogodišnjeg dr. sc. Mirka Valentića:

Subject:RE: JOŠ JEDNA POBJEDA ČETNIČKO-HRVATSKE
KOALICIJE: OSUĐEN MARKO JURIĆ,,(JOŠ
PRILOGA)

Date:Thu, 13 Apr 2023 08:54:54 +0200

From:Mirko Valentic

To:'Josip Pečarić'

Kakve su reakcije na ovu bezumno odluku suda?

Istina Jurić nije osuđen zbog ZDS ali i Tvoj sonet nije samo o ZDS. Ima puno toga za *Državu uništit*, zar ne. Ali Jurić je najvjerojatnije zbog ZDS izgubio posao na televiziji.

Ali za ove kojima si posvetio svoj sonet još gore je to što je dr. Valentić povjesničar koji je bio peti potpisnik Peticije ZDS (poslije dva akademika i dva biskupa) iz 2015. kojom je branjen Thompson i njegova legendarno pjesma „Bojna Čavoglave“ koja počinje sa ZDS. O tome vidi npr. knjigu:

J. Pečarić, Dr. sc. Mirko Valentić, dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/VALENTIC.pdf>

Da ima puno toga za *Državu uništit*, zar ne. Tu je i nepriznavanje Hrvatske pravoslavne crkve što je jako obradovalo *Novosti* - novine koje vlast financira koji dajem u Prilogu. A dr. Valentića će sigurno zanimati sam završetak teksta jer je i to odgovor na njegov upit:

Samozvanom arhiepiskopu Ivanovu u njegovim bogosluženjima društvo čine tipovi poput MARKA JURIĆA, novinara protiv kojeg je

DORH podnio kaznenu prijavu zbog govora mržnje prema pripadnicima srpske zajednice.

Naravno da je Novostima to sjajna vijest jer su hrvatske vlasti i do sada i prema SPC i ZDS pokazale da im uopće nije stalo do Hrvatske, ako su hrvatski interesi u suprotnosti sa željama svjetskih moćnika kojima je sama pomisao na Franju Tuđmana odiozna iz jednostavnog razloga što je stvorio RH iako je oni nisu željeli. Svete mu se tako što njihovi poslušnici u RH moraju donositi drakonske kazne za ZDA dok i oni i ti njihovi poslušnici uzvikuju istovjetan pozdrav *Slava Ukrajini*. Zapravno otvoreno time pokazuju da im koriste, ali ih se i oni gade.

Tako dragi Stijepo i oni govore na svoj način isto što i Ti!

Tvoj,
Josip Pečarić

PRILOG

OPET ODBIJENA REGISTRACIJA HRVATSKE PRAVOSLAVNE CRKVE

08/04/2023

G. BORKOVIĆ

Odlukom Ministarstva pravosuđa i uprave odbijen je zahtjev da se Hrvatska pravoslavna crkva registrira kao vjerska organizacija

Samozvani arhiepiskop Aleksandar Radoev Ivanov i novinar
Marko Jurić (FOTO Tomislav Miletić/PIXSELL)

Ministarstvo pravosuđa i uprave opet je odbilo registraciju neprofitne organizacije Hrvatske pravoslavne crkve kao vjerske zajednice u Hrvatskoj. Vijest je, sa žaljenjem, donio portal Narod.hr čiji je vlasnik udruga U ime obitelji. Takozvana HPC, pod različitim vodstvima i ljudima, već se godinama nastoji registrirati kao vjerska

zajednica. Zadnji koji to pokušava samozvani je arhiepiskop bugarski državljanin ALEKSANDAR RADOEV IVANOV.

Podsjetimo, HPZ je kao udruga registriran 2017. godine s ciljem, kako su naveli, ‘revitalizacije Hrvatske pravoslavne crkve nestale u Drugom svjetskom ratu te duhovnog razvitka i unapređenja kvalitete života – pojedinaca kroz učenje o pravoslavlju kao takvom’.

Iza ove pravne formulacije krije se želja radikalnih hrvatskih nacionalista koji nemaju nikakve veze s pravoslavljem, da preko autokefalne pravoslavne crkve u Hrvatskoj, nalik na HPC koju su u vrijeme Drugog svjetskog rata formirali ustaše u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, ostvare svoje političke ciljeve.

Poput poglavnika ANTE PAVELIĆA, koji je u tu svrhu angažirao ostarjelog arhiepiskopa jekaterinskoslavskog GERMOGENA da bi tog odbjeglog Rusa u vrijeme najvećeg stradanja pravoslavaca na teritoriju NDH 1942. godine imenovao patrijarhom HPC-a (na kraju je ipak bio mitropolit).

Pokojni IVO MATANOVIĆ, osvjedočeni ljubitelj ustaške ideje, želio je obnoviti HPC, ali kako je bilo potrebno da udruga funkcionira najmanje pet godina i da ima najmanje 500 popisanih vjernika, u tome nije uspio. U međuvremenu je bilo niz međusobnih svađa koje su uvijek završavale istim ishodom.

Samožvanom arhiepiskopu Ivanovu u njegovim bogosluženjima društvo čine tipovi poput MARKA JURIĆA, novinara protiv kojeg je DORH podnio kaznenu prijavu zbog govora mržnje prema pripadnicima srpske zajednice.

<https://www.portalnovosti.com/opet-odbijena-registracija-hrvatske-pravoslavne-crkve>

Napomena: Pogledajte:

<https://bezcenzure.hr/toptema/sramota-srpske-novosti-i-njihovi-autori-opet-bogato-nagradeni/>

<https://narod.hr/hrvatska/skandalozan-tekst-u-pupovcevima-novostima-nadbiskup-saric-skropio-je-srbosjeke-i-nozeve-za-klanje-djece>

PETERNEL: SLUČAJ MARKA JURIČA EKLATANTAN JE PRIMJER TERORA DUBOKE DRŽAVE U SLUŽBI DNEVNE POLITIKE DODVORAVANJA KOALICIJI HDZ-SDSS

16 Travanj 2023

'Slučaj Marka Juriča je eklatantni primjer terora duboke države i to čisto u službi dnevne politike dodvoravanja koaliciji HDZ-a i SDSS-a, što je gadljivo i odurno. U pravilu, viši sudovi ruše odluke nižih sudova, stoga se čisto nadam da će se ta kazna poništiti.'

Naš Igor Peternel, predsjednik Domovinski pokret Grad Zagreb i potpredsjednik Gradske skupštine, komentirao je zabranu izraza 'Za dom spremni' kao i aktualni slučaj hrvatskog novinara i publicista Marka Juriča.

"O kaznama mislim sve najgore što sam više puta govorio dok sam bio u HHO-u. Protiv sam bilo kakvog kažnjavanja i zabrane izraza 'Za dom spremni'! Dakle, svako neka govori što hoće budući da je čak i govor mržnje bolji od cenzora jer kad, u ovako politički-nezreloem društvu, dođemo do toga da neki Plenkovićevi pijuni cenzuriraju što je to govor mržnje, onda ćemo imati situaciju na sudovima da sudci, skloniji jednoj ili drugoj opciji, različito sude o

istom predmetu što možemo vidjeti u slučaju Marka Jurića i to je sramota", smatra Peternel.

'Slučaj Marka Jurića je eklatantni primjer terora duboke države i to čisto u službi dnevne politike dodvoravanja koaliciji HDZ-a i SDSS-a, što je gadljivo i odurno. U pravilu, viši sudovi ruše odluke nižih sudova, stoga se čisto nadam da će se ta kazna poništiti. Koliko je sve to skupa pverzno pokazuje činjenica da su kazne za tzv. zabranjeno znakovlje, isticanje, veličanje tri do četiri puta veće od tuče na cesti, premlaćivanja, drogiranja na cesti, golotinje i tretira kao najveći mogući prekršaj što je ništa drugo doli jedna ozbiljna provokacija Plenkovićeve Vlade i dodvoravanje briselskom mainstreamu", jasan je bio Peternel.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/34701-peternel-slučaj-marka-jurica-eklatantan-je-primjer-terora-duboke-države-u-sluzbi-dnevne-politike-dodvoravanja-koaliciji-hdz-sdss>

IVICA ŠOLA: ‘PORFIRIJE I EKIPA UOPĆE NE SKRIVAJU VIŠE SVOJE PRAVO LICE I NAMJERE. ONI SU OPASNA MOĆ S LICEM’

17/04/2023

Časni sude, da odmah kažem, ovo nije satirički tekst, i svoj stav ne želim skrivati iza satire.

Kako to čine neki, od Dežulovića do Šprajca. Dalje nabrajajte sami. Moć bez lica, što je to? Prema Pasoliniju, to je najopasniji i najperverzniji oblik moći. Kao u Big Brotheru, čuješ samo glas da si kriv, da napustiš kuću, ali ne vidiš lice, samo informaciju Velikog Brata bez lica.

Kad bi ljudi uvijek i samo morali prenositi informacije bez lica, nikada ne bi bilo pravog ljudskog društva, nego samo razmjene poruka. Ali budući da ljudi prije svega moraju komunicirati svoju otvorenost jedni prema drugima, odnosno čistu komunikativnost, otvoreno, a ne skriveno lice je sam uvjet politike i društvenog života, ono na čemu se temelji sve što ljudsko društvo čini ljudskim, a ne kafkijanskim, bez – ličnim.

Tako, kada o ljudskoj sudbini odlučuje moć s licem, a ljudsko lice je politička kategorija par excellence koja izgovorenoj riječi, činu ili informaciji daje ljudski karakter, ta moć je ljudska zato što je neskrivena.

Jer lica skrivaju pljačkaši banaka, konjokradice na Divljem zapadu, lica skrivaju nasilni huligani na utakmicama. Lice nema ni duboka država, pogotovo totalitarna. Lice nemaju niti dželati, oni su kroz povijest uvijek nosili kapuljaču. Skrivati lice, koje izgovorenom daje ljudski karakter, a njegovu djelovanju transparentnost, je pverzno, ili, kako je Pasolini rekao, opasno, uvod u tiraniju.

Za pokvarenog ili korumpiranog čovjeka ne kažemo da nema stopala ili dlan, već da nema obraza. Za karijeriste i ljigavce ne kažemo da su bezruki, već bez – lični. Za čovjeka općenito ne kažemo da je guznost, već ličnost. Čovjek = lice. Kao što dvoličan čovjek nije nogo – mjer, već lice – mjer.

Budući da je lice politička kategorija par excellence, mnoge su kulture, pogotovo domorodačke, američke, branile puštanje bradurina jer pokrivaju važan dio lica, a lice je temelj humane komunikacije. I mnoge europske države, pa i napredna Švicarska, zabranjuju vjernicama islamske vjeroispovijesti pokrivanje lica. To i te žene dehumanizira, i nije nikakva dužnost utemeljena u islamskim svetim spisima.

Kada je prošli tjedan novinar Marko Jurić nepravomoćno presuđen na deset mjeseci zatvora uz rok kušnje od dvije godine, bio je uredno obrijan. Dakle, vidjeli smo lice čovjeka koji je presuđen, ali nismo vidjeli lice moći koja mu je presudila, nepravomoćno, doduše.

Jer sutkinja MH, koja je presudila Juriča, iako je televizija dobila pisano dozvolu predsjednika tog suda da se izricanje presude Juriču smije snimati kamerama, zabranila je da se nju snima, zabranila je da ljudi, zainteresirana javnost, vide lice koje ima moć. Ona se odlučila za izvršavanje moći bez lica. Kao u Big Brotheru, čuli smo glas Velikog Brata, odnosno Sestre, ali nismo vidjeli lice.

K tome, sutkinja MH u procesu protiv Marka Juriča izrekla je presudu u ime Republike Hrvatske, koja je i sama, tom logikom i postupkom MH, postala moć bez lica. Što je razlog za alarm jer je takvim postupkom i Republika Hrvatska prezentirana kao opasna država, kao moć bez lica.

Nakon Pasolinija, koji je još sedamdesetih progovorio o problemu moći koja skriva lice i od koje ga je hvatala tjeskoba, citirat će i drugog velikog Talijana s ljevice, Agambena, koji o takvoj državi piše: "Država koja odluči da se odrekne svog obrazu, lica, ... je sa sebe izbrisala svaku političku dimenziju" i pretvorila se u prostor nekontrolirane moći.

Mračna vremena nacifašizma i komunizma u kojima je o sudbinama ljudi odlučivala moć bez lica nisu gotova. Kao što nije prošlo ni vrijeme verbalnog delikta, i pitanje je samo tko je sljedeći.

Obrazloženje presude bez lica u svojoj esenciji je laž. Radi se o klevetu. Novinar Marko Jurić, što god tko mislio o njemu, niti jednom riječju u inkriminiranim izjavama nije spominjao niti Srbe, niti srpsku manjinu, niti pravoslavne vjernike, već – četnike. A patrijarh Porfirije jest u Chicagu pjevač četničke pjesme i veličao zloglasnog četničkog koljača, svećenika Srpske pravoslavne crkve, popa Momčila Đujića, u skladnom zboru s još drugih pravoslavnih svećenika.

Ista Srpska pravoslavna crkva kojoj je isti Porfirije na čelu odlikovala je ordenom koji nosi ime pravoslavnog sveca četničkog vojvodu (tako se zove) Vojislava Šešelja, pravomoćno osuđenog ratnog zločinca. Potpredsjednica Demokratske stranke i poslanica u Narodnoj skupštini Srbije Aleksandara Jerkov odlikovanje Šešelja je prokomentirala rekavši da, kao što su Srpska pravoslavna crkva i četnici devedesetih bili na istoj strani, tako su i danas.

Istina, kao što je Ruska pravoslavna crkva u funkciji Putina ruskog sveta u bivšem SSSR-u, tako je i Srpska pravoslavna crkva u funkciji (veliko)srpskog sveta na području bivše YU, posebno danas u Crnoj Gori. I Porfirijeva uloga u Crnoj Gori je zorna postala onim helikopterskim desantom na Cetinju s kalašnjikovima, Porfirija koji u Republici Srpskoj zagovara promjenu granica, a ono što je Putinu Kiril, to je Vučiću, Šešeljevu učeniku, Porfirije i SPC. Ovo nije govor mržnje, već tužna istina vidljiva iz desantnog helikoptera.

Jedino sutkinja MH očito ne vidi, a i vlast u RH, da Porfirije i ekipa uopće ne skrivaju više svoje pravo lice i namjere. Oni su opasna moć s licem. I ne znam što me više plaši, MH moć bez lica, ili ovi s licem, otvoreno četničkim.

Ivica Šola/Slobodna Dalmacija

<https://kamenjar.com/ivica-sola-porfirije-i-ekipa-uopce-ne-skrivaju-vise-svoje-pravo-lice-i-namjere-oni-su-opasna-moc-s-licem/>

HODAK: ‘DRUGOVI LJEVIČARI I JUGOFILI, SVI U LJEKARNE...’

17/04/2023

U Hrvatskoj nema ništa novog ni neočekivanog. I dok se po cijeloj Europi valjaju kolone nezadovoljnih građana zbog inflacije, traže veće plaće, bolje uvjete života, Hrvateki su proslavili Uskrs i sad su blaženi i sretni... Zlobnici bi rekli da su im kognitivne sposobnosti na razini slonova, a manipulativne na razini mikroba.

Izmjenama Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira vraća nam se već davno prežaljena “Juga”. Ako smo do sada samo čekali Godota, sad smo ga napokon dočekali. Zakone o prometu na cestama i zakone prekršajima protiv javnog reda i mira u demokratskim zemljama izrađuju i predlažu parlamentima ministarstva pravosuđa. U samoupravnoj Hrvatskoj njih priprema i piše policija. K’o da zakon o zlouporabi droga pripremaju ovisnici. Ovisnici o jugo-mentalitetu napisali su upravo novi Zakon o izmjenama i dopunama zakona o prekršajima... Nisu ga pisali perom već pendrekom. E, neka sad drug Skejo prvo proda kuću pa neka se onda dere ZDS. Dosta je fašizma u Lijepoj našoj. Ostaje nam ipak još ponešto iz prošlih vremena. Npr.: komunizam!

Naime, ostaje nekažnjeno vikati “Smrt fašizmu, sloboda narodu”, isticati petokraku... Neće drugovi više “piti” jeftine izgovore kako je riječ o pokliču HOS-u i Hosovaca koji su – k’o bajagi – ginuli u Domovinskom ratu s tim pozdravom na usnama. Rat je gotov i sad je na redu mir i ljubav, suživot, pastoralna. Umjesto “ratno huškačke” parole ZDS, vrijeme je za parole pune brige za malog samoupravnog čovjeka. Recimo “smrt fašizmu, sloboda narodu”. Za tu humanu i poticajnu parolu ne trebaš iskrcati četiri tisuće eura. Petokraku možeš izvjesiti i na krov nebodera. Ako si u novčanoj frci, možeš čak i zaraditi. Recimo, otkriješ neke preživjele faštiste, javiš Šprajcu, Latinu, Goldsteinu, Klasiéu ili nekom od promicatelja Izmjene zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira. Naravno, s oduševljenjem i u klizećem startu čekaju te izmjene i Puhovski,

Katarina Peović, Mirela Ahmetović, Anka Taritaš, 6.lička Večernjaka i Jutarnjeg, Tomić, Pavičić, Pilsel, Rudanica....

Zato "triba požuriti". Triba ove koji su se borili protiv "Smrt fašizmu..." ušutkati. Nije ni čudo što ih onda sve više svakodnevno odlazi. Nešto godine, nešto suicid, nešto nebriga... Nema više pozdrava čiji sadržaj "izražava i potiče mržnju" i širenje lažnih vijesti. Od sada možete vikati samo "smrt fašizmu..." i nositi petokraku na kapi, kući, možda i sutra na odori. Fala Bogu, ono što nas je opterećivalo sve ove godine je sada napokon za nama. Sad bar znamo za što smo se borili. Danas se bore Ukrajinci uz poklič: "Slava Ukrajini". Možda, kad jednom pobjede, i kod njih ukinu taj poklič je datira iz vremena Drugog svjetskog rata. Možda tada oni pređu na ZDS!

Pupi i jugofili napokon su dobili "treću Hrvatsku". To i nije tako loše ako se još sjećamo da su do nedavno željeli trećinu Hrvatske!

Šmrkavi tikovi ili nemoćni sklekovi?

Sukob dva politička brda pretvara se u derbi s neizvjesnim ishodom. Tko će dobiti tri boda? Šmrkavi tikovi ili nemoćni sklekovi? Direkt udarac se još čeka. Očito se metaforama može puno toga izreći. Sjećam se jedne sjajne američke karikature. Kartaški stol, četvorica kartaju, ali jedan je bez oka s crnim povezom. Jedan kartaš ustaje i kaže: "Gospodo, jedan od nas čitavo vrijeme vara. Ne želim nikoga sumnjičiti, ali ako nastavi varati, izbiti ču mu i drugo oko". Bojim se da je kod nas na ova dva brda na sceni dogma o dvojici ljudi i njihovojo navodnoj nepogrešivosti. Još je puno utakmica ostalo do kraja "prvenstva". Treba biti strpljiv i znati čekati. Njihov "dijalog" je vid demokracije. Uskoro će izbori, a s izborima dolazi i istina o pobjedniku ovog maratonskog dijaloškog dvoboja.

Oscar Wilde je napisao: "Ne ginu ljudi samo radi istine. Puno ih je stradalo i zbog laži".

Novost iz Zagrebačke nadbiskupije. Apostolska nuncijatura u Hrvatskoj objavila je da je papa Franjo prihvatio odlazak nadbiskupa Josipa Bozanića kojeg će odmah naslijediti dosadašnji nadbiskup koadjutor Dražen Kutleša. Hrvatska je izrazito katolička zemlja. Negdje oko 86 posto je katolika. Barem se tako izjašnjavaju. Možda je netko o toj brojci mogao izvijestiti i papu Franju. Ili o činjenici da

se je taj broj pokušao umjetno promijeniti "lukavo" formuliranim upitnicima na zadnjem popisu stanovništva. I uspjeli su! Čak 630.000 katolika je nestalo... Gdje? Operacija uspjela, a pacijent (ni)je umro! Bozanić je zanimljivom izjavom dao do znanja da je nadu zamijenila slutnja. "Odlazim zbog narušenog zdravlja i novih okolnosti u hrvatskoj Crkvi". Opstali smo stoljećima zahvaljujući prvenstveno Katoličkoj crkvi pa se nadam da nas ni ove "nove okolnosti" neće pokolebiti. Životopis novog zagrebačkog nadbiskupa Kutleše je impozantan. Zato novom nadbiskupu želim sreću, Božji blagoslov i svako dobro.

Hrvati su Božji narod koji može odoljeti svemu – osim iskušenju.

Kratka i poučna informacija. Autori hrvatskog udžbenika povijesti za osme razrede "Vremeplov" Tomislav Bogdanović, Miljenko Hajdarović i Domagoj Švigr otkrili su toplu vodu. Svi znaju da je na tzv. "Krvavi Uskrs" na Plitvicama poginuo Josip Jović... Međutim, tek zahvaljujući ovoj trojici vrsnih "istoričara", doznajemo da je uz Jovića taj dan poginuo i izvjesni Rajko Vukadinović. Kako se nesretni Rajko našao tamo gdje su "dejstvovale" ustaše, o tome naši istoričari znaju malo ili još manje. Rajko je mesar iz moje "opštine" Korenica koji se svim srcem pridružio okupatorima i tako ušao u "istoriju". Zahvaljujem zato "Profilu Klett" na informaciji. Nije mi ni na kraj pameti da pomislim "kleti". Pisati udžbenike za povijest je na neki način Sizifov posao. Pitanje je samo je li Sizif zbog težine posla imao beneficirani radni staž?

Pita Crnogorac ženu: "Koliko je sati?". "Za deset minuta deset!", odgovori žena. "Budalo, ne pitam te koliko će biti u deset sati nego koliko je sad sati!?", ljutito će muž-puž.

Zastupnica Sandra Benčić govori u Hrvatskom saboru nepropisnom brzinom, ali je štiti zastupnički imunitet.

Katolici slave Bijeli Uskrs i svetkovinu Božje milosrđa, pravoslavni Uskrs. Patrijarh Kiril drži misu dok Putin pobožno sluša. Kiril moli da se svi ljudi ujedine. Valjda ne da svi budu Rusi kao što su nekada bili u SSSR-u. U Rusiji se danas moli za mir i ljubav. Plemenito! A što je s ubijenima na bojištima Ukrajine i milijunima raseljenih kojima su ruski "antifašisti" razorili domove. Nije li to farizejstvo? Mi smo tome svjedočili 1991-95. U borbi za mir ruši i ubijaj. Ono kao djevica po horoskopu, a okolo se kurvaš.

Što smo dalje od fašizma to je sve više antifašista (tj. onih koji su se, po Churchillu, nakon rata pretvorili u faštiste). Treba imati zdravi želudac i provariti ono što pišu Siniša Vuković iz Pupovčevih Novosti, Sandro Pogutz iz Slobodanke ili notorni Drago Pilsel... Meni su zgodni naši Hrvateki. Oni najviše vole izraz "kaj je, je...". Čitam intervju meteorologa Zorana Vakule: "Moji su Hrvati, ali ništa ekstremno. Kad smo odlazili u JNA, slavilo se. Bila je hrvatska zastava, pjevalo se 'Ustani bane', a moj tata je došao i rekao: 'Veselite se, pijte, ali što tiše, da ne bi bilo problema'". Tipičan citat iz doba komunističkog režima kojem nije potreban komentar. Da su Hrvati u jesen 1991.g potiho pjevali 'Ustani bane', imali bismo danas "srpski svet" od Virovitice preko Karlobaga do Zadra.

Sjetimo se Vuka Draškovića

Kod nas ima antifašista na svakom uglu. Faštiste" možeš nabrojat' na prste, i to čovjeka bez ruku. Pa ipak, iz dana u dan podsjećaju nas na ustaške zločine najrazličitiji likovi iz našeg javnog života. Ironično. Ako se danas problematiziraju riječi Marka Jurića onda se treba prisjetiti riječi Vuka Draškovića, bivšeg srpskog ministra vanjskih poslova. Nemam pri ruci originalni citat, ali otprilike je rekao da je mir bio samo onih pet stotina godina kada je Turčin držao srpsko zlo u ropstvu da miruje. A onda je Srbiju krenulo. Nakon Cerske bitke u kolovozu 1914.g, kad je Srbija pobijedila austrougarske snage kod planine Cer, samo porazi... I onda se od nekud pojavi hrvatski novinar sa slovenskim prezimenom Marko Jurić i "mučki" prozove srpskog patrijarha koji pjeva četničke pjesme. I digoše se na svoje rahitične antifašističke noge Siniša Vuković i Drageta Pilsela te sva ostala lijeva medijska falanga. Rezultat je novelirani Zakon o prekršajima protiv javnog reda i mira. Gotovo je s govorom mržnje. To si od sad mogu priuštiti samo dobro situirani desničari. HOS-ovci su pomalo ponosni. Indeks vrijednosti njihovog ratnog pokliča skočio je na antifašističkoj burzi do neba. Neba, na kojem se poginuli članovi HOS-a križaju – od čuda.

Antife ti cijeli život sole pamet, a ti umireš od šećera.

Ne znam što je sve obuhvaćeno izmjenama i dopunama Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira. Što je s jednospolnim moliteljima koji kleče po trgovima. Već dulje vrijeme ti tipovi

provociraju naše antife. Sumnjivi su jer mole u tišini, ne kradu, ne drogiraju se, ne može ih se lako javno diskreditirati. Možda najbolje pretvoriti javno klečanje i moljenje u prekršaj i opaliti im bar dvije tri tisuće eurića kaznu. Pa nek' onda mole u crkvama. Predlažem našim strogim čuvarima javnog reda i mira da proglose prekršajem vrijednim bar 2-3000 eurića i svako javno iznošenje kritike protiv vlasti jer od kuda toliko kritičara kad su svi statistički pokazatelji pozitivni. Ako to građani ne vide u svojim svakodnevnim kupnjama i troškovima, to gore po njih. Treba ih udariti po džepu, pa će progledati...

Djevojka, stara 23 godine, ostavila je Mick Jaggera starog 77 godina zbog Clint Eastwooda koji ima 90 godina. Tvrdi da je Mick previše balav za nju. Zamislite njenu sreću kad bi upoznala Jožu Manolića. Nešto razmišljam da se možda i ja javim...

U procesu poboljšanja odnosa sa Srbijom započela je prva "prijateljska ofenziva". Stoga je Jakov Sedlar započeo raditi na filmu "Ni oprostiti ni zaboraviti". Film o hrvatskim zatočenicima srpskih konc-logora. Tijekom 1991. i 1992. više od 30.000 Hrvata i Hrvatica bilo je zatočeno u srpskim logorima. Među njima je bilo više od 500 djece. Dok "naši" ljevičarski filmaši, potpomognuti sredstvima naše vrle Ministrike kulture, snimaju filmove o kozaračkoj djeci, o djeci iz Vukovara i onoj iz srpskih konc-logora vlada muk... Premlaćivani, mučeni, psihički ponižavani, ali od strane službene RH potpuno zaboravljeni. No hvala Bogu da imamo Jakova Sedlara. Gdje su miljenici naše ministrike kulture? Kolikima Jakov Sedlar svojim "skalpel" filmovima diže tlak? A politička i socijalna perspektiva ukazuje na to da tlak i dalje s pravom nosi naziv "tihi ubojica". Zato, drugovi ljevičari i jugofili, prije premijere Sedlarova filma svi u ljekarne... Temeljem dogovora predsjednika i premijera hrvatske obavještajne službe reduciraju se na dvije, onu vojnu i onu civilnu pod zajedničkim imenom "rekla-kazala".

Pita me čitatelj iz Zadra: "Što kad u ulici Nikole Tesle nestane struje?". Sam daje odgovor: "Srpska posla". Moje pitanje njemu: "Jeste li ste upoznali ateistu koji se zove Bogoljub? Ja jesam. Imao sam čak i osuđenika koji se zvao Slobodan".

Zvonimir Hodak/direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-drugovi-ljevicari-i-jugofili-svi-u-ljekarne/>

Hrvatske kronike

H. Hitrec: Vrijeme depresivno i represivno

17. travnja 2023.

IDE DALJE TRAVANJ 2023.

Ciklona na ciklonu, teško poljodjelcima i djeci na proljetnom raspustu, vlažno i ružno. Tužno. Huče potoci oko kuće pa štedimnofce, ne moram na Plitvice ni na Niagaru. Čuveni pas Tor samo otrči do prvoga stabla, vraća se mokar i zlovoljan. Tigrasti mačak čeka proljeće i dirijema, sada već ima šest kilograma, a nije mu još nigradina dana. Kada mu bude deset, sve će nas pojesti.

Tek je polovica travnja, a već je počela sezona požara, na kopnu, obali i otocima. Za sada gore samo automobili, za uvježbavanje vatrogasaca.

Glede zlovolje i uopće: ne znam jeste li i vi opazili, poštovani čitatelji, da su ljudi postali nekako loševoljni, otresiti, agresivni kao nikada do sada. Nije uzrok samo južina, već je dulje vrijeme, od takozvane pandemije nadalje, narod upao u crnu rupu nalik tjeskobi, pa se sve manje čuje smijeh, ako se čuje svi se uvrijedjeno trznu. Ni pjesme nema, osim u kontroliranim studijskim uvjetima, ne znaju ljudi više što se (opet) može a što ne može pjevati, pa za svaki slučaj šute i gutaju lijekove, ali vlada nestasica, nema ni Plivadona. Tako to ide, prvo smo ostali bez Plive, a sada, logično, i bez Plivadona. A gdje je nestao originalni hrvatski proizvod, antibiotik nad antibioticima, Sumamed. A ništa, vraćamo se kamilici i medu.

Vrijeme depresivno i represivno. Vrijeme delikatno, jer upravo živimo u trenutku kada treći polufašizam, liberalni, hoda po tankoj žici koja svaki čas može puknuti i strovaliti njega i nas u limb pravoga, živoga totalitarizma. Svaka takva i slična pojava počinje na isti način: zastrašivanjem pučanstva.

Slučajno ili ne, ma ništa nije slučajno, gotovo istodobno odigrale su se dvije lutkarske predstave. Prva je prijedlog zakona o sankcioniranju pokliča i simbola, u koji je na mala vrata uveden i članak o širenju laži. Zakon je kamufliran u prekršajno ruho, ali s doista kaznenim kaznama od ili do četiri tisuće eura, u kunama mnogo više. Bit licemjernoga prekršajnoga zakona je povratak verbalnoga delikta. U prvom pokušaju, prošloga petka, prijedlog zakona već blagoslovljenog u Vladu, nije razmatran u Saboru jer je HDZ-ova (plus sateliti) većina srušila kvorum, nije došla na plenarnu sjednicu, sjedila je doma, valjda posramljena. Ni oporbe puno, samo je slikoviti mladi predstavnik desne struje istupio i kazao da se tu radi o nečemu blizu verbalnom deliktu. Eh, moj slikoviti, nije blizu nego jest novo uvođenje u hrvatski narod verbalnoga delikta, nema sumnje. „Hrvati, pazite što govorite“, poručio je odvjetnik Hodak u svom stilu, a te bi se riječi mogle staviti i u naslov prekršajne transvestije, koja reanimira članak 133. Krivičnoga zakona SFRJ („tko natpisom (valjda napisom), letkom, crtežom ili govorom... itd. kaznit će se od jedne do deset godina.“ Tako su u zatvoru završili Veselica, Gotovac, Tuđman, Budiša, Pavletić, cijeli izmišljeni komitet pedesetorice i još tisuće Hrvata. Jest, i sada ima komunističkih zemalja, za Kinu ne znam koliko se dobije, u totalitarnoj Rusiji metak u glavu, a u komunističkoj Kubi od tri mjeseca do godinu dana. Prilično malo. Dobro, zašto uopće dovodim u vezu te poslastice s novim, još neizglasanim gorkim hrvatskim štrudlima. Pa zato, uz ogradu da tekst prijedloga nisam imao u

rukama, vjerojatno ili sigurno u njemu ima i „opaska“ što se čovjeku događa ako ne plati eursku kaznu, koja je znatno veća od njegove plaće, o mirovinama da ne govorimo. Vjerojatno, ponavljam, ondje piše da će čovjek završiti u zatvoru. Pa koja je onda razlika? Koliko poznajem sudsku praksu iz vlastitog iskustva, u novčanoj presudi uvijek uredno stoji prijetnja da će se neplaćena kazna pretvoriti u toliko i toliko dana iza rešetaka.

Još u svezi s novotarijama i zabranjenim pokličima. Znači li to da ja ne smijem na ulici vikati Živio drug Tito, moj ljubimac, koji se nekom zabunom uvijek nađe na popisu najvećih zločinaca dvadesetoga stoljeća? Sram bilo sastavljače ljestvica. Ma ne, utješili su me predlagajući zakona, Vi ste sve krivo shvatili, stari ste i glupi. Ne odnosi se to na najvećega sina, na simbole komunizma i slično, nego ...

Druga se predstava neslučajno odigrala oko Uskrsa u obliku presude novinaru Marku Juriću na Općinskom kaznenom судu u Zagrebu. Deset mjeseci (više nego na Kubi), doduše uvjetno, ali ako bude nestrašan zna se što slijedi. Zanimljivo je da „sredstva javnoga priopćavanja“ o tome nisu gotovo ili posve ništa priopćila, niti se našli novinari koji bi kolegi priskočili u pomoć, barem kojom toplom riječi, ako ne i prosvjedom. Nije se, naravno, oglasilo ni novinarsko društvo, čije je vodstvo ružičasto. Zašto su šutjeli „stiražni“ mediji?

Ma bilo ih je stid, a opet - nisu se htjeli izložiti i možda doći pod udar represivnog aparata. Treba čuvati glavu, i posao. Vremena su teška. A to je, dragi moji, kriva procjena: ako odšutite prvoga, doći će na red i drugi.

Dodatno je pitanje: zašto baš sada? Verbalni je delikt novinar Jurić počinio 2016. godine, DORH je tri godine razmišljaо i čekao koalicijski poticaj, te Jurića napokon ipak optužio 2019., a sud presudio 2023. Vrlo neobično, čak i za hrvatske prilike. Sedam godina. Pozorno oko opaža da se svaka faza preklopila s izbornim procesima.

Marko Jurić (1963-2023), ha, bio je početkom devedesetih ratni reporter, zarobljen je blizu Kijeva, ali ne u Ukrajini, spašen, a potom novinario u tiskovinama i na televizijama (OTV, Z1, emisija Markov trg), sada ima podcast Velebit, dobro praćen u domovini i iseljeništvu, gosti su mu mnogi ljudi ugledni u svojim strukama.

A kako je i zašto počela njegova nevolja? Za sve je kriv Chicago, gdje je znameniti Porfirije neoprezno pjevao četničku pjesmu Što se tamo na Dinari sjaji, u društvu bratije. Tu glazbenu snimku i danas možete naći na međumrežju, zbor zdušnih muških glasova. Suočen sa snimkom, Porfirije nije imao druge nego priznati da je pjevao, ali je, reče, i zašutio kada su u stihu došli pop Momčilo Đujić i kokarda. Lijepo. Autocenzura, doduše nedokazana. Na službi u Zagrebu, Porfirije je nastupao tankočutno, suzdržano, pun ljubavi i dobrote, ali chicagski četnički koncert nije zaboravljen, to više što rečena

pjesma slavi krvnika nad hrvatskim narodom u Drugom svjetskom ratu. A srpska agresija na Hrvatsku devedesetih i četnička zlodjela još su bili u svežem sjećanju. Novinar Marko je s doličnom dozom sarkazma upozorio Zagrepčane da budu oprezni kada šeću Cvjetnim trgom da ne bi istrčao neki četnički vikar. Podignula se prašina, ironija i satira pretvorene u popularni crimen mržnje. Tako je glasila optužnica (i presuda) da je Jurič „iskazao netrpeljivost prema srpskoj nacionalnoj manjini, vjernicima SPC-a i sveštenstvu SPC-a uopće.“

Da vidimo malo činjenično stanje. Prvo, što s tim ima srpska manjina? Je li ona ugrožena u ovom slučaju? Zašto Sud drži da bi neimenovani „vikar“ napao nekog predstavnika srpske manjine, koju Jurič nije ni spomenuo, kao ni Srbe općenito. I zašto Sud govori o netrpeljivosti prema manjini, ako je novinar govorio samo i jedino o četnicima i njihovim ljubiteljima. Nije li se Sud tako doveo u situaciju da čovjek pomisli kako Sud sve srpske manjince u Hrvatskoj drži četnicima, što je neistinito i skandalozno. Sve skupa vrlo iracionalno, besmisleno. Ali je zato tu zlovoljno hrvatsko pravosuđe koje je sve dobro razumjelo i uradilo što je uradilo. Nadajmo se da će presuda pasti na višoj instanci.

Nego, vratimo se prekršajnoj, navodno, zakonskoj ponudi u kojoj se govori i o lažnim vijestima, a ta bi odredba mogla ozbiljno zabrinuti upravo novinare koje nije zabrinuo slučaj Marka Jurića ili su zabrinuto odšutjeli. Novinarski je posao težak i ponekad opasan. Može novinar provjeriti činjenice iz više izvora, kao što i treba, ali što ako se svi izvori udruže i podmetnu novinaru lažnu vijest, kao što se događalo? Ili istinitu vijest, ali nedokazivu. Eto, recimo da neki snimatelj u Chicagu nije dobro obavio posao pa poslao snimku u svijet, ta bi rapsodija bila zataškana, a oni koji bi tvrdili da se zbilo što se zbilo proglašeni lažovima, širiteljima lažnih vijesti.

Pustimo to, blamaža kako god okrenete, a Porfirije je pokazao pravo lice sudjelovanjem u desantu na Podgoricu ili gdje ono u Crnoj Gori. Ma stvar je u tomu da se opet moramo baviti manjinskim zgodama i nezgodama, smatrajući ih uvijek vrlo važnim iako nisu. Ali se uvijek nekako vraćaju, nametnuto, ne bi li se našli u središtu pozornosti. Nedajbože da k tomu netko prigovori Srpskoj pravoslavnoj crkvi,

Crkvi države Srbije koja djeluje i u svojim zapadnim provincijama (recimo Hrvatskoj), uvijek u službi srbijanske politike, prst i nokat kao i inače u povijesti. Tu je već riječ o svojevrsnom stockholmskom sindromu. Mazohistička hrvatska vlast nikada ne reagira na napise Feralove siročadi udomljene u raznim tiskovinama, osobito u srpskim Novostima, na članke u kojima se otvoreno, poluotvoreno ili lukavo podlo komentira Crkva u Hrvata, Katolička crkva, znači. Tu je sve dopušteno, kao i „satira“ o Hrvatskoj vojsci i braniteljima, kao što se sjećate. A nekmoli da reagira DORH i pravosuđe u cjelini (na verbalni delikt i ne treba), nema ni osam mjeseci jer je sloboda govora u Hrvatskoj bezuvjetna, osim ako tko dirne četnike i SPC, tada je kazna barem uvjetna.

Za Hrvate vrijede drugi aršini, je li. Eto u subotu, čini mi se, na Jelačić placu zlovoljna dokumentaristička gospoda raširila plakat u korist nezaborava Ahmića, masakra koji se broji u grijehe Hrvata. U redu, naizgled. Ali kada dođe na red sjećanje na Trusinu i masakr nad Hrvatima, nema Documente, nema plakata. Ni za Križančeve selo gdje su muslimani-bošnjaci pobili šezdeset i četiri Hrvata, zajedno s Trusinom 85 muškaraca, žena i djece, uz pomoć mudžahedina koji su tako izmrcvarili Hrvate da se liječnik na obdukciji onesvijestio. A mudžahedini su tada već bili štono riječ legalni dio Armije BiH, otprilike kao sada wagnerovci u Ukrajini.

Za predstavu na zagrebačkom glavnom trgu saznali Hrvati u Herceg Bosni, pa prosvjedovali, s pravom. Iz Zagreba šutnja, vlast ima druge brige, pravi sklekove, šmrca i slično. Tek je HTV-u naloženo da spomene i Trusine. Nego, nismo mi baš tako politički nepismeni. Nije slučajan taj tržni performans s Ahmićima, povezan je i te kako sa složenim pokušajem formiranja vlasti u FBIH, gdje su Hrvati i Osmorka u kojoj su i neke bošnjačke stranke bili blizu dogovora, ali se umiješao izdijeljeni Bakir, vrlo bijesan. Zagrebačko demonstrativno dokumentarističko podsjećanje na Ahmiće trebalo je imati efekt, i ima ga, narušavanja krhkog hrvatsko-bošnjačkog sporazuma (bez Bakira), znači protuhrvatski efekt i pokušaj povratka u stanje već viđeno.

Idemo dalje. U Zagrebu se dogodile značajne promjene, to jest na Kaptolu. Koadjutoru i papi očito se žurilo maknuti Bozanića koji se povukao ranije nego što je trebalo, poslušan i razočaran. Slijede analize njegova četvrtstoljetnoga stolovanja na poziciji nadbiskupa Zagrebačke nadbiskupije, sedamdeset i sedmoga ako se računaju biskupi počam od češkoga Duha. Nije bio dobro počeo, ali su se s vremenom stvari popravljale, osobito nakon savjeta hrvatskih biskupa na dramatičnom sastanku. Štoviše, Bozanić je održao sjajan, baš znamenit i sadržajan govor na Bleiburgu, u vrijeme kada su onđe još pripuštani Hrvati, a radio je i na kanonizaciji Stepinca, što mu je bila velika pogreška u očima Argentinca. Rušen je i srušen zajedno s Katedralom, rezigniran, nakon što je papa prethodnih godina već ciljano umirovio niz pravih narodnih, hrvatskih biskupa. Novim je nadbiskupom postao Franjin James Bond, čovjek za posebne zadatke, višestruki koadjutor. Navodno, pišu tiskovine, baš takav kakav jest mogao bi nešto učiniti u korist Stepinca, unutar vatikanskog aparata. Dao Bog. (Šteta što nije živ Baltazar Adam Krčelić, kroničar zagrebačkih crkvenih prilika, kojemu bi ovi današnji događaji bili novom poslasticom.)

Ali ima još nešto, a na to nešto upozoravaju vatikanolozi i uopće poznavatelji crkvenih uzusa. Da je, naime, Josip Bozanić i nadalje kardinal, da u budućim, možda i bliskim konklavama može birati, pa i biti biran. I izabran. Eto, u to se uzdam, pa da se sve posloži kako Bog zapovijeda: Bozanić papa, Plenković na čelu Europske unije, Kolinda glavna tajnica NATO saveza, Luka Modrić predsjednik Uefe. Mi Hrvati!

Hrvoje Hitrec

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/41531-h-hitrec-83.html>

MOŽE LI DEKANCICA NA FAKULTETU HRVATSKIH STUDIJA BITI REVIZIONIST KAO ŠTO JE BIO DR. FRANJO TUĐMAN?

Poštovan Rektore Zagrebačkog sveučilišta,

S nevjericom sam pročitao da je na Fakultetu hrvatskih studija za dekanicu izabrana izv. prof. dr. sc. Vlatka Vukelić, Pridružujem se opravdanom apelu zagrebačkog SDP-a koji je ukazao ne činjenicu da je izabrana dekanica revizionist. Svi znamo je rodonačelnik povijesnog „revizionizma“ u RH utemeljitelj hrvatske države dr. Franjo Tuđman koji je obmanuo hrvatski narod i stvorio ovu državu. O tome vidjeti npr. knjigu: J. Pečarić, Revizionisti u HAZU, Zagreb, 2020, str. 348 gdje piše:

Na kraju podsjetit ću vas da je dr. Franjo Tuđman bio i u zatvoru zbog zalaganja za otkrivanje istine o Jasenovcu. U Domovinskom ratu su njegovu državu nazivali Tuđmanova ustaška država, a naše branitelje su proglašavali ustašama. Jugokomunističkim povjesničarima je Tuđman bio revizionist – i to najveći u Hrvatskoj. Sve to vidimo i danas. Jedina je razlika što danas u tome sudjeluje vlast u Hrvatskoj i to vlast kojoj je na čelu stranka koju je stvorio taj najveći revizionist i stvoritelj Tuđmanove ustaške Hrvatske. A zapravo danas jest revizionizam na djelu u Hrvatskoj – revizionizam Domovinskog rata!

Naše vlasti su s pravom ocijenile da to nije bilo dobro jer svjetski moćnici nisu željeli tu državu pa mu ni na sprovod nisu došli. A to su shvatili hrvatski političari pa sve rade da pokažu svjetskim moćnicima kako su oni mnogo poslušniji tj. bolji od neposlušnog Tuđmana. Sjetili su se i toga da je Tuđman stradao zbog borbe za istinu o Jasenovcu pa danas imamo puno istraživača koji pokazuju kako je on bio u pravu i optužuju one koji s pravom 'dokazuju' ono što vlast ne želi jer to ne žele svjetski moćnici. Evo pogledajte samo jedan od ogromnog broja takvih tekstova:

BANIĆ I KOIĆ: INDOKTRINACIJA UČENIKA
MARKSISTIČKIM FLOSKULAMA UZ SUDJELOVANJE
DOCUMENTE

<https://narod.hr/hrvatska/banic-i-koic-utjecaj-na-srednjoskolcemarksistickim-floskulama-uz-sudjelovanje-documente>

Koliko je teška pravedna borba da se eliminira svim sredstvima povijesna istina kojom je Tuđman zarazio i neke mlade povjesničare koji ne razumiju da se pod pojmom REVIZIONIZAM podrazumijeva istinita povijest koja je nepodobna, tj. nije u interesu svjetskih moćnika, a samim tim i mnogim hrvatskim političarima, 'istoričarima'...

Među takvima je dekanica Fakulteta hrvatskih studija koja misli da se u znanosti treba pisati istina, a ne 'istina' kakvu žele svjetski moćnici i njima poslušni hrvatski političari.

Prof. Vukelić možete malo i progledati kroz prste zbog mladosti. A pogledajte samo što piše hrvatska književnica Nevenka Nekić u povodu zakona u kojim se drastično kažnjavaju svi oni koji žele istinu a ne 'istinu' svjetskih moćnika koju tak revno izvršavaju hrvatske vlasti:

Novim nas zakonima svi ti salonski socijalisti obasipaju, čuvaju red i mir, (dotle uvrštavaju u zaštićena dobra svijeta jela i pila, a sve što se ima zaštititi stvorio je narod, anonimni auktor velebnih misli i vjere). Jedino Bog nije zaštićen. Što će nam Bog? –viču vladajući i oporba. Dolaze oni na procesije i mise, dolaze, križaju se i pomicu usnice. A onda prijete: samo pokušaj uzviknuti uzvik s kojim je poginuo tvoj sin, zakopan na neznanoj livadi! Onaj u jakni, koji je pronađen s natpisom na rukavu: Za dom spremni! Čak i pozlata oko slova sačuvana je. Valjda ju je sačuvala zemlja jer je hrvatska, možda bi na tuđoj ledini nestala i jakna i uzvik. Samo pokušaj kriknuti, bezumniče! Bezumni narode! Oče i majko toga iskopianoga viteza, bezumnici ste! Vrijedate sinove neprijatelje! Vrijedate nas koji sada živimo i ne želimo čuti taj uzvik nikada više! On sjeća na dane kad nismo bili bez snova, kad smo imali moć pobijediti, i kad smo to učinili. Otjerali smo strahove i gadna lica apokalipse što su nadirala na željeznim zvijerima s istoka, nadirala i morila nas. Sada nije potrebno podsjećati na tu činjenicu jer smeta. Kome smeta? Pitaju otac i majka. Pa salonskim domoljubima, salonskim prvacima, salonskim socijalistima! Onima koji sada donose zakone kao što je vaš sin donio slobodu! Njima slobodu i život. Tim,

salonskim, kako ih god zvali. Njima bez časti u mudrosti, bez junaštva i suošjećanja, njima.

A narod će se već snaći. Nisu posjećeni baš svi hrastovi, jedan još stoji na grobu Ante Starčevića. Kameni hrast.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/m-o/nekic-nevenka/41526-n-nekic-salonski-socijalisti.html>

Ipak, pogledajte reagiranje prof. Vukelić koja ne razumije da znanost ne interesira ISTINA ako nije po volji gazdama:

**VUKELIĆ: SDP-OVE OPTUŽBE ZA REVIZIONIZAM
NEUTEMELJENE**

16/04/2023

Izvanredna profesorica Vlatka Vukelić odbacila je u nedjelju optužbe zagrebačkog SDP-a koji je apelirao na Senat i čelnštvo Sveučilišta u Zagrebu da zbog revizionističkih stavova prema NDH i ustaškom pokretu ne podrži njezin izbor za dekanicu Fakulteta hrvatskih studija.

Kako je priopćila, riječ je o pokušaju utjecaja na institucije Sveučilišta nametanjem kriterija političko-ideološke podobnosti i sredstvima političko-medijskog pritiska čime se ugrožava Ustavom zajamčena autonomija Sveučilišta.

Cilj SDP-a je po njezinim riječima utjecati ishod postupka "metodama javnog linča i neargumentirane političke stigmatizacije legalno izabrane dekanice koja pred stupanje na dužnost čeka formalnu potvrdu Senata Sveučilišta".

Smatra da napad na nju kao izabranu dekanicu koji se u svojoj biti iscrpljuje u optužbama za politički krimen zbog političko-ideološki motiviranog nezadovoljstva sadržajem i rezultatima njezinog historiografskog znanstvenog rada grubo povrjeđuje ustavno zajamčenu slobodu znanstvenoga stvaralaštva.

Vukelić je potpisnicima priopćenja poručila "da je vrijeme odlučivanja o kadrovskoj politici na osnovi kriterija tzv. moralno-političke podobnosti i naloga partijskih komiteta, davno iza nas".

Za navode o njenom odnosu spram NDH rekla je da nisu potkrijepljeni nikakvim argumentima, niti proizlaze iz bilo kojeg rada kojem je autor. "Optužbu" za revizionizam smatra potpuno neutemeljenom i lišenom čak i pokušaja argumentacije, a naglašeno zlonamernom i perfidnom te "s osobitom indignacijom i gnušanjem ju odbacuje."

Klevetom je ocijenila tvrdnju SDP-a da je u više navrata svojim javnim istupima iskrivila povijesne činjenice vezano za židovske žrtve u Hrvatskoj, a zabrinjavajućim smatra što predstavnik hrvatske parlamentarne stranke nema saznanja o hrvatskom povijesnom grbu koji je bio u službenoj uporabi kraće vrijeme Odlukom od 29. lipnja 1990.

"Ovo razdoblje raskida veza s reliktima komunističkog, pa socijalističkog političkog razdoblja, za mene je razdoblje najvećeg političkog izazova suvremene hrvatske države te mu, kada god jesam u prilici, odajem dužno poštovanje, pa makar i s fotografijom", ustvrdila je Vukelić.

Potvrda izbora dekanice Fakulteta hrvatskih studija Vlatke Vukelić najavlјena je na dnevnom redu iduće sjednice Senata Sveučilišta u Zagrebu, zakazane za 18. travnja.

Zagrebački SDP ocijenio je u subotu alarmantnim što je Senat najvažnijeg hrvatskog sveučilišta u modernoj Hrvatskoj, članici Europske unije, doveden u situaciju da u godini u kojoj je Hrvatska preuzeila predsjedanje Međunarodnim savezom za sjećanje na Holokaust, uopće razmatra kandidaturu Vlatke Vukelić.

<https://kamenjar.com/vukelic-sdp-ove-optuzbe-za-revizacionizam-neutemeljene/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/34716-vlatka-vukelic-sdp-lazima-i-javnim-lincom-pokusava-kadrovirati-nasveucilistu>

<https://narod.hr/hrvatska/doc-dr-sc-vlatka-vukelic-ostro-odgovorila-sdp-u-kadroviranje-po-naloga-partijskih-komiteta-davno-je-iza-nas>

Uvjeren sam g. Rektore da Senat neće potvrditi izbor za dekanicu Fakulteta s tako neuobičajenim imenom: Kakvi su to HRVATSKI STUDIJI kad je bitno što gazde i njihove sluge kažu?

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

<https://hrvatskonebo.org/2023/04/18/akademik-josip-pecaric-moze-li-dekanica-na-fakultetu-hrvatskih-studija-bitи-revisionist-kao-sto-je-bio-dr-franjo-tudman/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/34732-moze-li-dekanica-na-fakultetu-hrvatskih-studija-bitи-revisionist-kao-sto-je-bio-dr-franjo-tudman>

TEKSTOVI IZ HRVATSKOG TJEDNIKA

HRVATSKO PRAVOSUĐE I MUP epicentri

velikosrpske politike i odmazde prema Hrvatima

Danas se nacionalno orijentirani znanstvenici, novinari, aktivisti i političari progone u Hrvatskoj kao i nakon 1945. i 1971. Ista mržnja prema Hrvatskoj u podlozi je te represije, istom je slavnom hrvatskom šutnjom popraćena. Ovakvo potonuće Hrvatske moguće je samo u režiji smrtnih neprijatelja Hrvatske, Plenkovića, njegovih stranačkih glupana te Pupovca i njegovih aboliranih četnika, koji vladaju ovom državom

Piše: IVICA MARIJAČIĆ

Godine 2019. Dorh je odbacio kaznenu prijavu Hrvatske stranke prava protiv Prvoslava Perića Porfirija, tada mitropolita, a danas patrijarha Srpske pravoslavne crkve, zbog veličanja zločinačke četničke ideologije, a nakon što je

otkrivena i objavljena video snimka na kojoj Porfirije s ostalim popovima SPC-a u Chicagu pjeva pjesme u čast četničkoga koljača Momčila Đujića. Dorh je smatrao da je Porfirije samo otvarao usta i nije htio pjevati četničke pjesme te da je to činio izvan Republike Hrvatske. Odmah se po takvom obrazloženju za idioote znalo da je odluka o odbačaju svjesno donesena u korist velikosrpske ideologije, a protiv zakona i hrvatskih nacionalnih interesa.

A kako ne bi bilo nikakve dvojbe oko toga čije interesne Dorh zastupa u predmetima političkoga i ideološkoga sadržaja, pokazalo se i nekoliko godina prije kada je na poticaj Milorada Pupovca podnio kaznenu prijavu protiv novinara Marka Jurića koji je u odjavi vlastite TV-emisije Markov trg sarkastično komentirao navedeno Porfirijevo pjevanje upozorenjem Zagrepčanima da pripaze dok šeću Cvjetnim trgom jer bi iz obližnje crkve SPC-a mogao izletjeti četnički vikar. Ako, dakle, Porfirijevo veličanje četništva nije za Dorh kazneno djelo, a Jurićevo ironiziranje toga pjevanja jest, onda je to znak da je u državi Hrvatskoj nešto duboko, duboko poremećeno. Sutkinja zagrebačkoga suda Mirjana Horvat odbacila je tijekom višegodišnjega postupka sve argumente Jurićeve obrane i suglasila se Dorhom: osudila je Jurića na 10 mjeseci zatvora, dvije godine uvjetno, a prva osoba kažnjena je s 25000 kuna. Samo političkim slijepcima to je sve slučajno.

Nakon 2000. godine čitavo je pravosuđe, prvo unutar njega Dorh, korak po korak, pretvoreno u epicentar velikosrpske ideologije i odmazde prema hrvatskim domoljubima, braniteljima i svima koji se usude upozoriti na neprijateljsku ideologiju. „Prometejsku“ ulogu u tom procesu imali su Mesić, Sanader, Račan, a operativnu Mladen Bajić i oni će ući u povijest *najslavnijih* destruktivaca koji su srušili pravni poredak i započeli progon hrvatskih vrijednosti te rehabilitacije jugoslavenskih. Počeli su sa suđenjima hrvatskim ratnim zapovjednicima i kao svjedočke dovodili agresorske srpske vojnike kojima su plaćali iskaze, smještali ih u luksuzne hotele i iskazivali im poštovanje kao da su članovi obitelji. Već tada je to bio zastrašujući moralni debakl države koja je stvorena i oslobođena u ponosnome i krvavome Domovinskom ratu, a onda u

mirnodopskom razdoblju nakon 2000. godine predana u ruke neprijatelja. Jednom kada se bude pisala objektivna povijest, bit će zapisano da je posljednjih deset godina 20. stoljeća bilo najsvjetlijie razdoblje u hrvatskoj povijesti, a prvih 20 i nešto u 21. stoljeću najmračnije. Danas 2023. godine Hrvatskom vladaju abolirani neprijatelji i Hrvati jugokomunističkoga mentalnoga arhetipa i ubrzano dokidaju sve vrijednosti stvorene 90-ih i zavode teror prema Hrvatima. Danas se nacionalno orijentirani znanstvenici, novinari, aktivisti i političari progone u Hrvatskoj kao u Jugoslaviji nakon 1945. i nakon 1971. godine. Ista mržnja prema Hrvatskoj u podlozi je te represije, istom je slavnom šutnjom hrvatske mase popraćena.

Ova presuda novinaru Marku Juriću samo je jedan znak nezdravoga i neslobodnoga hrvatskog društva i prevladavajućeg nihilističkoga, tzv. politički korektnoga trenda prema Hrvatskoj. Upravo je objavljen i nacrt Zakona o remećenju javnoga reda i mira prema kojemu MUP predlaže drakonske kazne pozdrav *Za dom spremni* pod kojim su hrvatski branitelji branili Vukovar i ostatak Hrvatske 90-ih, a potpuno želi rehabilitirati četničke simbole i simbole JNA, pod kojim ujedinjenima, su agresori napadali Vukovar i Hrvatsku. Ovakva travestija vjerojatno nikada nigdje nije zabilježena u povijesti, ovakav gubitak ponosa i samopoštovanja moguć je u režiji smrtnih neprijatelja Hrvatske, a sve činjenice ukazuju da su to Plenković i njegovi glupani te Pupovac i agresorski koalicijski partneri.

Sada je sutkinja Mirjana Horvat osudila Jurića, prošle godine sutkinja Markotić osudila je *Hrvatski tjednik* zato što je za Veljka Kajtazija napisao da je bio oficir agresorske JNA u Zagrebu dok je njegova vojska klala Hrvate na Ovčari te da je bio pod nadzorom KOS-a. Kajtazi je i sam priznao da jest bio pripadnik agresorske JNA i da se nije uključio u obranu Hrvatske, a sutkinja je nježno suošćeala s njegovim duševnim patnjama dok joj je pričao kako nije išao liječniku nego je kupovao (?) apaurine mimo recepta i ljekarni, a obrani tuženoga HT-a zabranjivala bilo kakva pitanja koja su se odnosila na Kajtazijeve notorne laži o Jasenovcu i klevete na račun Hrvatske koja ga hrani. Posljednjih godina sudovi s lakoćom odbacuju gotovo sve tužbe protiv ljevičarskih medija koji zagovaraju rušilačke pohode na katedralu, posmrtnе ostatke svetaca nazivaju i

uspoređuju sa smrđljivom govedinom, odbacuju sve prijave protiv Milorada Pupovca za pronevjeru novca, protiv bivšega predsjednika Stjepana Mesića nikada se nisu usudili pokrenuti postupak za ratno profiterstvo, i odavanje državnih tajna, novinar Pupovčevih *Novosti*, koji je sa srpskim koljačima slavodobitno ulazio u sravnjeni grad, oslobođen je za uvrede Vukovarcima koje je objavio pod naslovom „Jebo vas Vukovar“. Kada ljevičarska novinarka provali u dom glazbenika M. P. Thompsona ili objavi notorne laži o gospodi Željki Markić, policija ne reagira, sud ju verbalnim akrobacijama pokušava oslobođiti, a predsjednik Vlade Andrej Plenković ima potrebu javno zaštiti. Skupina medija i novinara, među njima i *Hrvatski tjednik*, tužila je prije šest godina izdavače Biltena srpskih Novosti u kojemu su tužitelji prozvani kao fašisti, širitelji mržnje... Sud je odbacio neke od tih prijava, a neke odgađa do zastare, mijenjaju se u tim predmetima sudci i očito se boje zamjeriti Plenkoviću, Pupovcu...

Tu više nema nikakve slučajnosti. Pravosuđe i MUP su po nalogu izdajničke politike oduzeto i pretvoreno u sredstva brutalne odmazde prema hrvatskom narodu, prema hrvatskim braniteljima i hrvatskim novinarima. Logično je pitanje kako je moguće da postoje sutkinje poput Mirjane Horvat koje presuđuju u korist četničkih apologeta i srpskih agresora, kakvim to indoktrinacijskim metodama netko može biti bačen na dno i doživjeti poraz kao čovjek, kao Hrvat i kao sudac do te mjere da mu mržnja prema vlastitome narodu i državi bude mjerilo postupanja. Nisu prvi, naravno, krivci sudci ispranoga mozga, nisu prvi krivci ni odnarođeni političari nakon 2000. godine, prvi i pravi krivci za ovo potonuće Hrvatske oni su koji su u svome političkome sljepilu takve doveli na vlast i omogućili im izdaju, ne zamarajući se što tako Hrvatsku vode u budućnost u kojoj će opet njihova djeca ili djeca njihove djece krvlju se boriti se za ideale, jednom već ostvarene, a onda u kvislinškome konformizmu predane u ruke neprijateljima.

Hrvatski tjednik, 13. travnja 2013.

Marko Jurić, novinar i voditelj Projekta Velebit

ŠTO SAD, DRAGI PRIJATELJ?

Pretpostavljaš sam iz tijeka postupka kakva će biti presuda. Ne znam koji je uopće bio smisao rasprava svih ovih godina koliko je trajao postupak kada je sve što smo predlagali bilo odbijeno. Ipak kad je presuda, nakon izgovorenih riječi sutkinje Horvat, postala stvarnost zaista sam bio šokiran. I danas, s nekoliko dana odmaka mi je teško povjerovati u novu hrvatsku stvarnost koju ta presuda zapravo otvara. Naime, hrvatska je država sama sebe osudila za sudjelovanje u Domovinskom ratu, za sav onaj golemi ljudski i materijalni angažman u ratu protiv četništva. Jeziva je to spoznaja. Prije svega jer otvara pitanje što nama u Hrvatskoj sada slijedi? Kojim to smjerom ide ova zemlja pod upravom HDZ-a i koalicijskih partnera? Na jednoj strani Andrej Plenković izgovara 'Slava Ukrajini', a ovdje staje na stranu otvorenog saveznika ruskog režima. Ovakvo licemjerje nije samo stvar principa, nego otvara jednu sablažnjujuću nepoznanicu, a ona glasi koji je krajnji cilj Plenkovićeve vlade? Evidentno je da je Putinov vojni stroj zaglavio u Ukrajini i da mu treba rasterećenje u obliku otvaranja novog kriznog žarišta. Sprema li se to rasterećenje u našem susjedstvu? Naime, nakon političkog prevrata u Crnoj Gori u režiji Srpske pravoslavne crkve, izgovorenih riječi o mijenjaju granica uz ostale neskrivene osvajačke ambicije kreatora i protagonista politike tzv. 'srpskog sveta' u našem istočnom susjedstvu ovakvo pitanje nije bez temelja. Stoga se nakon ovakve presude s pravom možemo pitati interesе koje države predsjednik hrvatske vlade zastupa ako se u državi kojom on upravlja izriču ovakve presude koje idu na ruku stvaranja tog tzv. srpskog sveta, sa svim ranije spomenutim implikacijama. Gdje je ovdje Ustavni sud koji je čuvar Ustava RH pa tako i ustavnih preambula, a ova presuda je u sukob s najmanje dvije, one o Domovinskom ratu i one o antifašizmu? A što je tek s onim dijelovima Ustava koji se odnose na jamstvo slobode javne riječi, mišljenja itd?

Osim ovih političkih dvojbi strašna je i medijska šutnja svih vodećih tzv. hrvatskih medija (osim par usamljenih iznimki) koji ucijenjeni

državnim financiranjem pristaju na autocenzuru i ignoriraju ovakav skandalozan čin kao što je zatvorska kazna novinaru za izgovorenu riječ. Na sličan je način reagirala i domaća javna scena koju obilato finansira država od tzv. nevladinih sektora od raznih kuća ljudskih prava, Hrvatskog novinarskog društva pa sve do, recimo, Saveza Antifašističkih boraca Drugog sv. rata čiji su osnivači, partizani, vodili žestoke bitke upravo s tim četnicima, barem kako su nas podučavale sve one filmske 'epopeje' od Sutjeske, Neretve i brojnih drugih. Njihova današnja šutnja jasno govori kako je ipak sve to samo film, jer kako sada stvari stoje, vidimo da su oni danas u Hrvatskoj na istoj strani. I na kraju, pitanje svih pitanja je što sad, dragi prijatelji?

Hrvatski tjednik, 13. travnja 2013.

Via facti**ZABRANA ZDS: NEPOTREBNO,
NEPRAVEDNO I KONTRAPRODUKTIVNO**

Kampanja lažnog antifašizma u funkciji:

- a) očuvanja stečenih privilegija pobjedom 1945.
- b) opravdavanja zločina koje su ti partizani i komunisti počinili u svojoj mržnji prema hrvatskom narodu i Hrvatskoj
- c) skretanja pozornosti s onoga što se dogodilo u novijoj povijesti
- d) **kompromitiranja i negacije suvremene države**
(to je najvažnije)

Hrvati bi vječno morali živjeti pod hipotekom ustaštva koju nikako i nikada ne mogu otplatiti. Važno je držati ih u vječnom šahu zbog čega ne mogu nikako povući onaj slijedeći potez. U pitanju je psihološki rat, politička strategija, a ne samo ili ne uopće nekakva paranoja

Već tradicionalno, ljudi na vrhu države, s izuzetkom Tuđmanove ere, oni prije i poslije Tuđmana, žive po podaničkom političkom institutu. Podilaženje, i to ne prema nekim centrima svjetske moći, nego prema jednoj balkanskoj mahali iz koje su nam ne tako davno slali tenkove i odvodili ljudе u logore i iz koje već cijeo stoljeće stižu samo prijetnje i klevete.

Piše: **JOSIP JOVIĆ**

Slijedećih dana i tjedana lomit će se na političkoj pozornici koplja oko prijedloga novog Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, kojega je na javno savjetovanje podastrolo Ministarstvo unutarnjih poslova. Posebice se to odnosi na predviđenu kaznu do četiri tisuće eura za one koji „remete javni red i mir izvođenjem i reproduciranjem pjesama i skladbi ili isticanjem tekstova, simbola, slika i crteža na javnom mjestu“. Pitanje je za kviz koje bi to pjesme, slike, crteži, itd. remetili javni red i mir? Ovakva jedna odredba, naime, prilično je neprecizna i, ako bi ostala takva, ostavlja sudcima veliki prostor slobodne interpretacije, a nama nadu da će ljudi koji primjenjuju zakone biti razumniji od onih koji zakone donose. Kao reaffirmacija *verbalnog delikta*, zaista se može smatrati krupnim korakom nazad.

Nejednaki aršini

Iako se nigdje ne spominju ni ustaše ni NDH ni *za dom spremni*, svi, i oni koji hvale predloženi zakon (uz napomenu kako je ovaj grijeh trebao biti predmetom kaznenog, a ne tek prekršajnog zakona) i oni koji ga osporavaju, vide s puno razloga u njemu prije svega obračun s ozloglašenim *ustaškim pozdravom*. Jer, dojam je, kako ovih izmjena ne bi ni bilo da se ne radi samo i jedino o tome, dok sve ostalo služi tek da se Vlasi ne dosjetete. A dosjetili su se.

Progon tog pozdrava, usklika, ili, kako bi rekao Zoran Milanović, urlika trostruko je štetan i besmislen: nepotreban je, nepravedan i kontraproduktivan. Nepotreban je, jer ga nitko niti ne upotrebljava u svakodnevnoj komunikaciji pa ni na ulicama ili stadionima. Semantički gledano teško je u tom *za dom spremni* pronaći i dokazati mržnju i još teže remećenje javnog reda i mira, što su inače motvi spomenute inkriminacije. Neopravedan je prema onima koji su se pod tim znakom borili protiv agresije. Kontraproduktivan je, jer će baš zabrana, kao i uvijek, izazvati baš ono što se želi zabraniti. No, pitanje je želi se ukloniti, ili se nakakav *ustašluk* želi isprovocirati? Treba stvoriti situaciju grijeha ili ugroženosti da bi se onda veliki svećenici pojavili kao zaštitnici.

U svojoj deklaraciji usklađenoj sa sličnom europskom deklaracijom, Hrvatski je sabor osudio *oba totalitarizma*, tj. onog pronacističkog i onog prokomunističkog. Ali, očito, praksa ne ide

tim putem. O zločinima počinjenim u NDH govori se, osuđuje, komentira, pretjeruje i izmišlja na veliko, dok se oni drugi zločini nad Hrvatima neposredno nakon Drugog svjetskog rata i duboko nakon njega pa čak i o zločinima počinjenim u vrijeme Domovinskog rata govori s velikom rezervom s tendencijom prešućivanja. Pa i u ovom je slučaju izostala ravnoteža. Na simbole jugokomunizma se očito ne misli. A tako je stvar postavila i ona Plenković-Kusićeva komisija.

Lažni antifašizam

Da se ne bismo krivo razumjeli. Ne mislim da bilo kakve simbole, ove i one, treba zabranjivati iz jednostavnog razloga što su oni umrli zajedno s režimima koje je zameo vjetar. Njihovim zabranama oni se vade iz pepela nastalog na zgarištu jedne historije.

U cijeloj ovoj inicijativi nije teško prepoznati rukopis Milorada Pupovca i Ognjena Krausa, koji već godinama inzistiraju na zabrani pozdrava koji im toliko smeta. Taj je isti Pupovac (toliko o njegovoj dosljednosti, principijelosti i dobronamjernosti) svojevremeno opravdavao nošenje kokarde, u kojoj ne vidi ništa sporno ni provokativno. I zar je samim vlastima, odnosno HDZ-u toliko presudna jedna koalicija pod cijenu upravo remećenja javnog reda i mira, pod cijenu novih podjela i svađa pa i pod cijenu istine?

Kampanja lažnog antifašizma, koja je oživljena nakon dvije tisuće godine i koja ne jenjava ni do danas i koja je naglašenija nego u vrijeme socijalizma i Jugoslavije ima nekoliko funkcija. Ona je u funkciji očuvanja stečenih privilegija pobjedom 1945, u funkciji je opravdavanja zločina koje su ti pobjednici počinili u svom osvetničkom gnjevu i mržnji prema cijelom narodu i državi, u funkciji je skretanja pozornosti s onoga što se dogodilo u novoj povijesti i napisljeku, a to je ono najvažnije, u funkciji je kompromitiranja i negacije suvremene države i borbe za nezavisnost njezinim izravnim povezivanjem s NDH. Taj *antifašizam* koji se pojavljuje kao prijetnja (svi koji se ne slože sa zabranom ZDS biti će proglašeni ustašama) rezultat je činjenice da ključne pozicije u vlasti, u medijima, na humanističkim fakultetima, u gospodarstvu, u sudstvu i u upravi, pretežno drže predstavnici, nasljednici ili sljedbenici jugoslavenske političke klase.

Robovi i hajduci

Otuda tako fanatični progon vještica, otuda galama i prizivanje ovoga ZDS. A da nije toga počeli bi zabranjivati, a to već i čine, imena istaknutih intelektualaca i svećenika koji su živjeli i radili u vrijeme NDH a, isticanje grba s bijelim prvim poljem, pjevanje nacionalističkih pjesama... Nije nemoguće da zatraže rušenje Banskih dvora, jer je tamo nekoć sjedio Ante Pavelić. Smetao im je naziv već bivše valute, a sada im smeta ugravirana slika kune na kovanici eura. Hrvati bi vječno morali živjeti pod hipotekom ustaštva koju nikako i nikada ne mogu otplatiti. Važno je držati ih u vječnom šahu zbog čega ne mogu nikako povući onaj slijedeći potez. Važno je ubiti im ponos i samosvijest. U pitanju je, dakle, psihološki rat, politička strategija, a ne samo ili ne uopće nekakva paranoja.

Bojim se kako hrvatske vlasti i trideset i nešto godina nakon samostalnosti ne razumiju o čemu se radi. Već tradicionalno, ljudi na vrhu države, s izuzetkom Tuđmanove ere, oni prije i poslije Tuđmana, žive prema podaničkom političkom instinktu. Podilaženje, i to ne prema nekim centrima svjetske moći, nego prema jednoj balkanskoj mahali iz koje su nam ne tako davno slali tenkove i odvodili ljude u logore i iz koje već cijelo stoljeće stižu samo prijetnje i klevete. Opet imamo, s jedne strane baltiče, a s druge bakariće. Odnos prema *bratsvu i jedinstvu* iznova je kriterij političke podobnosti. *Zabrana cajki* u dva grada digao je na noge cijelu medijsko-političku gerilu. Pa narod, da malo rezigniramo, zaista i ima vlast kakvu zaslужuje. Njegov se mentalni sklop, poviješću uvjetovan, kreće od ropskog do hajdučkog. Pristaje na sve pa se onda buni, laća se mača kad zagusti, svoju pravicu traži na bojnom polju i onda kad ima sva demokratska oruđa u svojim rukama. Pada pod utjecaj agresivnih političara i medija koji mu svakodnevno ispiru mozak sugestijama: ne, vi niste vrijedni države, vi ste ahistorijski narod, vi ste nesposobni, vi ste zločinci i lopovi.

Još dva primjera

Još dva primjera svjedoče o teško shvatljivoj podložnosti. Novinar Marko Jurić kažnjen je zatvorom zato što je nazvao Porfirija četnikom, što je ovaj vjerojatno doživio više kao kompliment, nego kao uvredu, Porfirija, kojemu je dok je stolovao u Zagrebu čitava

skupina zagrebačkih *intelektualaca* dolazila na poklon kao kakvom vjerskom guruu. Osuđen je Jurić ne po privatnoj tužbi, već po optužnici Državnog odvjetništva, koje ni prstom nije mrdnulo niti će mrdnuti kad su Stepinca nazivali ustaškim vikarom, kad je Matija Babić pozivao na juroš na Katedralu, kad je Zoran Šprajc najprostačkijim, najprimitivnjim i najvulgarnijim riječima i gestama punim mržnje na javnoj televiziji osuo paljbu po cjelokupnom katoličkom svećenstvu. A Ministarstvo pravosuđa i uprave - odbija po drugi put registrirati Hrvatsku pravoslavnu crkvu, drugi put i nakon što je Visoki upravni sud poništio njegovu prvu odluku kao nezakonitu.

Hrvatski tjednik, 13. travnja 2013.

Uz prijedlog izmjena Zakona o prekršajima protiv javnoga reda i mira

ZAŠTO, UNATOČ POVIJESNOJ SLIČNOSTI, HRVATSKI POLITIČARI UZVIKUJU SLAVA UKRAJINI, A PROGONE ZA DOM SPREMNI

Ono što je u identitetiski sebesvjesnoj i ponosnoj Ukrajini nezamislivo – da ruska manjina traži i dobiva drakonsko kažnjavanje pozdrava Slava Ukrajini, u samookrivljujućoj i zahirjeloj Hrvatskoj nadaje se kao žalosna stvarnost – da se pozdrav Za dom spremni na zahtjev agresorskog dijela srpske manjine pokušava zabraniti i drakonski kažnjavati

Piše: **MARITO MIHOVIL LETICA**

Prikladno je početi mislima starim dva i pol tisućljeća: „Tko je oprezan preko mjere, izgleda strašljiv. Tko je odvažan preko mjere, uzrokuje nered.“ Autor je kineski veleumnik Konfucije. Važnost dobro odvagnute mjere snažno isticahu i stari grčki filozofi: Pitagora i pitagorejci, Heraklit, Aristotel, stoici i drugi. Tako Heraklit Efežanin (Konfucijev suvremenik) u fragmentu 44 napisao: „Sunce (Helijs) ne će prekoračiti svoje mjere, jer bi ga u suprotnome dohvatile Erinije, pomoćnice Pravde.“ Doista, prekoračenje mjere često se očituje u narušavanju pravde i neredu.

Mnogobrojne istine i mudrosti iz grčke filozofije uđoše u rimsко pravo. Kada je o dobroj mjeri riječ, ne možemo zaobići načelo razmjernosti (proporcionalnosti), koje u pravnoj i političkoj teoriji znači da prisila koju društvena zajednica (država ili njezine upravne jedinice) primjenjuje prema pojedincu – mora biti najmanjega mogućeg intenziteta koji je potreban za postizanje namjeravanoga društvenog cilja.

Dotično se načelo nalazi i u *Ustavu Republike Hrvatske*, u članku 16. Načelo razmjernosti neotklonjivim se nadaje i u *Prekršajnome zakonu*, u članku 51.a: „Zaštitna mjera ne smije se izreći ako nije u razmjeru s težinom počinjenog prekršaja i prekršajā koji se mogu očekivati, kao i sa stupnjem počiniteljeve opasnosti“ (*Narodne novine* 39/2013).

Najveće kazne u Europi

Posve ignorirajući načelo razmjernosti, predlaže Ministarstvo unutarnjih poslova da se najveća dosadašnja novčana kazna za pojedine prekršaje protiv javnoga reda i mira poveća do maksimalnoga iznosa od 4.000 eura, što je povećanje od čak 23,5 puta (!?).

Nije sporno da je novčane kazne potrebno uskladiti, ako ni zbog čega drugog onda zbog rasta inflacije. No je li inflacija više od 2.000 posto (kao da smo u Njemačkoj u doba velike gospodarske krize početkom 1930-ih)? Nadalje, kako je moguće govoriti o mjeri i razmjernosti ako se vaga božice pravde Justicije (grčke Díkē) odjednom optereti s jedne strane utegom koji je više od dvadeset puta teži nego doskorašnji? A s druge se strane standard građana ne povećava jer rast plaća kaska za inflacijom. Tako bi se u Hrvatskoj za tučnjavu, svađu ili viku na javnome mjestu propisivale kazne do 2.000 eura, dok su takvi prekršaji primjerice u Austriji teški 500, a u Slovačkoj 300 eura. Smatraju li predlagatelji ove proizvoljne i politički motivirane činovničko-policjske odluke da su Hrvati nasuprot uljuđenim europskim narodima toliki divljaci da ih se može ukrotiti samo drakonskim kaznama? Maksimalne su kazne prema dosadašnjim zakonskim odredbama iznosile 16,7 posto prosječne plaće, a usvoji li se dotični MUP-ov prijedlog, mogle bi dosegnuti gotovo četiri prosječne hrvatske plaće. Prekomjernost – možemo

(ne)mirne duše zaključiti zajedno s Konfucijem i Heraklitom – uzrokuje nered, a ne uvodi red.

Veće novčane kazne predlažu se za (citiram formulacije): „isticanje simbola kojima se izražava ili potiče mržnja, širenje lažnih vijesti, prekršaj loše odgojenog djeteta, vrijedanje službenih organa“. Tu su još i poticanje djeteta na prekršaj, organizacija prostitucije i kocke, tučnjava na javnome mjestu, opijanje na radnome mjestu i drugi prekršaji. Nije se u ovome članku moguće, a ni potrebno, na sve njih osvrnuti.

Kad „lažne vijesti“ postanu znanstveno potvrđene istine

Zatim je zanimljivo „širenje lažnih vijesti“. Ilustrirat će to slučajem nastanka pandemije bolesti COVID-19. Službeni i pravovjerni narativ – koji je širila Svjetska zdravstvena organizacija te najveći dio naklonjenih joj političara i srednjostrujskih medija – bijaše da je virus na tržnici u kineskome gradu Wuhanu u posve prirodnim uvjetima prešao sa šišmiša na čovjeka. Svi koji su tvrdili, ili samo spekulirali, da je virus pripravljen u laboratoriju – bili su ušutkivani kao širitelji lažnih vijesti, teorijā urote i slično. Samoproglašeni posjedovatelji apsolutne istine vidjeli su promicatelje lažnih vijesti čak i u svjetski priznatim znanstvenicima kao što je primjerice francuski virolog Luc Montagnier – dobitnik Nobelove nagrade za izoliranje virusa HIV-a 2008. godine, član Europske akademije znanosti i umjetnosti. On je sredinom travnja 2020. izjavio da je korona-virus umjetno stvoren i slučajno pušten iz laboratorija. Za francuski je zdravstveni časopis *Pourquoi docteur* istaknuo kako je u suradnji s kolegom Jean-Claudeom Perrezom analizirao virus „do najsitnijih detalja“ i dospio do nedvojbenoga zaključka.

Ono što su brojni pandemijski cenzori i srednjostrujski mediji uz potporu nametnutih „ministarstava istine“ proglašavali lažnim vijestima – danas je tema gotovo svih svjetskih glasila. Tako je američki *Wall Street Journal* 26. veljače 2023. izvijestio da je korona-virus, po svemu sudeći, „iscurio“ iz laboratorija u Wuhanu. List se poziva na studiju američkoga Ministarstva energetike iz 2021., koje je dostavljeno na uvid Bijeloj kući i višim američkim zakonodavcima. Jednako tvrde i brojne tajne službe moćnih svjetskih država, kao i premnogi virolozi, epidemiolozi i drugi

znanstvenici. Bit će u sličnim slučajevima zanimljivo vidjeti kojim će se kriterijima, argumentima i postupcima voditi prekršajni sudovi pri utvrđivanju istine i njezinu razlučivanju od lažnih vijesti te hoće li biti spremni revidirati ishitrene i neutemeljene, stihijski donesene i politički motivirane presude, uz davanje pravne, moralne i novčane zadovoljštine nepravedno osuđenim građanima.

Selektivnost i ideološka pristranost

Ali najviše je pozornosti izazvalo spominjanje prekršaja koji bi bili kažnjavani najvećim iznosima. Jedan od tipičnih naslova otisnut je u *Novome listu* 3. travnja 2023: *Civilizacijski iskorak! Uvode se goleme kazne za ustaški pozdrav, tko vikne 'ZDS' ostat će bez četiri plaće*. U članku čitamo kako je iz MUP-ova objašnjenja „očito da se povećanjem kazne nastoji spriječiti isticanje simbola ili izvikivanje ustaških ili nacističkih pokliča“, a zatim i ovo: „Koalicijski partneri HDZ-a, odnosno zastupnici manjina, tražili su da Vlada uzvikivanje takvih pozdrava i isticanje parola zabrani i stavi u kazneni zakon, no čini se da su Banski dvori drakonskim kaznama odlučili odgovoriti na taj zahtjev.“

(<https://www.novilist.hr/novosti/hrvatska/civilizacijski-iskorak-uvode-se-goleme-kazne-za-ustaski-pozdrav-tko-vikne-zds-ostat-ce-bez-cetiri-place/>)

Važno je napomenuti da se povećanjem novčanih kazni za prekršaje protiv javnog reda i mira krši ne samo načelo razmjernosti nego i načelo neovisnosti i nepristranosti, koje biva nužnim uvjetom zaštite ljudskih prava i temeljnih sloboda pojedinaca i skupina u postupcima pred sudovima. Jer iz medijskoga izvještavanja razabiremo da o tim prekršajima govore u MUP-u selektivno i pristrano, spominjući samo fašističke, nacističke i ustaške simbole, a ni riječi o komunističkim i četničkim (?!). To nipošto nije opravdano jer je takvo selektiranje i arbitriranje u posvemašnjemu neskladu s brojnim obvezujućim aktima.

Zašto se u Hrvatskoj ustrajno prešućuje *Rezolucija o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe*, koju je Europski parlament usvojio 19. rujna 2019. godine? Dotičnoj su rezoluciji prethodili brojni dokumenti, od kojih ovdje spominjem samo neke: *Deklaracija Europskoga parlamenta o proglašenju 23. kolovoza*

europskim danom sjećanja na žrtve staljinizma i nacizma, od 23. rujna 2008., čime se osuđuju zločini svih totalitarnih režima: komunizma, fašizma i nacional-socijalizma; *Deklaracija o europskoj savjesti i komunizmu* usvojena 3. lipnja 2008. u Pragu; također *Rezolucija 1481 o potrebi međunarodne osude zločina totalističkih komunističkih režima*, koju je Parlamentarna skupština Vijeća Europe usvojila 26. siječnja 2006. K tome ne bi smjelo ostati nespomenuto da je Sabor Republike Hrvatske 30. lipnja 2006. izglasovao *Deklaraciju o osudi zločina počinjenih tijekom totalitarnoga komunističkog poretka u Hrvatskoj 1945.–1990. godine* (*Narodne novine* 76/2006).

Semantička dihotomija: *denotacija – konotacije*

Kada je riječ o simbolima, valja se prisjetiti Ernsta Cassirera, njemačkoga filozofa židovskog podrijetla, koji govoraše da je čovjek „simbolička životinja“ („*animal symbolicum*“), pri čemu se simboličke forme iskazuju objektivacijama duha. Potrebno je pri tome uvidjeti da se u prijeporima oko simbolâ ne smije zabaciti veoma važna semantička dihotomija *denotacija – konotacije*. Naše građane koji se nekritički i ostrašćeno obrušavaju na pozdrav „Za dom spremni“ i na hrvatski grb s prvim bijelim poljem, ne zanima *denotacija*, to jest referencija, izravno značenje pojma, nego ih zanimaju *konotacije* ili dodatna značenja uvjetovana situacijom, a za njih je ta situacija isključivo NDH i ustaštvo. Ništa prije ni poslije toga. Time zabacuju izvorno podrijetlo i povijest hrvatskih simbola odnosno pozdrava.

Denotaciju i konotacije najlakše je objasniti na primjeru *svastike* ili *kukastoga križa* (njem. *Hakenkreuz*). Riječ je o jednome od najraširenijih drevnih simbola, koji je izdašno prisutan na dalekome azijskom istoku, zatim u Indiji i Perziji, k tome i među starim Grcima, Etruščanima i Keltima, a nahodi se čak i u arheološkim nalazištima srednje Amerike. Pripada i našim krajevima: kao uobičajeni ornamentalni simbol stoji na stećima u Vrlici, okolici Sinja, Imotskoj krajini i drugdje. I fibule (kopče) pronađene u liburnskim grobovima u Ninu i Zatonu Ninskome zapravo su svastike. Svastika redovito simbolizira kotač, okretanje, ciklus neprestane obnove, vječno trajanje života. Na sanskrtu riječ *svasti*

znači 'sreća, dobrobit, zdravlje'. Sve do polovice 1930-ih svastika je u Europi bila simbol sreće, mogla se kao čest motiv vidjeti na ondašnjim razglednicama, a brojni američki, britanski, danski i drugi športski klubovi nosili su ju na dresovima. Nalazila se i na etiketi čuvenoga danskog piva „Carlsberg“.

Ali sve je to denotacija svastike. A njezine konotacije znače nešto posve drugo i suprotno: zatorni vrtlog smrti, strašno uništenje, holokaust, žrtva paljenica, dim koji se diže u nebo, golema nesreća, Šoa, barbarski pokušaj zatiranja cijelog jednog naroda, biblijskog, istaknutog i velevrijednog, prebogate kulture i tradicije. Kršćani uvijek trebaju imati na umu riječi svetoga pape Ivana Pavla II. upućene Židovima: „Vi ste naša predraga braća, i, moglo bi se reći, naša starija braća.“ Iz toga jasno proizlazi da pravi kršćanin ne može biti antisemit, nego *semitofil*.

Kada je riječ o pozdravu „Za dom spremni“, možemo čuti i pročitati da se izričaj „Za dom“ prvi put spominje 1684. u spjevu *Odiljenje sigetsko* Pavla Rittera Vitezovića; da je sredinom 19. stoljeća ban Josip Jelačić u Varaždinu povikao „Za dom!“, na što su hrvatski vojnici odgovorili „Spremni!“ i pošli u bitku protiv Mađara; zatim da se „Za dom“ pjeva u operi *Nikola Šubić Zrinjski* (u nazivu je *Zrinjski*, a ne *Zrinski*) koju je 1876. skladao Ivan pl. Zajc, i tako dalje. Dobro je to spominjati, neka bude poznato. Nerijetko se mogu čuti i argumentacije da nema ničega lošeg, nego pače dobrog i poželjnoga, u tome što je netko spremjan za dom, domovinu, narod, zemlju... Dobrohotne su i poštene takve argumentacije, ali kobno osuđene na nedjelotvornost. Jer sve su to primjeri denotacije stanovitoga simbola odnosno pozdrava ili pokliča. Svastika je neusporedivo starija i raširenija od pozdrava ZDS pa njezino opravdanje takovrsnim argumentima (spominjanjem denotacije: kotač života, sreća i dobrobit) u današnjoj Europi ne prolazi. Toga imamo biti svjesni. (Bilo bi, primjerice, zanimljivo svjedočiti policijskomu islijedivanju nositelja ili nositeljice inkriminirane majice na kojoj je svastika s nekog od naših stećaka. Bi li policajci prihvatali objašnjenje da je riječ o promicanju kulturnoga naslijeđa s naših vrijednih povijesnih spomenika?)

„Za dom spremni“ i „Slava Ukrajini“ na istoj strani povijesti

Znatno je svršishodnije udariti drugim putem, na kojemu pozdrav „Za dom spremni“ kroči uz bok sličnoznačnoga „Slava Ukrajini“. I potonji pozdrav ima dugu prošlost: korijeni mu sežu u 19. stoljeće, spominjan je u Prvome svjetskom ratu kada se vojska kratkotrajne Ukrajinske Narodne Republike borila na strani Njemačke i Austro-Ugarske protiv Rusije. Masovnije se počeo rabiti nakon 1930. i postao je pozdrav Organizacije ukrajinskih nacionalista (OUN) pod vodstvom Stepana Andrijoviča Bandere, poteklog iz grkokatoličke svećeničke obitelji u zapadnoj Ukrajini. Vladimir Putin smjera ponajprije na Banderu i njegove pristaše kada Ukrajinu naziva „nacističkom državom“. Podli i umobolni Putin u maniri KGB-ovca etiketira i generalizira. Ali Bandera jest bio uz naciste: kada je Hitlerova Njemačka napala Staljinov Sovjetski Savez, stavio je Nijemcima na raspolaganje dva ukrajinska bataljuna („Nachtidall“ i „Roland“). Njegovi su vojnici pozdravljali „Slava Ukrajini! Slava herojima!“

U kolovozu 1941. susreo se poglavlјnik Ante Pavelić s Vasilom Vojtanovskim, „predstavnikom ukrajinskih nacionalista u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj“ (kako nalazimo u ondašnjemu tisku). Pavelić je rekao da su „naša srca, naše simpatije uvijek bile na strani velikog i nama bratskog ukrajinskog naroda“ te je razgovor zaključio pokličem „Za dom spremni!“, a Vojtanovski i predstavnici Banderina OUN-a uzvratili su: „Spremni. Slava Ukrajini, voždevi slava“. Uskoro je ustrojena Ukrajinska legija s oko 1.000 vojnika, mahom Ukrajinaca s područja NDH. (O tome više u ogledu Tomislava Karduma *Ukrajinsko pitanje, HSS i NDH*:

<http://heretica.com.hr/tomislav-kardum-hrvatska-politika-i-ukrajinsko-pitanje/>)

Prisjetimo se Svjetskoga nogometnog prvenstva u Rusiji 2018. kada je zbog pokliča „Slava Ukrajini!“ Ognjen Vukojević bio udaljen iz stožera reprezentacije te kažnjen s 15.000 švicarskih franaka, a Domagoj Vida izvukao se s izrečenom opomenom. Kako to da se donedavno inkriminirani pozdrav, na koji se bila okomila FIFA i velik dio javnosti, prometnuo u slogan što ga primjerice Ursula von der Leyen egzaltirano kliče usred Europskog parlamenta? Čine to i drugi europski i američki političari.

Neotklonjivo se nameće pitanje: Kako se dogodilo da se pozdrav koji je u Drugome svjetskom bio zajedno sa „Za dom spremni“ sada prometnuo u simbol borbe za slobodu, demokraciju, zapadne vrijednosti i tomu slično – a ZDS je ostao simbol ustaštva, fašizma, nacizma, najgorega govora mržnje za koji se spremaju drakonske kazne?

Preoznačavanje pozdrava

Simboli se mogu *preoznačavati*, resemantizirati. Kao što je svastika od posve pozitivnoga značenja zadobila najnegativnije, tako može, obrnutim slijedom, i nešto donedavno negativno postati pozitivno. Tomu najbolje svjedoči pozdrav „Slava Ukrajini“. Premda su ga rabili i proširili suradnici njemačkih nacista, danas je na pravoj strani povijesti. Promjena u percepciji dogodila se zahvaljujući hrabroj borbi Ukrajinaca za neovisnost i slobodu.

Ali zašto je hrvatski oslobođilački rat, Domovinski rat u 90-im godinama 20. stoljeća manje plemenit i svet od ukrajinskih oslobođilačkih ratova u 21. stoljeću? Jasno je da pragmatični i nerijetko licemjerni Zapad zabacuje kriterije i principe te široko povlađuje mnogoljudnoj i prostranoj Ukrajini jer se preko nje prelamaju golemi geopolitički geostrateški interesi u nadmetanju Europe i SAD-a s Rusijom i Kinom.

A naše političare treba upitati: Zašto je dopuštena i poželjna zvijezda petokraka, pod kojom je 1990-ih dolazila smrt, silovanja, palež i razaranja – za razliku od pozdrava „Za dom spremni“, kojim su se hrvatski vojnici sokolili u obrani domovine? Zar ne bismo najvažnijima trebali držati vremenski nam najbliže, to jest novije konotacije i kontekstualizacije određenih simbola?

Nepojmljivo u ponosnoj Ukrajini

I za kraj jedan misaoni eksperiment. Pokušajmo zamisliti da ukrajinska vojska oslobođi od ruske okupacije jedan dio domovine, a drugi mirno reintegrira u međunarodno priznate granice (to je zasad teško zamislivo, ali daj Bože da bude tako). A još je teže pojmljivo da nekoliko desetljeća nakon toga pripadnici ruske manjine i njihovi politički predstavnici u Ukrajini zatraže da se drakonski kažnjava pozdrav „Slava Ukrajini“ tendenciozno ga svodeći na doba Stepana

Bandere u Drugome svjetskom ratu, posve zanemarivši njegovu transformaciju u 21. stoljeću. Ono što je u identitetski sebesvjesnoj i ponosnoj Ukrajini nezamislivo – u samookrivljujućoj i zahirjeloj Hrvatskoj nadaje se kao žalosna stvarnost.

Hrvatski tjednik, 13. travnja 2023.

<https://hrvatskonebo.org/2023/04/17/marito-mihovil-letica-zasto-unatoc-povijesnoj-slicnosti-hrvatski-politicari-uzvikuju-slava-ukrajini-a-progone-za-dom-spremni/>

SKANDALOZNA TOTALITARNA SUDSKA PRESUDA
HRVATSKOM NOVINARU

**MARKO JURIĆ
OSUĐEN U POLITIČKOM PROCESU
po volji protuhrvatskih hulja!**

*U ovoj hrvatožderskoj gozbi razuzdano sudjeluje vladajuća
hadezeovska globalistička elita instalirana iz sjenovite
distopijiske središnjice „novoga svjetskog poretku“,
rashrvačeni jadnici i duševni Jugoslaveni koji su saveznike
pronašli u poraženoj pobunjeničkoj i aboliranoj četničkoj
družini znanoj pod nazivom SDSS*

Piše: VANJA VINKOVIĆ

Cjelokupna trulež nelustriranih neojugoslavenskih, velikosrpskih i ostalih protuhrvatskih politika, čiji nositelji nadgeneracijski vladaju institucijama Republike Hrvatske od njezine uspostave 1990. godine uz pomoć oportunističkih domaćih kolaboracionista, izgnjilila je sa snažnim zadahom negdašnjih Brozovih boljševičkih *pravosudnih* egzekucija u nepravomoćnoj sudskej presudi voditelju podcasta *Velebit*, našem kolegi i vršnom hrvatskom novinaru Marku Juriću.

Hrvatska u balkanskom zvjerinjaku

Čitanje presude dogodilo se na *Veliki četvrtak* kojim započinje razdoblje u kojem se slavi Isusova muka, smrt i uskrsnuće Iiliti u sam osvit najvećeg kršćanskog i katoličkog blagdana Uskrsa. I baš kao što su se u ono vrijeme oholi židovski moćnici okomili na Bogočovjeka, sada su moderni hrvatski farizeji osudili običnoga čovjeka, isto pravednika, zbog slobodnoga iznošenja istine i promicanja vjere u demokratsku hrvatsku državu.

Snimka kad sutkinja Općinskoga kaznenog suda u Novom Zagrebu, Mirjana Horvat, birokratski bahato izriče Juriču kaznu od deset mjeseci zatvora s rokom kušnje od dvije godine zbog „širenja govora mržnje“ i „poticanja na nasilje“ prema pripadnicima Srpske pravoslavne crkve i srpske etničke manjine, ostat će autentični povijesni dokument kojim će se moći precizno rekonstruirati politička i društvena zbilja današnje Hrvatske.

A kakva je ta zbilja? Upravo po ideoškoj mjeri „duboke države“ čiji osnivači pripadaju prastaroj strukturi moći, a okoćeni su u komunističkim leglima *udbaških i Kosovih tajnih služba* koji našu Hrvatsku sudbinski drže mentalno zarobljenom u postjugoslavenskom balkanskom zvjerinjaku. Istodobno lakomim, slinavim partijskim gubitcama sa svojim krvoločnim *nakotom* iz nje proždiru preostalu dragocjenu nacionalnu esenciju.

U toj hrvatožderskoj gozbi razuzданo sudjeluje vladajuća hadezevska globalistička *elita* instalirana iz sjenovite distopiskske središnjice „novoga svjetskog poretka“ čiju svjetonazorsku travestiju čini podjednako hinjeno demokrštanstvo i transrodni progresivizam. Poseban im je *specijalitet* sasvim oglodati hrvatsko narodnosno biće kako bi njihovi domaći gospodari zadržali u svojim šapetinama oteto hrvatsko bogatstvo. Svojim se stranim mentorima, pak, odužuju bespogovornim izvršenjima svih zadaća koje se nedemokratskim direktivama nameću iz naddržavnih tvorevinu kojima su nacionalne države glavna smetnja absolutnoj moći.

Svim takvim rashrvaćenim jadnicima i duševnim Jugoslavenima prava je muka upravljati „zatucanim“ Hrvatima koji su tijekom burne i krvave povijesti ponosno sačuvali svoj jezik, kulturu, vjeru, narodni identitet i izvornu državotvornost Hrvatskoga Kraljevstva te su zasad, unatoč snažnoj političkoj, obrazovnoj i medijskoj indoktrinaciji, većinom zadržali tradicionalne običaje i vrijednosti obiteljskoga zajedništva. Posebno su bolno jugofili doživjeli hrvatsku pobjedu u Domovinskom ratu protiv velikosrpske agresije jer su izgubili i posljednju nadu za bilo kakvu jugoslavensku zajednicu u kojoj bi nastavili zadovoljavati svoje orjunaške nagone.

Groteskni strah od hrvatstva

Stoga su saveznike pronašli upravo u poraženoj pobunjeničkoj i aboliranoj četničkoj družini znanoj pod nazivom SDSS koja se bez obzira na svoju terorističku prošlost neometano nakon 2000. godine predstavljala kao izvorni politički zaštitnik hrvatskih državlјana srpske nacionalnosti. To im je, na žalost, tehnički olakšano izdajničkom izmjenom Ustava RH kad su u međupartijskoj trgovini HDZ-a i SDP-a dobili zajamčena tri zastupnika u Hrvatskom saboru. Mada su umješno „omastili“ bradu suradnjama i sa Sanaderovom, Kosoričinom i Milanovićevom administracijom, posebno su profitirali dolaskom na vlast Plenkovićeve vlade koja je koaliciju HDZ-a sa SDSS-om podignula na stratešku razinu.

Nakon sedam godina prakticiranja takvoga hrvatskog *bratstva* i srpskoga *jedinstva* vratili smo se na političke postavke podijeljenoga suvereniteta iz Socijalističke Republike Hrvatske iako je broj Srba oko tri posto, što dokazuje da je riječ o fantazmagoričnoj rekonstrukciji jugoslavenskoga društva u samostalnoj hrvatskoj državi, članici Europske unije i NATO pakta. Kako nema suvislih razloga za takve političke *ekstravagancije*, možemo pretpostaviti da je riječ o grotesknom strahu vladajućih „crvenih prinčeva“ od hrvatstva ili pak za Hrvatsku mnogo ozbiljnijem širenju geopolitičkoga utjecaja iz beogradske centrale velikosrpstva putem prije navedenih obavještajnih spona.

Svetosavska je ideologija pokretač stalnih velikosrpskih ekspanzija na susjedne države i narode, a provoditelj Srpska pravoslavna crkva u organizaciji srbijanskih tajnih služba i četničke oligarhije koja „crnom rukom“ vlada Srbijom od prestanka srpskoga služenja Osmanskom Carstvu do danas. Upravo je Marko Jurić u svojoj inkriminiranoj emisiji „Markov trg“ na Z1 televiziji prije tih istih sedam godina logično povezao izvješće hrvatske obavještajne agencije SOA-e u kojem se navodi sigurnosna ugroza RH od strane četničkih elemenata s pjevanjem četničkih pjesama svećenika Srpske pravoslavne crkve u Chicagu među kojima se isticao tadašnji zagrebački mitropolit Porfirije Perić kojem bi više odgovaralo „umjetničko“ ime *Perfidije*.

Naravno, Jurić je kao istinski hrvatski domoljub odmah označen kao velika prijetnja koja može narušiti idilu jugo-srpske „antifašističke“ koalicije pa je nakon pravosudnoga mrcvarenja

nepravedno osuđen u političkom procesu po volji protuhrvatskih hulja.

Hrvatski tjednik, 13. travnja 2023.

IZJAVE

HNiP (Hrvatski novinari i publicisti):

„Podilazeći jednoj agresivnoj politici koja je unakazila Hrvatsku tijekom dvadesetog stoljeća Kazneni sud ujedno umanjuje pozitivne civilizacijske dosege o osudi totalitarizama koji bi trebale biti standard u današnjoj Europi...“

Tihomir DUJMOVIĆ, novinar i TV voditelj

Da je 1945., ova bi sutkinja osudila Marka Juriča na smrt strijeljanjem

Došli smo do dna, divljaju jugoslavenstvo i četništvo, a šute Kaptol, MH, DHK...

Davno sam rekao – da je ovo 1945. oni bi nas strijeljali, a da je 1971. oni bi nas hapsili! Kako je ideal unutarnjih političkih odnosa u Hrvatskoj model kakav je vrijedio u Bakarićevoj Hrvatskoj, to je norma kod Plenkovića, a slatki san kod Pupovca, pa smo nakon sedam godina takve vlasti došli do zveckanja zatvorskom ogradom. Ali kao što je Đoran jednom rekao da Franjo Tuđman leti isključivo na krilima HDZ-a, isto vrijedi i za Plenkovića i Pupovca: S tim što je tada taj let bio impresivan, a ovo je besramno. Ne reagirati na izjave „jebo vas Vukovar“ ili „serem vam se na Bleiburg“, držati četničke mauzoleje po Slavoniji, do dan danas ne uvesti zabranu četničkih simbola, a nove prekršajne promjene ni u snu ne primjenjivati na komunističke insignije te Juriča praktički slati u predistražni zatvor zbog jedne metafore, to znači da smo došli do dna. Još jedan mandat ovakve koalicije i od Hrvatske ne će ostati kamen na kamenu u nacionalnom smislu. Zadnjih stotinu godina Hrvatska vodi samo jedan rat, rat između Hrvata i Jugoslavena, samo su se uniforme mijenjale. Ova slika da u hrvatskoj državi ovako cvjeta jugoslavenstvo, da se ono manifestira uz ovakve drskosti i da sve moguće institucije od Matice hrvatske, preko Društva hrvatskih

književnika, pa ako hoćete i Kaptola, mirno gleda ovo divljanje jugoslavenstva, to je stvarno perverzija prvoga reda.

.....
Tomislav KARAMARKO, bivši predsjednik HDZ-a:

Dokad će Hrvati trpjeli da se gaze sve vrijednosti Domovinskoga rata i otvoreno podupire politiku srpskoga sveta!

Zgranut sam tom presudom. No s obzirom na političke i ideološke trendove zadnjih 6-7 godina, nisam iznenaden. Jugoslavija se održala i zaživjela punim intenzitetom u Hrvatskoj. Sve vrijednosti stvorene našom idejom o neovisnosti i ostvarenjem kroz Domovinski rat gaze se. Mislim da se krenulo i dalje, *supotiranjem* bolestine nazvane srpski svet. Četništvo se zapravo pokušava legalizirati i uvrstiti u tzv. antifašistički pokret. A u isto vrijeme se divljom energijom inkriminiraju sve hrvatske vrijednosti do nevjerojatnih banalnosti (Za dom spremni, HOS, bijelo ili crveno polje hrvatskoga grba itd). Do kada će Hrvati trpjeli ovo gaženje, vidjet ćemo.

Puna potpora g. Marku Juriču!

.....
Ivan ARALICA, akademik:

Pored stanja stvari u političkom javnom prostoru čovjek se pita je li smisao ove presude, ovakve kakva jest, da snizi napetosti između Hrvata i Srba u Hrvatskoj ili joj je namjera da te odnose, koji su po mom sudu sasvim u redu, razjari novim razdorima i novim trvenjima. Po mome sudu, mislim da joj je cilj ovo potonje i zato se pitam čemu nam to treba i čemu ovo vodi.

.....
Davor DIJANOVIĆ, novinar i publicist:

Pravosuđe u Hrvatskoj premreženo velikosrpskom agenturom koja se Hrvatima osvećuje za stvaranje samostalne Hrvatske

Riječ je o skandaloznoj presudi koja ukazuje na sumrak hrvatske pravne države, u kojoj se ponovno uvodi verbalni delikt, ali i na to da je Hrvatska u sigurnosnom smislu razbušena država. Jurić je u svojoj inkriminiranoj odjavi aludirao na notornu povijesnu činjenicu da su mnogi „sveštenici“ SPC-a aktivno sudjelovali u četničkom pokretu i okrvavili ruke. O tome postoji odlično dokumentirane knjige kao što su „Srpska crkva u ratovima i ratovi u njoj“ Milorada Tomanića i „Bizarni sveci srpske crkve“ Miroslava Čosovića. Još je dr. Ivo Pilar upozoravao na to da je Srpska pravoslavna crkva glavno provedbeno sredstvo velikosrpske politike, a o tome danas otvoreno govori crnogorski književnik Milorad Popović.

Ne čudi stoga što su srpski popovi blagoslivljali kriminalce i ubojice kao što je bio Željko Ražnatović Arkan. I Porfirije Perić izdanak je te i takve Srpske pravoslavne crkve. Dok je bio u Hrvatskoj, uživao je veliki ugled u javnosti. Bio je ugledan gost na HRT-u, a kružok njegovih prijatelja bio je poprilično velik i obuhvaćao je perjanice lijeve političke misli. Ovi Porfirirevi ministrianti obilazili su ga i nakon otkrića snimke na kojoj inicira pjevanje četničkom koljaču Đujiću. Pjevanje oda zločincu Đujiću očito nije poticanje na mržnju, nego je mržnja upozoravanje na te pojave. Nakon odlaska na službu patrijarha u Srbiju, Porfirije Perić do kraja je pokazao svoje velikosrpsko lice. Već nakon nekoliko dana u jednom televizijskom razgovoruiza Perića je virila slika Draže Mihailovića. Vrlo brzo počeо je davati velikosrpske izjave, a spominjao je i „menjanje granica“ koje bi se ponovno mogle „menjati“. Nakon što je Perić potpuno raskrinkan kao još jedan velikosrpski službenik, naglo su ušutjeli njegovi ministrianti kojima je inače opsesija uzgoj ustaških zmija u Republici Hrvatskoj. Niti riječi osude!

Perićovo djelovanje nakon što je postao patrijarh SPC-a samo je dodatno legitimiralo ranije Jurićeve istupe. Postalo je i za zadnje naivce jasno da je i novi patrijarh naslijednik zločinačkih politika

srpskoga pravoslavlja. Srpska pravoslavna crkva udarna je snaga zločinačke velikosrpske politike. O tomu kolika je njezina snaga, svjedoči činjenica da je upravo njezino djelovanje (sjetimo se „litija“) dovelo do smjene suverenističkih vlasti u Crnoj Gori. Presuda Marku Juriću demonstracija je moći Srpske pravoslavne crkve u Hrvatskoj. Demonstracija moći Crkve koja negira hrvatsku državnost, ali i demonstracija moći Crkve koja opravdava rusku agresiju na Ukrajinu. Očito je da je hrvatsko pravosuđe premreženo velikosrpskom agenturom koje se Hrvatima osvećuje za stvaranje samostalne hrvatske države. Bez snažne političke protekcije ova presuda ne bi bila donesena. No svaka sila za vremena. I Stepinac je bio osuđen. Gdje su danas njegovi egzekutori? Na smetlištu povijesti gdje im je i mjesto. Ista sudbina očekuje i velikosrpske agencije u Republici Hrvatskoj. Prije ili kasnije.

.....
Željka MARKIĆ, predsjednica udruge *U ime obitelji*:

Nepravomoćna presuda protiv Marka Jurića razotkriva dvostrukе kriterije hrvatskoga pravosuđa. Presuda, čini se, ovisi o tome tko govori. I o kome. A ne što je rečeno, je li bilo istinito i je li, i ako je bilo istinito, nekoga uvrijedilo. Tako kad Marko Jurić nešto kaže o četništvu, Porfiriju i SPC-u, to je govor mržnje. I osudi ga se radi nečega što je rekao na 10 mjeseci zatvora. Kad Index vrijeda sve katolike povodom štovanja sv. Leopolda Mandića, sud je na tužbu U ime obitelji i četiri udruge protumačio da Index nije povrijedio 'konkretnu osobu'. Kad se iznose laži i uvrede na račun jednih – to se proglašava satirom. Kad se govori istina o drugima – to se proglašava govorom mržnje. Zabrinjava instrumentaliziranje sudske presude za ušutkivanje novinara. Podseća na vrijeme komunizma.

.....
Hrvoje ZEKANOVIĆ, saborski zastupnik:

Zbog budućih generacija i zbog budućnosti Hrvatske moramo stalno naglašavati kako je na Hrvatsku 1991. izvršena agresija od strane četnika i jugoslavenske armade. Smatram da bi hrvatske institucije trebale biti iznimno rigorozne kod veličanja četništva u Hrvatskoj.

.....
Stevo CULEJ, umirovljeni hrvatski specijalac:

Mrtvi se okreću u grobovima, a mi ih od stida ne ćemo moći pogledati u oči.

.....
Damir MARKUŠ, umirovljeni HOS-ovac i vukovarski branitelj:

Apsolutno nepravedna odluka. Ovo ima samo u zemlji Apsurdistan, to su napravili od Hrvatske. Hrvati, probudite se, ovo nije zemlja za kakvu su život dali najhrabriji.

.....
Željko SAČIĆ, umirovljeni general HV-a:

Nepravedna je i osvetnička, puna protuhrvatske mržnje, dapače, neprofesionalno politički motivirana i dirigirana, činjenično i pravno neodrživa te odvratno protuhrvatski sramotna 'presuda' našem hrabrom hrvatskom domoljubu i novinaru Marku Juriću. Protuhrvati, ljubitelji četništva i velikosrpstva u našoj domovini, krvlju najboljih među nama obranjenoj Hrvatskoj ne ćemo vam dopustiti gušenje naših hrvatskih ustavnih prava, sloboda i suvremenih demokratskih vrijednosti za račun opstanka vaših 'koalicionih bratsko- četničko-abolicionih odnosa'.

.....
Ratko MARTINOVIĆ, podcaster:

Jurić zaslužuje sve čestitke za svoj rad

Točke same presude po kojoj se nekoga osuđuje za nakanu izazivanja mržnje i netrpeljivosti prema vjernicima u američkome bi pravosuđu poslužile kao presedan po kojemu praktički ne bi bilo medija koji ne bi bio osuđen, no ipak najčešće zbog uvreda prema katolicima, od ruganja Leopoldu Mandiću pa do stigmatizacije svetišta i svećenika. U ovom slučaju izjednačava se i jedan narod s njegovim najekstremnijim elementima, a posebno je bizarno to što je i sam glavni akter, današnji patrijarh, za sve ionako tvrdio da je samo otvarao usta, ne i pjeval spornu pjesmu.

U vremenima verbalnoga delikta, cenzure i posebno gorke autocenzure, za slobodni se govor dobivaju drakonske kazne pa na žalost ovakve vijesti više nikoga ni ne iznenađuju. Sreća pa je kolega

Jurić unatoč svemu u međuvremenu uspio i stati na noge i k tome realizirati izuzetno uspješan medijski projekt na čemu zaslužuje samo čestitke.

.....
Eduard PETRANOVIĆ, novinar:

Ljevičari uništavaju slobodu govora

Sloboda govora trebala bi biti temelj liberalne demokracije i stup opstanka civiliziranih društava, a u te se vrijednosti između ostaloga kunu zapadne elite kao i naš premijer Andrej Plenković. No ako zanemarimo povijest prije početka epidemije korona virusa, samo taj period (posljednje tri godine), dovoljan je da sve u što se Zapad oko slobode govora kune pada u vodu. Cenzura, autocenzura, famozni *fact checkeri*... sve je to realnost koja je u posljednje tri godine eksplodirala i pokazala nam da je sloboda govora vrijednost koja se, kao uostalom i sve temeljne slobode poput slobode kretanja i rada, jednim potezom pera birokrata i političara može satrti. Također, jasno je kako većina javnih aktera ili ne razumije, ili namjerno pogrešno tumači slobodu govora. To je zato što je većina javnih aktera ljevičari pa su za slobodu govoru samo njima podobniih, a onih poput kolege Marka Jurića ili, npr., Velimira Bujanca nisu.

O novinarskoj autonomiji nema smisla govoriti jer smo u posljednje tri godine vidjeli da je to trenutno utopija. Ona mala nekolicina novinara koja se usudila ići protiv struje i cjelokupne političko-medijske mreže bili su doslovno uništavani na sve načine. No valja reći da je golema većina novinara čvrsto uz vlast i institucije.

.....
Marko MARKOVIĆ, novinar:

Presuda je absurd nad apsurdima. Umjesto da bude procesuiran (osuđen) Porfirije zbog veličanja zločinaca, osuđen je novinar koji je ukazao na veličanje zločinaca od strane danas čelnoga čovjeka SPC-a i na povezanost SPC-a s četnicima. Brojni su ovaj slučaj uspoređivali s hipotetskom situacijom – što bi bilo da je kardinal Josip Bozanić pjevao pjesme o poznatim osobama iz NDH. Razapeli

bi ga. No SPC-u, čiji manastiri u Hrvatskoj funkcioniraju kao istureni položaj agresorske vojske, to se tolerira. I nagrađuje. Presuda je sramota za hrvatsko pravosuđe i osobna sramota sutkinje Marijane Horvat koja je u obrazloženju presude ponizila Srbe jer ih je sve usporedila s četnicima. Marko Jurić u spornoj emisiji ni u jednoj riječi nije spomenuo Srbe, govorio je isključivo o četnicima.

.....

Slobodan PROSPEROV NOVAK, književnik:

Nepravda ove presude morat će biti osvećena, a „sudci“ će završiti na groblju povijesti

Već sedam godina progon hrvatskoga novinara, urednika i izdavača Marka Jurića uteg je neokomunističkoga pravosuđa u našoj zemlji. Presudom koja mu je neki dan izrečena, a kojom su svi pripadnici srpskoga naroda proglašeni četnicima, hrvatsko je pravosuđe dodirnulo dno. Od Filipa Grabovca preko Mirka Bogovića i Vlade Gotovca sada je Marko Jurić još jedna nevina intelektualna žrtva kojoj je domovinu zabranjeno misliti kao, da citiram pjesnika – Hrvatsku Hrvata. Nepravda ove presude morat će biti osvećena. I, naravno, ne će to biti prvi put u našoj povijesti da silnici zbog ovakvih zlosilja završe na groblju povijesti.

Ovaj dogadjaj posve je logična najava velikih promjena pred kojima se nalazi hrvatsko društvo. Bit će to promjene u kojima će morati pred poviješću odgovarati upravo oni koji se sada prave kako je normalno što se u Hrvatskoj još danas štite četnički zločinci. Oni su danas Putinove marionete jer se nadaju da će njegov pakleni plan uvesti u Hrvatsku kao što su ga već uvezli u Bosnu i Hercegovinu i u Crnu Goru. Oni koji u Hrvatskoj prijetvorno kliču *Slava Ukrajini*, u istoj rečenici isporučuju našu domovinu tzv. srpskom svetu. Marko Jurić svijetla je žrtva tih ljudi, ali je već danas njegov primjer mjera hrvatske budućnosti.

.....

Ivica PANDŽA Orkan, hrvatski branitelj iz Siska:

Presuda nije iznenadenje kada se zna da imamo anemičnoga premijera koji ni jedan dan oružjem nije branio Hrvatsku u

Domovinskome ratu, a koji je na dužnosti ministra pravosuđa i glavne državne odvjetnice postavio takve kao što je i sam. Do sada zbog njega ispašta hrvatski narod, a ako su istiniti medijski napisi da će poslati glavni tajnik NATO-a, tek čemo nastradati.

.....
Prof. dr. sc. **Andrija HEBRANG**, ratni ministar zdravstva:

Hrvatima danas sude u Hrvatskoj više nego u zločinačkoj Jugoslaviji!

Sramotna presuda gospodinu Marku Juriću posljednji je čavao u lijes hrvatskoga pravosuđa. Poput pravih sljednika komunizma, a uz to zaraženi patološkom koalicijom sa zločinačkim SDS-om, dirigirani sudci sude za verbalni delikt, a oprštaju čelnicima protuhrvatske pravoslavne crkve. Sudbina g. Marka Jurića sudbina je svih nepokorenih Hrvata. Više nas sude u ovoj 'našoj' Hrvatskoj nego u bivšoj zločinačkoj Jugoslaviji! Moje iskustvo od prije nekoliko mjeseci isto je. Tužio me je oznaš Josip Manolić jer sam u TV emisiji rekao da je Ozna ubijala bez suda. Glavnu rolu u sudske procese imao je sudac koji je odbio sve moje dokaze potkrijepljene dokumentima u kojima Ozna izvješće partitska tijela koliko je ljudi pobila bez suda. Odbio ih je jer nisam priložio originale nego fotokopije, ali s pozivom na knjigu u kojoj su objavljeni originali! Drug sudac odbio je i moje predložene svjedoček, redom stručnjake koji izučavaju povijest toga razdoblja, s obrazloženjem da nisu vjerodostojni jer se 1945. godine još nisu ni rodili! Nisu ta tvrdnja i presuda kojom me je proglašio krivim komični, one su tragične, ali za druga sudca vrlo korisne. Naime, nedugo nakon te presude unaprijeđen je, ide na viši sud gdje dobiva još veću moć i, naravno, veću plaću! Dakle, nisu nagrade uvijek samo sendviči, nego su i mnogo ozbiljnije. Takve metode u novinarstvu, obrazovanju i pravosuđu oblikuju buduće generacije i u tome je tajna preodgoja usnulih Hrvata. Sva sreća da postoji i viši sud za žalbe, a ako i to ne uspije, poštovani g. Juriću, preostaje nam sud u Strasbourg. Zamislite, mi iz nekada suverene države Hrvatske, a to je bilo od 1990. do 2000. godine, tražimo pravdu u

stranim zemljama! Svim spavačima opomena da vrijeme opasno curi.

.....
Ante BELJO, bivši predsjednik Matice iseljenika:

Ovo je gore nego sto se događalo u vrijeme najcrnjih dana komunizma, u vrijeme jugoslavenske diktature. Samo što je danas sve svedeno u okvire Europske unije pa je i takva cijena plaćanja. Sadašnja situacija, a i ova presuda, u skladu su s crnim vremenima diktature globalizacije gdje su ljudi svedeni na potrošače i proizvođače.

.....
Robert VALDEC, novinar:

Presudom Juriču sutkinja je potvrdila da smo sprdačina od države i da je ona sprdačina od sutkinje

Kada pomisliš da te hrvatsko pravosuđe više ne može iznenaditi..., shvatiš da si naivac. Riba smrdi od glave. A ova riba je gnjila, vonja, a u glavi joj gmižu crvi. Marko Jurič nije uvrijedio niti Srbe niti Pravoslavnu crkvu. Ali ova je sutkinja (?)očito imala direktivu. Toliko o neovisnom hrvatskom pravosuđu. Kojega sam i sam žrtva. No, to nije tema. Tema je da je hrvatski sud osudio hrvatskoga novinara zbog jedne rečenice.

Gdje su HND, Faktograf i ostala žgadija? Muk. Čudno? Nimalo. Sve je to isto društvo. Društvo koje mi, neovisni novinari koji još uvijek imamo snage, volje i muda pokušavamo razotkriti, ali na žalost, narod guta ono čime mu mainstream inspire mozak. Po nalogu glavnog šefa te 'sutkinje' i njegovih 'hemeroida'.

Ovom presudom, 'sutkinja' je, po tko zna koji put potvrdila, da smo sprdačina od države (da je ona sprdačina od sutkinje ne treba niti naglašavati. Vjerujem, nadam se, i nikada ne ću prestati nadati se i boriti, da će se Markove riječi na izlazu iz sudnice obistiniti. Kosti naših ubijenih trunu u jamama, ali ne će istrunuti skroz. Doći će dan. Juda je izdao Isusa za 30-ak srebrnjaka. Danas se to zovu

'europski fondovi', inozemne donacije NGO-ima, preporuke veleposlanstava... No u biti je isto. Parafraziram Marka: 'Hrvatski narod će vam suditi i Bog će vam suditi!' Ne samo njoj, ona je tek 'korisni idiot'.

.....

HNiP: Presudom Juriču, Sud podilazi velikosrpskoj agresivnoj politici koja je unakazila Hrvatsku

Presuda Kaznenog suda u Zagrebu kojom je urednik i novinar Marko Jurić osuđen na 10 mjeseci zatvora, s rokom kušnje od dvije godine, zbog emisije „Markov trg“, na Z1 televiziji, iz 2016. godine povod je našeg javljanja. Jurić je, naime u toj emisiji prozvao Porfirija i vrh SPC-a, zbog „veličanja četništva“, nakon što je prikazan video u kojem se vidjelo kako je Porfirije u Chicagu pjevao četničke pjesme, uključujući i onu posvećenu četničkom vojvodi iz Drugog svjetskog rata Momčilu Đujiću. Sutkinja je pak Juričev autorski osvrt u toj emisiji ocijenila kao „širenje govora mržnje“ i „poticanje na nasilje“ prema pripadnicima Srpske pravoslavne crkve i srpske manjine u Republici Hrvatskoj, i donijela je spomenutu presudu. Mi se, kao novinarsko društvo, i uslijed identičnog političkog narrativa kojem smo svjedočili devedesetih u Hrvatskoj tijekom velikosrpsko jugoslavenske agresije na Hrvatsku, i kojeg danas gledamo kako se ponavlja u ruskoj agresiji na Ukrajinu, jednostavno trebamo oglasiti. To je politika, u kojoj se protivnika čiji se teritorij želi oteti i etnički očistiti, ocrnuje za nacizam (odnosno za ustaštvo u Hrvatskoj), te se time pod politikom Ruskog svijeta (odnosno, u srpskoj inačici iste politike, Srpskog sveta) pokušava opravdati agresiju. U svijetu toga nije moguće ne vidjeti istu matricu djelovanja Ruske i Srpske pravoslavne crkve, preko recentnih događanja u Kijevskoj Pečerskoj Lavri (gdje Ukrajinska pravoslavna crkva Moskovske patrijaršije ne prihvata odluke ukrajinskih vlasti, antagonizirajući se prema autokefalnoj Pravoslavnoj crkvi Ukrajine, kao i djelovanje SPC-a u slučaju posljednjih parlamentarnih izbora u Crnoj Gori, u kojima je upravo Porfirije odigrao važnu ulogu u destabiliziranju Crne Gore).

Na određeni način je na cijeli taj narativ, kao i kasnije djelovanje SPC-a, upravo Jurić upozorio u spornoj emisiji. Od hrvatskog Kaznenog suda, možda se ne treba očekivati razumijevanje politika koje djeluju na ovim prostorima, ali bi ipak bilo za očekivati, da su svjesni kako Hrvatska danas nije u 1945. godini, te da, u najmanju ruku, nije primjereno kažnjavati novinare za izrečenu riječ. Zapravo dojma smo da samo razlika u godini, danas je naime 2023. godina, Marka Jurića spašava od puno drastičnijih mjera, kakve su bile primjenjivane u vrijeme pobijede revolucionarne fronte po završetku 1945. godine.

Mislimo da upravo izricanje ovakve presude, koja je obrazložena širenjem „govora mržnje“ i poticanjem na nasilje prema pripadnicima Srpske pravoslavne crkve i srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj, stvara nelagodu i osjećaj nesigurnosti hrvatskom čovjeku i narodu. Kao da nemamo svijest o nedavnim zbivanjima Drugog svjetskog rata, Domovinskog rata i vezanosti današnjih zbivanja Ruskog rata na Ukrajinu i srpske politike prema neposrednom susjedstvu (pa i Hrvatskoj). Podilazeći jednoj agresivnoj politici koja je unakazila Hrvatsku tijekom dvadesetog stoljeća Kazneni sud ujedno umanjuje pozitivne civilizacijske dosege o osudi totalitarizama koji bi trebale biti standard u današnjoj Europi...

Predsjednik HNiP-a Krešimir Čokolić, tajnica HNiP-a Smiljana Škugor-Hrnčević

.....
Petar JASAK, osnivač i urednik portala Logično.com

Presuda je sramotna

Nepravomoćna presuda kolegi Marku Juriću, sramotan je čin za hrvatsko novinarstvo i pravosuđe. S kolegom Markom Jurićem se ne slažem u mnogo stvari glede odnosa Hrvata i Srba jer oba naroda ugrožava globalistička agenda. Međutim, sloboda govora nema alternative. Osobno sam za slobodu govora sličnu u Sjedinjenim državama. Izjave Marka Jurića sam poslušao nekoliko puta i kao

pravnik odgovorno tvrdim kako u spornoj izjavi kolege Juriča nema genealizacije, a sutkinja Mirjana Horvat, poistovjećenjem četnika i Srba, napravila je veliki propust. Svako ima pravo kritizirati ustaše, četnike i partizane, svatko ima pravo upozoriti na opasnost, ali nitko ne smije generalizirati, što u ovom slučaju kolega Marko Jurič nije učinio.

.....
Josip PAVIČIĆ, književnik i nakladnik

Presuda zaslužuje prijekor i zgražanje

Presude hrvatskih sudova nerijetko zaslužuju ne samo prijekor, nego i čuđenje, da ne kažem zgražanje. Tako je i s ovom presudom kolegi Marku Juriču, koja nije u obzir uzela okolnosti inkriminiranog događaja.

Istina jest da je Juričeva šala o četnicima koji se motaju oko pravoslavne crkve na Preradovićevu trgu u Zagrebu mogla uvrijediti ponekog hrvatskog građanina pravoslavne vjere, ali je isto tako istina da je slavljenje Boga u toj crkvi predvodio prelat koji je, na javnom skupu, zanosno pjevao pjesme u čast četničkoj vojsci i njezinu zapovjedniku Momčilu Đujiću, koji su u Drugom svjetskom ratu počinili zvjerstva nad hrvatskim građanima.

Revoltiran činjenicom što se usred Zagreba, na posvećenom mjestu pravoslavnog hrama, šepuri svećenik koji se drznuo uzvisiti čovjeka nedostojnjog da mu se u Hrvatskoj spomene i ime, Jurič je izgovorio svoju pomalo neslanu šalu. I sad se sudi njemu, nedužnom Marku Juriču, a ne onome koji je, udirljen, pojao o vojvodi Đujiću i njegovim krvavim 'četarima'. Okolnosti su to koje sud nije smio previdjeti.

DR. SC. DAMIR PEŠORDA

U SUSRET NOVOM TOTALITARIZMU

U prošlotjednoj kolumni sam pisao o tomu kako Revolucija i dalje teče unatoč činjenici da su klasični veleprevratnički sustavi padom Berlinskog zida razmontirani. Od posustalog realsocijalizma štafetu je ultimativnog napretka u bolju budućnost preuzeo neoliberalizam nadogradivši ideju nesputanog tržišta diktatom političke korektnosti, rodne ideologije i transhumanizma. Taj ideološki monstrum, poput kakvog Franksntaina sastavljen od raznorodnih dijelova, postaje noćna mora umornoj duši zapadnoga čovjeka. U prošlotjednoj kolumni bavio sam se atakom toga ideološkog čudovišta na Katoličku crkvu i kršćanstvo općenito, ovaj put ču pak pokušati reći nešto o polaganom gušenju slobode govora, pa i mišljenja kada higijeničari novog doba zaključe da su u čijem ponašanju otkrili grijeh nepoćudnog mišljenja.

Neposredan povod ovom članku svakako je presuda Marku Juriću za verbalni delikt. Sutkinja Mirjana Horvat odrezala mu je deset mjeseci uvjetno s rokom od dvije godine kušnje zato što je,

odjavljujući emisiju, sarkastično upozorio Zagrepčane da se pripaze dok prolaze Cvjetnim trgom "da ne bi koji od tih četničkih vikara istrčao iz crkve". Aludirao je, naravno, na poznatu snimku Porfirija Perića, tadašnjeg zagrebačkog mitropolita, na kojoj on pjeva četničku pjesmu: *Šta se ono, šta se ono na Dinari sjaji,/ Đujićeva, Đujićeva kokarda na glavi.* Kasnije se Perić izmotavao da nije pjevao nego samo zijevao kao svojedobno Stipe Mesić, ali svi znamo da su takvi izgovori sprdnja s onima koji postavljaju pitanje o pjevanju. Sprdnja osobe dostačno nadmoćne javnosti kojoj se obraća tako da je sigurno da ta javnost njezinu podrugljivost neće problematizirati. Možda Juričeve formulacije nisu najsretnije izabrane, ali povezivanje četništva s čovjekom koji pjeva četničke pjesme ni po kojoj logici ne može biti utuživo. Osim po logici one pučke mudrosti: "Kadija te tuži, kadija te sudi."

Međutim, nije samo Jurič osuđen za verbalni delikt. Marko Francišković već nekoliko godina više vremena provodi u zatvoru ili zatvorskoj bolnici nego na slobodi. Koliko god Franciškovićev nastup bio teatralan, ekstravagantan ili čak naoko prijeteći, sve ono za što ga pritvaraju i sude u biti su verbalni ispadni. Moram priznati da mi njegovi nastupi i proglaši djeluju pomalo somnambulno, ali to ne znači da ga treba zbog njih trpati u zatvor ili ludnicu. Kad je svojedobno Bezuk zapucao po Banskim dvorima, digla se velika graja, a premijer je izričito tražio obračun s terorizmom. Kojega su službe pošto-poto morale pronaći pa makar ga iz prsta isisale. Uhićen je jedan branitelj u Kutini, rizničar HSP-a Kutina, Đuro Čehulić, inače prijatelj obitelji Bezuk. Sudi mu se za prijetnju Andreju Plenković, koju je od njega novinarskim trikovima izmamio nasrtljiv novinar. Bilo kako bilo, uočljiv je trend podgrijavaju atmosfere straha i nesigurnosti, a ljudi sve više važu riječi. To na jedan groteskan način podsjeća na neka bivša vremena. Groteskan stoga što sada strepimo od onih stvari kojima smo se nekada grohotom smijali, a smijemo se onim stvarima prema kojima smo se nekada odnosili smrtno ozbiljno.

HND se na Juričev slučaj nije ni osvrnuo, oni vjerojatno misle da je malo dobio. Mi, liberali staroga kova, kojima je slobode govora jedno od glavnih načela, sada smo konsternirani zbog uvjetne presude Juriču, no tko zna možda sutra netko i u zatvoru zaglavi za

iste ili još benignije stvari. Stanje ni u svijetu nije bolje, dapače često je i gore. Ponekada pomislim kako smo sretni što nam je zemљa zaostalija od naprednih zapadnih zemalja. Tamo već pale knjige J.K. Rowling, razmišljaju o ukidanju imenice majka i njegovu zamjenu izrazom "osoba koja rađa" itd. Ali kao što vidimo iz opisanih slučajeva, napreduje napredak i kod nas zaostalih. Naš premijer tako, čestitajući Uskrs, naglašava da čestita "vjernicima koji Uskrs slave po gregorijanskom kalendaru". Iz toga logički slijedi zaključak da se podjednako distancira od njih kao i od onih koji Uskrs slave po julijanskom kalendaru ili onih koji slave Ramazan, Hanuku ili što već. Ubi ga prekorektna riječ. Barem u mojim očima. Korakom od sedam milja napredujemo ususret novom totalitarizmu.

I tu bi o tomu bilo dosta. Sretan vam Uskrs, dragi čitatelji.

Hrvatski tjednik, 13. travnja 2023.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peorda-damir/41533-d-pesorda-u-susret-novom-totalitarizmu.html>
<https://hrvatskonebo.org/2023/04/17/damir-pesorda-ususret-novom-totalitarizmu/>

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitaniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: citata: 18804, H-index: 50;

MathSciNet: publikacija: 1350, citata: 6610, H-index: 26;

Scopus: publikacija: 799, citata: 7319, H-index: 37;

WoS: publikacija: 809, citata: 6683, H-index: 34..

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2290. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 195605 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 14538. Na njihovoj listi za zadnju godinu koja ima 200409 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2195. mjestu, a prvi iz RH je 13457.

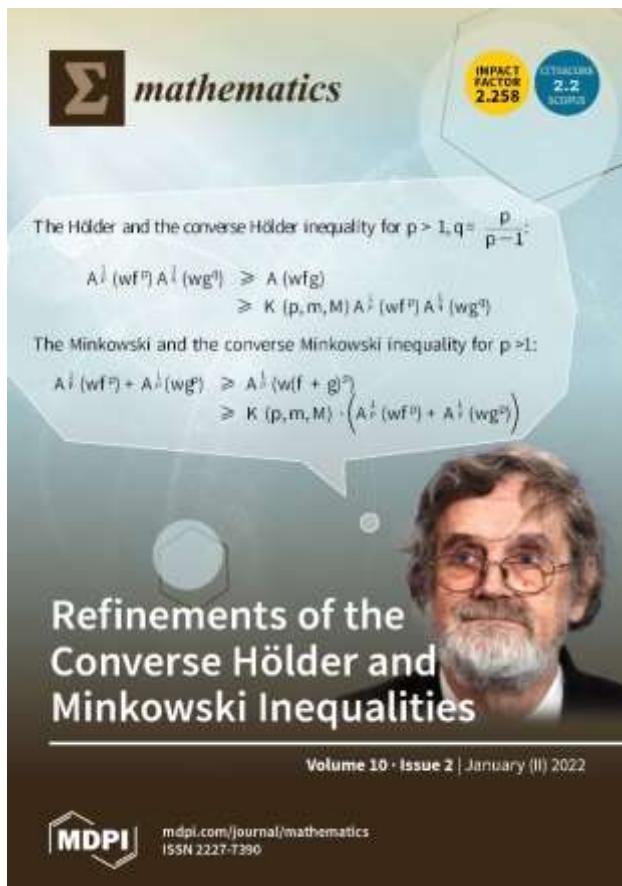
Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 20 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijelog svijeta.

Godine 1998. pokrenuo je međunarodni znanstveni časopis „Mathematical Inequalities and Applications“ (izdavač Element, Zagreb), koji je već nakon dvije godine izlaženja uvršten na Scientific Citation Index Expanded (SCIE). Taj časopis je postao prvi hrvatski časopis na SCIE listi i danas je Q2 časopis a bio je i Q1 dok je na Scopusu Q1 časopis. Kasnije je pokrenuo još dva časopisa – „Journal of Mathematical Inequalities“ (danasa je također Q2 a bio je i Q1 časopis) i „Operators and Matrices“ – koji su i na CC listi i na SCIE listi. Na listi najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa (prema bazi Scopus) sva tri časopisa su visoke plasirani (ova dva Q1/Q2 su prvi i peti). Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je od ove godine na Scopusu. Glavni urednik je i novog časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

- 1) Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan
- 2) Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.
- 3) U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavlјivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,
- 4) Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH
- 5) Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana..

Cover Story

Article: Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanec

Mathematics 2022, 10(2), 202; doi:10.3390/math10020202

<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>

[Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles](#)

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom

znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu "Nature", a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskan knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, a o znanosti piše dr. sc. Zdravka Jelaska Marijan s Hrvatskog instituta zapovijest. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električnavodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*"

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 150 publicističkih knjiga.

17/04/2023.